

VITÉZI

TÁJÉKOZTATÓ

ÉVKÖNYV - 2020

Grafika: Oriskó Norbert

A haza /.../: érzelem, történelmiség, jogegyenlőség, polgári egyenrangúság, a nemzet sorsával való azonosulás és az emberi lét végéig viselt kötelezettség. Hazába beleszületni lehet, beköltözni nem. Hazatérni lehet, de hazát választani nem. Hazaáruló is csak az lehet, akinek van hazája. A haza bennünk épül vagy omlik. „Haza csak ott van, hol jog is van.” – mondja a XIX. század költője. De amikor még hit töltött el bennünket, a bennünk lévő és a körülöttünk való hazáról így mondtuk imádságunkat: „Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél el, szegény magyarokról”.

Duray Miklós, 2010./Tények.sk./2020.

Elvették a határt,
elzárták a népet,
és nem hagytak mást,
csak az ős emléket.

Szakadt Bánát, Bácska,
Erdély és Hargita,
milliók száján
ég ma is az ima.

Lobbanj fel égi tűz,
olvasd el a láncunk,
úzd ki lelkünkől
mérhetetlen gyászunk!

Könnyben áll a magyar
szívnek dobbanása,
ellen a világ,
csak Isten a társa. / Paudits Z.

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Főkapitányi bevezető.....	2
Orbán Viktor miniszterelnök „trianoni” beszéde.....	3
Öccellenciája, Márfi Gyula veszprémi püspök úr gondolatai.....	5
Vitéz Horváth Imre kanonok, címzetes apát: Emlékezni és emlékeztetni.....	5
Vitéz Sajtos Szilárd ref. lelkész, székkapitány:	
A 100 éves Vitézi Rend önértelmezése, avagy ki a vitéz 2020-ban?!	6
Varga Mihály pénzügyminiszter: A keresztény kultúra erőforrása.....	8
Orbán Viktor miniszterelnök: Betölteni a hivatásunkat 30 éves évfordulóját ünnepelte a V4-ek szövetsége!.....	8
100 éve – Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány:	
Horthy budapesti bevonulása Szeged – Siófok – Budapest.....	10
Vitéz Soltész Gyula főszéktartó t.p.: 100 éve választották kormányzóznak Horthy Miklóst.....	13
Vitéz Soltész Gyula főszéktartó, t.p.: 100 éve alakult meg a Vitézi Rend.....	13
Vitéz Mihályi Borbála Reinemé, vitéz Mihályi Mária Keszeiné:	
80 éves (lenne) a Vitézi Székház – Utazás a Vitézi Rend múltjában Székesfehérváron.....	14
Dr. Kovács Vilmos ezredes, parancsnok: 100 éves a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum.....	17
Dr. vitéz Eva Maria Barki: 100 éves Trianon – 100 éves angol és amerikai geopolitika Európában – 100 éve megoldatlan problémák Európában.....	29
Veres András győri püspök beszédéből: A Magyar Egységért!.....	33
1848-1849.....	34
1849. október 6. aradi vértanúink.....	34
A magyar huszár / IV. – Befelezés.....	38
Az I. világháborúról.....	42
Don: Az utolsó pillanatfelvétel.....	44
A II. világháború magyarországi hadműveletei:	
Budapest erődé nyilvánítása – Kitörés.....	45
1956 – A magyar Forradalom.....	47
RAMON CLUÉ ROMANO: “Sangre de Hungaria” (Magyarország vére).....	47
Kéri Edit: Kik lóttek a Kossuth téren 1956-ban?.....	48
A Forradalom magyar áldozatai.....	49
Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulóján, 15 évvel ezelőtt történt!.....	49
Méltósággal, kegyelettel emlékeztünk 2020-ban, a világvárvány közepette is.....	53
KÖZLÖNY	
Határozatok.....	56
ERDÉLY TÖRZS.....	58
Vitéz LAKTOS GÉZA SZÉKELY TÖRZSSZÉK.....	69
Vitéz VERESS LAJOS SZÉKELY TÖRZSSZÉK.....	76
ÉSZAK-ERDÉLY TÖRZSSZÉK.....	81
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK! – ERDÉLY.....	85
NÉMETORSZÁG TÖRZSSZÉK.....	88
BUDA TÖRZSSZÉK.....	88
PEST TÖRZSSZÉK.....	96
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK.....	98
NYUGAT-FELVIDÉK SZÉKKAPITÁNYSÁG.....	99
KÖZEP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK.....	108
DÉL-NYUGAT DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK.....	121
ÉSZAK-NYUGAT DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK.....	122
KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK.....	128
ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK.....	136
DÉL-KÖZEP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK.....	145
DÉL-ALFÖLD – DÉLVIDÉK TÖRZSSZÉK.....	155
DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK.....	166
MAGYAR KORONAŐRÖK EGYESÜLETE.....	170
MAGYAR TENGEREZÉK EGYESÜLETE (MATE).....	173
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!.....	174
KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK.....	178
ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS.....	180
ÖRÖMHÍR! GYERMENKSZÜLETESI.....	181
SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!.....	187
EUCCHARISZTIKUS VILÁGKONGRESSZUS, 1938, 2021.....	192
NOSZTALGIÁZZUNK! NOSZTALGIÁZZUNK?.....	193
HADAK ÚJTÁRA LÉPTEK.....	194
TRIANON.....	210
Könyvajánló.....	212
KÖLCSEY.....	213
Olvasói levelek.....	213
Petíció az EU parlamentje részére benyújtandó kisebbségi jogokért.....	214
A legújabb támadógyepr.....	215
Hírek, Események, Évfordulók.....	218

Kiadja:

Vitézek Történelmi Rendje Egyesület

Felelős kiadó:

v. Hunyadi László főkapitány

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Éta v. hadnagy

Vitézi Tájszövetség Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszámmal alatti jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu

Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000

Kedves Rendtársaim!

Amikor a 2020-as esztendő küszöbén álltunk, a centenáriumi év elején, igazi nagy tervekkel, eseményekkel szándékoztunk megemlékezni a magyarságot ért trianoni békegyalázatról, s a Vitézi Rend megalakításáról. Ma sem választható el a két történelmi esemény. Trianon hazánk és nemzetünk szétszakításáról, elpusztításunk szándékáról szolt. A Vitézi Rend megalakítása ennek a világtörténelemben egyedülálló bűnnel szembeni nemzeti megmaradást volt hivatott segíteni a vitéz nagybányai Horthy Miklós vezette nemzeti kormány egyik támaszaként. A Történelmi Vitézi Rend keresztényi/keresztényi hitünk alapján, nemzeti értékeink, hagyományaink megtartásával van jelen mindmáig mindazokban az országokban, ahol magyar vitézek élnek, így kapcsolva össze az anyaország és a trianoni országok magyarságát bajtársi-baráti szálakkal, generációról-generációra.

Ez az év azonban újabb kihívások elé állította – az egész világot. Egészségügyi vészhelyzet, vírusjárvány, mely az emberiség történelmében eddig elképzelhetetlen veszélyt jelent mindmáig. Ez életünket is megváltoztatta, s a szigorú kormányzati egészségügyi szabályok betartása ma a legfontosabb. Az év elején elhatározottak áthúzódnak ezert a 2021-es évre. Nem mondtunk le terveink megvalósításáról, de egészségünk megőrzése most a legfontosabb.

Az internet, a telefon sokunkat kapcsol most össze. A járványnak az ellenszere – köszönhetően nemzeti kormányunk időben megtett intézkedéseinek – elérhető lett, hamarosan megállíthatóvá válik ez a vírusokozta megbetegedés és visszatérhetünk korábbi életvitelünkhöz.

Adjon Isten mindenkinek kitartást és erőt, elviselni a jelen helyzetet, amikor nem találkozhatunk szeretteinkkel, nem ölelhetjük meg az unokáinkat, rokonokat, barátokat. Adjon Isten erős hitet, imát és reményt, hogy megőrizhessük egészségünket. Adjon Isten gyógyulást mindenkinek, akit elért ez a betegség. Adjon ez a 2020-as év békét a világnak, nemzeti elköteleződésünk változatlan megtartását, a keresztényi hit melletti változatlan kiállást, hogy végre nyugalomban élhessünk, s tervezhessük a jövőt Rendünkben, családjainkban, közösségeinkben.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Orbán Viktor miniszterelnök „trianoni” beszéde

Sátoraljaújhely, 2020. június 6.

Ismerjük a stációkat. A sátoraljaújhelyi Magyar Kálvária fájdalmas stációit is ismerjük. Mégis újra járjuk a keresztutat. Gyógyírt, vigaszt, reményt és biztatást akarunk. Tudjuk, hogy ezt csak a keresztút végén kaphatjuk meg. Csak így és itt emelkedhetünk a fájdalmak fölé. Oda kell feljutnunk, ahol minden megvilágosodik, és minden értelmet nyer. Fel kell jutnunk oda, ahonnan megláthatjuk a jövőt. Ezért vagyunk ma itt.

A magyaroknak ezredéves magasságban van a történelem horizontja. Innen szét lehet tekinteni, innen messzire lehet látni. Jobbra Kassa, arra Szatmárnémeti, mögöttünk Munkács. Ha nem a szemünkkel nézünk, hanem a szívünkkel, még messzebbre is elláthatunk. Vissza, egészen az idők kezdetéig. Látjuk, amint a nagy sztyeppe vándorló népeinek százai eltűnnek és odavesznek a történelem porfelhőiben. Látjuk, hogy mi, magyarok se el nem tűntünk, se oda nem vesztünk, hanem a latin, a germán és szláv népek gyűrűjében, különálló minőségünket megőrizve hazát alapítottunk.

Megnyitottuk szívünket a kereszténység előtt, Isten ígéjét meghallottuk, megfogadtuk, és államszervezésünk alapjává tettük. Ahogy meg van írva: „Vésd az emlékezetedbe, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a góg és a gyűlölség.” Ma is ezen a fundamentumon áll a hazánk.

A nyugati birodalmi rohamokat rendre kivédtük. A keleti pogányok pusztító csapásait kihevertük. Nekünk sikerült, ami a többi sztyeppei népnek nem. Kiharcoltuk, megszerveztük, magunkhoz igazítottuk és megtartottuk helyünket Európában. Négyszáz éven át, négy trianonnyi időn keresztül erős és független állam volt a magyar. Azután háromszáz éven át, három trianonnyi időn keresztül küzdöttünk az Oszmán Birodalom ellen. Mélyen bent, a Balkánon, aztán a déli végeken, majd visszahátrálva a Kárpát-medence szívében. És bár Buda másfél trianonnyi időn át török kezén volt, rajtunk mégsem tudtak átgázolni. Majd elbukott felkelésekkel és szabadságharcokkal súlyosbított kétszáz év, két trianonnyi idő után mégis egy nagy európai birodalom társnemzeteként léptünk be a XX. század kapuján.

Bár az évszázadok alatt magyarok százezrei estek el a csatatereken, láthatta az egész világ, hogy a magyar nemzet nem fog se a golyó, se a kardvas. Ha le is verik a lábáról, újra és újra feláll. Most jöttünk el a Magyar Anyák tere mellett. A magyarok kálváriáján az asszonyoknak külön hely jár. Ez jól is van így, mert mindig az asszonyok pótolták a vérvesztéseket. Hol országvédő katonák, hol országépítő mesteremberek hadait adták a hazának. Mindig azt adták, amire éppen szükség volt. Asszonyainknak köszönhetjük, hogy a túlélés és az országépítés művészet

a génjeinkben van. Nekik köszönhetjük, hogy mi vagyunk a túlélés európai bajnokai. Dicsőség a magyar asszonyoknak!

Tisztelt Emlékezők!

Nem lettünk német tartomány, se török vilajet, se szovjet tagköztársaság. A kitörölhetetlen bizonyítékok, templomok és katedrálisok, városok és főterek ma is ott állnak mindenütt. Hirdetik, hogy mi, magyarok egy nagy kultúraépítő és államszervező nemzet vagyunk.

Végül az ezeréves történelmi Magyarországot a budapesti összeesküvések hátha döfték. Hadseregét megbénították és szétzüllesztették, az egyetlen honmentésre alkalmas államférfit meggyilkolták, az országot az ellenségeink, a kormányt a bolsevikok kezére adták. A Nyugat megerősöskolta Közép-Európa ezeréves határait és történelmét. Bennünket védhetetlen határok közé szorított, természeti kincseinktől megfosztott, erőforrásainktól elrekesztett, országunkból siralomházat csinált. Erkölcsi aggályok nélkül rajzolták újra Közép-Európát, ahogy újrarajzolták Afrika és Közel-Kelet határait is. Ezt nem fogjuk elfelejteni nekik soha. S amikor azt hittük, ennél már nem sülyedhet mélyebbre se a gógös francia és brit, se az álszent amerikai birodalom, mégis volt lejjebb. A II. világháború után szívfájdalom nélkül dobtak oda bennünket a kommunistáknak. A lengyelek, a csehek, a szlovákok azt kapták jutalmul, amit mi büntetésül. Legyen ez örök tanulság a közép-európai népek számára!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Sokan jelentkeztek már, hogy szívesen elföldelnék Magyarországot. Volt, aki a németeket akarta megfosztani egy szövetségéstől, volt, aki a Habsburgokon akart bosszút állni, volt, akit a haszonszerzés vezetett, és volt, aki mindig is gyűlölte a magyarokat. Ők kapaszkodtak össze, hogy eltűnjenek bennünket a föld színéről. De mi makacs népség vagyunk, sohasem voltunk hajlandók részt venni a saját temetésünkön. A dédapáink sem adták föl. Nem térdeltek le, és nem kértek kegyelmet. Talpon maradtunk és kibírtuk. Kibírtuk a vagonvárosokat, a náci lágereket, a szovjet gulágot, a kitelepítéseket, Csehszlovákiát, Jugoszláviát és Ceausescut. Ma már nincs se Csehszlovákia, se Jugoszlávia, se Szovjetunió. Nincs már se brit, se francia birodalom. S ami megmaradt belőlük, az éppen most vergődik bosszút álló gyarmataik multikulturális szorításában.

A történelem igazságtételét a legnagyobbak sem kerülhetik el. S ahogy igaz, hogy összenő, ami összetartozik, úgy igaz, hogy ami nem tartozik össze, az szét is esik. Jól mondták 100 évvel ezelőtt: mi még ott leszünk azok temetésén, akik bennünket akartak sírba tenni. Mi, magyarok, viszont maradtunk, akárhogy fordul is a szél. Megmaradtunk, mert itthon vagyunk. Itthon vagyunk, és ezért megmaradtunk.

A magyarság az emberi szív módjára hol összehúzódik, hol kitágul, de lényegében ezeregyszáz éve ott él, ahol a nagy államalapítóink kijelölték a helyét. Méltósággal őrizzük a Kárpát-medencét, amely küldetésünk is. Minden megszülető magyar gyermek újabb őrhely is. Mi nem szabdadjuk, nem gyötörjük, nem árusítjuk ki, hanem megtartjuk a Kárpát-medencét. Egy olyan nép önbizalmával és tartásával kell élnünk, amely tudja, hogy többet adott a világnak, mint amit kapott tőle. Teljesítményünk feljogosít bennünket a történelmünk folytatására. S nekünk, maiaknak azt is tudnunk kell, hogy voltak már rosszabb határaink is, mégis itt vagyunk.

Tisztelt Emlékezők!

Csehszlovákia és Jugoszlávia helyett kaptunk szlovákokat, szlovéneket, horvátokat, szerbeket. Azzal a Szlovákiával, Szerbiával, Horvátországgal és Szlovéniával, amely büszke nemzeti mivoltára, örömmel építjük a közös jövőt. A történelem megadta az esélyt, talán az utolsót, hogy a közép-európai népek új korszakot nyissanak, a Nyugatról és Keletről fenyegető veszéllyel szemben megvédjék magukat, és együtt emelkedjenek föl. Az elmúlt tíz évben bebizonyítottuk a szomszédainknak, ha a magyar nemzetrészek életereje összeadódik, az nemcsak nekünk jó, hanem nekik is. Csak az államnak van határa, a nemzetnek nincs. Ez a törvény. Van, aki megértette, és van, aki nem. Akik még nem, jobban tennék, ha sietnének, mert fogytán az idejük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ezeréves történelem áll mögöttünk, ezért mi felülemelkedünk az itt és most korlátain. Mi látjuk Pozsonyban Bratislavát és Kolozsvárban Clujt. Látjuk, mert magyarul nézünk a világra. Látjuk a hazát a magasban, de látjuk a fűszálak alatt is. Ha magyarul nézel, elfogadod, hogy a szlovák szlovák marad, a román pedig román. Látjuk szomszédainkban azt, ami elválaszt, de azt is, ami összeköt.

Aki magyarul néz a világra, Szent István szemével lát. Szent István szemével látni a XXI. századot azt jelenti, hogy mi a velünk élő népekkel akarjuk nagyvá tenni a Kárpát-medencét. Mára ismét mi lettünk a Kárpát-medence legnépesebb országa. Száz éve nem voltunk ilyen erősek. Hidakat építünk és vasutat – le, Belgrádig, és autópályát – föl, Kaszáig. Politikai, szellemi, gazdasági és kulturális gravitációs erőnk napról napra nő. Megindult a magyarok visszavándorlása. Nyugat-Európához képest a béke és a biztonság szigete vagyunk. És hogy így maradjon, rohamléptekkel épül az új magyar hadsereg is. Az erő felelősséggel jár, és mi tisztában vagyunk a felelősségünk súlyával. A Trianon utáni száz év karantén, a száz év magány korszaka véget ért. Felemelő, hogy ismét vannak szövetségeseink, vannak jószomszédaink, és együtt készülhetünk a jövőre.

Tisztelt Emlékezők!

Nincs a világnak egyetlen nemzete sem, amely kibírt volna ilyen száz évet. Ám a mi fajtánk konok, szívós és leleményes, ezért nemcsak kibírtuk, de ma ismét győzelemre

állunk. Ezért szívből jövő hálánkat és legmagasabb elismerésünket fejezzük ki az elszakított nemzeti közösségeink évszázados helytállásáért, hűségükért a magyar nemzethez és a szülőföldjükhöz. Nagy nemzetné válni csak az tud, aki megjárja a maga kálváriáját. Aki kiismeri a megpróbáltatások útját. Aki kiállja a próbatételeket. Aki megérti, hogy az igazság erő nélkül keveset ér.

A történelem nem könyörületes. Nem bocsájtja meg a gyengeségeket. Ha nincs legény a gáton, elveszünk. Ha a vértelen szépelgőkre hallgatunk, elveszünk. Ha engedünk a széthúzás erőinek, elveszünk.

A magyarok soha többé nem engedhetik meg maguknak a gyöngeség luxusát. Mindig csak az lehet a miénk, amit meg tudunk védeni. Ez a törvény és ez a mi sorsunk. Ezért számunkra minden mérkőzés addig tart, amíg meg nem nyerjük. Ezért nem ért véget a magyarok történelme sem Mohácsnál, sem Világosnál, sem Trianonnál, és ezért fog Szent István koronájának valamennyi köve ismét ragyogni.

Tisztelt Emlékezők!

A következő évtized nem fogyatkozásról és nem veszteségekről, hanem gyarapodásról és országépítésről szól majd. A világ mozgásban van. A változások tektonikusak. Az Egyesült Államok nem egyedül ül már a világ trónján, Eurázsia gőzerővel épül újra, az Európai Uniónak eresztékei recsegnek, és most egy szaltó mortáléval reméli megmenteni önmagát. Keleti szomszédunk lába alatt remeg a föld. A Balkán is tele van válaszra váró kérdésekkel. Új rend van születőben. A mi világunkban, a mi életünkben is nagy változások dörömbölnek a kapunkon.

Országvesztéseinket kivédhetetlen sorscsapásoknak láttuk évszázadokon át. Az utolsó száz évben is. Saját erő híján vártuk, hogy a legendák kódéből érkezik egy csodálatos felmentő sereg, amely fordít egyet a magyarok sorsán. Tekintsünk végig a száz év történelmén. Értsük meg az elmúlt tíz év változásának mélységeit.

Ne ijedjünk meg attól, amit látunk: mi vagyunk azok, akikre vártunk. Igen, mi vagyunk azok, akik megfordítják Magyarország sorsát. Remélhetjük, hogy a mi nemzedékünk, a negyedik trianoni nemzedék még beteljesíti küldetését, és egészen a győzelem kapujáig fogja vinni Magyarországot. De a döntő ütközetet az utánunk következő, az ötödik trianoni nemzedéknek kell megvívnia. A végső lépéseket nekik kell megtenniük. Ahogy meg van írva: „*Vegyetek erőt magatokon. És legelőször is. A legegyszerűbb dologhoz lássatok – Adódjatok össze, Hogy roppant módon felnövekedvén, Az Istent is, aki végtelenség, Valahogyan megközelítétek.*”

Nem lesz se könnyű, se egyszerű, de megéri majd. Nagy idők várnak rátok. Készüljetek, minden nap készüljetek.

Magyarország mindenek előtt, a Jóisten mindannyiunk fölött.

Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!

Őexcellenciája, Márfi Gyula

veszprémi püspök úr gondolatait idézzük:

Az Európában zajló folyamatok abba az irányba mutatnak, hogy a jövőben nem lesz Európa, vagy legalábbis nagyon más lesz, mint amilyenek egykor elképzeltük. A keresztény hit alapértékei üldözötté váltak, a család szentsége helyett a meglegházasság került előtérbe, a tolerancia jegyében behívták az intoleranciát. Multikulturalizmust hirdettek és betelepítették a monokultúrát, egy olyan valláseméleti alapon működő totalitárius rendszert, amely – legyünk őszinték – bizony hasonlít egy kicsit a fajelméleten alapuló náciizmusra, illetve az osztályelméleten alapuló kommunizmusra. A veszprémi érsek csak európai viszonylatban látja sötétnek, vészjóslónak a jövőt. Az Európai Unió alapítói keresztény, mélyen vallásos emberek voltak. Robert Schuman például azt mondta, „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz”. Véleménye szerint Magyarország több szempontból is példát mutatott Európának, hiszen nem felhígítja, hanem szilárdan őrzi keresztény hagyományait, nemzeti értékeit és már alkotmányában is erősíti a családokat, melynek eredményeként sike-

rült megállítani a születések számának csökkenését. Európa keresztény gyökerei elvitathatatlanok, egész Európában a vasárnap a pihenőnap, aminek szintén keresztény hagyománya van: vasárnap támadt fel Jézus Krisztus. Magyarországon előremutató, reménykeltő folyamatok tapasztalhatók, ilyen például az új alaptörvényünk, mely alapértékként jegyzi, hogy Szent István király az országot a keresztény Európa részévé tette. De pozitív jel, hogy erősítik a családokat, emelkedik a gyermekvállalások száma, visszahozták az iskolákba a hitoktatást, és hogy hazánkban a polgári vezetők jelentős többsége vagy vallásos, vagy mindenképp hívő, és egyre több profán dolog szakralizálódik. Az érsek Pio atya gondolatait idézte, aki azt mondta: *Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre.*

vitéz Horváth Imre kanonok, címzetes apát

Emlékezni és emlékeztetni

100 esztendeje annak a számunkra fájdalmas, gyászos és igazságtalan békediktátumnak, amit a nyugati nagyhatalmak az első világháború elvesztése után ránk kényszerítettek. Ennek értelmében országunk kétharmad részét elvették és a szomszédos nemzeteknek adták jutalmul. Így eshetett meg az, ami egész Európában, de az egész világon sem történt meg ez ideig, hogy saját országrészeink választanak el bennünket a szomszédos államoktól.

Ebben a kilátástalannak tűnő helyzetünkben a filozófia adhat némi vigasztalást, amelyben arról értesülhetünk, hogy az ember megéli lelkiismeretének szavát, erkölcsi felelősségét és vágyakozik az igazságra.

Különösen ebben az utóbbiban bizakodunk Dosztojevszkijjal együtt, aki könyve címének adta, a bűnért bűnhődés jár. Ha pedig az irodalmunkban tallózunk, ott Vörösmarty adhat némi vigaszt, amikor az egyik verssorában olvashatjuk: „*Lesz még egyszer ünnep a világon.*” Sajnos, ebbéli halvány optimizmusunkban elkésérít az az ismeret, hogy vannak közöttünk ma is olyanok, akik tőlünk, a diktátum következményeként elszakított magyaroktól még a kettős állampolgárságot (2004-ben) is megtagadták.

Tőlük, mint ahogyan a költő írta, mást nem is várhattunk, mert nekik drágább volt mindig a rongy életük, mint a haza becsülete. De azt is tudjuk, hogy őket külföldről támogatják, mert a nemzetközi liberalizmus szekerét tolják. Jó lenne, ha

ismernék Szolzsenyicin írásának azt a részét, amelyben az író és nagy hazafi figyelmeztet mindegyikünket arra, hogy nyugat elérkezett történelmének végső korszakára. A következő években el fogja játszani civilizációjának hitelét. Mindezt azért, mert az idő elkorrodálta már hazaszeretetüket és szabadság-fogalmukat. Pedig amikor a 13. században magukévá tették a szabadság szót, ez a fogalom szakrális volt. A szabadság az erényt és a hősiességet jelentette.

Az első világháború vesztesei között mi, magyarok voltunk a legmostohábbak. Országunk földarabolásával együtt előzőltek bennünket a környező népek barbár, mindent feldúló fosztogató bandái. Tehették ezt megtorlás nélkül, mert az akkori magyar kormány vezetősége: Kun Béla, a vörös báró, Linder Béla és a többiek kiadták a jelszót: Nem akarunk többé katonát látni. Ebben a megalázottságunkban és kifosztottságunkban segített rajtunk a Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, akinek oltalmába ajánlotta népünket és

nemzetünket első apostoli királyunk, Szent István. Az Ő kérésére adta nekünk a gondviselő Isten vitéz nagybányai Horthy Miklóst, a katonát és a magyart, kormányzónak. Kérésére a harcterekről hazatérő katonáink újra fegyvert fogtak, és megálljt parancsoltak a fosztogató és rabló bandáknak.

Mostanában pedig fájdalommal állapíthatjuk meg, hogy a mi világunkat előnti a gyűlölet, az erőszak, a hatalomvágy és a barbarizmus. Sajnos, sokan nem ismerik történelmünket, az ateizmus és a kommunizmus kitörölte sok mai magyar életéből Istent, a becsületet és az erkölcsöt. Ezért a posztmodern kor számára Isten csak egy felesleges hipotézis lett. Az ilyenek megtagadták a magyarságot, országunk szeretetét a pénzért és hatalomért, és akik már szakítottak Jézus keresztre feszített szeretetével is, és gúnyt űztek a keresztből, az imádkozó emberekből és gögös agyrémükből kifolyólag a keresztelést is eltörölnék, ha tudnák.

Nem ártana, ha ismeretükbe vésnék űk különösen, az egyik népdalunk szövegét, amelyik így szól:

„Mert akinek nincs Istene, embernek se számít, bármerre visz az útja, nem vezet el a boldogságig.”

De az irodalomra is szeretnénk felhívni a figyelmet József Attilával, aki nagy igyekezettel akarta lelkünkbe vésni:

„Boldog az az ember, akinek van Istene, mert rajta van a mindenségnek szeme.”

Figyelmünkbe ajánlanánk még Szent VI. Pál pápa üze-

netét is, aki így szól hozzánk:

„Tanulja meg újra az ember a testvéri szeretet útján megismerni azt az Istent, akiről egyedül mondható el: eltávolodni tőle annyi, mint elveszni, /nála maradni annyi, mint rendíthetetlennek lenni / rátalálni annyi, mint újjászületni, / benne maradni annyi, mint élni”

Ha mindez egyszer valóság lesz sok magyar ember életében és lelkivilágában, akkor elmondhatjuk:

*Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek az egy Isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!”*

Végezetül, ha majd átjárja belső világunkat a szeretet, az alázatosság és a bizalom Isten iránt, akkor, de csak akkor mondhatjuk el szívből, igazán, határainkon innen és határainkon túl, azt a nemzeti imádságunkat, amelyet némely országban betiltanak:

*„Szánd meg Isten a magyart,
Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kínjának.”*

Így, de csak így remélhetjük igazi boldogságunkat itt a földön és majdan az örökkévalóságban.

Székesfehérvár, 2021. február 02. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén

A 100 éves Vitézi Rend önértelmezése, avagy ki a vitéz 2020-ban?!

A Vitézi Rend idén, 2020-ban ünnepeli alapításának 100. évfordulóját. A 100. évforduló kerek szám, s nemcsak kevés embernek adatik meg, de kevés közösségnek, emberi csoportosulásnak, hogy 100 év múlva is jelen legyen még a világban. Egy évforduló ünneplésekor általában visszatekintünk a születés pillanatára és sumázzuk a megtett utat. És valóban – 2020-ban – számtalan, jobbnál jobb írás, tanulmány született a Vitézi Rend elmúlt 100 évről, az alapítás történelmi kontextusairól, az eredményekről, sikerekről és sikertelenségről, a száműzetésről és hazatérésről. De egy 100 éves évforduló előre is kell, hogy mutasson, mégpedig egyetlen egy kérdéssel: hol van a – egyáltalán van-e - legitimitása a száz esztendővel korábban megfogalmazott célnak a jelenvaló világban?

Ki a vitéz ma, itt és most?

A 100 éves Vitézi Rend egyértelműen magyar. A magyar nemzet, a magyar föld, a magyar nyelv és a magyar értékek védelmére hivatott, ma is, most is ez a legitimitásának alapja. De százszázalékosan magyar abban is, hogy sújtja az ezer éves turáni átok: az alapítástól eltérően ma, százévesen, részekre szakadozva, mindenki a saját igazát hangoztatva, s eme hangoztatott igazságok szép

csendesen elnyomják a megfogalmazott cél-igazságot: **a magyarságért.**

Ha előre tekintünk, a következő 100 esztendő feladata, amit Pál apostol fogalmazott meg a Filippi gyülekezetnek: „*egyet akarva ugyanarra törekedjétek. Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is*” (Fil 2,2-4).

A kérdés azonban ugyanaz: ki a vitéz ma?

Ezt nagyon sokan akarják megfogalmazni, sokféleképpen. Úgy gondolom, a választ **az értékek fogalmának meghatározásánál** kell keresnünk. Az ember az értékek mentén éli az életét a világban. Az emberi értékek a társadalom építőkövei, azok a jellemvonások és képességek, amik lehetővé teszik az emberek közös együttélését és eredményes tevékenységeit. Meglétük alapvető a működő közösségek fenntartásában. Hogy mik az értékek? Olyan egyetemes értékekre gondolunk itt, mint pl. az alkalmazkodás (konformitás), az alkotóerő, a barátság, a bátorság, a család, az elfogadás (tolerancia), az elengedés, a hit, a harmónia, a hagyomány, a férfiaság – nőiesség, a segítőkészség, a tisztelet, a vitakultúra. Akár órákig lehetne sorolni. Persze rögtön akadályba ütközünk, hiszen most éppen egy értékmentes, értéksemleges világot élünk, amikor a korábban megfogalmazott igazságok, meta-narratívák, mint nyelv, nemzet, hit, Isten, család kérdőjeleződnek meg.

A modern kor – mely a reneszánszsal vette kezdetét – az I. világháború végére (éppen a Vitézi Rend születésének időszakára) kifulladt. A korszak kezdete is krízishez köthető: a korábbi igazságok a középkori Európában a XVI. századra kifulladtak, a reformáció, a polgárosodás szétfeszítették a korábbi kereteket, ahogy a nagy német gondolkodó, Max Weber írja, a világ *varázstalanítva* (Entzauberung) lett. René Descartes híres aforizmája, a *cogito ergo Sum* (gondolkodom, tehát vagyok), már a modernség első kifejeződése: a francia filozófus a teljes kétely állapotából kivezető bizonyosságot keresi, és úgy véli, a legbiztosabb pont az ember számára önmaga, s az elsődleges jellemzője a gondolkodás képessége. Az I. világháború azonban szétzúzta ez a képet, hiszen az ember, mint gondolkodó lény elbukik, a XX. században totálisan traumatizálódik. A II. világháború és az azt követő tisztogatások, a nagy ideológiák összeesése, a holokauszt és a Gulágok ténye, a kétpólusú hatalom-megoszlás kialakulása, mind a modern elhalását és egy új társadalmi magatartás, gondolkodás kibontakozását segítette elő, és ez az új világszemlélet a *posztmodern*. A posztmodern lényege az, hogy megkérdőjelezi az ember,

mint szubjektum önazonosságát, illetve az egységes, abszolút érvényű világmagyarázó elvek létét. A világ többértelmű, heterogén, önellentmondásos.

Nos, ebben a rendszerben kell megtalálnunk, hogy ki a vitéz ma? Hogy mi a Vitézi Rend?

Az ember mégiscsak visszatér az értékekhez, s az értékek mentén próbálja élni az életét a világban. Persze, ezek az értékek különbözőek, ez vezet a világ újbóli szétfeszítéséhez. Hogy ki a vitéz ma? Aki olyan értékek mellett van jelen a világban, mint önértelmezés, hit, család, nyelv, nemzet. Olyanok mentén, mint alkalmazkodás, alkotás, bátorság, segítség, tisztelet és elfogadás. Tévút a csak múltba meredés. Tévút az öndicsőítés. Tévút a jutalmak, elismerések állandó várása és emlegetése. „Mert minden fát a maga gyümölcséről ismernek meg. Hiszen tüskebokróról nem szednek fűgét, csipkebokróról sem szüretelnek szőlőt. A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, a gonosz ember pedig a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj” (Lk 6,44-46). Pál apostol az írja az Efézusi gyülekezetnek: „*Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magaságban vannak*” (Ef 6,12). Sokan azt gondolják, hogy a világban jelenlevő gonosz - emberi önakarattal legyőzhető, és az emberiség megváltható. Rosszabb esetben nemcsak hiszik, hanem – a vallási fundamentalistákhoz hasonlóan – e diadal elérését küldetésüknek is tekintik, mint ahogyan tették a jakobinusok, a bolsevikok vagy a nemzeti szocialisták. Az apostol így folytatja: „Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok” (Ef 6,13).

Ki a vitéz ma, a 100 éves születésnapon? Református lelkipásztorként a református úrvacsora záró intelmének néhány sora jutott eszembe. „*Kérünk és intünk, hogy Isten kegyelmét hiábavalóvá ne tegyétek magatokban. Ne uralkodjék többé tibennetek a bűn: sőt viseljétek magatokat a ti keresztyén rendeltetésekhez méltóan, hogy semmi titeket meg ne foszthasson Istennek ama szeretetétől, amelyet kijelentett és hozzátok megbizonyított a Jézus Krisztusban. Legyetek, mint az ő szentei és szerettei könyörületesek; öltözzétek fel a jóságot, alázatosságot, szelídséget, béketűrést. Szentvedjétek el egymást szeretetben, és ha egymásra valami panaszotok van, bocsássatok meg egymásnak, amiképpen Jézus Krisztus is megbocsátott tínétek. Az Istennek békessége pedig, amely minden emberi értelmén felül van, uralkodjék a ti szívetekben, kik egy testben, egy reménységben hívattatok el.*”

vitéz Sajtos Szilárd ref. lelkész, székkapitány

Varga Mihály pénzügyminiszter

A KERESZTÉNY KULTÚRA ERŐFORRÁS, AMELY MEGTARTJA NEMZETÜNKET

A kormány természetes szövetségesként tekint az egyházakra, amelyek jelentős szerepet vállalnak hazánk szellemi és lelki megújulásában. Ezért segítjük az egyházat abban, hogy közfeladataikat és közösségépítő szolgáltatukat minél jobb feltételek között láthassák el.

Épülnek és erősödnek a hívőknek azok a közösségei, amelyek vállalják a kőtemplom építésének terhét, és velük együtt épülnek és újulnak meg templomaink is – hívtam fel a figyelmet arra, hogy keresztény kultúránkat olyan erőforrásnak tartjuk, amely megtartja a nemzetet, alapja szabadságunknak, és amely egyben megújulásunk forrása is.

A ma Európájában külön értéke van a keresztény hitnek,

és ahogy az emberek és a nemzetek szabadsága nem elválasztható, úgy nem vonható kétségbe a keresztény hit és életforma szerepe sem társadalmunk jövőjében. Magyarország Kormányának ezért feladata, hogy hazai politikájában megjelenítse és a nemzetközi fórumokon is képviselje ezeket az elveket. Tavasszal, amikor a járvány következtében kizökkent életünk a megszokott rutinokból, nem várt módon szembesültünk azzal, hogy milyen törekeny az emberi élet, és sebezhető az európai gazdasági környezet. Ezúton is köszönetet mondtam a magyar egyházaknak a veszélyhelyzetben nyújtott lelki támaszért és hozzáértő segítségnyújtásért.

(Képviselői Hírlevél, 2020.szept.18.)

Orbán Viktor miniszterelnök : Betölteni a hivatásunkat

30 éves évfordulóját ünnepelte a V4-ek szövetsége!

Közép-Európának történelme során nemcsak szerepe, de hivatása is volt mindig. Ezt a tényt a térség szovjet megszállása 1990-ig eltakarta a szemünk elől. Hagyományos hivatásunk modern megvalósításának feladata értelmezhetetlen volt, amíg szovjet katonák állomásoztak országainkban, és bennünket csak az a vágy hajtott, hogy kiszabadulhassunk a Varsói Szerződésből. Az is beszűkítette a perspektívánkat és lekötötte az erőnket, hogy megszabaduljunk a kommunizmus inkéntől, s a megszálló szuronyok eltűnése után oda juttassuk őket, ahová valók.

Minél messzebbre a kormányzati hatalomtól, be a történelmi bűnök iskolai példatárába, gyermekeink és unokáink okulására: hová vezet, ha nemzeti eszmények és a keresztény tanítások megszívlelése nélkül próbálja valaki felépíteni a jövőt.

A kommunizmus megdöntése és országaink felszabadítása után boldog, de igen legyengült állapotban voltak országaink. A túlélés, a nagy átalakítás erőpróbája, egy életképes és a nyugati világhoz illeszkedő új korszak megalapozása lekötötte minden erőnket. Mégis, a szívünk azt diktálta már 1991-ben, hogy országainknak, Lengyelországnak, Magyarországnak, Csehszlovákiának valamiképpen össze kell majd fogniuk. Tudtuk, évszázadok jönnek-mennek, de a közép-európai népek sorsközössége marad. S valóban, harminc év elteltével, NATO-tagként az Európai Unió legdinamikusabb térségéként tekinthetünk magunkra. Erős növekedés, alacsony munkanélküliség, gyors digitális átalakulás, robusztus befektetések. Ezek vagyunk ma mi.

Közép-Európa

Az unión belüli nehéz viták a migrációról, a demográfiai helyzetről, a családok szerepéről, a nemzeti kultúra és a multikulturalizmus konfliktusa ismét ráirányítják a figyelmünket Közép-Európa történelmi hivatására. Van-e ilyen egyáltalán? Ha van, mi a modern formája? S a nekünk, miniszterelnököknek legégetőbb kérdés: tud-e ezzel kezdeni valamit a politika? A magyar fölfogás szerint Közép-

Európa az a terület, amely a németek és az oroszok földje között található. Északról a Balti-, délről az Adriai-tenger fogja közre. S bár a pontos behatárolásról lehetnek viták, a V4-országok vitán fölüli álló módon Közép-Európa magterületét alkotják.

Mi, magyarok mindig is azt gondoltuk, hogy nem csak úgy egyszerűen megszületettünk a világra. Ha magyarnak születéstől, akkor küldetésed is van. Küldetésed túlmutat önmagadon, európai horizontú és jelentőségű. Azt is tudjuk, hogy ezt csak a többi közép-európai néppel együtt tölthetjük be. Mert a német és orosz világ közötti területen, amely a latin kereszténység ortodoxiával határos területe, ahol sok nyelv és nemzeti kultúra nőtt föl, létezik egy sajátos közös kulturális minőség, egy életszemlélet, egy észjárás és jellemző testtartás. Ezt lengyel, szlovák, cseh és magyar verseskötetek, regények és filmek százai bizonyítják. A mi hivatásunk pedig ennek fenntartása.

A magyarok gondolata saját küldetésükről a Római Birodalomig vezet vissza. A mi fölfogásunkban Európánkat azok a népek teremtették meg, amelyek különböző időpontokban, egymástól függetlenül támadtak a Római Birodalomra. Ezek a népek országaikat az egykori Római Birodalom romjain alapították meg. A latin kereszténységet átvették, de a saját kultúrájukat nem adták fel, s így különféle ötvözeteket kovácsolt ki a történelem kalapácsa.

Ezzel eldőlt a sorsunk, nemcsak nemzeti államok, de nemzeti kultúrák is születtek. Megszületett egy eszmény, egy törvény, egy elrendelés arról, milyennek kell lennie Európának. Nagy szellemi egység, közös kulturális alapvonalakkal, ideákkal és végső célokkal. De különálló, független tagokkal, amelyek összefüggenek Európa egységében. Szolgálni kötelesek valamennyien az európai szellemi egységet és céljait, nem kötelesek azonban szolgálni egymás érdekeit. Európa egy sokszínű egység. Aki egysége ellen támad, rossz európai, de rossz európai az is, aki sokszínűségét akarja eltörölni.

Orbán Viktor magyar, Mateusz Morawiecki lengyel, Andrej Babis cseh és Igor Matovic szlovák miniszterelnök (b-j) a visegrádi csoport (V4) varsói csúcstalálkozóján tartott sajtótájékoztatón 2020. július 3-án.

Forrás: MTI/Miniszterelnöki Sajtóiroda//Fischer Zoltán

A sokaság egysége és sokaság az egységben. Ez Európa titka, csábereje, ez a drámai feszültség adja a szépségét, s ez a legbelső lényeg, ami a világban sehol máshol nem található. A közép-európaiak ezért szerelmesek Európába. Értik, hogy a harmónia az ellentétek feszültsége és összecsengése. A harmónia nem egyformaságot, nem az egyhangú tagolatlanságot jelenti. Innen fakad a magyarok és a többi függetlenségre törekvő közép-európai nép hivatása.

A nemzeteket összefoglaló szellemnek, a keresztény európai kultúrának védelme minden Európán kívüli támadással szemben, bástya és pajzs kifelé, és a sokszínűség védelme, a független nemzetek fölé kerekedni akaró, hegemoniát célzó törekvések elleni védelem befelé. Ez volt az európai egyensúly és stabilitás titka és feltétele évszázadokon át. Ez az európai önvédelem, s mintha errefelé tapogatózna a francia elnök is, amikor az európai szuverenitás gondolatát akarja bevezetni Brüsszelbe. Kettős önvédelmi küzdelem külső és belső ellenségekkel szemben, Európa egységéért és sokszínűségéért. Kívülről megújuló támadások és belülről fellángoló imperiaalista kísérletek. Ez volt Európa politikai történelme a második világháború végéig, amikor is kontinensünk elvesztette a saját sorsa feletti rendelkezés jogát és lehetőségét.

V4 és Európa

A 2000-es évek elején mind a négyen beléptünk az Európai Unióba. Új horizontok nyíltak, az Európa mibenlétéről és jövőjéről szóló viták a mi vitáink is lettek. Kívülállókbeli tagok lettünk, szükségszerűen előállt a kérdés: mi Közép-Európa hozzájárulása a közös európai jövőhöz? A régi klubtagok eleinte inkább kulturális és történelmi folklórnak értelmezték a fülüknek különösen csengő gondolatokat hazáról, kereszttyénységéről, családról, szuverenitásról. Azt hiszem, úgy vélték, ez valami átmeneti jelenség, ami talán a később érkezésből fakad, és elmúlik majd, ahogy a bárányhimlő szokott. Végére is mindannyian ugyanoda tartunk, s biztosan ugyanoda is akarunk eljutni. Ez kényelmes gondolat volt, senkit sem billentett ki a komfortzónájából, s akadt amúgy is épp elég professzionális kihívás a 2008–2009-es pénzügyi válság miatt.

A migránsválsággal aztán beütött a krach. Felnyíltak a szemek, kiélesedtek az árnyalatok, és fény derült az észjárások, a filozófiák, a társadalomszervezési elvek és a személyes elkötelezettségek mély különbözőségére.

Mi, magyarok ekkor értettük meg, hogy a kereszttyénység utáni, a nemzetek utáni korszakról szóló beszédek és írások nem hazugatos zsurnalizmusok, hanem valós politikai szándékok,

sőt maga a kész európai program, a jövő, ahogy azt a nyugatiak elképzelik, sőt már építik is.

Megértettük, hogy miközben mi a kommunizmus alatt Európa szovjetizált területén keresztény és szuverenitásra épülő létforma után vágyakoztunk, addig az Európa amerikanizált felén élők újradefiniálták Európa lényegét, s következetesen dolgoztak programjuk végrehajtásán. Európa küldetését nem a kereszttyénység elleni külső támadások elhárításában, és nem a belső sokszínűség megőrzésében látták. Az új európai küldetésük a teljes nyitottság, határnélküliség – ha mégis, csak átmenetileg és szükséges rosszként –, a tetszés szerint variálható nemi szerepek és családmollek, a kulturális örökség fenntartása iránti köteleességet inkább muzeológusi feladatnak tekintő politika. S a cél nem csupán mindennek kigondolása, megalkotása, bevezetése és jogi kötelezettséggé változtatása a saját országaikban, de cél ennek általánossá tétele is az Európai Unió minden országában, ideértve a magunkfajta vonakodókat is.

Küldetés

Ebben az európai helyzetben a magyarok számára világos, miben áll európai hivatásunk. Bevinni a közös európai értékárba a meg nem alkuvó antikommunista hagyományt, a nemzetiszocializmus bűnei és tanulságai mellé odatenni a nemzetközi szocializmus bűneit és tanulságait. Felmutatni a keresztény társadalmi tanításokra épülő politikai és társadalmi rend szépségét és versenyképességét. Megértetni, elsősorban francia barátainkkal, hogy Közép-Európában létezik olyan keresztény társadalomszervezési modell, amely tanításokon alapszik, és független a személyes hit meggyengülésétől, megbillenésétől is.

Fenntartani a biztonságos belső európai területeken élő népek figyelmét a külső veszélyek iránt. Emlékeztetni, hogy a népek hullámozása a Mediterráneumban – amit jól ismerünk a történelemből – most éppen felénk tereli a dagályt, s ezek a hullámok felcsaphatnak egészen Skandináviáig.

A megjelenő migráns tömegek valójában az európai élet után vágyakozó népvándorlási hullámok, amelyekkel szemben elődeink mindig teljes odaadással védekeztek. A nem-védekezés valójában megadás, és teljes civilizációs átváltozás lesz a következménye, ahogy ezt az Európa déli és keleti peremén, a Balkán szomszédságában élő népek már láthatták közvetlen testközelből is.

És emlékeztetni magunkat arra, hogy bármilyen felvilágosult birodalom építőiről legyen is szó, megrontják Európa szellemét, s így végül mindig ellentétes eredményre jutunk.

Ezekben a nehéz és bonyolult kérdésekben közöttünk, a visegrádi országok között is lehetnek különbségek. Bizonyosan különböznek a történetfilozófiai hangsúlyok, eltérőek lehetnek a más országok iránt táplált szimpátiák és ellenszenvek, sőt időnként a geopolitikai relációk értelmezése is mutathat eltéréseket. De az is bizonyos, hogy nemzeteink átérzik felelősségük súlyát, amelyet Európa jövőjéért viselnek. Megvédeni a külső támadásokkal szemben és megvédeni a belső birodalomépítési törekvésektől, fenntartani hazáink és nemzeteink önállóságát./.../Úgy teljesíteni egy küldetést, hogy közben sikerre, szabadságra és jólétre jut a hazád, nem kevésbé heroikus, de örömteli is.

Közép-Európa jó esélyt lát erre.

Nemzetem nevében köszönöm a három évtizedes visegrádi együttműködést!

(2021.02.17.M.Nemzet)

100 éve

„Midőn az Úr ez országot teremté,
Gránit-hegyekből vont köré határt.
Határt, amit el nem mozdíthat senki,
Falat, minek az emberkéz nem árt.

Ezerszáz éve élünk itt e földön,
Az istenkéztől vont határ alatt,
Míg jött a béke és azok, kik győztek,
Nagybölcsen új határt alkottanak.

Piros írónnal húzták Trianonban.
Az Isten nézi, mosolyog és vár –
Előbb-utóbb majd megmutatja nekik:
– Hogy az Övé az igazi határ”

(Bobula Ida: A mi határunk)

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány: Horthy budapesti bevonulása | Szeged – Siófok – Budapest Előadás, Szeged, 2019. július 6.

A Nemzeti Hadsereg megalakulásának 100. évfordulója alkalmából Szegeden, a Horthy Miklós Társaság és a Nemzetegyesítő Mozgalom által rendezett konferencián Törzskapitány úr mondott nagyívű, történelmi visszaemlékezést a Szeged-Alsóváros Ferences Havas Boldogasszony Templomban.

Dr.v. Bucsy László tkp. úr megemlékező beszéde

Nagybányai Horthy Miklós politikai életútjának első szakasza a briliáns haditengerészeti pálya után következik. Ez mintegy öt és fél hónapos időszak, melyben a Nemzeti Hadseregé a főszerep, és amelynek fő állomásai Szeged – Siófok – és Budapest. E történelmi jelentőségű időszak eseményeit csak vázlatyszerűen érintjük.

1919. június 5-én, a Nagy Háborút követő összeomlás után volt valaki, aki ebben a katasztrófális helyzetben is

el merete vállalni a hadügyminiszteri posztot a szegedi nemzeti kormányban.

(Horthy Miklósról a továbbiakban is jellemző lesz a nehez, akár egyszemélyi döntések meghozatala.)

1919. június 9. Leteszi az esküt gróf Károlyi Gyula miniszterelnök előtt és már három nap múlva elrendeli a Nemzeti Hadsereg megalakítását. Történelmi jelentőségű döntés ez, melyhez meg kellett nyerni a francia hozzájárulást (De Lobit tábornok, fr. őparancsnok, Betrix ezredes, Szeged megszállója), azonban a franciák csak egy 1300 fős, önkéntes fegyveres erő létrehozásához járultak hozzá.

Horthy felhívására szép számmal jelentkeznek Szegeden a nemzeti érzelmű tisztek és katonák, a fő cél a Nemzeti Hadsereg bővítése, majd áttelepítése Szegedről a Dunántúlra. Horthy és Teleki Pál külügyminiszter ez ügyben tárgyal Belgrádban. A szerb, valamint az angol álláspont jóindulatú, a francia továbbra is bizalmatlan és elutasító. (Szerb miniszterelnök és vezérkari főnök, Trubridge tengernagy, De Fontanay francia követ. De Lobit tábornok pl. a Habsburg barátoknak tartott Horthyt sem látta szívesen a hadügy élén.)

Az 1919. július 12-én megalakuló Ábrahám kormányban Horthy már nem vállalja a hadügyminiszteri tárcát, de másnap kinevezik a Nemzeti Hadsereg fővezérévé. A tisztikar előtt egyértelmű tekintélynek örvend, Kozma Miklós (későbbi hadügy- majd belügyminiszter) így ír róla: „Az iránta való szeretetet, megbecsülést és féltést katonai múltja és egyénisége magyarázza. Megalázó helyzetünkben ő a szebb és jobb jövő szimbóluma.”

1919. július 14. Napokon belül, lényegében a francia parancsnokság engedélye nélkül megkezdte a tiszti századok szervezését. Horthy így emlékezik vissza: „Egyedüli célom az volt, hogy ennek a magyar seregnek segítségével megszabadítsam Magyarországot a kommunista rémuralomtól. /.../ Nagy jelentőségű volt, hogy ezt az annyi-

ra szükséges tisztogatást ne a külföldi hatalmak, hanem mi magunk hajtsuk végre.”

Július 16-án elhangzott hadparancsából néhány sor, melyet a Mars téri laktanya udvarán olvasott fel Magasházy László szds, Horthy szárnysegéde:

„A nemzeti kormány bizalma folytán a mai napon átvettem az összes magyar haderők fővezérletét. /.../ Nehéz időkben a sors csapásaitól sújtva, keserű hontalanságban vettük ismét kezünkbe a nemzeti zászlót. /.../ Ne feledjétek, hogy egy ezeréves nemzet utolsó, hatalmas reménysege, imája, sóhaja Ti vagytok. De lesújtó kard is, ha kell! /.../ Isten áldását kérem nagy vállalkozásunkra. /.../ Reménnyel eltelve indulok Veletek a közös munkára.

Horthy Miklós, altengernagy, fővezér.”

A fő cél továbbra is: mielőbb távozni Szegedről és a meg nem szállt Dunántúlon Budapest felé vonulni. Egyesülni a dunántúli erőkkal, pl. Lehár Antal ezredes 2600 fős szombathelyi alakulatával és Kovács Antal ezredes kaposvári egységeivel, minél távolabb kerülni a franciáktól, és minél közelebb Bethlen bécsi ellenforradalmi központjához és az angol kapcsolatokhoz. A franciák azonban továbbra is ellenzik a Dunántúlra való átvonulást, Teleki ismét hiába tárgyalt ez ügyben Belgrádban Franchet d'Esperay tábornokkal. A Nemzeti Hadsereg Fővezérsege a románok elleni együttműködés érdekében július végén a Vörös Hadsereg egyes vezetőivel is kereste a kapcsolatot, de ez eredménytelen volt, pl: Julier Ferencsel, aki 1919-ben a Magyarországi Tanácsköztársaság vezérkari főnöke, s Werth Henrikkel, a 7. hadosztály parancsnokával.

A július 20-án, a Tiszán több helyen átkelő Vörös Hadsereg románok elleni támadása összeomlott.

(Augusztus 1-én megbukott a Tanácsköztársaság, Budapesten megalakul a három napos Peidl kormány.) A román hadsereg két nap alatt, ellenállás nélkül elérte a fővárost és az antant tiltása ellenére augusztus 4-én megszállta Budapestet. (A magát ezúttal is kormányzónak minősítő József főherceg kormányalakítással bízta meg Friedrich Istvánt.)

Augusztus 4 - Horthy és a Fővezérség úgy dönt, hogy antant-hozzájárulás nélkül - amennyire lehetséges, titokban - elkezd kivonni csapatait Szegedről.

Augusztus 9. Ismét egy Horthyra jellemző döntés: kivonja magát a szegedi nemzeti kormány alól, mintegy 4000 katonával önálló Fővezérséget alakít és a szükséges hadműveleteket a továbbiakban a kormánytól függetlenül hajtja végre. Alakulatai a román és a szerb csapatok közötti folyosón, óvatosan vonulnak a Duna felé. A franciák szemet hunynak és

augusztus 11-én, a közrend biztosítása érdekében elismerik a román és a szerb demarkációs vonal között, Kiskunhalas – Kalocsa – Kistelek térségében a magyar csapatok jelenlétét, de a Dunán való átkelést továbbra is ellenzik (Charpy tábornok).

Augusztus 12. A budapesti antant missziók nevében József főherceg a csapatok Szegedre történő visszavonására szólítja fel Horthyt. A fővezér ezt megtagadja és a kifejezett francia követelés ellenére folytatja az előrenyomulást. (Troismonts fr. kapitány Horthynál aug. 12-én.) A Dunántúlra való átkelésből sem enged, bár ezt vezérkari főnöke, Soós tábornok az esetleges egyesített román – szerb támadástól tartva ellenzi.

Augusztus 13. Amint megígérte, szárnysegédével, Magasházy Lászlóval Siófokra repül és a pánikszerűen menekülő vörösök helyén rendezik be a fővezérség főhadiszállását. Ezzel az események központja immár Siófok

Augusztus 14. A csapatok elérik Fajszot, átkelnek a Dunán és a Szekszárd - Balaton - Kaposvár térségben helyezkednek el. A Hadsereg létszáma gyorsan növekszik, megtörténik az egyesülés Lehár és Kovács ezredesek alakulataival. A hadsereg nélkül maradt szegedi ellenkormány lemond.

Augusztus 15. Peregnek az események. Környezete nem tudja lebeszélni Horthyt kockázatos vállalkozásáról, aki szárnysegédével, hamis igazolványokkal és civilben, III. osztályú vasúti kocsiban tájékozódni utazik a románok által megszállt Budapestre! Találkozik az antant tábornoki bizottságával, egyenlőre sikertelenül kérve, hogy a Nemzeti Hadsereg Budapestre indulhasson. Tárgyal Madarescu román tábornokkal is és a fegyveres összecsapást is kilátásba helyezi, ha a románok tovább nyomulnának az addig általuk elért Székefehérvár – Veszprém – Győr – Adony dunántúli demarkációs vonalnál.

Horthy, akinek fővezérségét néhány nappal ezelőtt József főherceg is megerősítette (aug. 12.) leteszi az esküt a Friedrich kormányra (aug. 15.), de a Nemzeti Hadsereget nem engedi a kormány hatáskörébe vonni. Ugyanakkor a Fővezérség felhatalmazást kap a kormánytól, hogy a sorköteleseket hat hónapra besorozhassa (aug.20) . József főherceg egyébként a IV. Károlytól kapott (Károlyi Mihályt is kinevező) „homo regiusi” tisztségére hivatkozva lép fel augusztus 7-én kormányzóként, azonban az antant hatalmak - hogy elkerüljék a Habsburg restauráció lehetőségét is – 16 nap után lemondadják.

Augusztus 26-tól a Fővezérség részéről Soós tábornok a kormány bevonásával tárgyal a román parancsnoksággal és az antant-misszióval. A román-francia, illetve cseh-szlovák-angol álláspontok ütközése során végül az utóbbi érvényesült azzal, hogy a román csapatok vonuljanak ki és helyüket, szerepüket a Nemzeti Hadsereg vegye át.

Szeptember 7. Az antant végre elismeri a Fővezérséget, mint az egyetlen katonai erőt, mely úrrá tud lenni az országban uralkodó kaoszon. A Nemzeti Hadsereg létszámát 30.000 főben limitálták. A hónap közepére a létszám már mintegy 25. 000 fő!

Szeptember 16. Az antant angol képviselői Siófokon tárgyalnak a Fővezérrel a románok budapesti kivonulásáról. Október elejéig vissza kell vonniuk - garázdálkodásuk miatt a világsajtót is foglalkoztató – csapataikat a Dunántúlról is, melyet így a Nemzeti Hadsereg von fennhatósága alá, egyaránt szabályozva a katonai és polgári közigazgatást.

Október 12. A Nemzeti Hadsereg bevonul Székesfehérvárra, immár készen arra, hogy bevonuljon Budapestre, s a korábban gyönyörű fővárosunkról így ír Benedek Elek:

„A mesebeli fekete gyász városa Budapest. Ez a város meghalt... feneketlen erkölcstelenség, rablás, gyilkolás, ártatlan emberek halálra kínzása – ez az új világ!” Böven lenne tehát feladata a Fővezér rendteremtő acélseprűjének.

November 6. Az angol teljhatalmú megbízott, Sir George Clark és Horthy megállapodnak a budapesti bevonulás feltételeiben, melyhez immár az antanthatalmak is hozzájárulnak. A franciák Szeged óta változatlanul bizalmatlanok.

November 14. Lehár ezredes csapatai megszállják a főváros stratégiai pontjait és biztosítják a rendet a Nemzeti Hadsereg bevonulásához. Gyalogság, tüzérség és légi-erő is készenlétben áll, ha román vagy kommunista ellenállás történne. Erre nem kerül sor.

November 16. A románok kivonulnak Budapestről és továbbra is fosztogatva, a Tisza mögé vonulnak vissza.

És ez az a várva várt nap, amikor a Nemzeti Hadsereg 6000 katonája élén, a Fővezér lóháton vonul be Budapestre, soproni, székesfehérvári, kaposvári alakulatok élén.

Ez is egy Horthyra jellemző, karakán kiállás volt: lóháton, elől menni a riadozva táncoló lovat is virággal megdobáló tömegben, a biztos lovastudás ellenére sem volt kockázatmentes. Budapest polgármesterének fogadó beszédét is lóhátról, mondhatnánk „magas lóról” hallgatta végig a Gellért téren. Nyilván nem véletlenül. Afféle lovas-testbeszéd volt ez, ami félreérthetetlenül jelezte Horthy erejét és pozícióját.

Lóhátról mondott rövid és egyértelmű válaszbeszéde is erre utalt. Mint mondta: a főváros, melyben az ország piszka folyt össze, az elmúlt évben a nemzet megrontója lett. Részlet az igen kemény, de a megbocsájtás lehetőségét sem kizáró beszédből:

„Tetemre hívom itt, a Duna partján a magyar fővárost: ez a város megtagadta ezeréves múltját, ez a város sárba tiporta koronáját, nemzeti színeit és vörös rongyokba öltözött. ... Katonáim... fegyvert vettek a kezükbe, hogy rendet teremtsenek itt a hazában. Ezek a kezek nyitva állnak a testvéri kézszorításra, de büntetni is tudnak, ha kell.”

Budapest értett a szóból - és a Fővezér a tömegek ünneplése mellett érkezik a Kossuth térre. A Nemzeti Hadsereg alakulatai díszmenetben vonulnak az Országházhoz, ahol Friedrich István miniszterelnök a kormány és a nemzet nevében üdvözlí a Fővezért, mondván: „*Erkölcsei erőnk óráról órára nő és most már megvan a fizikai erőnk is a Nemzeti Hadsereg képében.*”

Horthy itt is keményen beszél. Mivel a forradalmi demagógia szétzüllesztett egy virágzó országot, a felépítés hosszú lesz, lehetetlen megengedni bármi széthúzást.

„A Nemzeti Hadsereg, mint egy test, egy lélek áll szilárdan, önzetlenül a haza szolgálatában és győzelemre fogja segíteni a keresztény világnézetet, a tisztességnek, becsületnek és igazságnak uralmát.”

Hadserege tovább erősödött, létszáma november végére 56.000, decemberben 75.000.

1920 februárjára pedig már mintegy 100.000 fő!

Kétségtelen, hogy a Nemzeti Hadsereg jelentette azt a biztonságot és erőt, amely elengedhetetlen volt - mint Horthy mondta - a kommün okozta „rettenetes felfordulás” felszámolásához és az ország talpraállításához.

November 24. A budapesti bevonulás után alakulhatott meg az antant által is elismert koalíciós Huszár-kormány (1919. november 24 - 1920. március 15) és megtörténhetek a parlamenti választások.

1920. március 1-én a nemzetgyűlés kormányzóvá választotta Horthy Miklóst. Az államforma király nélküli alkotmányos királyság.

Ezzel kezdődött meg a Horthy-életút egy következő időszaka, melyben – mindaddig, amíg a végzetes, európai történelem maga alá nem gyűrte hazánkat is - megtörténhetett egy Trianonban feldarabolt, halálra ítélt nemzet csodálatos feltámadása.

Törzskapitány úr zárszava: Amikor megköszönöm figyelmüket, zászlónkat a Kormányzó úr és Nemzeti Hadserege emlékére döntjük meg.

100 éve választották kormányzónak Horthy Miklóst

2020. február. 28. v. Soltész Gyula főszéktartó tkp.

Az Osztrák–Magyar Monarchia felbomlásából következően 1918-ban megszűnt a több évszázados osztrák–magyar államjogi viszony. Az alkotmányos állam működés helyreállításához – a proletárdiktatúra zűrzavarainak felszámolása után – elsőként egy ideiglenes törvényhozó testületet, a nemzetgyűlést választották meg. Ezt követően vált aktuálissá Magyarország államformájának meghatározása. A köztársaság és a királyság intézménye közül az utóbbi nyert elfogadást (nem kis mértékben az 1919-ben lejáratódott Tanácsköztársaság miatt), amely egyúttal felvetett egy újabb dilemmát: IV. Károly király visszatérését az antant határozottan – súlyos szankciókkal fenyegetve – ellenezte. Éles trónbetöltési vita bontakozott ki. A legitimisták a Habsburg-ház folytonosságát pártolták, míg a szabad királyválasztók álláspontja szerint a Monarchia szétesésével a szabad királyválasztás joga visszaszállt a nemzetre. A hosszú hónapokig szinte megoldhatatlannak látszó kérdés lezárására 1919. novemberében Huszár Károly miniszterelnök javaslatot terjesztett be: a végleges rendezésig válasszon a nemzetgyűlés kormányzót az államfői teendők ideiglenes ellátására, amelynek hagyománya volt a magyar történeti alkotmányban. A kormányzó a király történelmi jogköreit gyakorolhatta, kivéve a főpapok kinevezését illető főkegyúri, illetve a nemesítési jogot. A javaslat széles körben támogatásra talált. A kormányzóválasztásra 1920. március 1-jén került sor a nemzetgyűlésben. A jelöltek: Horthy Miklós, a Nemzeti Hadsereg fővezére és a köztiszteletnek örvendő idős politikus, Apponyi Albert (utóbb visszalépett a jelöltségtől).

A háborús katonai sikereiről, erélyes intézkedéseiről híres és az antant rokonszenvével is bíró fővezér a 141 szavazatból 131-et kapott meg. Horthy nem vett részt az ülésen, a hírt Prohászka Ottokár püspök vezette küldöttség vitte neki, azonban az államfői címet, általános megdöbbenésükre, nem fogadta el. A házelnök kérésére, a törvény által szavatolt kormányzói jogkörének kibővítését nevezte meg feltételeinek (a törvényhozás feloszlásának, berekesztésének, vagy elnapolásának, illetve a hadsereg — utólagos parlamenti hozzájáruláshoz kötött — határon túli bevetésének jogát). Ezek garantálása után az új államfő törvényes eskütelére megjelent az Országházban.

Bp. 1920. március 1. A fővezér kormányzói beiktatásra érkezik az Országházba, balján Huszár miniszterelnökkel.

Horthy Miklós kormányzó eskütétele a nemzetgyűlés előtt, Bp. 1920. március 1.

Esküje után a megválasztását törvénybe iktatták: 1920. évi II. törvénycikk.

Ezzel helyreállt Magyarországon az alkotmányosság, megkezdődhetett a kormányzás, amelytől a súlyos megpróbáltatások közt vergődő nemzetnek a törvényben is megfogalmazott *megegyezés, fejlődés felé* vezetését várták el.

100 éve alakult meg a Vitézi Rend

A Vitézi Rend létrehozásának gondolata Horthy Miklós kormányzóhoz kötődik, aki valószínűleg már 1919-ben, a Szegeden megalakított ellenforradalmi kormány hadügyminisztereként, ezt követően pedig az általa szervezett Nemzeti Hadsereg fővezéréként intézkedhetett az előkészületekről. Megbízására testvéröccse, Horthy Jenő, az újonnan megválasztott Nemzetgyűlés képviselője 1920 tavaszán tárgyalásokat folytatott a Földhitelintézetek Országos Szövetségének vezetőivel. Az ezen időszakban kialakított, kormányzói jóváhagyást elnyerő koncepció (amely tulajdonképpen a Vitézi Rend alapelveit tartalmazta) lényegi

pontjai az alábbiak voltak:

1. A világháborúban magukat kitüntetett személyeket jutalmazni kell, de olyan módon, hogy az az örökösire is kihasson.
2. A jutalom legalkalmasabb formája az elidegeníthetetlen (hitbizományos) földbirtok-adomány.
3. Az adományt a frontszolgálatban kiérdemelt arany vagy I. osztályú ezüst vitézségi érmek tulajdonosai kaphatják. Továbbá „*polgári tisztesség, becsület és józanság*” tekintetében kifogás alá nem esnek, „*becstelen bűncselekmény*” nem követtek el.

Az alapvetések elfogadása után Börcsök Andor igazságügyminiszteri jogtanácsos kapott megbízást a vi-

tézi telekről szóló jogszabály megszerkesztésére. A tervezet kormányzói jóváhagyása után 1920. augusztus 29-én a Budapesti Közlönyben hirdették ki az 1920. évi 6650. M.E. rendeletet (az ún. alaprendeletet). Még az előkészítés időszakában utalás hangzott el Teleki Pál miniszterelnök 1920. július 22-i parlamenti bemutatkozó beszédében: „...*szándékunk van a háborúban tanúsított vitézséget is jutalmazni azáltal, hogy vitézi telkeket létesítünk...*”.

Néhány nappal a kihirdetés előtt, 1920. augusztus 20-án, a kormányzó felhívással fordult az ország földbirtokosaihoz, hogy vitézi telkek céljára ingyenes adományként földterületeket bocsássonak rendelkezésére. Az ezer holdon felüli birtokosokat a vármegyék főispánjain keresztül kiemelten is megszólította. A rendelet – amelyet később a Nemzetgyűlés törvényileg is jóváhagyott- többek között rögzítette, hogy a telket a „*feddhetetlen honfiak*” részére az államfő adománylevéllel adományozza, elidegenítési/terhelési tilalom alatt áll, továbbá az elsőszülöttség rendjén alkalmas örökösre (várományosra) száll át. A megadományozott közszolgálatokra köteles, amelyek teljesítésére esküt tesz. Felügyeletükre és a közszolgálatok irányítására, számonkérésére Vitézi Szék alakul, amelynek elnökét (a vitézek főkapitányát) a széki tagok választják meg.

A kezdeti időszakban még Vitézi Intézmény néven emlegetett Vitézi Rend megalapítása további kiemelkedő aktusának számít a kormányzó 1920. szeptember 25-én kelt *legmagasabb kézírata*, amelyben - Teleki Pál miniszterelnök ellenjegyzésével - kinevezi az Országos Vitézi Szék tagjait és az ugyanaznap a kormányzó személyes elnökletével megtartott első széki ülés. A budai királyi palota Mátyás-termében összeülő vitézi széktagok egyhangúlag ajánlották fel Horthy Miklósnak az elnöki tiszteletet, mivel a vitézi telkek intézménye a kormányzó kezdeményezéséből született meg. A felkérést az államfő azzal a feltétellel fogadta el, hogy a Vitézi Szék legyen az az intézmény, melynél a protekció semminemű formája nem érvényesülhet.

Az alapításról és az új köztetületről maga a kormányzó Emlékirataim c. könyvében így ír: (...) *Hogy ebben a vonatkozásban célunkhoz közelebb jussunk, megalapítottam a Vitézi Rendet. Ebbe felvettük mindazokat az erkölcsileg kifogástalan magyarokat és magyarul érző más származásúakat, akik a legmagasabb katonai vitézségi kitüntetésekért kiérdemelték. Minden felavatott vitéz igényjogosult lett „vitézi telekre”, amely mintegy 15 kataszteri holdra terjedt, továbbá házra, istállóra, két lóra és egy tehénre. A vitézi rendnek azok a tagjai, akiknek már volt birtokuk, azt, vagy annak megfelelő részét vitézi telekké alakíthatták. A vitézi telket és címet az elsőszülött fiú örökölte, az adományozott telek és minden tartozéka az első három évben adótól és minden egyéb tehermentes volt; csak azután vette kezdetét a birtok mérsékelten megállapított ellenértékének 30 vagy még több évre megállapított törlesztése. Kereken mintegy 3.000 ilyen vitézi telek került kiosztásra, s az ezek meg-*

műveléséhez szükséges eszközök költségét részben az állam viselte, részben pedig erre a célra tett adományok és bizonyos háborús emlékérmekért fizetett csekély díjak fedezték.

Legfőbb irányító szerve az Országos Vitézi Szék lett, amelyet a vitézek főkapitánya elnökölt. Tagjai: az államfő által kinevezett nyolc vitézi törzskapitány, a miniszterelnök, a belügy-, az igazságügy-, a földművelésügyi s a honvédelmi minisztérium 1-1 képviselője, illetve a Magyar Földhitelintézetek Országos Szövetségének ügyvezető igazgatója. A vármegyei vitézi székek megszervezésük után betagozódtak a magyar közigazgatás rendszerébe.

A vitézi szervezet megalapításával egy új, a trianoni határok közé szorított államhoz hű társadalmi osztály született, amelynek az alapítók komoly nemzetvédelmi szerepet szántak egy esetleges külső támadás vagy belső zavargás esetén.

-vSGY-

Felhasznált irodalom:

1. Horthy Miklós (1953): Emlékirataim (Buenos Aires)
2. *Kecskeméti Hírlap* 1920. július 23.
3. Kurucz Ádám (2018): A Vitézi Rend megalapításának előkészületei Borsod vármegyében
4. Dr. Négyessy László (1974): A Vitézi Rendről
5. *Vitézek Lapja* 1920. július 20.

80 éves (lenne) a Vitézi Székház.

Utazás a Vitézi Rend múltjában Székesfehérváron

1938. Vitézavatás

I. (Szent) István király (1001–1038) halálának 900. évfordulójára a magyar katolikus egyház jubileumi évet, a **magyar állam emlékévét hirdetett**. Az utóbbi keretében 1938-ban megtartott számos rendezvény közül az emlékév első országos jelentőségű eseménye a május 22-én, vasárnap megtartott **székesfehérvári vitézavatás volt**. Az esemény pompájában messze felülmúlta a korábbiakat.

A kormányzó és családja (felesége és fiai), valamint kísérik a Turán nevű kormányzói különvonattal érkeztek a virággal, lobogókkal, nemzeti színű drapériákkal és címerrel gazdagon ékesített székesfehérvári állomásra, miközben a katonazenekar a himnuszt játszotta. Fogadásukra kivonult a díszszázad és számos polgári előkelőség, többek között Hóman Bálint, Székesfehérvár országgyűlési képviselője, gróf Széchenyi Viktor megyei főispán, Havranek József alispán és Csitáry G. Emil, a város polgármestere. A kormányzó és kísérete felvirágozott és fellobogózott útvonalon haladva fogatokon érkezett az avatás helyszínére, az emlékévre kialakított, a magyar királyok koronázó templomának maradványait őrző Romkertbe.

Az itt felállított díszemléken József főherceg és fia, József Ferenc főherceg mellett az ország minden részéből érkező előkelőségek foglaltak helyet. Az ünnepséget a két tábori püspök imája nyitotta meg, majd a kormányzó emel-

Székesfehérvár ünnepi hangulatban – a Romkertben soha nem látott ünneplő tömeg!

Kormányzó úr és kísérete a Koronaőrség díszegységével megérkezik a Romkertbe

kedett szólásra. A katonásan rövid beszéd után vitéz Színay Béla törzskapitány ismertette az avatandók adatait (az azóta elhunytakét is), majd vitéz Lipcsey Márton ny. tábornok vitézi üdvözlése után vitéz Igmándy-Hegyessy Géza ny. testőrtábornok olvasta fel a vitézi eskü szövegét. Következett az avatási szertartás. A mindvégig halkán játszó katonazene hangjaira (először a Boldogasszony anyánk kezdetű egyházi éneket játszották) váltották egymást az avatandók tízes sorai: az első Imrédy Béla, a kilencedik Aba Novák

Az ünnepség alkalmával összesen 1903 (más adatok szerint 1908) személyt avattak fel.

Vilmos festőművész, a romkerti mauzóleum falfestményeinek későbbi alkotója. Kormányzó úrnak az avatáson elhangzott ünnepi beszédét a Magyar Távirati Iroda 17:10 perckor közzétette. **Az üzenete egyszerű, érthető, ma is időszerű: „Ne felejtsetek, hogy a kötelelességteljesítésre – amelyre magatokat vitézi eskütkömben örökre elköteleztetek – akkor is szükség van, amikor már a jövő biztató fénysugarait látjuk.” ...**

(Forrás: Teszler Éva, Siklósi Gyula Város-történeti Kutatóközpont, Országgyűlési Könyvtár Hungaricana, Digitális gyűjtemény)

A Vitézi Székház alapkövének le-tétele Schaffer Gyula felvétele

A Vitézi Székház az alapkőletételétől az avatásig

1938. május 22. Kormányzó úr a vitézavatás után tette le a Vitézi Székház alapkövét, amelynek később elkészült épületét vitéz Aba Novák Vilmos falfestményével díszítették. A székház Fejér-, Veszprém-, Esztergom-, Komárom- és Moson megyei vitézek számára készült Schmidl Ferenc tervei alapján.

1940. május 26. Vitézi Székház avatása

/.../ Méltó a város és a megye vitézeihez, akik az építésből anyagi áldozattal is kivették részüket.

Ezt a házat valóban a magyar összefogás építette fel: A telket 10 ezer pengő értékben ingyen adta a város, ezenkívül mind a város, mind a megye 15- 15 ezer pengő készpénzt is folyósítottak az építkezés költségeihez. Az építkezés lebonyolítását a város műszaki osztálya végezte Schmidl Ferenc műszaki tanácsos vezetésével. A költségekhez jelentős összeggel hozzájárult a Vitézi Szék is. A felajánlott összegek és az anyagárak emelkedése folytán 100 ezer pengőre emelkedett építési költség között a különbözet jelentős összeget tett ki. A vitézek maguk 12 ezer pengőt adtak vitézi telkük illetve rangjuk, társadalmi állásuk nagysága szerint. A székház berendezése mintegy 10 ezer pengőbe került.

A Vitézi Székház

Forrás: Magyar Nemzeti Digitális Archívum Vitézi Székház épülete. Tervezte Schmidl Ferenc 1940.

Forrás: Magyar Nemzeti Digitális Archívum. Vitézi Székház-belső, tárgyalóterem / A nagyterem egyik, v. Aba-Novák Vilmos által alkotott falfestménye, Bándy Márta gyűjteményéből/Köztérkép/Mapublic

Forrás: Székesfehérvár és Vidéke II.évf.10 sz.2013.05.02. Új Fehérvár, 1940.május 11., 1940. május 18.; Székesfehérvári Friss Újság 1940. május 18.

Utóirat: 1940-ben, a Horthy Miklós által alapított vitézi rend 20 éves fennállása alkalmából épült fel a székesfehérvári Vitézi Székház a város akkori főépítész, az első székesfehérvári Ybl-díjas építész-tervező, Schmidl Ferenc tervei alapján. Ekkorra már több vármegyében is felépültek a vitézi székházak. A székesfehérvári vitézi székház több falát, tárgyalóját, dísztermét vitéz Aba-Novák Vilmos falfestményei díszítették, ám ezek az alkotások a világháború után elpusztultak: levették. Az egykori, nagyteremben lévő festmény feliratai Zrínyi Miklós-ídézetek voltak. A Vitézi Székház később szakszervezeti tulajdonná vált: a szakszervezeti székházat ehhez az épülethez építették hozzá 1967-ben. Az egész épületet 2000-ben eladták, azóta különböző cégek irodaházaként működik.

MaNDA nyomán

2013. Szent István Emlékév

Három helyszínen emlékezett meg az 1938-as fehérvári vitézavatásról a Történelmi Vitézi Rend. Elsőként a Nemzeti Emlékhelyen, az 1938 május 22-i vitézavatás helyszínén tisztelegtek a Rend tagjai, majd emléktáblát avattak az Oskola utca - Ady Endre utca kereszteződésében található Magyar Vitéz szobránál és a Szekfű Gyula utcában, a hajdani Vitézi Székház falán is.

Eskütétel a Nemzeti Emlékhelyen. A Történelmi Vitézi Rend előjárói és az esemény díszvendégei

Koszorúzás az egykori Vitézi Székház felavatott emléktáblájánál

Forrás: székesfehérvár.hu. Kutatási munka, több archív fotó, szerkesztés: v. Mihályi Borbála Reinerné v. alhdgy., v. Mihályi Mária Keszeiné v. alhdgy.

Dr. Kovács Vilmos ezredes, parancsnok 100 éves a HADTÖRTÉNETI INTÉZET ÉS MÚZEUM

A budapesti Várhegy környezetéből kiemelkedve helyezkedik el a Duna síkja és az Ördögárok völgye között. A magaslatot vastag mészkőréteg borítja, amelyben az évezredek folyamán a természet és emberkéz több mint 200, kisebb-nagyobb barlangüreget alakított ki. Ezek a részben feltárt pincejáratok a városrész történetének szerves részét képezik, ugyanis évszázadokon át menedéket nyújtottak a lakosság-nak az őket gyakorta sújtó háborús időszakokban – legutóbb a II. világháború idején. A Várhegy központi fekvése kitűnően megmutatkozik Buda szinte bármely részéből. A látvány a pesti oldalról nézve még hatásosabb: a voltaképpen nem nagy kiemelkedés a Duna felől nézve meghatározóan tornyosul környezete fölé.

A Várhegy kiváló földrajzi adottságai már a középkorban, a tatárjárás után arra indította a magyar uralkodókat, hogy e helyen hozzanak létre erődítést, ezzel megalkotva Buda királyi várát.

Esztergom, Székesfehérvár és Visegrád után a XIV. századra Buda királyi székhely lett. A IV. Béla (1235-1270) Árpád-házi király parancsára a tatárjárást követően épített várfalak a mészkő-fennsík szélén húzódtak. A falakon belül elhatárolódott egymástól az északi részen elhelyezkedő polgárváros és a déli, az uralkodói rezidencia területe. A városi kiváltságokkal felruházott település első lakosai magyar és német polgárok voltak. A XV. században alakult ki a lakónegyed utcahálózatának képe, amely nagyjából a mai napig változatlanul fennmaradt.

A középkori Buda töretlen fejlődése 1541. augusztus 29. után tört meg, amikor az oszmán hadak elfoglalták. A védműveken és a jellegzetes török építményeken – fürdők, minaretek, mecsetté alakított templomok – kívül az oszmán-törökök elhanyagolták a település fejlesztését, az egykor virágzó Buda hanyatlásnak indult, a lakosság száma erősen megcsappant.

Buda visszavívását csupán hosszú ostromot követően, 1686. szeptember 2-án sikerült óriási áldozatok árán elérni. A döntő roham során a keresztény seregek az északi oldalon, az Esztergomi rondellánál jutottak be először a Várba; ezt a helyet ma emléktábla jelöli, nem messze attól a ponttól, ahol a védelmet a végsőkig irányító utolsó budai pasa, Abdurrahman Abdi Arnaut (1615-1686) jelképes síremléke áll.

1703-ban Buda visszakapta szabad királyi városi rangját, továbbá régi kiváltságait, a katonai parancsnokság helyett ismét polgári vezetés alá került a város. Mindezek ellenére egykori politikai jelentősége erősen megcsappant, hiszen a magyar trónon ülő Habsburg, majd Habsburg-Lotharingiai uralkodók nem használták székhelyként a palotát, s a magyar országgyűlés is Pozsonyban ülésezett. Hangulatos barokk-copf stílusú polgárváros alakult ki, miközben a várfalon kívüli településrészek is fejlődésnek indultak a Várhegy alatt.

Buda a XIX. század első felében - gazdasági és kulturális központként - ismét jelentőssé vált. A budai vár jelképi erővel bírt a reformkorban, majd az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején is. A vár 1849. januári kényszerű feladása lelkiileg a szabadságküzdelem egyik mélypontja volt, 1849. május 21-i visszavívása – ma a Magyar Honvédelem Napja – pedig országos örömműnnp, a honvédsereg egyik legnagyobb diadala.

1867-ben, a kiegyezést követően I. Ferenc Józsefet magyar királlyá koronázták, így létrejött a kétközpontú Osztrák-Magyar Monarchia, amelynek Bécs mellett a másik fővárosa az 1873-ban a három városból (Pest, Buda és Óbuda) hivatalosan is egyesített Budapest lett. A Várnegyed újra méltó királyi rezidenciává kellett, hogy alakuljon: a palotát újjáteremtették, megépült a hadügy-, a külügy-, a pénzügy-minisztérium palotája.

A békés építés évei jellemezték a fővárost a Monarchia széthullásáig. A Nagy Háború közvetve érintette a fővárost, azt követően 1944 decemberéig a Várhegyen épült városrész viszonylag érintetlen maradt. A várban 1945 január-februárjában a szovjet hadsereg gyűrűjébe szorult német és magyar katonai alakulatok, valamint a polgári lakosság borzalmas ostromot élt át a szinte romhalmazzá lett városrészben.

A végsőkig elszánt ostromlottak február 13-án a vár több pontján egyszerre hajtottak végre elkeseredett kitörést – ezrekre tehető a szovjet fegyverek tüzeiben ekkor elesett katonai és civil áldozatok száma. Rájuk ma a Kapisztrán téren álló, szintúgy háborús áldozattá vált *Mária Magdolna-templom tornyán elhelyezett emléktábla* emlékeztet. Sokat mondó az a tény is, hogy a Várhegy nyugati oldalán fekvő Vérmező területét parkosítás előtt a Várnegyed romjaival töltötték fel mai szintjéig – mintegy másfél méter magasan...

A Hadtörténeti Intézet és Múzeum épület- együttese Buda várában

Napjainkban a Várnegyed északnyugati szögletét a várfal mentén kialakított, hangulatos sétányra néző Hadtörténeti Múzeum fő homlokzata uralja; a Kapisztrán tér felé folytatódó, klasszicista épülettömb a Hadtörténeti Intézet és Múzeum együttesének ad otthont.

A hatalmas épület részben a középkori – XIII. századi – várfalra épült. Várostromok, döntő áttörések zajlottak ezen a területen 1686-ban, az 1848-49-es szabadságharc idején, de az 1945-ös ostrom során is.

Nem véletlen a Hadtörténeti Intézet és Múzeum budai Várnegyedben való elhelyezése, hiszen a terület magyar történelmi-hadtörténeti jelentősége vitathatatlan és meghatározó.

A Kapisztrán téren ma látható, konzervált romok és a fölöttük örökdő magányos torony a középkori eredetű *Mária Magdolna templom* - akkoriban a budavári magyarság templomának - maradványai. Legkorábbi magja a XIII. században épült, a későbbi korokban többször nagyobbították, tornya a XV. században készült el. Buda török megszállása után hosszú időre ez maradt az egyetlen keresztény templom. Mivel a vár 1686-os visszavívása során megsérült, a későbbiekben barokk külsőt kapott. 1817-től 1945-ig a katonákhoz kötődött, helyőrségi templomként. Súlyos világháborús sérülései miatt - helyreállítás helyett - Rákosi Mátyás személyes utasítására hosszanti hajóit lebontották, míg a Magdolna tornyot 1950-52 között állították helyre.

A téren látható a névadó, *Kapisztrán János* (1386-1456), az 1724-ben szentté avatott ferences szerzetes *szobra* (1922, Damkó József alkotása). Kapisztrán, a magával ragadó szónok a pápa megbízottjaként jutott el Magyarországra, s vált a törökellenes harcokban Hunyadi János fegyvertársává. Részesese volt 1456 júliusában a világraszóló nándorfehérvári győzelemnek, néhány hónap múlva azonban elhunyt.

A Hadtörténeti Intézet és Múzeum telkének helyén, – amint arra az udvarán 1987-től folyó ásatások eredményeként fény derült – a városfal közelében a középkorban lakóházak álltak, amelyek az 1686-os ostrom során megsemmisültek.

A kiemelkedő hadászati jelentőséggel bíró helyszín azonban nem sokáig maradt lakatlan: 1696-ban már két, az északi várfallal párhuzamosan elhelyezkedő kaszárnyaépület foglalta el. A XIX. század negyvenes éveire jócskán elavult létesítmények lebontásra kerültek, s 1844-ben új, nagyobb, az uralkodóról Ferdinándnak, magyarul Nándornak elnevezett laktanya építése kezdődött el.

Az 1847-re elkészült épületegyüttes egy nyugati – a hajdani Bástyasétányra - a mai Tóth Árpád sétányra néző szárnyból, valamint egy középtájon hozzá csatlakoztatott, az így kialakuló térre néző, déli szárnyból állt. Az Anjou sétányra néző északi épületrész csak 1892-ben készült el. A nyugati szárnyat 1926-29 között az oda költöző Hadtörténeti Múzeum céljainak megfelelően átépítették, de az objektum többi része változatlanul kaszárnyaként működött. Az épülettömb Budapest ostroma során, 1944 decembere és 1945 februárja között súlyos károkat szenvedett. A több mint 50 helyiségből mindössze 3 maradt a muzeális anyag befogadására részben alkalmas állapotban.

A helyreállítási munkák 1947-től folytak, így alkalom nyílt az épületen kisebb homlokzati változtatásokra, átalakításokra, egységesítésre. Az 1848-49-es szabadságharc idejéből származó, a nyugati homlokzatba illesztett *ágyúgolyók* a helyükön maradtak, a mai napig láthatóak.

Az 1952 után felgyorsult épületrekonstrukció során alakították ki az északi szárny földszintjén azt a két emelet belmagasságú nagytermet, amelynek egykori elválasztó födémét bombatalálat rombolta szét. Napjainkban a Márványterem reprezentatív rendezvények, olykor nagyobb tereket igénylő kiállítások befogadására szolgál. Itt tudtuk méltó módon elhelyezni Vágó Pál (1854-1928) festőművésznak az 1900-as párizsi világkiállításon díjat nyert, gyönyörűen és szakszerűen restaurált, nagyméretű festményét, amely a huszárság történetét mutatja be.

Az udvari homlokzatokat szemlélve tanúi lehetünk a művészeti emlék-mentés sajátos formájának: a klasszicista épületfalakat néhol gótikus, illetve barokk kőfaragványok díszítik. Ezek voltaképpen a Nagyboldogasszony – Mátyás – templom ékítményei voltak, amelyeket, mivel annak 1874-96 között zajló felújítása során „fölösleges-sé” váltak, utóbb a Kapisztrán téri Helyőrségi templomban használtak fel. Annak pusztulása után második világháborús romok közül mentették ki és helyezték el ezeket az emlékeket a közeli Hadtörténeti Múzeum falain.

Ha a Hadtörténeti Múzeumot a palota irányából, a Tóth Árpád sétányon közelítjük meg, a XVI. századi eredetű Veli bég bástyáján láthatjuk az Erdélyi Kettes Huszárok Emlékművét (Petri Lajos alkotása, 1934), majd rövidesen szembetűnik a Múzeum előtt katonás rendben elhelyezett XVI-XIX. századi ágyúcsövek sora. A sarkon, az Esztergomi rondellán nemzeti lobogónk hirdeti a hely történelmi jelentőségét. Tovább haladva a sétány északi részén a Nagy Háború tüzérségi eszközeit tanulmányozhatjuk.

A Hadtörténeti Múzeum megteremtése és története

Széchenyi Ferenc 1802-es felajánlása nyomán az országgyűlés 1808-ban határozott a Nemzeti Múzeum létrehozásáról, ám majdnem hét évtizednek kellett eltelnie ahhoz, hogy az intézmény magyarországi gyűjtőkori prioritását érvényesíteni tudja Béccsel szemben.

A magyar Hadtörténelmi Múzeum megteremtésének gondolata az 1867-es kiegyezést követően – a magyar Királyi Honvédség megalakulásától fogva – meg-megújuló követeléseként jelentkezett a politikai közéletben. Volt ugyanis már egy Bécsben székelő hadtörténeti múzeuma az Osztrák-Magyar Monarchiának, s ezért a magyar hadihistóriai relikviák jó része is a bécsi udvari gyűjteményekbe vándorolt.

Az önálló magyar hadimúzeum megalapításának érdekében tett első konkrét lépést a Magyar Tudományos Akadémia hadtudományi bizottságának indítványa jelentette, amelyet 1888 decemberében terjesztettek a vallás- és közoktatásügyi miniszter elé. A bizottság a Magyar Nemzeti Múzeum hadtörténelmi gyűjteményének fokozatos fejlesztését és a múzeum kibővítését tervezte. A javaslattal az országgyűlés is foglalkozott és határozatban támogatta

egy különálló magyar hadtörténelmi gyűjtemény kialakítását. – A honfoglalás ezredik évfordulója jelentősen felgyorsította az előkészületeket: 1896-ban a millenniumi kiállítás hadtörténelmi csoportbizottsága már a szervezés kezdetén azzal fordult az illetékes szervekhez, hogy lehetőség szerint majd tartsák együtt az aprólékosan, országos szinten és a magángyűjteményeket átnézve feltérképezett, nyilvántartásba vett hadtörténelmi anyagot.

Az ezredéves kiállításrész nagy sikerétől indítva az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter támogatásáról biztosította a felállítandó magyar hadimúzeum ügyét, sőt, számára a Magyar Nemzeti Múzeum hadtörténelmi gyűjteményének átadását is kilátásba helyezte. Az ügy azonban különféle okokból holtvágányra került. Az I. világháború új helyzetet teremtett. A jórészt már a kezdetektől tudatosan összegyűjtött háborús relikviák sokasága, valamint a roppant mennyiségű hadizsákmány elhelyezésére a központi bécsi *Heeresgeschichtliches Museum* nem volt képes. Az égető probléma megoldására egyetlen út kínálkozott: a közös hadügyminiszter 1916-tól tervet dolgoztatott ki egy új, megfelelő méretű bécsi múzeumépület létesítésére. Nem zárkozott el ugyanakkor a másodlagos anyagnak a koronatarományokban – így a magyar fővárosban – „fiók-hadimúzeumokban” való elhelyezésétől sem. Ezt a helyzetet a magyar honvédelmi miniszter, báró Szurmay Sándor egy önálló budapesti hadimúzeum alapításának előmozdítására használta ki, – magvát a Honvédelmi Minisztérium 1915 novembere óta létező levéltári osztályának múzeumi gyűjtést is végző al csoportja alkotta, – amely a levéltárat továbbra is magába foglalta volna. Hosszabb politikai csatározások után 1918 nyarára az uralkodó – magyar királyként IV. Károly – előzetes hozzájárulásával a Minisztertanács elé került a terv, amely egészében elfogadta az elképzelést, és hozzájárult ahhoz, hogy a főváros által a Gellérthegyen ingyen átengedendő területen építsék fel az új múzeumot. Az építés költségeire hús-, a muzeális anyagok megszerzésére ötmillió korona összköltséget szavaztak meg.

A háború végnapjaiban, a Monarchia összeomlása idején, a forradalmi helyzetben azonban az elképzelésről végleges döntés már nem született.

1918 november közepén a Honvédelmi Minisztérium 1/a osztályának munkatársai – Gabányi János alezredes (később tábornok) és Aggházy Kamil százados, (később ezredes) saját kezdeményezésből megteremtették a Hadtörténelmi Levéltárat illetve a Hadtörténelmi Múzeumot.

A tényleges munka – a Magyar Országos Levéltár – a várban ma is álló Nemzeti Levéltár központi épületként funkcionáló - épületének helyiségeiben indult meg.

Múzeumunk 1920 júniusában átmenetileg az Üllői út, Ferenc körút sarkán álló Mária Terézia (később Kilián) laktanya egy részében kapott helyet a mintegy 5400 muzeális tárgya számára. Ott a nagyobb méretű lövegek, kocsik elhelyezése eleve lehetetlen volt, ezért a Gubacsi úton létrehozták a nagytechnika befogadására alkalmas

raktárt. Intézményünk megindult a „múzeummá válás” nehéz, napjainkig vezető útján.

1922 novemberében az addig kettős intézményt (levéltár és múzeum) szétválasztották, s az immár önálló múzeum parancsnoka Lucich Károly (1868-1952), a Dunaflottilla egykori parancsnoka lett.

A múzeum megszervezésében és felvirágztatásában elvülhetetlen érdemeket szerzett Aggházy Kamil honvédtiszt (1881-1954), akinek élete – különösen harctéri megrokkánását követően – autodidakta hadtörténészként, tudomány- és intézményszervezőként elválaszthatatlanul egybefonódott a közgyűjtemény sorsával. Rendkívül szerencsésen választotta meg munkatársait: a sokoldalú művelődéstörténész Borsody-Bevilaqua Bélát (1885-1962), a numizmatikus Karny Rezsőt (1876-1958), aki – pénzügyi számvevőségi főtanácsos lévén – önkéntes munkatársként látta el az Éremtár vezetését, a szintén háborús invalidus Hochwarter Ivánt, az ügyes kezű fegyvermestert vagy éppen Görgey Aladárt (1883-1945), a könyvtár vezetőjét, aki 1945 őszén bekövetkezett halálának pillanatáig a műtárgyakat mentette és azonosította.

Vitéz Aggházy Kamil, 1928-1938 között a Múzeum igazgatója különösen 1848/49 ereklyéinek gyűjtésében és kutatásában jeleskedett – Az átköltözés közben, múzeumi tárgyak között

A múzeum végső otthona a budai várban lévő Nándor laktanya 1926-1929 között átépített, Vérmezőre néző szárnya lett. A volt kaszárnya átalakítása, abban korszerű körülmények kialakítása, a törzsgyűjtemény átszállítása és az állandó kiállítási koncepció kimunkálása azonban hosszabb időt vett igénybe, csak 1937-ben fejeződött be.

Így az év május 29-én, a Hősök Emléknapján nyílt meg az első kiállítás, 36 kiállítóteremben és 260 méternyi folyosón. Az épület földszintjén az 1686-1914 közti időszak történetét tekinthették meg a látogatók, az első emeleten a „Nagy Háború” emlékeit helyezték el, míg a másodikon a szakgyűjtemények kaptak helyet. A megnyitót, amelyen Röder Vilmos honvédelmi miniszter tartott avató beszédet, Horthy Miklós kormányzó is megtisztelte jelenlétével. Teremőrökként a Múzeum öreg, világháborút megjárt katonákat alkalmazott.

Részlet a múzeum két világháború közti állandó kiállításából

A Múzeum jelentőségének növekedését mi sem jelzi jobban, mint hogy az 1920-30-as években jelentékeny számú és értékű nemzeti kincs birtokosa lett. Ezek között mérföldkőnek számít a bécsi Heeresmuseum felszámolásából eredő 2000 darabot meghaladó magyar vonatkozású tárggyűjtés hazakerülése. Ennek átadása a trianoni békeszerződés 177. cikkelye értelmében Baden bei Wienben 1926. május 28-án az osztrák szövetségi kormánnyal kötött egyezménynek megfelelően zajlott le. – Ugyanakkor magánszemélyektől, testületektől származó önzetlen adományok, letétek, vásárlások, kül- és belföldi aukciós vételek révén a gyűjtemény számos kiemelkedő, 1848-49-es nemzeti ereklyével, a Habsburg-család több tagjának katonai egyenruháival, csapattestektől begyűjtött emlékanyaggal, sőt nagyobb gyűjtemény-együttességekkel is gazdagodott. Múzeumunk ezekben az években építette ki országos gyűjtőhálózatát, kapcsolatait más hazai és külföldi társintézményekkel. Azóta is intenzív munkát, gyümölcsöző kapcsolatépítő tevékenységet folytat magán- és jogi személyekkel, tudományos intézményekkel, külföldi és magyar közgyűjteményekkel.

A múzeum elévülhetetlen érdemeket szerzett a hősi sírok kataszterének összeállításával, a különböző temetőben nyugvó jeles katonák emlékének ápolásával. Kiepítette az

A Múzeum a mai Tóth Árpád-sétány felől – 1937-ben, a megnyitón

intézmény vidéki levelezőkarát, a 140 főből álló tulajdonképpeni szerzeményező hálózatát. 1924-ben megalakította az Országos Magyar Hadimúzeumi Egyesületet, a bajtársi szervezetek tevékenységét a Hadimúzeum szolgálatába állította.

A hadik-szobor felavatása alkalmából Hadik András kardja és a nevét viselő huszárezred régi standartja adományként került a múzeumba, 1937. április 29.

Az ágyúk elhelyezése az épület körül

A Hadimúzeumi Egyesület az intézmény születésnapjának bankettjét ünnepli a Gellért-szállóban, 1930-as évek

A II világháborúban az 1943-as esztendő volt az utolsó, amelyben teljes intenzitással működött a múzeum. Ez év nyarán még a kiállítások mindegyike látogatható volt, sőt újabb látványosságokkal – mint az „orosz terem” bővültek; útba indították a múzeum egyik tisztjét hadműveleti területre, aktív gyűjtésre; de a rendszeres légbombázások miatt már muzeális anyagvédelmi rendszabályokat is életbe léptettek. 1944 elején megkezdték az értékes darabok összecsomagolását, és ezeket ez év nyarára ládáknak a múzeum pincéjében helyezték el, hét teremnyi kiállítást azonban továbbra is üzemeltettek.

Mivel a front elérte Magyarországot, a kiemelt nemzeti gyűjtemény megóvása érdekében a honvédelmi miniszter 1944 októberében elrendelte az intézmény személyzetének és a muzeális tárgyaknak a kitelepítését. A menteni kívánt gyűjtemények a Veszprém megyei Doba községhez tartozó somlói Erdődy-kastélyig jutottak el.

A fennmaradt kimutatás 883 ládát sorol fel, amelyet 10 vagonban szállítottak el. 1945 márciusában a kastélyt a közeledő szovjet csapatok elől menekülve mindenki elhagyta, a muzeális értékek így őrizetlenül maradtak, mintegy 80%-uk tönkrement. Később a szovjet parancsnokság egy részüket – köztük a zászlógyűjteményt – elszállította.

Ritka felvétel. A múzeum beáldozott anyaga a somlói Erdődy Kastélyban

1945-ben a sorozatos bombázások, majd a Várnegyedért vívott harcok során a múzeum épülete súlyos károkat szenvedett. Délnyugati sarkát földig rombolták, a tetőszerkezet háromnegyede elpusztult. A megmaradt részek is használhatatlanná váltak, jórészt maguk alá temették mindazt, aminek evakuálására nem került sor.

A világháború végzetesen befolyásolta gyűjtemény sorsát – A múzeum épülete romos állapotban

A hadiállapot megszűnte után a Múzeum azonnal igyekezett lehetőséget teremteni a megmaradt muzeális anyagok felmérésére, illetve a széthordott tárgyak összegyűjtésére. A többszörös fosztogatás-hullám után megmaradt tárgyakat összecsomagolták, majd októberben hat vagonban és két teherautóval Budapestre szállították.

Közben a Hadimúzeumban is folyt a romeltakarítás. A helyzetet csak nehezítette, hogy az 1918 óta az Országos Levéltárban működő Hadilevéltár anyagait szintén biztonságba kellett helyezni a rommá lőtt épületből, s Erdélyi Gyula (1892-1949) igazgatásával erre is csak a Múzeum épen maradt helyiségeit használhatták.

Mivel a Szövetséges Ellenőrző Bizottság csak a Múzeum működéséhez járult hozzá, 1945. május 15-től a Magyar Hadimúzeum, majd 1946 szeptemberétől 1947 márciusáig a Honvéd Múzeum nevet viselte az intézmény. Alapvető gondokkal küszködtek a szakemberi gárda létszámát illetően – a „dobai különítményből” jóformán mindenki szovjet hadifogságba került, a fővárosban maradtak kevés kivétellel szétszóródtak – de folyamatosan problémát jelentett a raktározás mostoha, nyomorúságos állapota is.

1949-ig a Múzeum – kevés kivétellel teljes egészében kicserélődött – munkatársi gárdája elsősorban az épület tartozására, illetve a gyűjtemény minél jobb körülmények közti elhelyezésére koncentrált. Számba vették a veszteségeket, újból megkezdődött a gyűjteménygyarapítás. Az ország különböző pontjairól hoztak be igen változatos adományokat, de a gyűjtésben, beszolgáltatásban a hivatalos és társadalmi szervek is jeleskedtek. Minden egyes anyagcsoportnak külön szakelőadója lett, aki a hadtörténelem egy meghatározott korszakáról is referált. A számos kiváló szakember közül is kiemelkedett Csillag Ferenc (1907-1989), aki szovjet hadifogságból hazatérve 1947-től 1971-ig fegyvertörténészként meghatározó alakja, karizmatikus vezetője volt az intézménynek, vagy Vajdáné Csizmarik Irén (1923-1993), aki 1966-tól megalkotta a szakszerűen rendezett, jól kutatható múzeumi Fotóarchívumot.

Külső szakértőként is jeles szakemberek segítettek a múzeum munkáját, így Barcy Zoltán (1915-1997) viselettör-

ténettel foglalkozó történész, aki egész életében kötődött az intézményhez.

A Múzeum háború utáni első ideiglenes kiállítását saját romos falain kívül, a vármegyeházán nyitotta meg. Az akkori politikai igénynek megfelelően 1947. március 15-én a magyar partizánemlékeket és 1848-49-es anyagát tárta a látogatók elé. 1948-ban összes megmaradt 48-as relikviáját felvonultatta a Magyar Nemzeti Múzeumban megrendezett központi centenáriumi kiállításon. Kiemelkedő nemzeti eseményt jelentett – nemcsak intézményünk számára – az 1848-as zászlók második hazatérése 1948 szeptemberében. Valójában ekkor nem kizárólag ezeket adták vissza a szovjet hatóságok, hanem a múzeum zászlógyűjteményének más becses tételeit is, mintegy 200 műtárgyat.

A Hadtörténeti Múzeum csupán Budavár visszavívásának századik évfordulóján, 1949. május 21-én nyithatta meg saját épületének kapuit a nyilvánosság előtt. A korábbiakhoz mérten szerény, hat teremből álló kiállítás négy terme az új haderőt és a kor szellemében elődeinek tartott 1848-49-es honvédsereget, az 1919-es magyar Vörös Hadsereget és az 1936-1945 közötti időszak magyar antifasisztáit mutatta be – további két helyiségben pedig a fegyverés és levéltári anyagból kaptak ízelítőt a látogatók.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1949. évi 13. számú november 16-án megjelent törvényerejű rendelete létrehozta az állami tulajdonú nemzeti múzeumokat, valamint az állam által fenntartott közületi múzeumok hálózatát, utóbbiak közé szakmúzeumként a Hadimúzeum is bekerült.

A kiállítási tematikába jól illeszkedett 1950-ben a Bem József halálának 100. évfordulójáról való megemlékezés, valamint 1953-ban a Történeti Múzeummal közösen megvalósított Rákóczi-kiállítás, amelynek létrehozásába az Országos Levéltár és a Széchényi Könyvtár is bekapcsolódott. 1955-ben megnyílt a II. világháború befejezése, a német megszállás alóli felszabadulás tízedik évfordulójára rendezett látványos kiállítás, amely négy teremben és egy folyosórészen mutatta be az országos gyűjtés eredményeként újjal összeállt emlékműanyagot.

A múzeum északi szárnyában kialakított mintegy 300 m²-es terem (napjainkban Márványterem) lehetőséget kínált a gyűjteményben levő tekintélyes tüzérségi anyag bemutatására. Látványos és esztétikus elrendezésben a hat ló vontatta tüzérfogat, több mint 30 löveg, lövegcső, műszer jelenítette meg a - XV. századi bombardától, a XX. századi lövegekig - a tüzérség fejlődését. A reprezentatív helyiség a kiállítás megszűnése után is még hosszú időn át viselte a „Tüzérterem” elnevezést.

Helyreállíthatták, újrendezhették végre a Múzeum háború alatt csodával határos módon nagyrészt épen maradt, speciális, beépített polcrendszerrel ellátott könyvtárát is, amely egyben olvasóteremként is funkcionál. Ma megálmodója, Aggházy Kamil nevét viseli.

Az 1963. évi 9. sz. Elnöki Tanácsi törvényerejű rendelet a Hadtörténeti Múzeumot országos hatáskörű intézménnyé emelte, amely arra hivatott, hogy időben és térben teljességre törekedve összegyűjtse, őrizze, meg-

ővja, feldolgozza és bemutassa a magyar és a magyar vonatkozású hadtörténelem tárgyi emlékeit.

Ez a státus nemcsak annak elismerését jelentette, hogy a múzeum gyűjteménye nemzeti kulturális örökségünk szerves része, s így minden szempontból jogi védelem alatt áll, hanem széleskörű jogok biztosításával kötelezettségeket is rótt a múzeumra, például az országos szakfelügyelet vagy a gyűjtemény-feldolgozás minősége tekintetében.

A honvédelmi nevelés kiemelt eszközeként 1963-1964-ben létrehozták a Haditechnikai Parkot, amely központi helyen, a Hadtörténeti Múzeum udvarán generációk számára emlékeztető módon mutatta be a gyűjtemény újabb részét képező haditechnikai eszközeit, harcokocsikat, repülőgépeket, lokátorokat, lövegeket. Az akkor gyermekkorú látogatók ma is nosztalgiával idézik föl a haditechnikai eszközök látványát, de a Park osztatlan népszerűséget élvezett az idősebbek körében is.

Ezt követte a vidéki parkok kiterjedt hálózatának megteremtése, majd a hadseregben kampányszerűen létrejövő csapatmúzeumok szakmai támogatása. Nagyjából erre az időre tehető az egész országot bejáró első vándorkiállításunk – a páncélvonat – létrejötte is (1969).

Repülőgépek a haditechnikai parkban

Ugyancsak a 60-as évektől alakultak ki a sokrétű közművelődési, oktatási feladatok feltételei, a ma már általánossá vált szabadidős programok, az iskolai oktatást segítő foglalkozások, vetélkedők széles palettája.

Az 1970-es évek óta Múzeumunk ad otthont a Fegyverbarátok (ma: Magyar Fegyvergyűjtők és Fegyverbarátok Országos Egyesülete) találkozóinak, akiknek szakmai érdeklődését előadásokkal, filmvetítésekkel, konzultációs lehetőségekkel segítjük.

- 1972-ben kuriózumként került megrendezésre a több száz magyar és külföldi rendjelet, érdem-és emlékérmeket –kereszteteket felvonultató, a Nemzeti Múzeum Éremtárának kölcsönanyagával kiegészített, „Válogatott katonai kitüntetések” című kiállítás.
- A tüzérség-történeti bemutató mellett, 1973-ra elkészült a pisztoly- illetve a szálfegyver-történeti,
- 1974-re az első nagy, hétköznapi kézfegyver-történeti kiállítás,
- 1977 májusára a vadász- és céllövőfegyver-kiállítás.

A múzeum tudományos-ismeretterjesztő tevékenysége jelentősen megélenkült, 1971-tavaszaán megjelent a Múzeum 1. sz. Értesítője. 1973-ban nívódíjjal tüntették ki az „1848-49-es forradalom és szabadságharc” című állandó kiállítást; ugyanebben az esztendőben nyílt meg az első átfogó időszaki egyenruha-történeti kiállítás: „A magyar katonaviselet száz évé”-nek látványos bemutatója. Ez év nyaratól kisebb-nagyobb rendszerességgel az udvaron kaptak helyet a magyar katonazenét népszerűsítő hangversenyek. 1976-ra elkészült az új állandó kiállítás-sor következő eleme, amely „Az Osztrák-Magyar Monarchia és az első világháború” címet viselte.

Rendszeressé váltak a kortárs művészek hadseregről készült képzőművészeti alkotásaiból, másfelől a Múzeum új szerzeményeiből évente megrendezett időszaki bemutatók. 1979-ben az állandó kiállítások sora újabb, 1918-19 eseményeit tárgyaló részlete nyílt meg, amely szintén nívódíjban részesült.

Az első fegyvernemi múzeum felavatására 1977-ben került sor: a magyar tüzérség fellegvárában, Várpalotán, az e célra felújított Zichy-kastélyban és gondozott környezetében átfogó tüzérségtörténeti kiállítást és parkot nyitottunk meg.

Érdekes újdonságnak számított 1980-ban a szovjet-magyar űrrepülés tárgyi emlékeit, műszereit, sőt a Szovjet-35 visszatérő egységét első ízben a nagyközönségnek bemutató tárlat.

Büszkék vagyunk arra, hogy Magyarországon - közgyűjtemények között elsőként - az 1980-as évektől kiemelten foglalkoztunk a testi fogyatékkal élők múzeumlátogatásának kérdésével. 1984 óta folyamatosan nyújtunk lehetőséget a vakok és gyengénlátók különböző korosztályai számára, hogy tapintással megismerhessék múzeumunk anyagát. Rendszeresen fogadunk – főleg általános iskolás – mozgássérülteket is, akikkel foglalkozásokon, kiállításnézéseken, előadásokon túl vetélkedők rendezésében, lebonyolításában is együttműködünk. E munkálkodásunkkal, az esélyegyenlőség megteremtése terén elért eredményeinkkel vívtuk ki a Zsótér Pál Alapítvány által alapított díjat, amelynek közösségi elismerésként való adományozását első ízben a Hadtörténeti Intézet és Múzeum érdemelte ki 1999-ben. Munkatársaink immár harmadik évtizede rendszeresen fogadnak fogyatékosággal élő látogatócsoportokat, járnak ki a képző- és nevelőintézetekbe speciális foglalkozásokat tartani.

1980 folyamán készült el, 1985-ben anyagában bővült és átrendezésre került a kor színvonalán álló installációs körülmények közt a II. világháború eseménytörténetét és a demokratikus hadsereg létrejöttét tárgyaló állandó kiállításrész.

Állami és katonai ünnepeken állandó szükségletként merül fel a magyar hadimúlt zászlóinak szerepeltetése, ebből kiindulva egy olyan történelmi zászló-sor elkészítése, amely rekonstrukciók, valamint másolatok

alkalmazásával eleveníti fel hadtörténetünk jeles korszakait. A történelmi zászló-sor először 1985 folyamán szerepelt dísz-szemlén, s a korigény változásait követve kedvelt színpontja lett szinte valamennyi rendezvénynek, sőt az állami protokoll részévé vált.

1986-tól egyre közelebb került a megvalósuláshoz az intézmény munkatársainak régi vágya, a műemléképület rekonstrukciója, valamint a padlástér beépítése és egy modern épületrésszel való bővítése. Ehhez az udvart ki kellett üríteni: költözött – mint később kiderült, sokkal mostohább körülmények közé – a Haditechnikai Park. Ezt a biztató folyamatot akasztotta meg az előkészítő munkálatok során az intézmény udvarán – a várnak e részén egyébként kuriózumnak számító – XIII. századi, IV. Béla király idején épített budai városfal és patkótorony valamint egyéb régészeti leletek megtalálása. A feltárás miatt a rekonstrukció halasztást szenvedett, majd anyagiak híján végképp elmaradt.

1986-ban két jelentős kiállítást adtunk át a látogatóknak: bemutatóink sorát a külföldi – ausztriai, horvát és lengyel – kölcsönanyagokat is felvonultató „Budavár 1686” – a török uralom alóli felszabadulás 300. évfordulójára emlékező, látványos kiállítás nyitotta meg, egy hónapon belül pedig elkészült a hihetetlen anyaggazdagsággal ismereteket nyújtó, négy termes „Kézifegyverek története” című tárlat.

Az intézmény 70 éves fennállása alkalmából reprezentatív bemutató készült „Évtizedről évtizedre” címmel, amely a beszerzés időrendjében, kronologikus bontásban jórészt még soha vagy csak a második világháború előtt bemutatott muzeális tárgyainkból nyújtott szemet gyönyörködtető válogatást, egyszerre tisztelegve a gyűjteményt gyarapító kurátorok illetve az egykori adományozók, s mindazon személyek előtt, akik a műtárgyakat megőrizték, s akár eladással is a közgyűjteménybe juttatták azokat. Nagy népszerűségnek örvendő további időszaki kiállítások: A második világháború haditechnikája, 1989; Napóleoni seregszemle, 1991; Öbölháború? 1991. voltak.

„Ármádia, fotográfia – 150 éves a katonafotózás” című tárlatunk 1989-ben egy szakgyűjtemény átfogó ismertetésére vállalkozott.

Az 1989-ben bekövetkezett rendszerváltozás intézményünkben is érezte hatását. Új vezetés mellett új, olykor tágabb szakterületeket érintő feladatok sora várt megoldásra: például a katonai jelképrendszer, ruházat, elismerések, ünnepek megújításában való közreműködés. Az egypártrendszer felváltó demokrácia nyomán a kiállítások történelemszemléletének teljes újragondolása, így az állandó kiállítások újjárendezése elodázhatatlanná vált.

- 1991 folyamán rendhagyó módon két olyan kiállítás is készült, amely eddig érinthetetlennek tartott, de sok száz éven át a katonaeletet döntően befolyásoló témát dolgozott fel: a „Megfogyva bár... – katonai lelkészek és egyházaik 1945-51”

- időszaki kiállítás megnyitásával szinte egy időben nyílt meg a bécsi Hadtörténelmi Szolgálattal közösen készített „Dávid-csillag és kétfejű sas – Zsidó katonák a császár és király szolgálatában 1788-1918” című időszaki tárlat.
- A Magyar Nemzeti Múzeummal közös „Rendjelek, kitüntetések” kiállításon 1991 folyamán a Numizmatikai Gyűjtemény számos kiemelkedő darabja szerepelt.
- Országos viszonylatban elsőként Múzeumunk vállalkozott 1956 múzeumi eszközökkel történő méltó, szélsőségektől mentes megőrkítésére („13 nap...” – Forradalom és szabadságharc Magyarországon 1956. október 23-november 4.). A kiállítás 1991. október 23-án nyílt meg.

Egy kiállítás elkészültének legfontosabb háttér-munkásai a restaurátorok. Ha egy szép tárgyban gyönyörködünk, legtöbbször az ő türelmes munkájukat, szakértelmüket dicséjük. A tárgyak állapota miatt ez igen forrás- és időigényes. Egy-egy műtárgy – pl. zászló, festmény vagy régi nyomtatvány – rendbetétele sokszor 7-8 hónapot, vagy még többet vesz igénybe. A hányatott sorsú tárgyak és dokumentumok tetemes hányada időnként azonnali beavatkozást igényel, mielőtt károsodásuk visszafordíthatatlanná válik.

Első lépés mindig a tisztítás, a tárgyra rakódott szennyeződések eltávolítása, majd a felület konzerválása különböző vegyszerek segítségével. Végül az évtizedek rongálásait, az „idő vasfogának” nyomait eltüntetve pótolják a hiányzó részeket, teszik újra egészsé a műdarabokat, dokumentumokat. Felelősségteljes, szakavatott munkájukhoz nagy ügyességre, alapos kémiai tudásra, történeti - művészettörténeti ismeretekre van szükség. Az ő érdemük, ha a kiállításra vagy raktárba kerülő értékeinket nem kell további pusztulástól, károsodástól féltetnünk. Fém-, fa-, textil- és bőralapú tárgyainkra szakosodott restaurátoraink, fegyvermestereink évtizedek óta dolgoznak kiválóan e téren. Papíralapú dokumentumaink megővéséről azonban - a Hadimúzeum Alapítvány segítségével felszerelt műhely - 1998 óta gondoskodik.

A rendszerváltást követően felélénkült a nyugati magyar emigrációval tartott kapcsolatunk. Ennek eredményeként az általuk nagy becsben megőrzött hadtörténeti emlékgyűjtemények sorra hazakerültek, és szervesen beilleszkedtek a Múzeum kiállítási rendjébe

- „A hazáért mindhalálig – a m. kir. Ludovika Akadémia története 1808-1944”, 1992.;
- „Magyar Aero Múzeum, Oshawa” 1992.;
- „A Magyar Királyi Fegyveres Erők Múzeuma, Torontó” 2000.

Az anyag-együttes évekig „Hazatért gyűjtemények” összefoglaló címmel volt megtekinthető. Ma egyes kiemelkedő tárgyai az időközben elkészült állandó kiállításainkat gazdagítják.

Működő kiállításaink részletei

„Huszárok – egy könnyűlovas csapatnem évszázadai” címmel a legmagyarabbnak tartott katonatípus történetéből rendezett látványos bemutatóval ünnepelte múzeumunk a honfoglalás 1100. évfordulóját.

Haza és haladás – kiállítás

Ferencz József – kiállítás

I. világháború

- 1996-ban a Széchényi Könyvtár kiállítási termeiben volt látható egyik legnagyobb szakmai és közönségis- kert arató, „Táncról táncre – Bálok és táncvigalmak a kiegyezéstől a 40-es évekig” témakörű kiállítás.
- A visszafoglaló háborúk időszakát három egymást kö- vető évben az OSZK-val közösen rendezett szakkiállí- t

Gulág

Vasfüggöny

Kincstár

- táson idéztük fel Buda eliberata –A felszabadított Buda 1686” [1996];
- Hungaria eliberata – A megszabadított Magyarország 1683-1718” [1997]; „Theatrum Europeum 1648-1748” [1998].

A Múzeum két világháború közti életéhez szervesen hozzá- tartozott a halottak napi megemlékezés, amelynek hagyomá- nyát a rendszerváltást követően felújította. Kamarakiállítással, gyertyagyújtással emlékezünk az elesett hősökre, a háborúk áldozataira immár minden évben; úgy, hogy ezt a fenntartó, a Honvédelmi Minisztérium közvetítésével legmagasabb állami szerveink és a diplomáciai testületek is hivatalos programjukba illesztik. 1992 óta tradíció – hasonló szinten – 1943. január 12- e, az Doni-áttörés évfordulójáról való megemlékezés a Múze- um udvarán elhelyezett emléktáblánál.

A hadtörténelmi kutatás eddig mostohán kezelt területére irá- nyította a figyelmet az 1998-ban megrendezett „A honi hadi- ipar története” című kiállítás.

1997 tavaszán magánkezdemenyezésből, de a legmesszebb- menőig közcéllal Múzeumunk pártfoglalására, erkölcsi és anyagi támogatására, valamint Aggházy Kamil emlékére lét- rejött a Hadimúzeum Alapítvány. Kiadványokkal, a műhely- felszerelések gyarapításával, rendezvények finanszírozásával, kiállítási költségek átvállalásával, koszorúzásokkal, technikai eszközök beszerzésével segíti a mindennapi ténykedést és vé- gül, de nem utolsó sorban emlékműek alapításával és évente ismétlődő, tradícióvá vált születésnap ünnepségekkel kapcsol- ja össze az aktív és egykori kollégák körét.

Újabb nívódíjunkt az 1848-49-es forradalom és szabadság- harc 150. évfordulójára rendezett, országos szinten elismert, nagyszabású „Fényesebb a láncnál a kard” című tárlat – ame- lyet a Múzeum első reprezentatív katalógusa kísért – hozta meg 1998-ban. A tárlatot 1999 októberére külön kiállítás egészítette ki, amely „Megtorlás” címmel, komor méltósággal idézte meg a szabadságharcot követő kivégzettek, rabságot szenvedettek emlékét. Külön sikerként könyvelhettük el, hogy a szabad- ságharcot bemutató kiállítás kapcsán sikerült korrekt szakmai kapcsolatot teremteni az aradi vértanúk relikviáit és más 1848- 49-es emlékeket őrző aradi múzeummal (Complexul Muzeal Arad), amely ezek után utóbbi tárlathoz is bőséges anyagköl- csönzéssel járult hozzá.

Az Alapítvány és a Múzeum két világháború közti hagyomá- nyaihoz híven szerepet vállalt egy kevésbé népszerűnek tűnő, de az elesett ellenségnek kijáró emlékmű-felújításban is. A Magyar Honvédség kezdeményezésére a hűvösvölgyi katonai objektum területén elhelyezett Hentzi-emlékmű maradványát – a Budavár 1849-es ostroma során elesett császári katonák közös nyughelyét – 1999. május 21-ére részben helyreállította, részben új emlékjellel látta el.

„Hegyivadász vagyok a Kárpátokban fenn...” címmel ké- szült el újabb szakkiállításunk 1999-ben a m. kir. honvédségnél 1939-45 közt fennállott hegyicsapatok megszervezésének 60. évfordulójára.

A sokoldalú múzeumi munka 2000-ben hozta meg gyümöl- csét: a májusi múzeumi majálison, 18-án a Nemzeti Kulturális

Örökség Minisztériuma és a Pulszky Magyar Múzeumi Társaság közös elismerésében, az országos múzeumok számára kiírt kategóriában „Az Év Múzeuma” díjban részesültünk.

A 2000. év kiállításai közül az emigrációs gyűjtemények közös rendszerbe foglalt átrendezése érdemel figyelmet, nemkülönben az Erdélyi Panoráma-kép megmaradt elemeit bemutató lengyel vendégkiállítás. A millenniumi megemlékezés a konferenciával és kötetel kísért „Kard és koszorú – ezer esztendő katonai jelképeiből” című kiállítás jegyében zajlott, amelynek megnyitását – hasonlóan az előző évek gyakorlatához – a Múzeum születésnapjához, november 16-hoz kapcsoltuk. Ugyanekkor kiállítással emlékeztünk meg a Haditechnikai Intézet 80 éves fennállásáról is.

A hadtörténelem családi szálait, a katonamesterség generációkon át történő „átörökítését” szemléltettük egy család történetén át („Katonapák, katonafiúk”). „Vitézségért...” című tárlatunk a II. világháború alatt Tiszti Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett, eladdig méltánytalanul kevés figyelmet kapott személyek hajdanvolt hőstetteinek állított emléket.

2002-ben a vízi régészet speciális lehetőségeit egy horvát vendégkiállítás, a Szent István csatahajó leleteinek keretében tekinthették meg látogatóink.

2003. január 12-én nyílt meg a „Don-kanyar – A magyar királyi 2. honvéd hadsereg a keleti harctéren 1942-43”, amely a doni katasztrófának állít újszerű látásmóddal, a modern technika bevonásával emléket. Ennek előzményét jelentette az a 2001 október 31-én megnyílt kegyeleti kiállítás, amely Múzeumunk, a Központi Irattár, valamint a Hadisírgondozó Iroda együttműködésében készült el „Béke poraikra...” címmel és a hasonló témakört felölelő kötetek megjelenéséhez kapcsolódott.

A „Kupolák az égen” címet viselő időszakos szakfegyvernemi bemutatónk 2003-ban a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségével közös rendezésben, az ejtőernyőzés évtizedeire emlékeztetett.

Az egész Magyar Honvédségre – s természetesen ezen belül intézményünkre is – hatottak azok a mindaddig ismeretlen helyzetek, kihívások, amelyeket Magyarország 1999-es NATO-csatlakozása, majd az Európai Unióba történő 2004. évi felvétele és az ezekkel együttjáró átalakítások idéztek elő.

Új szerzeményezési területek, témák, lehetőségek, elvárások kerültek előtérbe. A lehetőségeket az új partneri kapcsolatok, a békefenntartás, a nemzetközi missziókban való részvétel széleskörűbbé és publikusabbá válása jelenti, ám ugyanez megkerülhetetlen kötelességet is ró ránk, hiszen a múzeumoknak mindig meg kell szerezniük a jelenre jellemző tárgyakat, dokumentumokat, hogy a jövőben, amikor napjainkra, mint korszakos jelentőségű múltra tekintenek vissza utódaink, is legyen kiállítható, tanulmányozható anyaguk. Éppen ezért elengedhetetlen az aktív, sokszor országhatáron túlnyúló gyűjtőmunka és kapcsolattartás, a gyűjtőkörünkbe tartozó tárgyak, dokumentumok felderítése, nyomonkövetése, a magángyűjtői körrel való folyamatos párbeszéd, szükséges jelenlétünk az egyre növekvő számú aukciókon.

A hagyományos felfogás szellemében az állandó kiállítások meglepte igazolja a múzeum létjogosultságát, s ennek csak kiegészítéseként készülnek időszaki kiállítások. Azonban a XXI. század múzeumi világa azzal szembesült, hogy tömeges, megújuló, érdeklődésre, azaz a látogatók visszatérésére az élménydús, könnyebben befogadható, cserélődő időszaki tárlatok miatt kerül sor. A didaktikus szemléletű, elmélyültséget és többszöri látogatást igénylő állandó kiállítások mellett tehát az időszaki tárlatok jelentik a folyamatos vonzerőt.

Ezekben az években átalakult látogatóközönségünk összetétele és száma is. Az 1989-es rendszerváltozást követően, mint ismeretes, rohamosan csökkent a haderő létszáma. Nagy jelentőségű lépés volt a nemzeti múltunk tradícióihoz szorosan kötődő sorkatonaság intézményének megszüntetése 2005-ben, ami viszont az 1960-as, 70-es, 80-as évekre olyannyira jellemző, katonákból álló, szervezett látogatócsoportjaink jelentős részének eltűnését jelentette.

A kiállításaink az iskolák mellett új látogatói rétegekhez értek el, más mellett a külföldiek érdeklődésére is alapozhatunk. Múzeumunk egyre intenzívebben vesz részt az országosan összehangolt, nagyszabású rendezvényeken. Minden évben kitelepülünk a Magyar Nemzeti Múzeum kertjébe a Múzeumi Világnaphoz, május 18-hoz kötődő, a magyar múzeumok seregszemléjeként is felfogható speciális magyar hétvégi kulturális fesztiválra, a Múzeumi Majálisra.

A Múzeumok Éjszakája, később a Múzeumok Őszi Fesztiválja kínál számunkra saját épületen belül megannyi újfajta, változatos megnyilvánulási lehetőséget a közgyűjteményi munka sokoldalúságának érzékeltetésére, s múzeumunk rendszeresen él is ezzel.

Új elemként jelentkezik a társadalmi támogatottság kiszélesítésére a civil szervezetekkel való együttműködés. Évente számos megkeresés érkezik a múzeumhoz a legkülönbözőbb területeken – hagyományörzés, kegyelet, speciális régészeti feltárások, kulturális rendezvények – való kooperáció ügyében. A múzeum ennek jegyében fejleszti hadszíntér- és csatatérkutatással, hadirégészettel foglalkozó részlegét.

Intézményünk speciális helyzeténél fogva egyaránt kötődik a honvédelmi és a kultusztárcához. Ezért öröndetes, hogy munkatársaink – sokszor e szakmai szervezetek választott tisztségviselőiként is – rendszeresen részt vesznek a különböző szakmai szervezetek – A Múzeumok Nemzetközi Szervezete (ICOM) Magyar Nemzeti Bizottsága, a Pulszky Társaság Magyar Múzeumi Egyesület, a Magyar Múzeumi Történelem Társulat, a Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat, a Magyar Numizmatikai Társulat, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Múzeumi Szekciója stb. – rendezvényein, munkájában. Fontosnak tartjuk, hogy kollégáink közül többen múzeumi szakfelügyelőként, szakértőként tevékenykednek.

A Hadtörténeti Intézet és Múzeumban 2000-2001-ben lezajlott intézményi átszervezés során a korábbinál sokkal feszebben szervezett honvédségi intézménnyé vált. A rendkívül hosszú idő óta fennállott elhelyezési és raktározási gondjainkat bizonyos időre mindenképpen megoldotta, hogy – az Intézmény egy másik Igazgatóságával, az Irattárral együtt - megkaptuk a Verseny utcai telephelyet. Itt már 2006-tól kialakításra

kerültek a műtárgyvédelmi követelményeknek jobban megfelelő raktárak, ezért kedvezőbb körülmények közé költöztetett a múzeumi Egyenruha- és Felszerelés Gyűjtemény, a Zászlógyűjtemény, a Plakát- és Aprónyomtatvány-tár, a Tártyi Emlékanyag Gyűjtemény, valamint a textilrestaurátor műhely. A Múzeum budai várbeli főépületében felszabaduló helyiségek egy részét – azok helyigényének megfelelően átalakítva – az állandó kiállítási tér bővítésére használtuk fel.

- 2005 májusában nyílt meg a „Piavétől a Donig. Magyarország katonai története 1918-1943” című tárlat.
- Folytatása, „A Dontól a Dunáig. Magyarország katonai története 1943-1948”
- és a „Köszönet a Szabadság hőseinek”, hazánk katonai történetét 1948-1956 között bemutató kiállításokat 2006 májusától, illetve októberétől látogathatják az érdeklődők.
- Intézményünk fennállásának és az első világháború befejeződésének 90. évfordulója előtti tisztelgésnek került sor a Nagy Háborút bemutató állandó kiállítás ünnepélyes megnyitására 2008 novemberében.
- 2010 őszétől tanulmányozhatja a nagyközönség a hazánk 1867-1914 közötti katonai történetét reprezentáló tárlatot;
- 2011-12-ben pedig az 1815-1867 közötti évekkel, benne az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeivel kiemelten foglalkozó hadtörténeti kiállítás nyílt meg.

Az intézmény és munkatársai tevékenységének újabbkori sikerét jelentette két nevezetes elismerés megszerzése: a Hadtörténeti Intézet és Múzeum 2009-ben Magyar Örökség-díjban részesült, 2010-ben pedig ismételt elnyertük az „Év múzeuma” címet.

Felújított és újonnan kialakított reprezentatív termeinket a Honvédelmi Minisztérium és különböző kormányzati, diplomáciai testületek mind gyakrabban veszik igénybe rendezvényi céljaikra, de sok egyéb program is zajlott és zajlik nálunk: nyaranta hangversenyek, gyermekműsorok, vetélkedők, de privát rendezvényekre is béreltik sajátos patinájú, világörökségbeli termeinket (esküvők, fogadások). Mindezen célokra az épület sajátosságaiból adódóan részben a díszudvar is igénybe veszik, amely az elmúlt években egyre rendezettebbé, gondozottabbá vált.

Az intézmény díszudvara a Haditechnikai Park kitelepítését követően kiállítóhelyből 2002 folyamán alakult át ünnepségek befogadására alkalmas emlékparkká. A rendszerváltást követő időszakban a gondozott, gyepesített területen a Vereckehágóról, a Doberdóról, a Don-kanyar vidékéről, a felvidéki Kéméndről és az erdélyi Torda környékéről hozott, magról nevelt fák mára tekintélyes méretű fenyővé növekedve emlékeztetnek az egykori hadszínterekre. A belső homlokzaton elhelyezett, igen változatos tematikájú emléktáblák között helyet kapott néhány olyan, szépen restaurált műtárgyunk, amely a második világháború előtt is falainkat díszítette, de a harcselekmények során vagy a későbbiekben megrongálódott.

Ilyen például a múzeum épületszárnyának udvarra néző falán az 1914-es gorodoki lovasroham „sturmoló” huszárokat ábrázoló bronz dombormú (Nemes György alkotása, újraállítva 2004-ben), – az egykori cs. és kir. 82. gyalogezred emlék-

táblája (újraállítva 2004-ben) – valamint a m. kir. 15. trencsényi gyalogezred világháborús harcait térképszerűen is megörökítő, az ezred hadkiegészítési körzeteit adó megyék féldomborművű címereivel ékesített nagyméretű emléktábla (újraállítva 1997-ben).

Az udvar Kapisztrán tér felőli bejárata mellett két bronz mellszobor emlékeztet nevezetes elődeinkre: vitéz Aggházy Kamil (1882-1954) m. kir. ezredesre, a Hadtörténeti Múzeum és Gabányi János (1871-1934) m. kir. ezredes, címzetes tábornokra, a Hadtörténelmi Levéltár alapítójára. (Gulácsy-Horváth Zsolt alkotása, 2002-2003.)

Az udvar leglátványosabb és legkorábbi műemléke a budai polgárváros védelmére a tatárjárás után, a XIII. század közepén épült várfal és patkótorony maradványa, amely az 1987-88-ban végzett régészeti feltárás eredményeként került napvilágra. A „Halottak napi gyertyagyújtás” az állami katonai protokoll szerves részévé vált, november 1-jén az emléktáblák mindegyikénél mécsesek gyúlnak az elesettek emlékezve – a legtöbb a Don-kanyar elesettjeire és eltűntjeire emlékeztetőnél, valamint a Hadifogoly-émlékműnél („Didergő katona”, a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetsége állította 1997-ben). Az ismeretlen katona jelképes sírhantja stílszerűen a torony-maradvány közelében került kialakításra, itt kerül sor a központi gyertyagyújtásra is.

Természetesen időjárásra kevésbé érzékeny tüzérségi harc-eszközök – ágyúcsövek, elsősorban a XVIII. századból – is bemutatásra kerülnek, a sok szép darab közül talán a legérdekesebb az a 36 mázsa súlyú, igen tekintélyes méretű, „Hosszú Hasszán”-nak becézett bronz török lövegcső, amely Budán készült, s valószínűleg szereplője volt a 145 évig tartó török megszállástól 1686 őszén a várost és várat sikeresen felszabadító véres harcoknak. A műtárgy a Múzeum tőzsomszédságában, az Esztergomi-rondella föld-feltöltéséből került elő 1935-ben, a Görgei-szobor alapozásakor. De tanulmányozható itt – egyebek mellett – az 1914/35M 10 cm-es fogatolt tarack is.

Az északi épületszárnyhoz közeledve feltűnő látványt nyújt egy emberméretűnél jóval nagyobb léptékű bronz *mellszobor*: *Buttler János* gróft, a Ludovika Katonai Akadémia jötevőjét ábrázolja, aki a XIX. század első felében jelentős pénzüsszeggel támogatta a tanintézetet, hatalmas vagyonából alapítványt hozott létre a „Ludoviceum” javára. A Sennyey Károly szobrászművész alkotta emlékművet 1903-ban avatták fel, eredetileg a Ludovika kertjében állt. Onnan a II. világháború után tisztázatlan körülmények között, „névtelenként” került a Hadtörténeti Múzeumba, mígnem egyszer egy volt ludovikás növendék felismerte. Hasonlóképpen a Ludovika Akadémia valamikori kertjéből származik egy, most a kertben felállított kőváza.

A sok vihart kavart egykori *Hentzi-émlékmű* egyik megmaradt mellékalakja, a Vértanúság az épület északkeleti udvari emeleti pillérén áll.

A díszudvar hátsó, romok mögötti részén is találunk – ezúttal modernebb – hadiemlékeket. Különlegességnek számít az egykori jugoszláv határon az 1950-es években kiépített erőd-vonal egyik géppuskás erődjének rekonstrukciója, amelybe az eredeti létesítményből kiemelve egy II. világháborús német Pz.IV-es harckocsi kupoláját építették be. Ugyanitt szemlélhe-

tik meg a látogatók, immár veszélytelenül, a nyugati határainkon a hidegháború éveiben szolgáló határzár, a fogalomtól vált „vasfüggöny” egy részletét.

A Hadtörténeti Múzeum napjainkban

A 2010-es években több, egymást követő ütemben alapos ráncfelvarráson esett át az intézmény, a fenntartó jóvoltából megújult az épület udvarra néző része és teljes homlokzata.

Állandó kiállítás-sorunkat ma már teljes mértékben áthatja a szemléletváltás, amely a tárgy- és információbőség mellett az interaktivitásra helyezi a hangsúlyt.

Az 1815–1867 közötti évekkel, benne az 1848–49-es forradalom és szabadságharc eseményeivel kiemelten foglalkozó „Jelszavaink valának: haza és haladás” kiállítást 2013-tól láthatja a nagyközönség.

2014 tavaszán nyílt meg a Hadtörténeti Intézet és Múzeum filiáléja a Pákozd-Sukorói Csata Emlékiállítás és ebben az évben állt ki először a Parlament elé a Lajta Monitor Múzeumhajó, amelyet 2018. április-májusban 11 vidéki városban, Győrtől Bajáig is megtekinthettek az érdeklődők a „Lajta Mozgásban” c. programnak köszönhetően. Két hónap alatt több mint 32.000 látogató lépett a múzeumhajó fedélzetére, ott munkatársaink szakszerű vezetésével ismerkedhettek meg a monitor típusú hadihajó történetével és tekintették meg a kísérőhajóján felállított, az Osztrák–Magyar Monarchia haditengerészetéről szóló kiállítást is.

Az első világháború centenáriuma készült a „Négy év vérben és vasban” – A Nagy Háború, 1914–1918 - című vándorkiállítás, amely 2014 nyarán kezdte meg országjáró körútját. 2016-ban megújult az első világháborús állandó kiállítás; új területen, a modern múzeumi elvárásoknak minden szempontból megfelelő centenáriumi emlékkiállítás „Magyarország a Nagy Háborúban, 1914–1918” címmel. A digitális tartalmakat is felvonultató kiállítás magyar nyelvű katalógus is készült, a Nagy Háború Öröksége címmel, amely tartalmánál fogva jóval meghaladja egy klasszikus katalógus kereteit. Ezzel egy időben újjászületett „a boldog békeidőket” bemutató állandó tárlat „Ferenc József zászlai alatt. Magyarország hadtörténete 1868–1914” címmel.

A Gulág Emlékbizottság támogatásával készült el az „Elhurcolva – Távolság a hazától.” Magyar katonák szovjet fogságban 1941–1955” című állandó kiállítás, míg az 1956-os Emlékbizottság „’56 könnycsepp” Női sorsok az 1956-os forradalom és szabadságharc napjaiban és a megtorlás éveiben című vándorkiállítás létrehozását finanszírozta.

2017-ben a Múzeumok Éjszakáján nyitotta meg kapuit a látogatók előtt a Fegyvertár – Fegyvertörténeti Látványtár, amely a magyar katonai fegyverzetének, viseletének és felszerelésének bemutatására vállalkozik a 10. századtól napjainkig. A tárgyak változásán, fejlődésén keresztül érzékelteti a hadviselés harcászati eljárásaiban beálló változásokat, az íjtól a modern géppuskáig, a lánclingtól a mai golyó- és repeszálló mellényekig.

2018-ban emlékeztünk az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 170. évfordulójára, a Magyar Honvédség 170 éves történetét fegyverek, felszerelések, kitüntetések és a különböző korszakok egyenruháit viselő élethű viaszbabuk se-

gítségével mutatta be vándorkiállításunk, amelynek magyar verziója itthon, míg angol nyelvű verziója külföldön jutott el több helyszínre is. Az évforduló jegyében utaztak ki múzeumpedagógus munkatársaink a Brüsszeli Magyar Napokra is, ahol hagyományör bemutatóval és kézbe vehető műtárgymásolatokkal népszerűsítették a magyar katonai tradíciót.

Szintén 2018-ban, a Múzeumok Éjszakáján nyitotta meg kapuit az „Őfelsége hadihajója, az SMS SZENT ISTVÁN - 100 éves hadisír az Adriai-tenger mélyén” c. időszakos kiállítás, a magyar építésű csatahajó elsüllyedésének centenáriuma emlékeztet.

A 2018-as esztendő igen eseménydús volt intézményünk életében, hiszen ebben az évben ünnepeltük a Hadtörténeti Intézet és Múzeum fennállásának 100. évfordulóját is. A centenáriumra emlékezve kültéri kiállítás nyílt a „Hadtörténeti 100 – a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum története képekben” címmel, valamint a *Műtárgyak a középpontban* kamarakiállítás-sorozat a Hadtörténeti Múzeum aulájában fogadta a látogatókat. Kiadványok, emlékérem és emlékív is készült a kerek születésnap alkalmából. A centenáriumi programok záróakkordjaként, gyűjteményeink legizgalmasabb műtárgyait bemutató időszakos kiállítás nyílt Hadtörténeti Kincstár címmel, a kiállításban bemutatott széles műtárgyanyagról magyar és angol nyelvű katalógus is készült.

2019-ben az intézmény egy vándorkiállítás segítségével mutatta be a NATO 70 éves történetét, és benne a magyar haderő 20 éves szerepvállalását, a kiállítást belföldön magyarul, külföldön angol nyelven tekinthettek meg az érdeklődők.

Szintén 2019-re esett a Rákóczi Emlékév, amelynek programsorozatához a Hadtörténeti Intézet és Múzeum is csatlakozott: vándorkiállításokkal, tematikus nappal, múzeumpedagógiai bemutatóval és a Budapest–Kassa útvonalat bejáró Rákóczi Expressszel igyekeztünk a 315 éve erdélyi fejedelemmé választott II. Rákóczi Ferenc fejedelmet, az ő korát és szellemiségét közelebb hozni az érdeklődőkhöz. A „*Pro Patria et Libertate*” c. vándorkiállítás hosszú körútra indult a határon túli magyar területekre, hasonló útvonalat járva be, mint a 2016-ban útjára indított „*A Doberdó hőse – Kratochvil Károly altábornagy, a sokoldalú hazafi*” című vándorkiállítás.

Több évnyi előkészítő munka eredményeként immáron Magyarországon is megtekinthető a Gábor Áron által öntött rézagyúk egyetlen, Magyarországon megmaradt példánya: a Hadtörténeti Múzeumban 2019. szeptember 11-én nyitotta meg kapuit a „*Lészen ágyú*” című időszakos kiállítás, benne több az 1848–49-es szabadságharchoz köthető ereklyével.

Belföldi és külföldi tekintetben a Hadtörténeti Múzeum folyamatosan együttműködik az országos múzeumok és a megyei múzeumi igazgatóságok többségével, valamint esetenként több helyi múzeummal, oktatási intézménnyel, önkormányzattal, társadalmi szervezettel. Kilenc ország múzeumaival és más jellegű, a történelmet feltáró szervezeteivel tart fenn rendszeres kétoldalú kapcsolatokat.

Köztük is megkülönböztetett jelentőséggel bír az a régiókon átívelő többéves projekt, amelynek célja az egykori 1848/49-es Aradi Ereklyemúzeum műtárgyállományának nemzetközi együttműködés keretében történő tudományos feldolgoása és közkinccsá tétele.

Dr. vitéz Eva Maria Barki

100 éves Trianon

100 éves angol és amerikai geopolitika Európában

100 éve megoldatlan problémák Európában

Az I. Világháború és az azt követő békediktátumok alapvetően megváltoztatták Európát. Európa központi államait háborús bűnösség indoka alapján büntették meg, politikai és gazdasági struktúrákat semmisítették meg, önkényesen megváltoztatták a határokat és milliókat, köztük 4 millió ma-

gyart idegen uralom alá helyeztek és az elnyomott kisebbség sorsának tették ki őket.

Az I. világháború még nem ért véget, de Európát az I. világháború után állandó háborúba helyezték, ami nemcsak a II. világháborúhoz vezetett, hanem az európai újraegyesítés után is, napjainkig folytatódik, mivel a problémák azonosak és ezeket nem oldották meg. A békediktátumok után Lansing amerikai külügyminiszter helyesen mondta: „*Vannak békeszerződéseink, de nem fognak békét hozni, mert ezek az önérdek futóhomokára vannak alapozva*”.

Mik voltak ennek az önérdeknek az okai, mik voltak a győztes hatalmak céljai?

A Bécsi Kongresszus és a Szent Szövetség

Ha meg akarjuk érteni az I. világháború céljait, elemeznünk kell az előtte lévő 100 évet. Trianon alapjait már 100 évvel korábban lefektették. Egy jelentős fordulópont Európa történelmében a Bécsi Kongresszus 1814/1815 és a közvetlenül utána alapított Szent Szövetség volt, mégpedig több szempontból is:

A napóleoni háborúk befejezése után először létesült egy szupranacionális szövetség az akkori európai hatalmak között azzal a céllal, hogy Európa újjárendezését szervezzék meg a jövőbeli háborúk elkerülése érdekében. Először a népek és polgárok feje felett - az önrendelkezési jog megsértésével - ami még nem volt írott jog, de mindig érvényben volt, mint természetes jog - megváltoztatták a határokat, új államokat alapítottak meg és alapvető politikai döntéseket hoztak, amelyek messzemenő következményekkel jártak.

A Bécsi Kongresszust követően megalakult a Szent

Szövetség Ausztria, Poroszország és Oroszország között. Ennek a kezdeményezője az osztrák Metternich miniszter, előzőleg kancellár. Bevezette az abszolutizmus rendszerét: minden nemzeti, liberális és demokratikus kezdeményezést elnyomott. Magyarországon az 1848/49-es forradalmat és szabadságharcot az orosz hadsereg segítségével brutálisan levertek. Ezzel Magyarország szuverenitására és szabadságra való törekvését verték le, sértve ezzel a Vestfáliai békében - úgyszintén III. Ferdinánd Habsburg uralkodó által - elfogadott nemzetközi koncepciót, ami a szuverén nemzetállamok számára teremtett alapot.

Nagy-Britannia geopolitikai szerepe

Lényeges volt Nagy-Britannia álláspontja a Bécsi Kongresszuson. Ez volt Nagy-Britannia európaellenes politikájának kezdete, amely azóta is meghatározza Európa sorsát. Nagy-Britannia elutasította a Bécsi Kongresszus béketerveit és kilépett a Szent Szövetségből. A gyarmattartó hatalom Nagy-Britannia azóta kiterjesztette a British Empire imperialista ideológiáját Európára. Egy erős kontinentális Európa konkurenciája veszélyt jelent Angliának. **Riasztó jel volt számukra 1867-ben az Osztrák-Magyar Monarchia megalapítása és 1871-ben a Bismarck által létrehozott Német Birodalom. E két birodalom gazdasági hatalmában Nagy-Britannia túl nagy fenyegető veszélyt látott.**

Ahogy ma már tudjuk, és amint az az elmúlt 10 év alatt Angliában és Amerikában megjelent publikációkból kitűnik, Nagy-Britannia már a 19. század 2. felében megkezdte az I. világháború előkészítését. Abban az időben Nagy-Britannia már aktív volt a Balkánon, és később csapatokat küldött a Balkánra, mert az Ottomán Birodalom, amely ott teret nyert, szintén az ellenségképbe tartozott.

Közép-Európa megsemmisítése a cél

Az I. világháborút Nagy-Britannia, amihez Franciaország és később az Egyesült Államok is csatlakozott, tudatosan erőltette. Európa Közepének megsemmisítése volt a cél, konkrétan Németország és az Osztrák-Magyar Monarchia megsemmisítése és ezeknek az államoknak, mint erős politikai hatalomnak, de különösen, mint gazdasági tényezőnek a kikapcsolása volt a cél.

Ahogy azt számos publikáció Nagy-Britanniában és Amerikában megerősíti, a **Németországra és az Osztrák-Magyar Monarchiára ráhárított kizárólagos felelősség az I. világháborúért, történelmi hazugság!**

Az Egyesült Államok belépése az I. Világháborúba. Wilson elnök 14 pontja

Alapvető jelentőséggel bírt az Egyesült Államok csatlakozása az I. világháborúba és Wilson elnök 14 pontjának kihirdetése az Amerikai Kongresszusban 1918. január 6-án tartott beszédében, amelyben a **10. pontban először, mint politikai posztulátum (bizonyítás nélkül elfogadott sarkítétel, alapigazság) szerepel az önrendelkezési jog. Ez volt egyidejűleg a háború célja és a fegyverszünet oka, amely véget vetett a háborúnak.**

„Béketárgyalások” – az önrendelkezési jog megtagadása

A béketárgyalások példaképe kétségtelen a Bécsi Kongresszus volt. Azzal a különbséggel, hogy Bécsben a legyőzött Franciaország képviselője is a tárgyalóasztalnál ült, mivel Trianonban – de Versaillesban és St. Germainban is – a legyőzött országokat kizárták a tárgyalásokból. A forгатókönyv már előre meg volt írva, az előbbi cél megvalósítás céljából. A győztes hatalmak – a leghangosabb Franciaország volt Magyarország ellen – megtagadták az önrendelkezési jogot, a megígért önrendelkezés helyett önkényesen megváltoztatták a határokat, Magyarországot sokkal jobban megbüntették, mint Németországot (Magyarország elvesztette területének 70% -át, miközben Németország csak 15% -át). A győztesek nemcsak katonai győzelmet és területi megsemmisítést akartak, hanem az intézkedéseknek békeidőben is folytatódniuk kellett, korlátozniuk kellett a gazdasági jólétet és a politikai befolyást. Közép-Európát mint politikai és gazdasági tényezőt véglegesen meg akarták semmisíteni. Egy irányzat, ami mind a mai napig Európa megosztására irányuló próbálkozásokon is látszik.

Később az Egyesült Államok vette át a süllyedő Brit Világbirodalom szerepét. A transzatlanti közösség célja marad továbbra is Európa gazdasági és politikai gyengítése, valamint a transzatlanti befolyás biztosítása. Ehhez tartozik az Európai Unió Oroszországgal szembeni fellépése, amelyet mint konkurens világhatalmat ki kell kapcsolni.

Az ideológiai alap: Halford Mackinder Szívsország elmélete

Az Európa Középe ellen irányuló ellenséges politikai ideológia alapja a Halford Mackinder által 1904-ben Londonban közzétett „*The Geographical Pivot of History*” (A földrajz a történelem kulcsa) tanulmány és az ebben megfogalmazott Heartland – Szívsország elmélet. Mackinder ebben fogalmazza meg a kontinentális hatalom politikai, gazdasági és stratégiai fölényeit a tengeri hatalmakkal szemben. A Heartland elmélet így szól:

Azok, akik Kelet- Közép-Európát uralják, a Heartlandet –Szívsországot uralják.

Azok, akik a Szívsországot uralják, a világszigetet, azaz Euráziát uralják.

Azok, akik a világszigetet (Euráziát) uralják, az egész világ felett uralkodnak. Mackinder ezzel mutatja be,

hogy Nagy-Britannia globális hatalmi helyzetét az Európában kialakuló kontinentális hatalom veszélyezteti, mivel csak egy szárazföldi hatalom vezethet globális uralomhoz. Mackinder hangsúlyozza Közép- és Kelet-Európa fontosságát, mint veszélyforrást, amelyet meg kell szüntetni, vagy amelyen uralkodni kell. George Friedmann politológus, egy 2015 márciusában tartott előadásában beismerte, hogy ez a Mackinder elmélet – amelyet az Egyesült Államok Katonai Akadémiáján még a mai napig is tanítanak – már 100 éve az amerikai külpolitika alapját képezi, mégpedig egy eurázsiai kontinentális hatalom kialakulásának megakadályozását. Konkrétan: minden eszközzel meg kell akadályozni, hogy Németország és Oroszország együttműködjön. Ennek értelmében látható Közép- és Kelet-Európa jelentősége: pufferzónaként működve, az Oroszországgal illetve Euráziával való kapcsolatot kellene megakadályoznia.

A II. világháború után. A béketárgyalásokon Párizsban meg lett volna a lehetőség Trianon újratárgyalására. De a magyar kormány és a magyar delegáció nem élt ezzel a történelmi lehetőséggel úgy, mint az osztrákok és a dél-tiroliak, akik a tilalom ellenére ott voltak, minden delegációval tárgyaltak és nagy elismerést kaptak. A tiroliak számára az eredmény: autonómiaszereződés volt, de majdnem sikerült elérniük a visszacsatolást Ausztriához. A magyarok mellett is sok szimpatizáns volt, főleg az orosz külügyminiszter Molotov, de a magyarok szót sem emeltek. Bűn volt, hogy hagyták magukat megnyugtatni azzal a ígérettel, hogy az ENSZ keretében mindenkinek járnak majd az emberi jogok.

A II. világháború után is folytatódott Közép-Európa gyengítése, Európa felosztása: Közép- és Kelet-Európa kiszolgáltatása a kommunista szovjet uralomnak a Nyugat kívánsága volt (Churchill papírszalvétán ajánlotta fel Sztálinnak Magyarországot. Szó szerint ráírta). **Az 1920-ban megtagadott önrendelkezési jogot még jobban megsértették a II. világháború után, miután az egész keleti blokk szovjet uralom alá került. Az első nagy önrendelkezési harcot a II. világháború után – az 1956 magyar forradalmat – vérbefojtották, de ez a forradalom hozzájárult ahhoz, hogy az önrendelkezési jog 10 évvel később a két ENSZ Emberi Jogi Paktum 1. cikkelyében írásos és kötelező jog lett.**

Európa 1989 óta. Önrendelkezési hullám a Baltikumtól Jugoszláviáig

A Nyugatnak nem volt kívánatos Európa felosztottságának megszüntetése. Az idegen uralom és a kommunizmus alól való felszabadulást a népek egyedül és saját erejükkel intézték el - Magyarország példamutató kezdeményezésével.

Ezért érthetetlen, hogy az önrendelkezés hulláma, ami Európa nyitása után a Baltikumtól Jugoszláviáig végig-

söpört, számos népnek hozta el a függetlenséget és a szabadságot, a magyar nép mellett elhaladt. A magyarok nem ragadták meg az alkalmat az önrendelkezés követelésére, mint más népek. Ez volt már a második mulasztás 1947 után. Közismert európai nemzetközi jogászok - Felix Ermacora, Guy Heraud, Otto Kimminich, Theo Veiter - észrevételeit és tanácsait nem hallgatták meg. Inkább elfogadták Trianont.

Az Egyesült Államok befolyása 1989 óta

Az Egyesült Államok az I. világháború geopolitikai céljait – Mackinder elmélet alapján – újjáélesztette, sőt, mi több: kibővítette és fokozta. A Szovjetunió összeomlása és a hidegháború befejezése után Amerika maradt az egyetlen világhatalom és az egypólusú világhatalom fenntartása lett a célja. Amerika az önrendelkezési jogot – mint nemzetközi jogot – nem tartja tiszteletben – csak ott, ahol geopolitikai okokból szükséges, mint pl. Koszovóban. De másutt elleneztek minden önrendelkezési törekvést (Bush elnök Kijevben, Warren Zimmermann nagykövet Belgrádban). **Egy egységes, szabad, önrendelkezéssel bíró, demokratikus, gazdaságilag és politikailag erős Európa nem áll az USA érdekében.** A befolyásolási terület biztosítása érdekében 2000-ben összehívták a Pozsonyi konferenciát, ahol a Baltikumtól Törökorszáig húzták a vonalat és kijelölték a „területüket” - e vonaltól balra. Az amerikaiak azt a javaslatot is tették, hogy ezen a vonalon egy falat kell felhúzni. Ez mutatja, hogy a Vasfüggönyt is Nyugaton találták ki.

Belépés a NATO- ba és Európai Unióba

A magyarok nagy reményeket fűztek a nyugati szervezetekbe való belépéshez, főleg az elcsatolt területeken élő magyarok vártak erre. A remények nem teljesültek! Az Európai Unióhoz való csatlakozásnak feltétele volt: a belépés a NATO-ba. Abba a NATO- ba, amely Tony Blair Egyesült Államokban tartott beszéde óta már nem védelmi szövetség, hanem támadó szövetség, amely megengedi – humanitárius beavatkozás indoklásával - szuverén államok megtámadását és a rendszerükbe történő beavatkozást. Ezzel súlyosan megsérti a nemzetközi jogot, nem tartja be az erőszak tilalmát, ami háborús bűncselekmény. Az első példa a Jugoszlávia elleni agresszív háború a

“*patkó hazugságának*” ürügyével, amit Afganisztán, Irak, Líbia, Szíria követett. Tehát a NATO sem tiszteli a népek önrendelkezését és az államok szuverenitását. A magyarság számára fájdalmas, hogy a NATO minden revízió és határmódosítás követelését betiltotta és a szomszédos országokkal kötött alapszerződéseket követelte, amelyek Trianont erősítették.

Európai Unió

Az EU-ba történő belépés sem teljesítette az elvárt reményeket. Az EU a szabadságon, a biztonságon és a jog

érvényesülésén alapuló térségként definiálja magát, ennek ellenére egyetlen EU-intézmény sem demokratikusan legitimált, az EU Bírósága sem. Az Európai Unió az EU-s szerződések ellenére az államok szuverenitását nem tiszteli. A Maastrichti Szerződés a nemzetállamok végét jelenti.

Az önrendelkezési jogot az EU sem ismeri el, hanem szintén az amerikai határozatokat követeli. Mivel Horvátország függetlenségét csak 1 év után ismerték el – Helmut Kohl kancellár és az osztrák külügyminiszter Alois Mock nyomására - Koszovót 24 óra alatt ismerték el, mivel Koszovó geostratégiai fontosságú Amerikának. Viszont a Krím félszigetet, ahol tiszta önrendelkezési jog és

népszavazás alapján történt az elszakadás, ezt, az Ukrajnától való elszakadást a mai napig nem ismerik el és jogtalanul annexiónak nevezik! Aggasztó, hogy a törvények és rendeletek 80%-a Brüsszelből származnak. Egy olyan Brüsszelből, ami képmása az Egyesült Államoknak és ami nem az európai népek érdekeit képviseli, hanem az amerikai parancsokat hajtja végre.

Európa veszélyben. Háború Oroszország ellen

Ma egész Európa veszélyben van. Vannak, akik azt mondják hogy végveszélyben. A veszély ma nem keletről, hanem nyugatról jön. Mert onnan irányítják a háborút. Nemcsak egyet, hanem két háborút. Az egyik háború Oroszország ellen folyik. Soros György már évekkel ezelőtt mondta Brüsszelben: *Európa háborúban van, de az európaiak nem veszik észre.* Iga-za van. Azért nem veszik észre, mert a központosított média vagy eltitkolja vagy hazudik, hogy Oroszország veszélyt jelent Európának. A helyzet megegyezik az I.világháború előtti helyzettel. Minden háború – főleg a forró

háború – hazugságokkal kezdődik. Nem Oroszország akar háborút, hanem a NATO céltudatosan fenyegeti és provokálja Oroszországot a határai előtt. Csodának kell tekinteni és az oroszoknak hálát kell adni, hogy nem hagyták provokálni magukat és nem tört ki ez a háború, amelyet az Egyesült Államok ki akar provokálni. A nagy veszély fennáll. A katasztrófa áldozata Európa lenne. Magyarország mint NATO tag - célpont lenne. Meg kellene gondolni a kilépést a NATO- ból.

Háború az európai népek és nemzetek ellen

A másik háború az európai népek és nemzetek ellen folyik. Ez az Európa elleni háború viszont már régóta tart, más, de még veszélyesebb eszközökkel. Ez háború az államok szuverenitása és az európai népek és nemzetek önrendelkezése ellen. A háború vezetői és irányítói az Európai Unió, a transzatlanti hatalommal együtt, támogatóik pedig a pénzvilág és civil szervezetek hálózata. A kitűzött célt Thomas Barnett, az amerikai védelminiszter Rumsfeld ta-

nácsadója által írt könyvekben („Blueprint for Action” „The Pentagon’s New Map”) lehet olvasni. **Eszerint a cél a globalizáció; a globalizált világ Amerika vezetésével, mivel Amerika a globalizáció világító torony. Ehhez az kell, hogy ne legyenek se népek se nemzetek, hanem egy egységes populáció, amelynek az IQ-ja kb. 90 legyen, ami nem elég a gondolkodáshoz, de elég a munkához.**

Thomas Barnett azt is elárulja, hogyan lehet egy ilyen egységes társadalmat létrehozni: Évente 1,5 millió bevándorlót kell betelepíteni Európába, és pedig Ázsiából és Afrikából. És ha egy politikus nem fogadja el ezt a célt, akkor őt el kell tüntetni, de nagyon gyorsan. De ha egy politikus komolyan ellenáll, akkor Barnett írja: „I say, kill them.” Én mondom: őt meg kell ölni.” Az Európai Unió hűséges az Egyesült Államokhoz, képviseli a globalizáció eszméjét. **A nemzetállamokat az EU koncepciója szerint szintén fel kell oldani (Frans Timmermans, az EU Bizottság alelnöke: „A föld utolsó sarkáig is meg kell tisztítani a nemzetállamoktól és el kell érni, hogy sehol se legyenek homogén társadalmak”). A nemzetállam és a nemzet fogalma nem kívánatos szavak az EU-ban. Aki ezt használja: veszélyes nacionalista. De a nép fogalma is a múlthoz tartozik. Sőt, a német külügyminiszter is azt mondta nemrég, hogy német nép nem létezik. Aki a nép érdekeit képviseli, az populista. A régi elv vox populi - vox dei már nem érvényes.**

Az EU fél a néptől és a népszavazástól. Frans Timmermans: „népszavazások csak az ókori Görögországban voltak és ma már csak a svájci tehénfalvakban.”

Azért ellenez az EU minden önrendelkezési törekvést.

Megoldatlan problémák Európában

Az I. világháború óta Európa azokkal a problémákkal küzd, amelyeket a békediktátumok a Központi Hatalmak szétverése után váltottak ki. Ezek a problémák a II. világháborúba vezettek, de Európa utána sem találta meg a helyét.

Demokrácia helyett nyugati totalitárius liberalizmus Nyugaton már régóta megszűnt a demokrácia olyan értelemben, hogy a nép a jog alkotója. A post-demokratikus rendszerben a polgároknak nincs lehetőségük impulzust adni a politikai folyamatoknak vagy befolyásolni a döntéseket. Az akaratképzés kívülálló gazdasági és pénzügyi fórumokban zajlik, a civil szervezetek hálózatán keresztül. A politikai döntések a háttérben jönnek létre, láthatatlanul és titokban. Az új totalitarizmus liberális öltönyben mutatja meg magát és eltitkolja a hátterét. Ebben a hálózatban a pártok is szerepelnek, de a legfontosabb szerep a médiára esik. A független média hiánya jellemzője a mostani totalitárius rendszernek, amely hamis liberális maszkkal félrevezeti az embereket.

Válság Európában. Európa nagy válságban van. Politikailag és gazdaságilag.

Az EU egyre nagyobb nyomást gyakorol az államokra, kialakult egy diktatúra, amely puha, mert láthatatlan, de emiatt sokkal veszélyesebb, mert a társadalom marginalizált és közömbös. **Az Európai Unió megsérti az államok szuverenitását, megtagadja a népek önrendelkezését. Az EU nem találja a megfelelő válaszokat a problémákra, ami a coronavirus válságban drasztikusan látható. Nem kell profétának lenni ahhoz, ha azt mondjuk, hogy az EU-nak ilyen körülmények között már nem lesz hosszú élete, szét fog esni.**

Végső következtetés és kiút

Ma nemcsak Trianon a magyarság elleni fegyver, hanem a globalizáció és a bevándorlás, amelyek még veszélyesebbek, mert visszafordíthatatlanok. Magyarország jó úton halad és sikeresen ellenáll a nyugati liberális folyamatnak, megvédi szuverenitását és a magyarság kultúráját, nemzeti identitását.

Magyarország a történelem folyamán az alapvető jogokkal mindig 100 évvel előbbre járt, mint a német terület (lásd: Alkotmány 1222, autonómia 1224, vallásszabadság 1568).

Magyarország ismét nagy kihívás előtt áll. Az impulzus és új erő most is csak Magyarországról és Európa Közepéről jöhet.

Egy új önálló és független Európát kell létrehozni, el kell hagyni az atlanti hidat, vissza kell szorítani az amerikai befolyást. Vissza kell szerezni az államok szuverenitását és a népek önrendelkezését. Létre kell hozni egy új európai együttműködést szabad és szuverén államok között.

Ehhez szükséges, hogy vissza kell térni az európai értékekhez és vissza kell állítani a három oszlopot, amelyek Európa alapjait jelentik: a kereszténységet, a görög filozófiát és demokráciát valamint a római jogot. Az első követelés kell hogy legyen: vissza a joghoz!

Követelni kell az önrendelkezési jog korlátlan betartását és elismerését. Itt az idő, ideje befejezni az I. világháborút és teljesíteni a 100 évvel ezelőtti megígért önrendelkezést. Követelni kell a visszatérést a demokratikus alapjogokhoz és a média- és véleménynyilvánítás szabadságát Nyugaton. Követelni kell, hogy a Nyugat fejezze be a post-demokratikus időszakot és térjen vissza az eredeti demokráciához.

Vissza kell térni a nemzetközi joghoz, amelynek az alapja az önrendelkezési jog, amely 1966 óta kötelező jog. Ennek a jognak a végrehajtási mechanizmusát kellene kidolgozni és követelni. Mert a világon minden regionális konfliktus kirobbanásánál a megtagadott önrendelkezés az ok. Végre be kellene tartani a számos ENSZ rezolúciót és számos nemzetközi határozatot.

Önrendelkezés a magyarságnak

Ami a Trianon miatt szenvedő magyarokat illeti: Az önrendelkezés alapja az akarat kinyilvánítása. Elszigetelt autonómia követelések nem vezethetnek célra, mert az autonómia a kiegyenlítődés eszköze. Autonómiát mindig csak a függetlenség helyett adnak. (Lásd a mostani plakátokat Dél-Tirolban). A nép akaratát szavazófülkékben kell kinyilvánítani vagy aláírás gyűjtéssel. Az önrendelkezési jogot csak az érintett területen élő magyar nép – tehát Erdélyben, Délvidéken, Felvidéken, Kárpátalján – követelheti. Senki más, a magyar kormány sem követelheti ezt a jogot, amely az érintett népnek jár és amelyet csak az érintett nép követelhet. **Azt a népszavazást meg kell tartani, amit az I.világháború után megtagadtak.**

Fontos arra is rámutatni, hogy a nemzetközi jog alapján csak egy nép követelheti az önrendelkezést (lásd déltiroli nép, koszovói nép, krími nép stb.), nem jár egy kisebbségnek, amelyet csak diszkriminációtól kell védeni, nem jár egy népcsoportnak, amelynek csak kulturális jogai vannak és egyáltalán nem jár egy közösségnek – egy közösségnek zéró joga van! Tehát ameddig a magyarság az elcsatolt területeken nem definiálja magát mint nép – erdélyi nép, székely nép, felvidéki nép, kárpátaljai nép délvidéki nép – addig egy önrendelkezési követeléssel nem is lehet foglalkozni. A magyar kormány is csak akkor hívhat fel egy nemzetközi fórumot, ha egy meghatalmazást kap az érintett terület népétől. És csak akkor, ha a tárgyalások az érintett szomszédos kormánnyal nem vezetnek eredményhez, tehát csak akkor, ha nemzetközi konfliktus alakul ki két állam között.

Tehát kezdeményezni kell a népszavazást vagy konzultációt minden érintett területen, amelyen minden magyar vegyen részt, akinek a családja több mint 3 generáción keresztül ott él. Tudni kell, hogy mit akar a nép, ez eddig még nem derült ki. Bátorítani kell a magyarságot, ezt az utat kezdeményezni és követelni kell, ennek az eredménynek alapján cselekedni és a szükséges lépéseket indítani.

Az önrendelkezés nem évül el. Mindig és mindenhol jár, minden népnek. A magyaroknak is. Az önrendelkezési jog természetes jog is, ezt a jogot nem kell kérni és nem lehet kapni, minden ember ezzel a joggal születik. A hazugság nem örökké érvényes, az igazságot nem lehet végig hamisítani, nem lehet örökké eltitkolni.

A természetes jog erősebb, mint minden kényszer. Vége az igazság és a jog győzni fog.

Ehhez csak igazi akarat és bátorság kell.

Bécs. 2020 június 4.

Dr. v. Eva Maria Barki Bécsben élő ügyvédnő, emberjogi harcos, aki büszke magyarságára. Küzd a kisebbségben élő népek önrendelkezési jogaiért. Kiemelten harcol az elcsatolt területeken élő magyarok emberi méltóságáért. A trianoni békediktátumot – jogi alapokra hivatkozva – semmisnek tartja. A Nemzetközi Erdély Bizottság elnökszónya. A Magyarországgal és a magyar kormánnyal szembeni nemtelen támadások ellen folyamatosan felemeli szavát, nem csak a liberális globalista sajtó provokációi ellen, hanem a szándékosan rosszindulatú álhíreket gyártók ellen is.

A Magyar Egységért!

Veres András győri püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökének Csíksomlyói Búcsún elhangzott prédikációjából

Bizalommal forduljunk Szűz Máriához, mert tőle még soha senki nem távozott meghallgatatlanul. Arra kérem minden magyar testvéremet, /.../ kapaszkodjunk össze az imában, tudjunk őszintén megbocsátani egymásnak, akarjunk összefogni nemzetünk és hazánk sorsának jobbrafordítása érdekében. Így teremtsünk

békét önmagunkban, családjunkban, országainkban, és legyünk egymás társai a köztünk szeretetben megvalósuló Isten országa építésében. Szüntessünk meg minden viszályt, haragot és széthúzást, segítsük egymást, hogy minden jó cél, minden nemes szándék közös életünk fejlődését és gazdagodását szolgálja.

A GAZDASÁG VÉDELME T PÉNZÜGYI ESZKÖZÖKKEL IS SEGÍTI A KORMÁNY

Magyarország rendelkezik az egyik legnagyobb válságkezelő csomaggal az Európai Unióban, hazánk pénzügyi válasza a járványra a bruttó hazai termék (GDP) 30 százalékát teszi ki – jelentettem ki az idén virtuálisan megrendezett Euromoney Central and Eastern European Forum 2021 gazdasági konferencián. A kormány helyesen tette, hogy a válságkezelésben a munkahelyvédelmet az elsők közé sorolta, a 4,1 százalékos magyar munkanélküliségi ráta az egyik legkedvezőbb az Európai Unióban. A magyar válságkezelés a fiskális és a

monetáris politika kombinációján alapul. Az elmúlt években jellemző költségvetési szigorból átmenetileg ugyan engedett a kormány, a hiány mértéke ugyanakkor megegyezik az Európai Unió országainak átlagával. A konferencián többek között beszéltem a sikeres kötvény-finanszírozásról, valamint gazdasági növekedésünk újraindítása kapcsán az ellátási láncokról is, melyek regionális újraszerveződése további lehetőségeket jelenthet Magyarországnak számára.

(Varga Mihály pénzügyminiszter, Képviselői Hírlevél)

1848-1849

Az 1848-as forradalmunk, mely 1849-ben már szabadságharcba torkolt, GYŐZTES forradalom és győztes szabadságharc volt! A labanc haderő nem bírt a magyar honvédséggel! Mígnem I. Ferenc József katonai segítséget kérve az orosz cártól, annak 200.000 fős hadserege rázúdult Magyarországra.

Hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy a kiontott vér, a nemzet nagy összefogása nem volt hiábavaló. Már akkor is megmutattuk a világnak, hogy a magyar nemzeti öntudat és szabadságvágy, a bátorság és önfeláldozás milyen csodákra képes. Az azonban már kétségtelen volt, hogy az orosz invázió és az osztrák hadtestek erőfölénye minden további harcot ellenhetetlenít, értelmetlenné tesz. Világos, a fegyverletétel már a jövő miatt is elkerülhetetlen volt: meg kellett akadályozni a további magyar vér ontását. Akik letenni kényszerültek a fegyvert, leírhatatlan lelkiállapotban, a végsőkig elkeseredve, a jövőt reménytelennek, kilátástalannak ítélve – tették ezt meg, s azt, aki mindezt elrendelte a magyar hadvezetés részéről, szinte élete végéig végigkísérte a magyar nemzet megvetése. Pedig a kényszerű helyzetben a legbölcsebb – és az egyetlen helyes – lépést tette: az oroszok előtt tette le a fegyvert. Ez a tény szimbolikus jelentést is hordozott. Görgei ezzel kívánta jelezni, hogy a magyarokat nem a Habsburg Birodalom, hanem a cári haderő győzte le. Világos után az osztrákok véres megtorlásba kezdtek. Több száz katonát és civilt ítéltek halálra és még többet várfogságra. A foglyul ejtett katonákat (a tiszteket lefokozva) erőszakkal besorozták az osztrák hadseregbe. 1849. október 6-án Aradon kivégezték a magyar forradalom 12 tábornokát és egy ezredesét, az aradi vértanúkat. Ugyanezen a napon Pesten főbe lőtték Batthyány Lajos első választott magyar miniszterelnököt.

1849. OKTÓBER 6. ARADI VÉRTANÚINK

1849. október 6-án - szándékosan a bécsi forradalom és Latour halálának első évfordulóján - Aradon kivégeztek 13 honvédtisztet. Négyüket a 25. császári és királyi gyalogezred 2. zászlóaljából alakított kivégzőosztag lőtte agyon (az osztagban büntetésből besorozott bécsi forradalmár ifjak is voltak), kilenc honvédtiszttel Franz Bott, a brnói hóhér végzett a bitón.

Magyarország és Erdély teljhatalommal felruházott ura, Haynau tábornok 14 tagú haditörvényszéke - tanúk meghallgatása, védők részvétele nélkül, két tárgyalás után - olyan honvédtiszteket ítélte halálra, akik a szabadságharc kitörése előtt a császári és királyi seregben tényleges tisztként szolgáltak és a szabadságharc alatt tábornoki rangot értek el, vagy önálló sereget vezettek. E katonák sokban különböztek; néhányan forradalmárnak vallották magukat, mások csak esküjükhöz kívántak hűek

maradni; a magyarokon kívül volt közöttük német, osztrák, horvát és szerb; kismes, polgár és főnemes; dúsgazdag és vagyontalan; voltak közöttük barátok és ellenfelek, de egyben azonosak voltak: hősiességgel harcoltak a magyar szabadságért, nemzeti függetlenségünkért, s ezért életüket áldozták. Amikor az évfordulón rájuk gondolunk, az emlékezés szép percei nem felhőtlenek: zavartan és kényszeredetten döbbenünk rá, hogy a 13 hőst legtöbbször nem tudjuk felsorolni, eljutunk három-négy névig, Damjanich János, Nagysándor József, Vécsey Károly, Knézić Károly nevére még emlékezünk, s azután megtorpanunk, elbizonytalanodunk, szégyenkezünk. Nem kívántuk feleleveníteni e derék, tisztességes katonák teljes életútját, bemutatni emberi erőnyeiket és gyengeségeiket, hadi tetteiket, győzelmeiket és vereségeiket teljes lajstromát. Csak egyet akartunk: felidézni a legendás 13 vértanú nevét, felvillantani a nevek mögött rejlő embereket, s egy-egy mozzanat felelevenítésével átélhetővé tenni tragikus sorsukat, hősi halálukat.

AULICH LAJOS honvéd tábornok

Pozsonyban született 1793-ban, német polgári családból, édesapja vendéglős volt. 1812-ben lépett be a császári és királyi hadseregbe, részt vett a napóleoni háborúban. 1848-ban, mikor átlép a honvédségbe, és esküt tesz a magyar alkotmányra, alezredesi rangban szolgál. Először a délvidéken, a Magyarország ellen fellázadt szerbekkel küzd, majd ezredesi rangban a feldunai hadtest egy hadosztályát vezeti. Rendkívüli haditettét hajtja végre, amikor fenyegetett csapatait Körmöcbányáról Besztercebánya felé vezetve, egy elhagyott és beomlott bányaalagutat járhatóvá tesz, és így menekíti ki hadosz-

tályát az ellenség szorításából. A kápolnai csata előtt lesz tábornok, a 2. hadtest parancsnoka. Az isaszegi győzelem csapatai eredményes közbelépésének köszönhető. Windisch-Grätz elvonulását követően bevonul Pestre, és kitünteti magát Buda ostromában is. Betegszabadság után, 1849. július 14-től a kormány tagja, ő az utolsó hadügyminiszter. Két mondat július 22-i hadparancsából: „Harcunk, mellyel Európa két elbízott hatalmasága ellen vezetünk, nem a nemzetiség, hanem a közszabadság harcza az absolutismus ellen. Győzelmeink elődiadalai a világszabadságnak.” Világosnál esik fogásba, 1849. október 6-án hetediknek hal hősi halált a bitón. Maradványait az 1932 májusi aradi árvíz idején találták meg, hamvai 1974 óta a vértanúk emlékoszlopa alatti kriptában nyugszanak.

DAMJANICH JÁNOS honvéd tábornok

A Temes megyei Stazán született 1804-ben, szerb katonacsaládból. 1820-tól katona Temesváron, már százados, amikor 1848 áprilisában szóváltásba keveredik a magyarokat és Kossuthot szidalmazó Haynau altábornaggal. Ezért Olaszországba vezénylik, de sikerül visszakérnie magát Magyarországra, és a honvédsereg szervezésekor már őrnagyi rangban részt vesz a főként erdélyi ifjakkól álló szegedi 3. honvédzászlóalj kiképzésében. Kiváló parancsnok, katonái rajonganak érte, zászlóalja – a „veressipkások” – a szabadságharc egyik legkitűnőbb alakulata. Kiemelkedő tulajdonságainak köszönhetően Damjanich gyorsan halad a katonai ranglétrán, már 1848 decemberében tábornok, 1849 márciusától a 3. hadtestet vezeti. Harcol a szerbekkel, első nagyobb győzelmét a császári csapatok ellen Szolnoknál vívja ki, de diadalt arat Hatvannál, Isaszegnél, Vácánál, Nagysallónál is. 1849 áprilisában, Komáromban, kocsija kipróbálása közben lábát töri, ezért a további harcokban nem vehet részt. Júliusban az aradi vár parancsnokává nevezik ki. A szabadságharc bukásakor a várat az oroszoknak adja át, akik – annak ellenére, hogy Buturlin tábornok becsületszavával garantálja az őrség szabad elvonulását – kiszolgáltatják őket az osztrákoknak. 1849. október 6-án nyolcadikként halt – törött lába és magas termete miatt – rettenetes kínhalált az akasztófán. Teteme 125 évig felesége rokona, Csernovics Péter temesi főispán mácsai kastélyának parkjában pihent, 1974 óta az emlékoszlop kriptájában nyugszik. Már csak ketten maradtak Vécseyvel, amikor a pribékek hozzá léptek: „Azt gondoltam, én leszek az utolsó, mert a csatában mindig első voltam” – mondta. „Szegény Emíliám! Éljen a haza!” – ezek voltak utolsó szavai. A szabadságharc e kitűnően képzett, rendkívül vonzó személyiségű katonája, akit még Ernst törzshadbíró is „kiváló embernek” nevezett, nyugalma a kivégzése előtti éjszakán sem vesztette el. Horatius verseit olvasgatva várta a halált.

KNÉZIC KÁROLY honvéd tábornok

A horvátországi Veliki Groljevacban született 1808-ban, horvát katonacsaládból. 1824-től katona a varasdi határőrezredben, majd áthelyezték Egerbe, a 34. gyalogezredhez. A negyvenes években Galíciában, Lembergben is szolgál. 1848-ban százados, amikor átlép a honvédseregbe. Damjanich vezénylete alatt harcol a szerb felkelők ellen, őrnagyi, majd alezredesi rangot kap. A szolnoki csata után lesz ezredes. A tápióbicskei csatában a Tápió hídját elfoglaló híres 3. és 9. zászlóalj vezénylete alá tartoznak. Különösen kitűnik személyes bátorságával az április 20-i, Komárom felmentéséért vívott csatában. 1849 májusában tábornoki kinevezést kap, Buda visszafoglalásakor már a 3. hadtest parancsnoka. 1849 június végétől a Hadügyminisztériumban teljesít szolgálatot, majd a szabadságharc végén Tokajnál a tartalék parancsnoka. Igazi republikánus, a forradalmi eszmékhez való eljutását így fogalmazza meg: „Galícia nyomorúságában születtem meg az én - minden áldozatra kész - önérzetem, hol is a Metternich-politika erkölcstelenségét, a nemesség esztelen könyörtelenségét... színről színre látva, lelkiismeretem felzúdult, s lelkemben egy jobb kor utáni vágy ébredt.” Knézic is Világosnál tette le a fegyvert. A vésztörvényszék kötél általi halálra ítélte, negyedikként halt hősi halált. Az ő csontjait is az 1932. évi aradi árvízkor találták meg, örök álmát az emlékoszlop kriptájában alusza. A kivégzés előtti éjszakán Egerben élő családjának írt búcsúlevelet.

LÁHNER GYÖRGY honvéd tábornok

A Túróc megyei Neczpálon született 1795-ben, német polgári családból. 1812-től a komáromi 33. gyalogezredben szolgált, 1848-ban őrnagy. A szabadságharc elején a szerb felkelők ellen harcol, szeptembertől a Hadügyminisztériumba kerül, feladata a honvédhadsereg felfegyverzése és ellátása. Nagy ambícióval dolgozik, zseniális szervező, eredményes munkája miatt először alezredesi, majd ezredesi rangot kap, 1849 februárjától tábornok. Ő teszi Nagyváradot a fegyvergyártás központjává, Kossuth szavaival „a magyar Birminghammé”. A szabadságharc elbukásakor a fegyvergyár élén áll.

Német; a magyar nyelvet csak törli, de az általa szervezett fegyvergyárakban öntött ágyúkon a felirat: „Ne bánts a magyart!” Nem mindennapi képességeinek köszönhető, hogy a honvédsereg felszereltsége napról napra javul, tüzérsege kitűnő és korszerű, van elegendő lőszer. Főként e rendkívüli eredményei miatt kellett bűnhődnie, a bíróság kötél általi halálra ítélte, s 1849. október 6-án harmadikként végzett vele a hóhér. Holttestének elszállítását a már említett Csernovics Péter temesi főispán szervezte meg, teteme Damjanichcsal együtt nyugodott a főispán mácsai birtokán, míg 1974-ben végleges helyre, az emlékoszlop kriptájába kerültek csontjai. A szemtanúk szerint utolsó estéjén feleségét fogadta, majd fuvolázott, a Lammermoori Lucia című operából a haldokló Edgár búcsúáriáját játszotta.

LÁZÁR VILMOS honvéd ezredes

A Torontál megyei Nagybecskerekén született 1815-ben, vagyontalan magyar-örmény nemesi családból. A császári és királyi hadseregben 1834-től 1844-ig szolgált, a 34. gyalogezred hadnagyaként szerelt le. Polgári pályafutás után - főpénztáros az Első Magyar Központi Vasútnál - 1848-ban jelentkezik a 39. honvédszászlóaljnál, ahol főhadnagyi rangot kap. Miután kiváló képességű parancsnok, gyorsan emelkedik a ranglétrán. Először százados az 1. utászezredben, 1849 februárjától utászkarai őrnagy. Áprilisban a Zemplénben állomásozó csapatok parancsnoka, június közepétől hadosztályparancsnok, július 16-tól alezredes, július végétől a 9. hadtest parancsnoka. Legjelentősebb haditetteit a Felvidék védelmében hajtja végre, de részese az utolsó, vesztes temesvári ütközetnek is. Ezredessé Bem nevezi ki a csata után. A 9. hadtest maradványai Lugosnál, augusztus 19-én teszik le a fegyvert, Lázár törzstiszt letétele a tábornokokkal együtt áll a bíróság elé.

Kötél általi halálra ítélik, de tekintettel arra, hogy a császári hadseregnek adta meg magát, és mivel csak a szabadságharc utolsó napjaiban lett ezredes, Ernst és Moser hadbírók javaslatára Haynau az ítéletet „kegyelemből” főbelövetésre változtatta. Maradványait - hosszas keresés után - 1913-ban találták meg az aradi vár sáncában; végső nyughelyet ő is az emlékoszlop sírboltjában lelt.

Kivégzése előtti éjjel írta a feleségének: „Adj gyermekeink mindegyikének, ha kilép a világba, egy emléket tőlem - előjelül annak, hogy az, aki becsületesen és tisztán élte egész életét - nyugodtan bír meghalni, ha ártatlanul is, mint én.”

LEININGEN-WESTERBURG KÁROLY GRÓF honvéd tábornok

A hesseni nagyhercegségben, Ilbenstadt városában született 1819-ben, elszegényedett német főnemesi családból. 1835-ben lépett a császári és királyi hadseregbe, 1845-től a család «tulajdonában» lévő 31., „Leiningen” gyalogezred tartósan szabadságot, létszámfeletti századosa. Felesége magyar, Pozsonyban élnek. 1848 őszén jelentkezik honvédeknek, vezérkari százados lesz a bánáti hadtestben. Miután számos rokona tiszt a császári seregben, gyanakvó, bizalmatlan légkör fogadja. A szolnoki csata idején - ahol is kiválóan vezeti fegyelmezett katonáit - már alezredes, áprilisban ezredes. Végigharcolja a tavaszi hadjáratot, 1849 júniusában kap tábornoki kinevezést, a 3. hadtest parancsnoka. A feldunai hadsereg kötelékében teszi le a fegyvert Világosnál, őt is kötél általi halálra ítélik. Leiningen-Westerburg gróf, a német főnemes, öreit megvesztegetve elérte, hogy kivégzésekor magyar honvéd tábornoki egyenruháját viselhesse... Hatodiknak végzett vele a hóhér, magas termete miatt - magasabb, mint a bitó - akárcsak Damjanich, sokat szenvedett, míg meghalt.

Tetemét felesége családjának sikerült megszereznie. Egy ideig sógora monyorói birtokán pihent - a sír helyét

közvetlenül a fegyverletétel előtt maga választotta meg - később a borosjenői templom sírboltjában helyezték el. 1974-ben maradványait átszállították az emlékoszlop kriptájába. A hibátlan jellemű, lovagias tiszt rendkívül érzékeny volt katonai becsületére, a kivégzése előtti percekben is ama rágalmak ellen tiltakozott, melyek szerint Budavár visszavételekor az elfogott osztrák katonákkal kegyetlenkedett volna. Szavait - Tichy osztrák őrnagy, a kivégzés parancsnokának intésére - a dobok dübörgése némította el.

TÖRÖK IGNÁC honvéd tábornok

A Pest megyei Gödöllőn született 1795-ben, kisbirtokos magyar nemesi családból. Hadmérnöki akadémiát végzett Bécsben, kiváló erődítési szakember volt. 1816-tól szolgált a császári és királyi hadseregben, először a mérnök-karnál, majd 1839-től a magyar nemesi testőrségnek oktató erődítéseméletet. 1848 szeptemberétől alezredesként Komáromban várerődítési igazgató. 1848 októberében a vár őrségével együtt csatlakozik a honvédsereghez, 1849 januárjától tábornok és a komáromi erődítmény parancsnoka. Buda bevétele után a vár erődítéseit az ő tervei szerint rombolják le. Májustól a honvédség hadmérnöki karának helyettes vezetője, júliustól főparancsnoka.

Erődítési terveket készít a párkányi-esztergomi hídfőhöz, ő építteti meg a szőregi sáncokat.

Világosnál ejtik foglyul; a szelíd, nyugodt hadmérnök a bíróság előtt magyarságával indokolta tetteit. „Lelkiismeretem felment engem!” - mondta. Kötél általi halálra ítélték, másodiknak halt meg. Csontjait a gátépítési munkálatoknál, 1932-ben találták meg, maradványai az emlékoszlop kriptájában nyugszanak. A kivégzés előtti éjszakán sem cáfolta meg hivatását és szenvedélyét: egy, a várerődítéssel foglalkozó szakmunkát olvasgatott. Amikor a pribékek a bitóhoz kísérték a felindult embert, Tichy őrnagy gúnyos megjegyzésére így vágott vissza: „Szégyellje magát ön, hóhérlegény!” A kivégzése előtti pillanatokban állítólag szívszélhűdés érte, már csak holttestét akaszthatták fel.

AZ ARADI TIZENHÁROM TÁBORNOK KÖZÜL HATAN HUSZÁROK VOLTAK:

DESSEWFFY ARISZTID honvéd tábornok

Az Abaúj megyei Csákányban született 1802-ben, magyar nemesi családból. 1819-től 1839-ig az 5., Radetzky huszárezredben szolgált, majd kapitányi rangban nyugdíjba vonult, a szabadságharc kitörésekor a sárosi nemzetőrség őrnagya, később a honvédséghez lép át. A téli hadjáratban eredményesen harcol a felső-tiszai hadseregben, a tavaszi hadjárat alatt az I. hadtest hadosztályparancsnoka. 1849. június 1-jén nevezik ki tábornokká, a 9. hadtest parancsnoka.

KISS ERNŐ honvéd altábornagy

Temesvárott született 1799-ben, dúsgazdag nagybirtokos magyar-örmény nemesi családból.

1818-tól katona egy utászezredben, 1848-ban már a 2., Hannover huszárezred parancsnoka volt. Miután rendkívül bőkezű, szívesen adott kölcsönöket tisztársainak. Egyik adósa akkori parancsnoka, Haynau altábornagy... Az első között kezdi meg a küzdelmet a délvidéki szerb felkelők ellen, Nagysándor József, szolgálaton kívüli huszár kapitány - későbbi vértanútársa - az ő felszólítására fog fegyvert. Sikeresen harcol, leveri a Kikinda vidéki szerb mozgalmat, 1848 szeptemberében elfoglalja a szerbek perlaszi táborát, októberben, a honvédseregben elsőként lesz tábornok, ő a bánáti hadtest vezére. Nagyvonalú, gondos parancsnok, legénységét kitűnően látja el, hozzájárul élelmezési és felszerelési költségeikhez. 1849 elejétől nem vesz részt a hadműveletekben, altábornagyi rangban az Országos Főhadparancsnokság vezetője. Aradon esik fogságba, s mivel a császári sereg ellen fegyveresen nem harcolt, „csak” golyó általi halálra ítélik.

NAGYSÁNDOR JÓZSEF honvéd tábornok

Nagyváradon született 1804-ben, vagyontalan magyar nemesi családból.

1819-től 1847-ig szolgált a császári és királyi hadseregben mint huszártiszt, kapitányi rangban vonult nyugdíjba. 1848-ban jelentkezik a nemzetőrségbe, őrnagyi rangot kap, s Damjanichsal együtt harcol a szerbek ellen. Gyorsan eléri az alezredest, majd ezredesti rangot, a tavaszi hadjárat végére már a feldunai hadsereg lovasságának parancsnoka. Április végétől a 1. hadtestet vezényli, május 2-ától tábornok. Kitűnően helytáll a szolnoki, a váci és a nagysallói csatában, Budavár ostromakor az első között tör be a várba. Nagysándor József személyes bátorságát és huszárai rendkívüli vitézségét tanúsítja az 1849 augusztusában vívott vesztes debreceni csata is: öt órán át ellen tudnak állni Paskievics tiszteres túlerőben lévő seregének. Fegyelmelten engedelmeskedő, jó katona, és függetlenül gondolkodó republikánus. Világosnál tette le a fegyvert, a bíróság kötél általi halálra ítélte, a hóhér ötödiknek végzett vele. Az ő csontjai is a Maros 1932. évi áradásakor elvégzett gátépítés során kerültek napvilágra, végső nyughelye az emlékoszlop kriptájában van. Szivarozva várta kivégzését, s amikor sorra került, a latin mondást idézte: «Hodie mihi, cras tibi!» (Ma nekem, holnap neked!) „Éljen a haza!” kiáltással halt meg.

POELTENBERG ERNŐ LOVAG honvéd tábornok

Bécsben született 1814-ben, osztrák nagybirtokos nemesi családból. 1829-től hivatásos katona, már huszár kapitány a 4. huszárezredben, amikor 1848-ban - tiltakozása ellenére - Magyarországra vezénylik. Felesküszik a magyar

alkotmányra, s mivel korrekt, rendkívül becsületes ember, fenntartásai és a magyar tisztek gyanakvása miatt elszennvedett sérelmei ellenére a szabadságharc ügyéhez haláláig hű marad, esküjét nem hajlandó megszegni, sőt, azonosul a szabadságharc céljaival, így határozza meg érzéseit: „Csak a nyelvem német, szívem magyar, mert a szabadságért dobog!” 1848 őszén a szerbek ellen harcol, az év végére alezredest. Végigküzdi a téli és a tavaszi hadjáratot, április 26-tól a 7. hadtest parancsnoka ezredesti, majd június 7-től tábornoki rangban. Vitézül harcol a két komáromi és a második váci csatában. Személyes tragédiája, hogy mint az orosz tábornokokkal tárgyaló követ, hisz az amnesztia ígéreteiben, s ezért egyik szószólója a feltétel nélküli megadásnak.

A bíróság kötél általi halálra ítélte, elsőnek kellett meghalnia. Rendkívül erős fizikumja miatt halála lassú és gyötrelmes volt. A kiegyezés után családja megkísérelte felkutatni maradványait, de csontjait csak 1932-ben, az árvízi gátépítéskor találták meg, most az ő sírja is az emlékoszlop kriptája.

Mikor a tábornokok a kivégzés hajnalán, a várudvaron gyülekeztek, Poeltenberg végignézve társain így szól: „Szép kis deputáció megy az Uristenhez, hogy a magyarok ügyét képviselje!”

SCHWEIDEL JÓZSEF honvéd tábornok

A Bács megyei Zomborban született 1796-ban, vagyontalan német polgári családból. 1814-ben, közhuszárként, a híres Simonyi óbester keze alatt kezdte katonai szolgálatát, már Napóleon seregei ellen is harcolt. Később Galíciában és Bécsben állomásozott. Mint Poeltenberg lovag, ő is a 4. huszárezred tisztje, őrnagy, amikor az ezredet Magyarországra vezénylik. Rangidős tisztként felesketi tisztársait a magyar alkotmányra, és csatlakozik a magyar függetlenségi mozgalomhoz. Gyorsan érvényesül, miután kitűnik bátorságával a pákozdi és a schwecháti ütközetben. 1848 október végétől tábornok, hadosztályparancsnok a feldunai hadtestnél. December közepétől betegállományban van, de a Függetlenségi Nyilatkozat után szolgálatra jelentkezik, és Buda visszafoglalása után a főváros városparancsnoka lesz. A későbbiekben a kormány mindenkori székhelyének helyőrségparancsnoka.

Görgeyvel teszi le a fegyvert, a bíróság golyó általi halálra ítéli, de kegyelemre ajánlja. Haynau - régi tisztársa és volt barátja - elutasítja a kegyelmi kérvényt, és Schweidelt 1849. október 6-án kivégzik. Csontjait 1913-ban, Lázár Vilmos maradványaival együtt találták meg, nyughelye az emlékoszlop sírboltja. Egy szemtanú szerint ő sem akarta engedni, hogy a szemét bekössék, a törzsörmeister kétszer tett erre kísérletet, de Schweidel minden alkalommal lerántotta a kendőt. Kezében azt a fészületet tartotta, amelyet

mindenkor, a csatákban is magával hordott. A vérével befröcskölt keresztet papja - utolsó kívánságának megfelelően - eljuttatta honvéd kapitány fiának, aki szintén az aradi várban raboskodott.

VÉCSEY KÁROLY GRÓF honvéd tábornok

Pesten született 1807-ben, kisbirtokos magyar főnemesi családból. Apja altábornagy, a magyar nemesi testőrség parancsnoka, nővére udvarhölgy, Ferenc József egyik nevelője. 1820-tól szolgált, először a dragonyosoknál, majd a huszároknál. 1848 tavaszán őrnagy a Hannover huszárezredben.

Már májustól harcol ezredével Bácskában a szerb felkelők ellen, októbertől ezredes, december közepétől tábornok. 1849 januárjában eltávolítja áruló parancsnokát, Eszterházy Sándor tábornokot. Erélyes fellépésével megmenti a bácskai hadtestet a felbomlástól, majd a Honvédelmi Bizottmány utasítására Törökszentmiklósról vezet. Hűségét, helytállását Kossuth lelkes hangú levélben köszöni meg.

A szolnoki csata egyik győztes hadvezére, később az aradi ostromsereg parancsnoka lesz. A várat júliusban elfoglalja, s épp Temesvár ostromához kezd, amikor a szabadságharc összeomlik.

Csapataival augusztus 21-én, Borosjenőn teszi le a fegyvert az oroszok előtt. A bíróság kötél általi halálra ítéli, s mivel személyes ellenségei is voltak a császári udvarban, sőt saját apja is követelte kíméletlen megbüntetését, végignévezve bajtársai haláltusáját, utolsóinak kellett meghalnia.

Holttestét feleségének egyik ismerőse az aradi köztemetőben hantoltatta el, itt pihent 1916-ig. Ezután maradványai az aradi Kultúrpalota kriptájába kerültek, 1974 óta ő is az emlékoszlop sírboltjában nyugszik. Kivégzésekor - utolsó lévén - már nem volt kitől elkészönnie. Vécsey a halott Damjanichhoz, régi vetélytársához lépett, s az ő kezeit csókolta meg búcsúzóul.

Összeállította Réthy Endre és Takács László

A MAGYAR HUSZÁR / IV. – BEFEJEZÉS

(I-III. rész az előző Vitézi Tájékoztatókban jelent meg.)

A XX. század I. világháborújában már a kevéssé helyes alkalmazásuk miatt, a korszerűtlen öltözetben, idejétmúlt harcászati elvekkkel csak az értékes lovascsapatok elvézése következhetett. Pedig jelentősége még ez időben fennállott, lévén a huszárság 1918-ig az egyetlen gyorscsapat.

HUSZÁRVIRTUS (melyet folyamatosan, szakadatlan lehetne folytatni! Hátha valaki valóban kedvet kap, s még utánajár azoknak a hőstetteknek, egyéni és csapat-bátorságnak, amelyek eddig feltáratlanok, hogy emlékezzünk nevükre, tetteikre....)

*Mig egy huszár lóra kaphat,
Duna-Tisza bátran folyhat.
Nem delel itt más ló soha,
Csak a magyar csikós lova.*

Nemcsak a tiszték, de a közhuszárok is példamutató bátorsággal harcoltak. Ilyen hőslélekű, híres honvédünk volt **Somogyországból Imre György közhuszár,**

aki a konyhakocsi mellett indult a háborúba, mint kukta, de amikor komoly harcokra került a sor, maga kérte a kapitányt, ne hagyja őt a konyha mellett, mert ő muszkát akar ölni, nem baromfit. A kapitány teljesítette a kérését. Ha valamire önként kellett vállalkozni, Imre György mindig ott volt a jelentkezők között. Limanovánál, amikor hús lépésre feküdtek a tízszeres ellenséggel szemben, a huszár föltérdelt és addig lőtte a muszkát, amíg arcát keresztbe nem járta az ellenséges golyó. Először fölfordult, de ismét talpra ugrott s haragjában öklével fenyegette a muszkát és átkiabált, hogy gyávaság dekkungból lövöldözni s bár ő megsebesült, álljon ki vele ököre akármelyik muszka. Persze a muszka egyetlen szavát sem értette, s ha értette volna is, akkor sem megy birokra vele, amikor olyan jó célpon-

tul szolgál. Isten csodája, hogy mindössze két golyó járta át a karját s hogy el tudott jutni a kötözőhelyre. A huszárt a Trencsén megyei Kocsócra vitték, ahová a kapitány elküldte neki a vitézségi érmet. Imre György erre levelet írt a kapitánynak. Azt írta, hogy a karja sohasem lesz egészséges, pedig csak most szeretne igazán háborúba menni. Arra kéri a kapitányt, kérje őt vissza a csapathoz, mert ha a balkeze rossz is, ott van még mindig a másik, amelyikbe tud revolvert fogni. Mert akkor ilyen volt a somogyi magyar, aki huszár lett.

Nemszeretem kaland volt a magyar lovasságnál, mikor a huszárokat leszállították a lóról.

Az orosz kozáklovasság azonban nemigen akarta fölvenni a nyílt ütközetet a magyar *vörös ördögökkel*. A temérdek huszárlegényt a hadvezetőségnek be kellett osztania a gyalogkülönítményekbe. A nyeregből a lövészárokbá kerültek a huszárok. Ezek a derék magyar emberek itt is fényesen beváltak. A magyar huszárság harcias szelleme egyik főereje volt hadseregünknek akkor is, mikor a huszárokat leszállították a lóról. Különösen a kárpáti téli csatákban tüntették ki magukat a huszárok a haza határainak védelmében. A kolozsvári csapatkórházban sebesülten feküdt a 13. Jászkun Huszárezred egyik közlegénye, aki a magyar lovasság gyalogharcairól a következőket mondotta el:

- Hét hónap óta vagyunk a háborúban és fenn harcoltunk az oroszok ellen. Együtt voltunk a lövészárokból huszárok, dragonyosok és bakák. Nem lehet ott tudni, hogy mikor győz az ember. Ott vagy roham van, vagy marsolás. A roham után akkor tudjuk, hogy győztünk, ha elfogjuk az oroszokat. Az oroszok sohasem jönnek rohamra. Haj, kérem, fél az orosz a mi rohamunktól! Tetszik tudni, egyszer

ki tudták puhatolni, hogy a mi lövészárkainkban huszárok vannak és hogy nekünk nincs szuronyunk, csak karabélyunk és megsturmoltak bennünket. Látjuk, hogy jönnek vagy száz lépésről szuronnal futva felénk, de valami borzasztó sokan. Mi löttük őket, hullottak is, mint a hideg vetelegyek, de azért csak sokan voltak még a gonoszok.

– No, fiúk – mondja a főhadnagy úr, mikor már úgy ötven méternyire voltak tőlünk – mutassátok meg, hogy huszárok vagytok, menjünk rájuk! Azzal kiugrott a fedezékből, mi meg utána és rohantunk az oroszok felé. Az oroszok futottak minékünk, mink futottunk önekik, azután egyszerre csak találkoztunk. Olyat még panorámában sem lehet látni, ami ott volt. Tetszik tudni, a karabélynak jól meg lehet fogni a csöves végit és az akkor olyan svunggal vág, mint a malomkő. Így ütöttük az oroszokat. Nem lehet azt elbeszélteni, hogy mi volt ott, de meg azután nem is emlékszem rá tisztán, mert el voltam bódorogva, hanem csak azt tudom, hogy sok orosz maradt a havon, a többi meg elszaladt, vagy megadta magát. Többet aztán nem sturmoltak, mert tetszik tudni, észrevették, hogy nem a bajonett a fő, hanem az ember. Ott pedig, ahol emberről van szó, minden magyar huszár legalább húszat számít.

Korabeli újságcikkekből összeállította - cspb -

II. VILÁGHÁBORÚ

A haditechnika rohamos fejlődése egyre hátrébb szorította a lovasság, a huszárság harci alkalmazásának a lehetőségét. Ezek egykor csatadöntő, országos katonai jelentősége a sorozatfegyverek bevezetésével, a tüzérség fejlődésével, a páncélos és repülő erők bevezetése miatt annyira csökkent, hogy még a II. világháborúban ugyan alkalmazták, de utána a még modernebb, tömegpusztító fegyverek az egész háború, a hadvezetés, a hadművészet teljes átalakítását követelték meg, s a lovas katona, de még a gyalogos is eredeti formájában végleg megszűnt.

A II. világháborúban 1941-től 1945-ig a magyar könnyűlovasság részéről mintegy 40 önálló huszárszázad, gyalogezred huszárszakasz vett részt az elfoglalt területek megszállásában, biztosító feladattal, valamint a magasabb parancsnokságok, hadtest, hadosztály közvetlen beosztásában az 1. 2. és 3. hadsereg minden harcában, a Donnál, a Kárpátokban, Erdélyben, a magyarországi harcokban, az aradi támadásban. **A sereglövasság 1941-ben a gyors-hadtest keretében az 1. lovasdandár - két huszárezred, kerékpáros zászlóalj, lovastüzérség, harckocsi támogatással - a Tatár-hágótól a Dnyeperig előretörve sikeres (felderítő) támadó, elhárító, körülzáró és védelmi harcokat folytatott. Július első napjaitól október 6-ig mintegy 1600 km-es menetet hajtott végre.** Kiemelkedő jelentőségű volt felderítő tevékenysége a rossz utak és nagy esőzés miatt elakadt gépkocsizó dandárok között előretörve a Bug folyó előtt, a Sztálin-erődvonalnál, majd a Bug

mentén, az Ingul folyónál, Umannál. **Legsikeresebb harca volt 1941. augusztus 4-8-án Umannál, ahol a lovas-dandárparancsnok, vitéz Vattay tábornok saját elhatározásából indított északi irányú felderítésével megállította a hatalmas – és körülzárt - orosz erők kitörési kísérletét. Saját erőivel megtorpantotta a sokszoros túlerőt, ezzel időt biztosított az oroszokat körülzáró erők sikeres felvonulásához és így hadászati jelentőségű siker kivívását tette lehetővé. A 4. és 6. orosz hadsereg erőit, mintegy 130.000 foglyot ejtettek, jelentős hadianyagot zsákmányoltak. A Dnyeper folyó mellett kemény, védelmi és elhárító harcokban vettek részt sikeresen, hazaszállításuk előtt.**

1944-ben került sor az újonnan megszervezett, 3 huszárezredből, kísérő lovas- és gépkocsizó tüzérséggel, kerékpáros zászlóaljjakkal, páncélos erőkkel, repülőekkel megerősített 1. honvéd huszárhadosztály alkalmazására. Ez a korában legmodernebb szervezésű, fegyverzetű, kiváló szellemű lovas hadosztály lett volna hivatva arra, hogy a magyar határt védje. Sajnos, az erőszakos német vezetés, minden tiltakozás ellenére kiszállította ezt a hadosztályt a Pripjaty mocsarakba, ott nem a fegyvernemi sajátosságainak megfelelő alkalmazásban, partizánok ellen és a támadó szovjet páncélos főerők ellen vetették be, ahol ugyan keményen helytállt, azonban rendkívül súlyos veszteségeket szenvedett emberben és hadianyagban egyaránt.

1944 augusztusában magyar huszárhadosztály Varsó előtt megállította az oroszokat, ami a németeknek már 1943 óta nem sikerült. A hadosztály romjainak hazaszállítását követően a Duna-Tisza közén újra kemény csapásokat mért a szovjet és román csapatokra, Kecskeméttől Alpárig visszavetette a páncélosokat, román hadosztályokat vetett vissza a Tisza mögé, majd Budapest védelmében vett részt részeivel. Az újjászervezett huszárhadosztály a Dunántúlon ismét keményen védett a Velencei tónál és a Vértes hegységben. 1945 januárjában visszafoglalta a Vértes hegységet. Gyalog is vitézül helytállt az utolsó emberig.

A XX. SZÁZADI EGYIK UTOLSÓ MAGYAR LOVASROHAMA

Az egyik utolsó dokumentálható huszárrohamot 1941. augusztus 16-án Nyikolajevnél vezényelte Mikecz Kálmán. A huszárcsapat erősítésként érkezett, az orosz átlásokat kellett áttörniük a német katonák előtt, akik – saját bevallásuk szerint – hiába próbálták áttörni az orosz vonalakat. A karddal és géppisztollyal felszerelt lovasok egyetlen rohammal áttörték a frontot. Az elképedt szemtanúk beszámolója alapján úgy kerültek be a történelembe, mint akik karddal futamították meg a szovjet hadsereget.

A szemtanú beszámolója az utolsó előtti huszárrohamról: „Ismét kemény harcban álltunk a kétségbeesetten védekező ellenséggel, aki egy magas vasúti töltés mellett ásta be magát. Már négyszer rohamoztunk, és mind a négyszer visszavertek bennünket.

A zászlóaljparancsnok káromkodott, a századparancsnokok azonban tehetetlenek voltak. Ekkor a tűzérsegi támogatás helyett, amit számtalanszor kértünk, egy magyar huszárezred jelent meg a színen. Nevettünk! Mi az ördögöt akarnak ezek itt a kecses, elegáns lovaikkal? Egyszerre megdermedtünk: ezek a magyarok megbolondultak! Lovasszázad- lovasszázad után közeledett. Parancsszó harsant. A bronzbarnára sült, karcsú lovasok szinte odanőttek a nyereghez. Fénylő aranyparolis ezredesük kirántotta kardját. Négy-öt páncélcocsi vágódott ki a szárnyakra, az ezred pedig a délutáni napban villogó kardokkal végigvágatott a széles síkságon. Seydlitz rohamozott így valaha. Minden óvatosságról megfeledkezve kimáztunk az állásainkból. Olyan volt az egész, mint egy nagyszerű lovasfilm. Eldördültek az első lövések, aztán mind ritkábbak lettek. Kimeredő szemmel, hitetlenkedve néztük, ahogy a szovjet ezred, amely eddig elkeseredett elszántsággal verte vissza támadásainkat, most megfordult, és pánikszerűen elhagyja állásait. A diadalmas magyarok pedig maguk előtt üzték az orosz, és csillogó szablyájukkal aprították őket. A huszárkard, úgy látszik, egy kicsit sok volt az orosz muzsik idegeinek! Most az egyszer az ősi fegyver győzedelmeskedett a modern felszerelésen...” A szemtanú Erich Kern, német tiszt 1948-ban írta meg visszaemlékezését.

Forrás: Vitéz Mikecz Kálmán Honvéd és Huszár hagyományörző Egyesület

A MAGYAR HUSZÁRSÁG UTOLSÓ CSATÁJA

1945. január végén indult meg a Dunántúlon nagy német páncélos erőkkel a Budapest felmentését célzó támadás. A huszár hadosztály a kapott parancs szerint csatlakozott a támadáshoz. Ez volt a magyar huszároknak – mint fegyvernemnek, – utolsó nagy csatája. Oroszlány községben gyülekeztek, az első elérendő cél az orosz vonalat áttörve a Vértes déli kijáróinak kézbevétele volt. A támadás január 28-án indult meg, méteres hóban, 30 fokos hidegben. A huszár hadosztály az ellenség kemény ellenállását megtörve Kőhánypuszta közelharcban foglalta el. A további előretörés a terep- és időjárás-viszonyok miatt kegyetlen ember-ember elleni küzdelem volt. Szuronnal, rohamkéssel és kézigránáttal kellett a szívósan védekező oroszokat lépésről lépésre visszazorítani, fától fáig. Hosszas véres küzdelem után kiértek az erdőből a 365 m-es Kotlóhegyen, majd később a 4. Hadik Huszárezredből alakított huszár-osztály Koltay Zoltán huszárszázados parancsnoksága alatt sötétedésben érkezett be. Harc közben igen nagy veszteséget szenvedtek, a századoknak csak maradványai voltak. Az egyetlen megmaradt századparancsnok a 4/3-asok századparancsnoka, Kenessey Miklós volt, a század előretörésében három szakaszparancsnokát veszítette el. Súlyosan megsebesültek Merényi Ferenc és Veres Károly zászlósok. Jáger Ferenc őrmester elesett. A

legénységben is kb. 50%-os volt a veszteség. Másnap erős orosz ellentámadást vertek vissza, majd meggyőződtek arról, hogy be vannak kerítve, s miután felmentő támadásra számítani nem lehetett, elhatározták, hogy kitörnek a gyűrűből. Élelem és lőszer nélkül közelharcban kellett a huszároknak a harcot felvenni, január 31-én hajnalban indultak el visszafelé. Koltay százados vezette a kitörés élet. A harc közben a 4/3-as század teljesen felmorzsolódott. A kitörés után csak a századparancsnok meg Papp István törzsőrmeister és tizenkét huszár érte el a saját vonalat.

Egy elképzelhetetlen hőstett!

Marjai Tamás huszár hadnagy. Kivonat az 52. sz. hu. Ho. Pcs.-ból. 1945. március 1.: Marjai Tamás 4. huszárezred állományába tartozó hivatásos hadnagy fegyverténye

1945. évi január hó 20-30 között a Vértes-hegység visszafoglalásáért vívott harcokban bátorságával messze kimagasló módon kitűnt. A Kőhánypuszta elleni támadásnál a legsúlyosabb ellenséges tűzérsegi és gyalogsági nehézfegyverek összefogott gyilkos tűzében, mint szakaszparancsnok, szakasza élén sorozatosan megrohamozta a mélységben elhelyezkedett ellenséges támpontokat, míg áttörte az ellenség védelmi övét. Személyes példája magával ragadta szakaszát, sőt a mellette küzdő egységet is.

A Nagybükk elleni rohamnál egymaga két ellenséges nehézfegyverrel megerősített támpontot semmisített meg kézigránáttal, majd rátapadva a lendületes rohamtól megrendült ellenségre, makacsul üldözte azt, úgyszólván az ellenség nehézfegyvereit hátrahagyva, rendezetlenül kényszerült visszavonulni. Szakasza elsőként ért fel a Kotló-hegyre, miközben négy, nehézfegyverrel megerősített támpontot küzdött le.

A Kotló-hegyen az ellenség bekerítette a 4/1. huszár osztályt. Marjai hadnagy két napon át, lőszerutánpótlás nélkül, étlen-szomjan, dermesztő hidegben és hóiharban rendületlenül kitarthatta szakaszával, és egymás után közelharcban verte vissza a nyomasztó túlerő meg-megújuló támadásait. A gyűrűből való kitörési parancsra szakasza élére állt és elkeseredett közelharcban áttörte a két nap folyamán kiépített orosz védelmi övet. Közben szilánkos combcsontlövéllyel megsebesült, és az orosz védőállás mögött fekve maradt. A dermesztő hidegben keze-lába lefagyott. Ilyen állapotban, öt napon át étlen, szomjan, a nagy vérvesztéstől teljesen elgyengülten, hófúvásban, méteres hóban, hegyről-hegyre csúszott-kúszott Marjai hadnagy az orosz védőállásokon át, amíg saját csapataihoz visszatért. A fagyás következményeként majdnem összes ujjainak ízét, és mindkét lábát térden alul csonkolni kellett.

Marjai Tamás hadnagy a hőslélekű, minden áron győzni akaró, a meg-nem-alkuvó magyar honvéd huszártiszt példáját testesítette meg.

A HÁBORÚ UTÁN FELÁLLÍTOTT KÉT HUSZÁREZREDET 1954-BEN SZÜNTETTÉK MEG.

A magyar könnyűlovas, a huszár történelmünk kezdetétől az utolsó pillanatig megmutatta, hogy a magyar népért, a hazáért, a szabadságért, a becsületért kész életét és vérért áldozni, soha nem adta föl a harcot, mindig újrakezdte, törhetetlen erővel és hittel. Nemzetünk ezerszáz éves fennállásának egyik fontos harcos eleme volt. Benne megtestesül az ezeréves magyar férfiszellem, népünk sok kiváló tulajdonsága: a bátorság, vitézség mellett az igaz emberiség, lovagiasság, a nők tisztelete, a gyengék védelme, az igazság, a szabadság szeretete, az egymás iránt érzett és tanúsított valódi bajtársiasság, segítőkészség.

A magyar huszár emlékét és szellemét meg kell őriznünk népünk, ifjúságunk szívében - a sorsot vállaló, a reménytelennek látszó helyzetekben is a mindig újrakezdés hitét és akaratát, s az érte végzett szívós munkát, a haza rögéhez való hú ragaszkodást. A huszár ma már valóban a mesék, mondák, legendák hőse, de meg is érdemelte az elismerő, dicsőítő jelzőket. Volt idő, amikor kardja hegyével ő írta a történelem legszebb lapjait hazai földön és messze idegenben, Európa- és Amerikaszerte is!

I. vh. Egy orosz ütég elfoglalása: a híres és rettegett huszár-roham! Nem csoda, hogy országunkban oly sok hősi emlékmű huszár-alakjában emlékeztet hősi halottainkra.

Manno Miltiades, művész, költő, tartalékos huszártiszt így búcsúzott a magyar huszártól:

„... mert tűzben, vérben, virtusban égve, / ezer csatából egyenest az égbe száguldott egykor a magyar huszár!”

A sok szép huszár hősi emlékmű közül különösen nagyon közel áll a szívünkhöz a budapesti Szervita-téri templom homlokzatát díszítő bronz dombormű. Az emlékmű Istók János alkotása, – rajta a Vilmos huszárezred hősi halottainak névsorával – azt ábrázolja, hogy Jézus Krisztus a keresztfáról lehajolva magához emeli-öleli a lováról holtan lehanyatló magyar huszárt.

Vitéz Nagy Kálmán (1909-2010) m. kir. huszárfőhadnagy, ny. huszár ezredes, történész, a világ feltehetőleg legidősebb huszártisztje, a Magyar Hagományör Vilegyszövetség tiszteletbeli tagja volt.

1909. december 8-án Nyíregyházán született. A Ludovika Akadémia elvégzése után 1931-ben avatták huszárhadnaggyá. Nyíregyházán, Budapesten, Pápán, Munkácson, Nagyváradon és Rimaszombatban szolgált. 1941-ben a délvidéki hadműveletekben vett részt, majd a Körösmezőn és a Tatárhágón harcoló csapatokhoz osztották be. 1944 júniusától 1945 áprilisáig már a hazai harcok részese volt: a Kárpátok mentén, az Alföldön, a Duna-Tisza közén és a Dунántúlon keresztül Ausztriáig vezette huszár századát, ahol amerikai hadifogságba estek. Hazatérte után, a B-listázás során a hadseregből eltávolították. 1948-ban önként jelentkezett, hogy eredeti hivatását folytathassa. Szolgálatát a Honvédelmi Minisztériumban őrnagyi rendfokozatban, hadtörténeti előadóként kezdte meg. Részt vett a Hadtörténeti Intézet újraszervezésében, valamint a Hadtörténeti Könyvtár felállításában. Később a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hadtörténelem tanára, majd - már alezredesként – a hadtörténelmi tanszék helyettes vezetője lett. 1956-ban ő mentette Mindszenty hercegprímást az Egyesült Államok Nagykövetségének budapesti épületébe, amit egy újságíró

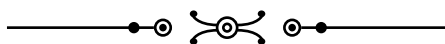
lefotózott. Ezen fénykép alapján koncepció perben első fokon 15 évre ítélték, amit másodfokon 8 évre mérsékeltek. 62 hónapot volt börtönben, az 1963-as amnesztia keretében szabadult. 54 évesen ismét új szakmát tanult: nyomdai korrektorként dolgozott még 25 évig és onnan ment nyugdíjba. 1990-ben rehabilitálták. Munkásságát a honvédelmi miniszter a Honvédelemért Érdemérem I. fokozatával, míg lakóhelye, Budakeszi 2004-ben a díszpolgárság adományozásával ismerte el.

Vitéz Nagy Kálmán a könyveiről: „Három hadtörténelmi könyvem jelent meg 1990 és 2000 között: Magyar huszárok a II. világháborúban, A honfoglalás hadtörténete – ezeket, mint lovas ember írtam, és a Két tábornok.”

2017-ben: Hungarikum lett a magyar huszár-fegyvernem! A magyar huszár a világon mindenhol ismert, egyedülálló fegyvernem, amely a hagyományörzés, a nemzeti büszkeség és a magyar életérzés elválaszthatatlan részét képezi. A magyar huszár-fegyvernem a Mátyás király által 1481. március 11-én megörökített „huszár” szót véve ala-

pul, közel 500 évig állt fenn, hirdetve a magyar nép rendkívüli katonai képességeit szervezésben, hadművészetben és az utolérhetetlen huszár hősiesség szellemében. **A magyar huszár múltjának, történelmi jelentőségének, nemzetközi hatásának és elismertségének széleskörű elterjedése nemzeti önismeretünk, öntudatunk fontos eszköze. A huszár népünk történelmi értékeinek megtestesítője. Jelképezte és tetteivel megvalósította mindazon legszentebb erőnyeket, melyek mindig biztosították nemzetünk fennmaradását.** (FEOL)

A Miskahuszár-szobor a világ legnagyobb huszár-szobra (12,5 m magas, 100 to. beton) Pákozd mellett, az egykori híres-neves csata helyszínén. **A magyar huszár szimbóluma, a magyar katonai hungarikumnak az emlékműve, a magyar katona hősiességét és bátorságát hivatott megörökíteni. A győztes magyar katona jelképe is egyben: a huszár egyik kezében a győzelmi zászlót tartja, a másik kezét viszont a kardján nyugtatja, jelezve, hogy készen áll bármikor a harcra, hazája védelmére!** *kirandulastervezo.hu*

Az I. világháborúról...

Az I. világháború, melyről azt is mondták: „a háború amely véget vet minden háborúnak”, 1914-től 1918-ig tartott. Az összesen több, mint 15 millió ember halálát okozó, négy éven át tartó öldöklő küzdelem a korabeli gyarmat- és érdekeltségrendszer újrafelosztásáért indult. Bár valamennyi résztvevő nemzet meg volt győződve arról, hogy gyors offenzívával legyőzheti ellenfeleit, s fél év alatt véget érhetnek a hadmozdulatok, a háború végül több mint 4 évnyi véres küzdelemmé terebélyesedett. E világháborúban a központi és az antanthatalmak álltak egymással szemben. Kezdetben javarészt a központi hatalmak (az Osztrák–Magyar Monarchia, Németország, az Oszmán Birodalom és Bulgária) győzedelmeskedtek a csatákban, de pár hónappal a háború kirobbanása után kialakult az úgynevezett álló- vagy állásháború. A frontvonalak alig változtak; ez a megváltozott harcmodor többek között az új fegyverzeti eszközöknek volt köszönhető: géppuska, kézigránát, aknavető és a gyorstűzelő ágyú. A világháború alatt vetették be harci alkalmazásra először a repülőgépet, a harcokot és a harci gázt. A háború alatt meggyengült Oroszországban közben forradalom döntötte meg a cári hatalmat, a háború végére pedig az Osztrák–Magyar Monarchia is szétesett, valamint a német területszerzési illúziója is szertefoszlott. A győztes hatalmak által diktált, háborút lezáró békerendszeren alapuló új társadalmi, politikai és hatalmi viszonyok egyensúlytalanságai vezettek jórészt az alig két évtizeddel később kitört második világháborúhoz.

“Mire a falevelek lehullanak, győztes katonáim itthon lesznek!” - mondta II. Vilmos német császár 1914 augusztusában. És senki sem gondolta, hogy már semmi sem lesz ugyanaz, mint 1914 előtt! 1914. június 28-án Szara-

jevóban eldőrdült egy fegyver, amely lángba borította az akkori világot. Egy hónappal a casus belli után kitört a 4 évig tartó világegés.

1914. július 31-én II. Vilmos német, másnap I. Ferenc József osztrák császár szólította fel I. Károly román királyt szövetségi kötelezettsége teljesítésére. Az Antant azonban gyorsabb volt: Franciaország már július 30-án ajánlatot tett, hogy Románia megkapja Erdélyt, ha megtámadja az Osztrák–Magyar Monarchiát. Az augusztus 3-i sinaiai koronatanács döntése alapján Románia kinyilvánította fegyveres semlegességét. Ezért cserébe Oroszország az október 1-jei titkos Szazonov–Diamandy egyezményben elismerte Románia igényét az Osztrák–Magyar Monarchia románok által is (!) lakott területeire.

1914-ben a Kelet-Poroszországba betörő orosz cári csapatokat a németek Tannenbergnél győzték le. Bár az oroszok kétszeres túlerőben voltak, Hindenburg és Ludendorff irányításával a német hadsereg a háború egyik legnagyobb győzelmét aratta: a cári veszteségek 170 000 fölé rúgtak, míg a németek 12 000 embert veszítettek. Ez volt a világháború „legaszimmetrikusabb” győzelme, így nem meglepő, hogy az orosz parancsnok, Szamszonov tábornok a vereséget követően föbe lőtte magát.

Már 1914 kényes helyzetbe hozta a központi hatalmakat Bár az Észak-nyugati Front Kelet-Poroszország elleni támadásait visszaverték, a másik orosz hadseregcsoport, az Ivanov által vezetett Délnyugati Front győzelmet aratott az Osztrák–Magyar Monarchia ellen. A hadvezetésen belüli viták és az osztrák hadsereg elavult taktikai szintje miatt az oroszoknak csaknem egész Galiciát sikerült elfoglalniuk, és a Kárpátokig

Vitéz Muhr Ottmárnak, a 9. Nádasdy-huszárezred parancsnokának, a limanovai csata hősi halottjának mauzóleuma, a Limanowa melletti Jabloniec magaslaton található, a 368-as számú haditemetőben.

előrehatoltak. Ezzel az Osztrák–Magyar Monarchia fenyegető stratégiai helyzetbe került, ugyanis a cár hadseregei a Kárpátokon át egy csapással előtörhettek Magyarországra területére! A limanovai csata, más néven Limanowa–Łapanow-i csata 1914. november 28. – december 18. között Galiciában, Limanowa mellett zajlott le, melynek során az osztrák–magyar csapatok megállították és a Dunajec folyó mögé vetették vissza a Krakó irányába áttörni készülő orosz csapatokat.

A csata hadászati jelentősége abban állt, hogy a támadásban lévő „orosz gőzhengert” itt állították meg. További lélektani hatása az volt, hogy a magyar földre betörő oroszokat visszavetették és ezt követően **30 évig nem tudott orosz sereg Magyarországra támadni.** A lengyelek is nagy jelentőséget tulajdonítanak a győzelemnek, hiszen úgy tartják, **hogy a magyar huszárok mentették meg őket az orosz uralomtól.** A győzelemben külön magyar büszkeség, hogy a német, osztrák és lengyel katonák mellett **a huszárok és a honvédek olyan hősiességgel küzdöttek, ami példamutató volt, és kivívta a harcoló felek elismerését.** A csatát követően a keleti front német parancsnoka, Paul von Hindenburg azt kérte Franz Conrad von Hötzendorftól, hogy küldjön még pár magyar hadtestet a frontra. Conrad erre röviden azt felelte, hogy: „Mind egyforma.” A viszontválasz sokat elárult, hiszen Hindenburg csípősen ezt mondta: „Sajnálhatja, ha nem vette észre, hogy a magyarok a legjobbak.”

105 évvel ezelőtt

Amikor az Osztrák–Magyar Monarchia hadat üzent Szerbiának, egy gyors lefolyású háborúra számítottak. A Szerbia elleni hadjárat 1914. augusztus 12-én indult meg, de a győzelemre csak 1915-ben került sor, amikor már nagyszámú német és bolgár katona is csatlakozott a hadjáratához. A hadszíntér legvéresebb ütközetére 1915 novemberében és decemberében került sor, az ún. koszovói csatában, ahol végül a szerb hadsereget sikerült megtörni. A hadjárat mindkét fél számára nagy veszteségeket követelt: a központi hatalmak

314 000, a szerbek 320 000 embert veszítettek, a szerbek visszavonulása pedig további súlyos áldozatokat követelt.

A keleti (északi) front eseményeiből

A Magyar Királyság számottevően kivette részét az I. világháború harcaiból, elsősorban a keleti hadszíntéren, azon belül is az orosz fronton. Ennek legfontosabb erődjé Przemysl, ahol körülbelül 140000 magyar katona harcolt több mint fél éven keresztül a legvégsőig a cári haderő ellen. A Szerbia elleni gyors háború reményének meghiúsulása és az orosz hadüzenet után az Osztrák–Magyar Monarchia kétfrontos háborúra kényszerült. **A Galiciában húzódó második – északi, keleti, vagy orosz fronton a Monarchia legfontosabb erődjé Przemysl volt.** Védői több, mint fél éven keresztül tartották az erődrendszert a túlerőben lévő orosz csapatokkal szemben. Így az osztrák–magyar és a német csapatok lendületes és sikeres ellentámadást indíthattak – ez volt a gorlicei áttörés.

1915. április 26-án Nagy-Britannia, Franciaország és Oroszország megkötötte a titkos londoni szerződést Olaszországgal, amely rávette Olaszországot, hogy mondjon le a hármasszövetség kötelezettségeiről és lépjen be a háborúba a szövetségeseik oldalán a területi növekedés ígéretével, az Osztrák–Magyar Monarchia kárára. Olaszországnak nemcsak az olasz lakosságú Trentinót és Triesztet ajánlották fel, hanem Dél-Tirolt, Goriziát, Isztriát és Észak-Dalmáciát is. **1915. május 23-án Olaszország ennek megfelelően hadat üzent az Osztrák–Magyar Monarchiának.** Németország és Olaszország között csak 1 év múlva, 1916. augusztus 26-án állt be a hadiállapot, német tengeralattjárók azonban (császári és királyi zászló alatt) már 1915 nyarától részt vettek az olasz flotta elleni harcokban.

Az isonzói csaták. 1915. májusa és 1917. novembere között tizenkét csata zajlott le az Isonzó folyónál, a mai Szlovénia és Olaszország területén, az olasz fronton, az Osztrák–Magyar Monarchia és Németország, illetve a velük szemben álló Olaszország csapatai között. 1915-ben ezek közül az első négy ment végbe: június 23-tól július 7-ig, a második július 18-tól augusztus 3-ig, a harmadik október 18-tól november 4-ig, a negyedik november 10-től december 2-ig tartott. Ezek a támadások a felszereltségbeli hiányosság, az alacsony olasz harci kedv és az osztrák csapatok magasan fekvő állásai miatt semmi említésre méltó eredményt nem értek el, és az olaszok a védő osztrák–magyar csapatoknál jóval súlyosabb veszteségeket szenvedtek. A tucatnyi csatáról elmondható, hogy valamennyi az első világháborúra jellemző úgynevezett „felőrölő harcok” közé tartozott, vagyis viszonylag kis területen, nagyszámú ellenséges erők csaptak össze egymással, amelyek óriási veszteségeket szenvedtek, ugyanakkor a harcok során egyik fél sem tudott komoly területi nyereséget szerezni. Az Isonzó menti, közel két és fél évig tartó állóháborúban 1 milliónál is több olasz katona vesztette életét, sérült meg vagy tűnt el. A Monarchia csapatainak vesztesége is meghaladta a félmilliót. Az I. világháborút

lezáró békeszerződések értelmében az Isonzó folyó völgye Olaszországhoz került, az itt kiépített lövészárkok és egyéb védművek a mai napi megmaradtak és megtekinthetőek. **1915. szeptember 6-án Bulgária szövetségi szerződést írt alá a központi hatalmakkal.** Az új fegyvertárrsal kibővült osztrák-magyar-német koalíció csapatai októberben döntő győzelmet arattak a háború által kimerített Szerbia gyengén felszerelt hadserege fölött. November végéig a nehéz terepen folyamatosan előrenyomulva megszállták az országot, s ezt sem a harmadik isonzó csata, sem az oroszok besszarábiai támadása nem tudta megakadályozni. Szerbia elbukásával a központi hatalmak képessé váltak hatékony tüzérséget és löszert szállítani a török szövetségesnek, akik november végén Bagdadtól nem messze, Ktésziphon mellett megállították a mezopotámiai brit előrenyomulást és üldözni kezdték a visszavonuló brit sereget. **Az antant informális megszállásának hatására a görög nép szimpátiája fokozatosan a központi hatalmak felé fordult. A törökországi fronton a háború végén 6000 osztrák-magyar katona harcolt. Az I. világháborúban tíz olyan honvédhadosztály – nyolc gyalogos és két lovas – létezett, amely a háború**

mind az öt esztendeje alatt fennállott, s azt a különböző hadszíntereket végigharcolta: a 20. 23-as, 37-es, 39-es, 41-es honvéd gyaloghadosztály, az 5-ös és 11-es honvéd lovashadosztály.

Az Osztrák–Magyar Monarchia I. világháború során bevonult 8 millió katonájából 1 016 200 esett el, 1 943 000 megsebesült, 2 128 600 került hadifogságba. A tisztikar állományának 13,5%-a, az altisztek és a legénység 9,8%-a halt hősi halált. Magyarország területéhez és lakosságához képest nagyobb véráldozatot hozott, mint a Monarchia Lajtán túli tartományai, mivel az osztrák–magyar hadvezetőség legjobban bízott a német, magyar, szlovén és horvát nemzetiségi alakulatokban, őket küldte legtöbbször a veszélyesebb frontszakaszokra. A magyar honvédhadosztályok kétségtelenül a Monarchia haderejének legmegbízhatóbb és legvittezebbül küzdő seregstestjei közé tartoztak. Ezt bizonyítja a háború során a honvédség tisztjei és legénysége számára adományozott (467 554 belföldi és 1855 külföldi) kitüntetések nagy száma is. (Magyarország a XX. sz-ban.)

Don: Az utolsó pillanatsfelvétel

Az alábbi verset a Don-kanyarnál szolgáló ismeretlen katona írta 1942 decemberében. A katonaköltő soha nem ért haza, viszont társai írását lemásolták így verse hazajutott. A doni hősök előtt tisztelgünk, kik messze a hazától életüket Magyarország védelméért adták. Dicsőség a Hősöknek!

Az utolsó pillanatsfelvétel

*Halott csönd kószál a sírok között,
Szél markol havat a keresztek között,
Jég csendül a rohamsisak peremén,
Mi nyugszik a sok fejfának tetején.
Tegnap sok bajtársam harcolt mellettem,
De mára legtöbbjüket eltemettem.
A föld mindnyájukat befogadja,
S hantjával jóságosan eltakarja;*

*Ám mit súg a halott csönd az anyáknak;
Mit vihet haza a szél az árváknak;
Mély hang csendülhet a hitves szívében;
Mi tartja meg őt hazaváró hitében?
S miközben gondolatom ideér
Testem a hómezőn lassan már nem él,
Soha többé nem jutok már haza,
Gondolj rám a Donnál is, Magyar Haza!*

Megemlékezés a Nemzeti Közszerződési Egyetemen

Béke-gondolatok

Csak harc! Örök harc minden áron!
Eleje nem volt... lesz-e vége?...
Mikor lesz már csönd a világon,
Mikor lesz már igazi béke?
Meddig fog harcban vér ömölni?
Meddig fog embert ember ölni?
Ki itt a hóhér? Ki a zsarnok?
Király? népszellem? államérdek?
Ki hozza létre mind e harcot?
Kin szárad annyi ember-élet?
S ki fogja elmondhatni végre:
Pihenjete meg! Itt a béke!

(részlet)

A II. világháború magyarországi hadműveletei – Budapest erődé nyilvánítása – Kitörés

A magyarországi hadműveletek hat szakaszra bonthatók. **Az elsőben** Románia átállását követően a szovjet haderő a Délkeleti-Kárpátokban 1944. augusztus 26-ától átlépte a magyar határt. A magyar 2. hadsereg szeptember 5-én, a IV. hadtest (21-étől 3. hadsereg) 13-án indított támadása a Déli-Kárpátok lezárására a tordai, illetve az aradi csatába torkollott. A német Dél-Ukrajna Hadseregcsoport Magyarországra hátrált vissza. A Székelyföldet szeptember 7-től kiürítették. A 4. Ukrán Hadseregcsoport felzárkózott az Északkeleti-Kárpátokra, a 2. Ukrán Hadseregcsoport a magyar–román határra.

A második szakasz az október 6-i szovjet offenzívával kezdődött, amely az Észak-Erdélyben harcoló magyar 2. és német 8., valamint az Északkeleti-Kárpátokban kitartó magyar 1. hadsereg bekerítését célozta. Bár október végére a 2. Ukrán Hadseregcsoport délről elérte Budapestet és elfoglalta a Tiszántúlt, a német–magyar haderő az október 31-éig tartó tiszántúli csatában meghiúsította a hadműveleti szintű bekerítést.

A harmadik szakaszban, november–december folyamán a 4. Ukrán Hadseregcsoport az Északkeleti-Kárpátokból visszavonuló magyar 1. hadsereg nyomában lassan haladt nyugatnak a Felvidéken. A 2. Ukrán Hadseregcsoport a német 6. és 8. hadsereg ellenében elfoglalta Észak-Magyarországot, és északról átkarolta Budapestet. A 3. Ukrán Hadseregcsoport dél felől belépett az ország területére, a magyar 3. hadsereggel és a német 2. páncéloszoldatsereggel szemben elfoglalta a Dél-Dunántúlt, majd áttörte a Margit-vonal Balaton–Velencei-tó közötti szakaszát, és délről befejezte Budapest bekerítését.

A negyedik szakaszban a magyar I. és a IX. SS-hegyihadtest védte Budapestet a szovjet Budapesti Csoporttal szemben. A gyűrű 1944. december 26-án záródott be, Pest 1945. január 18-án esett el. A február 11-i sikertelen kitörési kísérletet követően a csata végleg eldőlt, 12-én a védők maradványai kapituláltak, a még ellenálló támpontok felszámolása, főként a Vár és a Duna között, 13-án fejeződött be. A kitöréskor kijutott katonák utáni hajtóvadászat 16-ig tartott. Január folyamán a IV. SS-páncéloszoldatsereg háromszor kísérelte meg Budapest felmentését. A budapesti csatát 3 hetes hadműveleti szünet követte. Az ostrom, s az ennek következtében (is) bekövetkezett szovjet megtorpanás hozzájárult, hogy a német hadvezetés a Dunántúlra hozhassa át nyugatról a 6. páncéloszoldatsereget.

Az ötödik szakaszban a 6. páncéloszoldatsereg I. SS-páncéloszoldatserege indított támadást 1945. február 17-én a Vág és a Garam között. Március 6-án a 6. páncéloszoldatsereg egésze, együtt a német 6. hadsereggel és a magyar 3. hadsereggel a Dunántúlon megindította az utolsó ún. nagyoffenzívát (Grossoffensive). Ebbe a Délnyugat-Dunántúlon bekapcsolódott a német 2. páncéloszoldatsereg, a Dráva mentén a Horvátországban harcoló F Hadseregcsoport. Az offenzíva célját, a Dunántúl visszafoglalását nem érte el.

A hatodik szakasz a 2. és a 3. Ukrán Hadseregcsoport március 16-án megindított bécs–brünni hadműveletével kezdődött.

Napokig zajlottak a harcok Székesfehérvár térségében, a Dunántúl szívében, majd a szovjet hadsereg üldözésbe ment át. Az osztrák–magyar határon kiépített Birodalmi Védőállás lelassította, de nem állította meg a támadást, Bécs április 13-án elesett. Az összefüggő front Magyarország területét a védőállások mögé eső települések április 11-12-i elesetével hagyta el. Vitatott a magyarországi harcok befejezése is. A korábban hivatalos álláspont, 1945. április 4. és Nemesmedves helyett már az 1980-as évek elején sikerült kimutatni, hogy a harcok Magyarország területén egy héttel később fejeződtek be.

Budapest a németek által odadobott áldozat

A nyilas vezetés a védelmi rendszer gyors ütemű kiépítése ellenére sem gondolt eleinte következetesen Budapest védelmére. November elején, amikor megkezdődött a kormányzati kitélepítése a fővárosból az ún. gyepűszállásokra, Szálasi még úgy nyilatkozott, hogy “Budapest tartását csak abból a szempontból tartanám szükségesnek, ha erről a területről offenzív hadműveletek fognak kiindulni. Ha ezt nem akarják, akkor Budapest kiürítését feltétlen végre kell hajtani”. A nyilas vezetőket rövid időre az is elgondolkodtatta, hogy Serédy Jusztinián hercegprímás esztergomi érsek és Ravasz László, a református püspöki kar elnöke, a két legnagyobb létszámú és befolyású magyarországi történelmi egyház vezetője október 30-án felszólította Szálasit, nyilvánítsa Budapestet nyílt várossá. Mindszenty József veszprémi püspök november 13-án személyesen adta át Szöllösi Jenő miniszterelnök-helyettesnek az 1944. október 31-én általa szerkesztett, s rajta kívül, báró Apor Vilmos győri, Shvoy Lajos székesfehérvári püspök és Kelemen Krizosztom pannonhalmi bencés főapát által aláírott memorandumot, figyelmeztette ebben a kormányt, hogy a harcok folytatása a nemzet öngyilkosságát jelentheti, s felszólított Budapest és a Dunántúl harc nélküli feladására amelyben a további harc kilátástalanságára. Az akció hozzájárult ahhoz, hogy Mindszentyt a nyilasok két hét múlva papjaival együtt letartóztatták. A memorandum négy aláírója a nyilasok célkeresztjébe került. Mindszenty 1944. december 22-én került a sopronkőhidai fegyházba 26 pappal és kispappal együtt, és a háború utolsó karácsonyát is ott töltötte. Friessner december 18-án ugyan már a pesti hídfő kiürítését kérte a megváltozott hadműveleti helyzetre való tekintettel, de kérésének nem volt fogantja. Azt tervezte, hogy a pesti hídfőből kivont erővel erősíti meg a Margit-vonal védelmét, kelet felé pedig a Duna lesz a főellenállási vonal (vagyis csak a pesti oldalt adta volna fel – éppen a védelmi rendszer folyamatosága érdekében). Hitler azonban a pesti hídfő utolsó töltényig (bis zur letzten Patrone) tartó védelmét rendelte el, megtiltotta a város feladását, közölte Szálasival is: Budapest erőd, amit háztól házig kell védeni.

Budapest erőd

A gyűrű ’44 decemberének végén zárult be, kezdetét vette a II. világháború harmadik leghosszabb városostroma,

a Budapestért folytatott 50 napos vérontás. A felmentési kísérletek kudarcot vallottak, a kitörést a Führer nem engedélyezte. A védősereg német főparancsnoka, Karl Pfeffer-Wildenbruch SS obergruppenführer a szakadék szélén, az utolsó pillanatban határozta el magát a cselekvésre, 1945 február 11-én már csak a Várhegy és környéke maradt magyar-német kézen: a Dunától a Vérmezőig, a Margit körútól a Hegyalja útig terjedő terület. A főparancsnok 17:50-kor rádióon jelentette, hogy kifogytak az élelemből, utolsó töltenyüket töltötték csőre és a sötétség beálltával megkísérlik a kitörést. Majd választ sem várva megsemmisítették a kommunikációs berendezéseket. Az áttörést este 8 órára tervezték, a Széll Kálmán térnél, illetve több kisebb harcsoporttal a Margit körút teljes hosszában három hullámban. A parancsot hatkor hirdették ki, sokan azt sem tudták, mi vár rájuk. Sőt. A magyarok között az terjedt, hogy csak szovjet hadtápegységekkel és az első lövésre megfutó román katonákkal kell szembe nézniük. Elöl tigrisek mennek, utána a gépesített SS-egységek, a nyilasok, a Wehrmacht, majd a honvédek. Hamar eljutnak a Dunántúlra, ahol pihennek egy nagyot, és megkapják a csodafegyvert... Valamiért Pfeffer-Wildenbruch és Dörner SS-Oberführer mégsem látta ilyen gyerekjátéknak az egészet, míg katonáikat az ellenséges tűzbe küldték, ők 500 SS-rendőrrel a föld alatt, az Ördögárok csatornáján keresztül igyekeztek kikerülni a szovjet vonalak áttörésének legkritikusabb részét. (ők szovjet fogságba kerültek...) Nyolckor megindult a kitörés első hulláma, és az egész hadmozdulat nagyon gyorsan teljes anarchiába fordult. A kitörő csoportokat erőteljes szovjet ösztűz fogadta a nehéztűzéstől kezdve a gránátokon át a géppuskákig, a Széll Kálmán tér szinte nappali fényben úszott a fényjelző lövedékektől és robbanásoktól. Az első hullámoknak még megállni sem volt lehetőségük, az utánuk érkezők idő előtt megindultak, és átnyomták őket a szovjet zárótűzön.

Zenezóra ölték a magyarokat Budán

Iszonyatos mézszárlás folyt a mai Széll Kálmán tér környékén 1945. február 11-én, amikor Budapest magyar és német védői megpróbálták áttörni a szovjet ostromgyűrűt. Egyes visszaemlékezések szerint az oroszok a *Hiába futsz, hiába menekülsz* című slágert bömböltették hangszórókból. Hátborzongató volt... „Átrohanunk a nyílt téren. Csattanások és robbanások előttünk, mellettünk, mögöttünk. Géppuskák kelepelnak, géppisztolyok kattognak, lövések dörrennek, kézi-gránátok robbannak – tűz mindenütt. Gondolkodásra nincs idő. Elöttem égő páncélos. Elöl orosz lövegnek kell lennie, amely mindig belelő a tömegbe. Telitalálat telitalálatot követ. Akit eltalálnak, fekvé marad. Akár a lemmingek, vakon előrehajtva hullanak a tengerbe – ahogy itt is előrelökődik a tömeg, mely nemrég még fegyelmezett volt, s most a veszébe rohan.” Február 11-én a védősereg létszáma csaknem 44 ezer fő volt. Február 15-éig körülbelül 700 fő jutott el a német vonalakig, és körülbelül ennyinek sikerült megbújni a városban. A többiek vagy az első órák mézszárlásán, vagy az azt követő hajtóvadászatban halt hősi halált.

Emlékeznünk kötelesség. A történészek feladata, egyre sürgetőbb feladata a magyar védők hősiességének tisztázása, s a megfelelő szintű megemlékezés!

(Arcanum.hu)

A Becsület Napja és az identitásháború

Alapvetés, hogy az 1945 utáni magyar emlékezetpolitikát, s így az ebből folyó identitáspolitikát alapjaiban határozta meg világháborús vereségünk, a szovjet bolsevizmus győzelme. Teljesen világos volt, hogy minden történelmi értelmezés a kommunista narratíva szerint történt, de, mint láttuk a rendszerváltás óta eltelt 30 évben, ez sokkal több és mélyebb, mint közpolitikai kérdés. 1990 után, fogalmazzunk így, nagy jóindulattal takaréklángon indult el a történelmi események újraértelmezése, ha úgy tetszik, az identitásháború, mely nagyon is hatással van a jelenre és a jövőre. Óvatoskodva, finomkodva nyúlt bármely „kényes kérdéshez” a hazai jobboldali, konzervatív tábor, nehogy „megsértse bárki érzékenységét.” Mint ismert és tudjuk, 1945. február 11-én a Budai Várban rekedt mintegy 40 ezer magyar és német katona, számos civil és sebesült, a szovjet ostromgyűrű pedig körülzárult. A megadás és a kitörés között választhattak. És ők katonai esküjükhöz hűen az utolsó töltenyig védtek az európai civilizációt a Keletről betörő bolsevizmussal szemben és megkísérelték a kitörést, a Pilisben húzódó német-magyar vonalak elérését, amelyet mintegy kevesen, nagyjából 7-800-an értek el. Nem ide kívánczok, de ha már emlékezetpolitika, nem tudom nem megemlíteni: a szovjet oldalon harcolt akkor az a Göncz Árpád, aki később a rendszerváltás utáni Magyarország első köztársasági elnöke volt. Évekig nyílt színi megemlékezést nem lehetett tartani, csupán helyi szinten, zárt körben róhatta le mindenki a kegyeletét. 2003 jelentett fordulópontot, amikor a Kossuth téren rendeztek fegyelmezett és méltóságteljes megemlékezést. **Tagadhatatlanul létezik e napnak egy olyan, magán túlmutató szellemisége, a legmagasabb rendű emberi értékek előtti főhajtás vágya, mint a hűség, a becsület, a hazaszeretet, a tiszta idealizmus, mely minden nyomás ellenére arra ösztönözte évről évre a szervezőket és a résztvevőket, hogy csak azért is folytassák. Míg nem a Becsület napja áttörte a hallgatás falát, és ezért látják ma már tulajdonképpen szorosán vett ideológiai kötődés nélkül is egyre többen úgy, hogy nagyapáink nem bűnözők voltak, hanem hősök, mégpedig Európai hősei, kiket majd a kései utókor úgy fog számon tartani, akár a thermopülai háromszázat.** Küzdelmes, példaértékű utat járt be eddig a Becsület Napja, s ránk vár a feladat, hogy kivívjunk számára egy államilag elismert emléknapot, mely törekvésért természetesen meg fogjuk kapni a szokásos mocskolódásokat. De kiktől? Azoktól, kiknek véleménye számunkra nem sokat ér. Azoktól, kik magukat önként rekesztik ki onnan, amit mi magyar sorsközösségnek hívunk.

Dicsőség a Hősöknek, az emlékükért folytassuk!

(Lantos János írásából)

1956 – A MAGYAR FORRADALOM!

Körösladány

Gödöllő: A kommunizmus több, mint 100 millió áldozatáért

RAMON CUÉ ROMANO (1914-2001) spanyol jezsuita pap 1957-ben kiadott egy verses kötetet „**Sangre de Hungaria**” (Magyarország vére) címmel. Itt olvasható egyik megrázó verse:

Kicsi hógunk, te drága!
Magadra hagyunk Tégedet.
Míg fényes nappal Rád törtek gyalázva,
S Európa szívéből letéptek rőt kezek.
Keresztútján a művelt világnak
Magadra hagyunk Tégedet.

Hogy körülálltuk földre tiprott tested,
A hulló jaj és forró vér felett,
Melynek árjával bepermetezted
Ruháinkat, - mi csak szónokoltunk és vitatkoztunk,
De senki előre egy lépést se tett,
Csak kezeinket emeltük az égnek,
S magadra hagyunk Tégedet.
Szemünk láttára tapostak a sárba,
Nem távoli őserdők megett,

De Európa szívében, hol drága
Múltunk öre a Fórum és a Parthenon meredt
A dómokra, mely visszhangként hordta
A vádat, amit Dante emelt érted,
Hogy bölcsesség, jog széthullt darabokra
S Beethoven dala kilencszer zokogja:
Az életünk új barbár korba tévedt.
S bár vállainkon húsz évszázad súlya,
Elárultuk múltunkat és újra
Vak félelembe fült a tett,
S magadra hagyunk Tégedet.

Bűvölten néztük mozdulatlan
Hogy gázol át törvényen az ellen,
S a szörnyetegnek végső pillanatban
Hogy étvágya beteljen
Áldozatként a szörnyű lakomára
Kis hógunkat dobtuk oda s holnap
Új áldozatra vajon kit sorolnak?
Bűnöd csak az volt, hogy a szabadságot
Kívántad, mint a kék magas
Büszke királya a sas.

/.../

- „Világ porondján fényes nappalon
Megint magunkra hagyatok!” -

És üldözni fog majd e bűnnek árnya:
A béke szavát elfojtja a jaj,
A szabadság új árulást takar.
S ha ajkunk olykor igazságot hirdet
Saját vétkünkkel hazudtol meg minket,
Mert lelkük mélyén érzik már a népek,
Hogy bűneiknek súlyos agyaglába
Megindult és sár tapad nyomába
És árulásuk, árulásba hal,
És nincs nagy nemzet, addig míg e bélyeg
Rajtunk ég, - és homlokunk az égnek
Nem tárhatjuk, hisz láncban a magyar.
Mert Európa szívében előttünk
Fényes nappalon megtörténhetett,
Hogy meggyaláztak szép kicsi hógunk,
S mi magadra hagyunk Tégedet.

A magyarság, a forradalmak és szabadságharcok népe ezeregyszáz esztendőn át egyedül, s magára-hagyottan nemcsak hazáját védte testével és a nemzetnek sokszázezer ember életével, hanem Európát is. 1956 után a világ lelkiismeretének hangján a fegyvertelen költők hajtottak fejet az elnyomottak, a bebörtönözöttek, a halottak előtt s mondták: Gloria Victis! - dicsőség a legyőzötteknek, kik legyőzhetetlenek.

1956. október 25-én hajnalban tett eleget a magyarországi kommunista pártja a forradalom követelésének, és jelölte ki Nagy Imrét, (a padlás-lesöprő korábbi belügyminisztert), miniszterelnöknek. Ugyanakkor adott teljhatalmat a katonai bizottság elnökének, Apró Antalnak az ösz-szes katonai akcióra.

Kora reggeltől kezdve ügynökök járták Bu-

dapest utcáit, és terelték a népet a Kossuth térre, ahol rendkívüli bejelentéseket ígértek. Az utcákon, jelesül az Astoriánál is zajlott a toborzás. A forradalmárok az utcákon szovjet harcokocsikat állítottak meg, és fraternizáltak azok katonáival. A tüntető tömeg jó része magyar zászlókkal díszített szovjet harcokocsikkal érkezett, amelyekre tízesével kapaszkodtak fel a forradalom győzelmét ünneplő magyar fiatalok. A Kossuth téren harmincezer magyar ember gyűlt össze. Egy idő után rázendítettek a Himnusra. Vad gépfegyvertűz volt a válasz, a környező épületek tetejéről. A gépfegyverek másfél órán keresztül kaszabolták a himnuszéneklő magyarokat... A halottakat bulldózerekkel rakodták az odavezényelt tizenkét teherautóra. **A sortűzre a parancsot 11 órakor Apró Antal, Dobrev Klára nagyapja adta.** A Véres csütörtökön történeteket az 50. évfordulóra készülődve részletesen megírta Kéri Edit. Könyvével számos kiadót végigháztalt, de egy sem vállalta kiadását. Így jutott el a Magyarok Világszövetségéhez. - A Kik lóttek a Kossuth téren '56-ban? című könyv pillanatok alatt elfogyott. A 2. bővített kiadás 2008-ban jelent meg, benne 195, tetőről tüzelő partizán nevével, közülük 48-nak fényképével. A könyv kiadójaként a Magyarok Világszövetségének elnöke, az 55. évforduló közeledtével feljelentést tett a Legfőbb Ügyészségen az emberiség ellen elkövetett, soha el nem évülő bűncselekmény vádjával. Az ügyészség éveken keresztül egyik hatóságtól a másikig tologatta a feljelentést, mígnem arra a következtetésre jutott,

hogy a feljelentés, értsd Kéri Edit 195 névvel és 48 fényképpel dokumentált könyve nem tartalmaz új, lényeges információt, és ezzel lezárta az ügyet.

A sortűz elrendelőjének unokája pedig az Európai Parlamentben díszelgphet, s következmények nélkül MA IS! hazát árulhat. Hogy ez miért történhet így? Csak az érti meg, aki elolvassa 251 magyar író által, (Illyés Gyulával az élen), 1957 szeptemberében az ENSZ-hez írt levelet, amelyben az üdvtörténeti jelentőségű, hófehér magyar forradalmat lefaszítazzák, és hálás köszönetet mondanak a Szovjetunióknak annak vérbefojtásáért. Ezért a levélért máig nem kellett bocsánatot kérnie egyetlen aláírójának sem. Sőt ...

Kegyelettel emlékezve a Véres csütörtök áldozataira alább közlésszük 195 tüzelő kommunista partizán nevét. Illesse őket a magyar nemzet örök megvetése.

Kéri Edit: Kik lóttek a Kossuth téren '56-ban?

A 195, TETŐRŐL TÜZELŐ PARTIZÁN NEVE:

A Kádár Endre-Zsigmondi Endre féle lista (89):

Ács László, Balla László, Balla Lászlóné, Bauer Miklós (ÁVH), Bánffy János, Bárdos Géza, Becski Andor (Szính. Int.), Bertalan (László), Bondi Vilmos, Bonyhádi (Károly), Bors Jenő (Hangl. gy. íg.), Brocskó János, Bujtor László, Czenei György, Csarhalmi László, Dávid Károly, Déri László, Fabics Sándor, Fekete István, Fenyves Imre, Fodor Gyula, Földes László, Frankovics Mihályné, Frankovics Miklós, Galambos (József), Galai Béla, Gál Tibor, Gárdos György, Gellért Jenő, Görgényi Dániel, Gubányi Béla, Halász Pál dr., Hatis Miklós, Hazai Jenő, Hernádi Mihály, Horómpó Kálmán, Jakó Pál (színműs), Kapás Sándor, Kardos Jenő, Kádár Endre, Kállai Lili (újságíró), Kövi Béla, Kuczik József, Kupper Róbert, Lengyel Klára, Malonai Géza, Marosi I. (Béla), Marosi II. (a testvére), Márkus Józsefné, Márton József, Merán Lajos, Nádás György dr., Naszodi György, Noszodi (György), November László, Nyári (Pál), Nyíri József, Papp Ferenc, Papp Ferencné, Pataki Károly, Pánczél (Károly), Perczel Károly, Pető László (ÁVH), Pollák Mihály, Radványi (Imre), Ruttkai Armand, Ruttkai Sándor, Ruttkai Sándorné, Sebestyén János, Somló János, Sós-Sternberg György, Sós György, Sós József, Stein Márton, Stummer Károly, Süle József, Szabó Sándor (örög part.), Szabolcska Ferenc, Szilágyi József, Szivós László, Téglás Dezsőné, Tóth Béla (r. czedes), Ungár (Lajos), Ungár lánya, Vas Márton (V. Zoltán fia), Váradi Jenő, Váradi Sándor (Part.Szöv. eln.), Vince András, Zsigmondi Endre

Dr B. M. listája a közös nevek nélkül (105):

Andrási Gyula, ...né Anna Mária (Baschné), Avar Károly, Badánti Antal, Badánti Anna, Balogh Gyula, Bárd András, Bárd László, Bauer Miklós, Berán Iván, Bernárd István, Bondi András, Borbás József, Budai Béla, Csapó László, Csenedes Károly, Csereki Lajos, Csiksz Józsefné, Csillag Géza, Csillag Pál, Csillag Pálné, Fatics Lajos, Fehér Lajos, Fehér Sándor, Fekete Lajos, Felecsüti László, Flórek Gyula, Fónagy József, Fónagy Sándor, Földes Pál, Gál Jánosné, Greif Mihály, Gyopár János, Hajdók Béla, Hámosi Ottó, Harmati Sándor, Havas Ernő, Hetesi Ferenc, Jánki Kálmán, Jánki Kálmáné, Kádár Vilmos, Kádár Vilmosné, Katona Éva, Kávai Sándor, Kiss Gyula dr., Kovács-Katz Miklós, Köves László, Kövi András, Kun Miksa, Lakatos Béla, Lázár Vilmos, Ligeti László, Ligeti Vilma, Major Frigyes, Major István, Mária Béla dr., Markovics Kálmán, Marosi Beáta, Márton Lajos, Márton Lajosné, Méhes Géza, Méhes Géváné, Merán Tibor, Mezei Gábor, M'inarik János, Nagy István, Nagy Rudolf, Nánai Lili, Nóra Sándor, Orbán Antal, Orosz Nándor, Péntek László, Péntek Lászlóné, Perő Lászlóné, Pogány Róbert, Poros Tamás, Prencz Gyula, Réti László, Rostás István, Sárlos István, Schlesinger-Seres Márton, Schubert Antal, Sebes Imre, Sebes Sándor, Sebestyén András, Seres Tibor, Simon Lajos, Sipos Sándor, Süle György, Szabó Pál, Szirmai Ervin, Tajti Sándor, Tari János, Trombitás Dezső, Vadász Sára dr., Valkó Márton, Vallas József dr., Vári Béla, Vass Henrik, Vass Henrikné, Vértés Tivadár, Vince József, Vince Józsefné, Zala Imre, Zsigmondi Endréné.

A Krassó György által ismert partizán, Eörsi István apósa (1):

Sárvári Mihály

A FORRADALOM MAGYAR ÁLDOZATAI

Kivégeztek	1.108 fő
Bebörtönöztek	59.900 fő
Internáltak	60.000 fő
Szovjetunióba hurcoltak	700.000 fő
Hortobágyra kitelepítettek	13.600 fő
Katonai munkaszolgálatosak	8.000 fő
1956-57 ÁVH-s KARHATALOM SORTÜZEK ÁLDOZATAI	758 fő
1956-os FORRADALMUNK HARCAIBAN ÉLETÉT VESZTETTE CSALÁDOK meghurcolása, fiatalok, gyermekek jövőjének, életének tönkretétele	2.800 fő
Magyarország népessége 1956-ban	több 100.000 fő
Tudjuk, hogy életét vesztette	9.911.000 fő
Közvetlenül érintett (fogoly, eltűnt, munkaszolg, kitelep. intern. bebörtönzött)	4.650 fő.
Külföldre menekült	841.500 fő
	250.000 fő
	1.091.500 fő

Itthon maradt, üldözött családok több 100.000 fő.

Egy generáció eltűnt!

Hősök Ligete, Kiskunfélegyháza

Kalocsa

NEB: Adjunk arcot a megtorlásokban résztvevőknek!

A Nemzeti Emlékezet Bizottsága szerint fontos, hogy „arcot adjunk” azoknak is, akik a megtorlásban részt vettek, ők milyen indítékkal, milyen karrierpályával éltek. Ez nélkülözhetetlen eleme a közös múltfeldolgozásnak. A NEB honlapján: a megtorlás szolgálatában állt bírák és ügyészek életpályáit bemutató összeállítás: több mint 50 bíró és több mint 25 ügyész életrajza, karrierje olvasható, az, hogy ki honnan indult, milyen előmenetele volt, milyen kitüntetésben vagy pénzjutalomban részesült. A NEB a munkát tovább folytatja a népbírák, népi ülnökök életrajzával. Ők szintén olyan fogaskerekei voltak a megtorlás gépezetének, akikről kevesebbet beszélünk, azonban ha a kora Kádár-rendszert meg akarjuk ismerni, akkor azok szerepével, pályájával is foglalkozni kell, akik 1956 és 1963 között vállalták ezt a dicstelen szerepet.

2006. október 23.

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulóján, 15 évvel ezelőtt történt!

...mint 1956. október 25-én: ekkor is „terelték” az embereket a rendőrök felé...

2006. október 23-án történt meg az a gyalázat, hogy feletteseik utasítására tömegoszlató rendőrök a forradalom és szabadságharc 50. évfordulóján megemlékezőket támadtak meg, vertek agyba-főbe és tartóztattak le, és tízezreket félemlítettek meg. A 2006-os őszi események felelősei – többek között! - Bene László volt országos rendőrkapitány és Gergényi Péter volt budapesti rendőrkapitány. Sajnos, az akkori politikai vezetés nem került a vádlottak padjára.

A 2006-os törvénytörések hátterét vizsgáló Balsai-jelentés, illetve a bizottság munkájában kulcsszerepet vállaló Völgyesi Miklós szerint is megkerülhetetlen lett volna Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök büntetőjogi felelősségrevonása.

Terrorgyanú a volt miniszterelnökkel szemben

A Központi Nyomozó Főügyészség vádjával szemben sokkal súlyosabb megállapításokat tett Balsai István volt miniszterelnöki megbízott, aki szerint a rendőri vezetők nem szakmai tévedésből, hanem legfelsőbb politikai utasítás alapján cselekedtek 2006 őszén. Balsai jelentése szerint szükségszerű lett volna vizsgálni Gyurcsány Ferenc politikai és jogi felelősségét is. A jelenlegi alkotmánybíró által fémjelzett jelentés ugyanis kiemelte, Gyurcsány Ferencnél felvetődhetett a ter-

rorcselekmény elkövetésének lehetősége is.” Balsai: „A törvényi szabályozásra figyelemmel a terrorcselekménynek nem csak a külföldi sajtóhírekből és mozifilmekből a közvélemény által is ismertebb cselekmény minősülhet, hanem hatályos büntetőjogunk szerint a lakosság megfélemlítése is, amennyiben az erőszakkal párosul.” A volt miniszterelnöki megbízott szerint „ami 2006. október 23-án történt Budapest belvárosában, az alkalmas volt a lakosság megfélemlítésére, ugyanis nemcsak a közterületeken jelen lévők, de a tévénézők tudatában is alappal keletkezhetett reális félelemérzet.” A jelentés hangsúlyozta,

megalapozottan feltehető, hogy az október 23-i tömegosztatást vezető rendőri vezetők „nem gondatlanságból vagy egyszerű szakmai tévedésből, hanem magatartásuk következményeit előre látva, annak a tudatában cselekedtek, hogy ezzel a békés állampolgárok gyülekezési jogát korlátozzák”. A Balsai-jelentést az országgyűlés alkotmányügyi, emberi jogi, valamint rendészeti bizottsága is megtárgyalta, a parlament pedig 2012 márciusában 279 igen szavazattal 11 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta. A Balsai munkáját segítő Völgyesi Miklós nyugalmazott legfelsőbb bírósági tanácselnök 2011 októberében terrorcselekmény miatt feljelentést is tett Gyurcsány

és a politikai-rendőri vezetés ellen, azonban az ügyészség végül nem indított nyomozást.

„A rendőrség lovasrohama rászorította az őszödi beszéd miatt Gyurcsány Ferenc miniszterelnök távozását immár szeptember 18-a óta hiába követelő tüntetőket” a békés megemlékezők tömegére.

Vizsgálta valaki, hogy miért voltak már október 23.-án 15 h-tól lezárva a mellékutcák az Astoria közelében, hogy az ünnepség végeztével ne tudjanak a mellékutcákon keresztül is békésen elvonulni?!

Miért zárták le már 15 h-kor a Károlyi kert felé vezető utcát, a Magyar utcát, ahonnan ráfordulhattak volna a Kossuth Lajos utcával párhuzamos Reáltanoda ut-

cába, vagy a Múzeum körútról a Ferenczy István utcába.? Miért volt zárva a Múzeum körutat a Magyar utcával összekötő átjáróház?!

Ezekon a mellékutcákon keresztül is pillanatok alatt eloszolhattott volna a tömeg!

Ehelyett három út állt előttük: vagy a Deák tér felé, vagy a Kálvin tér felé, vagy az EMKE irányába indulhattak el, ahol már várta őket a provokátorok hada, a lovasrendőrök rohama! Az 56-os ünnepi beszédek alatt már osztogatták az uszító “röplapokat”, miszerint ”verik a magyarokat a Deák téren.” Meg volt ez komponálva, szervezve előre: az eredeti helyszínekre tervezett forgatókönyv azt sugallta, hogy “kaptok ti olyan 50. évfordulót, hogy megemlegetitek!” (Corvin-köz, Kossuth tér, Magyar Rádió udvara stb.) **Meg is emlegetjük, soha nem feledjük 1956-ot és 2006-ot! Azóta ez a két dátum összefonódik!**

A vízagyúkból színes, lemoshatatlan festékanyagot zúdítottak a tömegre, s a következő napokban keresték azokat, akiknek bőre ilyen színes festékes volt. Azonnal elvitték, verték, statáriális bírósági ítélettel elítélték őket. Sok fiatalot fogtak el a helyszínen, akiket megverték, megkínóztak! Az idősebbekkel ugyanúgy bántak. Sok eltaposott, törött szemüveg, elhagyott bot maradt a nyomukban... és vér. A rendőri támadások helyszínén... vér... Többünk tele volt a gumibotoktól kék-zöld foltokkal, a fejbőröm megrepedt egy rúgástól és elestem. Löttek bennünket, fejmagaságban. Fagyasztott gumilövedékekkel...Menekülni...Egy felborult gyerekkocsi mellett szaladtam, Úristen, hol a gyerek! – de nem láttam kisgyereket a földön, az anyukája fölkaphatta, amikor a lovasrendőrök közénk robbantak. Élettársam teljesen magán kívül volt, amikor a lovasroham közénk csapódott, s egy zászlónyéllal egy felénk rohanó lovasrendőrt majdnem kivetett a nyeregből. Rossz belegondolni, mit tettek volna vele. Így is tele voltunk sérülésekkel, ütésektől, esésektől, a könnygáztól alig kaptunk levegőt, szinte zokogtunk. Nem találtunk kiutat, el voltunk zárva...

Ez életem legemlékezetesebb, és legszomorúbb napja. 1989. október 23-án a Magyar Köztársaság születésnapján elképzelhetetlennek tűnt (volna, ha egyáltalán eszembe jut ilyen), hogy 17 évvel később, az 1956-os forradalom 50.

évfordulóján könnygáztól lesz könnyes a szemem; és egy ennyire erkölestelen kormány betegesen hazug miniszterelnöke mond ünnepi beszédet a Parlamentben. De még tegnap sem gondoltam volna, hogy ilyen aljas tettekre képes a hatalom védelmében, s utasításokat ad mocskos rendőrségének. Kossuth tér hermetikusan lezárva, hiszen ott már a TV-felvételek kürtölik a világba a demokráciát.

Az m1-en a „A Szabadság fényei a Parlamentnél” című műsorban egy táncoslány lebeg egy nagy fehér lufira kötözve a díszfénybe öltöztetett Parlament előtt. Közben a belvárosban a rendőrök lövöldöznek és válogatás nélkül ütik, rúgják a közjük kerülő embereket. A lényeg, hogy biztos nagyon szép volt a műsor a Parlamentnél és nem is zavarhatta meg semmi, hiszen a rendőrség több száz méter sugarú körben lezárta a Kossuth tereket (is). Akinek pedig van tévéje, az meg is nézhette a revüt – ha akarta... Ez a miniszterelnök merete azt mondani, hogy akinek nem tetszik, elmehet. El lehet menni! Reméljük, mindaz a gonoszság, amelyet a magyar népnek szántak, rájuk visszahullik! Előkerülnek folyamatosan az akkori, 2006-os fotók, s a megdöbbentő eseményeket, amelyekről ezek a fotók beszélnek, semmissé tenni már nem lehet!

(Index, Google-fotó)

Varga Mihály pénzügyminiszter emlékező beszédéből

Közösen hajtottunk fejet azok előtt a magyarok előtt, akik bátorságukkal és önfeláldozásukkal világtörténelmet írtak. A mai kor embereként mindezt – legyen szó a fegyveres harcról, az életük feláldozásáról – már nehéz elképzelnünk, még nehezebb felfognunk.

Azonban azt a tényt és tudatot, hogy nekünk is jogunk van nemzetként élni, jogunk van múltunkhoz és jogunk van ahhoz is, hogy magunk alakítsuk jövőnket, már soha többé nem lehetett elvenni. Sem megtorlással, sem kedvezményekkel.

Múltunk örökül hagyta ránk feladatainkat: vegyük ismét birtokba történelmünket, legyünk bátrak ahhoz, hogy a magunk módján építsünk független országot, és legyünk elég határozottak ahhoz is, hogy megvédjük mindazt, amit elértünk.

A magyar kormány meggyőződése, hogy akkor tudunk megfelelni ezeknek a feladatoknak, ha ragaszkodunk a magyarság, a magyar emberek érdekeinek szolgálatához. A történelem menetét megváltoztató tettekre ritkán nyílik lehetőség, de dolgozni, a ránk szabott munkát becsülettel elvégezni, tenni közösségünkért, az sem kis feladat.

*Képviselői Hírlevél, Pénzügyminisztérium,
2020. október 23.*

Méltósággal, kegyelettel emlékeztünk 2020-ban, a világjárvány közepette is 1956-ra, s 2006-ra

Nemzeti kormányunk politikája garantálja a biztonságot, a nyugalmat és a megfelelő egészségügyi ellátást:

a jólétet az egészségügyi vészhelyzetben, mely az egész világot sújtja.

64 éve, 1956-ban megváltozott a világ, a történelem új lapot nyitott, és erre az új lapra a magyar forradalmárok írták az első sorokat...

XXI. Század Intézet: Orbán Viktor a válságok és történelmi kihívások politikusa

A VITÉZI SZÉK BUDAPESTI TELJES ÜLÉSÉNEK 2020. JÚLIUS 4-I HATÁROZATAIBÓL

Várományosnak átminősítve VRNT-ből

- Kálmáncsi Gyula VRNT (Pécs)
- Dr. Vizi László VRNT mb. v. hadnagy (Tata)

Felmentések

- v. Kocsis László törzskapitány (Észak-Erdély) – feladatköréből és rendfokozatából, saját kérésére
- v. Bartal György András székkapitány (Zala m.) – feladatköréből és rendfokozatából – felső korhatár
- v. Kőrösi Kálmán székkapitány (Buda) – feladatköréből és rendfokozatából – felső korhatár
- v. Karancsi Béla székkapitány (Székelyhíd és körzete) – feladatköréből és rendfokozatából
- v. Németh Ernő Vas mb. székkapitány (Vas m.) – feladatköréből és rendfokozatából
- v. Tömböly István v. hadnagy (Sárvár és körzete) – feladatköréből és rendfokozatából
- Tatár Attila VRNT v. hadnagy (Margitta és körzete) – feladatköréből és rendfokozatából
- v. Kustos János v. hadnagy (Zala m.) – feladatköréből és rendfokozatából – felső korhatár
- v. Barta (Kovács) Dorottya v. hadnagy (Buda) – feladatköréből és rendfokozatából
- v. Kovács György v. hadnagy (Csíkszék) – feladatköréből és rendfokozatából – felső korhatár
- v. Schneider József v. hadnagy (Pest) – feladatköréből és rendfokozatából – felső korhatár

Kinevezések

- v. Fehér Imre mb. törzskapitány – Északnyugat-Dunántúl – törzskapitánynak
- Dr. Geréb Miklós VRNT mb. törzskapitány – Észak-Erdély – törzskapitánynak
- v. Dávid Ferenc mb. székkapitány – Udvarhelyszék – székkapitánynak
- v. Fehérné Markó Kamilla VRNT mb. székkapitány – Északnyugat-Dunántúl – székkapitánynak
- v. Kaszál József mb. székkapitány – Komárom-Esztergom m. – székkapitánynak
- v. Kósa Ilona Imola mb. székkapitány – Bardoc-Miklósvárszék – székkapitánynak
- v. Laczkó Áron mb. székkapitány – Kézdiszék – székkapitánynak
- v. Orbán Imre mb. székkapitány – Csíkszék – székkapitánynak
- ifj. v. Páll Károly mb. székkapitány – Gyergyószék – székkapitánynak
- v. Smídt Róbert mb. székkapitány – Felvidék-Nyugat – székkapitánynak
- v. Albertini Zoltán Gyula mb. v. hadnagy – Marosszék – v. hadnagynak
- Ávéd Ildikó Etelka Mária VRNT mb. v. hadnagy – Csíkszék – v. hadnagynak

- Bardocz István VRNT mb. v. hadnagy – Sepsiszék – v. hadnagynak
- v. Baricz Árpád mb. v. hadnagy – Gyergyószék – v. hadnagynak
- v. Bocskai Boglárka mb. v. hadnagy – Szováta-Sóvidékszék – v. hadnagynak
- v. Csergő István mb. v. hadnagy – Udvarhelyszék – v. hadnagynak
- Csonta Ferenc István VRNT mb. v. hadnagy – Szováta-Sóvidékszék – v. hadnagynak
- v. Gagyi József Ferenc mb. v. hadnagy – Marosszék – v. hadnagynak
- v. Gábor István mb. v. hadnagy – Csíkszék – v. hadnagynak
- v. Kajcsa Tibor András VRNT mb. v. hadnagy – Sepsiszék – v. hadnagynak
- Nemes Gyula VRNT mb. v. hadnagy – Régenszék – v. hadnagynak
- Németh Norbert VRNT mb. v. hadnagy – Baranya m. – v. hadnagynak
- v. Szabó Kinga VRNT mb. v. hadnagy – Bardoc-Miklósvárszék – v. hadnagynak
- Szabó Miklós VRNT mb. v. hadnagy – Bardoc-Miklósvárszék – v. hadnagynak
- Szima Csaba VRNT mb. v. hadnagy – Kézdiszék – v. hadnagynak
- Dr. v. Vizi László mb. v. hadnagy – Komárom-Esztergom m. – v. hadnagynak

Tiszteletbeli kinevezések

- v. Kocsis László – tiszteletbeli törzskapitánynak
- v. Bartal György András – tiszteletbeli székkapitánynak
- v. Kőrösi Kálmán – tiszteletbeli székkapitánynak
- v. Kustos János Kálmán – tiszteletbeli vitézi hadnagynak
- v. Kovács György – tiszteletbeli vitézi hadnagynak
- v. Schneider József Albert – tiszteletbeli vitézi hadnagynak

Törlések

- Dr. v. Sztopa Emil (Kanada) – saját kérésére
- Beke Ernő (Kézdiszék) – vitézhez méltatlan magatartás miatt
- v. Sándor Imre (Udvarhelyszék) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- v. Kőrösi Imre (Nagyvárad) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- v. Réder István (Érmellék) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- id. v. Réder János (Érmellék) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- Barabás József VRNT (Torda) – saját kérésére
- Bukta József VRNT (Nagyigmánd) – saját kérésére

- v. Gorzó Mária (Nagyvárad) – saját kérésére
- v. Kalmár Erzsébet (Nagyvárad) – saját kérésére
- Dr. v. Nagy Endre (Szováta) – saját kérésére
- v. Bálint Natália Boglárka (Németo.) – saját kérésére
- v. Szabó Ferenc (Mány) – vitézhez méltatlan magatartás miatt
- Horváth Terézia, Erdélyiné VRNT (KÖMAK) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- Kondor Erika VRNT (KÖMAK) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- Krivánszky Lajos VRNT (KÖMAK) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- v. Nyerges Zoltán (KÖMAK) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- v. Megyei Péter (KÖMAK) – a vitézi kötelességek elhanyagolása miatt
- v. Laboncz Krisztina, Vidáné (KÖMAK) – saját kérésére
- v. Aranyossy-Péter Máté (KÖMAK) – saját kérésére
- Veres Imre VRNT (KÖMAK) – saját kérésére

Kitüntetések

VR Lovagkereszt:

- v. Lázár Elemér h. főkapitány

VR Arany Érdemkereszt:

- v. Kocsis László tb. törzskapitány
- v. Bartal György András tb. székkapitány

VR Ezüst Érdemkereszt:

- Dr. Geréb Miklós VRNT törzskapitány
- v. Szilasi-Horváth Csaba mb. törzskapitány
- v. Bódis Károly székkapitány
- v. Kaszál József mb. székkapitány
- v. Vörösváczy Csaba székkapitány
- v. Papp Gábor mb. székkapitány
- v. Papczun Ernő
- v. Schneider József v.hadnagy
- v. Székely László v. hadnagy

Kitüntető vitézi cím:

- Dr. Geréb Miklós VRNT törzskapitány
- Antal László VRNT
- Béni Tibor VRNT
- Csibrán János VRNT v.alhadnagy
- ifj. dr. Sarkady Sándor VRNT
- Tímár Mária Ilona, Morvayné VRNT

VR Bronz Érdemkereszt:

- Kámán Géza VRNT mb. törzskapitány
- v. András Etelka Sebestyénné
- Balázs Sándor (polgári tagozat)
- v. Bánlaky Balázs v. hadnagy
- v. Csete Ferenc székkapitány
- Dr. v. Galambos Péter v. hadnagy
- v. Gyarmati Gábor v. hadnagy
- v. Várady Attila v. hadnagy

- v. Kiss Norbert v. hadnagy
- v. Nagy István László v. hadnagy
- v. Ojtozi Attila v. hadnagy
- v. Balázs Ilona Margit, Nyergesné
- Dr. v. Szabó György László v. hadnagy
- v. Tóth Lajos v. hadnagy
- Dr. v. Vizi László v. hadnagy
- v. Vörös András

VR Helytállásért-Bátorságért Kereszt 2.o.

- Kirs Attila VRNT v. hadnagy

A főkapitány által adományozott kitüntetések

VR Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Balog Barna törzskapitány
- Dr. v. Domonkos István törzskapitány
- v. Kiss Sándor József székkapitány
- v. Bacskó György v. hadnagy
- v. Kishonti Klára, Jantnerné v. hadnagy
- v. Kovács Klára, Zvoleszkiné v. hadnagy
- v. László János v. hadnagy
- v. Nagy Árpád v. hadnagy
- Dr. v. Bárdi László
- id. Geréb Miklós VRNT
- v. Takács Emőke, Gálosné
- Dr. Péter Imre (polgári tagozat)

VR Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

- Bereczki Sándor VRNT
- Dobosi Erzsébet, Fontné VRNT
- v. Gábor István v. hadnagy
- Gellért Gyula VRNT v. hadnagy
- Dr. v. Gondos László Levente
- Karádi Csaba VRNT
- Kocsis Levente Pál VRNT v. hadnagy
- Komiszár Imre VRNT
- v. Kovács Albert v. hadnagy
- Kovács Szabolcs VRNT mb. székkap.
- v. Krizbai Irén
- v. László Attila v. hadnagy
- László Zoltán VRNT
- Miklós István VRNT mb. v. hadnagy
- Nemes Gyula VRNT mb. v. hadnagy
- v. Nyulas Sándor v. hadnagy
- Dr. v. Perge Judit
- v. Perge Tibor
- Sipos Béla VRNT mb. székkap.
- Slámer István VRNT
- Sudár József VRNT
- v. Szabó Kinga mb. v. hadnagy
- Szentés Gábor VRNT
- Tóth István VRNT
- v. Tóth Tibor László

ERDÉLY TÖRZS

Nem voltam besúgó!

vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitány, Erdély országos főkapitánya

Jakab 4:11 - Ki testvérét rágalmazza vagy ítélezik felette, az a törvényt rágalmazza és a törvény felett ítélezik. Ha pedig a törvény felett ítélez, nem megtartója, hanem ítélobírája vagy a törvénynek.

Mózes 19:16 - Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére. Én vagyok az ÚR!

Példabeszédek 26:20-22 - Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmazó, megszűnik a viszály. A szén parázslík, a fa lángol, a viszálykodó ember pedig perpatvart szít.[22] A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.

VORFOR KFT - FORDÍTÓIRODA

ROMÂNĂ | MAGYAR | ENGLISH | FRANÇAIS | DEUTSCH | ITALIANO

SZÉKHELY: CSIKSZEREDA, MARTON ARON 2182.
WWW.VORFOR.RO, E-MAIL: VORFOR@GMAIL.COM
MOBIL: 0745-373.450, 0723-164.386, 0726-373.450

Fordítás román nyelvről

A Szekuritáté (Titkosszolgálat) Irattárát Vizsgáló Országos Tanács
(C.N.S.A.S.)

Bukarest, Matei Basarab u. 55-57. Sz.,
3. Kertület, irányítószám: 030671,
Tel.: 0374.189.162, fax: 0374.189.149
www.cnss.ro

DJ/394/2021.04.06. sz.

2021.03.11-i 1144. számú IGAZOLÁS

- Az utólag módosított és kiegészített, a saját iratesemők hozzáférhetőségéről és a Szekuritáté leleplezéséről szóló 24/2008. számú sürgősségi kormányrendelet 2. cikkely a) és b) pontjainak előírásai alá, tehát **LAZÁR Elemér** úrnak, apja neve Ernest, anyja neve Amalia, született 1941.08.03-án, Kissomlyón, Harghita megyében, nem tulajdonítható a Titkosszolgálat dolgozója/közreműködője minőség, a törvény értelmében.
- Figyelembe véve a *Történelmi Vitézi Lovagrend* Egyesület által a P 2817/20/2020.09.24. számú a C.N.S.A.S. (Szekuritáté (Titkosszolgálat) Irattárát Vizsgáló Országos Tanács) felé intézett kérelmét;
- Figyelembe véve, hogy **LAZÁR Elemér** úr a *Történelmi Vitézi Lovagrend* Egyesület elnöke és alapítója;
- A 2021.01.05-ei DI/I/4-es számú ténymegállapító jegyzék alapján, melyet a Szekuritáté (Titkosszolgálat) Irattárát Vizsgáló Országos Tanácshoz tartozó Szakigazgatóság készített, amelyben megtalálhatóak a következő adatok: **LAZÁR Elemér** úr az I 236113-as számú tájékoztató jellegű iratesemő tulajdonosa. Az úr több időszakban volt megfigyelve: 1972-1974, 1979 és 1987. nacionalista - irredentista jellegű megszólalások miatt, 1974.03.01-én pedig a titkosszolgálat szervei figyelmeztették. Az iratesemőben található iratok szerint, megpróbáltak toborozni, a szándék megvalósítása nélkül; Ugyanakkor, a 2021.01.05-ei DI/I/4-es számú ténymegállapító jegyzék szerint, a 2021.01.05-ig tartó ellenőrzések alapján, nem kerültek elő iratok vagy információk a volt Belügyminisztériumi szervezetekhez való tartozásra vonatkozóan, a Titkosszolgálat vagy a Milícia tisztjeként vagy altisztjeként, így **LAZÁR Elemér** úr esetében nem lehet megállapítani, hogy a Titkosszolgálat dolgozója volt, a törvény értelmében;
- A 2021.01.05-ig hozzáférhető anyag, illetve a C.N.S.A.S. testület 2021.03.11-ei gyűlésének jegyzőkönyve alapján;

158. sz. adatközlő

EZENNEL IGAZOLJUK, HOGY

A fenti adatok nem tartoznak az utólag módosított és kiegészített, a saját iratesemők hozzáférhetőségéről és a Szekuritáté leleplezéséről szóló 24/2008. számú sürgősségi kormányrendelet 2. cikkely a) és b) pontjainak előírásai alá, tehát **LAZÁR Elemér** úrnak, apja neve Ernest, anyja neve Amalia, született 1941.08.03-án, Kissomlyón, Harghita megyében, nem tulajdonítható a Titkosszolgálat dolgozója/közreműködője minőség, a törvény értelmében.

A ténymegállapító jegyzék, amely alapján az igazolás készült, a C.N.S.A.S. (Szekuritáté (Titkosszolgálat) Irattárát Vizsgáló Országos Tanács) székhelyén megtalálható.

Jelen igazolás ellen a Bukaresti Táblabírószék közigazgatási osztályán lehet fellebbezést benyújtani, bármely érdekelt személy által, a C.N.S.A.S. (Szekuritáté (Titkosszolgálat) Irattárát Vizsgáló Országos Tanács) weboldalán való megjelenéstől számított 30 napon belül.

Elnök,
Constantin BUCHET
/olvashatatlan aláírás, pecsétlenyomat/

Alulírott **VORZSÁK CSILLA**, hivatalos magyar, angol, illetve francia fordító és tolmács, a Románia Igazságügyi Minisztériuma által 2005. év 08. hó 03. napján kibocsátott 5854. sz. engedély alapján, igazolom ezen román nyelvről magyar nyelvre végzett fordítás pontosságát, hogy a fordítással az írt tartalma és értelme nem változott.

A fordítandó írat előttem eredeti példányban került bemutatásra.

VORZSÁK CSILLA
HIVATALOS FORDÍTÓ

Tisztelt H. Főkapitány Úr! Kedves Rendtársunk, Barátunk!

„A barátok olyanok, mint a csillagok. Nem mindig látod őket, de tudod, ott vannak. Mindig minden körülményben.”
vitéz Hunyadi László főkapitány

Erdélyi törzsszékeink jelentős közös eseményei, rendezvényei, megemlékezései

25 éve, 2001 óta Nemzeti Gyásznapi október 6. Az aradi vértanúkra emlékeztünk

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki vitézi állománya az aradi vértanúkra emlékezett Sepsiszentgyörgyön a vértanúk tiszteletére létrehozott emlékparkban

Az aradi tizenhármak mellett gróf Batthyány Lajos, az első független felelős magyar kormány miniszterelnöke, Kazinczy Lajos honvédezredes, a 15. aradi vértanú és Csány László, a Szemere-kormány közmunka- és közlekedésügyi minisztere, korábban Erdély kormánybiztosa tiszteletére állított kopjafákat Balázs Antal faragóművész, az emlékpark ötletgazdája és megvalósítója. Történelmi Magyarország-szerte megemlékezéseket tartottak a nemzeti gyásznapi napon. A 13 aradi hőst és Batthyány Lajost ünnepeljük, rájuk emlékezünk kegyelettel. De Haynau bosszúja valójában még Aradon is több embert ért el. Magyarországon 2001 óta nemzeti gyásznapi október 6-a, amikor az 1848–49-es forradalom és szabadságharc leverése után Aradon kivégezték a 13 hős vértanút, illetve ugyanekkor Pesten gróf Batthyány Lajost, Magyarország első független, felelős kormányának vezetőjét is megölték, golyó általi halállal végezte ki a habsburg kivégzőosztag.

Akikről sajnós elfeledkezünk!

A nemzeti gyásznapi ugyan nem utal rá, de valójában még négy aradi vértanúja volt a császári bosszúnak (ország-szerte pedig még több embert végeztek ki). A négy további elítélt, hős magyar katonák, akiket szintén Aradon ért a halál: Ormai Norbert, Kazinczy Lajos (Kazinczy Ferenc fia.) és Ludwig Hauk bécsi alezredes, aki a magyarok mellé állt, később végezték ki, hogy ezáltal nevük ne maradjon fenn, ne legyen kapcsolatba hozható a 13 tábornokkal.

Lenkey János honvéd tábornokot nem végezték ki, a nagy perben nem ítélték el: az aradi börtönben nyomorúságos körülmények közepette elhunyt. (Megőrült, éhenhalt!)

Elsőként, 1849. augusztus 22-én rögtönítélettel kivégezték Ormai (Auffenberg) Norbert honvéd ezredes, a honvéd vadászrezdek szervezője. Magyar felesége, kis gyermekei voltak.

Klapka György visszaemlékezéséből: „Kazinczy Lajos kitüntette magát, bátorsága és vezéri tehetségei

által a kápolnai, isaszegi, főleg a nagysallói és komáromi döntő csatákban, aminek következtében érdemei elismeréséül, a kormány őt kinevezte az újonnan felállított északkeleti hadtest parancsnokává.” Október 25-én lőttek agyon Kazinczy Lajos ezredes, hadtestparancsnokot. 1850. február 19-én utolsóként végezték ki Ludwig Hauk osztrák származású honvéd alezredes.

(b-j:) Ormai Norbert, Kazinczy Lajos, Lenkey János

Az aradi emlékhely ma – és Haynau

Haynau jelentéséből: „Az eljárásokat a legrövidebb időn belül befejezzük ... Egy évszázadig nem lesz több forradalom Magyarországon, ha kell, a fejemmel szavatolok érte, mert gyökerestől irtom ki a gázt.” A hatalommámorba beleőrült kegyetlen Haynau még négy évig élt, de nem járt sokkal jobban: a bécsi és a pesti forradalmárok rendre felismerték (bár Angliában és Belgiumban szolgált később), és a korabeli visszaemlékezések szerint rendre megpofozták, vagy megrángatták a bajuszát, végül agyvérzést kapott. Európa szerte persona non grata lett.

Sajnos, maga az aradi emlékhely elég méltatlan. A városközponttól kijebb eső (Piața 13 Martiri) obeliszkhez egy lépcső vezet, de – mivel Arad városa egy sporttelepet (focipályát és futópályát) épített oda – a lépcső legtöbbször inkább sportlelátónak hasznosul a ma már szinte teljesen elrománosodott városban.

Az aradi vértanúk többségéről mindmáig nem született kritikai, alapkutatásokon nyugvó életrajzi mű. A Történelmi Vitézi Rend történelmi Magyarország-szerte megemlékezik nemzeti hőseinkről. Az aradi vértanúkról is.

VITÉZAVATÁS - 2020. október 24.

Krasznamihályfalva

Új tagokkal gyarapodott a Történelmi Vitézi Rend Észak-Erdély Törzsszéke

A Szatmár megyei Krasznamihályfalva református templomában tartotta idei vitézavatását az Észak-Erdélyi Törzsszék. Az esemény több szempontból is különlegesnek mondható:

Észak-Erdélyben 2013-ban történt utoljára vitézavatás, utána minden évben a Székely Törzsszékekkel közösen fogadtuk be Rendünk új tagjait. Ebben az esztendőben a járvány jónéhányszor keresztülhúzta számításainkat, ezért megértettük, hogy a korábbi években megszokott külsőségektől el kell térnünk. Szigorú létszámkorlát és a járványügyi szabályozások betartása mellett azonban nem mondhattunk le a lényegről: a vitézavatásról.

Az igei egyházi szolgálatot v. Tóth Tibor nagyenyedi református lelkipásztor végezte, az eskü szövegét v. Kocsis László tb. törzskapitány előmondására tették le az avatandók. Főkapitányi engedéllyel v. Lázár Elemér helyettes főkapitány avatta fel a 6 jelöltet, majd sor került az idei kitüntetések átadására. A Székely Törzsszékek jókívánságait v. Máthé Lóránt Pál és n. Bartha Imre törzskapitányok tolmácsolták a rendtársaknak. Kijelenthetjük, a puritán jelleg nem csorbította, hanem elmélyítette az avatás ünnepélyességét, az ezer fő befogadására tervezett templomban „énekelünk mi százak helyett!” (Jékely Zoltán) - zengett énekünk. Megindító élmény volt.

VITÉZAVATÁS CSÍKSZÉPVIZ 2020 NOVEMBER 7.

A Történelmi Vitézi Rend, Erdélyi Országos Törzskapitánysága által, v. Lázár Elemér helyettes főkapitány úr vezetésével 2020. november 7-én került sor Csíkszépvízen a Székely Törzsszékek Vitézavatására. Rendünk életében ez

az egyik legfontosabb és legmagasztosabb rendezvényünk, amikor új rendtársakkal gyarapítjuk sorainkat.

Kettős ünnepségre gyűltek össze a Székely Törzsszékek tisztségviselői és az új avatandók a Csíkszékhez tartozó Csíkszépvízen, a Szent László lovagkirályunk tiszteletére szentelt római katolikus plébániatemplomban. Kettős ünnep, mert a vitézavatást követően egy Honvéd kereszt leplezésére került sor az Idegenek Temetőjében.

Az eligazítást követően a székkapitányok az avatandókkal együtt bevonultak a templomba és elfoglalták helyeiket a kötelező egészségügyi előírások betartása szerint (mindenki maszkban, betartva az előírt két méter, ülési távolságot). Ezt követte a rendi zászlók bevonulása, a Vitézi Szék erdélyi előljárói, élén v. Lázár Elemér helyettes főkapitány, Erdély országos törzskapitánya az avatópallossal, dr. v. Geréb Miklós Észak-Erdélyi törzskapitánya az országvédő pajzssal, s a Székely Törzsszékek törzskapitányai: v. Máthé Lóránt Pál és vrnt. Bartha Imre. Vitéz Kovács György tb. v.hdgy úrnak jutott a megtiszteltetés, hogy Öfelségével, a Szent Korona (hiteles másolatával) bevonuljon **az újonnan felállított székely díszörség** kíséretével a templomba. Ft. Gábor Zoltán, szentszéki tanácsos plébános celebrált szentmisét, a szépvízi Szent László kórus énekelt Incze Sándor kántor úr vezényletével.

Vitéz Lázár Elemérnek, Erdély országos törzskapitányának, a Történelmi Vitézi Rend helyettes főkapitányának köszöntő beszéde a vitézavatás előtt:

(j-b.) Vitéz Lázár Elemér Erdélyi otkp., h.fkp. a Székely Törzskét törzskapitányával:

Bartha Imre VRNT. tkp., v. Máthé Lóránt Pál tkp.

A VR gondolata az ezeréves történelmi múlt alapjára épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebbi korszakaiba. Az első világháború ismét időszerűvé tette a vitézi magatartás jutalmazását, ezért v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr a hősi magatartás erényére emlékeztetve újjáélesztette a hagyományokat és 1920-ban létrehozta a Vitézi Rend-et. Jogforrásul és legfőbb védnökül a magyar Szent Koronát, mint a legfőbb állami hatalom megszemélyesítőjét ismerte el. Olyan egyéneket avattak vitézzé, akik a harctereken személyes bátorsággal megállták helyüket, magas kitüntetésekben részesültek, vagy önfeláldozó bátorsággal a nemzetszolgálatban tűntek ki.

A 2020-as esztendőben a Székely Törzsszékek 28 rendtársat avattak: 3 posztumus, 9 várományos és 17 nemzetvédelmi tagozatba került rendtársat.

fkp-i teendőivel és a VR újjászervezésével bízta meg. Sónyi halála után v. Habsburg József Ágoston keresztül 1962-ben Rendünket felvették a nemzetközi lovagrendek sorába. A szovjet megszállás megszűnése után lehetőség nyílt arra, hogy az anyaországban megkezdhesse újra működését. Jelenleg v. Hunyadi László fkp. úr vezetésével, majd Erdélyben is beiktatást nyert 2007-ben Történelmi Vitézi Lovagrend címen.

A Vitézi Szék 1983 szept.17-én tartott ülésén a saját érdemű és várományosi alapon avatandó vitézeket kívül létrehozta a Nemzetvédelmi Tagozatot, az eredeti jellegének megtartása mellett.

Ebbe a tagozatba kívánja felvenni a hazához feltétlenül hű, a magyarság kiváló, értékes, megbízható személyiségeit.

Tisztelt Jelöltjeink! Azzal a fogadalommal, melyet itt tettetek, illetve tesztek, vállaltok a Kormányzó urunk által 100 éve alapított Vitézi Rend magasztos feladatainak továbbvitelét, mégpedig: nemzetünkhöz hű, családjaitokkal erős keresztény-keresztényen erkölcsű, békében bölcs és dolgos, háborúban erős nemzetfenntartó és ezt erősítő hazafiak lesztek.

Tolmácsolom a főkapitány úr, v. Hunyadi László jókívánásait; aki egyben elnézést kér kényszerű távollamaradásáért a jelenleg kialakult egészségügyi világhelyzet okán, Rendünk újonnan avatott, és minden tagjától. Megragadom az alkalmat és megköszönöm Gábor Zoltán plebános úrnak engedélyét és szolgálatát, hogy itt, ebben a szép templomban végezhetjük a 2020 évi vitézavatásunkat. Ferencz Tibor polgármester úrnak megköszönöm, hogy a mai viszonyok közt jó szándékkal kezelte és engedélyezte kérésünket. Kántor úrnak és a műsort adóknak a szép és megható műsort, külön v. Inc-

A Vitézi Rendet 1945-ben a kommunista kormány betiltotta. Horthy kormányzó úr a hontalanságban 1956 jun.18-án a Németországban lakó v. Sónyi Hugó nyugalmazott vezérezredest, a Honvédség volt főparancsnokát a VR helyettes

ze Zoltán Csaba v. hdgy. úrnak és minden rendtársamnak, a szervezőknek és mindenkinek, aki bármily módon segítségünkre volt az esemény megszervezésében. Részemről kívánok minden jelenlévőnek erőt, egészséget, Rendünkhöz-nemzetünkhöz hűséget és munkájukhoz a jó Isten áldását.

A vitézavatást követően v. Máthé Lóránt Pál a Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék törzskapitánya tartott beszédet: November 7. a Pálos Mindenszentek napja. Felidézte Boldog Özséb Atyának, a Pálos Rend alapítójának utolsó mondatait, amelyet a testvéreknek mondott halálos ágyán: „Szeressétek egymást...szeressétek az Istent... és szeressétek a rendet...” A beszéd után az újonnan Rendünkbe felvételt nyert rendtársak okleveleinek és kitűzőinek átadása következett, majd a kitüntetések átadása és a kitüntetett rendtársak méltatása. Megható pillanata volt ez az idej avatásunknak. Az ünnepség Nemzeti Imánk és a Székely Himnusz elénkelésével zárult. Ezután a Szent Korona (hiv.) másolata, az egyházi és rendi méltóságok, valamint a székek vitézi zászlói és az újonnan avatott rendtársak kivonultak a templomból.

IMA A HAZÁÉRT

Én uram Istenem, vigyázz reánk / Ne hagyd elveszni a hazát / Sírva kér két szemünk

Irgalmazz minekünk / Emeld fel magadhoz Nemzetünk.

A templom bejáratánál elkészült a hagyományos fénykép a Szent Koronával a régi és az újonnan felvételt nyert rendtársakkal

*Krasznamihályfalva 2020. okt.24. Szépvíz 2020. nov.7.
v. Lázár Elemér otkp.Erdély, hfkp.*

Honvédkereszt-állítás Csíkszépvízen

A vitézavatás után a Történelmi Vitézi Rend előjárói, tagjai és az újonnan avatottak, a vitézi székek zászlóik felvezetésével átvonultak a plébániatemplomtól 400 m-re levő „Idegenek temetőjéhez”, ahol az emlékkereszt leleplezésére került sor. A kereszt a II. világháborúban hősi halált halt és a Csíkszépvízi „Idegenek temetőjében”, eltemetett

magyar honvédeknek állít emléket, ahol 41 hősi halott alussza örök álmát. A megemlékezés rendi imánk elmondásával kezdődött.

Az ünnepségen beszédet tartott vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitány úr. Beszédében kiemelte az 1944 augusztus 23.-án a román átállást követő nagyobb csatákat a Kárpátokban és Észak-Erdélyben. Kiemelte a nagyobb hőstetteket, mint például Mező Ferenc tartalékos zászlós hőstettét, aki 1944 szeptemberében Nyírponk és a Katrosa közötti térségben a 24-es határvadász zászlóalj géppuskás századának katonájaként a szovjet vörös hadsereg támadásait több ízben sikerrel hárította el, hősiességgel védte és fedezte a magyar csapatok visszavonulását. Mező Ferenc tartalékos zászlós, a géppuskás szakasz parancsnoka, maga is több sebből vérezve, odafeküdt a még egyetlen működő géppuska mögé, sebesült kezét rákötötte a géppuska ravaszára, és utolsó golyóig és utolsó leheletéig sikeresen verte vissza az újra meg újra rohamozó szovjet támadást. Végül pisztollyal és kézigránáttal vívott közelharcban esett el, de esküjéhez híven bajtársait nem hagyta el.

A beszédet követően vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitány úr, és vitéz Máthé Lóránt- Pál a Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék törzskapitánya, egyben az emlékmű tervezője és megalkotója leleplezték a Honvédkeresztet. Ft. Gábor Zoltán szentszéki tanácsos plébános megáldotta és megszentelte az emlékművet.

A rendi előjárók és a széki kapitányok elhelyezték a megemlékezés koszorúit a Honvédkereszt lábánál Nemzeti Imánk és a Székely Himnusz eléneklésével zárult a megemlékezés. Az erdélyi koronavírus-helyzetre való tekintettel a Rend tagjai csak korlátozott létszámmal vehettek részt a vitézavatáson és a honvéd keresztállításon.

v. Csergő István v. hngy. média- és kommunikációs felelős
Udvarhelyszék.

256. évforduló. Megemlékezés Madéfalván

A tragédia mellett a megmaradást is jelképezi a madéfalvi emlékmű

Tamás József püspök által celebrált ünnepi szentmisével nyitották meg a madéfalvi veszedelem 256. évfordulója alkalmából tartott megemlékezést kedden a Szent Anna tiszteletére felszentelt madéfalvi kápolnában. Ezt követően a Siculicidium-emlékműnél folytatódott a megemlékezés.

Csibi József polgármester: Még ha sorjában jönnek is az úzvölgyi hangulatkeltések, akkor sem szabad engednünk a provokációknak. Mi a tudatos építkezést, a gyűlöletmentes utat választjuk, mert ez visz előre. Magatartásunkkal igyekszünk példát mutatni annak a többségi társadalomnak, amely mind a gazdasági fellendülés, mind a szellemi megújulás terén elég gyengén teljesít. Összetartozunk, Bonyhádtól Madéfalváig. Felelősek vagyunk azért a helyért, ahol élünk. A szülőföldünkért, közösségeinkért és egymásért is. A megemlékezés összekapcsol bennünket, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a munkásságunk által jövőt építünk, mert az utókor számára a helyi erős gazdaság megalapozása a fennmaradás záloga.

Fotó: Gábor Albin

„A megpróbáltatásokra nekünk, magyaroknak már régóta megvan a válaszuk, ez pedig a mindennek ellenére való megmaradás./.../ Az elmúlt 10 évben a magyar kormány olyan sikeres, határokon átívelő nemzetpolitikai koncepciót valósít meg, amellyel támogatják a Székelyföldön vagy a Kárpát-medence bármely pontján élőket, a szülőföldjükön való megmaradásukat, boldogulásukat. Olyan csodálatos eredményeket tudunk felmutatni, amelyekre méltán büszkék lehetünk. Elmondhatjuk ma azt, hogy egy erős és emelkedő nemzet vagyunk! – fogalmazott Pánczél Károly magyar országgyűlési képviselő, a Nemzeti Összetartozás Bizottság elnöke./Székelyhon.ro. írásából

A DON MELLETTI CSATÁKBAN HŐSI HALÁLT HALT KATONÁKRA EMLÉKEZTÜNK

Törzsszékeink minden évben megemlékeznek a DONI HŐSÖKRŐL. E megemlékezésekből ismertetjük az udvarhelyszéki, sepsiszentgyörgyi, csíki és kézdiszéki vitézi eseményeket.

A Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszékeének Udvarhelyszéki Székkapitánysága 2020. január 11-én a székelyudvarhelyi római katolikus temetőben, a II. világháborús katonák sírjánál emlékezett a doni tragédiára. Ez alkalomból beszédet mondott vitéz Máthé Lóránt Pál törzskapitány. Ismertette a doni katasztrófa előzményeit, s a 2. magyar hadsereg történetét. Hangsúlyozta: a német követelésnek csak részben tett eleget a

magyar hadvezetés a 2. magyar hadsereg keleti frontra való kiküldésével és – hadászati vonatkozásban – a németek alá rendelésével. A német követelések legfőbb oka a Barbarossa-terv megghiúsulása és a szovjet ellentámadás során elszenvedett nagy német veszteség volt. A német hadvezetés ígéretet tett arra, hogy a hadsereget ellátja korszerű fegyverzetrel és felszereléssel, ám ezt az ígéretét soha nem teljesítette. A 2. magyar hadsereg feladata a Donnál még meglévő szovjet hídfőállások felszámolása lett volna. A sztálingrádi csata után a Vörös Hadsereg jól előkészített ellentámadásba kezdett. A 2. magyar hadseregnek egy 200 km hosszú frontvonalon kellett volna megállítani a támadást, de 1943 január 12-én Urivnál, majd Scsucsjénél áttörték a magyar frontvonalat. A német hadvezetés megtiltotta a 2. magyar hadseregnek, hogy visszavonuljon. 1943. január 17-én kénytelenek voltak mégis megkezdeni a visszavonulást. Vitéz Jány Gusztáv vezérezredes kiadta hírhedt „A 2. magyar hds. elvesztette becsületét...” kezdetű, 1943. január 24-i hadparancsát, amelyben a katonákat gyávasággal vádolta, és drasztikus intézkedéseket rendelt el. A parancsot sok hadtestparancsnok és főtiszt ki sem hirdette. Horthy Miklós kormányzó márciusban a parancs visszavonására utasította Jányt, amire március 12-én került sor:

JÁNY GUSZTÁV 1943. MÁRCIUS 12-ÉN KIADOTT HADSEREGPARANCSA

Magyar Hadseregparancsnokság
30. számú HADSEREGPARANCS

Tábori posta 202./01. 1943. évi március hó 12.-én.

A m. kir. 2. honvéd hadsereg a Don mentén mélység nélküli gyéren megszállt nagy kiterjedésű védőállásban a januári nagy orosz támadás elleni küzdelemben becsülettel állta a harcot. A hadsereg színe-java ott veszett a nagy túlerővel szemben vívott csatáiban, de elérte azt, hogy ellensége is felmorzsolódott, mit bizonyít, hogy hatalmas gyalogsági és harckocsi tömegeinek nem volt ereje a visszavetett részeket üldözni. Kelet felől ilyen nem következett be. A Déli szárnyunk hátába a szomszédoknál áttört gyors csapatok támadtak és ugyanon Ny-nak előretört erők kísérelték meg É.-nak felkanyarodva Alexajewkánál és Ilinkánál utunkat elvágni.

Az Uryw-i hídfőben áttört oroszokat a III. hadtesttől elvont zászlóaljnak a védő csapatokkal együtt küzdve ugyancsak megsemmisítették és frissen bedobott erők voltak azok, amelyek napok múlva a felsodritást folytatták. A legna-

gyobb veszélyt azonban a Liwny-től D. K.-re áttört orosz tömegek jelentették, amelyek az Olym völgyében és attól Ny.-ra nyomultak előre.

Büszkén állapíthatjuk meg, hogy a Don-ról magyar honvéd vált le utolsónak, a 9. k. ho. csapatai csak 26.-án hagyták el állásaikat, hogy mint a 2. német hadsereg utóvédjének utóvédje vonuljon az elrendelt területre. Kemény harcokat vívtak még a visszavétel után is a pc. ho. maradványai, vitéz Vargyassy vezérőrnagy psága alatt hirtelen megszerzett vegyes kötelékekből álló z.l.ak. a III. hdt. csapatai, míg átküzdötték magukat a hadsereg gyülekező területéig, mindezt dermesztő 45 fokos hidegben fedél nélkül, élelmezési nehézségek és lőszer hiánya mellett.

Hódolattal álljunk meg hősi halottaink, sebesülteink ezrei előtt, dicsőség nevüknek, hála és elismerés illesse őket, de azokat is, kiket a Mindenható becsülettel végzett hű kötelelességteljesítés után visszavezetett, hogy állják a harcot, míg a végső győzelem órája üt.

Aki pedig megfélemezett esküjéről, azt érje a megvetés és a törvény szigora.

Az átszervezett egységek minden parancsnoka és tagja érezze át, hogy a Don-i hősök példája kötetez arra, hogy hozzájuk hasonlók legyünk, hogy lépéssel sem maradjunk mögöttük, mikor áldozatot követel tőlünk magyar mivoltunk. Aki eddig nem értette meg, hogy miért szállt a hadsereg harcba messze túl a Kárpátokon, azt a sok száz kilométeres út felvilágosíthatta. Rombadőlt városok, földdel egyenlővé tett falvak, odukban, pincékben megbújva nyomorgó lakosok intenek, hogy milyen sors vár hazánkra, ha a háború veres ekéje az otthonunkon szántana végig. Nem hiszem, hogy egy is legyen közöttünk, ki ilyen sorsot kívánna anyjának, feleségének, gyerekének. A már eddig elveszített sok 100 km-rel az orosz repülőök annyira közel jutottak, hogy veszélyben házunk, a földünk, a munkahelyünk. Lépést sem szabad engednünk, nehogy a távolság még kurtább legyen. Kemény helytállást követel tőlünk a honvéd eskü, megfogadtuk, hogy becsülettel élünk és halunk, ezt parancsolják a Don menti hősi halottak ezrei.

Bízom benne, hogy megért mindenki és tudja mit vár tőle a magyar becsület és azok, kik hozzá legközelebb állnak, mit vár tőle a Legfelsőbb Hadurunk.

vitéz Jány Gusztáv sk. vezds.

A helyességért: A másolat hitelül, 1943. III. 31-én Kovács alez. s. k. hds. szü. o. a. Pálos szds. s. k. szd. pk. Győr, 1943. VI. 2.-án.

/Forrás: Szakály: Három dokumentum..., 641-642. p./

A 2. magyar hadsereg maradványait április 24-én elkezdtek hazaszállítani, v. Jány Gusztáv az utolsó vonattal, május 30-án tért haza. A 2. magyar hadseregben kb. 207 000 fő teljesített szolgálatot, ebből 20% nem magyar nemzetiségű és 10% munkaszolgálatos. A hadsereg veszteségét 97 000-145 000 közé teszik. Törzskapitány úr beszédében megemlékezett: nemrégiben Magyarország **megkapta 600.000, a II. világháborúban szovjet hadifogolytáborokba került**

magyar katona azonosító kartonját, és talán pontosabb adatokkal fogunk majd rendelkezni a foglyokról a feldolgozás után. A megemlékezés a kegyelet koszorújának elhelyezésével, nemzeti hitvallásunk elmondásával és nemzeti imánk eléneklésével zárult.

Dicsőség a hősöknek! Pihenésük legyen áldott!

v. **Csergő István mb. v.hdgy., kommunikációfelelős,
Udvarhelyszék**

Doni megemlékezés Sepsiszentgyörgyön

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya január 12-én, vasárnap emlékezett meg a Don-menti harcokról a sepsiszentgyörgyi belvárosi református templom udvarára felállított második világháborús emlékműnél.

vitész Nagy Zoltán beszél a doni tragédiáról, vrnt. Nyáguly Mátyás korhű öltözetben.
(Fotó: v. Molnár Zsolt v.hdgy)

emelte az ünnepélyes hangulatot. Az emlékműnél a kegyelet koszorúját a Történelmi Vitézi Rend Sepsiszéki Vitézi Székkapitánysága részéről vitész Erdélyi Béla székkapitány és vitész Albert Levente helyezte el. Koszorút helyezett el a Szilaj Hagyományörző Egyesület is. A megemlékezés himnuszaink eléneklésével és papi áldással zárult.

v. **Molnár Zsolt v.hdgy., Sepsiszentgyörgy**

Memento - 1943. január 12. a Doni áttörés

A csíkszeredai Hősök temetőjében megemlékezést tartottunk a Doni áttörés 77. évfordulóján.

Az Erdélyi Történelmi Vitézi Rend 2015-ben állította kopjafájánál 2020. január 12-én 13:30 órakor a Rend helyi tagjai, a Szent Kereszt Főplébánia és Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa képviselőiben tiszteletüket rótták le a 2. világháború magyar hősei iránt.

Msgr. dr. v. Darvas-Kozma József esperes-plébános a múlt és a jelen között vont párhuzamot. A sztálingrádi csatát a németek azért vívták, hogy szabad útjuk legyen

v. Lázár Elemér h. főkapitány, otkp. köszöntője után felkérte v. Nagy Benedek tanárt emlékbeszéde magtartására. V. Nagy Benedek történelmi ismertetőjét Nemeskürty István „Requiem egy hadseregért” című művére építette

a Kaukázustól délre levő kőolajmezőkre. Ezért kellett a 2. magyar hadseregnek felvonulnia 1942. augusztus végéig a Don vonalára. És bekövetkezett 1943. január 12-i támadás, ahol a -30 és -42 fokos hidegben és az orosz túlerővel szemben áldozatul esett a 2. magyar hadsereg. Napjainkban is háború dúl az olajmezőkért. A háború nem jogos megoldás. Mi ellene vagyunk minden háborúnak, ahogy Szent VI. Pál pápa mondta az ENSZ-ben: „Soha többé háborút!” Amikor a háborúban elesett katonáinkra emlékezünk, az irántuk érzett tiszteletünket és szeretetünket akarjuk leróni.

Körmeny Lajos, a Don-kanyart megjárt tábori lelkésznek, egy fronton elesett katona temetésén mondott beszédét idézte: „Engedelmesség... mely a katonai erények kútfeje. Ebből születik az önmegtartózkodás, innen ered a

halálos bátorság. Ez az engedelmesség a legférfiasabb erény és a leghősibb erő kifejtés: a vett parancsot kiadja az ember önmagának, s vérzivatarban, vulkánkitörésben, az élet ösztöne és joga ellenére emberi ide-

gekkel, emberi akarattal végrehajtja. Nem válogat, nem különböztet: kicsiny vagy nagy a parancs, kedves vagy kellemetlen, testi vagy lelki seb jár utána, végrehajtja. Hajoljunk meg önmegtágadása és hősiessége előtt: légy áldott, ezer halálba belevágtató márványhomlokú magyar katona. Ha gép vagy tárgy engedelmeskedik, nem csodálkozom. De csodálkozom, ha érző, élő, szárnyaló lélek engedelmeskedik. Csak úgy lehetséges ez, ha a parancsoló akaratban valami magasabb értelmet, felsőbb érdeket tisztel a lélek s annak fensége előtt a szabad ember öntudatával hajlik meg. Neki magyar földet, magyar hajlékokat, magyar becsületet kellett védelmeznie: márványarca kipirult, szemében ősi tüzek gyúltak ki, alakja megnőtt, mint egy látomás, és tékozolta híven életét az önfeláldozás nagy magyar mestere. Légy áldva véres magyar eposz egyik névtelen hőse.” (Hét Határ, XX. évfolyam 2. szám. 4. oldal)

Könyörögjünk: Mindenható, örök Isten, alázattal állunk szent Fölséged elé, hogy a harctereken elesett hős testvéreinkért könyörögjünk. Te láttad küzdelmüket, aggodalmukat, szenvedésüket és vérük hullását: irgalmazz nekik, és adj megnyugvást az örök békeesség honában. Kegyelmedbe ajánljuk őket, Urunk, Istenünk, ismerd el őket, teremtményeidet, magadénak: ne emlékezz vétkeikre, melyeket a meg gondolatlanság zavarában vagy a rossz kívánságok hevéletében követtek el, és örvendeztesd meg mindnyájukat szent színed látásával! Isteni Megváltónk, Jézus Krisztus, a te mondásod ez: „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért.” Akikért most imádkozunk, nem kímélték magukat, életüket áldozták értünk, a mi épességünkért és testi-lelki javainkért. Tekints rájuk kegyesen, és részesítsd őket kereszthalálold végtelen érdemében! Nekünk pedig add, hogy a drága vérrel megszerzett és megvédett hazát odaadóan és önfeláldozóan szeressük,

érte dolgozni meg ne szűnjünk! Add, hogy a hősök véréből és áldott emlékéből a komoly kötelességteljesítés, a hősi-aldozathozatal szelleme áradjon ránk! Adj csüggedetlen

szívet, hogy a harctereken elesett honfitársaink nyomában magyar hazánkért mindent megtegyünk, törvényeit és tanításod szerint éljünk, dicsőségedre és embertársaink javára. Ámen. / dkjozsef.blogspot

Doni Hősök Emléktúra és Megemlékezés

Szombaton, január 16-án a Történelmi Vitézi Rend kézdívasárhelyi Székkapitánysága másodszor szervezte meg a **Doni Hősök Emléktúrát és Megemlékezést** a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg hőseinek emlékére. A gyalogtúrát, melyen több lemhényi fiatal is részt vett, a 24-es határvadász hagyományörzők két tagja, v. Szima Csaba és v. Préda Barna vezette korhű katonaruházatban. A résztvevők reggel fél nyolckor indultak, a Szentlélek–Kiskászon–Szárzapatok–Katrosai útvonalon több emlékhelynél megálltak és zászlókkal, méltóságteljes rendben menetelve déli fél 12-kor érkeztek a katrosai csárda elé. Itt hozzájuk csatlakoztak a Kézdíszéki Huszár Hagyományörző Egyesület huszárai Pál Olivér hadnagy vezetésével, a Történelmi Vitézi Rend, valamint a Vitézi Rend háromszéki törzsének tagjai és közösen vonultak fel a Kászon-völgyébe.

A megemlékezésre annál az apostoli kettős keresztnél került sor, amelyet 2018 januárjában v. Szima Csaba helytörténész kezdeményezésére a Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki csoportja a doni áttörés emlékére állított.

Vitéz Laczkó Áron, a Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki székkapitánya megemlékező beszédében felidézte a 78 évvel ezelőtti eseményeket, amelyek során a Don-kanyarban napok alatt szinte teljesen megsemmisült a közel kétszázézer Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg. Ecsetelte a honvédek szörnyű megpróbáltatásait, fellevenítette, hogy egy 200 ezer fős hadsereg 200 kilométer hosszú arcvonalat volt kénytelen védeni elavult fegyverzettel, és a honvédek mínusz 35-40 Celsius-fokos hidegben, téli ruházat és minden óvóeszköz nélkül hősiessé helyezték. dr. v. Ambrus Ágnes tb. szkp. beszédében az emlékezések fontosságát hangsúlyozta. Kiemelte: egy közösséget minősít, hogy miként bánik hősi

VITÉZI BÁL a farsang idején, Székelyföldön 2020. február 22.

A székelyföldi Vitézi Bál mindkét Székely Törzsszék ünnepe

*„Légy velünk Istenünk és áldj meg bennünket,
Áldd meg a magyar családokat, hogy egy szebb jövő szilárd alapjai lehessünk.*

*Mindenható Istenünk, áldd meg drága magyar hazánkat,
hogy az újra a Te földi országod,
– Tündérország – lehessen.”*

(Magyar Imádság az Ósmagyar Egyház Imafüzetéből)

Hítet és hódolatot parancsoló érzések tükröződtek a teremben minden jelenlévő vitéz és vendég arcán az ósmagyar imádság minden szava hallatán, melyet vitéz Lázár Elemér

halottainak emlékével. Kitért arra is, hogy a kommunizmus évei alatt a Don-kanyarról és a 2. magyar hadseregről nem lehetett beszélni, az elhallgatás pedig az emberi tudatban tette a legnagyobb kárt. „Ma is sokan teszik fel a kérdést: mit kerestek hazájuktól több mint kétezer kilométerre a honvédek? Hősöknek vagy áldozatoknak lehet tekinteni őket?”

A magyar katonai becsület és helytállás máig ható hősei ők. Tőlük vehetünk

példát, mikor a bennünket érő jogsértések ellen fel kell emelnünk szavunkat, mikor temetőinket elfoglalják, területeinket elcsatolják, vagy egymillió aláírásunkat nem veszi figyelembe az Európai Bizottság. „Tb. székkapitányasszony beszédét Farkas Árpád: *Avaron c.* versrészletének idézésével érzékeltette a mindenkori küzdelmek vállalásának a fontosságát: „Orra bukva az avaron, / és menni tovább mégis, / ébreszteni a nagyra nőtt, / de alvó jegenyét is, / nem hagyni, hogy a fenyvesek / zöld tűkkel beférceljék / mindazt, mi mítosztalan már, / de lelkiismeret még.” A megemlékezés himnuszaink eléneklésével és koszorúzással fejeződött be.

dr. v. Ambrus Ágnes tb.szkp.

helyettes főkapitány, Erdély országos törzskapitánya olvasott fel az Ósmagyar Egyház Imafüzetéből. A hit iránti alázat, a férfi, a nő, a gyermek - a család és a haza fennma-

radásáért elhangzó könyörgés légtérben magába-szálltan hallgatta végig mindenki a köszöntéstől a bál megnyitásáig a felszólalók szavát! A Magyar Híszkegy, a Magyar és a Székely Himnusz – imáink elhangzása a reménnyel együtt szállt fel az Úr Trónusához, könyörögni, hogy e megbomlott világban irgalomban és védelemben részesüljön meggyalázott nemzetünk és széttépett hazánk! Ha erős a hitünk, erős a népünk - így erős lesz Tündérország - is!

A felcsendülő Székely Himnusz dallamai alatt bevonultak a Rend Vitézi Székeinek zászlai. A farsangi bál estéje egy jelentős évforduló előestéje is! 125 éve, 1895. február 23-án, Székelyudvarhelyen született vitéz Csanády György, a Székely Himnusz írója. Vitéz Máthé Lóránt Pál törzskapitány megemlékezett az évfordulóról, és ismertette megbecsült néhai nemzettársunk életét, a himnusz születésének körülményeit. Még aznap, 22-én, 12 órától koszorúzta meg a Történelmi Vitézi Rend Udvarhelyszéki csapata a költő sírmlékét a székelyudvarhelyi, belvárosi református temetőben. A bál meghívottai voltak Észak-Erdélyből nemzeti Dr. Geréb Miklós mb. törzskapitány, vitéz Bikfalvy György v.hadnagy. A Vitéz Veress Lajos Törzsszéket törzskapitány úr és felesége képviselték: nemzeti Bartha Imre és v. Kósa Ilona Imola székkapitány. Az 1956-os bebörtönzöttek részéről jelen volt vitéz lovag Vorzsák János és felesége. A bál fővédnöke vitéz Lázár Elemér hfkpt. Erdély otkp. és felesége Lázár Margit Nemzeti Asszony. Külön említést érdemel vitéz Kraft Helmut rendtársunk ajándéka a Rendnek, Udvarhelyszékről. Nagy tisztelettel nyújtott át vitéz Lázár Elemér hfkpt. úrnak egy feszületet és egy kardot, érzékeltetve, hogy Krisztus meghalt a Kereszten értünk, és nekünk kötelességünk megvédeni hitünket akár karddal is!

A köszöntések után zenei előadások következtek. Meghívottként fellépett a Csíkrákosi Gerendely Férfikórus 14 tagja. Gyönyörű katonai és hazafias dalokat énekeltek. Szívünkhöz szóló énekek hangzottak a „kicsi magyar időből” (1940-44) melyek hallatán ma is elszorul a torkunk. A vacsora után tombolahúzás, hajnalig tartó tánc és mulatás következett.

A katolikus hit szerint végetértek a zajos mulatságok. Az önmegtartóztatással járó böjt idején átéljük Krisztus Urunk kínszenvedéseit, erős hittel valljuk: nem távolodunk el Istentől, mert minden idők legszörnyűbb támadásit kell kivédjük hitünkért Európa ellen, hol mi is magyarok-székelek a **Kárpát hazában itthon vagyunk!**

vitéz Orbán Imre szkp. Csíkszék

100 éve szabdalták fel Hazánkat

Az összetartozás hársfája

*Székelyek - csángók, őrizzük az ezer éves határt
– tisztelet a Székely Hadosztálynak!*

Igaz, kevesen de a koronavírus ellenére is összegyűltünk 2020. június 4-én délután fél hatkor Csíksomlyón, a Fodor Ház udvarán, együtt emlékezni a trianoni diktátum aláírásának 100. évfordulóján. Ahogy a Kegyetemplom órája jelezte a szomorú percet, megszólaltak Csík templomainak harangjai. Ugyanúgy szóltak, mint 100 évvel korábban, csak hogy most nem kétségbeesetten, hitehagyottan, hanem reménnyel és várakozással az eljövendő új 100 esztendő ígéretei iránt. Ezzel az időjelzéssel eltűnt a régi, s egy új világrend vette kezdetét. - Hisz a magyar! A csíksomlyai

Zúgnak a csíki harangok. Mátyás Huszárok a félárbocra eresztett nemzeti lobogónk előtt.

Vitéz Gergely István elülteti az összetartozás fáját, a csíksomlyói – Fodor Ház udvarán.

Szűz Anya templomának harangja is másként szólt, mint 100 évvel ezelőtt. Üzent és a keleti végeken az élre állt, mert ugyanaz a harang hirdette akkor is a gyalázatot! És most Ő hirdeti az örömet – újra: összetartozunk!

A Történelmi Vitézi Rend, együtt a Mátyás Huszár Egyesülettel, egyházi, világi és politikai vezető személyekkel, Magyarország csíkszeredai Konzulátusával, valamint a lakosság nagy számú jelenlétével, félárbcra engedett nemzeti lobogónk alatt énekelte a magyar és székely himnuszt.

A jelenlévő méltóságok és politikusok beszéde után tárogató hangja szólt és a Mátyás Huszárok, huszárnótákat énekeltek. Rendünk koszorút helyezett el a Székely Hadosztály emlékművénel. Tóth László főkonzul, a Hargita Megyei Tanács és vitéz Gergely István, a Fodor Ház vezetője, közösen elültették Áder Jánosnak, Magyarország köztársasági elnökének ajándékát: az **összetartozás hársfáját** a ház udvarán. Ez a hársfa emlékeztet minden odalátogatót az elkövetkező 100 évben az igazságtalan diktátum következményeire, a magyar nemzet feltámadására és összetartozására a Kárpát-hazában, s együtt a világon szétszóródott minden egyes magyarral! Miután végetért a csíksomlyói emlékezés, a Történelmi Vitézi Rend csíki csapata koszorút helyezett el Csíkszeredában az esti szentmise után a Millenniumi templom udvarán lévő, a két világháborúban elesett hősök emlékművénel. Beszédet mondott Msgr. dr. vitéz Darvas Kozma József esperes, pápai káplán.

DECEMBER 1. LEGYEN

A SZÉKELY HADOSZTÁLY NAPJA!

December elsején van az 1918-as gyulafehérvári román nemzetgyűlés évfordulója, amelyet a nacional-kommunista ceausescu-rendszer örökébe lépett új román demokrácia az ország nemzeti ünnepévé tett, nyilvánvaló magyarellenes éllel. 102 éve azt hirdetik a románok, hogy Erdély a románok 1000 éves szabadságharca után, a Gyulafehérváron megnyilvánult román népakarat eredményeként került volna Romániához! Persze, jól tudjuk, hogy ez hazugság, hiszen Erdélyt a trianoni béke ítélte oda Romániának. Ám történt ezen a napon más is. Ezen a napon érkeztek meg Kolozsvárra az első, Erdővidéken, Baróton toborzott székely önkéntesek. Zágoni István, Berde Gábor, Nagy Pál parancsnoksága alatt nőttek zászlóaljja, majd ezredé, végül Kratochvil Károly parancsnoksága alatt hadosztálya.

Arról, hogy miért Erdővidék, miért Barót lett a toborzás első központja Zágoni István így vallott:

„Nemcsak azért, mert mi, a szervezés elindítói idevalók voltunk, hanem több más okból. Jól ismertük Erdővidék kultúrában magasan fejlett és nemzeti önértékében kemény, áldozatkészségben elszánt népét, ezért biztosan számítottunk rá, hogy igen rövid idő alatt feltétlenül eredményt tudunk elérni”.

A Székely Hadosztály volt a magyar hadseregnek a Károlyi-kormány által történt feloszlása után az egyetlen magyar erő, amely felvette a harcot az országot hadüzenet nélkül, antant segédlettel megszálló kisantant haderőkkel.

A Székely Hadosztály 4.500 fővel alakult meg, és legnagyobb létszáma 12.000 fő volt. Ennek az erőnek kellett volna feltartóztatnia a 150.000 fős megszálló román hadsereget. Közel fél

éves hősies ellenállás után, az őket ellenségként kezelő Kun Béla-féle tanácsköztársaság árulása következtében, a tizenötszörös túlerő előtt a Székely Hadosztály fegyverletételre kényszerült.

A Székely Hadosztály hazaszeretéből példát mutatott minden időkre. Trianon 100. évében eljött az idő, hogy a magyar nemzet méltó módon emlékezzen a Haza hős székely fiaira. Négy évvel ezelőtt Csíksomlyón, a Somlyó patak partján felavatták a Székely Hadosztály emlékművét, Miholcsa József és Zawaczky Walter Levente szobrát.

Hírek, események, évfordulók

Csíksomlyó vár- és visszavár mindenkit. Imáinkban adjunk hálát a Gondviselésnek, hogy a világvjárvány az orvosok, kutatók, ápolók – és a felelős kormányok munkája révén visszaszorul, megkaphatjuk a betegség ellenszerét.

„Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője, könyörgésünket meg ne vedd szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől, mindenkor dicsőséges és áldott Szűz.”

145 éves a Székely Nemzeti Múzeum, mely Sepsiszentgyörgyön található, a Kós Károly utca 10. szám alatt, egy, az 1910-es években Kós Károly által tervezett épületrészletben.

1882-es alapszabálya szerint gyűjteménye a székely nép elidegeníthetetlen tulajdonát képezi. 1949-ben államosították, jelenlegi fenntartója Kovászna megye. Történelmi múltjával ma a magyar nyelvterület egyik jelentős közgyűjteménye és tudományos-művelődési intézménye. Története során megért többszöri székházcserét, impérium- és rendszerváltást, tragikus sorsú menekítést, államosítást, de világkiállításon való részvétellel, nemzetközi elismertséggel és komoly gyarapodással is büszkélkedhet.

/Székely Nemzeti Múzeum honlapja és Wikip.

Hungaricum lesz?

Csikszeredában kilométereken keresztül végezték a papok az ételszentelést

Csikszeredában több mint 3500-an vettek részt a hagyományos húsvétvasárnapi ételszentelésen. A családok a járvány miatt megkövetelt távolság betartásával sorakozhattak fel, és várhatták, hogy húsvéti ételeiket megszenteljék a liturgiát végző papok.

/MTI, 2021.04.04.

MAGYARORSZÁGI ÉS SZÉKELY FALVAK ÖSSZEFOGÁSÁVAL AVATTAK TRIANONI EMLÉKMŰVET KOMPOLTON – 2020. szept.

Nekünk, magyaroknak súlyos áron megszerzett bizonyosságunk, hogy az egymás iránt vállalt felelősség tart bennünket össze, és örzi meg a nemzetünket. Száz esztendővel ezelőtt, idegen érdekek által vezetett kezek, egymást is kíméletlenül félrelökve, durva vonalakkal húzták meg Magyarország határait. A magyar kormány 2010 óta sokat tett azért, hogy magyarságunkat itt, a Kárpát-medencében a mindennapokban is megélhessük.

Tesszük ezt akkor, amikor az anyaországi és a külhoni magyarok közös munkába, közös vállalkozásba fognak, vagy például amikor az egyes közösségek, az egyes emberek maguk határoznak úgy, hogy a magyarság összetartozásának méltó és időtálló emléket állítanak. Példát adott erre a három Heves megyei falu, Kál, Kompolt és Kápolna, valamint három székely testvértelepülésük, Székelykál, Kápolnásfalva és Oklánd közössége. Mintát mutattak, hogy minden külső erőt és ránk kényszerített diktatúrát képes legyőzni a magyarok egymás iránt érzett felelőssége./.../

/Varga Mihály pénzügyminiszter

VITÉZ LAKATOS GÉZA SZÉKELY TÖRZSSZÉK

A MADÉFALVI MÉSZÁRLÁS 256. ÉVFORDULÓJA 1764. január 7.

Maszkkal az arcunkon

Maszkot tettünk az arcunkra, maszkkal védekezünk, maszk mögül figyeljük a világot. Mennyi évszázad múlt el járványok, halálos betegségek, szörnyűségek napjaival. A székely, a magyar nem torpant meg, nem hátrált meg, nem adta fel! A sírok mélyéről szóltak ki az őseink, ha gyengeség fogta el a nemzetet.

A madéfalvi veszedelem 256. évében a megemlékezést még egy világjárvány sem volt képes szétzúzni, fájdalmasan megalázni, ott voltunk ahol lennünk kellett, a tömegsírnál, ahol több száz egykori bátor határvédő székely földi maradványa pihen. Akik ott voltunk, kevés az ember, akinek ne lenne felmenője a közös sírban! A SICULICIDIUM emlékmű a pandémia idején is vonzotta az emlékező vitézeket, a Történelmi Vitézi Rend tagjait. Meghatározott létszámban, de jelen voltunk a helyi és környékbeli falvak küldötteivel.

Az emlékezés órája szentmiseáldozat bemutatásával kezdődött, a Székely Himnusz eléneklésével, az emlékmű szomszédságában lévő új Szent Anna kápolnában. Öméltósága Tamás József nyugalmazott segédpüspök tartotta a misét és prédikációt. Ő maga is Csikmadéfalva szülőtte. Átvonultunk a turulmadaras emlékműhöz, ahol Szent Csaba, a község polgármestere köszöntötte a jelenlévőket: A székely ember megbocsájt, de nem felejt. Negyed évezred után is minden székely fejében ott él az 1764-es dátum - sajnos a hatalmi harcok még most is zajlanak, de a mi fegyverünk legyen az ÖSSZETARTÁS!

Potápi Árpád János, a Magyar Miniszterelnökség Nemzetpolitikáért Felelős Államtitkára, aki székely eredetere büszkén, piros zsinóros székely harisnyában, így kezdte: Kezdjük itt az évet, bizzunk a járványból való kilábalásban, és hogy újra szabadon lehetünk együtt. 100 évvel Trianon után is elmondhatjuk: a magyarság jövője azon múlik, hogy meg akarunk-e maradni és össze tudunk-e fogni. A székelység bizonyosságot tett az elmúlt 100 évben, hogy nincs híján a szándéknak. A folytatás most rajtunk is áll.

Öméltósága Tamás József nyugalmazott segédpüspök elmondta Wass Albert, Magyar Miatyánk című versét, majd a Magyar Himnusz is felcsendült. Koszorúk elhelyezése következett, koszorúzott a Magyar Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának Főosztályvezetője, Brendus Réka, aki együtt helyezte el az emlékezés virágait Potápi Árpád János államtitkárral. A hivatalosságok után minden ott lévő koszorúzott, így a Történelmi Vitézi Rend Csikszék csapata is. Csikmadéfalván bebizonyosodott, hogy e nemzet tiszteli a múltat, alakítja a jelent és biztos a jövőben, mert nagy a hite!

v. Orbán Imre szkp. Csikszék

A doni hősökre emlékezve

A Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszékének udvarhelyszéki állománya 2020. január 11-én a székelyudvarhelyi római katolikus temetőben, a II. világháborús katonák sírjánál emlékezett a doni tragédiára. Beszédet mondott vitéz Máthé Lóránt-Pál törzskapitány. A megemlékezés a kegyelet koszorújának elhelyezésével, nemzeti hitvallásunk elmondásával és nemzeti imánk elnéklésével zárult.

v. **Csergő István mb. hngy., kommunikációs felelős, Udvarhelyszék**

Dicsőség a hősöknek! Pihenésük legyen áldott!

Fotókiállítás

Budai Antal István VRNT régenszéki rendtársunk fotókiállításának megnyitójára került sor 2020. január 26-án a marosvásárhelyi Bolyai-téri unitárius egyházközség Dersi János termében. A tárlatot a Magyar Kultúra Napja tiszteletére szervezték meg „Zengjen hálaének” címszó alatt, a fotóművész olyan felvételeiből válogatva, amelyeket az elmúlt években készített a szászrégeni kórus-találkozókon és a Gyöngykoszorú néptánc-fesztiválokon. A megnyitőünnepségen Nagy László lelkész, a rendezvény házigazdája és Both Gyula marosvásárhelyi fotós mondtak köszöntőbeszédet és méltatták nemeztos Budai Antal munkáit. Kilyén Ilka színművésznő fellépése után a kiállító fotós ismertette műveit. Az esemény Szabó Hajnal Imola zongorajátékával és szeretetvendégséggel zárult. Nemeztos Budai Antal István VRNT. más helyszíneken való kiállítását is tervezi fotóinak.

Nemes Gyula VRNT, mb. hngy. Régenszék

Becsület-napi megemlékezés Székelyudvarhelyen. A budapesti kitörés 75. évfordulója

A Történelmi Vitézi Rend v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszékének udvarhelyszéki vitézi állománya 2020. február 14-én a székelyudvarhelyi római katolikus temetőben

a II. világháborúban hősi halált halt katonák sírjainál emlékezett meg a Becsület Napjáról. Az esemény kezdetén egyperces csenddel és főhajtással tisztelegtünk vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr halálának 63. évfordulóján. Megemlékeztünk a magyar királyi csendőrség február 14-i napjáról.

A Becsület-napi megemlékezésen beszédet mondott vitéz Máthé Lóránt-Pál törzskapitány, ismertette Budapest ostromának utolsó napjait és a február 11-i kitörést. Kiemelte: Budapest 104 napig tartó ostroma a harmadik leghosszabb ideig tartó várostrom volt Sztálingrád és Moszkva ostroma után a II. világháború idején. A törzskapitány hangsúlyozta: az ostrom kezdetekor a Budapest védelmére mozgósított mintegy 75–80 000 magyar és német katona közül a kitörésben kb. 45 000-en vettek részt, de csak 785 fő jutott át a szovjet vonalakon, a többség elesett vagy fogságba került. Emlékeztetett, hogy a kitörés sikertelenségét a halogatáson túl az is befolyásolta, hogy a szovjet hadvezetés – Moszkva és Sztálingrád ostromából tanulva – már előre felkészült a kitörésre. A törzskapitány azt is kiemelte, hogy ez a katonailag és stratégailag ma is számottevő katonai esemény még mindig nem foglalja el az őt megillető helyet sem a történelemben, sem az emberek emlékezetében.

A megemlékezés a kegyelet koszorújának elhelyezésével és nemzeti imánk elnéklésével zárult. Dicsőség a hősöknek! Emlékük legyen áldott, nyugodjanak békében!

v. **Csergő István mb. hngy. kommunikációs felelős, Udvarhelyszék**

Orbán Balázsra, a legnagyobb székelyre emlékeztünk

A Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszéke udvarhelyszéki állományának tagjai 2020. február 2-án Székelyudvarhelyen részt vettek az Orbán Balázs születésének 191. évfordulója alkalmából szervezett megemlékezésen, amelyre a város főterén, az 1995-ben felállított Orbán Balázs-szobornál került sor. Az ünnepség a déli harangzó után a Székely Dalegylet, a Balázs Ferenc Vegyeskar és az Alla Breve Vegyeskar egyesített kórusa

által előadott nemzeti imánk eléneklésével vette kezdetét. Ünnepi beszédet mondott Gálfi Árpád polgármester. Hangsúlyozta: ma is szükség lenne Orbán Balázshoz hasonló emberekre! A polgármester beszédét követően az Orbán Balázs Általános Iskola diákjai székely és csángó népdalokat énekeltek. A műsor után Bálint Benczédi Ferenc, a magyar unitárius egyház püspöke beszédében kiemelte: a „legnagyobb székely” olyan lelki és szellemi nyomot hagyott maga után, amely ma is erőt ad és biztat. A résztvevők elhelyezték a megemlékezés koszorúit az Orbán Balázs szobor lábánál, a Történelmi Vitézi Rend V. Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszéke udvarhelyszéki állománynak nevében v. Kovács Albert hadnagy és v. Jakab Attila hadnagy koszorúzott. A megemlékezés a Szózat és a székely himnusz eléneklésével ért véget.

Az 1848/49-es Forradalom és Szabadságharcra emlékeztünk; s elhelyeztük az emlékezés és kegyelet koszorúit Erdély több városában, községeiben.

125 éve, 1895-ben született a Székely Himnusz szerzője, Csanády György

A székelyudvarhelyi református kollégiumban érettségizett 1913-ban. A budapesti Kereskedelmi Akadémián szerzett oklevelet, de nem a szakmájából, hanem az irodalomból élt. Az I. világháborúban katonaként megsebesült. Magyarországra

költözött, 1920-21-ben ötödmagával megalakította a Székely Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesületét. Ő írta 1921-ben a Mihalik Kálmán által megzenésített későbbi székely himnusz szövegét. 1926-tól az Új élet, 1927-től a Híd című lap szerkesztője volt. 1928-tól, a Magyar Rádió munkatársaként rádiórendezéssel és hangjátékírással foglalkozott. Egyike volt e műfaj első magyarországi művelőinek. 1940-ben INRI című drámáját bemutatta a

Nemzeti Színház. 1941-ben a Helyszíni Közvetítések Osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1943-tól 1948-ig a Magyar Rádió főrendező-helyettese volt. Budapesten, 1952. május 3-án halt meg. A Farkasréti temetőben temették el, de később – végakarata szerint – hamvait Székelyudvarhelyen, a belvárosi református temetőben, a családi sírban helyezték el.

A Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely megyei jogú város önkormányzata, a Székely Nemzeti Tanács, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszéke udvarhelyszéki vitézi állománya közösen kétnapos rendezvénysorozattal tisztelgett Csanády György előtt születésének 125. évfordulóján.

Az ünnepség február 21-én, pénteken kezdődött a költő fia, a 91 éves Munkácsy-díjas grafikus, Csanády András grafikai kiállításának a megnyitójával. A *Magányos és közös sorsok* címet viselő tárlatnak a Haáz Rezső Múzeum képtára adott otthont. Köszöntőbeszédet mondott Gálfi Árpád polgármester, a kiállítást Lőrincz György író nyitotta meg, beszédében méltatta Csanády András művészetét. A rendezvénysorozat másnap, szombaton 12 órakor a székelyudvarhelyi belvárosi református temetőben Csanády György sírjánál folytatódott. A magyar himnusz eléneklése után ünnepi beszédet mondott v. Bíró Edit önkormányzati képviselő, köszöntötte Csanády Andrást és családját, a résztvevő közönséget, majd kiemelte, hogy most már utca is viseli Csanády György nevét. Az önkormányzat szeretne az utca bejáratához egy nagyobb székely zászlót is elhelyezni. Végezetül hozzátette: „Vajon Csanády György gondolta-e 1921-ben, amikor megírta versét, hogy több mint 100 év elteltével nemzeti ünnepeinken a magyar nemzeti ima után felcsendül a székely himnusz is a világ minden táján?”

Vencel Attila, Székelyudvarhely megyei jogú város önkormányzatának jegyzője beszédében hangsúlyozta: napjaink székelysége, Ábel népe igencsak tudja, hogy egyáltalán nem maroknyi, és esze ágában sincs, hogy elporló sziklának érezze magát, hanem még azért is iparkodik, és Isten áldásának hála, állja a sarat”. Ezt követően Berkecz-Orbán Zsolt református lelkész tartott rövid prédikációt, majd koszorúzásra került sor. A Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszékének udvarhelyszéki vitézi állománya is elhelyezte az emlékezés koszorúját. A megemlékezés a székely himnusz eléneklésével zárult.

v. *Csergő István mb. hngy., kommunikációs felelős,
Udvarhelyszék*

Trianon emlékmű Székelyföldön

„... megjelöltem már a tetőt, amely alatt mindnyájunknak meg kell húzódnunk. Nem csillagos ég ez a tető, hanem ezerestendős magyar boltozat, mely viharral és villámokkal éppen úgy teli van sokszor, mint szivárvánnyal. Ne mondják, hogy kevesen vagyunk, mert élőkben is érték és erő az a tömeg, amely nyelvben és érzésben magyarnak vallja ezen a földön magát.” *Tamási Áron*

A magyar nemzet a krisztusi utat járta, járja. Hordozta súlyos keresztjét ... Nagypénteken Jézusunkat feszítették fel ... 1920. június 4-én, pénteki napon... és véletlenek nincsenek ... Trianonban felfeszítettünk ... 90 év után (3x30 év és a mesében 3 nap egy esztendő), pénteki napon, kitelt a kereszt hordozása ... Harmadnapon, vasárnap, 2010 június 6-án felavattuk Székelyföld szívében, Farkaslakán, a Tamási sírkert szomszédságában az első erdélyi, köztéri Trianon-emlékművet.” Nagyon lassan, de biztosan, megkezdődhetett a feltámadás... Rendes feltámadás.” – mondaná Tamási Áron. Merjük észrevenni, hogy akkor megkezdődött ez a feltámadás, ha lassan is, egyre inkább erősödik a magyarságtudat, az összetartozás érzése, amire jó bizonyíték, hogy egyre inkább támad Brüsszel, a román politikum... mert félnek az erősödő nemzetől... a magyarságtól, mely ma is a Kárpát-medence legszámosabb nemzete! Merjünk nagyságunk tudatában lenni, mely nem csak a számbeli nagyságot, de kultúránk, lelkünk nagyságát is jelenti. 2009 év vége fele jött az ötlet a stuttgarti „Hunnia Magyar Baráti Kör” részéről, hogy a 90 éves trianoni évfordulóra emlékműveket kellene állítani a Kárpát hazában nt. Hadnagy Géza és jómagam úgy gondoltuk, hogy Farkaslakán, Tamási Áron sírkertjének szomszédságában, méltó helye lenne egy ilyen alkotásnak. Az ötlet mellé állt a község akkori vezetősége és közössége, a kivitelezés pedig a régi kalákák erejével, helyi ízzel és erővel sikerült.

A farkaslaki születésű, Prof. Dr. habil Jakab Csaba DLA egyetemi tanár, belsőépítész-építőművészt kértük fel a tervezésre... Ő megálmodta ezt az emlékművet, a farkaslaki határ felajánlotta az alapanyagot... és a

farkaslaki nép kivitelezte ezt a méltó alkotást. Az emlékmű Trianon fájdalomán túl, a szétszakítottságon kívül, az egy tőről fakadást és az összetartozást is jelképezi. A talapzat köve, mely a falu feletti Gordon hegy oldalából volt kiemelve, a felemelkedőben lévő Kárpát-medencét, a magyarságot szimbolizálja, a sziklaszilárd és erős múltat. Az elszakított területek kopjafái egy cserefa törzséből faragtattak ki...egy töből fakadás...és a tetején emelkedő kettős kereszt, mintegy hitben erősödő, összetartozást jelző felfelé mutató jövőt vetít képileg is elénk. Összetartozás. Nemcsak a tervező, de a kivitelezők is mind Farkaslaka községbeliek: ifj. Jakab Albert és Jakab Antal fafaragók, id. Tamás Albert és ifj. Tamás Albert szentléleki kovácmesterek. Utólag rákerült az emlékműre egy bronz plakett, Trianon kiírással és ez év számmal, magyarul és rovásjelhagyással, melyet a székelyudvarhelyi v. Máthé Lóránt- Pál tkp. tervezett.

Tamási Áron teste hazatért megnyugodni a farkaslaki cserefák alá. A 100 éves fájdalom és az összetartozást hirdető reményeink is megtérnek a közelében lévő Trianoni emlékmű tövébe. Jól megfér egymás mellett ez az emlékmű a Szervátiusz Jenő és Tibor alkotta Tamási emlékkövel. Tamási szellemisége, hagyatéka igazolja, hogy rábólintott az örök hazából is erre az alkotásra. Ehhez nincs szükség különösebb magyarázatra, csak olvasni kell a nagy székely író műveit.

„Törhetetlen a hitem, hogy a magyar nemzetnek ez a 3-4 milliós tömege összefogva a magyar fajta minden építő erejével egyszer mégis a nemzet- és országfenntartás tengelyébe kerül.” /Tamási Áron

2009 évben a farkaslaki Trianon emlékmű avatása egybeesett a Magyar Országgyűlés nemzetegyesítő döntéseivel a magyar állampolgárság kiterjesztéséről, valamint a Nemzeti Összetartozás napjáról szóló törvény elfogadásával. Az sem véletlen.

„Természetesen vallom és hirdetem, s mindig hirdetni fogom, hogy az országhatárok felett van egy szellemi és erkölcsi közösség, amely a világon szétszórtan élő

magyarokat egybekapcsolja és egy lelki impériumban egyesíti. Ez a felfogás nem csak megengedi, hanem kötelességemmé is teszi, hogy nyílt és becsületos módon munkása és ápolója legyek ennek a szellemi közösségnek.” /Tamási Áron

Az elmúlt 10 év alatt ezen emlékműnél megemlékező rendezvényeket szerveztünk, melynek rendszeres résztvevői voltak a Történelmi Vitézi Rend, V. Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék Udvarhelyszéki vitézi állománya.

Trianon emlékmű Farkaslakán ... egy jel, kapocs Ég és Föld között, múlt és jövő között, a jelenben, mely alatt megfogja egymás kezét a székely, az anyaországi és a világ bármely pontján élő magyar. Lelki kapocs is magyar lelkek között.

Nem kell a múltban leragadni, de tudni kell a múltat. Sosem feledjük Trianon fájalmát, de minden lehetségest meg kell tennünk a jelenben... hogy jövőt építhessünk, magyar jövőt a Kárpát-medencében, akkor is, ha tetszik másoknak és akkor is, ha nem... csak azért is ÖSSZETARTOZUNK!

Nt. Hadnagy Jolán, Farkaslaka

Trianon 100

2020 június 4.-én Erdély magyarok által lakott településeinek megemlékeztek a trianoni békediktátum 100. évfordulójáról. A Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék udvarhelyszéki vitézi állománya a hagyományoknak megfelelően Tamási Áron szülőfalujában, Farkaslakán szervezett megemlékezésen vett részt. Rendhagyó módon - amely nem annyira a 100 éves gyászos évfordulónak, mint inkább a járványügyi helyzetnek köszönhetően - a farkaslaki római katolikus templom kertjében tartott megemlékező szentmisével kezdődött, melyet Laczkó Vilmos farkaslaki plébános celebrált. Plébános úr külön megköszönte a Történelmi Vitézi Rendnek, hogy jelenlétünkkel emeltük az istentisztelet hangulatát. A község polgármestere, Kovács Lehel mondott emlékbeszédet, Márai Sándor idézettel kezdve „...csak egyfajta igazi hazafiság van: ha valaki ott, ahol éppen van, teljes hűséggel és feltétlen erő kifejtéssel helytáll a munkájában. Ennek visszaható ereje van a hazára. Minden más csak vásári mutogatás és tényezőzés.” Ezt követően kiemelte, hogy nekünk itt kell helytállnunk. A csíkszeredai főkonzulátus részéről Percze László konzul köszöntötte a jelenlévőket, majd Hadnagy Jolán nemzetes asszony, a Tamási Áron Művelődési Egyesület elnöke beszédében Tamási Áront idézte: „Aki embernek hitvány, az magyarnak alkalmatlan.” Kiemelte: jó magyarokhoz méltóan kell cselekednünk. Az összetartozás ne csak üres frázis legyen, hanem valóban össze is tartsunk!

A farkaslaki Millenniumi emlékparkban, a Trianon emlékműnél koszorúzásra került sor, az udvarhelyszéki vitézi állomány nevében vitéz Dávid Ferenc székka-

pitány, vitéz Kővári Gábor v.hadnagy és vitéz Kovács Albert v.hadnagy helyezték el az emlékezés koszorúját. Nemzeti imánk és a székely himnusz eléneklésével zárult az esemény, melyen a Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék udvarhelyszéki vitézi állományának 18 rendtagja vett részt.

*v. Csergő István hngy. kommunikációs felelős
Udvarhelyszék*

**Vitéz Lázár Elemér Erdély otkp. h.fkp.
megemlékező beszéde**

Harcok a csíki havasokban 1944 őszén

A román átállás 1944.augusztus 23-án megváltoztatta a hadászati védelem addigi tervezett elképzeléseit, Dél-Közép- és Kelet-Európában. A kolozsvári IX. hadtest parancsnoka, v. dálnoki Veress Lajos altábornagy augusztus 10-én a Békás-szorosban megbeszélést tartott, jelen volt Grolman vezérőrnagy, a Dél-Ukrajna Hadseregcsoporthoz felügyeletének vezérkari főnöke. Fő téma a Keleti - Kárpátok védelme. Megállapodás született arról, hogy hét-nyolc sorhadosztállal, a Székely Határvédelmi Erővel, erődcsapadokkal, meg lehet védeni az ezer éves határt.

Ekkor még Románia szövetséges volt!

A román kiugrással összeomlott a déli határvédelem, a német Dél-Ukrajna Hadseregcsoporthoz elvesztett 5 teljes hadtesttörzset és 18 hadosztályt. Így megnyílt az út a 2. Ukrán Front előtt, a szovjet-román előnyomulás a Keleti-Kárpátok déli átjárói felé. Ennek láttán harckészültségbe helyezték a Horváth Ferenc vezérőrnagy parancsnoksága alatt lévő Székely Határvédelmi Erők csapatait a Gorbó-hágótól Sósmezőig. A 67. székely határhadászcsoporthoz parancsnokság alakulatainak az Ojtoz-szorost és az Úz - patak völgyét volt hivatott védelmezni. A 70. székely határhadászcsoporthoz a Tatros-patak völgyét, míg a 65. határhadászcsoporthoz a Békás- és Tölgyes szorost kellett megvédenie. A 69. határhadászcsoporthoz a Kelemen havasokban állt védelemben.

A Székely Határvédelmi Erők irányította határőr-zászlóalj harcrendjébe betagolódtak a visszavonuló német alakulattörzsek, akiknek sikerült áttörni az ellenséggé lett románokon. Nagy harcok dúltak az Ojtozi szorosnál. A 24. határhadász-zászlóalj katonái elvesztették a szorost. De folytatódott kemény ellenállással az Ozsdola - Bereck - Lemhény - Torja - Kászonújfalú terepszakasán. Itt említjük meg többek közt Mező Ferenc tartalékos zászlós személyes harcát, aki szeptember 3-án Kászonjakabfalva fölött, Nyírponk és Katrosa között, betartva esküjét, nem hagyta el elesett katonáit. Maga feküdt a géppuska mögé és életét áldozva, utolsó leheletéig védte a Magyar Hazát!

Az Úz-völgyi harcok augusztus 26-án kezdődtek, amikor megelőző nap német ruhába öltözött orosz kémek a Mátyás Erőd parancsnokának félrevezetésével meg-

figyelték a határőr és határvadász állásokat és védelmi berendezéseket. Meglepve a védelmet, hajnalban támadtak a gyanútlan honvéd alakulatokra. A fák tetejéről is támadtak, s több száz honvéd elesett, de az ellenség is nagy veszteséget szenvedett. A szovjet 7. gárdahadsereg Úzvölgy-telepnél a Csobányos völgyében, valamint északra a Csíki-havasoknál átlépték a Magyar Határt.

A Tatros völgyébe is betörték a szovjetek. Augusztus 26-án volt az első összecsapás. A Bilibók-tetői körkörös védőállás és a Mihály-szállási századok megtorpanásra kényszerítették a támadókat egészen szeptember 8-ig. **A hegyeken felvezetett ukrán csapatok már bent jártak a csíki hegyek közt, de a Bilibók tetőn még 8 napig Magyarország volt.** Mindkét oldalról nagy volt az embervesztés, Csíkszentmárton-kelet, Csíkszentgyörgy-kelet, Potyond, Csíkszépvíz, Ajnád-kelet vonalon. Csíkszépvíz - Ajnád között a Szellő-tetőn, Tekerő, Könyak, Komunák, Varjadorja térfelületein zajló ütközetek szintén nagy emberáldozattal jártak. Augusztus 31-én a szovjetek a Szellő-tetőn voltak, a 34. határvadász zászlóalj védekezett. Csak itt 280 katona halt hősi halált. Csaknem az egész zászlóalj megsemmisült. A szovjet

felderítők elérték Szépvízt és a műutat. Tervük szerint biztosítani akarták a nagy létszámú orosz sereg szállítmányainak zavartalan haladását. A csata nem itt dőlt el! 1944. szeptember 10-én komolyabb harci cselekményekre került sor. A 8. hadsereg arcvonalánál Csíkszépvízen és környékén fordult elő komoly összecsapás. Az Ábrahám csoport visszavonulását a 72. szovjet gárda lövésosztálya egy harcokocsikkal megerősített zászlóaljja zavarta meg. Ebben a tűzharcban 41 honvéd vesztette életét. Itt, ezekben a sírokban alusszák örök álmukat. Emlékükre állította ezt a keresztet a Történelmi Vitézi Rend, mellyel tisztelgünk nemzetünk hőseinek.

Megköszönöm Gábor Zoltán plebános úrnak szolgálatait, v.Máthé Lóránt Pál tkp. úrnak a kereszt készítését-mestermunkát, v.Incze Zoltán Csaba v.hdgy, v.Kovács Károly és v.Ferencz Gábor uraknak a kereszt felállításaiban nyújtott segítséget.

**„Nyugosznak a hős fiak, duló csaták után
Nyugosznak Ők, sirjok fölött zöldell bokor, virány.”
Isten vigyázó szeme örkdjön fölöttük,
adjon örök nyugodalmat nekik.
Csíkszépvíz 2020 nov.7.**

SZOVÁTA-SÓVIDÉKSZÉK

– Apostoli Kettős Kereszt avatása Szovátán

A Romániában súlyosbodó járványhelyzet közepette is próbálnak helyt állni és feladataikat maradéktalanul ellátni a Történelmi Vitézi Rend Székely törzsszékei.

A Szentkereszt felmagasztalásának napján, 2020 szeptember 14.-én a Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza, Székely TSZK Szováta-Sóvidéki széke, Apostoli Kettős Keresztet állított a Vitézi Rend alapításának 100 éves évfordulója alkalmából. **A szimbólumot Szovátán a Május 1 utca és a Parajdi utca bejáratánál helyezték el, amelyet Bocskai Vincze szobrászművész tervezett, illetve Máté László, v. László János v. hadnagy és fia v. László Szabolcs készítettek.**

Az Apostoli Kereszt hivatalos, ünnepélyes megáldására szeptember 19.-én, szombaton délelőtt került sor. V. Bocskai István, Szováta-Sóvidék székkapitánya köszöntötte a Vitézi Rend tagjait, a megjelent közjogi méltóságokat és az egybegyűlteket. Köszöntőbeszédében kiemelte a szovátai önkormányzat támogatását és segítségét a kereszt közterületen való elhelyezésére, valamint megköszönte a rendtársaknak a fáradságot, az önzetlen anyagi és fizikai hozzájárulást a szimbólum elkészítéséhez. A köszöntőt követően v. Bocskai Boglárka v. hadnagy kisasszony ünnepi beszédet mondott az apostoli keresztéről. Beszédében megemlítette: a „kereszt világszerte szimbólum, amelynek különösen kiemelkedő a vallási és kulturális jelentősége, a szimbólum I Constantinus római császár uralkodása alatt keletke-

zett, a keresztényeknek pedig a IV. századtól számít a dicsőség jelének. Összefogással sikerült felállítani egy keresztet, ami az egységet, a közösségeknek pedig az együttműködést jelképezi”. Ezután Fülöp László Zsolt, Szováta város polgármestere mondott ünnepi beszédet. V. Máthé Lóránt-Pál, a TSZK. törzskapitányának beszédében felhívta a figyelmet arra, hogy már Turulházi királyaink tudták, hogy csak keresztényként van jövője népünknek, nemzetünknek és ezt a kereszténységet egy évezreden keresztül védték és védi azóta is a magyar, véré, életét áldozva ha kell, a haza szent oltárán.

Végül Péter Ferenc, a Maros megyei tanács elnöke mondott beszédet. Ezután következett Máthé Gyopár Báborka szavalata, Szilágyi Domokostól a „Lázadás,.. A történelmi egyházak képviselői: Baczoni Sándor református lelkipásztor, Benedek Csongor unitárius lelkész és Ft. Köllő Tibor szovátai plébános megáldották és felszentelték a keresztet.

A beszédek után a kegyelet koszorúinak elhelyezésére került sor az Apostoli Kereszt talapzatánál. A megemlékezés nemzeti imánk és a székely himnusz eléneklésével zárult.

A résztvevők kivonultak a Tyúkászhegyi Szentkereszt tiszteletére szentelt Kápolnához, ahol búcsús koncelebrációs szentmisén vettek részt. A szentmisét Ft. Köllő Tibor plébános és Ft. Lőrincz Barnabás segédlelkész celebrálta. A szentmise után a kápolna mögött a hősi halált halt katona emlékére állított kopjafánál koszorúkat helyeztek el a Történelmi Vitézi Rend tisztségviselői. Ezt követően bajtársi ebéden vettek részt a Rend tagjai és a meghívott vendégek.

A rendezvényen a Történelmi Vitézi Rend vitéz lófő

Lakatos Géza Székely Törzsszékhez tartozó mind a hat vitézi szék, a vitéz Veress Lajos Székely Törzsszék két vitézi széke képviseltette magát a járványhelyzetre való tekintettel mindössze 40 fővel.

*v. Csergő István mb. hngy. kommunikációs felelős
Udvarhelyszék*

Őfelsége, a Szent Korona szobra Csíksomlyón

Az erdélyi Történelmi Vitézi Rend törzsszékei által, a Székelyudvarhelyen és Kaplonyon elhelyezett műkö Szentkorona után október 2-án Csíksomlyón, a Fodor-ház udvarán is felszentelték azt az emlékművet, melyet az országos törzskapitányság helyezett el. Az emlékmű koronarészét v. Kerecsen László koronaőr, törzskapitány ajándékozta az Erdélyi Törzsnek. Vitéz Kerecsen László tkp. a járványhelyzet miatt az avatáson nem tudott személyesen jelen lenni, így üzenetét v. Lázár Elemér h.főkapitány, Erdély otkp. tolmácsolta az egybegyűlteknél. Koszorút helyeztek el a Történelmi Vitézi Rend Csík-, Székelyudvarhely-, Kézdi-, Bardoc-Miklósvár-széki képviselői. A Szent Korona műköből készült, mely méltó környezetben, Wass Albert író-költő szobra és a Székely Hadosztály emlékműve szomszédságában emlékeztet a dicső múltra. Az ünnepség baráti ebéd elfogyasztásával zárult.

*v.Lázár Elemér
otkp.Erdély,h-fkp.*

SZOVÁTA-SÓVIDÉKSZÉK SZÉKKAPITÁNYSÁGA KOPJAJA ÁLLÍTÁS

Emlékezzünk, ne feledjük, adjuk tovább az ifjú generációnak!

Ezt tartotta szem előtt a Történelmi Vitézi Rend Szováta-Sóvidék székkapitánysága, amikor elhatározta, hogy **a rendtagok közadakozásából kopjafát állít néhai sóváradi születésű Farkas Dénes szakaszvezető halála 100. évfordulója alkalmából a sóváradi református temetőben. Farkas Dénes szakaszvezető a 100 éve történt sóvidéki lázadásnak volt az áldozata.** Mert az I. világháború nem akkor ért véget, mikor 1918-ban aláírták a fegyverszünetet. A sóvidéki lázadás a fegyver-

szünet és a békeszerződések közötti időszak szomorú eseménye. 1918. december 1-jén Gyulafehérváron az erdélyi románok kinyilvánították, hogy a hegyeken túli királysághoz akarnak csatlakozni, aminek erőt a bevonuló román királyi hadsereg adott. Az első román egységek november 26-án vonultak be Csíkszeredába, Székelyudvarhelyre december 6-án érkeztek. Ebben a reménytelen helyzetben tört ki a „sóvidéki lázadás”, ennek esett áldozatul Farkas Dénes is. A háború frontjait megjáró sóváradi katona, akinek az lehetett a vágya, hogy legyen már béke, nem ölt, csak azt tette, amit a frontkatona kötelességének vélt. Az ad-hoc összeállított, rögtönítélő hadbíróóság sommás ítélete nyomán a Parajdon összeterelt nép előtt oltották ki életét. Halála, kettőtört élete része volt Nagy-Magyarország tragédiájának. A végső áldozatot vállaló, becsületes katonának csak a „névtelen katona” dicsősége jutott. Ezért kell kinyilvánítanunk tiszteletünket egy olyan hazafi iránt, aki nemcsak katonaként tűnt ki, hanem az emberséges ember példája volt.

v. Bocskai Boglárka vitézi hdgy.

2020. november 30-án Székelyföld vitézei a Farkas Dénes emlékére szolgáltatott istentiszteleten vettek részt a sóváradi református templomban, ezután vitéz Bocskai István székkapitány vezetésével kivonultak a református temetőbe, ahol sor került a kopjafa felavatására.

VITÉZ VERESS LAJOS SZÉKELY TÖRZSSZÉK BESZÁMOLÓ BARDOC-MIKLÓSVÁRSZÉK TEVÉKENYSÉGÉRŐL A 2020-AS ESZTENDŐRE

1. Megemlékezés a doni áttörésre

2020. január 26-án részt vettünk a doni áttörés tiszteletére, Kézdiszék által szervezett megemlékezésen, amelyet a katrosai stílizált apostoli keresztnél tartottunk. A megemlékezésen szavalatok, énekek, ünnepi beszédek hangoztak el. A megemlékezés után fenséges sültszalonnázás következett.

2. Vitézi bál

2020. február 22-én részt vettünk a Csikszeredában szervezett Vitézi Bálban. Kitűnő zene, ünnepélyes műsor szórakoztatta a bálozókat és fenséges étellel látták el a megjelenteket. Köszönet a szervezőknek odaadó munkájukért.

3. 1948-49-es Szabadságharc

A koronavírus okozta rendeletek miatt elmaradt az 1848-49-es Szabadságharc emlékére szervezett ünnepi megemlékezés Erdővidéken. Vitézi Székünk rendtagjai spontán módon, de mégis szervezeten, vitézi fegyellemmel tiszteletüket tették és elhelyezték a kegyelet koszorúit a bodvajai Vashámornál, a vécezeri csata emlékművénél, valamint Borbáth László, 1948-49-es huszárszázados sírjánál, a bibarcfalvi temetőben.

Bodvajai emlékmű

Vécezeri csata emlékműve

Úz-völgyi megemlékezés

2020. augusztus 26-án, ha csökkentett létszámmal is, és az előírt járványügyi rendeleteket betartva, részt vettünk az Úz-völgyi hősi temetőben szervezett rövid megemlékezésen és elhelyeztük a kegyelet koszorúit a hősök emlékművénél.

5. Apostoli Kettős Kereszt állítása Szovátán

A Szentkereszt felmagasztalásának napján, 2020 szeptember 14.-én a Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék Szováta-Sóvidék Széke, Apostoli Kettős Keresztet állított a Vitézi Rend alapításának 100 éves évfordulója alkalmából.

A szimbólumot Szovátán a Május 1 utca és a Parajdi utca bejáratánál helyezték el

Az Apostoli Kereszt hivatalos, ünnepélyes megáldására szeptember 19.-én, szombaton délelőtt került sor. Vitéz Bocskai István, Szováta-Sóvidék székkapitánya köszöntötte a Történelmi Vitézi Rend tagjait, a megjelent közbiztonsági méltóságokat és az egybegyűlteket. Kiemelte a szováta önkormányzat támogatását és segítségét a kereszt közterületen való elhelyezésére, valamint megköszönte a rendtársaknak a fáradságot, az önzetlen anyagi és fizikai hozzájárulást a szimbólum elkészítéséhez. Vitéz Bocskai Boglárka v.hadnagy kisasszony ünnepi beszédet mondott az Apostoli Keresztről. A kegyelet koszorúinak elhelyezésére került sor az Apostoli

(b-j.) nemzetes Szabó Miklós széki v.hdgy, v.Kósa Ilona Imola szkp, nt.Bartha Imre VRNT tkp, v.Lázár Elemér otkp h-fkp. a megemlékezést, koszorúzást követően

Kereszt talapzatánál. A megemlékezés nemzeti imánk és a székely himnusz eléneklésével zárult. A résztvevők kivonultak a Tyúkászhegyi Szentkereszt tiszteletére szentelt Kápolnához, s búcsús koncelebrációs szentmisén vettek részt, melyet Ft. Köllő Tibor plébános és Ft. Lőrincz Barnabás segédlelkész celebrált.

A kápolna mögött, a hősi halált halt katona emlékére állított kopjafánál koszorúkat helyeztek el a Történelmi Vitézi Rend tisztségviselői.

v. **Csergő István mb. hngy. kommunikációs felelős**
Udvarhelyszék

6. Emléktábla-avatás, Székelykapu-állítás és felszentelés, október 3.

„Hazádnak rendületlenül légy híve, oh, magyar!”

A Vitéz Primor Dálnoki Veress Lajos székely törzsszék Bardocz-Miklósvárszék állományának szervezésében,

Vitéz Kosa Ilona Imola a Bardocz-Miklósvárszék székkapitánya asszonya felolvasta a Magyar Katolikus Püspöki Kar imáját, amelyet 1920 június 4.-én a trianoni döntés után adott ki és az „Ima hazánkért” címet viseli. Kelemen Csongor az 56-os elítélt Jókai című, 1920-ban ismeretlen szerzőtől megjelent versét szavalta el.

emlékezéssorozat keretén belül, emléktáblát avatott a trianoni békediktátum 100. évfordulója alkalmából. Az emlékezéssorozat istentisztelettel kezdődött az olasztelki református templom kertjében. Az igét hirdette Tüzes Bölöni Ferenc, az olasztelki református lelkész. Prédikációjában a magvető példázatán keresztül a helyállás fontosságára hívta fel a figyelmet. Az istentisztelet után Bartha Imre nemzetes úr, a törzsszék törzskapitánya köszöntötte a jelenlevőket.

Bartha Imre VRNT tkp. felkérte vitéz Máthé Lóránt-Pált, a vitéz lófő Lakatos Géza a székely törzsszék törzskapitányát, mint az emléktábla tervezőjét, és vitéz Miklósi Istvánt, az emléktábla elkészítőjét, hogy leplezzék le alkotásukat. Tüzes Bölöni Ferenc lelkész megáldotta az emléktáblát, amelyet a templomudvaron álló egykori országzászló talapzatán állítottak fel. Az áldás után a kegyelet koszorúinak elhelyezésére került sor. Az emléktábla avatásának befejezésekként Vörösmarty Mihály Szózata hangzott el.

A templomkerti ünnepély után a Történelmi Vitézi Rend tagjai átvonultak az Olasztelk-Székelyszáldobos-Vargyas útkereszteződéshez, ahol 1940. szeptember 12.-én a bevonuló magyar honvédeket fogadták az erdővidékiek, akiknek tiszteletére a világ legszebb székelykapuját készítették el. Ez a kapu került 1942-ben a Főméltóságú Kormányzó Úr kenderesi kastélyának főbejáratához. A bevonulás 80. évfordulójára, ennek a kapunak egy kicsinyített mása készült el, ugyanakkor megemlékeztek a Vitézi Rend alapításának 100. évfordulójáról is.

Székelykapu felszentelése, felavatása

Bartha Imre nemzetes úr, a vitéz primor Dálnoki Veress Lajos Székely Törzsszék törzskapitánya jelentést tett, valamint engedélyt kért és kapott v. Lázár Elemér helyettes főkapitány úrtól a székelykapu avatásához. Bartha Imre tkp. nemzetes úr köszöntötte a jelenlevőket és a Rend megjelent tagjait. A Rendi Ima elmondása után vitéz Kosa Ilona Imola, székkapitány köszöntötte a megjelenteket. Vitéz. Szabó Kinga v.hadnagy beszédében a Vitézi Rend elmúlt 100 évét foglalta össze. Vitéz Lázár Elemér h.főkapitány úr mondott köszönetet a rendtársaknak és a segítőknek, valamint a kapu óvására és megőrzésére szólított fel.

Fotóösszeállítás az emléktábla avatásról

*Údvarhelyszék**Sóvidék Szék**Kézdiszék*

A köszöntőbeszédok után az olaszteleki fiatalok a Szabadnak születél című dalt adták elő. Vitéz Keserű Sándor tartott rövid előadást, felidézte a második Bécsi döntés időszakát és körülményeit. Az előadás után Sükei Katalin, olaszteleki fiatal, Demjén Ferenc szerzeményét a Kell még egy szó című dalt adta elő. Nemzetes Bartha Imre tkp. az 1940 szeptember 12.-i bevonulásról és annak megünnepléséről beszélt: elmondta, hogy a most leleplezésre kerülő székelykapu annak a kapunak mintájára készült,

*A házigazda Bardóc-Miklósvárszék**Kézdiszék*

amelyet az erdővidéki fafaragómesterek az éjszaka leple alatt készítettek, és 1940. szeptember 12-re virradóra fel is állították a bevonuló magyar honvédek fogadására. A székelykapu felirata: „Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar”.

Vitéz Lázár Elemér h.főkapitány, Erdély otkp. és Bartha Imre VRNT. a Vitéz Primor Dálnoki Veress Lajos Székely Törzsszék törzskapitánya leleplezték a székelykaput, megáldotta Tüzes Bölöni Ferenc lelkipásztor, majd a megemlékezés koszorúinak elhelyezése következett. A székelykapu avatása nemzeti imánk és a székely himnusz eléneklésével fejeződött be. Az ünnepségsorozat bajtársi ebéddel zárult.

A rendezvényen a Történelmi Vitézi Rend, a Vitéz Primor Veress Lajos Székely Törzsszék mind a négy vitézi széke, a Bardóc-Miklósvárszék, Sepsiszék, Kézdiszék és Brassó-Hétfaluszéke volt jelen, a Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszékhez tartozó három vitézi széke képviseltette magát: Csíkszék, Udvarhelyszék és Szováta-Sóvidék széke, az egyre súlyosbodó járványhelyzetre való tekintettel mindössze 50 fővel.

*v. Csergő István mb. v.hdgy. kommunikációfelelős,
Udvarhelyszék*

7. Szárazajtai megemlékezés

2020. szeptember 26. A szárazajtai vérengzés emléknapja. 1944. szeptember 26-án a Iuliu Maniu Erdélyi Önkéntes Ezred Gavril Olteanu vezette brassói különítménye **feldúlták a falut és kivégeztek tizenhárom ártatlan magyar embert.** A romániai önkormányzati választások miatt a megemlékezésre október 4-én került sor, a járványügyi szabályok szigorú betartásával. A megemlékezés a helyi református templomban zajlott, ígét hirdetett Kelemen-Karikás Árpád, helyi református lelkész, mely után a helyi fiatalok rövid műsora és Bartha Imre VRNT

törzskapitány szavalata következett. A nagybaconi fúvósok kíséretében vonultunk az áldozatok emlékművéhez. A lelkész felolvasta a tizenhárom áldozat nevét. A kegyelet koszorúinak elhelyezése és himnuszaink eléneklése zárta a megemlékezést.

8. Vitézavatás

A Vitézavatást sokszori halasztás után, 2020. november 7-én tartottuk Csikszépvízen, a római katolikus templomban. Sajnos, a vírusjárvány miatt szigorú korlátozásokkal.

Vitézi Székünk új tagja v. Bálint Antal

Vitézi Székünk új tagja v. Bálint Antal

Az avatás után a kitüntetések átadása következett. Vitézi Székünkől v. Szabó Kinga v.hadnagyot és v. Krizbai Irénnét Bronz Nemzetvédelmi Kereszttel tüntették ki. Az avatás után kivonultunk a csikszépvízi erdő szélén levő „Szegények temetőjéhez,” ahol sok hősi halottunk nyugszik tömegsírokban, az ő tiszteletükre egy méretes keresztet lepleztünk le, s a helyi katolikus plébános szentelte fel. A megemlékezés koszorúzással és himnuszaink éneklésével zárult.

Vitézi közösségünk e felemelő események után együtt maradt. Kiváló nemzettestvérünk, rendtagunk, Barátnk örök nyugalomra helyezése ekkor volt: Rendünk legidősebb tagjától, v. Orbán Ferenc v. hadnagy úrtól,

Ünnepi csoportkép a vitézavatás után

a Bilibók tetőt védő Székely Hadosztály egységének utolsó katonájától, népművésztől, Csikszék jelenlegi székkapitányának, v. Orbán Imrének édesapjától vettünk örök búcsút, kísértük utolsó útjára a csiktaploccai temetőben. Feri bácsit nagy tisztelet és szeretet övezte. Rendünk több vitézi székéből kísértük Őt utolsó útján. Adjon Isten örök nyugalmat neki.

9. Kőkorona avatása, felszentelése Bácsfaluban

2020. november 15-én részt vettünk Ófelsége, a Szent Korona kőbe öntött másolatának felszentelési ünnepségén, a Brassó melletti Bácsfaluban, amely v. Kerecsen László törzskapitány adománya.

Az ünnepség evangélikus istentisztelettel kezdődött. Rab Sándor VRNT, Brassó-Hétfaluszék székkapitánya ismertető előadást tartott a Szent Koronáról. V. Lázár Elemér Erdély otkp, h.főkapitány mondott köszöntő beszédet, felolvassa v.Kerecsen László törzskapitány levelét. Ezt Vass Vince

VRNT v.hdgy. szavalata követte. Miklós István VRNT v.hdgy Bronz Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetést vehetett át. Ezt követően vonultunk ki a leleplezendő és felszentelendő Kőkoronához, melyet v. Lázár Elemér Erdély otkp, h.főkapitány és VRNT Rab Sándor szkp. lepleztek le, Nt. Koszta István evangélikus püspök-helyettes úr áldotta meg. Az ünnepség a koszorúzással ért véget.

Olasztelek, 2020.12.07.

v.Kósa Ilona Imola mb.szkp.

ÉSZAK-ERDÉLY TÖRZSSZÉK

2019. KOLOZSVÁR, ERZSÉBET NAPOK ÉS ERZSÉBET BÁL, SZENT KAMILL OTTHON

Ez az ünnep alkalom arra, hogy emlékezzünk Erzsébetre, a magyar szentre; s a magyar nemzeti hőökre, akiknek szobrát évek hosszú sora alatt állíttatta fel v. Tokay Rozália. Egy – szinte szakrális hely, mely itt, és csakis itt, a világnak ebben az egyetlen kis szegmensén fellelhető. Emlékezzünk, ünnepelünk hittel és alázattal, ragaszkodva nemzeti értékrendünkhöz, kultúránkhöz.

Emlékezzünk ezekkel a képekkel a 2019-es, már hagyományos

Erzsébet Bálra és vigalomra, mely az összetartozásról, magyar kultúráról, nemzeti hagyományokról szól. Barátságról, örömről, a találkozás nagyszerűségéről. S ráadásként egy olyan helyen, amelyet egy törékeny kis aszszony hozott létre, megvalósítva saját elhatározását: menteni a magyar nemzet rászorulóit, segítségért kinyújtott kezeiket megfogva; s mindezt fel nem fogható kitartással, vasakarattal, elkötelezettséggel végigküzdvé, a Szent Kamill Rend támogatásával, baráti háttérrel.

(Fotók: Svájci Magyar Hírmondó videójából)

Kőrösi Viktor Dávid
Konzul

Pál atya
kolozsvári Ferenczes szerzetes

Ráczy Levente
RMDSZ

György Balázs
Plébános

Kovács Árpád
Plébános

Miholcsa József
szobrász

Készült :
Sz. Kamill otthon
Kolozsvár
2019. november

Kegyelettel emlékezünk Rozáliára, akit az Úr az Ő nagy kegyelmével magához szólított. Nem értjük, s szeretnénk tiltakozni, hiszen annyi nagyszerű terv maradt megvalósítatlan, annyi ember mindennapjairól gondoskodott: idősről, s gyermekekről, édesanyjukról; annyi megkezdett beszélgetés várna a folytatásra... Nagyszerű közéleti és művészi munkája – befejezetlen. De amit Ő elért, talán mégis az Élet teljességét mutatja. Sok ember imája száll az égbe lelkiüdvéért! S mennyi szép emlék hagyott ránk! – s van, aki folytatja az ő nagy munkáját! Ebbéli hitünkben megerősödve, a jövőben is barátként bekopogva a Szent Kamillba – őrizzük meg jól emlékezetünkben v. Tokay Rozália Anna asszonyt, Csöpit. Isten Veled...

vitéz Lázár Elemér Erdély otkp. h.fkp.

V. Tokay Rozália – mindig munkában, harcban és alkotásban. Sok idős magyar ember támasza.

ÚJRA VITÉZI BÁL NAGYSZÁNTÓN!

2020. január 18.

Teltházas volt az idei vitézi bál, amelynek helyszíne a Nagyváradhoz közeli Nagyszántó volt.

A bihari község református templomában Fábián Tibor lelképásztor üdvözlő beszédével és rövid áhítatával kezdődött a Partiumból, a Székelyföldről és az anyaországból megjelent vendégek programja. A Történelmi Vitézi Rend tagjai mellett szép számban jöttek el a szentjobbi huszár és a diószegi kuruc hagyományörző csapat tagjai is. A vitézi zászlók ezután a művelődési házba vonultak át, ahol a bál főszervezője és házigazdája, Dr. v. Geréb Miklós mb. törzskapitány külön üdvözölte a rendezvény fővédnökét, vitéz Hunyadi László főkapitányt és védnökeit, vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitányt, illetve vitéz Kocsis László törzskapitányt.

A főkapitány bálnyitó beszédét és Bátor Gáza polgármester köszöntőjét követően műsort adott a borsi Galagonya Néptáncgyűttes és a szentjobbi Vadvirágok Népdalkör. Meleg Vilmos VRNT színművész hazafias verscsokrot adott elő. Új tisztségviselői megbízások és elismerések átadására is sor került.

Vitéz Kerecsen László törzskapitány különleges ajándékkal érkezett: a Szent Koronát ábrázoló szoborral, amelyet Rendünk Szentjobbon tervez felállítani. A talpalávaló zenéről a Nyáradmenti Bakák Zenekar gondoskodott. A rendkívül ízletes, hagyományos bihari ételeket a helyi Református Nőszö-

vetségi csoport készítette. Jóféle pálinkáikat és ízletes borait a borász rendtársak kínálták fel. A belépők és a tombola bevétele jótékony célokat szolgált, a nagyszántói református gyülekezetet támogatták vele. A hajnalig tartó vidám mulatságra minden résztvevő vendég szívesen fog visszaemlékezni.

Fotó-összeállítás: Sipos Béla, v. Tolnai E.

Köszönet minden kedves rendtársunknak, szervezőknek rendezőknek, a nagyszerű műsort bemutató ifjaknak és tanáraiknak, egyházaink képviselőinek, a konyhán serénykedőknek, a tombolatárgyakkal megajándékozókknak, a finom házi sütemények sütőinek! S még sorolhatnánk, ki mindenki szorgoskodott azért, hogy Nagyszántón ilyen fejedelmi esemény jöjjön létre! Felejthetetlen volt a Bál, s reméljük, a világiárvány elmúltával újra találkozhatunk Veletek Nagyszántón, vagy a Partiumban valahol, egy rendi-baráti találkozón.

Magyarország több törzsszékének tagjai.

Nagyenyed apokalipszise: 1849. január 8.

Az év első napjaiban az enyediék mindig újból és újból átélik a város és a környék egykori borzalmait. „Emlékezünk, hogy megmaradjunk!” címmel szerveztek idén második alkalommal olyan megemlékezést, amelynek legfontosabb epizódjai a fáklás felvonulás és Domonkos László Nagyenyedi ördögsekér című könyv bemutatója voltak.

Mint ismeretes, a környéken 1848 őszén már elkezdődött a szisztematikus kiirtása a magyar lakosságnak. Az első mészárlásra 1848. október 14-én került sor Kisenyeden, az áldozatok száma pedig hétről-hétre, hónapról-hónapra szaporodott. A legsúlyosabb veszteségeket ért települések Székelykocsárd, Gerendkeresztúr, Balázsfalva, Zalatna, Verespatak, Abrudbánya, Boroskrakkó, Borosbenedek, Magyarigen, Borosbocsárd, Algyógy, Marosújvár és Felvinc voltak, de az atrocitásokat ért települések listája korántsem teljes. A leginkább elhíresült pusztítás 1849. január 8-ról 9-re virradó éjjel történt, amikor Axente Sever és Prodan Simion ortodox pópák vezetésével felkelők rohanták meg Nagyenyedet, megközelítőleg 1000 embert mészároltak le, a híres kollégiumot pedig elpusztították. A környék magyar áldozatainak a száma közel 5000-re tehető. Dél-Erdélyben nem igen akad olyan település, ahol ne volna kit gyászolnunk. 1848–49-ben szisztematikus népiirtás vette kezdetét ezen a tájékon, amint a szerbek ostromolta Délvidéken is. A balkáni népiirtók a halálnekem leggyötrelmesebb és legmegalázóbb formáit választották. Amit a tatárjárás, törökidő, parasztlázadások nem tudtak bevégezni, azt a román szabadsapatok – viszolygó, de állhatatos osztrák támogatással – megtették: magyartalanították Erdély déli tájait.” /Margittai Gábor

Magyarországon nagyon kevesen ismerik a forradalom erdélyi történéseinek nagyenyedi epizódját. Ami a németeknek Drezda, az számunkra Nagyenyed: a szó igazi értelmében vett mártírváros.

A megemlékezést a Bethlen Gábor Kollégium és a Bethlen Gábor Alapítvány szervezte./szabadsag.ro

Emlékmenet a Don-kanyar magyar hőseiért

A II. világháborúban a 2. magyar hadsereg hiányos felszerelésű katonái nem bírták feltartóztatni a többszörös túlerőt a Don folyónál. A szovjetek 1943. január 12-én megtörték a magyar arcvonalat és néhány hét alatt felmorzszolták a sereget. A múlt század egyik legnagyobb tragédiájában a 200 ezer honvédből alig 60 ezren tértek vissza családjaikhoz. A tragikus esemény emlékére Nagykárolyból immár nyolc éve szervez emlékményt v. Berei Károly. / Erdélyi Napló, Sütő Éva, 2020. január 17.

Augusztus 16.

Szent Korona emlékhelyé vált Kaplony

A Nagykároly tözsomszedságában található községben 2020. augusztus 16-án, a vasárnapi szentmise keretében áldották meg a magyar Szent Koronát ábrázoló műalkotást. Az ünnepély hangulatát a helyi fúvószenekar játéka adta meg. A szentelést ft. Timár Asztrik OFM atya végezte. Az emlékmű megvalósításában kiemelten köszönjük Mosdóczi Vilmos polgármester hathatós támogatását. Az alkotó, v. Kerecsen László törzskapitány - a járványhelyzet miatt nem tudott személyesen jelen lenni - üzenetét v. Kocsis László tb. törzskapitány tolmácsolta az egybegyűlteknek. Koszorút helyeztek el a Történelmi Vitézi Rend hajdúsági, margittai, nagykárolyi képviselői, valamint az Észak-Erdélyi Törzs.

A fúvószenekar a felszentelt Szent Korona emlékmű körül

ÉSZAK-ERDÉLY „Angyalkommandó”

Rendünk nemcsak a múlt értékeit ápolja, hanem igyekszik a társadalom minden szegmensében helyt állni. Ennek fényében az Észak-Erdélyi Törzs novemberi tiszti ülésén a karitatív tevékenységeket is a kiemelt fontosságú megvalósítandó projektek közé soroltuk. Az „Angyalkommandó” karácsonyra készülve máris akcióba lépett. Rendtársak ado-

mányaiból liszt- és olajadományt juttatott a nagykárolyi Oasis Mater Celestina gyermekotthonba, amely a piarista nővérek felügyelete alatt működik. Köszönet minden adományért, amellyel segíthettük a gyermekotthont. Feltett szándékunk ezt a tevékenységünket tovább is folytatni. Adjon hozzá Isten erőt, kegyes szívű embereket.

A 2020-as évünket a vírushelyzet határozta meg. Bár eltelte az év kevesebb eseménnyel, de lélekben talán közelebb hozott bennünket. Mert érezzük a személyes találkozások, a jóízű beszélgetések elmaradásának hiányát, melyeket ugyan felváltanak a telefonok és számítógépek lehetőségei, de ezek nem pótolhatják a közös ünnepvárás, az elvégzett munka feletti örömet, melyet megosztunk családdal, rokonsággal, barátokkal. Ki kell tartanunk, s bízunk kell elsősorban önmagunkban, bízunk kell az értünk meghozott szigorú rendeletek hatásában, s várjuk a vírus elleni oltóanyag mielőbbi megérkezését. Bízunk kell legfőként pedig a Jóisten mindenekfelett lévő nagy kegyelmében.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK! – ERDÉLY Történelmünk fényes lapjai!

Dr. vitéz Molnár Károly orvos-tábornok (Nagybacsoni Molnár Ferenc visszaemlékezése nyomán 2004)

Mindenkor az igazságért harcoltam!

Vitéz sepsi-nagybacsoni dr. Molnár Károly orvos-tábornok 1894. szeptember 12-én született Csíkbánkfalván, egy erdővidéki, nagybacsoni lófő székely család sarjaként. Édesapja Molnár Károly iskolaigazgató, néprajzkutató Csíkszentgyörgy után Gyergyóremetén. Édesanyja Saller Ida, apáca tanító Gyergyószentmiklóson a Polgári Iskolában, osztrák-német származású. Elemi iskoláit Gyergyóremetén végzi, Csíksomlyóra megy középiskolába. Iskolatársa volt Márton Áron. 1910-től a csíkszeredai fiúgimnáziumban folytatja, 1914-ben érettségizik. Vizsgái után a kolozsvári orvosi egyetemre jelentkezik, de októberben besorozzák Székelyudvarhelyre a 82-es gyalogezredhez. Miután elvégzi a tartalékos tiszti iskolát, kivezénylik a lengyel-orosz frontra. A galíciai áttörésben való helytállásáért megkapja az első vitézségi érmet. 1918-ban mint főhadnagy és zászlóaljparancsnok részesül a második vitézségi éremben. Meghül, tüdőgyulladására kezelésére Budapestre megy szabad-

ságra, folytatja az orvosi tanulmányokat, de újra behívják és kiküldik az olasz frontra. 30 ütközetben vesz részt. Orvosi törekvése nem lazult, magával vitt könyveiből készül a vizsgáira. Végetér a háború. 1920-ban munkát vállal a mentőszolgálatnál, továbbtanul, megházasodik. Megszületik Károly fia. Orvossá avatása 1922-ben történik, mint belgyógyász és fogorvos. A Honvédség Budapesti 1. számú Honvéd Helyőrségi Kórházában nyer alkalmazást. 1924-ben a pécsi Hadapród Iskola fogorvosa. 1926-ban századossá léptetik elő, 1936 - 39 között a pécsi Helyőrségi Kórház fogászati osztályát vezeti. 1938-ban őrnagyi rangot kap. A Ludovika Akadémiára helyezik, fogorvos és egészségügy tanárnak. Székely eredete miatt 1940-ben Erdélybe vezénylik, kinevezik a Marosvásárhelyi Honvéd Csapatkórház parancsnokának. Felvételt nyer a Vitézi Rendbe. 1942-ben alezredessé léptetik elő, másodszor is megnősül. Felkeresi még életben lévő édesapját Gyergyóditróban és születési helyét, Nagybacont.

1943 közepén Marosvásárhelyről a lengyelországi orosz frontra irányítják, a 106-os számú tábori kórház parancsnokságával bízzák meg, német fennhatóság alatt. A kórházat Prinszkból Lukastovba telepítették. 120 munkaszolgálatos zsidó közül tízet a németek munkára követeltek, kérték a kiadatásukat. Mivel tudta, hogy Lublinban kivégzés vár rájuk, ezt megtagadta. Ezek az emberek – hála Molnár doktornak, megmenekültek és biztonságosan hazaértek! 1944-ben Kassán ezredesi kinevezést kap. Visszavezénylik a Marosvásárhelyi Csapatkórházhoz. Mivel az orosz csapatok előrenyomultak, a kórházat Sümegre telepítették. Itt sem maradhatott, Budapest várható

orosz ostroma miatt Ausztriába való áttelepítésre kapott parancsot. Ezt nem hajtotta végre, hivatkozva a dunántúli sebesültek sokaságára. Ő azonban menekülni kényszerült. Fronthleitenbe érve az elhurcolt magyar egészségügyi anyag raktárába került, amelyből kórházat „hozott össze,” Partizán Kórház felirat alatt működött. Májusban az anyagot Budapestre szállították és átadta az illetékes hatóságoknak.

Lakását bombatámadás érte. Koholt vádakkal letartóztatták, mindenáron börtönbe akarták juttatni. Semmilyen vádat nem tudtak rábizonyítani, így szabadon bocsátották. Orvosi hivatását nem folytathatta, tüt-cérnát árult. Próbálták bevonni a kommunista pártba, visszautasította, végeljárás alá vonták, nyugdíjigényéből kizárták, elbocsátották a honvédségtől. 53 évesen körzetorvos lett. Zaklatták, vádolták, besúgónak akarták beszervezni. Mindent elutasított. Végül a MÁV-kórházban fogorvosként dolgozott. 1967-ben nyugdíjba ment. 1972-ben megkapta 50 év orvosi működése után az ARANYDIPLOMÁT, s 1982-ben a GYÉMÁNTDIPLOMÁT, 1987-ben a VASDIPLOMÁT, 1992-ben a RUBINDIPLOMÁT. 75 éves orvosi helytállásáért kizárólag az ő kedvéért GRÁNIT DIPLOMÁT ad ki az egyetem. 1991-ben, 97 éves korában tábornokká nevezték ki. 100 éves korában nagyszabású ünnepséget rendeztek tiszteletére. A sport életeleme volt: szépkorúként is, minden nap lejárta a Lukács fürdőbe úszni. 106. éves korában, 2001 június 20-án rövid betegség után elhunyt.

Katonai pályafutása folyamán nemcsak beosztottai, hanem a felsőbb vezetés is méltányolta rendkívüli érdemeit, amelyeket a legkülönbözőbb kitüntetésekkel jutalmazott. Így az egyik legszebben dekorált főtisztként tarthatjuk számon. Rendjelei

2020-ban, Rendünk által állított emléktáblája

látván Kéri Kálmán vezérezredes nagy elismeréssel adózott idős tábornoktársának. Kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem 1915, Ezüst Vitézségi Érem 1916, Bronz Katonai Érdemérem 1917, Ezüst Katonai Érdemérem 1917 (két utóbbi a kardokkal), Károly Csapatkereszt 1917, Honvédelmi miniszteri dicsérő elismerés 1933, Kormányzói Dicsérő Elismerés 1937, Háborús Emlékérem 1938, Felvidéki 1939, a vitézi címmel

együtt újabb Ezüst Katonai Érdemérem 1940, Erdélyi Emlékérem 1941, Honvédelmi miniszteri dicsérő elismerés 1942, Nagy Honvéd Sportügyességi Jelvény 1943, Nemzetvédelmi kereszt 1943, Magyar Érdemrend lovagkeresztje 1943, II. osztályú Tűzkereszt 1944, III. osztályú Tiszti Szolgálati Jel 1943, Tiszti szolgálati kereszt 1944, I. osztályú Honvédelemért Érdemérem 1993.

A Kerepesi temetőben helyezték örök nyugalomra. Vitéz sepsinagybaczoni Dr. Molnár Károly orvos életeleme a szeretet és igazság volt, mely Istenhitétől kapott támogatást.

Csikszereda 2020 nov.6.

vitéz Lázár Elemér Erdély otkp, h-fkp.

Akiről szólni kell! Pogurszki László

Sokan megállnak egy vasárnapi szentmise után az I. és II. világháborús emlékmű előtt, a templomkertben Csikajnádon. Olvassák a neveket, ki ismerős, ki nem. Kire emlékeznek, kire nem. Hiába! Az idő telik, így az emberek változnak, a régi emlékek megkopnak, a családok elköltöznek, kihalnak. De sorban a nevek ott maradnak, nyomot hagynak, generációkon át! Reméljük, a rombolás korszaka végetért! Az emlékművön, az elesettek sorában van egy idegen név. Legalább is annak tűnik, mert nem ajnádi, nem magyar név, nem ismeri senki, így az emlékekből kitörölődött. Ez az idegen név a néhai Pogurszki Lászlóé. Csupán néhány évet élt Csikajnádon, mégis neve idetartozik a falu hősi halottai közé! 1919-ben született Beszarábiában lengyelként, ahol ruszének, németek, oroszok, románok, még magyarok is éltek. Az édesapja lengyel, édesanyja Grósz Ilona, német származású. Az akkori politikai nyomás és etnikai villongások menekülésre készítették a családot, Bukarestben telepedtek le. László 4 éves korától él itt, románul végzi iskoláit, és próbál beilleszkedni a nagyvárosi életbe. Abban az időben Erdélyből és a Székelyföldről is sokan mentek Bukarestbe dolgozni, szolgálni. Ha megtalálták számításaikat, ott is maradtak. Mások meg a spórolt kis pénzüikkel hazajöttek Erdélyre és új életet kezdtek. Így ismerkedett meg Bukarestben a 30-as évek közepén a csikajnádi Orbán Juliskával. Összeházasodtak. De nehéz évek következtek.

1940-ben, amikor Észak-Erdély visszatért Magyarországhoz, Juliska is hazajött, hozta férjét. Ajnádon telepedtek meg, édesanyjánál, de sokáig nem lakhattak nála. A hatóság is zaklatta. Gyanús személynek tartották, mint idegen nevű áttelepültet, ezért minden nap, majd hetente, aztán havonta, jelentkeznie

kellott a járasi kapitányságon, Csíkszépvízen. Mivel kiderült, hogy nem kém, felhagytak a hívogatással. A faluban működött egy kis tejfeldolgozó üzem, munkát és hajlékot kaptak. Laci asztalos lévén, Csíkszeredában talált munkát. Háborús hangulat uralkodott Európában! Ezért minden fiatal férfi katonai előkiképzésben részesült. Laci sem volt kivétel. Magyar állampolgár lévén, tagja lett a gyimesfelsőlaki Erődszázad Kiképző Központnak, 1 hónapos kötelező kiképzésen vett részt. 1943-ban felköltöztek Budapestre. Nagyváros, több lehetőség. A haladás, a tudás, a tapasztalat igénye vezérelte. Asztalos mesterségével igen nagy megbecsülésnek örvendett. Lelkileg és anyagilag is fölemelkedtek. Lakásuk, társaságuk, jólétük volt. Aztán 1944-ben jött a katonai behívó! Kikerült az orosz front-ra, majd karácsony táján hadifogoly lett. Ott sem hagyta el magát. Mivel jól beszélt oroszul, jelentkezett tolmácsnak. Nem volt rossz sorsa, egy kis befolyásra is tett szert! Csakhogy az orosz vodka itt is megtette a hatását! Egy ráütés alkalmával, az orosz katonák bevodkáztak! Tivornya közben rátörtek a nőkre, és gyalázatosan jártak el mindannyival. Laci ezt nem tudta nézni!

A halálra rémült nők védelmére kelt. Próbálta testével és minden erejével megakadályozni a becstelenséget. Csakhogy ő hadifogoly volt. Egy felbőszült orosz katona pisztolyt rántott és szemközt lötte! Azonnali halállal távozott ebből a gyilkos világból. Az utolsó jótéteménye életébe került. Halálában is csak a becsület és a hűség maradt utána. Aznap nem volt több tivornya!

Felesége sokat kereste, kutatta sírját, de nem talált rá. Halála történetét egy fogolytársa mesélte el. Pogurszki Lászlóra ma nem emlékszik senki. Nincs gyermeke, nincs rokona, hűséges felesége is több mint negyven éve megtért szeretett férjéhez a mennyországba. Így ránk hárul a feladat, tiszteljük annak az embernek emlékét hőseink között, aki emberebb volt az emberről! Nyelviségén átlépve, szolgálta élete árán is azt a hazát, amely választott hazája volt, azt az embert, aki rászorult a segítségére. Azt a megrémült embert, aki Istenhez kiáltott segítségért. És az Úr meghallotta és őt küldte, mint kiválasztott katonáját!

vitéz Orbán Imre szkp.

MOYSES MÁRTON

1970. május 15-én halt bele égési sebeibe a 29 éves Moyses Márton, aki három hónappal korábban benzinnel öntötte le és gyújtotta fel magát a rendszer ellen tiltakozva Brassóban, a kommunista párt székháza előtt. **2001-ig sem Erdélyben, sem Magyarországon családján, és legszűkebb ismerősi körén kívül senki nem ismerte mártíriumát.**

Akik ismerték, egybehangzóan vallanak kiemelkedő tehetségéről, rendkívüli igazságszeretetéről. A Sepsiszentgyörgyön született székely fiatalember lelkében – 1956-ban – a magyar forradalom ültette el kitörölhetetlenül a szabadságvágyat. A 15

éves baróti diák október utolsó hetében negyedmagával titokban útra kelt. A zöld határon átszökve a magyar forradalom segítségére siettek. Márton a sötétben eltévedt, és nem jutott át Magyarországra. Vizsgálati fogságba került, majd osztálytársaitól elválasztva más iskolába, Marosvásárhelyre kényszerítették. 1960-ban a kolozsvári tudományegyetem első éves magyar irodalom szakos hallgatóját a szekuritáté emberei megrémült évfolyamtársai mellől, a tanteremből vitték el. Kevesen látták viszont. Az akkor 19 éves Moyses Mártonnak kommunistaellenes, forradalmi versei miatt kellett bűnhődnie. Verseit elkobozták, őt magát pedig 7 év börtönre ítélték! A börtön borzalmaiból bőven jutott a költőnek. A kínvallatások szörnyen meggyötörték, de ő – iszonyú valósággra fordítva le Dsida Jenő Psalmus Hungaricus-ának sorait: „Nyelvemen izzó vasszeget / üssenek át!” – inkább saját nyelvét metszette le, mintsem vallomásra bírják a verőlegények ütlegei.

Szabadulásával a megaláztatások nem értek véget. Moyses Mártont Nagyajtára kényszerítették – istállószolganak. A költő 1970-ben, február 13-án, egy évvel Jan Palach prágai és Bauer Sándor budapesti mártírúma után bement Brassóba a kommunista párt székháza elé, leöntötte benzinnel, és meggyújtotta magát. Az élő fáklyára a közelben ólálkodó szekuritátésok rávetették magukat, és elhurcolták. Megtagadták tőle az orvosi ellátást. Rettenetes kínok között szenvedett hónapokon át, míg május 15-én visszaadta lelkét teremtőjének.

Ha ma Erdélyben megkérdezzük tíz magyar értelmiségit ki volt Moyses Márton, kilencen még nevét sem hallották. Volt osztálytársai közül is sokan csak annyit tudnak, hogy 1956 miatt börtönbe került. Ha Tófalvi Zoltán, jeles erdélyi publicista és 56-kutató két hónappal ezelőtt nem hozza tudomásunkra az általa több éves munkával feltárt tragikus történetet, akkor a megátalkodottan ember- és magyarellenes romániai kommunizmus eléri célját: miután elrabolta verseit, még a hősi emlékezetet is megtagadja a mártír költőtől. Mégsem volna helyes, ha közös annéziánkért kizárólag másokat tennénk felelőssé. A mindenkor magyar nyilvánosságnak, végső soron a magyar nemzetnek, kellene annyi ereje legyen, hogy az igazságért, a szabadságért, a tisztességért – egyszóval a hazáért – életüket áldozó mártírok emlékét megőrizze. Jan Palach tettének híre bejárta a világot, és a döbbenet erejével hatott: megtorpantott egy világbirodalmat. Moyses Márton azonos értékű tetteről még nemzettársai sem tudnak.

Jan Palach emlékét mártírúmanak 30. évében is áldják, még Budapesten is!

Moyses Márton nevét mártírúma után 30 évvel sem ismerik, még Kolozsváron sem! A magyar nemzet történetének legsötétebb százada szülte emlékezetünk csonkaságát is. Ha élni akarunk, annak jeleként, hogy meghaladtuk a XX. századot, magunknak kell lebontanunk a magyar társadalmat elválasztó és megosztó falakat, legyőznünk beidegződött tehetetlenségünket. Az életüket senki másét nem veszélyeztető módon feláldozó hősök tette különösen felértékelődik a tömegpusztító öngyilkos merényletek korában. A mártíroknak hála, tisztelet és örök emlékezet jár. Az új évezred első esztendei nem múlhat el anélkül, hogy Moyses Márton mártír költő emlékét méltó helyen be ne emelnék a magyar nemzet tudatába. /MVSZ SAJTÓSZOLGÁLAT

Azóta újabb 20 év telt el. Emlékét híven őrizzük, feledésbe menni nem hagyjuk.

NÉMETORSZÁG TÖRZSSZÉK

A Magyarok Fája

A gyalázatos trianoni békeszerződés 100. évfordulóján az Ulmi Magyar Kultúregyesület és az ulmi és Ulm környéki magyarok összefogásából egy kocsányos tölgyfával állítunk emléket. Legyen ez a tölgyfa élő felkiáltójel, hogy mi, magyarok nem felejtünk! Ez a fa Ulm városának tulajdona, amely 500,- EUR-ért a magyarok fája lehet, az Ulmi Magyar Kultúregyesület udvarán áll, zöld övezetben. Kedvező körülmények között több száz évig is élhet. A fa ünnepélyes tulajdonba vétele: 2020 június 4-én 12.00 óra Helyszín: Ulmi Magyar Kultúregyesület.

Június 6. Ulm, megemlékezés

Bajtársaink üzenetei, telefonhívásai, őszinte segítségei újra és újra meggyőzték a Németországi Törzsszék vezetőségét, hogy valóban nem vagyunk egyedül! Sikerült összehoznunk az ulmi és Ulm környéki magyarokat a 100. évforduló alkalmából úgy, ahogyan azt eltervez-tük. Fohászsunkat valahol fenn is meghallották, hiszen a kis eső és szél sem akadályozta megemlékezésünket. A

Südwest Presse is jelen volt a figyelemfelkeltő megemlékezésen Ulm központjában és másnap rövid cikkben ismertették az eseményt. A rendezvények szervezését, engedélyeztetését nemzeti Székely Enikő VRNT vitézi hadnagy intézte, összehangolva az itteni magyar szervezetek, egyesületek legjobb előadóit, képviselőit. Férje, Attila, valamint Füzesi Tamás ulmi hegedűművész a gyakorlati munkákkal segítettek igen hathatósan. Köszönjük minden résztvevőnek a fáradságát és legfőképp azt, hogy sok gyermeket hoztak magukkal erre az eseményre!

A megemlékezésről készült képeket, videófelveteleket, beszámolót v. szárazajtai Bakó Botond elhelyezi az Ulmi Magyar Kultúregyesület honlapjára: (<http://ulmke-online.de/category/trianon100/>), illetve olvasható majd a Facebookon az Ulmi Magyar Kultúregyesület oldalán is. <<http://ulmke-online.de/category/trianon100/>>

Rendtársi üdvözléssel, a magyar feltámadás reményében bízva, tisztelettel.

v. szárazajtai Bakó Árpád tb. székkapitány

BUDA TÖRZSSZÉK 2020. évi eseményei

1/ 2020. 01 10. délelőtt, Mátyás Templom. Részvétel a 77 éve történt doni katasztrófa áldozatainak emlékére rendezett emlékező szentmisén és az ezt követő megemlékezésen a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Díszudvarán.

Az előző évekhez hasonlóan Pest Törzsszékével és Tengerész Alegységünkkel együtt szerveztük a részvételt mindkét helyszínen. Rendünk felelős vezetője vitész Balog Barna Pest Törzsszék törzskapitánya volt, egységes megjelenésünket v.Kardos László székkapitány, díszegységparancsnok irányította. A templomban most is a szentélyben foglalhattunk helyet, míg a Hadtörténeti Intézet és Múzeum udvarán rendi egységünk állt díszsorfalat. Nagy örömközpönkre jó egészségi állapotának köszönhetően találkoztunk doni hősünkkel, a 98 éves vitész Smohay Ferencsel, aki idén is a Honvédelmi Minisztérium díszvendége volt.

hattunk doni hősünkkel, a 98 éves vitész Smohay Ferencsel, aki idén is a Honvédelmi Minisztérium díszvendége volt.

2/ 2020. 01 10. délután, Újlengyel, Általános Iskola. Rendtársunk vitész Bagaméri László Szent Korona előadása, a Trianon-100 előadássorozat nyitó előadásaként.

A VATYA Népe Egyesület által szervezett előadássorozatot vitész Bagaméri László rendtársunk így mutatta be: „*Idén lesz 100 éves a trianoni békediktátum, melynek megújításai (1947 Párizs, valamint az „alapszerződések”) a mai napig sújtják Nemzetünket, különösen az elszakított területeken élő Nemzetestvéreinket. Ennek igazságtalanságáról, hatásairól beszélni kell. Ezért is szervezték erről egy előadássorozatot, amelynek első előadására engem kértek*

fel, ami megtisztelő számomra, tekintve az előadói névsort. Mint nemzeti létünk alapjáról, itt is Őfelségéről, a Szent Koronáról fogok beszélni, de most a Szent Koronával kapcsolatos tévhitekről és téves tanításokról.” Nemzetes úr által említett előadói névsorban olyan személyiségek voltak, mint Drábik János, v. Jelenczki István, Bogár László, Raffai Ernő, ill. további neves személyiségek.

3/ 2020.01.12., Pákozdi Katonai Emlékpark ill. Doni Kápolna. Megemlékezés a doni áldozatokra, kiállítással és a hagyományos tűzgyűjtással.

Az Urivi áttörés 77. évfordulójára szervezett emléknap a Katonai Emlékparkban kezdődött kiállítás megnyitásával. Ezen a kiállításon bemutatásra kerültek a harci események valamint az innen származó katonai emléktárgyak. A megemlékezés este a doni kápolnánál folytatódott ökumenikus imával, amelyen Spányi Antal megyéspüspök úr őexcellen-

ciája és a történelmi egyházak képviselői emlékeztek a tragédia áldozataira. Fejér megyei alegységünk tagjai mellett Buda Törzsszéktől is jelen voltunk néhányan, újra együtt emlékezhettünk Rendünk doni hőisével, vitéz Smohay Ferencel. A don-menti áldozatok emléktáblájánál együtt koszorúzott a helyi alegység vezetője v. Mihályi Katalin szkp, v. Hajdú Szabolcs tb. tkp. és Buda Törzsszék nevében v. Béres Ferenc otkp.

4/ 2020.01.19., Margitsziget a kolostor romjainál. Szent Margit mise.

Idén is részt vettünk az Erdő Péter bíboros úr által celebrált, Szent Margit tiszteletére rendezett misén, melynek lebonyolításában rendezőként és szereplőként két rendtársunk, vitéz Hermann Eszter Domszky Andrásné és vitéz Harmat Péter segítettek. A szokásos januári csípős hideg ellenére most is sokan eljöttek, Buda Törzsszékéből is többen ott voltunk. A misén díszköpenyben jelentünk meg, vitézi fegyellemmel és kiállással. Buda Törzsszék számára azért is fontos ez a rendezvény, mert sok évvel ezelőtt még néhai vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úr vezetésével vettük részt ezen a misén, így jelenlétünkkel – azóta is, minden évben - Rá is emlékezünk.

5/ 2020.02.09., Hazatérés Temploma (Bp., V. ker. Szabadság tér). Megemlékező istentisztelet Kormányzó úr halálának évfordulóján. Az istentiszteletet a hely gazdája, a Horthy Miklós Társaság új vezetője, ifj. v. Hegedüs Lóránt tartotta.

6/ 2020.02.11., Budapest XII. ker. Turul szobor. Megemlékezés a budavári kitörés áldozataira.

A három XII. kerületi szervezet és a Történelmi Vitézi Rend Buda Törzsszéke által is támogatott megemlékezést fő szervezője a XII. kerületi KDNP Szervezete, melyet díszegységgel és nagyszámú jelenléttel támogattunk. Ez a rendezvény Törzsszékünk hivatalos Kitörés-megemlékezése, melyen családtagjainkkal együtt több mint 20 fővel vettünk részt. Felállásunkat v. Kardos László szkp. úr, díszegység-parancsnok irányította. Nagy örömünkre Pest Törzsszék tagjai közül is velünk együtt emlékeztek néhányan. Mivel a kitörés áldozataira való megemlékezés még mindig tabu téma, ezért továbbra is nagyon fontos, hogy emlékeztessük honfitársainkat a hősökre - és áldozatokra.

ahol az 1945-ben történt eseményeket felidézve emlékezünk meg a kitörésben elesett több tízezer magyar és német katonáról. A program lezárásaként, rájuk gondolva helyeztük el koszorúinkat a Kitörés Kövére. A két órás rendezvényt követő jó hangulatú bajtársi ebéd sem maradt el, csak most a Művelődési Ház helyett a Hársfadombi Általános Iskola tornatermében tartották. Rendünket most is legalább hat törzsszék tagjai képviselték.

8/ 2020.02.15. este, Bp., V. ker. Hazatérés Temploma. Budapesti Vitézi Bál.

7/ 2020.02.15. délelőtt, Mány. Az 1945-ös budavári kitörés áldozataira, a Mányt elérő katonákra és a Mányról bevonult doni áldozatokra emlékeztünk. A rendezvény, mely a Történelmi Vitézi Rend központi Kitörés megemlékezése is egyben, a szokásos négy helyszínen került megrendezésre. A kezdő helyszín idén a katolikus templom volt. A házigazda, Kelényi T. József plébános úr köszöntőjét egy színes, közel egy órás megemlékezés követte. Ennek végén kiemelt programként, vitéz Vasadi Gusztáv adta át Ugron Zoltán polgármesternek az általa készített Szent Korona és koronázási jelvények fából készült másolatát. A rendezvény a szokásoknak megfelelően a Hósi Emlékműnél folytatódott, ahova fegyelmezett menetben vonultunk át. A megemlékezés utolsó helyszíne a Kitörés Köve volt,

A több kisebb létszámú Vitézi Bál és a várható jelentkezők alacsony létszáma miatt elmaradt a központi Vitézi Bál. Helyette Budapesten Pest Törzsszék és a Horthy Miklós Társaság tagjai közösen szervezték meg a hagyományokat követő kisebb, kb. 120 fős budapesti Vitézi Bált a Vitézi Rend 100. évfordulójának tiszteletére. A bálon nemcsak

budapesti, hanem vidéki rendtársaink is részt vettek. A szervezők a bált nagyon kedvező részvételi díjból tudták megrendezni, ami köszönhető a sok felajánlásnak és támogatásnak, főleg a rendezvényt kiemelten támogató vitéz Szabó János székkapitány úrnak. A bált vitéz Béres Ferenc otkp. és a házigazdák, fő szervezők, vitéz Balog Barna tkp. és v.Hegedűs Lóránt lelkész úr nyitották meg. Ezt meghívott művészek és művész rendtársaink egy órás színes kulturális műsorai követték. A vacsora után tánc, táncverseny és a Vitézi Rend történetéből összeállított vetélkedő is volt. Éjfélkor pedig vitéz Balog Barna törzskapitány úr és felesége lepte meg a bálozókat egy nagy Magyarország formájú húsos tállal. A hajnalig tartó bál minden résztvevő számára felejthetetlen élmény maradt.

9/ 2020.02.16., Nemzeti Múzeum. A „Magyar Világ” (alcíme: Időutazás a 2. Világháború előtti utolsó békeévek Magyarországra.) című kiállítás megtekintése.

Rendünk szervezésében több mint 50 fő jött el a kiállításra, melyet a kiállítást létrehozók tárlatvezetésével tekinthetünk meg. Csodálatosan összeállított anyagot láthattunk, melyet az első kézből kapott, nagyon értékes bemutató, történelmi áttekintés és tárgyi ismertető tett felejthetlenné. A kiállítást legjobban az alábbi írással lehet bemutatni „Régen láttam egy ilyen szuper és korrekt kiállítást, ami kezdődik a trianoni békediktátummal, az elcsatolt ország-részek visszaszerzésével, majd az 1938-as Eucharisztikus kongresszus és a világháborúban való részvételünkkel folytatódva az aktuális időpontokhoz kapcsolódó civil világ életével. Hihetetlen sok eredeti relikvia, emléktárgyak, képek-fényképek és még sorolhatnám, mi mindent mutatnak be. Számunkra különösen fontos és érdekes ez a mondhatni jubileumi kiállítás, mert idén emlékezünk a 100 éves trianoni diktátumra, a Kormányzó úr által 100 éve alapított Vitézi Rendre és készülünk a 82 év után újra Magyarországon tartandó Eucharisztikus világkongresszusra!”

10/ 2020.02.25., Bp., XXII. kerületi Önkormányzat. Megemlékezés a Kommunizmus áldozataira.

A XXII. kerületi Önkormányzat rendezvénye Buda Törzsszék hivatalos megemlékezése is, mely a Városháza dísztermében kezdődött, s két külső helyszínen koszorúzással folytatódott.

11/ 2020.03.01., Hazatérés Temploma (Budapest V. kerület, Szabadság tér 2.)

Megemlékezés vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzóvá választásának 100. évfordulójáról. Istentisztelet keretében emlékeztünk meg arról, hogy 100 éve választották kormányzónak Horthy Miklóst. Beszédet mondott vitéz Balog Barna, a Történelmi Vitézi Rend Pest Törzsszékének törzskapitánya, a Horthy Miklós Társaság alelnöke. Az istentiszteletet Hegedűs Lóránt lelkész úr, a Horthy Miklós Társaság elnöke tartotta.

12/ 2020.03.08., Duna Palota (Bp. V. ker. Zrínyi u. 5.) Jótékonyági Koncert a törökbecsei Szabadság-szobor újraállításaért.

Törökbecsén 1903-ban avattak egy turulmadaras Szabadság-szobrot, melyet a bevonuló szerb csapatok 1918-ban ledöntöttek, és az emlékoszlop tetején álló Turul-szobrot a Tiszába dobták. Délvidéki rendtársaink vitéz Link Lajos v.hadnagy úrral az élen, óriási munkát fektettek abba, hogy ez a szobor újra álljon Törökbecsén. Megtalálták az oszlop darabjait, ill. tudják, hogy a Tiszában hol található a Turul-szobor. Ennek kiemelését és a Szabadság-szobor újraállítását szerették volna megvalósítani Trianon 100. évfordulóján. Erre gyűjtöttek forrásokat, melynek egyik állomása volt egy jótékonyági est: a budapesti Duna Palotában megrendezett koncert. A jótékonyági koncert fő támogatója Prof. Dr. Kásler Miklós az Emberi Erőforrások Minisztériumának minisztere volt. A fellépő művészek nagy része is Rendünkhöz közel álló személyek voltak. Az est folyamán több százezer forint adomány gyűlt össze a cél megvalósítása érdekében.

13/ 2020.03.12., Bp., Új Köztemető. Hadnagy asszonyunk vitéz Majzik Klára, Németh Árpádné temetése.

Buda Törzsszék kiemelkedő tagját veszítette el személyé-

ben. A motorja volt nemcsak a XXII. kerületi alegységünknek, de szeretett kerületének és a POFOSZ-nak is. Buda-fok-Tétény Önkormányzata is saját halottjának tekintette, ezért temetésén sok önkormányzati dolgozó is megjelent Karsai Ferenc polgármester úr vezetésével. Rendünk részéről nagyon sokan jelen voltunk, hogy utolsó útjára elkísérjük Klárikát. A Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány úr mondott megemlékező és búcsúztató beszédet.

14/ 2020.03.15., XXII. kerület Gesztenyés kert 1848-as obeliszk, utána a II. kerületi Gábor Áron emlékmű. Rendünk Buda Törzsszékének koszorúzási megemlékezése az 1848-as márciusi eseményekre. A járványügyi

szigorítások bejelentése és a hivatalos ünnepek lemondása után, szűk létszámmal, saját megemlékezést tartottunk mindkét helyszínen. A forgatókönyv ugyanaz volt, egy rövid megemlékező beszéd és egy vers elmondása után koszorúztuk meg az emlékműveket.

15/ 2020.03.15. Az 1848-49-es forradalom kitörése évfordulóján a Történelmi Vitézi Rend tagjai közül négy rendtársunk is magas állami kitüntetést kapott. Közülük ketten Buda Törzsszék tagjai.

A járványügyi helyzet miatt a kitüntetések tényleges átadására csak augusztus 20-án került sor.

I./ vitéz Hunyadi László főkapitány: A Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetést a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, ötvös, restaurátor, az esztergomi Főszékesegyházi Kincstár, valamint számos magyarországi és külföldi plébánia liturgikus kegytár-

gyainak szakszerű restaurálása során végzett munkája elismeréseként kapta.

II./ vitéz Kontra Jenő: A Magyar Érdemrend Tisztikeresztje polgári tagozata kitüntetést, mint a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Épületenergetika és Épületgépészeti Tanszékének egyetemi tanára, professor emeritus, a megújuló energiák hasznosításával kapcsolatos kutatási

eredményei és oktatói munkája, valamint a Kárpát-medencei felsőoktatási kapcsolatok fejlesztésében vállalt szerepe elismeréseként kapta.

16/ 2020.06.04. 16 óra, Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébániatemplom (Erzsébet-híd pesti hídfő). Trianoni megemlékezés szentmisével egybekötve.

A szentmisén és az azt követő megemlékezésen a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Királyi Koronaörök Egyesülete adták a díszegységet, ill. Őfelsége a Szent Korona mellett szolgálókat. A szentmisét dr. Osztie Zoltán plébános úr celebrálta. Ezt követően 100 másodpercig szóltak a harangok, emlékeztetve mindenkit a 100 évvel azelőtti gyalázatra. A rendezvény megemlékezési részén Kiss Csinszka Flóra művésznő, Juhász Gyula: Trianon című versét szavalta, majd Dr. Zachar Péter tanszékvezető egyetemi docens, történész felejthetetlen emlékbeszéde következett.

17/ 2020.06.04. 18 óra, Hazatérés Temploma (Budapest V. kerület Szabadság tér). Trianoni megemlékezés Istentisztelet keretei között. A 100. évforduló másik, Rendünk számára is nagyon fontos megemlékezését a Horthy Miklós Társaság szervezte. Sokan voltunk és a szervezők felkészült-

ségének köszönhetően, a járványügyi előírásokban meghatározott létszámot nem meghaladva, a templomban a biztonságos távolságtartás érdekében kihangosítás segítségével a téren is figyelemmel lehetett kísérni a megemlékezés menetét. Az istentiszteleten ígét hirdetett ifj. Hegedűs Lóránt lelkes úr. Megemlékező beszédet mondott v. Zetényi-Csukás Ferenc, v. Balog Barna Pest Törzsszék tkp. és Gaudi-Nagy Tamás. Az ének és zeneszámokat Lukácsy Katalin, Bacsi János és Hegedűs Zsuzsanna szolgáltatta. A megemlékezés záró eseményeként a templom előtt álló keresztnél helyeztünk el koszorúkat ill. gyújtottunk meg 100 mécsést.

18/ 2020. szeptember 26., Budapest, XII. kerület Márton Áron tér. Megemlékezés a 40 évvel ezelőtt, 1980. szeptember 29-én elhunyt Márton Áron püspökre. A XII. kerületi szervezetekkel való kiváló kapcsolatot tovább erősítve,

azonnal elfogadtuk a meghívást, hogy Erdély felejthetetlen püspökére együtt emlékezzünk. A szervezők az előbbi évek más rendezvényeihez is hasonlóan, a Keresztény Konzervatív Egyesület, a KDNP XII. kerületi Szervezete, a Történelmi Vitézi Rend és a Farkasvölgyi Baráti Kör voltak. A rendezvényen a járványügyi előírásokat szigorúan betartva, szép létszámmal vettünk részt, melyen természetesen Rendünk biztosította a díszegységet.

19/ 2020. október 3., Csepel Belváros - Kisboldogasszony Templom. Megemlékezés az 5 éve elhunyt vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány úrra.

Szombat esti szentmise keretében emlékeztünk meg nemzeti úrról. A szentmisét budai rendtársunk, Mons. Kertész Péter, pápai káplán, kanonok, érd. főesperes, püspöki tanácsos atya celebrálta. Az időpont pontosan egybeesett az 5 évvel ezelőtti búcsúztató szentmise időpontjával.

*vitéz Dékány Ágoston
(1948-2015)*

20/ 2020. október 6., Érd Kálvin tér, a református templom kertje. A szokásos érdi megemlékezés az aradi 13 tábornokra és Magyarország első független, felelős miniszterelnökére.

Az aradi vértanúk emléknapján az 1848-49-es forradalom és szabadságharc leverését követően Aradon kivégzett 13 vértanúra, illetve az ugyanezen a napon, Pesten kivégzett gróf Batthyány Lajosra, Magyarország első független, felelős kormánya miniszterelnökének emlékére rendezett városi ünnepségen vettünk részt. Ez a rendezvény a Történelmi Vitézi Rend központi megemlékezése is évek óta. Az ünnepi szónok Dr. Holló József ny. altábornagy úr volt. Közreműködött a MH Légierő Zenekara, vitéz Katona János alezredes, karnagy vezetésével. Az ünnepség házigazdája vitéz Erdélyi-Takács István tkp. volt. Ebben az évben a járványhelyzet miatt az általános iskolások nem léptek fel, de a rendezvény így is méltó volt hőseink emlékéhez. Az ünnepség az aradi tábornokok emlékművének koszorúzásával záródott. A Történelmi Vitézi Rend tagjai számára az este ezzel nem ért véget, a református templom egyik nagyobb helyiségében kellemes bajtársi beszélgetésre került sor.

21/ 2020. október 22., Budapest XXII. ker. Városház tér, az 1956-os emlékműnél. Budafok-Tétény Budapest XXII. kerület Önkormányzatának megemlékezése az 1956-os Forradalom és Szabadságharcról. A megemlé-

kezést az Önkormányzat a járványügyi szabályozásoknak megfelelően tartotta meg. A nehéz helyzet ellenére is a kerület lakói kö-

zül sokan vettek részt rajta. Rendünket is szép létszámmal képviseltük; koszorúzással is emlékeztünk az 1956-os októberi eseményekre. Nagy öröm volt számunkra, hogy gyenge egészségi állapota ellenére vitéz Dudás Károly 56-os hősiünk is velünk emlékezett. Az oldalkocsis motorkerékpárját már nem tudta vezetni, de Hozzá méltóan egy elektromos háromkerékűvel érkezett. Sajnos, Nemzetes Úr, kedves rendtársunk a koronavírusban elhunyt. Ezért is marad számunkra olyan felejthetetlen ez a nap, mert akkor találkoztunk vele utoljára.

22/ 2020. október 23. 10 óra, Budapest, II. ker. Széna tér. Saját megemlékezés az 1956-os Forradalom és Szabadságharc hőseiről és áldozatairól. A korábbi önkormányzati választások utáni megváltozott körülmények és a járványhelyzet miatt saját szervezésben, az emlékmű előtt alakzatban felállva egy rövid megemlékező beszéd után együttesen koszorúztunk. A Széna téri harcok hősei emlékére vitéz Foltán László szavalt el egy verset. Utána

gépkocsikkal átmentünk budai másik helyszínünkre, a XII. kerületbe.

23/ 2020. október 23. 11 óra, Budapest, XII. ker. Gesztenyés Kert. Saját megemlékezés az 1956-os Forradalom és Szabadságharc hőseiről és áldozatairól. Ezen a

helyszínen a Széna téri megemlékezéshez hasonlóan az emlékmű előtt alakzatban felállva, rövid megemlékezéssel, együttes koszorúzással és szavalattal emlékeztünk meg 56 hőseiről. A saját szervezésű rendezvényünkhöz csatlakozott a XII. kerületi KDNP szervezet néhány tagja is.

24/ 2020. november 4., az Újköztemető 301-es parcellája. Szokásos megemlékezésünk a forradalom leverésének napján az áldozatok sírjainál. Ez a rendezvényünk

Budapest és Pest megye törzsszékeinek közös rendezvénye. A már 15 éve indított és 16. alkalommal megszervezett megemlékezés a járványhelyzet miatt most csak rövid ideig tartott. A temető előtti találkozóhelyről többen is a rendelkezésünkre álló Csepel teherautóval jöttek a helyszínre. A parkolóból már alakzatban vonultunk fel a 301-es parcella táblájához. Az idei emlékező beszédet vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány tartotta, aki Pest Törzsszék vezetőjével, vitéz Balog Barna törzskapitánnyal együtt koszorúzott az emlékmű táblájánál. Tengerész Alegységünk a Horthy Miklós Társaság nevében helyezte el koszorút. Rendezvényünk második felében, a sírok közötti séta közben virágokat és mécseseket helyeztünk el az 56-os mártírok sírjaira.

Összefoglaló: Sajnos, a koronavírus-járvány miatt sok feladatunkat nem tudtuk elvégezni. Elmaradt mindkét állománygyűlésünk és számos rendezvényt ki kellett hagynunk. Ebből legfájóbb a Vitézi Rend alapításának 100. évfordulója alkalmából tervezett megemlékezések elhalasztása volt. Remélhetőleg egy év múlva ezeket pótolhatjuk.

vitéz Béres Ferenc Buda TSZK tkp., otkp.

PEST TÖRZSSZÉK

2020. évi tevékenységünk összefoglalója

Szokásunkhoz híven, **január második hétfőjén** találkoztunk Rendtársainkkal Újpesten, a Polgárok Házában. Programunkat, az újesztendő köszöntésén túlmenően, a korábban megkezdett előadássorozatunk befejező részének meghallgatásával, azt követően szabad beszélgetéssel, illetve az éves tervek ismertetésével töltöttük.

Február

9-én, a Tengerész Alegység vezetésével vettünk részt a v. nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr halálának évfordulója alkalmával megtartott Istentiszteleten, a Hazatérés Templomában.

10-én megtartottuk szokásos klubnapunkat, Dr. Szabó József János történésznek az Árpád-vonalról tartott előadását hallgattuk meg.

13-án részt vettünk a Stefánia Palotában megtartott, a Magyar Zászló Napjához kapcsolódó gálán, ahol a 2018. március 16-i zászlófelvonulásra emlékeztünk, melyen Törzsszékünk tagjai is nagy létszámban jelen voltak.

15-én Pest Törzsszék a Horthy Miklós Társasággal közös szervezésben megrendezte Vitézi Bálját, melynek elnevezése – a közös rendezés okán – Nemzeti Bál lett.

Köszönet a két főtámogatónak: v. Szabó János v.hadnagyunknak és ifj. Hegedűs Lóránt nagytiszteletű úrnak, valamint a fellépő művészeknek.

24-én, a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján koszorút helyeztünk el a ferencvárosi pályaudvarnál levő emlékhelyen.

Március

1-én, Törzsszékünk tagjai közül többen jelen voltunk Rendünk alapítója, v. nagybányai Horthy Miklós kormányzói ki nevezésének 100. évfordulója alkalmából, a Szt. Gellért téren megtartott megemlékezésen. Azt követően – a Szabadság téri Református Templom érintésével – a Vértanúk teréig vonult az emlékezők menete.

10-én megtartottuk szokásos klubnapunkat. Többek között megállapodtunk abban, hogy a v.hadnagyok vezetésével, kiki lakókerületében vesz részt a március 15-i rendezvényeken, így történt ez a Zuglóban, Csepelen, Újpesten stb. lévő helyszíneken.

Április, május: sajnos, a vírushelyzet miatt kénytelenek voltunk tervezett rendezvényeinkről lemondani.

Június: a járvány miatti szigorú óvintézkedéseket betartva 4-én Zuglóban, Csepelen, a Ferencvárosban, Lőrincen, valamint a Hazatérés Templomában emlékeztünk meg a trianoni gyászról.

9-én Kormányzó úr születésnapjára emlékeztünk a Belvárosi Templomban, illetve a Hazatérés Templomában.

Augusztus

5-én, a Kommunizmus Újpesti Áldozatainak Emléknapján vettünk részt v. Gáspár Károly v. hadnagyunk vezetésével. 20-án v. Turba László tb. törzskapitányunk a köztársasági elnök által adományozott, Magyar Érdemkereszt kitüntetést vette át a Karmelita Kolostorban v. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes-től.

30-án a Nemzeti Zászló és Címer Napja alkalmából – a márciusról elha-

lasztott rendezvényen –Törzsszékünkől 20 rendtársunk vett részt az Operaháztól a Hősök teréig érő menetben, az immár hagyományos, 1848 m. hosszú zászlóval való felvonuláson és az azt követő rendezvényen.

Szeptember

28-án v. Sárdy György rendtársunktól búcsúztunk a Farkasréti Temetőben.(VT. Hadak Útja)

Október:

6-án kis csoportokban emlékeztünk vértanúinkra, a március 15-i megemlékezésekhez hasonló módon, most is lakóközre- teinkben.

10-én tagságunk egyhar- madának részvételével (ez a vírushelyzet miatt dicséretes létszám volt) megtartottuk idei állo- mánygyűlésünket.

Ez alkalomból vehet- te át dr.v.Szabó György v.hadnagyunk a Vitézi Érdemkereszt Bronz fo- kozata kitüntetést, nem- zetes László Zoltán a VR Nemzetvédelmi Kereszt

Bronz fokozatát, valamint v. Balog Barna tkp. a VR Nemzet- védelmi Kereszt Ezüst fokozatát.

22-én az 1956-os Forradalom és Szabadságharcra emlékezve a kerületi rendezvényeken vettek rész rendtársaink.

31-én Monoron, a Történelmi Vitézi Rend Pest Törzsszéke nevében fát ültettünk az ott lévő kis tavat körülvevő ligetbe. Helyi összefogással 64 db platánt ültettünk el a jövő nemze- dék számára.

November

4-én a korábbi évekhez hasonló- an Törzsszékünk a Rákoskeresztúri Köztemető 301- es parcellájánál tartotta meg a Forradalom eltip- rása és a szovjet megszállás áldo- zataira történő megemlékezését.

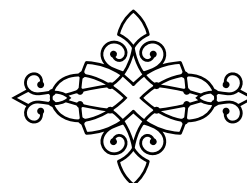
December

Sajnos, klubnap nélkül – több elhunyt rendtár- sunkra emlékez-

ve – telefonon, számítógépen keresztül kívántunk egymásnak szebb, egészségben teljes új esztendő. Reménykedünk abban, hogy Rendünk fennállásának 100. évfordulóját már újra teljes létszámában, egészségesen ünnepelhetjük meg.

Köszönöm a Pest Törzsszék tagjainak, hogy a világjárvány miatt kialakult válsághelyzethez ellenére, vitézi helytállás- ról számolhattam be.

v. Balog Barna Pest Törzsszék törzskapitánya

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2020 október 17. A Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom k.e.e. vármegyék Székkapitánysága által megtartott őszi állománygyűlés

Vitéz Beregszászi-Hegyi László V.Kaszál József szkp, v. Hunyadi László főkapitány, v. Soltész Gyula főszéktartó, tkp, v. Zeidler Sándor kp.szkp.

Szeptember 25. A Vitézi Rend alapításának 100. évfordulójára megnyitott kiállítás a tatai Kuny Domokos Múzeumban, a Vármúzeumban, melyet Facsar Mihály gyűjteményéből rendeztek. A kiállítást megnyitotta vitéz Zeidler Sándor székkapitány, a Történelmi Vitézi Rend

katonai szakértője. A kiállítás támogatói voltak: Nemzeti Kulturális Alap, Kuny Domokos Múzeum, Tatai Városkapu Zrt., Tatai Városgazda Nonprofit Kft.

Néhány rendtársunk a kiállítás megtekintése után: Szantner Gábor VRNT v.hdgy, v. Vizi László v.hdgy, v. Udovecz György, v. Kaszál József szkp./ v. Beregszászi-Hegyi László mb.v.hdgy, v. Nagy Zsuzsa, vitéz Horváth Zoltán

Október 23. Baj.

A Komárom-Esztergom m. Székkapitányság hivatalos fotója: v. Laborc Péter készítette a fotó-beszámolót.

Október 23. Tata

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK, NYUGAT-FELVIDÉKI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Még mielőtt megszólalnak a harangok

Minden év június hó 4. napján Észak-Komáromban a környékbéli magyarok, vallási felekezettől függetlenül összejövünk a komáromi református templom udvarán, a v. Smidt Róbert székkapitány, nemzetközi hírű fadaragó művész által alkotott Trianoni emlékműnél. Pontosan a 4 órás harangzó után megemlékezünk a Magyarország számára oly tragikus eseményről, a Trianoni diktátumról, amely nemcsak Magyarország területi megcsonkításáról, de teljes tönkretételéről is szól. Az 1000 éven át magyar, magyarok lakta területek sok hazug szó és Kun Béláéknak „köszönhetően” csatolták el Magyarországtól.

Akkor a még nem létező Szlovákia határok nélküli volt, mely sok gondot okozott a trianoni bizottságoknak az osztozkodásnál. Terület- és határok nélküli, nemlétező országnak azért voltak országos képviselői??

Végül mégis - a vitákban a magyaroktól „elzebrált” területekből egy országnyt megkaparintottak. Karol Medvecký ott tevékenykedő „Szlovákiát” képviselő, emlékiratában megírta: „Követeléseink nagyobbak voltak, de mégis többet kaptunk, mint remeltük, Károlyinak és Kun Béláéknak köszönhetően.”

Ez évben /2020/ a koronavírus terjedésének megfékezése idézte elő, hogy Szlovákián, sőt a környékbéli országokban mindenfajta gyülekezetet betiltottak. Felvidéken, a Trianon-megemlékezést évente megrendező csoport elhatározta, hogy ez

évben összejövétel nélkül, de lesz megemlékezés: csak harangszóval hirdetik a történeteket és ismertetik a gyásznapot.

4 óra közeledtével elhatároztam, hogy ha egyedül is, de mégiscsak úgy érzem, hogy az emlékműnél, a harangszónál lenne a helyem. Párszáz Komáromi és környéki ember szintén így döntött. Sőt Ekelről egész csoport érkezett!

K e l l e m e s
meglepetésem-
re, nem voltam
egyedül, a
h a r a n g s z ó
z ú g á s á n á l

lassan megtelt a tér. Lengtek a magyar és az Árpád-sávós zászlók, megjelentek a Trianont elítélő transzparensok. Valaki elkezdte és közösen énekeltük a Magyar Himnuszt, utána az itt évente szokásos Magyar Hiszekegyet. „Hiszek egy hazában...”

A komáromi színház színésze is eljött, olyan szándékkal, hogy az emlékműnél, ha egymaga lesz is, elmond egy verset. De nem volt egyedül! Mert ott voltunk. Mi vitézek - és sok-sok más emlékező magyar.

Az Ekeli hű Magyarok, Elszánt Komáromi Magyarok: A Nemzetes Urak: Simonyics Béla VRNT, Fülöp Dezső VRNT, Hrala Gyula VRNT. v.hadnagy

Ki rendezte ezt a - mondhatom - tiltott összejövételt? Senki. Ki rendezte a programot? Senki. És mégis emlékeztünk, mert nem felejthetünk!

Válaszként: a fölvidéki magyar szívekben született a szándék: mégis ott lenni, ahova hív a kötelesség!

Hrala Gyula, Fülöp Dezső, Simonyics Béla

TÉL – 2020

KÖRMÖCBÁNYA – v. Fűri Attila és családja
a 2020-as év utolsó napjaiban

*Karanténban, de mégis együtt a család
a gyönyörű természetben!*

*Minden rendtársunknak, családjaitoknak jó egészséget
kívánunk! v. Fűri Attila*

ÉPÍTÉSZELET, TÖRTÉNELEM

– *Látomásból búcsújáró kegyhely. Felvidék*

A garamszentbenedeki bencés templom a közép-európai koragótika egyik legszebb emléke, főkapuja a jáki templom bejáratának szépségével vetekszik. Szlovákia második legnagyobb kolostora az egyik legrégebbi magyar bencés apátság. Az egyházi funkciók mellett török elleni végvár és búcsújáró kegyhelyként is számon tartott ez a titkokkal és legendákkal övezett, ódon hangulatú apátsági épület. Garamszentbenedek (Hronský Beňadik) a Garam jobb partján terül el, a bencés apátság temploma már 1075-től áll itt. Az apátság alapításáról szóló legenda Géza fejedelmet említi, aki egy vadászat után a Garam partján megpihenve fényt pillantott meg a túlparton. Látomása során arra az elhatározásra jutott, hogy ezen a helyen Szent Benedek tiszteletére templomot emeltet. A király igen nagyvonalúan adományozott a szerzeteseknek birtokokat, több falut, sőt még aranybányát is.

Háromhajós, kora gótikus arculatát Nagy Lajos királyunk idejében nyeri el, ekkor háromhajóssá terebélyesedik. Később, a XV. században huszita rongálás következtében komoly renoválásra szorul, ekkor kezd elveszíteni egyházi jellegét, a XVI. században már a török elleni végvári rendszer csekély helyőrséggel megerősített pontja.

Jobb oldalt az ablakban jobbra I. Géza király az alapító balra Endre király, vagyis II. András. A bal ablakot 1929-ben prágai mesterek kicserélték és Szent István és Szent László királyok helyett Ciril és Metód került az ablakba, hogy a kolostorban legyen egy kis szláv emlék is. /Fotó, kísérszöveg: v. Fűri Attila

Az épület sokat szenvedett a töröktől, 1599-ben fel is gyújtják a portyázó oszmán csapatok. A török, Bethlen Gábor és a császári csapatok egymásnak adják a kulcsot, mégsem az ostromok, hanem egy 1884-es tűzvész tesz benne akkorra károkat, hogy majdnem teljes újjáépítésre szorul. A Simor János hercegprímás vezényelte munkák során kerül át innen a híres garamszentbenedeki úrkoporsó Esztergomba, mely ma a Keresztény Múzeum féltve őrzött kincse. Déli oldalhajója őrzi a Szent Vér ereklyét, melynek 1510-ben külön oltárt építettek. Veronika kendőjének részecskéjét pápai ajándékként Mátyás király közvetítésével nyeri el az apátság, 1713-ban épül meg az oltár és az ereklye méltó helye, a Szent Vérékápolna. A tabernákulum fölött elhelyezett Szűz Mária kegyzoborral együtt fontos búcsújáróhellyé vált a kápolna.

Az északi mellékhajó oltárán Szűz Mária, Szent Benedek és Szent Skolasztika XV. századi szobrai láthatók. A szentély hálóboltozatának egyik zárókövét Nagy Lajos címere díszíti. A bal oldali falon látható freskók Szent György legendáját örökítik meg. Figyelemre méltóak még a csodás festett üvegablakok. Az apátság alatt ma is kiterjedt pincerendszer húzódik, a templom sírboltjában az egykor nagyhatalmú Koháry család tagjai nyugszanak. A templom mellett található kőtábla szerint ez a hely Európa földrajzi központja.

Cím: Kostol sv. benedikta, Hronský Beňadik. Megközelítés: Lévától (Levice) 18 km-re északra fekszik Hronský Beňadik, Nyitrától 43 km-re keletre az R1-es autóúton. A templomot közvetlenül a főút mellett találjuk. /Kirandulastippek.hu

Látnivalók a környéken: Selmecebánya, Bozóki vár, Kistapolcsányi kastély

SZÉKESFEHÉRVÁRI SZÉKKAPITÁNYSÁG

A járványügyi helyzet miatt kevesebb rendezvényt hirdettünk Székesfehérváron és környékén. A rendezvényeken kisebb létszámmal bár, de jelen voltunk, díszegységgel, koszorúzással képviseltük a Történelmi Vitézi Rendet. Sajnos, elmaradt több nyilvános rendezvényünk is.

Székesfehérvár: történelme összekapcsolódik a katonasággal, a katonai képzéssel. Székesfehérvár büszke katonaváros volt – s jelenkorunkban is – újra büszke katonaváros!

2020. 01. 12. Pákozdi, Don-kanyar emlékkápolna. Emléktűzgyújtás az Urivi áttörés 76. évfordulóján

A hagyományokhoz hűen idén is díszegység felállításával vettünk részt a megemlékezésen. A méltóságteljes ünnepségen mintegy 200-an tisztelegtek a 130 ezer magyar katoná emléke előtt.

Emlékbeszédet mondott Vargha Tamás, Székesfehérvár országgyűlési képviselője, államtitkár, Bobory Zoltán fehérvári költő, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség tiszteletbeli és ügyvezető elnöke. A katonahősökért Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, Szász Zoltán székesfehérvári református lelkész, Bencze András székesfehérvári evangélikus lelkész imádkozott. A rendezvényen részt vett kedves rendtársunk, v. Smohay Ferenc magyar királyi zászlós, tartalékos főhadnagy, doni veterán, a Székesfehérvári Magyar Királyi „Szent István” 3. Honvéd Gyalogezred katonája.

Az ismeretlen katoná sírjánál koszorút helyeztek el v. Béres Ferenc otkp, v. Mihályi Katalin v.hadnagy, v. Kovács Tibor v.alhdgy. Külön koszorúval emlékezett bajtársaira v. Smohay Ferenc magyar királyi zászlós, doni veterán, a Székesfehérvári Magyar Királyi „Szent István” 3. Honvéd Gyalogezred katonája

Ezúton köszönjük meg a szolgálatát azoknak a rendtársaknak, akik részt vettek e rendezvényen.

Családtaggal együtt mintegy 20 fő képviselte a Rendet. Külön köszönet v. Béres Ferenc otkp. és rendtagjainknak: v. Ádámosi-Sipos Albert VRNT v.hdgy. Százhalombattáról, v. Hajdú Szabolcs tb. tkp.-nak és fehérvári rendtársainknak. Az eseményhez kapcsolódóan nyílt meg a Doni emlékkiállítás, amelyen Berdó Gábor Károly, a Bajtársi Szövetség elnöke tartott beszédet. A Jégbe zárt pokol című, magángyűjtőktől származó, katonai emléktárgyakat bemutató tárlatot Farkas Lajos, a Dunaújvárosi Intercisa Múzeum igazgatója méltatta.

2020. 01. 16. Székesfehérvár, XX. Doni emlékmény. „Láthatatlan Hősök, akik velünk élnek”

Közös imádsággal, emlékező beszédekkel és gyertyagyújtással kezdődött a XX. Doni Emlékmenet Székesfehérváron. Az ezredfordulón Jásdi Balázs hagyományörző főhadnagy négy társával együtt indult útnak, hogy valós teljesítménnyel tisztelegjenek a magyar katonák hősiességéért. A kezdeményezéshez évről évre egyre többen csatlakoztak, és ma már az ország 70 településén több ezren gyalognak közösen az 1943. január 12-i urivi áttörés emlékére.

A XX. jubileumi Doni Emlékmenet program-sorozat központi nyitóeseményeként csütörtökön

este a Szent Imre-templom adott otthont, ahol Spányi Antal megyéspüspök celebrált misét az elhunyt katonák lelki üdvéért. Ezt követően a Városház téren, a II. világháború áldozatainak emléket állító Harang-emlékmű előtt emlékező beszédek hangzottak el. A Don-kanyarban harcolt magyar katonák emléke előtt mécsesgyújtással és díszlövészel tisztelegtek.

A történelmi emlékmény induló egységeinek egy része; előtérben (jobb o.) a Komárom-Esztergom m. Vitézi Székkapitányság néhány tagja; vezetőjük Szantner Gábor VRNT v.hdgy. A Doni Emlékmenetben résztvevők vitéz Smohay Ferenc doni veterán buzdító szavaival indultak: „Utatokhoz Isten áldását kérve kívánok sok sikert és szerencsét! A Hazáért Mindhalálig!”

2020.01.25. Gánt-Vérteskozmai út. Megemlékezés a II. világháborúban, a Vértesben elhunyt hősökről

Részt vettünk A Vértesi Erdő Zrt-nek Csákvár várossal, valamint Gánt Község Önkormányzatának szervezésében meghirdetett megemlékezésén a vérteskozmai út melletti II. világháborús magyar hősök tiszteletére emelt emlékművénél. Itt harcolt 1945. január 20-31. között a I. Magyar Királyi Huszáralakulat, amelynek katonái két hónapig tudták tartani a frontvonalat, a túlerőben előrenyomuló szovjetekkel szemben. A hősi halált halt katonák sokáig nem kaphattak dicsőséges áldozatukat hirdető, méltó emlékhelyet szülőföldjükön. A '90-es évek aztán meghozta a várva-várt fordulatot. Az addig titkon gyászoló ország hősi emlékművet emelhetett katonáiért. A Vértesi Erdő Zrt. 2013-ban állított kettős kereszt-emlékművet a Vértesben hősi halált halt magyar honvédek emlékére, mely előtt – immár hetedik éve – minden évben koszorúzással egybekötött megemlékezésen tisztelegnek a résztvevők.

Az emlékbeszédek után az elhunytakért Spányi Antal megyéspüspök mondott imát.

A megemlékezésen a Székesfehérvári Vitézi Székkapitányság, a Komárom-Esztergom Megyei Székkapitányság és a Kárpát-medencei Vitézi Rendi ág több tagja is részt vett, a TVR nevében koszorút helyeztünk el az emlékműnél.

2020. 02. 15. Mány, Kitorés emléknappja.

Az idei évben is részt vettünk a szovjet ostromgyűrűből való budavári kitorés emléknappja alkalmából szervezett megemlékezésen, mely a katolikus templomban celebrált szentmisével kezdődött. Vitéz Mihályi Borbála v.alhdgy közreműködésével v.Vasadi Gusztáv az általa készített Szent Korona és koronázási jelvények másolatát átadta Mány község polgármesterének. Az alkotó gondolatai az általa készített koronáról v. Mihályi Borbála v.alhdgy tolmácsolásában történt:

Régi hagyomány, hogy Mány Önkormányzata, lakossága, a Történelmi Vitézi Rend együttműködésével és szervezésével megemlékezik azokról a hős bajtársokról, akik a II. világháború magyarországi utolsó csatáját megvívva, a budapesti pokol csapdájából kitorva szerencsésen eljutottak Mány határába, ahonnan saját egységeik mentették őket a frontvonalon túlra. Magam is több éven keresztül eljöttem megemlékezni a budapesti kitorés hőseiről. Tisztelettel hajtunk fejet a háborús eseményektől, a súlyos veszteségektől sokat szenvedett falu előtt, a későbbiek során pedig a kitelepítettek emléke előtt.

Úgy gondoltam és egy évvel ezelőtt megbeszéltem v. Szabó Zoltán polgármester úrral, hogy elkészítem

családom segítségével és a mai napon átadom a Szent Korona másolatát, a jogart és az országalmát. Igaz, nem aranyból, készült, hanem fából, de igyekeztem betartani a Szent Korona formáját, méreteit, a gyöngyök színét, alakját. A Szent Koronát 1100 éven át sokfelé vitték, háborúból mentve, elásva, ellopva. De mindig haza került, Magyarországra. Néhány szó a munkáról: Unokám, Gyarmati Dávid rajzolta meg a királyok képeit és a Szentlélek-képet, 13 évesen. Úgy gondolom, egy láthatatlan erő védi a Szent Koronát. Mi Magyarok, mi vitézek őrizzük magyarságunkat. Így emlékezzünk meg Édesanyánk tanításáról, neveléséről!” Néhai vitéz dr. Papp Attilával közösen vittük magyar településekre az általam készített Szent Korona-másolatokat határon belül és határon kívül, egészen az ezer éves határig, Erdélybe. Ezt a Szent Korona-másolatot ajándékképpen átadjuk Mány község részére a székesfehérvári vitézi csoport nevében. Egy tekerccset is átadok, amelyben leírtuk a Szent Korona történetét. Fogadja szeretettel és ezennel: Tisztelettel átadom polgármester úrnak, őrizzék és hirdessék a magyar történelmet!“Isten áldja meg a magyart, Tartson neve, míg a Föld tart...”

Az átadási ceremónia során elhangzott néhai v. Vasadi Gusztáv előadásában Pósa Lajos: Magyar vagyok című verse. A rendezvény a hősi emlékműveknél koszorúzásokkal folytatódott, bajtársi megvendégléssel, beszélgetéssel zárult.

A Kitorés-emléknél

2020.02.20. Pákozdi, KEMPP Nemzeti Emlékhely.**Vitézi Emlékkő felújítása**

Folyamatos egyeztetések során v. Kováts Tibor vitézi alhadnagy koordináló segítségével megszépült a Vitézi Emlékkő, melynek költségeit a Vitézi Szék bocsátotta rendelkezésre. A Vitézi Rend megalapításának 100. évfordulója alkalmából a Nemzeti Összetartozás évének szellemében tervezett országos megemlékezés sajnos, az ismert járványügyi helyzet miatt elmaradt.

A rendezvény 2021. május utolsó hetében, a KEMPP vezetése, dr. Görög István ügyvezető által felajánlott „Vitézi Héten” lesz. Ekkor kerül sor a felújított Vitézi Emlékkő felszentelésére.

2020. 02. 25. Székesfehérvár, Ötvenhatosok tere. Kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja

A megemlékezésen Székesfehérvár és Fejér Megye Önkormányzata, s a Ciszterci Szent István Gimnázium diákjai elevenítették fel az elnyomó egypártrendszer zsarnokságait, majd Vargha Tamás országgyűlési képviselő beszélt az áldozatokról és a jóvátehetetlen bűnökről:

„Emlékezünk a helyrehozhatatlanra. Arra, hogy végigtartott a XX. századon egy forradalminak kikiáltott eszme. Ez

A résztvevők koszorúzással rótták le tiszteletüket az emlékműnél. A Történelmi Vitézi Rend nevében v. Hajdú Szabolcs tb. tkp. és v. Mihályi Katalin Mohosné szkp. helyezte el az emlékezés koszorúját

az eszme Marx és Engels szellemében a nép felemelkedésének ígéretével elkábított tömegeket a lenini-sztálini diktatúra igájába hajította. Emlékezünk a kivégzett, legyilkolt, megkínzott, börtönökbe vetett, elhurcolt, munkatáborokba zárt, kitelepített, otthonuktól, családjuktól, értékeiktől megfosztott áldozatokra./.../...a megnyomorított emberek és családok elrabolt évei, évtizedei nem hozhatóak vissza, a bűnök soha nem tehetőek jóvá!”- hangsúlyozta beszédében Vargha Tamás államtitkár, Székesfehérvár országgyűlési képviselője.

2020.03.07. Pákozdi, KEMPP Nemzeti Emlékhely. Évadnyitó

A szervezők a Katonai Emlékpark Pákozdi – Nemzeti Emlékhely felavatásának 10. évfordulóját köszöntötték és 11. évadát nyitották meg ünnepélyes keretek között. Az esemény felvezetéseként hagyományosan történelmi emlékfutás indult reggel Székesfehérvárról a KEMPP-ig, ahol a sportolók fogadását zenés, irodalmi műsor, ünnepi köszöntők és elismerések átadása követte.

10 esztendővel ezelőtt katonai tiszteletadással avatták fel az európai uniós támogatással létrehozott pákozdi Katonai Emlékparkot, melynek feladata és célja, hogy bemutassa az 1848-ban alakult Magyar Honvédség történetét, a főbb katonai eseményeket, emléket állítson a hős honvédeknek és hazafiasságra nevelje az ifjúságot. Az avatás jubileumát ünneplő és a 2020-as évadot megnyitó esemény hagyományosan a székesfehérvári Halesz-parkból indult kegyeleti futás résztvevőinek fogadásával kezdődött. Dr. Benkó Tibor honvédelmi miniszter köszöntötte a sportolókat.

Az ünnepi felszólalásokat dr. Görög István, a KEMPP ügyvezetője nyitotta meg, aki felelevenítette a KEMPP létrehozásának történetét és az intézmény által betöltött szerepet a magyar honvédelemben, a honvédelmi nevelésben. Mint mondta, a park az elmúlt 10 évben több mint félmillió látogatót fogadott, a vendégek fele gyermek volt, és egyre többen felnőttként is újra visszatérnek ide, tehát a létesítményt sikerült élettel megtölteni. **Dr. Görög István köszönetét** fejezte ki a stratégiai és együttműködő partnereknek,

a támogatóknak és az Emlékpark munkatársainak. A rendezvényen a Történelmi Vitézi Rendet 5 fő képviselte, v. Hajdú Szabolcs tb. tkp.

2020. 03. 15. Székesfehérvár, Fekete Sas Szálló. Március 15. Néma koszorúzás

A nemzeti ünnep alkalmából az idei esztendőben rendhagyó módon, néma főhajtással fejezték ki tiszteletüket a megemlékezők az 1848/49-es forradalom és szabadságharc hősei előtt, a Fekete Sas Szállónál, ahol annak idején a fehérvári márciusi ifjak találkoztak a forradalom napjaiban.

Az eseményen A Történelmi Vitézi Rend 6 fős díszegysége közösen helyezte el az emlékezet koszorúját

A koronavírus-járvány terjedése miatti rendkívüli helyzetben való összefogást szimbolizálva Székesfehérvár Közgyűlése közösen helyezte el a város koszorúját a megemlékezésen.

2020. 06. 04. Székesfehérvár, Ereklés Országzászló és Trianon Emlékmű

Nemzeti Összetartozás Napja

08:00: A trianoni békediktátum aláírásának századik évfordulójára emlékező városi programsorozat reggel az Országzászló téren kezdődött néma koszorúzással és csendes főhajtással.

A városvezetés meghívására 9 fős díszegységgel, koszorúzással tiszteltük az emlékműnél

18:00-18:30: 100 lépés a Nemzeti Összetartozás jegyében” - fáklyás felvonulás

A járványügyi szabályok betartásával zászlófelvezetéssel, a v. Vasadi Gusztáv kedves rendtagunk által adományozott Szent Korona-másolattal, néma felvonulással érkezünk a Fő utcán keresztül az Országzászló térre. Az emlékműnél közösen elmondtuk Nemzeti Hitvallásunkat, elénekeltük a Himnuszt.

A TVR saját helyi rendezvényeként hirdettük meg a programot. A rendezvény fővédnöke **Deák Lajosné önkormányzati képviselő**, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Küllhoni magyarokkal kapcsolatos feladatok tanácsnoka volt.

Mécsesek elhelyezésével tiszteltük az elcsatolt területeken élt és élő, elhallgattatott nemzetársaink előtt

Köszönjük a szolgálatot v. Kanizsai Zsoltnak és fiának, ifj. Kanizsai Botondnak, s minden résztvevőnek, akik jelen voltak az eseményen.

2020.06.27. Pákozd, KEMPP, Nemzeti Emlékhely. „Minden hősnek nemzetiségétől függetlenül” -emlékmű avatása

Az olasz Alpini Egyesület Magyarországon élő tagjai által a háborúban elesettek emlékére és tiszteletére állított emlékmű avatóünnepséget tartották a pákozdai Katonai emlékparkban. Olasz és magyar vendégek egyaránt eljöttek az eseményre. Professzor Antonio Dal Fabro köszöntő beszédében elmondta: Az emlékmű felállítása nem csak az olasz és a magyar hősök emlékének emeltetett, hanem minden katonának, akik a háborúban harcoltak, hiszen vezényelték őket, kötelességüket teljesítették. Mindannyian a hazájukért harcoltak, hősi halált haltak. Helyénvaló, hogy a műemléket ebben a gyönyörű parkban helyeztük el.

Tiszteltük az emberi értékek oltárán: a becsület, s hazaszeretet emlékművel előtt. A TVR. nevében koszorút helyezett el v. Hajdú Szabolcs tb. tkp. A rendezvény Szent László szobránál koszorúzással zárult. A TVR nevében v. Mihályi Borbála v. alhdgy helyezte el a kegyelet koszorúját.

2020. 07. 05. Székesfehérvár, Belváros, Hősök tere. „Emlékezet hangja”

300. alkalommal szólalt meg a katonahősök emlékére a Fekvő katonánál az *Il Silencio*

Németh István, a Krajcáros Alapítvány elnöke szervezésében 2019 szeptemberétől a Fekvő Katonánál 18 hónapon keresztül – majdnem minden este – elhangzott a Takarodó dallama, amely hajdanában hozzá tartozott minden katonaváros hétköznapi életéhez. Az „Emlékezet hangja” - program keretében fehérvári és az ország számos pontjáról érkező katonazenészek adták elő eredeti hangszeren az ismert dallamot.

2020. 07. 17. Székesfehérvár, Zichy liget. Megemlékezés a 17-es gyalogezred katonáira

A Magyar Királyi 17-es Honvéd Gyalogezred július 18-i emléknapja alkalmából idén is részt vettünk a Zichy-ligetben szervezett megemlékezésen az „oroszlános” emlékműnél. A Magyar Királyi 17-es Honvéd Gyalogezred emléknapja a 2. isonzói csata napjához kötődik. Az ezred – miután megjárta a Kárpátokat, harcolt az orosz csapatok ellen – 1915-től az olasz fronton töltött be fontos szerepet, főként a Doberdón és környékén vívott állóháborúban, ami az önfeláldozó kötelességtudat, az emberi tragédiák és óriási anyagi veszteségek szimbolikus helyszíne lett. Az ezred hatalmas embervesztéssel állt helyt. Vadon Gábor, a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjának elnöke „Trianon 100 éves árnyékában”, a 2. isonzói csata

A rendezvény koszorúzással zárult, mely során a TVR helyi szervezete is elhelyezte az emlékezés koszorúját

évfordulója előtt egy nappal felelevenítette a gyalogezred történetét. A beszédben szólt a város díszpolgáráról, a katonai leleményességéről és hősiességéről ismert v. márkosfalvi Sipos Gyula honvédezredesről, aki „1915-től nagy emberséggel és eredményesen vezette a rábízott egységeket, öt isonzói csatában vezényelte győzelemre ezredét, a háború végén pedig – a harcokban elszennvedett rendkívül nagy katonaveszteségek mellett – rendben visszavezette az egységeket Székesfehérvárra.” Az ezred 1918 decemberében szűnt meg, majd a 69. gyalogezredből és a 17. gyalogezredből alakult meg a 17. magyar gyalogezred, ami a későbbi székesfehérvári magyar királyi 3. Szent István gyalogezred jogelődje. Vadon Gábor főhajtással fejezte be beszédét, a hős katonák emléke előtt tisztelegve.

2020.08.02. Székesfehérvár, Öreghegy. Szent Donát kápolna búcsúnapja

Az idei évben is jelen voltunk a Szent Donát kápolna búcsúján, melyen Spányi Antal megyéspüspök celebrált ünnepi szentmisét. *„A magyar nemzet keresztény nemzet, keresztény hagyományai, gyökerei vannak, és nincs másként jövője, csak, ha keresztény marad. Isten segít, nincs mitől félnünk, ki kell állnunk bátran, meg kell tennünk, amit tehetünk, és akkor új világ, az Isten országa születik meg bennünk és körülöttünk.”* – fogalmazott Spányi Antal püspök.

2020. 08. 14. Székesfehérvár, Szent Imre templom. Országfelajánlás, fogadalmi ünnep

A járványügyi korlátozó intézkedéseket figyelembe véve és az előírásokat betartva a székváros fogadalmi szentmiséjét és az azt követő körmenetet idén csak szűkebb körben, korlátozott számban tudták megtartani. A Történelmi Vitézi Rend 6 fő jelenlétével vehetett részt az eseményen.

A ceremónián a hagyományok szerint **Magyar Koronaőrök Egyesülete** is részt vett. Az ünnepi liturgiában a megyéspüspök a Magyarok Nagyasszonya pártfogását, közbenjárását kérte az egész magyar népet.

2020. 08. 15. Székesfehérvár, Lánosz Kornél Gimnázium. Megemlékezés a 3. Szent István Gyalogezred katonáira

„Szent István bakáira”, a Magyar Királyi 3. Szent István Gyalogezredre emlékeztünk a koszorúzással egybekötött ünnepségen – az ezred megalakulásának 100. és felbomlásának 75. évfordulóján.

Vitéz Böhm Martin történész tolmácsolta vitéz Smohay Ferencnek, az egykori Magyar Királyi Szent István 3.

Honvéd Gyalogezred zászlósának, a Gyalogezred utolsó élő tagjának gondolatait egykori laktanyájánál: „*Mi, a volt „Szent István bakái” nagy odaadással ápoltuk elődezedreink és saját ezredünk hősi halottainak emlékét. Különösen megható számomra, hogy bajtársaim áldozata Önöknek, jelenlétüknek is oly fontos, 75 évvel a háború vége után, mint nekünk volt, az akkori katonáknak, a túlélőknek.. Úgy gondolom, valamennyi néhai bajtársam büszke örömmel és köszönettel tekint le ma ránk, mert emlékezünk rájuk és áldozatukra, hiszen a legdrágábbat, az életüket áldozták országunkért és a magyar emberekért.*”

2020.09.07. Székesfehérvár, Magyar Királyi Szent István Gyalogezred Táborig Pótezedének emlékparkja. Néma megemlékezés a fehérvári kadétokra

76 éve nyugszik az erdélyi Gac-hegy oldalában az a 159 székesfehérvári katona, akik a II. világháborúban Magyarország határainak védelmében áldozták életüket. A hős honvédekről hagyományosan minden évben megemlékezünk.

A TVR tagjai (7fő) közösen tisztelegtek az emlékkönnél, s helyezték el az emlékezés koszorúját

Köszönet v. Mihályi Katalin v.hadnagy és v. Mihályi Mária Keszeiné v.alhadnagynak, akik évente munkájukkal hozzájárulnak a tér rendezettségéhez, virágültetéssel szépítik az emlékhelyet.

2020.09.29. Pákozd, KEMPP Nemzeti Emlékhely. XI. Honvédfesztivál

Részt vettünk a Katonai Emlékparkban a Pákozd-Pátka-Sukorói csata 172. évfordulója alkalmából szervezett megemlékezésen. Az esemény részeként Benkő Tibor honvédelmi miniszter ünnepi beszédében megemlékezett a Honvédség és Társadalom Baráti Kör (HTBK) Székesfehérvári Szervezete alapításának 25. évfordulójáról.

2020.10.06. Székesfehérvár, Halesz ligeti ,48 emlékmű. Aradi vértanúk napja

A szabadságért életüket áldozó hősök előtt néma koszorúzással tisztelegtünk a Halesz liget '48-as emlékművénél. Az emlékezés koszorúját v. Mihályi Katalin v.hdgy. helyezte el az 1888-ban, közadakozásból emelt székesfehérvári vértanúk emlékoszlopjánál.

2020.10.22. Székesfehérvár, Belváros

09:00. Ima nemzetünk hőseiért a Székesegyház emlékeresztjénél

A Székesfehérvári Püspökség imádságos megemlékezést tartott az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek emlékére, a forradalom 64. évfordulóján. A jelenlevőket Ugri Tamás pasztorális helynök köszöntötte. Az ökumenikus imádság keretében a történelmi egyházak képviselői imádkoztak a hősökért, az áldozatokért, népünk múltjáért, jelenéért és jövőjéért. Az ünnepség koszorúzással zárult. A Történelmi Vitézi Rend megjelent tagjai közösen koszorúztak és hajtottak fejet a hősök emléke és az áldozatok nevét hordozó tábla előtt.

Székesfehérvár, SZC Széchenyi István Műszaki Technikum.

10:00 Koszorúzás v. Bartók József emléktáblájánál.

A családdal együtt az idei évben is tisztelegtünk néhai v. Bartók Károly hősi halált halt hajdani tanítvány emléktáblájánál. A megemlékezésen Deák Lajosné önkormányzati képviselő, Pálffy Károly, a Fejér Megyei Közgyűlés alelnöke, valamint

a társadalmi és civil szervezetek képviselői helyezték el az emlékezés virágait.

2020. 10. 23. Székesfehérvár, Ötvenhatosok tere. '56-os megemlékezés

Katonai tiszteletadás mellett emlékezett a város és a megye a forradalom és a szabadságharcok hőseire. A közös, csendes megemlékezésen a Történelmi Vitézi Rend is részt vett. Székesfehérvár Önkormányzata és a Fejér Megyei Önkormányzat, egyházi képviselők, számtalan civil szervezet megkoszorúzta a fehérvári sortűzben elhunyt fiatalok emlékművét. Külön koszorút helyezt el az emlékműnél v. Csernay Ádám rendtársunk, '56-os szabadságharcos.

**2020. 11. 02. Pákozdd, Don – kanyar Emlékkápolna.
Halottak-napi szentmise az idegen földön meghalt katonákért**

Pákozdon, a mészeg-hegyi Don-kanyar Emlékkápolnánál, Halottak napjának délutánján Spányi Antal megyéspüspök celebrált emlékmisét a II. világháború során, a Don-kanyarban hősi halált halt katonákért és minden katonahalottért: „*Lejék meg az örök életet!*” – imádkozta szentbeszédében püspök úr. „*Jó dolog emlékezni a hősökre. Felemelő, megtisztító, katarziszt adó érzés a rájuk való gondolat. Kell, hogy az ő példájukon tanuljunk meg a hazaszeretetet, a nemzet becsületét és tisztességét.*” – tette hozzá a főpásztor. A hősök tiszteletére a kápolnánál nyugvó ismeretlen katona sírjánál koszorút helyezett el v. Mihályi Katalin Mohosné szkp. és v. Kováts Tibor v.alhdgy.

2019. 11. 04. Székesfehérvár, Országalma. Mécsesgyújtás a nemzeti gyásznap alkalmából

Jelen voltunk a méltósággal teli, csendes eseményen, melyen részt vettek Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Fejér Megyei Önkormányzat, a Székesfehérvári Egyházmegye, a Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatala, a Magyar Honvédség Parancsnokságának vezetői, képviselői, továbbá néhány civil emlékező. Az emlékmécsesek elhelyezését követően a résztvevők közösen imádkoztak és mondták el a Miatyánkot, így adózva a katonahősök és a civil áldozatok emlékének.

2020. 11. 11. Székesfehérvár, “A Magyar Vitéz szobor”

Az idei évben is csatlakoztunk a Krajczáros Alapítvány szervezésében hirdetett csendes megemlékezéshez, melyen a járványügyi szabályok betartásával 4 fővel vettünk részt. A harctereken hősi halált halt katonák emlékére gyűjtöttunk gyertyát, s koszorút helyeztünk el „A Magyar Vitéz” szobránál 11 óra 11 perckor. Ekkor megszólaltak a város harangjai

és a katonai sírkertekben, emlékműveknél fellobbantak a mécsesek lángjai. A nemzetközi gyertyagyújtás keretében Székesfehérváron is megálltak egy percre az emberek, hogy megemlékezzenek a harctereken hősi halált halt katonáról

VESZPRÉM MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Az elmúlt év a szokásosan indult. A Veszprém Vármegyei Székkapitányság a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezettel közösen indította a rendezvényeket.

Doni megemlékezések

Rendtársaink lakóhelyükön vettek részt a doni megemlékezéseken, ahol koszorúztak is. Vitéz Juhász Antal Veszprémben, Csicsics Péterné VRNT és Mayer Ferenc VRNT vitézi hadnagy Ajka-Bódén vett részt megemlékezésen, de volt ilyen szinte minden községben.

Tapolcán és Badacsonytomajon a környékbeli vitézekhez csatlakoztak a Honvéd Hagyományörzők és a Balaton-felvidéki Huszár Egyesület és a Csobánci Várvédő harcosok is.

Január 17-én került sor Neszmélyiné Gubacsi Erzsébet: Fogságom története című kötetének bemutatására Veszprémben.

Január 31-én Lovason Varjas Géza kitelepített „kulák” emléktáblájának leleplezése egykori lakóházán. Ez a megemlékezés vitéz Pintér Kornél törzskapitány úr kezdeményezésére került megszervezésre. Dr. Kontrát Károly Országgyűlési képviselő, miniszterhelyettes, államtitkár méltatta a kulákság szerepét az ország életében, majd meg-

Február 24-én a Kommunista Diktatúra Emléknapja alkalmából a veszprémi Várban az utolsónak itt kivégzett Hamusics János bányász mártír emléktáblájánál Menczer Erzsébet, a SZORAKÉSZ elnöke tartott beszédet.

Őexcellenciája és főtisztelendő Dr. Márfi Gyula, a Veszprémi Főegyházmegye emeritus érseke imát mondott a kivégzett mártírról; s a kommunista rezsim minden mártíráért. Vitéz Pintér Kornél tkp úr emlékezett a kivégzett magyar mártírra, akinek „bűne” volt – hazafisága!

A jól induló, tervezett eseményekkel teli évet a koronavírus megjelenése minden tekintetben felülírta hazánkban. Március 15-én még Noszlop községben több ajkai és pápai vitéz részt vett a temető mellett felállított emlékoszlop felavatásán és megáldásán, a honvéd hagyományörzők és huszárok közreműködésével, de a többi betervezett program, köztük a tavaszi és őszi állománygyűlések sajnos elmaradtak.

Mayer Ferenc VRNT. vitézi hadnagy, irodavezető

Neszmélyiné Gubacsi Erzsébet könyvbemutatója, január 17. emlékezett a kitelepítésekről. és a munkatáborok szörnyűségeiről. Nagytiszteletű Dr. Huszár Pál a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka mondott áldást az emléktáblánál, főtisztelendő vitéz Ajtós József László prépost, kerületi esperes plébános és nagytiszteletű Dr. Kálmán Csaba református lelképásztor imát mondott az üldöztetést szenvedőkért. A szép számmal megjelenteket a Polgármesteri Hivatal látta ezt követően vendégül.

Február 21-én Veszprémben Dr. Kovácsné Sarok Éva (Janikovics Éva) könyvéből készült „Apám emléke - Görnyedtem Grúz Gulágon” című film bemutatására került sor.

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK

A mögöttünk hagyott év igen kedvezőtlen volt Törzsszékünk működése szempontjából. Nem csak a Covid-19 nyomta rá bélyegét munkánkra, szívünkre-lelkünkre, hanem szeretett Törzskapitányunk egészségi állapota is. Így Törzsszékünk irányítása megbízottként reám hárult. E nagy feladatot megfelelő felelősséggel vettem. Törzsszékünk példaértékű és áldozatos munkáját megtartva, a lehető legnagyobb egységben végezte munkáját, tisztelegve Törzskapitányunk előtt, nevét imánkba foglalva szorítottunk a kritikus időszakban.

A Jóisten - meghallva a sok vitézi imádságot - csodát tett! Törzskapitány úr állapota az év végével javulásnak indult, napról-napra erősödik és reménykedünk a mihamarabbi személyes találkozásban.

Drága Törzskapitány úr, várunk vissza a frontvonalba! Erőt és jó egészséget kíván a teljes KÖMA-Kelet Törzsszék állománya!

vitéz Szilasi-Horváth Csaba mb. törzskapitány

GÖDÖLLŐ VÁROS VITÉZI JÁRÁSA

2019. november 22. Állománygyűlés

Hagyományainkhoz híven, nagy létszámú állománygyűlésünk ebben az évben is különleges alkalom volt. Ezen az eseményen került aláírásra a Történelmi Vitézi Rend és a József Károly által vezetett Vitézi Rend között az együttműködési megállapodás.

Az állománygyűlés tartalommal és beszámolóval megtöltve telt, de a teljes 2019-es év bemutatása nem volt lehetséges e rövid idő alatt, hisz alegységeink kitartó munkájának köszönhetően az év minden szakában jelentős eseményeken vettek részt, ill. szervezték ezeket önállóan. Az állománygyűlés végével bajtársi vendéglátásban részesültünk, kötetlen beszélgetések között vitathattuk meg a magunk mögött hagyott évet.

KÖMA-KELET TSZK teljes tisztikara a Rend előjáróival együtt, imával zárja az állománygyűlést

2019. december 14. Vitéz Ambrózy Árpád szkp. birtokán tartott évváró vacsora

Dr. v. Bucsy László tkp. úr vitézei között

2020. január 10. Gróf vitéz czegei Wass Albert születésének 112. évfordulója alkalmából emlékeztek a TVR. Gödöllői Vitézi Járás rendtagjai.

2020. június 4. Gödöllő – TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS

2020. június 4.

Vitéz Ambrózy Árpád szkp, a HUNOR Vadászmagazinban: Az erőszak békéje címmel Maderspach Viktor szabadságharcos és vadász életútjával emlékezett meg a trianoni rablóbékéről. Tiszteletére emléktáblát helyezett el az erdélyi Lapuzsnyik patak völgyében.

Egykori vadászterületén,
a Lapuzsnyik patak völgyében
elhelyezett emléktábla

2020. AUGUSZTUS 21. Gödöllő, Királyi kastély parkja

Vitéz nagybányai Horthy István kormányzó-helyettesre emlékeztünk Hagyományainkhoz híven, ebben az évben is megemlékeztünk Kormányzó-h.úr halálának évfordulójáról, a közel 70 fős eseményen. V. Ambrózy Árpád szkp. beszéde hangzott el. A TVR. részéről v. Soltész Gyula főszéktartó, tkp. és v. Ambrózy Árpád szkp. helyezte el az emlékezet koszorúját. Az esemény után nt. Falk László rendtársunk cégének udvarán szerény fogadásra és bajtársias együttlétre látta vendégül a résztvevőket.

2020. szeptember 12. KÖNYVBEMUTATÓ

V. Jánváry Zoltán grafikus és Hidán Csaba László hadtörténész Vitézek (Végyári hagyományörzés Magyarországon) c. könyvének bemutatója. A gödöllői Ifjusági Testület a TVR, a gödöllői Teleki Pál Egyesület és a Blaháért Társaság szervezésében került sor az eseményre. A könyvismertetés után kötetlen baráti beszélgetés során a szerzők dedikálták könyvüket.

2020. október 6. Veresegyház.
Megemlékezés az 1848/49-es Vértanúk szoborparkjában: Knézich Károly szobrának avatása

2020. október 11. Gödöllő. A magyar nemzet Függetlenségi Nyilatkozatának emléktábla-avatása. A pandémiás helyzet miatt e tavaszi adósságunkat törlesztettük: április helyett októberben avathattuk fel az emléktáblát. A méltóságteljes megemlékezésen és koszorúzáson nt. Albert Gábor ev. lelkész áldotta meg, beszédet mondott v. Ambrózy Árpád szkp.

2020. október 23. Gödöllő – AZ 1956-os szabadságharcos hőseinkre emlékeztek vitézeink

*A TVR. nevében koszorúzott v. Ambrózy Árpád szkp,
v. Gémesi Csaba v.alhdgy, v. Pokorádi Andrea*

2020. november 6. Gödöllő. Gr. Teleki Pál (1879-1941) miniszterelnökre, akadémikusra, főcserkészre emlékezünk szobránál és nyughelyénél

ISASZEG JÁRÁS VITÉZI HADNAGYSÁG

Beszámoló 2019 novemberétől 2020 novemberéig
(A járványhelyzet miatt az isaszegi rendezvények és megemlékezések nagy része elmaradt, csupán csak koszorúink elhelyezésére nyílt lehetőség.)

2019. november 15.
Megemlékezés a II. világháború védelmi harcaiban az Attila-vonalban Isaszegen hősi halált halt katonákról

2019. december 15. Hősök napja Pécel

2020. január 12. Emlékezés a Don-kanyarban hősi halált halt honvédekre

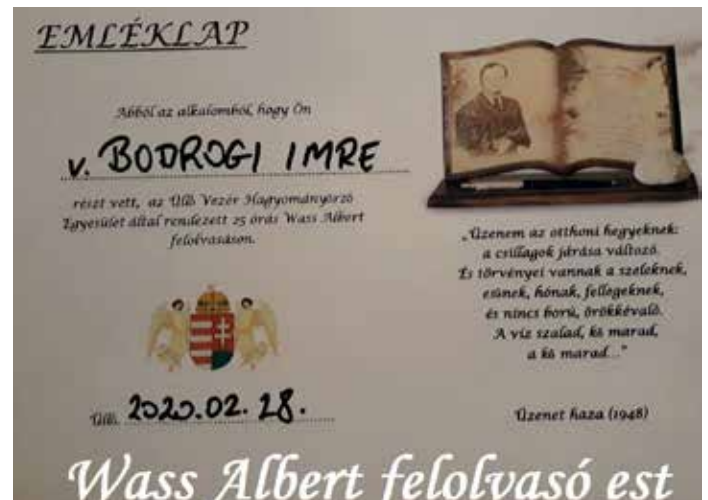

2020. február 14. A Tóth Árpád Nemzeti Társaskör szabadegyetemi előadása

2020. február 24. Koszorúzás a Kommunista Diktatúrák Áldozatainak Emléknepján

2020. február 28. Wass Albert felolvasó-est, Üllő

2020.március 15. Koszorúzás Isaszegen, a Szoborhegyen

2020. április 6. A Tavasz Emlékhadjárat Isaszegi csata – megemlékezés (csak koszorúzások)

2020. június 4. Trianoni gyásznapi koszorúzás, főhajítás, emlékezés!

2020. november 7. Az isaszegi „Képesfa” tereprendezése (alegységi közös munkavégzés)

2020. szeptember 25. Tóth Árpád-emlékérem átadása a Tóth Árpád Nemzeti Társaskör szervezésében, melynek elnöke dr. v. Székely András Bertalan.

Dr. vitéz Székely András Bertalan
Tóth Árpád Nemzeti Társaskör
elnöke, megalkotója, megszervezője

Prof. dr. Frisnyák Sándor
2020. évi TÁNT díjazott

Tóth Árpád emlékérem átadó

A beszámolót készítette:
v. Bodrogi Imre Endre v. hdgy

ÜLLŐ JÁRÁS VITÉZI HADNAGYSÁGA 2020 Beszámoló

Február 25. A kommunizmus áldozataira emlékeztünk

Az emlékmisét és a megemlékezést szervezte v. Szabó Tamás és v. Zentai István. Beszédet mondott v. Zentai István. A Hortobágyra inter-náltokról előadást tartott Zsáki Piroska.

2020. október 6. Aradi vértanúkra emlékezés (koszorúzás a Szoborhegyen)

2020. október 23. 1956-os megemlékezés (koszorúzás a Szoborhegyen)

Február 28-29. Wass Albert 25 órás felolvasó maraton. Főszervező az Üllő Vezér Hagyományörző Egyesület és a TVR Üllői Vitézi Hadnagysága. Neves vendégeink voltak: Bor-Óka zenekar mezőségi dalokathoztak, v. Dévai Nagy Kamilla előadóművész; Egység Zenekar, Dáma Semes-Bogya Eszterrel a Magyar Kultúra lovagjával, Hegyi Károly szövegíróval, zeneszerzővel és Petrovics Eszter énekessel. Kecskés Sándor operaénekes, Léder Orsolya népdal-énekes, Mécs Károly színművész, v. Publik Antal színművész, Tóth Zsombor dudu. Kiállítás: Kecse András rajzai kerültek bemutatásra. Nagy számmal vettek részt helyi, monori, isaszegi vitézek.

Mécs Károly színművész – és v. Dévai Nagy Kamilla (jobb o.)

Megtekinthető: <https://www.youtube.com/watch?v=pRN4MQjdlmQ&t=3s&fbclid=IwAR2tW3gRF4yFPWlb2IpSCxqeUwbivi6AYHqSt1B8oqgPqiPX23MngVCS6pM>

Február 28. Részt vettünk, illetve közreműködtünk Laza István könyvbemutatóján, melyet a Vargha Gyula Városi Könyvtár dísztermében mutatott be dr. Baksa Brigitta Príma-díjas főiskolai tanár. A helytörténeten túlmutató, egyetemes emberi igazságokat és a szülőföld szenvedélyes szeretetét fogalmazta meg az író, egy üllői család XX. századi történetén keresztül. /Confessio

Március 8. Kerényi Lajos üllői vértanú papra emlékeztünk. Szervezők: v. Zentai István és leánya. Rendi résztvevők: v. Zentai István felesége, veje, v. Kerékgyártó József és felesége, v. Szabó Tamás és felesége

Március 15. A Covid járvány miatt kis csoportban emlékeztünk meg az 1848-48-es forradalom és szabadságharc hőseiről

Hősök napja:

Június 4. A trianoni békediktátum 100. évfordulója. Hiszek egy Istenben....

Július 2. Szűkkörű megemlékezés a 907-es pozsonyi csatáról Üllön

Rendi résztvevők: v. Venyige Károly, v. Kerékgyártó József és felesége.

Beszédet mondott: v. Zentai István. / Dáma Semes-Bogya Eszter a Magyar Kultúra lovagja és az általa faragott kopjafa

Július 4. Az Üllő Vezér Hagyományörző Egyesület idén is megszervezte a megemlékezést a pozsonyi csatáról Budapesten, a Hősök terén. V. Kerékgyártó József és felesége az 56-os vitézi egységgel.

Július 26. Az ÜVHE és a TVR üllői alegységének támogatásával és javaslatával Kovács Kornél atya közösségi munkáját az önkormányzat felvette a települési értéktárba.

Kovács Kornél atya búcsúmiséjén 07. 26-án - az Üllő Vezér Hagyományörző Egyesület és a TVR üllői alegységének javaslatára Pro Urbe-díjat kapott az önkormányzattól. A díjat átadta Kissné Szabó Katalin polgármester. Részt vett v. Kerékgyártó József és családja, v. Szabó

László, v. Szabó Tamás és felesége, v. Simorjay Hajna, v. Venyige Károly felesége, v. Zentai István és családja.

Augusztus 1. - 1919. augusztus 3-án 53 magyar katonát végeztek ki a románok. Erre a gyalázatos tette emlékezünk Monoron. Az áldozatokról a megemlékezést szervezte és beszédet tartott v. Szőnyi Attila monori presbiter. Részt vett: v. Kerékgyártó József, v. Szabó Tamás, v. Venyige Károly, v. Zentai István.

Augusztus 15. A Repülők Napja alkalmából meglátogattuk a Farkasréti temetőben az arany vitézségi érmmel kitüntetett v. Maklár (Macourek) Béla sírját és emlékére gyertyát gyújtottunk. A közelben lévő repülő-sők sírjánál is fejet hajtottunk.

Augusztus 15-e a magyar történelem és a hagyományok egyik kiemelkedő dátuma. Az örökös nélkül maradt Szent István király a halála előtti napon az országot Szűz Máriának ajánlotta föl. Ez a nap, augusztus 15. Nagyboldogasszony ünnepe, a keresztény világ legnagyobb Mária-ünnepe. Mivel a repülők Nagyboldogasszonyt választották oltalmazójuknak és így ezen a napon ünneplik fegyvernemük és oltalmazójuk napját is. /BEHIR(részl.)

Augusztus 21. Gödöllő.

Vitéz nagybányai Horthy István kormányzó-helyettes, gépészmérnök, repülő főhadnagy halálára emlékeztünk a Rend központi eseményén az Üllői V. Hadnagyság képviselével: v. Kerékgyártó József, v. Szabó Tamás, v. Venyige Károly, v. Simorjay Hajna.

Október 6. Megemlékezés az aradi vértanúkról Üllön

Szervezők: Üllői Kulturális Központ, Üllő Vezér Hagyományörző Egyesület és a TVR. Beszédet mondott v. Zentai István. Részt vettek: v. Simorjay Hajna, v. Kerékgyártó József, v. Szabó Tamás, v. Venyige Károly, Zemen József és felesége

Megtekinthető: https://www.youtube.com/watch?v=yEoUGCy8_ZQ&list=PLPZmySdRIZdtSUdOon1mCVpe4tCin2tJ1&index=2&fbclid=IwAR3FbHcIKi4wz1GLnIIXppKCWSk_Q7K-m3JoWBm19wJugOPC8AdlOL4j2V8

Október 11. Doberdói Bánlaky József emlékére megemlékezést szerveztünk az Üllői Kulturális Központtal. Részt vett: v. Kerékgyártó József, v. Szabó Tamás, v. Venyige Károly és v. Zentai István

Megtekinthető: <https://www.youtube.com/watch?v=o3pbag8JwY4&list=PLPZmySdRIZdtSUdOon1mCVpe4tCin2tJ1&index=3&fbclid=IwAR2DrGWLFez9hwYXktoKHd5usWB0aA5HDIb2W12JbYYNxxkjJKLP1B3ITEQ>

Október 23. Megemlékezés az '56-os szabadságharcról Üllön. Részt vett: v. Czékmási Csaba, v. Kerékgyártó József, v. Venyige Károly, v. Zentai István.

Megtekinthető: https://www.youtube.com/watch?v=O0uKia97_Vw&feature=share&fbclid=IwAR2DrGWLFez9hwYXktoKHd5usWB0aA5HDIb2W12JbYYNxxkjJKLP1B3ITEQ

November 4. Megemlékezést szerveztünk az 1956-os szabadságharc leveréséről Üllön

v. Zentai István,
v. Szabó Tamás

v. Zentai István,
Akay Gabriella ÜVHE
vezetőségi tag,
v. Czékmási Csaba

November 11. Csatlakoztunk mi is az alábbi felhíváshoz. Üllön, a Hősök parkjában 11.00 órakor gyertyát gyújtottunk hősi halált halt katonáinkért. Részt vett: v. Venyige Károly, v. Szabó László.

December 6. Az Üllő Vezér Hagyományörző Egyesület szokásos adventi II. gyertyagyújtása. Az eseményen részt vett többek között v. Zentai István. Megnézhető: <https://www.youtube.com/watch?v=de476z4ur0M&t=1s>

December 22. Az üllői római katolikus egyházközség pásztorjáték-felvételt készített, melyet 24-én lehetett megnézni a youtubon. Közreműködött a Keresztelő Szent János énekkarban v. Zentai István felesége Ibolya és a leánya, Rita. Megtekinthető: <https://www.youtube.com/watch?v=nguKysNnys&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2z6fwr8BYOZ8xMxqqefDt8B9qYjdP63aF7dKcv9YhwqJlioTeVIMOKfr0>

DABAS, DUNAHARASZTI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2019. december 29. Újlengyel. Alegységi évzáró vacsora

Nt. Gergely Csaba otthona adott helyet év végi gyülekezésünknek, baráti vacsora és beszélgetés után ünnepeltük meg az ez évben elvégzett munkát és elismerő oklevelet adtunk át v. Gyimesi András és v. Czófalvi Csia Attila rendtársainknak.

2020. január 10. Újlengyel. Trianon 100. Rendkívül nagy szervezéssel, egyeztetésekkel állítottuk össze a trianoni békediktátumról szóló előadásorozatot,

TRIANON-100
A „VATYA NÉPE” Egyesület által 2020 évben szervezett előadás-sorozat az Újlengyeli Iskola aulájában

2020. január 10. 17 óra
Bogasznéri László - Nemes Korona fogadalmátét

2020. február 7. 18 óra
Drékó János a Trianon társaság elnöke - 100 évvel Trianon után

2020. február 21. 18 óra
Demkó Attila író, biztonságpolitikai szakértő - 'Máglyafűz' könyvbemutató

2020. március 6. 18 óra
Domanóczy László író, újságíró, televíziós szerkesztő - Trianon és a magyar ellenállás

2020. március 27. 18 óra
Szeleczkó Archimédész a Trianon személyi főszerkesztője - Trianon és a 'Trianoni szemle' folyóirat

2020. április 11. 17 óra
Jelenkői István képművésze, filmrendező, fotográfus - Örökség - Egy lángot adok, Ápold, add tovább

2020. április

2020. április 24. 18 óra
Bogár László (Bayer, Bocor) közgazdász, politikus, volt országgyűlési képviselő, egyetemi oktató, publicista

2020. május 5. 18 óra
Kovács István József Attila díjas erdélyi magyar író, drámaíró - Megszéllátott fák

2020. május 22. 18 óra
Raffay Erőss egykori Honvédelmi Államtitkár, író, egyetemi tanár - Trianon okai és következményei

Az előadások vendéglátással egybekötve és ingyenesek. Felajánlást a helyszínen elfogadjuk.
Minden érdeklődőt szeretettel várunk. Érdeklődni: 06-309-824-624 Gergely Csaba

mely a világjárvány miatt március 6-án megszakadt. Az előadássorozat első állomása v. Bagaméri László Szent Korona előadása volt, mely nagy érdeklődés mellett került megtartásra. Ezt követően SZENT KORONA FOGADALOMTÉTELRE került sor, melyen az előadás hallgatói egyöntetűen, a település vezetőivel együtt vettek részt.

2020. január 12. Doni áttörés emléktúra

Hagyományainkhoz híven, Székkapitányságunk ebben az évben is végrehajtotta Doni emléktúráját, mely Táborfalván

Alsónémedi

Kakucs

Újhartyán

Újlengyel

Nyáregyháza

ról kiindulva, Nyáregyházáig tartott. Táborfalván a magyar honvédség helyőrségével együttműködve emlékeztünk, valamint a meglátogatott települések önkormányzatai és helyi szervezetei támogatásával koszorúztuk meg a világháborús hősi emlékműveket.

2020. január 30. Esztergom. Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium.

Az itt működő Magyar Fiatalközösségének meghívására v. nagybányai

Horthy Miklósról szóló előadásra került sor. Előadó: v. Szilasi-Horváth Csaba szkp.

2020. február 8. Újlengyel. Trianon 100. Dr. Drábik János előadása

2020. február 21. Újlengyel. Trianon 100. Demkő Attila: Máglyatűz c. könyvének bemutatója. A regényen keresztül mutatja be Trianon vetületeit, az író előadásában több érdekes dolgot is felvonultat. / aktualis.blogstar.hu/

Az író a Miniszterelnöki Kabinet kül-és biztonságpolitikusa 2002-ig. 2010-12 között Brüsszelben látta el Magyarország NATO-képviselőt. 2014-18 között a Hiv. Minisztérium Védelempolitikai főosztályvezetője.

2020. március 3. Esztergom. Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium. A Magyar Fiatalközösségének (MFK) meghívására: 100 éves a Vitézi Rend előadás. Előadó v. Szilasi-Horváth Csaba szkp.

Kovács Iván, MFK-elnök

Az előadást Kovács Iván MFK elnöke vezette fel. A hallgatóság feszült figyelemmel követte az előadást, melynek végén kötetlen beszélgetés keretében kérdéseket tehettek fel. Székkapitány úr meglepéssel vette tudomásul, hogy a fiatalság milyen nagy érdeklődéssel lépett fel.

A fiatalok felé irányuló elhatározásunk a jövőben sem lankadhat, melynek ez a két előadás (jan. 30. és márc. 3.) fényes bizonyíték erre vonatkozóan. Van érdeklődő és befogadó fiatal korosztály, melyért érdemes munkánkat végezni!

2020. március 6. Újlengyel. Trianon 100. Domonkos László előadása: Trianon és a nagy ellenállás

2020. május 16. Dabas. Trianoni kereszt felújítása

Vitézeink nagy munkában! Törzsszékünk nevében köszönetünket fejezzük ki nt. Gergely Csaba VRNT, nt. Bató Tibor VRNT, koronaőr, v. Gyimesi András, Dabas Járás v.hdgy, v. Papst József hö. tüzér alezredes uraknak.

2020. június 4. Dabas. 100. évforduló. Járási trianoni megemlékezések
DABAS: Emlékplakett elhelyezése a 2010-ben állított Triaon-kereszten.

Újlengyel

A hátunk mögött hagyott év több szempontból különleges év volt. Idén 100 éve annak, hogy nemzetünkre erőszakolták a trianoni békediktátumot. Vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr ugyancsak 100 éve alapította Rendünket. Mindkét eseményre Rendünk és állományunk felkészült méltóan, de sajnos közbeszólt korunk nagy talánya, a Covid-19. A pandémiás helyzet miatt elmaradtak tiszteletteljes megemlékezéseink és ünnepségeink, valamint erre az évre tervezett budapesti vitézavatásunk is. Ezek az események pótolhatóak, nem úgy, mint egészségünk és életünk. Most ennek a védelme az első. E hatások ellenére Törzsszékünk aktív és eseményekkel teli munkát végzett. Ezért rendtagjaink és tisztségviselőink felé a legnagyobb elismerésemet és köszönetemet kell, hogy kifejezzem!

v. Szilasi-Horváth Csaba mb.tkp.

DÉLNYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

2020. június 4.

A Trianoni paktum 100. évfordulója alkalmából az utókor számára emlékeztetőül a gyalázatos „békekötésre,” Alsónemesapáti önkormányzata Pereszteginé vitéz Cziráki Katalin polgármesterasszony javaslatára kopjafát állított a község emlékparkjában. Az alkotás Eigel Péter erdélyi fafaragó mester munkája. A kopjafát Szeghy Tamás Csaba plébános áldotta meg.

A rovásírás emlékeztet mindenkit:

„NE FÉLJETEK!

A TŰZ MÉG NEM ALUDT EL,
CSAK HAMUT SZÓRTAK A PARÁZSRA!”

Az emlékpark Alsónemesapátiban a Kultúrotthon előtt található. A mellette lévő kopjafát az 56-os események 60. évfordulója tiszteletére állították, mely ugyanúgy Eigel Péter alkotása. A 48-as emlékmű plakettjét pedig vitéz Túri Török Tibor készítette el. *(Fotó: Herczeg Attila)*

2020. szeptember 26. Rendhagyó állománygyűlés

Kámán Géza VRNT. tkp megnyitja az állománygyűlést, a VSZ. jelenlévő tagjai: v. Soltész Gyula főszéktartó, tkp. és v Bérés Ferenc otkp. megtisztelő jelenlétével

2020 elején fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy az újonnan megszervezett Délnyugat-Dunántúl Törzsszék két székkapitánysága, Somogy és Zala tevékenységét a jö-

vőben közös alapokra helyezzük. A több alkalommal megtartott tiszti üléseken tisztársaim erre vonatkozólag is támogatásukról biztosítottak. A pandémia jelenléte nagyban befolyásolta eddigi működésünket, úgy, mint másokét is.

*Vitézi Rend-történeli előadás,
élénk figyelemmel kísérték a hallgatók*

Az elmúlt időszakban nem volt mód és lehetőség a közös emlékezésre Rendünk fennállásának és a trianoni gyalázat 100. évfordulója kapcsán. Most azonban még lehetőséget láttunk abban, hogy ezt némiképp pótoljuk, egy törzsszéki állománygyűléssel egybekötve.

Tóth István VRNT rendtársunk javaslatára a balatonfenyvesi Imre major (Hunyady Majorka) mint helyszín került elfogadásra, mivel ezen a helyen sikerült egy trianoni emlékhelyet kialakítani, ami a rendezvény során felavatásra került.

A rendhagyó állománygyűlés lényege volt, hogy a két székkapitányság állománya minél jobban megismerje egymást. Nagyszerű előadásokat hallgattunk, egy kicsi pluszt kaptunk néhai vitéz Rózsás János íróról, a hadisírgondozásról és Horthy Miklós kormányzóról.

A jó hangulatú rendezvény végén felavatásra került a trianoni emlékhely, melynek kialakításában Tóth István és Biczó László rendtársaink kiemelkedő munkát végeztek. A munka folytatódik.

Bízom rendtársaimban, az új törzsszék eredményes jövőjében.

Rendtársi üdvözléssel: *Kámán Géza VRNT mb. tkp,
Délnyugat-Dunántúli Törzsszék*

ÉSZAK-NYUGAT DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2020. évi programjai, tevékenysége

A Történelmi Vitézi Rend Területi Székkapitánysága a legtöbb rendezvényét a Szent László Határőr Hagyományőrző Egyesülettel közösen tartotta (továbbiakban Szent László HAHE). A 2020-as év nem volt szokványos a COVID-19 járvány okán, hiszen több rendezvényt nem lehetett megtartani a veszélyhelyzet miatt. A járványügyi korlátozások miatt nem teljes a 2020-as tevékenységek, programok köre. Az alábbiakban az események kronologikus sorrendben következnek.

2020. január 12. Győrben a **Doni áttörés 77. évfordulóján** a magyar hősökre szentmisén emlékeztünk, melyet **Csóka Gáspár** OSB bencés szerzetes atya tartott a Szent Ignác Bencés templomban. Homiliájában megemlékezett a hőökről, a szentmise végén pedig közösen imádkoztunk értük.

A Szent László HAHE, a nemzetőrök és rendtársaink a Hősi emlékművéhez vonultak, mécesest gyűjtöttünk.

Mosonmagyaróváron, a Szent Gotthárd templomban **Bodó Zoltán** plébános celebrálta a szentmisét a

doni hősök emlékére. A Hősi emlékműnél **Ratkay Zoltán** a Honvéd Hagyományőrző Egyesülettől mondott beszédet. **Darnózseliben** is ezen a napon, a 2. Magyar Hadsereg hőseire emlékeztek a hagyományőrök.

A mosonmagyaróvári és a darnózseli rendezvényen részt vett rendtársunk, **v.Rónafői József**.

Soproni vitézi Alcsoportunk január 13-án, a doni megemlékezésen, a Deák téri II. világháborús emlékműnél koszorúzott.

2020. február 8.

Közösségépítő, évindító vacsorát tartottunk a Szent László HAHE-vel közösen, melyen részt vettek soproni és mosonmagyaróvári rendtársaink is. A jó hangulatú vacsorán a győri **Szóládi Zsuzsanna Bókáné VRNT** a Törzsszék vitézi hadnagyi, **v. Rónafői József** mosonmagyaróvári rendtársunk pedig a vitézi alhadnagyi kinevezését vehette át v. Markó Kamilla Fehérné székkapitánytól. **Nemzetes Horváth Árpád VRNT** rendtársunknak, a Szent László

HAHE alelnökének pedig Szent László emléklapot adott át v. Fehér Imre nyá.hör őrnagy elnök/ törzskapitány kiváló munkájáért.

2020. február 27. A Szent László HAHE-vel közösen emlékeztünk meg **vitész nagybányai Horthy Miklós** kormányzónk **halálának 63. évfordulójáról**. Kormányzó úrról **v. Markó Kamilla Fehérné tartott** méltató beszédet, egy 1940-es évekből megmaradt győri Richards Finomposztógyári színes kiadványban megjelent publicisztika bemutatásával.

A kommunizmus áldozatairól **v. Fehér Imre törzskapitány** szólt, felidézve saját, családi emlékeit: Apai nagyapját Szamuely vérengzésétől, az akasztástól Héjjas Iván mentette meg. Édesanyját, nővérével a karjában egy részeg, orosz katona falhoz állította, hogy agyonlője, őt egy orosz, cárt tisztelő tanárember tiszt mentette meg. Édesapja a szovjet hadifogság után az ÁVÓ-sok kegyetlenkedéseivel „ismerkedhetett meg.” Kormányzó úrért, s az áldozatokért a helyszínen gyertyát gyújtottunk.

2020.március 11. Az Észak-Dtúli TSZK-ből az Észak-Nyugat Dtúli TSZK. tagjává vált rendtársunk, **Legát Ist-**

ván VRNT a komáromi Kempelen Szakiskolában az 1848/49-es szabadságharc kapcsán történeti előadást, kamarakiállítást és tárgyszereti foglalkozást tartott.

2020. március 15. Nemzeti ünnepünkön a járvány miatt a városi ünnepség elmaradt.

2020. március 29. Győr városa töröktől való visszafoglalásának 422.évfordulóját ünnepelte közösen a két szervezet. Hagyományosan szentmise volt győri Bazilikában. Sajnos, a járványhelyzet miatt ezen a szentmisén nem vehettünk részt, a hős tábornokok, Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf szobrainál sem tudtunk koszorúzni.

2020. május 9-10-én lett volna **Nagyváradon** a Szent László ünnep, amelyen hagyományosan a Szent László HAHE tagjai, köztük rendtársaink díszlegnek és kísérik a lovagkirály hermáját a körmeneten. Mivel a járványhelyzet nem tette lehetővé az ünnep megtartását, online tartott szentmisét Böcskei László püspök úr, aki nagyon szépen megemlékezett a győri Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület tagjairól, díszegységéről, remélve, hogy 2021-ben ismét találkozhat velük.

2020. május 30.

A Hősök napján a győri bazilikában szentmisével kezdődött a megemlékezés az I. és II. világháború, valamint a magyar történelem valamennyi hősről. Ezt a megemlékezést a két szervezet közösen rendezte. A szentmisét **Böcskei Győző városplébános** celebrálta. Az igeliturgiában az olvasmányt felolvasta **v. Fehér Imre törzskapitány**, a hívek könyörgését pedig **v. Markó Kamilla Fehérné székkapitány**. A jelenlévők levonultak a Káptalan dombról a Radó szigeten lévő Hősi emlékműhöz, ahol a törzskapitány úr rövid be-

szédet mondott, majd elhelyeztük a megemlékezés koszorúit, s mécses gyújtottunk.

Soproni vitézi Alcsoport: Május utolsó vasárnapján Hősök napi megemlékezést tartott a Bánfalvánt Baráti Kör Egyesület és Sopron város önkormányzata, a Sopron-bánfalvai Hősi temetőben az I.világháborús emlékműnél.

Rendtársunk, v. Igricz Katalin, a Bánfalvánt Baráti Kör Egyesület elnöke mondott rövid megemlékező beszédet.

2020. június 4. A tragikus **trianoni békediktátum** aláírásának **100. évfordulóján** sajnos, a járvány miatt nem tudtunk a centenáriumhoz illő és méltó megemlékezést tartani.

Dél előtt Győr város vezetői, - köztük **prof. dr. Dézsi Csaba András polgármester úr** - tartottak az Országzászló emlékműnél koszorúzási ünnepséget, a **Nemzeti Összetartozás napján**. **Vitéz Fehér Imre törzskapitány** és **v. Markó Kamilla Fehérné székkapitány** (kis unokával) képviselte

Rendünket és koszorúzott. Délután, a gyalázatos békediktátum aláírásának időpontjában, 16.30-kor, amikor országszerte megkondultak a harangok, Rendünk és a Szent László HAHE tisztségviselői, képviselői az Országzászló emlékműhöz vonultak **100. év** feliratú mécses gyújtani. **V. Fehér Imre törzskapitány** a helyszínen mondott néhány gondolatot az akkori eseményről és nemzeti összetartozásunkról.

Megtisztelték megemlékező rendezvényünket a város vezetői és a Fidesz képviselői is. Mivel még nem lehetett nagy létszámú rendezvényt tartani, közösen a Bazilikába vonultunk, ahol **Méry László** felvidéki születésű káplán úr celebrált szentmisét, mely után a programokon résztvevőknek, jelenlévőknek és a közreműködőknek a főkapitány úr, **v. Hunyadi László** által aláírt, a Történelmi Vitézi Rend **Trianon emléklapját** osztottuk ki.

Mivel június 4-e a **Nemzeti Összetartozás napja**, a városvezetők az Országzászló emlékműnél este 8 órakor máglya-, ill. fáklyagyújtással emlékeztek határon túli testvéreinkre. Nagyon szép és méltó volt ez a megemlékezés! **Prof. dr. Dézsi Csaba András** polgármester mondott rövid beszédet, majd egymásnak adogattuk az égő fáklyákat, jelképezve összetartozásunkat.

Soproni vitézi Alcsoportunknál június 4-én 16.30-kor a soproni Barátság parkban az **Erdélyi Kör** csendes főhajrással és koszorú elhelyezésével emlékezett meg a 100 évvel ezelőtt Trianonban történetekre.

Ehhez csatlakozott **soproni Alegységünk**, koszorúzott az Erdélyi Kör elnöke **dr. v. Úry Előd rendtársunk**.

2020. június 15. Komáromban, a Jézus szíve templomban (volt Helyőrségi Nagytemplom) ismét sikerült újra-éleszteni az 1918.jún.15-én, a piavei csatában hősi halált halt (639 fő) Radechky huszárok emlékmiséjét. A megemlékező istentiszteleten a Történelmi Vitézi Rendet **Legát István VRNT** nemzeti úr képviselte.

2020. június 27. Szent László napja.

Az ünnepi szentmise előtt a városi és megyei előljárók és civil szervezetek együtt koszorúzták meg Szent László szobrát a Káptalandombon. Egyenruhás rendtársaink **v. Fehér Imre törzskapitánnyal, v. Markó Kamilla Fehérné székkapitány** mellett vitézi köpenyben három rendtársunk is koszorúzott.

A járványhelyzet miatt szabadtéri, ünnepi szentmise következett 18 órakor, a Bazilika előtt, a nagy keresztnél, természetesen rendtársaink is részt vettek a szentmisén és a körmeneten. A határőrök immár 28. alkalommal kísérték a Szent László hermát Győrben. Az ünnepi szentmisét **Marton Zsolt váci megyéspüspök** celebrálta. Koncelebrált **Veres András győri megyéspüspök** és **Pápai Lajos emeritus**

püspök. A díszőrséget a misén, majd a körmenetben a Herma kíséretét díszkardokkal **v. Fehér Imre elnök/székkapitány** vezényletével kísérték a Szent László HAHE-beli rendtársaink.

*Prof. dr. Dézsi Csaba András polgármester úrral
a HAHE egysége*

2020. augusztus 9. Horvátzsidányban, a **Peruska Mária** kegyhelyen szolid körülmények között, a járványügyi korlátozásoknak megfelelően került megrendezésre a rendvédelmi szervek és a hagyományőrök **zarándoklata**.

A „Tűzoltó, hagyományörző, tradicionális és fegyveres szervek” idei zarándoklatán az ünnepi szentmisét **Dumovits István**, esperes, plébániai kormányzó atya celebrálta, akinek ez az **ARANYMISÉJE volt: az atyát 50 éve szentelték pappá.**

A szentmise végén a rendvédelmi szervek, a szoborállító civil szervezetek vezetői, képviselői felköszöntötték a jubiláló atyát, köztük v. Fehér Imre elnök/törzskapitány a Szent László HAHE és Törzsszékünk nevében

Megkoszorúzták védőszentjeik szobrát, így a Szent László HAHE díszőrséget álló tagjai Szent Lászlóét és **v. Markó Kamilla Fehérné** pedig Tisztelt Rendtársunk, v. boldog Apor Vilmos vértanú püspök szobrát.

2020. augusztus 20.

A győri Szent István-napi városi ünnepségen közösen koszorúzott a Történelmi Vitézi Rend és a Szent László HAHE; **v. Fehér Imre** elnök/tkp. és **v. Markó Kamilla Fehérné** szkp. meghívottként részt vett a megyei díszközgyűlésen is.

Mosonmagyaróváron, a Szent István-napi ünnepségen a Nepomuki Szent János plébániatemplomban ünnepi szentmisét mondott **Bozók Ferenc**, a piarista iskola igazgatója, koncelebrált **Bodó Zoltán** plébános és **Kapui Jenő** kerületi esperes plébános. A szentmise után a Szent István szobornál koszorúzást tartottunk, ünnepi beszédet mondott **dr. Csókay András idegsebész professzor**. A műsort a Haller iskola tanulói és a Kühne Koncert Fúvószenekar szolgáltatták.

A szentmisén részt vett és a szobornál koszorúzott rendtársunk, v. Rónafői József v. alhadnagy.

2020. október 6. A Győr városi, gyásznapi megemlékezésen a Batthyány téri emlékműnél emlékezett városunk az **aradi vértanúkra**.

A megemlékezésen Rendünk nevében v. Fehér Imre tkp. és v. Tallián István rendtársunk koszorúzott

2020. október 23. Nemzeti ünnepünkön, a városi rendezvényen.

Rendünk képviselői, **Bóka László VRNT**, **Szóládi Zsuzsanna Bókáné VRNT**, törzsszéki v. hadnagy köpenyben és a Szent László HAHE vitézi rendi tagjai, **Németh János VRNT**, **Takács Norbert**

VRNT, **Újhelyi Sándor VRNT**, **v. Fehér Imre tkp.** közösen koszorúztak a Golgota emlékműnél.

A nap érdekessége: az ünnepség után Győr polgármesterének, Prof. dr. Dézsi Csaba Andrásnak sikerült egy Baross utcai ház faláról ünnepélyesen leszedni az utolsó, elfeledett Lenin u.18. c. táblát.

Észak-Komárom

2020. október 23-án, Legát István VRNT rendtársunknak sikerült megmentenie az átfaragástól vitéz Sovári Ottó nyá.á.őrnagy, vitézi széktartó úr elbontott síremlékét.

Rendtársunk kezdeményezésére a síremlék a megmentésre várók közé került, amit ideiglenesen az Öregvárban helyeztek el. **Legát István VRNT** rendtársunk dicséretes értékmentő munkát végez, mintegy 3500 db tárgyat adományozott saját gyűjteményéből hazánk közgyűjteményeibe. Köszönetképpen elismerő emléklapokat is kapott.

2020. október 30. Kunsziget. Az I. és II. világháború helyi áldozataiért tartott ünnepi szentmisén és a templombejáratnál lévő emléktáblánál, hagyományosan a Szent László HAHE vitézi rendi tagjai is, **v. Fehér Imre elnök/törzskapitány** vezetésével

díszlegettek. A szentmisét **Winkler Zsolt** esperes plébános celebrálta. Rövid megemlékező beszédet mondott **Lendvai Ivánné** polgármester.

Győr, 2021. január 10.

v. Markó Kamilla Fehérné székkapitány

Előléptetések, elismerés, születésnap 2020.

A 2019. december 3-i kibővített törzskapitányi ülésen v. Hunyadi László főkapitány úrtól **v. Fehér Imre** székkapitány **törzskapitányi** megbízást az Északnyugat- Dunántúl Törzsszékénél, **v. Markó Kamilla, Fehérné** törzsszéki vitézi hadnagy pedig **székkapitányi** megbízást kapott.

A 2020. július 4-i Vitézi szék ülésén a **két előléptetést** a Vitézi szék véglegesítette.

Ugyanezen ülésen a Vitézi Szék – Törzsszékünk (v. Fehér Imre tkp. és v. Markó Kamilla Fehérné szkp.) felterjesztésére – **ifj. dr. Sarkady Sándor** VRNT soproni rendtársunkat történész, írói hazafias munkája elismeréseként **Tiszteletbeli Vitézi** címmel tüntette ki. Ezt a kitüntetést a járványhelyzet miatt ősszel a Soproni Alcsoport vitézi hadnagya, v. Szokolai Agnes adta át a kitüntetettnek.

KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

2020. év eseményei

HAJDÚ-BIHAR MEGYE, DEBRECEN

Vitéz Gál Csaba debreceni székkapitány fiával, a házuk falára saját kezűleg festett trianoni emléképpel.

Június 3-i debreceni fáklyás felvonulás

Immár évtizedes hagyományként, minden június 3-án, a gyalázatos trianoni szerződés aláírásának előestéjén, a Debreceni Városvédő és Szépítő Egyesület szervezésében fáklyás menet vonul a református Nagytemplom előtti országzászlótól a Bem téren álló Magyar fájdalom szobrához. Rendünk minden évben részt vesz ezen az emelkedett hangulatú, ám mindig szívbemarkoló eseményen. Idén a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében: v. Gál Csaba szkp, n. Fruttus Erzsébet v.alhdgy. asszony, v. Hunyadi Péter és családja, n. Daróczi Zoltán, n. Kujbus János, v. Gál Zoltán, v. Szabó Zsolt Lajos v.hdgy. és családja volt jelen a megemlékezésen. A nemzetünk mérhetetlen fájalmát szimbolizáló allegorikus nőalakot ábrázoló emlékműnél n. Kujbus János és n. Daróczi Zoltán nemzeti urak álltak díszőrségben, v. Hunyadi Péter bajtársunk megemlékező beszédet mondott. Nemzeti Fruttus Erzsébet v.alhdgy. asszony, valamint v. Szabó Zsolt Lajos v.hdgy. Rendünk nevében a hazaszeretet koszorúját helyezte el. A hivatalos ünnepély sötétedés után, késő este ért véget.

Hazafias tisztelettel: *v. Szabó Zsolt Lajos v. hdgy*

„Pósán Lászlónak, a Fidesz-KDNP országgyűlési képviselőjének beszédéből:

Párizs mellett, Versaillesban 1920. június 4-én írták alá az első világháborút lezáró békeszerződést, ezzel megpecsételve Magyarország sorsát: harmadára csökkent a nemzet. A 18 milliónyi magyarból 7,6 millió maradt a trianoni határokon belül.

A trianoni döntés évekig tartó, egész Európát felforgató nagy háború után született meg. Ma is háború van a kontinensünkön, csak ezt már nem ágyúkkal és puskákkal vívják. Az európai kultúrkört drasztikus, idegen hatások fenyegetik. Más kultúrák akarják a maguk normáit ránk kényszeríteni. A Parlament jól döntött, amikor ezt a napot a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította. Ugyanis

Trianon egy olyan nemzettragédia, amit kész csoda, hogy túlélte a nemzet. Ma pedig jó úton van az ország szeke-re. Az élniakarásnak, a nemzet fennmaradásának életéről tett tanúbizonyságot a magyarság. Tehát helyes, ha nem gyászként, hanem ennek a vitalitásnak tisztelegve tartjuk számon ezt a napot.”

/DEHIR

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2020 01.19. A Magyar Kultúra Napja: Emlékezés és díjátadó Szatmárcsekén

Potápi Árpád János Nemzetpolitikáért felelős államtitkár ünnepi beszédét tartja

A Himnusz identitásunk és kultúránk legmeghatározóbb eleme. - jelentette ki Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára a síremléknél megtartott megemlékezésében. Himnuszunk nem győzelmi induló, más népekkel ellentétben, benne vannak viharos évszázadok tragédiái, a nemzet esendősége, de ugyanúgy benne van a megrendíthetetlen hit a Mindenhatóban. **Himnuszunk megírásának dátuma: Január 22-e a Magyar Kultúra Napja, melyet 1989 óta ünnepelünk.**

Az 1995-ben alapított Kölcsey-emlékplakettel a magyar művésztsadalom azon képviselőit tüntetik ki, akik életművükkel és alkotásukkal hozzájárulnak a magyar és egyetemes kultúra gazdagításához.

Az idén ezt Bereményi Géza Kossuth- és József Attila díjas írónak, Balázs Béla díjas filmrendezőnek ítélte oda a Kölcsey Társaság kuratóriuma. A laudációt Bölcskei Gusztáv, a Társaság elnöke tartotta, aki elmondta, az igaz kultúrának nemzedékeket és közösségeket összeragasztó funkciója és visszatartó ereje van. Ahol a dialógus működik, ott megmarad a kultúra.

Bereményi Géza 1946-ban született Vetró Géza néven. A középiskola elvégzése után az ELTE magyar-olasz szakára került. Ekkor albérlő társa lett Cseh Tamás rajztanárnak, aki szabad idejében gitározott. Dalszövegeket kezd

*Kerekes Miklós Szab.-Sz.-Ber. Közgyűlés alelnöke,
Bereményi Géza díjazott,
Bölcskei Gusztáv, a Kölcsei Társaság Elnöke*

Vitéz Gál Csaba szkp. és vitéz Böszörményi Valéria elhelyezte a kegyelet koszorúját. Diszörséget álltak: vitéz Hunyadi Péter és vitéz Szabó Zsolt v.hdgy.

írni bérlőtársa zenéjére, amelyek olyan jól sikerültek, hogy önálló versként is megállták a helyüket. Dalaik a Kádár-rendszerről és a rendszerváltás életérzéséről szóltak. Több nagylemezük is született. Később dramaturg és forgatókönyvíróként dolgozott. Olyan ismert filmek kötődnek a nevéhez, mint Veri az ördög a feleségét, Megáll az idő, A nagy generáció, Potyautasok, Hídember, Eldorádó. 2017-ig a Thália Színház igazgatója, jelenleg tanácsadó.

Vajon mi lett a Himnusz eredeti kéziratának a sorsa? Kölcsey Ferenc utód nélkül halt meg. A költő örököse az akkor még kiskorú unokatestvére, Kölcsey Kálmán lett, kinek édesanyja Kölcsey Ádámné, Szuhányi Josephine vigyázott fia vagyona. Ezután a Kölcsey vagyon szétforgácsolódott, s hosszú ideig nem tudunk semmit a kézirat sorsáról. 1944-ben megjelent az Országos Széchenyi Könyvtárban László Magda, egy oldalági leszármazott, s itt biztonságba helyezte a nemzet kincsét. Az ő unokája Fáy Péter, aki időnként megújítja a letéti szerződést, s évente egyszer a közönség számára is látható. Tavalyelőtt a nyíregyházi Megyeházán volt kiállítva az eredeti Erkel partitúrával együtt.

Törzsszékünk minden évben koszorúz, s díszörséget adunk nagy elődünk síremlékénél.

*Kölcsey Ferenc síremléke előtt: v. Hunyadi Péter,
v. Gál Csaba szkp. n. Runyó József, v. Böszörményi Valéria,
v. Szabó Zsolt v.hdgy.*

*A Kelet-Magyarországi Törzsszék
és a Kisvárdai Rákóczi Szövetség tagjai*

2020 01.22. IV. Károly aransarkantúy vitézei 1916, könyvbemutató Nyíregyházán

Az aransarkantúy lovagok avatása a királykoronázások fényét volt hivatva emelni. A források az Anjou-uralkodók idején említik először: A felszentelt uralkodó Szent István kardjával megérintette a vitézek vállát, akiket kiváló katonai vagy közéleti szereplésük tett méltóvá a lovaggá ütésre. Ez a nemesi, főnemesi ifjak osztályrésze volt. Az utolsó avatás IV. Károly koronázása idején, 1916. december 30-án volt. Ferenc József temetése november 30-án történt, így Tisza István miniszterelnöknek nagyon kevés ideje maradt az esemény megszervezésére. Ez a koronázás minden eddigittől eltért abban, hogy az ekkor kitüntetett vitézek, 47 fő a Nagy Háború csatateréről érkeztek. Az avatási szertartást a Mátyás-templomban tartották. Fő szervező Bánffy Miklós gróf, író, politikus, színházrendező, operaintendáns volt, a templom dekorálásáért Lechner Jenő és Kós Károly volt felelős, a kis Habsburg Ottó ruháját Benczúr Gyula tervezte. A koronázás után Reszner Ervin, a király személye körüli miniszter szólította az avatandó vitézeket a trónhoz, akik a szent karddal való érintés után aransarkantúy lovagok lettek.

A középkorban ezután tényleg aransarkantyút viselhettek, de a háborús körülmények miatt díszjelet, emlékjelvényt kaptak a Szent István rend szalagján, ami egyszerűségében is csodaszép. Ezt csak később tudták eljuttatni a tulajdonosokhoz, s az összeomlás után nem valószínű, hogy mindenki megkapta.

Sallay Gergely Pál, Komisszár Dénes tart. fhgy. és Szentváry-Lekács János a könyvbemutatón

Az aransarkantyús vitézek pompás jelvénye a Szent István Rend szalagján. (MNM Éremtár, 53-25-1. Fotó: Dabasi A.)

Mi lett a további sorsuk? Még csak 1916-ot írunk. Többen fogságba kerültek, megsebesültek, meghaltak. Akik túléltek, a háború után gazdálkodtak, politikai szerepet vállaltak. Érdemük szerinti megbecsülést a Horthy rendszerben kaptak, s az általa alapított Vitézi Rend tagjai lettek. Páran harcoltak még a II. világháborúban is. A kommunista rendszer elől többen Nyugatra menekültek. Az itthon maradottakat osztály-

ellenségévé nyilvánították, rájuk a kitelepítés, a koncepciós perek és a börtön várt. A szabadulás után a segédmunka és méltatlan élet s az elfeledés lett a „jutalmuk”.

Magbecsülést tőlünk, az utókortól kaphatnak. A szerzők Sallay Gergely Pál és Szentváry-Lukács János fáradságot nem ismerve kutatták a hősokeket, és Szabolcs Szatmár Megyében a Hadisírgondozók: Komisszár Dénes tartalé-

A könyv fedőlapján eredeti felvétel az aransarkantyús vitézekről

kos főhadnagy és Kertész József százados ajánlására bekerültek a történelmi Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei születésűek a Megyei Értéktárba.

Emléküket tisztelettel örökre megőrizzük.

Az aransarkantyús vitézek jelvénye az eredeti tokban

2020. 02.07. Vitéz Béres József emléknapi Kisvárdán 100 éve, Záhonyban, 1920. február 7-én született dr. vitéz Béres József Széchenyi –díjas kutató, a Béres csepp megalkotója.

Életének 50 évét Kisvárdán töltötte. A szép napsütéses délelőttön az ünnep a síremléknél kezdődött. Dr. vitéz Béres Józseffel, vitéz Béres Klárával, családjukkal és nővérével, Katalinnal együtt emlékeztünk. Díszőrséget adtak a sírnál Rendünk kisvárdai tagjai. A megemlékezők közül sokan személyesen ismerték, minden résztvevő szívéhez közel állt Jóska bácsi. Az egybegyűlteket először Leleszi Tibor polgármester úr köszöntötte, s beszélt példamutató életútjáról: „Béres József értünk élt és dolgozott. Büszke vagyok erre a nagybetűs Emberre, aki nagyon különös személyiség volt, finom és jótékony lélek. Az élete például szolgálhat városunk, régióink, az ország, sőt, az egész világ számára.” A sírnál egyházi szertartás következett, melyet Rendünk tagja, ft. v. Monostori Marcell parochus, szkp. úr tartott, majd megszentelte a síremléket. A kegyelet virágait, koszorúit a család után a megjelentek is elhelyezték a síron. Az emlékünnepe a városi könyvtárnál folytatódott. Megkoszorúztuk dr. v. Béres József emléktábláját, melyet Búza Barna szobrászművész készített. A könyvtár olvasótermében dr. v. ifj. Béres József beszélt arról, mit jelent számukra az atyai szellemi örökség és erkölcsi példamutató, majd a „Béres József 100” pályázat díjazott alkotásaiból olvastak fel az érdeklődőknek, akik közeli munkatársai voltak Jóska bácsinak, vagy tanítványai

n. Fruttus Erzsébet v. alhgy, v. Béres Klára, v. Böszörményi Valéria, n. Runyó József, n. Gál Sándorné, v. Gál Csaba szkp., dr. v. ifj. Béres József a kisvárdai temetőben

Kató néaninek, Több film is készült dr. vitéz Béres József életéről. Kósa Ferenc: Az utolsó szó jogán; napjainkban pedig Gyöngyössy Barna: A feltaláló c. nagysikerű filmjét láthatuk országszerte a mozikban. Büszkék vagyunk arra, hogy dr. v. Béres József a mi városunkban tevékenykedett, emlékét örökre nagy szeretettel a szívünkbe zárjuk.

Díszőrség a sírnál, baloldalt a v. Béres család

ft. v. Monostori Marcell szkp. megáldja dr. v. Béres József nyughelyét

A Kelet-Magyarországi TSKZ. nevében koszorúz: n. Fruttus Erzsébet v. alhgy, v. Gál Csaba szkp.

v. Gál Csaba szkp megkoszorúzta dr. v. Béres Józsefnek Búza Barna által alkotott emléktábláját

A könyvtár olvasótermében dr. v. ifj. Béres József felidézi édesapja emlékét

2020. 03.14. „Hol sírjaink domborulnak” - 81 éve, 1939. 03. 15-én halt hősi halált v. Póti Károly, Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett szakaszvezető.

v. Póti Károly sírhelye a kopjafával Nagyszekeresen

Vitéz Gál Csaba szkp. családi kötődése és vitézi elkötelezettsége révén is vállalta v. Póti Károly sírjának felkutatását Nagyszekeresen. 2010-ben a régi, elhagyott református temetőben talált rá egy, még élő Póti rokon segítségével. A Kelet-Magyarországi Törzsszék tagjai helyreállították a sírt és a fejfát. Rendszeresen gondozzuk, s ünnepeken koszorúzással emlékezünk a hősré. Életrajzát v. Bacsó György szkp. a Vitézi Tájékoztató 2014. évi számában már megjelentette, de emlékeztetőül pár fontos gondolatot felelevenítünk.

Vitéz Póti Károly rövid életrajza

(1911.07.28. Nagyszekeres-1939.03.15 Tiszaszászfalu)

Az 1938. nov. 2-án kihirdetett első bécsi döntés Kárpátalja akkor cseh ellenőrzés alatt levő területeinek egy részét nem jutatta vissza Magyarországnak. (1939.03.15. Csehszlovákia összeomlása: ekkor vonultak be a náci Németország csapatai a müncheni konferencián megcsonkított „maradék” Csehország területére, ezzel pedig a Versaillesban létrehozott csehszlovák állam gyakorlatilag megszűnt létezni.) A határok őrzésére, ellenőrzésére, megtartására és Keleten az át nem adott részek visszafoglalására 1938-ban kezdődött a határhadász alakulatok létrehozása. Póti Károly, mint a feketeardói őrs szakaszvezetője, azt a parancsot kapta, hogy 1939.03.15-én a cseh kézben levő Tiszaszászfalu községet foglalja el. Póti Károly maga vitte és kezelte az őrs golyószóróját, közben megsebesült. Sebesülten is vezette a szakaszt, a legénységre lelkesítően hatott. Tartották a határt az utolsó csepp vérükig, amíg a szomszédos őrs erősítése meg nem érkezett. A küzdelem-

ben Póti szakaszvezető és 13 bajtársa életét vesztette. Horthy Miklós harmadikként posztumusz Arany Vitézségi Éremmel tüntette ki. Ma a sír „A” kategóriában a Nemzeti Sírkert része.

A megemlékezés résztvevői: Dr. v. Bába István, v. Gál Csaba szkp, n. Fruttus Erzsébet v.alhgy, v. Bacskó György v.hdgy. és ft. v. Bökő Péter

2020. Tavasz Kisvárdán

A virágzó fáklialiliomok karéjában Rendünk alapítójának, v. nagybányai Horthy Miklósnak és hűséges katonájának, v. Böszörményi Ferencnek mellszobra n. Runyó József és v. Böszörményi Valéria udvarán.

2020. 07.04 100 éves a trianoni békediktátum

Rendünk képviselőiben n. Runyó József és v. Böszörményi Valéria koszorúzott

Lakóhelyünkön, Kisvárdán kis csoportokban koszorúztuk meg a trianoni emlékhelyet. A város egyik csomópontjában egy kereszt van felállítva, mellette útjelzőként a legnagyobb elcsatolt városaink útiránya. Szimbólumként köre van rávésve Wass Albert egyik legismertebb gondolata: „A kő marad.” A kisvárdai Rákóczi Szövetség koszorúzott, Rendünk képviselőiben v. Böszörményi Valéria és n. Runyó József.

Délután fél ötkor itt is zúgtak a harangok, a Rákóczi Szövetséggel elimádkoztuk a Miatyánkot és elénekeltük Himnuszainkat.

A kisvárdai Rákóczi Szövetség tagjaival együtt emlékeztünk

2020.06.04. Debrecen - A hagyományokat követve, június 4.-ét megelőző este fáklýás felvonulást rendeznek a debreceniek. A menet a Nagytemplomtól indul és a Bem térnél ér véget. Természetesen Rendünk debreceni tagjai most is részt vettek e többezres megemlékezésen.

A gyülekezők: n. Fruttus Erzsébet v.alhgy, v. Hunyadi Péter, v. Gál Zoltán, v. Gál Csaba szkp.

Rendtársaink a Nagytemplom előtt: n. Daróczi Zoltán, v. Szabó Zsolt v.hdgy., n. Fruttus Erzsébet v.alhgy és n. Kujbus János

A Trianon-emlékműnél beszédet mond: v. Hunyadi Péter; díszörök: n. Daróczi Zoltán és n. Kujbus János

2020.08.02. Templom búcsú és Trianoni emléktábla szentelése Anarcson

Hetven éve, hogy Dudás Bertalan atya (1909-2004), a bazilita szerzetesrend főnöke, 1950-ben a felosztás, szétszórás után elindult Máriapócsról és Anarcson a helyi emberek segítségével, görögkatolikus közösséget, templomot és parókiát épített. A nagy feladathoz Szűz Mária se-

Az emléktáblát az atyák felszentelték

v. Böszörményi Valéria, n. Runyó József és v. ft. Monostori Marcell szkp

gítségét kérték, s ő lett a templom védőszentje. Áldozatos munkáját sok év elteltével v. Monostori Marcell parókus szkp. folytatta. 2014-ben kívülről újították fel a templomot,

majd 2019-ben a belső faliképeket is restaurálták. A csodálatos mennyezeti Pantokrátor-festményt Monostori Viktória ikonfestő készítette.

Most a búcsún egy Trianon-emléktábla került a templom külső falára. A Nagy-Magyarország térképen jelölve vannak az elszakított országrészek: Őrség, Erdély, Felvidék, Délvidék, Kárpátalja. Mint Jézus öt sebe, olyan mély és fájó az utókornak, hogy 100 év elteltével sem sikerült egyesíteni nemzetünket.

2020.08.15 Kócsújfalu

A település Tiszafüredhez tartozik, akkor lett különösen ismertté, amikor a kommunista rezsim megbocsáthatatlan bűneinek egyik szimbólumává vált. A Rákosi diktatúra éveiben a Hortobágyra telepítették ki az „osztályidegen elemeket,” megteremtve ezzel a magyar Gulágot. A Górés,-Borsós,-Árkus-major környékbeli tanyák őrzik a kényszermunkatábor dicstelen emlékeit. Az ezzel kapcsolatos történeti kutatómunka színhelyeül a falut jelölték ki, lerakva egy emlékkápolna alapjait. Idén a járványveszély miatt egyszerűen emlékeztünk. A Postagalamb Sportegyesület a kosarokból elröptette galambjait, a kényszermunkások szabadulásának jelképét, ami 1953 augusztusában történt. A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a TVR is koszorúval tisztelgett a meghurcolt emberek előtt. A „Csonka délibáb” című filmben megszólalnak Zsákai Piroska és Lukács József színművész is, akik gyerekként kerültek a táborba.

A Postagalamb Sportegyesület a kosarokból elröptette galambjait, a kényszermunkások szabadulásának jelképét

A helyi hagyományörzőkkel n. Kujbus János, v. Böszörményi Valéria, n. Fruttus Erzsébet v.alhgy és n. Runyó József

Hortobágy

**Te rohanó idő, mit adtál nekünk?
elloptad Hazánkat, elloptad életünk.**

**Félévszázad csak hazugság a kenyérünk.
Isten átka, nagy a súly felettünk.**

**Hortobágy pusztáján a viharos szelekben
ezrével szenvedtek az 50-es években.**

**Fakabátos örök sas-szemmel figyelve
Minden nap örködtek magyarjaink felett.**

**Nem volt itt kímélet, gyerek, vagy aggastyán
A rabszolgasorsban nyomor az igazság.**

**Megtudod, te paraszt, hol van a határ,
Ha megszöksz, lelőlek mint egy kutyát.**

**Így ment ez mindaddig, míg nem jött el 56
Az új élet reménye most adva van.**

**Százak és ezrek fájdalommal élve
Hortobágy keresztjét halálig viselte.**

vitéz Svéd Erdélyi István

Az avatóbeszédet Németh Szilárd államtitkár úr mondta az igé-nyesen felújított Dégenfeld kastély főbejáratánál

ságot hozott létre. A kommün eseményei itt érték. 1919 tavaszán ellenkormányt alakít Aradon, de a román csapatok internálták a kormány tagjait. Szabadulása után Szegedre ment és 1919.05.30.-án újra sikerült kormányt alakítania. Itt kéri fel nagybányai Horthy Miklóst, hogy vállalja el az új Nemzeti Hadsereg felállítását az ellenforradalmi kormány hadügyminisztereként. Itt szövődött a barátság, amely életük végéig tartott. Miután Horthy kormányzó lett, Károlyi Gyula mellette állt az egész korszakban, bizalmasaként, tanácsadóként. A világgazdasági válság hullámai elsöpörték Bethlen István kormányát. Horthy Miklós töretlen bizalmának köszönhetően Károlyi kapta meg a miniszterelnöki bársonyszéket 1931-ben. Döntőnek megnyerő egyénisége bizonyult: visszahúzódo, szerény természete, botrányoktól mentes magánélete, a tisztességesen gazdálkodó vidéki magyar arisztokrata ősi ideálja testesült meg benne. Károlyi Gyula mindvégig a kormányzó legbelsőbb köreiből tartozott. A világválság gazdasági és társadalmi feszültségein nem tudott ő sem úrrá lenni, így lemondott és Szabolcs-Szatmár megyei birtokára, Tiborszállásra költözött. Püski Levente a Horthy-korszak szürke eminenciásának nevezte Károlyit. A kor leggazdagabb mágnásai közé tartozik, de az 1930-as évektől már olyan befolyásos háttérpolitikusként tevékenykedik, aki keveset szerepel a nyilvánosság előtt, de részt vesz a fontosabb állami döntések előkészítésében, véleményére a kormányzat odafigyel. Így ír róla Horthy Emlékirataiban: "Bensőséges barátságunk nem szenvedett csorbát, ez a tiszta jellemű és megbízható férfiú továbbra is egyik legértékesebb tanácsadóm maradt." Gr. Károlyi Gyula 1947-ben halt meg. A Főti templom altemplomában található koporsója.

2020.09.05. Református találkozó és trianoni emlékmű-avatás Baktalórántházán

A nyírbaktai kastély egy másik jeles esemény színhelye is volt. 1860-ban a nyírbaktai Dégenfeld kastélyban Tisza Kálmán feleségül vette gróf Dégenfeld –Schönburg Ilonát (1839-1913), Degenfeld Imrének, a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnokának és Bökönyi Bek Paulának

2020.09.04. Baktalórántháza, Dégenfeld kastélymúzeum: gr. Károlyi Gyula emléktábla és Emlékházavatás - Hogyan kapcsolódik Károlyi Gyula neve Baktalórántházához?

A sportoló dédunoka, Eszterházy Márton, Károlyi Gyula viaszszobra mellett

Itt született az akkor még nyírbaktai kastélyban, anyja: Dégenfeld-Schönburg Emma. Jogi tanulmányai elvégzése után a család aradmácsi birtokára került, ahol mintagazda-

leányát. Házasságukban 4 gyermek született, Tisza István és Tisza Lajos politikai pályára léptek.

Gróf Degenfeld Imre 1856-ban vasharangot öntetett, ami megrepedt, s a harang sokáig a feledés homályába süllyedt. 2020-ban a centenáriumi alkalmából a református egyház lélekharangot ebből állítatott. A harang Nagy-Magyarország térképe felett függeszkedik, az ország jelképesen a keresztfán, amelynek egyik szöge Pozsony, a másik Kolozsvár. A harangból hiányzik egy ék, mely Magyarország térképén, mint egy könnycsepp, szimbolikusan Budapest szívét szúrja át. Így érzékelteti a trianoni tragédiát. Az avató beszéden a megyei vezetők is részt vettek, rendi egységünk férfitagjai adták a díszőrséget.

2020.09.20. Kállay-gyűjtemény, Nyíregyháza

A szerteágazó Kállay családból elsősorban dr. Kállay Miklós (1887-1967) miniszterelnököt ismerjük, de az ősi nemesi családnak volt napkori és orosi ága is. A napkori ágból származott dr. Kállay Rudolf orvos is, akinek klasz-

Az emlékmű avatásán díszőrséget álltak: v. Bacskó György v.hdgy, v. Gál Csaba szkp, n. Runyó József, v. Szabó Zsolt v.hdgy.

Nagy Lajos polgármester úr megkondgatta az emlékharangot

szicista stílusban épült kúriája ad otthont a gyűjteménynek.

Nekünk, vitézeknek a kiállítás legkülönlegesebb darabja egy olyan rendjel, ami Horthy Miklós személyes tulajdona volt, és egyenruháján viselt." A Magyar Érdemrend Szent Koronával ékesített nagykeresztjének csillaga hadidíszítménnyel és kardokkal". A Magyar Érdemrendet Horthy Miklós alapította 1922. június 14.-én. 1939-től az addig csak polgári, civil érdemrendből - a háborúban szerzett katonai érdem elismerésére - hadi kitüntetéssé változtatták. Ekkor került rá díszítésként két egymást keresztező kard és a magyar Szent Korona. Amikor a Horthy-családot 1944-ben az amerikaiak internálták, csak két rend ruhát és az ezeken viselt kitüntetésekét vihette magával Bajorországba. Kállay Miklósnak is menekülnie kellett, ő az USA-ba emigrált. Tartották a kapcsolatot, leveleztek. Wass Alberthez hasonlóan ő is megpróbálta összetartani az emigrációban élő magyarokat. Horthy 1957.02.09.-én meghalt, Kállay Miklós 1967-ben bekövetkezett haláláig őrizte az érdemrendet, amit fia, dr. Kállay Kristóf (1916-2006) a Máltai Lovagrend szentszéki nagykövete, a római emigrációban létrejött magángyűjteményével együtt 1990-ben szülővárosának adományozott. Ez az aranyozott, brillantírozott ezüst érdemkereszt eszmei értéke nemzetünk számára felbecsülhetetlen.

A Magyar Érdemrend Szent Koronával ékesített nagykeresztjének csillaga hadidíszítménnyel és kardokkal, ami Horthy Miklós személyes tulajdona volt és díszegyenruháján viselt.

A beszámolót szerkesztette:

v. Böszörményi Valéria és n. Runyó József

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Doni megemlékezés - Szent Anna Plébániatemplom,
Miskolc, 2020.01.17.

Zászlók bevonulása / Gubala Róbert, Miskolc Szent Anna templom plébánosa, érdemes esperes igét hirdet

Március 15-i megemlékezés

v. Soltész Imre; v. Ojtozi Attila hdgy, v. András Béla; v. Juhász Béla tkp, v. Papczun Ernő

2020. június 4. Miskolc

Balról: v. Bianki István; v. András Béla; vJB;
v. Papczun Ernő tb. hadnagy; v. Soltész Imre

(b-j.)Dr. v. Szabó Balázs, felesége és kisfia; nagytiszteletű Szabó Sándor lelkész; vJB; Horváth Ferenc VRNT; v. Papczun Ernő, v. Soltész Imre, v. András Béla, v. Bianki Balázs

**2020. augusztus 15. Kitelepítettek emlékműve, Hortobágy. Az emlékkeresztten a következő felirat található:
„Emlékezz Magyar! - 1950-1953.
A Hortobágyi Kényszermentekézők Elhurcoltak Emlékére”**

*Kelet-Magyarország Tszk: v. Fruttus Erzsébet, v. Kujbus János,
v. Runyó Józsefné Valéria, v. Timár Ferenc Ékema Tszk, v.
Runyó József*

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK NÉMETORSZÁGI VITÉZI ALHADNAGYSÁGA

BESZÁMOLÓ

Ezzel az írással egyben be is mutatkozunk a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Tájékoztatója olvasóinak, rendi vezetőinknek, s kedves rendtársainknak. Bízunk abban, hogy az egészségügyi világhelyzet jobbra-fordulásával már személyes találkozásokra is sor kerülhet!

Megismerkedésünk a Történelmi Vitézi Rend tagjaival már történelem!

(Az időben visszafelé haladva):

2010-ben két busszal mentünk Stuttgartból Versaillesbe. Az utat Szegi Oszkár, felesége Hajnalka és Jablonkay Lydia szervezték. A nagy palotánál gyönyörű műsort adott a Sárospataki 8kor Színház, v. Bálint Béla vezetésével. Jablonkay Péter ostromzással erősítette fel tiltakozó hangunkat. Jablonkay Péter többek között az európai Összcserkészlet vezetője, valamint a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetéssel elismert társunk, most kérte felvételét a Vitézi Rendbe... Itt ismerkedtünk meg a Történelmi Vitézi Rend tagjaival.

Az idei nagy, 100. éves évfordulót a (koronavírus-szabályok miatt) csak kicsiben lehetett megtartani, de igyekeztünk így is méltósággal megemlékezni.

2020. június 4. Trianoni megemlékezést szerveztünk vitéz társainkkal a 100. évfordulóra, s koszorúzást Mindszenty József bíboros szobránál, hiszen nekünk itt Stuttgartban nincsenek magyar emlékhelyeink. E megemlékezést, koszorúzást megtartottuk. A szentmise végén énekkal, verssel a templomban kezdtük az emlékműsort, utána kivonultunk és a templom előtti téren folytattuk a kultúrmműsort. **Megemlékezésünkön részt vett a Stuttgarter Magyar Főkonzulátus konzulasszonya, Kovács Rita és a Magyar Kulturális Intézet, stuttgarter vezetője dr. Szabó Dezső is.** Az emlékműsor végén a TVR ifjai elhelyezték a koszorút Mindszenty bíboros szobránál. Mint utólag megtudtuk, ebben a városban a nagy szervezetek közül senki nem készült semmilyen műsorral erre az alkalomra. A Magyar Cserkészszövetség kezdeményezésére este sok ezer helyen gyulladtak meg az emlékezés tüzei. A stuttgarter cserkészek több helyen is így emlékeztek a trianoni eseményekre.

Ezen a napon büszkén tettük közzé a 81. sz. Dobó István cserkészcsapat műsorát, amit a 45. Stuttgarter Magyar Jótékonyági Bálon mutattunk be. Vitéz Jablonkay Lydia csapatparancsnok vezetésével rövid áttekintést adtunk a vendégeknek a magyar történelem jeles eseményeiről, megemlékezve az elmúlt ezer év hőseiről. A cserkészekon kívül közreműködött a Dűvő zenekar, Tóth-Pál Zoltán népzeneész és v. Szabó István énekes. Egy érdekes előadást is készített a csapatot segítő KCSP-ösztöndíjasunk, Kovács Bence. Ez a film is megtekinthető itt: Trianon 100 – A határváltoztatások hatásai földrajzos szemmel <https://www.youtube.com/watch?v=04Ku-hipEzQ&t>

Történetünkben kiragadott események

2010 Versailles

2020 Stuttgart

Az ÉKEMA Németországi Alcsoport tagjai
és két jelöltünk

2020 még a felénél sem tart, de egyik esemény követi a másikat...

2020 április 1. óta végre hivatalosan is tudunk dolgozni, mert új szervezeti egységként létrejött az: ÉKEMA Törzsszék Németországi Alcsoport.

Az Alcsoport vezetői: nemzeti vitéz Tóth Lídia Jablonkay Lydia v. alhdgy, nemzeti Szegi Oszkár VRNT v.alhdgy. Nagyon vártuk már ezt a lehetőséget, mert a fennálló békétlen helyzetben csak nehezen tudtunk a TVR érdekében dolgozni.

2020. január 25. A 45. Stuttgarti Magyar Jótékonyági Bál. Ennek nt. Szegi Oszkár és v.Jablonkay Lydia a főszervezői, már hagyományosan. Ez e rendezvény a nyugati magyarság legnagyobb rendezvénye, közel 1300 résztvevővel. Kultúrműsor, táncház, gyermekprogram is van, ami miatt a gyermekes családoknak is érdemes eljönni. Mint támogatók, több tagunk a Történelmi Vitézi Rend - ÉKEMA nevében adománnyal segítjük a katolikus egyház jótékonyági projektjeit.

A bál egyik csúcspontja volt a cserkészek műsora, melyet v. Jablonkay Lydia írt és tervezett. A műsor címe: „Mi egy vérből valók vagyunk.” Kilenc képben mutattuk be a magyar történelem fontosabb, hősies eseményeit. A vendégek megrázó képeket láthattak, de hát az ország történelme ilyen. Sokan elsírták magukat, amikor a közelebbi történelmi eseményeket játszottuk. A világháborúk, Trianon, 56... A műsor végén v. Szabó István énekes előadásában felcsendült a címadó dal is, melyet a teremben lévő emberek állva, velünk együtt énekeltek, majd vastaps-

sal köszöntek meg. Két fontos vendégünk is volt ezen az estén: Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter, valamint Soltész Miklós vallásügyi államtitkár. Mindketten külön gratuláltak a nagyszerű előadáshoz. A műsor itt látható: <https://www.youtube.com/watch?v=61Zwicx4bxc>

Természetesen nem tudok minden kisebb-nagyobb eseményről beszámolni, amit szervezünk, de vannak kiemelkedő események, amik mellett nem lehet elmenni.

2019

A „Szent Korona útja” c. nemzetközi akadályversenyt rendeztünk gyerekeknek, melyet a fiatalabb vitézeink Jablonkay János és Jablonkay Kinga szerveztek és vezettek le.

240 magyar fiatal és gyermek vett részt ezen a 3-napos rendezvényen, ahol nemzeti jelképünkkel ismerkedtek meg. Vitéz Jablonkay Kinga és v. Jablonkay János fontosnak tartják, hogy a külföldön élő fiatalok is magukénak érezzék és ismerjék meg úgy magyar nyelvünket, történelmünket, mint a nemzeti jelképeinket. Ehhez hasonló munkát minden évben végeznek, de 2019-ben szervezték először önállóan.

2019 május 18. Stuttgart

Első Aranycsapat Emléktorna kispályás labdarúgó bajnokság. „Hittel, sporttal és kultúrával” jelent meg cikk erről több sajtóban. A bajnokság meghirdetését lázas készülődés követte. Meg kellett szervezni a teljes háttérrel ahhoz, hogy a rendezvényhez minden rendelkezésre álljon és mindenki jól érezhesse magát. A Magyar Kultúrintézetben v. Kú Lajos tartott nagyszerű előadást az Aranycsapatról és a mai sport helyzetéről és az Alapítvány munkájáról is. Az est végén a várva-várt sorsolás következett. Két csoportra osztottuk a 11 benevezett csapatot. A sorsolást Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek, Dr. Berényi János stuttgarti főkonzul és díszvendégünk, v. Kú Lajos végezték el. A meccsek lelkes szurkolók előtt folytak. **Az emléktorna fővédnöke: Dr. Berényi János stuttgarti főkonzul volt. Dr. Berényi János főkonzul úr köszöntő szavai után Kú Lajos adott át kupát és érmeke** a

győzteseknek. **Dr. Márfi Gyula** veszprémi érsek és **Dr. Tempfli Imre** atya közös imájával és áldásával, majd a **Himnuszok** eléneklése után véget ért az **1. STUTTGARTI ARANYCSAPAT EMLÉKTORNA**. A rendezvényt a **Történelmi Vitézi Rend Észak-Magyarországi Törzsszék** tagjai szervezték és támogatták.

Dr. Tempfli Imre atya, Dr. Berényi János stuttgarti Főkonzul, Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek, v. Kű Lajos, v. Szegi Oszkár

A lelkes résztvevők egy csapata

A képen látható győztes csapat meghívást kapott Egerágra (Mo), az ottani majálisra, a kapcsolatok szorosabbra fűzésére és a magyarság összetartásának erősítésére.

Mint a **Történelmi Vitézi Rend** tagjai, számtalan egyházi, cserkész, kultúrműsort, valamint olyan programokat szervezünk minden évben, amely az itteni közösség életét teszi színesebbé, jobbá. Ilyen nagyobb tevékenységünk az egyházközség jótékonyági bazarja, zárandoklatok, farsang, a cserkészek adventi műsora, szavalóverseny,

rovásírás-verseny, de ide tartozik a magyar nyelv oktatása vagy a sportprogramok szervezése is.

A Magyar ISKOLA: 14 évig működtettük a cserkészeten belül a MISKÁT. Itt a gyerekek írni-olvasni tanultak, de volt magyar földrajz, történelem és néprajz-oktatás is. A cserkészeten eddig kb. 1400 gyereket tanítottam-neveltem magyar szellemben.

Közben épül a Cserkészház is Kastl-ban. 2019-ben alapkövetélt és nagy nyílt napot szerveztünk a falu népének és segítőknek. Az alapkövetélen **Dr. Szilágyi Péter**, a **Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős miniszteri biztosa** tartott egy szép beszédet, majd elhelyezték az **alapkövet**. Ez a ház a 10 h-os területen teljesen magyar kézben van. Szándékaink szerint itt fog kiépülni egy magyar ifjúsági központ, amelynek célja az lesz, hogy a magyar nyelv és nemzettudat oktatása valamint magyar kultúránk megismertetése itt otthonra találjon. A ház minden magyar csoport számára nyitva lesz, akiknek ugyan ezek a célok fontosak. Egy OTTHONT építünk a magyaroknak! Bár már az első házunk ott áll, amelyet v. Kisbarnaki Farkas Ferencről neveztünk el. Két hete 2 jurttát állítottunk, és mellette íjászpálya is készül - a múltunk és a jövőnk miatt is fontos.

Dóry Csaba elnökhelyettes, Dr. Klement Kornél a BUOD elnöke, Dr. Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős miniszteri biztosa, Jablonkay Péter az európai cserkészlet vezetője, v. Jablonkay Lydia Cserkészpark elnöke

A 2019-es év kiemelt eseménye volt mindezek mellett a Magyar Bál, melynek szervezése, levezetése és a program összeállítása szinte az egész éven át ad elfoglaltságot.

Csapatunk a „VÉRSZERSZÖDÉST” adta elő. Vendégünk volt a Felvidéki Rockszínház, akik az István, a király c. rockoperából adtak elő olyan részleteket, amelyek a mai magyarságnak is követendőek vagy épp megfontolandók lennének. Egy érdekes riportban itt lehet beszámolókat hallani róluk és a bárról:

<https://www.bumm.sk/regio/2019/01/31/europalegnagyobb-baljan-adott-koncertet-az-iden-20-eves-felvideki-rockszinhaz>

Idézet a cikkből: „Több tízezer magyar nemzetiségű ember menekült Németországba. Tehát azért más, mert nem kollektíve élnek kisebbségben szülőföldjükön valamelyik, az anyaországtól elszakított területen, hanem egyéni politikai történetek és sorsok mentén élnek szerte Németország területén családjaikkal. Ami összeköti őket, az a hazájuk iránti honvágy, a nyelvük, a kultúrájuk”

2018

2018.február 4. 10.alkalommal :

Október 7. Az idei Mátyás király emlékévé keretében a stuttgarti 81. sz. Dobó István cserkészcsapat cserkészei műsorral készültek a stuttgarti Szent Gellért magyar r.kat. egyházközség számára. Az előadásra a vasárnapi szentmise után került sor a templomban. Dr. Trempfli Imre atya köszöntötte a híveket, beszélt röviden Mátyás király történelmi, kulturális szerepéről. A cserkészek vetítéssel és Mátyásról szóló legendák előadásával emlékeztek meg királyunkról. Személyes okokból egy olyan legendát adtunk elő, amely szülőfalum – Tiszakeszi történetének egy fejezetét dolgozta fel. A műsort Füzesi Tamás hegedűművész csodálatos játéka fogta keretbe.

Cserkészeink CSÍKMADARASRA mentek táborozni, Erdélyt megismerni. 250 cserkészünk kelt útra, hogy a „Csillagösvényt” és annak legendáját megismerje. Madéfalva, Csíksomlyó, medveles, Egyes Kő. Rengeteg élmény, csodák, ismerkedés a helyiakkal, falusi viszonyok, ételek, zene... Életre szóló szerelem ezzel a szép Magyar területtel!

Cserkészeink egy része a román határon, majd Csíkmadarason

Ezek már a magyar bál képei. A cserkészek a „Betyárok” c. műsorukat mutatták be.

A cserkészek műsora

A bál megnyitója

Ezúttal v. Bálint Natália és Sebastjan Podbregar – ének, Evgeny Alexeev – zongora – „Húzzad csak kivilágos virradatig!” műsorát is élvezhették a kedves vendégek.

2017. A cserkészek lovagias éve

„Csillagok között fényességes csillag” E szavakkal „idvezli” a régi magyar énekszerző I. László királyunkat

Éves témánk a cserkészetben a lovagias életmód, a példák és az ősök emlékezete volt. A 2017-es évet Szent László-émlékévnek nyilvánította a nemzetpolitikai államtitkárság a „lovagkirály” trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából. Az emlékév célja felhívni a figyelmet arra, hogy Szent László a keresztény egység jegyében kapcsolta össze a közép-európai nemzeteket. Az életművében a nemzet fogalma is hangsúlyos volt, hiszen a Magyar Királyság az ő uralkodása alatt tudta megerősíteni pozícióját és szerepét a térségben. Cserkészeinket is ilyen szellemben akarjuk nevelni. Nagyon nehéz feladat ez, főleg itt Németországban. A szülők sokszor maguk sem kaptak megfelelő nevelést, ezért szerencséje van azoknak, akik a cserkészetben belül mind ezt megkapják. **A jövőnket csak akkor látjuk biztosítva, ha a mai gyerekeket is sikerül**

egészséges lelkvilágú, szorgalmas, hívó felnőtté nevelni. Szellemisségünk itt is kapcsolódik a TVR eszmeiségével. Ezen erényeket történelmi források alapján, de a mai igényeinkhez alakítva választottuk. Kirándulásainak és táborainak elsődleges célja, hogy ezekben az erényekben gyakoroljuk magunkat. Cserkészeink törvényeiben is ez tükröződik:

A kereszténység védelmezése a hitetlenekkel szemben; a gyengéknek, nőknek, özvegyeknek és árváknak a védelme. Testedzés, valamint lovagi tornákon való részvétel. Bátorság, bölcsesség, jótékonyosság, hűség, büszkeség. Nagylelkűség, igazságosság, bátorság, bőkezűség. Káromkodás, lustaság, bujálkodás megvetése. Udvariasság, nemes beszéd, jólöltözöttség, szerénység. Ezeket vállaljuk és igyekszünk megtartani.

STUTTGART 1947 – 2017

70 ÉVES A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, melyet 1947. május 13-án hozott létre Dr. Johann Baptist Sproll rottenburgi püspök. A nagyszabású ünneppsorozat az egyháztanács elnöke, (e Beszámoló írásakor már rendtag!) v. Szegi Oszkár szervezte. Egyházi és világi előadások, műsorok tették emlékeztetővé ezt a napot. Jelenleg mintegy 13 ezer híve van a történelmi Magyarország minden tájegységéről.

Dr. Berényi János stuttgarti főkonzul, Dr. Soltész Miklós egyházügyi államtitkár, Dr. Veres András győri püspök, a Magyar Katolikus Püspökkari Konferencia elnöke, Merlás Tibor atya, valamint Dr. Tempfli Imre atya

A cserkészek

Szegi Oszkár és neje Hajnalka a stuttgarti magyarságot képviselték az országgyűlésben 2017 június 6-án Jakab Istvánnál az országgyűlés alelnökénél.

2015 és 2017 – Zárándoklat Csíksomlyóra a Székely gyorsal Szegi Oszkár és felesége Hajnalka szervezésében

Magyar Bál és a számtalan egyéb kisebb-nagyobb rendezvény egyházi, cserkész illetve városi vagy országos szinten.

2013. Egy meghatározó év

A Szent Korona másolata a Koronaőrökkel meghívásunkra Stuttgartba érkezett. Nagyszabású, 2 napos programmal készültünk.

Az ünnepi mise mellett volt gyermekprogram, a Szent Koronáról előadás vetítéssel, beszélgetéssel egybekötve, amit v. Woth Imre, a Koronaőrök parancsnoka tartott. Volt egy hatalmas Szent Korona kép is, amelyet mindenki aláírhatott. Kiállítás a Szent Korona képeiről - és csodálatos ünnepi műsor a 8Kor Színház közreműködésével. **Ez a nap arról szólt, amit a Szent Korona képvisel: Nemzetegyesítés, összetartás. Ott és akkor mindenki egy volt és együtt.**

SZÉKELY MENET, amelyet mint társszervezők is segítettünk.

v. Szabó István, v. Vesztergám Miklós, v. Bálint Natália

JÖVŐNKRŐL – Alcsoportunk Szegi Oszkár és Jablonkay Lydia vezetésével szeretné erősíteni: A stuttgarti magyar Főkonzulátussal és a Kultúrintézettel a múltban és a jövőben is jó kapcsolataink megőrzése és ápolása. Központunk: Stuttgart és Kastl.

2020 - Átmeneti év – és tervek!

Új tagokkal bővíteni az állományt! Az őszi folyamán ünnepélyes zászlóavatási ünnepség, első hivatalos rendi gyűlés tartása. Felkutatni először a Németországban, majd később a Nyugat-Európában élő rendtársainkat, velük egy közös találkoztató létrehozni. A találkozó egyik célja a Rend felélesztése, a közös munkába való bekapcsolása. Kiadványt készíteni az itteni munkánkról és hirdetni a Történelmi Vitézi Rend történetét. Lehetőség szerint minden alkalmat megragadni arra, hogy a szervezésben közösen részt vegyünk, társadalmi eseményeken megjelenjünk. Belépés a Stuttgarti Magyarok Szövetségébe. A Stuttgarti Magyar Bálra 4 vitéztársunk meghívása - minden évben.

A budapesti vitézavatásokon személyesen képviselni Alcsoportunkat együtt az ÉKEMA TÖRZSSZÉK delegációjával.

2021 Munka éve – A világvárvány lehetőségeit figyelembe véve, de következetes munkát végezve: A bizalom visszaszerzése és az egység megteremtése!

Február. Állománygyűlés. Magyar emlékek Németországban. Ezek felkutatása és ezekkel való törődés megszervezése. Lemorzsolódott rendtársaink és leszármazottaik a felkutatása.

Az év folyamán: Képviselni Alcsoportunkat a megemlékező ünnepségen Mattsee-ban a Szent Korona kimentésének a 76. évfordulója alkalmából, amennyiben a világvárvány helyzete ezt megengedi.

Az 1920 augusztus 11.-én alapított VR-ről egy emlékműsorral megemlékezni. Kiállítás, előadást szervezni a Rend történetéről – új leendő rendtagok megtalálása céljából is.

November. Közös állománygyűlés nyugat-európai rendtársainkkal. Előadás-sorozattal tisztelni a múltunk előtt. Folytatni a megkezdett híradásokat, találkozókat. Felvenni a kapcsolatokat a nyugati (nem magyar) lovagrendekkel ismerkedés céljából. Megfelelő reklámanyag / pl.Facebook megjelenéseket elindítani. Magyar katonadalok, nemzeti énekek, népdalok folyamatos tanulása.

Villáminterjú vitéz Mátyus Andrással, a Szent György Lovagrend európai nagypriorjával, a Történelmi Vitézi Rend Németországban élő tagjával, aki velünk együtt gondolkodva, projekteket állítva igyekszik tovább erősíteni Rendünket.

– **Kérlek szépen beszélj magadról, közösségi munkádról és arról, ki is vagy te tulajdonképpen?**

– 1940. 10. 18-án születtem Nemesmiliticsen (Délvidék). 1969-ben búcsút mondtam az akkori Jugoszláviának, szépen fogalmazva „nem jöttek be a kommunisták”. Németország volt az uticél. Az Opel autógyárban helyezkedtem el Rüsselsheimben, majd 30 év után onnan mentem nyugdíjba.

Feleségem három gyermekkel ajándékozott meg, ma hat unokának örvendhetünk. 20 éve járom a Kárpát-medencét önzetlenül, ott is a magyarul lakta településeket. Fáradhatatlanul segítettem, ahol tudtam, vagy szükségét láttam, a lehetőségeim szerint. Ezt a missziós munkát szeretném még sokáig végezni, erre kérem minden nap a Jóisten segédelmét. Vannak projektjeink a történelmi Magyarország összes területén: oktatásban, hitvallásban, kultúrában, egészségügyben (gépekkel, gyógyszerekkel) aminek tervezője és kivitelezője vagyok. A Magyar Szent György Lovagrend 2003 ápr. 26-án avatott soraiba Visegrádon, a volt királyi palotában.

2003 nov.-ben frankfurti prior, 2005 máj.-ban németországi nagyprior, 2006 máj.-ban az európai nagyprior-helyettes, majd 2016-ban európai nagyprior lettem. A Történelmi Vitézi Rend 2013 szept. 21-én avatott soraiba Budapesten. Munkásságomért négy kitüntetést érdemeltem ki a Magyar Szent György Lovagrendtől, és egyet az 56-os Szövetségtől.

– **Renden belüli munkádról is tégy említést.**

2020 második felétől tagja lettem az ÉKEMA Törzsszék Németországi Alcsoportjának, s kibontakozó-félben van e rövid idő alatt is több olyan tervünk, amelyekkel a Történelmi Vitézi Rend hírnevét öregbíthetjük. Kedves, tenniakaró, lelkes vitézi rendtársaimmal az anyaországgal való kapcsolatok sokrétűbbé tételét is szeretnénk megvalósítani.

– **Engedj meg egy kérdést: Említetted a jótékonyági projekteket, amin dolgozol. Milyen összegről beszélünk az elmúlt 17 év alatt?**

– Több, mint 1.000 000 €, amely a Szent György Lovagrend célkitűzései értelmében, a legmegfelelőbb helyekre került elhelyezésre.

– **Köszönöm a beszélgetést. Jó Isten adjon erőt egészséget a további munkádhoz!**

vitéz Tóth Lídia Jablonkay Lydia vitézi alhadnagy

2022 Stabilitás éve!

Február - Állománygyűlés

Május - Zarándoklat a Székely gyorsal a Csíksomlyói Búcsúra.

November - Közös Állománygyűlés a nyugat európai rendtársainkkal.

Közös szervezésben megrendezni az első Ny-európai Magyar Napokat - súlypont: A TVR és a vitézi élet. Helye és ideje még nem ismert, de elképzelhető, hogy a cserkészpark.

Közben folytatjuk az eddigi munkánkat!

**Lejegyezte: Szegi Oszkár VRNT vitézi alhadnagy
2020 júliusában**

**Villáminterjú v. Jablonkay Lydiával,
az ÉKMA TSZK. Németo. Vitézi Alhadnagyságának
egyik vezetőjével**

Előzőekben bemutatuk az Észak-Magyarországi Törzsszéknek ezt a kiváló, aktív, fiatal egységét. Most szólnunk az Alhadnagyság egyik vezetőjéről.

– Tudom, hogy régóta vagy a stuttgarti 81. sz. Dobó István cserkészcsapat vezetője, de pontosabban?

– 1995 óta vezetem a cserkészcsapatot. Összesen kb. 1400 gyerekkel foglalkoztam, de ezt csak a csapatban. Ezen kívül egész Európában tartottunk táborokat, amelyeket sokszor én vezettem. Ez olyan munka, amit nem pénzért csinálunk, ez életforma. A mi családunk így él - a közösségben és a közösségekért. Mind a négy gyermekem és a férjem is cserkészvezető. Én négy kontinens regös vezetőtisztje és kiképzője vagyok, Péter, a férjem pedig az egész Európai Külföldi Magyar Cserkészeket vezető Írországtól a Kárpát-medencéig, amelyért állami kitüntetést is kapott.

– A cserkészeten kívül mivel foglalkozol még?

– Könyveket, forgatókönyveket, tananyagot írok, tanítok, szervezek, vezetek, pályázatokat intézek/írok. Rengeteg jótékonysági akciót szerveztem már itt Németországban és a Kárpát-medencén belül. Több segítő akcióm zajlik most is. Megszerveztem, levezettem és anyagilag is támogattam 13 országos szavaló versenyt és 2 rovás versenyt Németországban. Több szervezet tanácsának, vezetőségének vagyok tagja. Család, barátok... és tanulok folyamatosan - most bölcsészetet. Több képzést is végeztem az évek alatt. Felneveltük négy gyerekünket... Ja, és létrehoztam egy vállalkozást is.

– Cserkészpark, Kastl. Mióta vezetted ezt az „új projektet”?

– A cserkészparkot sok évvel ezelőtt el akarták kótyavetyélni, amit szó szerint az utolsó pillanatban sikerült megmentenem. Azóta folyamatosan a mi családunk gondozta, hiszen 10 ha-ról van szó. Erdő-mező vegyesen és rajta egy kis ház. Magyar kézben van és ez a legnagyobb értéke! Amióta átvettem, rohamosan fejlődni kezdett a park.

Érkezés a magyar táborba

– Új táborhelyet építettünk ki gyönyörű tűzhellyel, menedékházzal. Most jurttakat állítottunk, de a rétre felépítettünk egy hatalmas fedett grillező helyet, ahol kb. 100 ember elfér. Létesítettünk egy erdei tanpályát, építettünk

Sátortábor

egy nagy csúrt a felszereléseknek és egy fenyőkatedrálisunk is van az erdőben: a saját kitermelt fákkal tervezve. Mindig van mit tenni. A következő tervem is már meg van: Egy kultúrcsúrt fogunk építeni, ahol legalább 200 ember elfér. Kézműves foglalkozásokat, koncerteket, táncházakat és élő történelemórákat fogunk ott tartani. Ezzel párhuzamosan el fogjuk készíteni a fűzfa-katedrálisunkat...

– Építkeztek, nehézségek?

Vezetem a Magyar Cserkészpark Egyesületet, melynek az a célja, hogy ezt a földet megtartsuk magyar kézben és egy ifjúsági központot építsünk ki benne. Úgy nevezem, hogy itt épül Németországban Magyarország utolsó bástyája, mert Magyarország itt eddig tart...

Az alapkövetétel ünnepi pillanatai

Igen, egy új házat kezdtünk el építeni, mert a már meglévő kicsinek bizonyult. Sajnos, nem vagyok mester, így kicsit elragadtattuk magunkat a tervezésnél, s a ház sokkal drágábbnak bizonyult, mint gondoltuk. Pénzgyűjtő akciókat szerveztem és pályázatokat írtam. Az adományok azóta is érkeznek. Nagyon jó társaim vannak, szeretek velük dolgozni. Nehézségek: Minden hiányzik, ha ilyen nagy az álom: pénz, munkás kezek, szakemberek.... de megoldottuk!

– Dec. 5-én fogadtátok Kastlban Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős miniszteri biztost, miről volt szó?

Nagy pártolónk Szilágyi Péter úr. Kellemes találkozó volt és nagyon jól esett, hogy a magyar kormány ennyi figyelmet fordít a diaszpórában élő magyarokra. Meghallották a kérésünket is, és ígéretet kaptunk egy nagyobb anyagi támogatásra is.

– Mi a jó hír?

Még mindig az az érzésem, hogy álmodok: Magyarország kormánya nagy összeggel támogatta a munkánkat. A ház egy év alatt fel fog épülni!

– *Jövőkép?*

A Történelmi Vitézi Rendnek Alegységünk németországi központját két helyen tudom elképzelni: Stuttgart és Kastl. Cserkészházunkat v. Kisbarnaki Farkas Ferencről 1995-ben neveztük el, tehát az alap már kész, leraktuk. Az újabb tagjainkkal rendszeresen fogunk mindkét helyen programokat szervezni. A most még megosztott tagságot egyesíteni fogjuk. A létszám növelése nem okoz gondot, mert a cserkészetben sok az olyan vezető, aki évtizedek óta a magyarság ügyét szolgálja.

Jelszóm: Hiszek a kevesek egybefűzött kezében! S ez így is van!

nemzetes Szegi Oszkár, ÉKMA TSZK. Németo. Alhadnagyságának v. alhadnagya

Az ÉKEMA Törzsszék törzskapitányaként köszöntöm új alegységünk vezetőit, tagjait. A 2020-ban elmaradt vitézavatás pótlása után minden bizonnyal már egy lényegesen nagyobb létszámú szervezeti egy-

ségről tudunk beszélni, akik azonosulnak és mélyen elkötelezettek Rendünk célkitűzései iránt. A rendi előjárók felé is bemutatott feladattervezet és annak következetes végrehajtása egy új kapcsolatrendszer, fejlődő és erősödő németországi jelenlétet céloz meg az előttünk álló évekre. Az aktív és őszinte, kiszámítható kapcsolattartásban az egymás iránti bizalom érvényesülése már önmagában egy olyan hajtóerő, ami garancia a hatékony működésre.

A Vitézek Tízparancsolatából idézve:

1. A nemzeti gondolatot valljuk, szembehelyezkedünk tehát minden olyan törekvéssel, amely nemzetközi kötelekekben igyekszik felolvasztani a nemzeti egységet.

2. Valamennyien mindegyikünkért és mindegyikünk valamennyiünkért.

Adjon Isten további kitartást, lelkesedést, hogy e megtalált baráti szálakat erősíthessük, sokrétűbbé tehessek.

vitéz Juhász Béla területi törzskapitány

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Több vitézi rendezvényünket közösen tartottuk Székkapitányságainkkal.

2019. március 30. Bács-Kiskun és Jász-Nagykun-Szolnok megye összevont tavaszi állománygyűlése

Rendezvényünknek a református konviktus ebédlője adott otthont. Ünnepségünket megtisztelte főkapitány úr, főszéktartó tkp. úr és az országos törzskapitány úr is. Zászlóink bevonulása után megemlékeztünk elhunyt rendtársainkról. Vitéz Tiszavölgyi István mb. tkp. beszámolója következett az elmúlt időszak eseményeiről, jövő feladatairól. Vezetőink tájékoztatásával folytatódott rendezvényünk, majd főkapitány úr

kinevezéseket, kitüntetésekkel adta át. Két megye tisztségviselői mutatkoztak be, így Törzsszékünk tagjai még jobban megismerkedhettek egymással. Nemzetes Dobos Erzsébet Fontné énekszámát mindnyájunk elismerését vívta ki. Az állománygyűlés után rövid sétát tettünk Kecskemét főterén, s megtekintettük a Városháza dísztermét, n. Süli Csontos Ottó városi képviselő rendtársunk szervezésében.

Sajnos, még mindig letakart, (de kérésre a takaró-függönyt elhúzzák) a Kormányzó úr kecskeméti látogatását ábrázoló festmény, melyet dr. Juharosné v. Molnár Piroska tb. szkp. asszony kutatott fel, s tette nyilvánossá e festmény meglétét.

A Főtéren a Kossuth szobornál készült fotónk

Baráti, családi beszélgetésekkel zárult rendezvényünk, melyen kitűztük az őszi találkozásunk időpontját is, azaz október 12-én, Kalocsán tartjuk Bács-Kiskun és Szolnok megye állománygyűlését.

vitéz Tiszavölgyi István mb.tkp.

BÁCS-KISKUN MEGYE SZÉKKAPITÁNYSÁGA

A Kalocsai Járás vitézi tablója, melyet a Vitézi Rend 100 éves fennállásának jeléül állítottak össze.

A helyi TV-ben és újságban is bemutatásra került a Székkapitányság vitézi tablója

A Kalocsai Vitézi Járás állománya Szentkarácsony ünnepe alkalmából, kalocsai vitézi dísztányért ajándékozott vitéz Tiszavölgyi István úrnak, Dél-Közép-Magyarország Törzskapitánya részére.

Doni Hősökre emlékeztünk

A kecskeméti Nagytemplomban emlékeztünk sor a doni hősekre. Rendünk nagy létszámmal képviseltette magát a 10. 30-kor kezdődő szentmisén. Dr. Finta József plébános úr beszédében méltatta az embertelen körülményekben is hősiességen helytálló magyar katonákat. A szentmise után a város vezetésével közösen koszorút helyeztünk el a II. világháborús emlékműnél. Kecskeméti rendtársaink mellett Kalocsáról, Kiskőrösről, Dávodról is érkeztek vitézeink a megemlékezésre.

Baráti beszélgetéssel zárult találkozásunk.

hiros.hu

Hősök-napi megemlékezés, május 31. Kecskemét

A megemlékezést rendtársunk, I. v. Kenyeres Dénes ny. alvezredes úr szervezte.

A II. világháborús emlékművénél tartott rendezvényen 10 rendtársunk jelent meg.

Bács-Kiskun megyei Székkapitányságunk részt vett az 56-os megemlékezéseken.

A CV járvány miatt elmaradtak az ünnepi beszédek; a koszorúzásokon részt vettünk.

Kecskemét

Kőrösladány

Kalocsa

Kiskunfélegyháza

Ételosztás a Történelmi Vitézi Rend támogatásával

A Történelmi Vitézi Rend Bács-Kiskun megyei Székkapitánysága ismét példamutatóan támogatta Kecskemét szegényeit. Az idén 101 éves szervezet működése a koronavírus-járvány árnyékában sem szünetel, az egészségügyi előírásokat maradéktalanul betartják, ám összejöveteleiket, bajtársi klubestéiket szüneteltetik, miképpen tavaly elmaradt a Kalocsára tervezett centenáriumi vitézavatásuk is, melyet idén kívánnak bepótolni. A rend hagyományos támogatója a Wojtyła Barátság Központ sorsközösségének. A népkonyha keddi ebédosztása vitéz Vörösváczy Csaba Szilárd kalocsai székkapitány úr adományából vált lehetségessé. A jótékonyági akció kere-

tében 120 adag kelkáposztafőzeléket sertéspörkölletel. Emellett kenyér, „élelmiszerbankos” sütemény, valamint narancs ugyancsak gazdagította a menüt, melynek felszolgálásában is segédkeztek a jelenlévő vitézek: v. Tiszavölgyi István törzskapitány, a felajánló v. Vörösváczky Csaba Szilárd, valamint nemzeti Titl Gábor úr. /Civilnapló írása nyomán

Játékos történelemórák, Kiskunfélegyháza

2020. nyarán készültek a fotók a Kiskun Múzeumban, ahol diákcsoportokat fogadtam. Felkértek játékos történelem órák megtartására és katonai múltunk megismertetésére. Nagy sikert aratott, hogy különböző fegyvereket kézbe is vehettek a gyerekek.

Tisztelettel v. Varga Zoltán

2020. február 25. A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja, Kalocsa

Fotó: Kohány-Bugya Dóra

Kecskemét

1848-49. Forradalom és Szabadságharc 172. évfordulója Kalocsa, 2020. III. 15.

A Történelmi Vitézi Rend, Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület, Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége, Hadirokkantak, Hadiözvegyek és Hadiárvák Országos Nemzeti Szövetsége, 1956 Magyar Nemzetőrség, Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Rákóczi Szövetség képviselői emlékeztek.

Rendünk főhajtása, s a megemlékezés utáni csoportkép

2020. május 31. Hősök Napja, megemlékezés. Kalocsa

A Hősi Emlékműnél – és a korabeli alkalmi bélyeg, mely az emlékmű avatásakor került kiadásra Fotó: Matos Katalin

Az esemény szervezői, résztvevői: Történelmi Vitézi Rend Hadirokkantak, Hadiözvegyek és Hadiárvák Országos Nemzeti Szövetsége, Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület, Magyar Politikai Foglyok Szövetsége

2020. június 25. Megemlékezés az 1919. évi vörösteror kalocsai áldozatairól

(Fotó: Matos Katalin)

Az emléktábla-felirat:

Hősök hősei ti a hit, s Haza hős katonái
Itt a bitófákon tört meg a rémuralom!
Innen ered a honzabadítás glória fénye:
Éltetek áldozatán krisztusi honzeretet!
Kalocsa hős ivadéka merengj el mély kegyelettel:
Golgota orma e hely: jelzi a Hősre mi vár!
1919. június 24-25-én vértanúként halt 20 hős emlékének

Szent István király napi Érseki Szentmise és a városi koszorúzás

(Fotó: Matos Katalin)

2020. augusztus 29. Tomory megemlékezés és Érseki Szentmise, Kalocsa

A Mohácsi Csata 494.évfordulója alkalmából rendezett megemlékezés

Öexcellenciája, dr.v. Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek úrral

A szentmisén polgármester
úrral rendiünk tagjai

„Mohácsnál nemcsak Magyarország első dicsőséges 500 éve veszett el, hanem egy olyan út is, amely egy másfajta Közép–Európa felé vezethetett volna!”

2020. szeptember 5. Érseki Szentmise és Vadászati Évadnyitó, Ludasszállás

(Fotó: www.kalohirek.hu)

2020. szeptember 25.**Dr. Szobonya Zoltán Megyei Emléknap**

Rideg László úr a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke Dr. Szobonya Zoltán posztumusz Emléklapot adományozott többek között néhai dédapám, Takács Gergely részére, a kommunista diktatúra idején elszenvedett üldöztetéséért.

Takács Gergely 1898-ban született Hillye szálláson (Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye, Kalocsai járás). Katonai szolgálatát

1917-től teljesítette, 1920-ban Szegeden, önként jelentkezett a Nemzeti Hadseregbe, ahol csendőr különítményesként tevékenykedett. 1942 áprilisától 1943 márciusáig partizánvadász volt az orosz fronton. 1955 november 7.-én a kommunisták a népi demokratikus államrend elleni izgatás büntette miatt 1 év 2 hónap börtönre ítélték és később birtokát is elvették. Posztumusz díját unokája, nemzeti Vörösváczy János, a Történelmi Vitézi Rend tagja vette át Kalocsán, Simon Zoltán alpolgármestertől.

Dr. Szobonya Zoltán Emléklapban részesült még többek között a nagykőrösi illetőségű vitéz Varga Péter Pál a Történelmi Vitézi Rend tagja, aki 1956-ban, sorkatonai szolgálatát teljesítve, egységével részt vett Mindszenty hercegprímás kiszabadításában. A forradalom leverése után Kanadába emigrált, 1961-ben hazatérése után vizsgálati fogságba került, majd egészen 1989-ig rendőri felügyelet alatt állt. *v. Vörösváczy Csaba szkp.*

2020. október 6. Aradi Vértanúk Emléknapja Kalocsa

*Őexcellenciája
Dr. v. Bábel Balázs
Kalocsa-Kecskemét
megyeispüspöke,
s a város vezetői,
Rendünk képviselői
lerótták kegyeletüket a
mártírok emlékművénél*

November 4. Megemlékezések, Kalocsa

A Magyar Vidék 56-os Szövetség Bács-Kiskun Megyei Szervezete az 1956.évi Forradalom és Szabadságharc áldozatainak elméjére, november 4.-én megemlékezést szervezett Kalocsán az 56-os emlékkőnél, ahol Tiszavölgyi Ferenc 1956-ban a börtönből leadott lövés következtében életét vesztette. Megemlékezést tartottunk a Wass Albert-szobornál is. Lovag Gyöngyösi Imre nőrltg. köszöntője után Hajdú István tanár úr méltatta az 56-os események valódi hőseit. A Magyar Vidék 56-os Szövetség elöljárója „A néppel tűzön vízen át” - kitüntetést adományozta Hajdú István tanár úrnak, az elmúlt évtizedek során tartott megemlékezéseken való állandó közreműködéséért. Dr. Filvig Géza Kalocsa Polgármestere, Simon Zoltán alpolgármester, az egykori áldozatok hozzátartozói, a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége, a Történelmi Vitézi Rend, az 1956-os Magyar Nemzetország, a kalocsai civil szervezetek és a nemzeti oldalon álló pártok képviselői koszorúztak, helyezték el a megemlékezés virágait, gyűjtöttek mécseseket az 56-os Emlékkőnél. A november 4.-ei gyásznap megemlékezés Kalocsán néhai dr.v.Körmendy László kezdeményezésére, ezévbén 22. alkalommal került megrendezésre.

*(Fotó: dr. Filvig Géza polgármester úr, Kisházi Erika
v. Vörösváczy Csaba szkp.)*

Pörneki András rendtársunk levelét tesszük közzé rendtársaink körében:

Tisztelt vitéz Tiszavölgyi István Törzskapitány Úr!

Örömmel olvasom, hogy jótékony-sági tevékenységet folytat Rendünk, a Történelmi Vitézi Rend! Rövid tájékoztatást szeretnék adni saját tevékenységemről, toladokás nélkül. Évek óta támogatok Székelyföldön, Holtmaroson egy gyermekotthont, melynek v. Bartha József nyugalmazott református lelkész a létrehozója.

2020. évben az alábbi kiutazásokat végeztük el:

március 6.7.8. Kiszállítottunk tartós élelmiszert 50 000 Ft értékben, ruhaneműt kb. 20 ezer Ft. értékben. Természetesen a gyűjtésben segítséget nyújt Szajol és Törökszentmiklós református közössége! Részt vettünk Szászrégenben „TRIANON 100” rendezvényen.

Június 30. július 1.2. Két gépkocsival adomány kiszállítását végeztünk. Kiszállításra került több 10 ezer Ft értékben ruhanemű és tartós élelmiszer. TRIANON 100 emlékeztetőre koszorúzás céljából felkerestük a „Nyerges-tetőn” lévő kopjafás emlékművet és az „UZ-völgyben” lévő katonai temetőt!

július 11.12. Ruhanemű és tartós élelmiszer került kiszállításra. több ezer Ft értékben! Kiszállítás költsége a gépkocsi tulajdonosát terheli, jelen esetben engem. Beszámolómat tájékoztató jelleggel küldtem meg.

Köszönettel és hálával tartozunk Nemzetes úrnak és segítőinek, akik ilyen elkötelezett lelkülettel, önzetlenül és lelkesen képviselik magyarságunkat, Rendünket a Hazában! Kérjük és várjuk további beszámolóit kedves Nemzetes úr.

v. Tiszavölgyi István tszpk.

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYE SZÉKKAPITÁNYSÁGA

A vitézi egység általános helyzete a Vitézi Renden belül
A Székkapitányság a 2020. évben zavartalanul működött, minden tekintetben a Rendi Kódex előírásainak megfelelően. Új tagfelvételek: 2020 tavaszán nagy örömeinkre a rendünkbe 7 fő adta be jelentkezését:

név	tagozat
Blási Éva Erzsébet	VRNT
Gyarmati Gábor	várományos
Millye Attila	várományos
Millye Éva	várományos
Millye Szabolcs Dezső	várományos
Dr Tóbiás Ferenc	VRNT
dr Tóbiásné Kádas Judit	VRNT

Állománygyűlések

Tavaszi állománygyűlésünk: Szolnok, 2020. március 28.-ra volt tervezve, de ez a COVID-pandémia által okozott megszorítások miatt elmaradt.

Őszi állománygyűlésünk:

Szolnok, Megyeháza, Márvány terem. Állománygyűlésünket megtisztelte, személyes jelenlétével emelte rendezvényünk színvonalát: v. Hunyadi László főkapitány úr, v. Béres Ferenc otkp, v.Tiszavölgyi István Dél-Közép Magyarország TSZK. tkp. v. Vörösváczy Csaba Kalocsa székkapitánya, v.

Mácsai Lajos István Kalocsai v.hdgy. Sajnos, még mindig sok az inaktív rendtársunk száma, bár a covid-járvány miatt bevezetett korlátozások miatt ez érthető is volt. Rendezvényünkön mindig van meghívott vendégünk, kulturális műsorunk. Megbeszéltük a legfontosabb aktualitásokat, elvégzett feladatokat, az előttünk álló legfontosabb célokat és teendőket. Szűcs Sándor, a Szolnoki Versey Ferenc Gimnázium igazgató h. tartott előadást: Út Trianonig, Trianon előzményei címen. Vendégünk volt Gáspár István, városunk új egyházi vezetője, aki szolnoki terveiről Rendünk tagjait tájékoztatta elsők között. Ezután egyesével bemutatkoztak az idei évben rendünk sorai közé jelentkezők. Közös ebéddel zárult gyűlésünk.

Ebben az esztendőben a Bács-Kiskun megyei rendtársaink is eljöttek állománygyűlésünkre. A jó kapcsolat megőrzése a Törzsszéken belül fontos, s ennek feltétele egymás megismerése.

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK megyei vitézi rendezvényeink

2020. január 14. Abony – A Doni évfordulóra kaptunk meghívást. A Doni zászlót évenkénti váltásban őrzi a római katolikus és a református templom. Az idei esztendőben a római református templomból a katolikus templomba vittük át a történelmi zászlót. Hagyományörző katonákkal, huszárokkal közösen vettünk részt a megemlékezésen. Zászlónkkal díszőrséget álltunk, emeltük az ünnepi mise színvonalát.

Február 26. Szolnok

A kommunista diktatúrák áldozatainak számát százmillióra becsülik a világon, Kelet-Közép-Európában a számuk elérheti az egymillió főt, és hazánkban is sokszázezren vesztették életüket: ennyien vesztették életüket éhínségben, kényszermunkatáborban vagy kegyetlen kivégzések során. Még többen voltak azonban azok, akiket a diktatúra hétköznapi valósága testileg és lelkileg megnyomorított. A városi ünnepségen díszegységünkkel vettünk részt, Szolnokon a Tisza Szálló falánál elhelyezett emléktáblánál helyeztük el a megemlékezés virágait.

Március 10. Szolnok

2012-ben a Székely Nemzeti Tanács ezt a napot a Székely Szabadság Napjává nyilvánította.

Ebből az alkalomból Szolnok megyei jogú városa 2020. március 10-én (kedd) 15.00 órától a Szentháromság téren tervezett városi megemlékezése elmaradt, de úgy döntöttünk, hogy díszegységünkkel elhelyezzük tiszteletünk jelképeként Rendünk koszorúját.

Jelenlévők balról: v. Kiss János v.alhdgy, n. Csicsman György VRNT, v. F. Molnár Sándor v.alhdgy, v. Szerencsés Sándor szkp, n. Morvay István szkp, v. Gyarmati Gábor v.hdgy, n. Morvay Istvánné VRNT.

Június 4. Szolnok

Június 4-e a Nemzeti Összetartozás Napja, 100. évforduló, az ősszmagyarság fontos eseménye. Szolnokon idén júni-

us 4-én (csütörtökön) ismét megemlékezünk arról a történelmi gyásznapról, amikor a versailles-i Nagy-Trianon kastélyban megszületett békediktátum minden tekintetben megcsönkította hazánkat és nemzetünket. Zászlónkkal és díszegységünkkel vettünk részt az eseményen és elhelyeztük a megemlékezés koszorúját. Minden megyében élő aktív rendtársunk részt vett a saját településén rendezett megemlékezésen, elhelyezték a megemlékezés virágait.

Az ünnepségen résztvevők: v. Sas Tiborné, n. Morvay István szkp, v. Szerencsés Sándor szkp, v. Gyarmati Gábor v. hdgy, v. Kiss János v.alhdgy, v. F. Molnár Sándor v.alhdgy, v. Tóta Áron, n. Cserfalvi József VRNT, n. Csicsman György VRNT.

Június 4. Kenderes

A Trianoni megemlékezésre és Trianoni emlékmű avatására kaptunk meghívót Kenderes város polgármesterétől, v. Bogdán Péter úrtól. A meghívásnak és az ünnepségen való részvételnek örömmel tettünk eleget. Elkísértek bennünket a Rendünkbe jelentkezők is, mind a heten jelen voltak. Székkapitányságunk képviselőjében elhelyeztük a kegyelet koszorúját.

Az ünnepségen résztvevők: v. Bogdán Péter, v. Bús Edit, n. Morvay István szkp, v. Szerencsés Sándor szkp, v. Gyarmati Gábor v. hdgy, v. Kiss János v.alhdgy, v. F. Molnár Sándor alhdgy, v. Bogdán Péter, n. Tapasztó Szabolcs VRNT, n. Csicsman György VRNT

Június 18. Kenderes

1868. június 18-án, Kenderesen született vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy, Magyarország kormányzója, a 20. század első felének meghatározó politikusa, a Vitézi Rend

megalapítója, s első főkapitánya. Zászlónkkal és díszegységünkkel vettünk részt az eseményen és elhelyeztük a megemlékezés koszorúját.

Az ünnepségen résztvevők: n. Morvay István szkp, v. Szerencsés Sándor szkp, v. Gyarmati Gábor v. hdgy. v. Kiss János v.alhdgy, v. F. Molnár Sándor v.alhdgy, v. Bogdán Péter polgármester, n. Tapasztó Szabolcs VRNT, n. Csicsman György VRNT, Dr Tóbiás Ferenc VRNT várományos. / A Horthy-mauzóleum mellett áll néhány v. lófő Kovács György szkp. kopjafája. Kegyeletünket leróttuk emléke előtt.

A Horthy-mauzóleum melletti Tengerész parcellában v. Szimon Miklós, v. Dávidházi Ferenc és v. lófő Kovács György szkp. kopjafája. Kegyeletünket leróttuk emléküek előtt.

Augusztus 20.

Szent István király ünnepén több városi rendezvényen is részt vettünk. Szolnokon, a Vártemplomi misén is képviseltük Rendünket. (ünnepségen résztvevők: n. Morvay István szkp, n. Csicsman György VRNT.)

Szeptember 08. Kenderes

Emléknap. Vasárnap a református templomnál gyülekezővel kezdődött, majd a Horthy család mauzóleumánál tiszteletadással és koszorúzással emlékeztünk a 27 évvel ezelőtti újratemetésre, mely kitörölhetetlen emlék mindannyiunk számára. Méltósággal és kegyelettel emlékeztünk a Kormányzóra és családjára. Megyénkből 15 fővel képviseltük Rendünket.

Résztvevők: n. Morvay István szkp, v. Gyarmati Gábor v. hdgy. v. Kiss János v. alhdgy. v. F. Molnár Sándor v.alhdgy, v. Bogdán Péter polgármester, n. Tapasztó Szabolcs VRNT, n. Csicsman György VRNT, n. Morvay Istvánné VRNT, Millye Éva várományos, Gyarmati Gábor várományos, Millye Attila várományos, Millye Szabolcs várományos, Blási Éva VRNT jelölt, Tóbiásné Kádas Judit VRNT jelölt, Dr Tóbiás Ferenc VRNT jelölt.

Október 6. Szolnok

171 évvel ezelőtt kegyetlen megtorlás követte az 1848-49-es szabadságharc leverését. 1849. október 6-án Aradon ki-

végeztek tizenkét magyar tábornokot és egy ezredet. Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezésében az aradi vértanúk tiszteletére rendezett jubileumi megemlékezésen és koszorúzáson vettünk részt 3 fős díszegységgel, melyet a Szolnok ispán-körúti emlékparkban tartottunk. Koszorúztak: n. Morvay István szkp, v. Gyarmati Gábor v. hdgy. n. Borbély Miklós VRNT.

Október 23. Szolnok

Díszegységgel vettünk részt az ünnepségen, nemzetes Morvai István szkp. vezetésével elhelyeztük a megemlékezésünk és tiszteletünk jeleként Rendünk koszorúját.

Az 1956-os forradalom kitörésének emléknapja és az 1989-es Magyar Köztársaság kikiáltásának napja. Szolnokon, az Ötvenhatosok Emlékparkjában 2020. október 23-án, pénteken 15.00 órától ismét együtt emlékezhettünk a forradalomra és a mártírhalt hősökre.

Az 1956-os forradalom hazánk népének a sztálinista diktatúra elleni felkelése és a szovjet megszállás ellen folytatott szabadságharca, mely történelmünk egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A budapesti diákoknak a Műegyetemről induló békés tüntetésével kezdődött 1956. október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be november 11-én. 1989. október 23. óta ez a jeles nap ket-
tős nemzeti ünnep Magyarországon.

A Történelmi Vitézi Rend ebben az évben Körösladányon is megemlékezett 1956 hőseiről.

Ugyanis, a ma szakmári illetőségű Tóth Kálmán nemzetesúr édesapja, néhai Tóth Kálmán magyar királyi csendőrfőhadnagy, 1956-ban a Nemzetőrség körösladányi parancsnoka volt.

A márvány emlékkő felirata: Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverése után a kommunista diktatúra megtorlása miatt emigrációba kényszerített, bebörtönzött, vagy meghurcolt körösladányi forradalmárok emlékére. Tóth Kálmán a

Nemzetőrség parancsnoka/Szathmári Lajos a Forr. Tanács elnöke és forradalmár társaik nevei a márványtáblán.

v. Vörösváczky Csaba szkp.

Az év hátralevő részében több tervezet programunk, eseményünk a covid-járvány miatt hozott megszorító intézkedések és az egymás iránti felelősségvállalás miatt elmaradt.

Kitüntetések 2019.

- v. Mácsai Lajos István a TVR. Érdemkereszt Bronz fokozata,
- v. Villám Ildikó a TVR. Érdemkereszt Bronz fokozata,
- v. Szabovlyev József a TVR. Érdemkereszt Bronz fokozata.

Kitüntetések 2020.

- v. Gyarmati Gábor a TVR. Érdemkereszt Bronz fokozata,
- Dr. v. Perge Judit a TVR. Nemzetvédelmi Kereszt Bronz fokozata,
- v. Perge Tibor a TVR Nemzetvédelmi Kereszt Bronz fokozata.

Nemzetes Morvay István székkapitány a Történelmi Vitézi Rend Jász-Nagykun-Szolnok vármegye teljes rendi állományának megköszöni a 2020. évi, nem mindennapi kihívások ellenére is példamutató hozzáállásukat a feladatok teljesítését illetően.

Békés, boldog és eredményekben gazdag, Istentől áldott esztendőt kíván minden rendtársnak.

Isten óvja Hazánkat!

Szolnok, 2020. december 18.

Tisztelettel v. Gyarmati Gábor v. hdgy. sajtóreferens

DÉL-ALFÖLD – DÉLVIDÉK TÖRZSSZÉK

E centenáriumi rendi újságunkban a 2019. és 2020-as évek rendi eseményeiből állítottunk össze beszámolót.

Dr. v. Domonkos István tkp.

Békés Megyei Székkapitányság 2019. évi munkája

2019. január 10.

Koszorúzás a II. világháborúban, a Don kanyarban hősi halt magyar áldozatok emlékművénél Tótkomlóson, a Magyar Tartalékosok Szervezetével együtt, melynek vezetője nemzeti Antal László VRNT. Koszorúztak dr. v. Domonkos István mb. tkp. és vitéz Ujj Sándor Pál. A békési temetőben lévő II. világháborús emlékműnél v. Kiss Sándor mb. szkp. koszorúzott.

2019. március 15.

1. kép = Az orosházi városi ünnepségen részvétel és koszorúzás. Koszorúztak: v. Kiss Sándor mb. szkp., v. Várady Attila László mb. v. hdgy. és ifj. v. Hegyesi Tibor mb. v. alhdgy.
2. kép = Dr. v. Domonkos István mb. tkp. az orosházi Jézus Szíve egyházközség képviselőivel koszorúzott, mint világi elnök.

2019. május 9.

Állománygyűlés Orosházán, melyet jelenlétével megtisztelt v. Béres Ferenc országos törzskapitány.

A díszasztalnál helyet foglalók: v. Várady Attila mb. v. hdgy, dr. v. Domonkos István mb. tkp. v. Béres Ferenc országos törzskapitány, v. Kiss Sándor mb. szkp., ifj. v. Hegyesi Tibor mb. v. alhdgy.

A beszámolók elhangzása után kötetlen beszélgetés, jóízű, bőséges vitézi ebéd követett, e kellemes közös programunkon házastársak, gyermekek és néhány unoka is résztvett.

2019. május 22.

Gyula, Nádi Boldogasszony templom előtt lévő néhai báró, boldog, vitéz Apor Vilmos püspök szobrát koszorúztuk meg, boldoggá-avatásának évfordulóján. Koszorút helyezett el dr. v. Domonkos István mb. tkp, v. Várady Attila László mb. v. hdgy. v. Váradyné v. Horváth Katalin, v. Major Erika.

2019. május 30.

Az orosházi és a gyomaendrődi Hősök napi ünnepségen részvétel és koszorúzás

2019. június 4.

Trianoni megemlékezés, a nemzeti összetartozás napja. Az orosházi és gyomaendrői városi ünnepségen részvétel, az emlékezés virágainak elhelyezése Orosházán, a Történelmi Emlékparkban, az 1920-as emlékkőnél. ***Az Oros Café által készített és az internetre feltett egyetlen fényképen sem látszanak a Történelmi Vitézi Rend képviselői.*** Gyomaendrődön a város mindhárom templomában megszólaltak a harangok a trianoni diktátum aláírásának időpontjában.

2019. június 22.

Vitézi Szék ülése Budapesten, ahol dr. v. Domonkos István részére vitéz Hunyadi László főkapitány úr átadta a területi törzskapitányi kinevezést, a Dél-Alföld törzsszék területére vonatkozóan.

2019. szeptember 7.**Ünnepélyes vitézi eskütétel Törökbecsén, Délvidéken**

A törökbecsei temetőben áll az 1848/49-es magyar szabadságharc emlékére készült Hungária szobor, Horvay János szobrászművész alkotása. Méltó megemlékezést tartottunk: emlékezve és emlékeztetve a történelmünk során a magyarságot ért megpróbáltatásokra, tragédiákra. A Békés megyei avatandók közül ezen az ünnepi eseményen ketten vettek részt.

* * *

2019. szept-okt. Sikeres haditorna általános- és középiskolás diákok részére!

A Magyar Tartalékosok Szövetsége (MATASZ) Békés megyei szervezete minden évben megrendezi a haditornákat. Szeptember-októberben megyei jellegű versenyen küzdenek meg a fiatalok, míg májusban Orosházán szervezik meg a járási jellegű haditornát.

Most is így történt: a v. Antal László elnök vezette orosházi városi szervezet jó hangulatú versenyt hozott tető alá. Ami örömteli volt: bár járási jellegű haditornának indult, de Békéscsabáról is jöttek csapatok. Elmélet, terepfutás, légpuska lövészet, gépkarabély szétszedése-összeszerelése, sebesült szállítás – ezek mind szerepeltek a pörgős nap programjában. A regisztráció után Antal László ismertette a programot. Orosháza vezetői részéről Bojtor István alpolgármester köszöntötte a megjelent csapatokat, kiemelve a rendezvény jelentőségét a fiatalság honvédelmi nevelésében. Magyarország új haderőt épít ki, erőteljes fejlesztések kezdődtek, a technika mellett az utánpótlásra, a jövő képzett katonáira is szükség lesz. Ezt a gondolatmenetet folytatta a MATASZ Békés megyei elnöke, Nagy Zoltán ezredes is. Ő arra is kitért, hogy az itt továbbjutó csapatok az őszi, békéscsabai nagy megyei haditornán is megmérettethetik magukat. A verseny fontosságát az is mutatta, hogy a megyei elnökségből dr. Zahorán János orvos százados is jelen volt. Emellett megtisztelte jelenlétével a versenyt Nyitrai István alezredes, tiszteletbeli elnök is. A Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője, Braun Tibor őrnagy állomás-parancsnokként segítette a versenyt. A verseny a hagyományoknak megfelelően az elmélettel kezdődött, ami a trianoni diktátummal kapcsolatos feladatlap megoldásából állt. Majd a csapatok a különböző állomások kihívásait küzdötték le. A kíváncsiak a tűzoltókkal és a rendőrökkel is találkozhattak. Érdekes volt megfigyelni, hogy arányát tekintve nagy számban vettek részt a hölgyek a csapatokban, ami azt mutatja, hogy tőlük sem áll messze a honvédelem iránti érdeklődés.

/Körös Hírcentrum /KHC/

2019. szeptember 21.

Vitézavatás Budapesten. Békés megyéből 7 fő avatott vitéz: vitéz Jankó Lajos István, vitéz Jankó Valter István, vitéz Jankó Norbert Csanád, vitéz Navota László, vitéz Sitkei Endre, vitéz Sitkei Zoltán, vitéz Tabi Dezső Péter. **Új rendtársainkat köszöntjük,** sikeres közös munkát kívánunk.

2019. szeptember 26.

Vésztőn, a vasútállomásnál elhelyezett néhai vitéz Takács Mihály emléktábláját koszorúztuk meg a tiszteletére rendezett városi ünnepségen. V. Takács Erzsébet, a meggyilkolt

v. Takács Mihály lánya is megtisztelte jelenlétével a már hagyományosan, minden évben tartott megemlékezésünket.

v. Jankó István, v. Takács Erzsébet tb. szkp,
dr. v. Domonkos István tkp. v. Major Erika,
v. Navota László

2019. október 6.

(Fotó: OROS CAFÉ)

Részvétel az orosházi és a gyomaendrői városi ünnepségeken, koszorúzás.

Koszorúztak: vitéz Kiss Sándor szkp, v. Várady Attila v. hdgy, v. Jankó István, v. Navota László.

2019. október 23.

Részvétel az orosházi városi ünnepségen, koszorúztak dr. v. Domonkos István tkp, v. Várady Attila v. hdgy, v. Navota László

2019. november 9.

Állománygyűlés Orosházán, melyet jelenlétével megtisztelt v. Soltész Gyula főszéktartó, törzskapitány. A díszasztalnál foglaltak helyet: dr. v. Domonkos István tkp, v. Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány, v. Várady Attila v. hdgy. Főszéktartó úr átadta a kinevezéseket: székkapitányi kinevezés v. Kiss Sándor részére, vitézi hadnagyi kinevezés v. Várady Attila, és v. Tóth Lajos rendtársaink részére. A szeptemberben avatott rendtársainknak a díszes oklevelek átadása is ekkor történt, melyet kötetlen beszélgetés, vitézi ebéd követett.

A Dél-Alföld törzsszék tagjainak köszönöm Rendünket és törzsszékünket képviselő, egész éves szolgálatukat, az elkövetkező évekre jó egészséget, boldogságot kívánok szeretett Csaladjuk körében.

dr. vitéz Domonkos István törzskapitány

* * *

2020. Beszámoló Békés Megyei Székkapitányság

2020. január 11. és január 19.

Koszorúzás a II. világháborúban, a Don kanyarban hősi magyar áldozatok emlékművénél, Tótkomlóson, (01. 11.) Kardoskúton (01. 19.) a MATASZ, Magyar Tartalékosok Szövetségével együtt, melynek vezetője az orosházi vitéz Antal László.

Kardoskút: v. Jankó István, v. Navota László,
v. Várady Attila László v. hdgy.

2020. február 25.

Koszorúzás Szegeden a kommunizmus áldozatainak emléknapján; a Csongrád megyei ünnepségen a D-Alf. TSZK. tagjai együtt koszorúztak.

2020. március 15.

*Az orosházi Kossuth szobornál a Rend tagjai koszorúztak.
Nem volt városi ünnepség*

2020. május 30. Orosháza, Hősök nap megemlékezés

Városi ünnepség nem volt. Rendtagjainkkal emlékeztünk, s koszorúkat elhelyeztük az emlékműnél.

*v. Jankó István, v. Navota László, dr. v. Domonkos István tkp,
v. Várady Attila v. hdgy.*

Emlékezés, főhajtás. Boldog v. báró altorjai Apor Vilmos

(Segesvár, 1892. február 29. – Győr, 1945. április 2.) Boldoggá avatott magyar vértanú püspök, a Győri egyházmegye főpásztora, megyéspüspök (1941. február 24. – 1945. április 2.)

1915 augusztusában Nagyváradon pappá, majd 1941

februárjában Gyulán püspökké szentelték. 26 évesen nagy tekintélyre tett szert azzal, hogy a román katonák túszszedő akciója után elérte, hogy az elfogottakat szabadon bocsássák. Vértanúhalála: 1945. március 28-án (nagyszerdán) megkezdődött Győr ostroma. A várost a visszavonuló németek is lőtték, találatot kapott a székesegyház is. A püspök minden menekültöt befogadott, a Püspökvár pincéiben több száz ember talált menedéket. Utolsó szentmiséjét is itt mutatta be nagycsütörtökön. Március 30-án, miután a rezidenciájára menekült asszonyok kiadását megtagadta, egy szovjet katona dulakodás közben halálosan megsebesítette. Pálffy Sándor – a püspök unokaöccse, aki akkor 17 éves volt – a nagybátyja elé ugrott és három golyót kapott. A püspököt is három golyó érte, egy a homlokát súrolta, a második a jobb karján reverendája és inge kezelőjét lyukasztotta át, a harmadik – a halálos golyó – a hasüregbe hatolt be. Apor Vilmost az ostromlott városon át kórházba szállították, és petróleumlámpa fényénél megműtötték, de április 2-án, húsvéthétfőn hajnali egy órakor belehalt sérüléseibe. A katonák elmenekültek, nem lett bántódásuk. A vértanú halált halt püspököt 1997-ben *János Pál pápa* avatta boldoggá.

A gyulai Belvárosi Római Katolikus templom, más nevén Nádi Nagyboldogasszony plébánia előtt Bocskay Vince székely származású szobrászművész Apor Vilmos püspököt ábrázó bronz alkotása.

Kegyelet, főhajtás – Emlékezés a vértanú püspökre
Amíg keresztény marad ez az ország, míg a krisztusi erkölcsöt meg nem tagadjuk, míg közéletünkben megmarad a vallásnak döntő szerepe, addig a feltámadt Jézus mindig újra feltámasztja országunkat, és hatalmának csodáit gyakorolja bennünk és általunk!.../ Vészterhes történelmi időkben kiált felétek az Egyház: ne féljeteK, ne csüggedjeteK, magyarok, keresztények, Krisztus győz, uralkodik, parancsol a földön, és az égben leng a feltámadtnak győzelmi lobogója: „Zengd, el ajkam a keresztfa győzedelmi szent dalát, Üdvözítőnk holta győzött, életet nyert a világ!” Boldog v. Apor Vilmos, Győr (1944. április 9.)

2020. június 4.

Trianoni megemlékezés, a nemzeti összetartozás napja. Az orosházi és gyomaendrődi városi ünnepségen részvétel és az emlékezés virágainak elhelyezése a Történelmi Emlékparkban.

Gyomaendrődön a város mindhárom templomában megszólaltak a harangok a trianoni diktátum aláírásának időpontjában.

*Orosháza, Történelmi Emlékpark Trianon kövénél koszorúznak
v. Várady Attila László vhdgy, dr. v. Domonkos István tkp,
v. Navota László.*

2020. 09.12. Emlékhely-avatás a II. világháborús hősök tiszteletére:

Szeghalom, a Wenckheim-D'Orsay kastély előtti park. 80 évvel ezelőtt – 1940. június 23-án – került sor a városban a Magyar Királyi 32. Honvéd Határvadász-zászlóalj csapatzászlajának felavatására, ennek tiszteletére tartottak ünnepélyes történelmi megemlékezést, és avattak emlékhelyet az utókor számára. Az ünnepségen a Békés Megyei Székkapitányság részéről v. Kiss Sándor és n. Kádár Ferenc képviselte Rendünket és koszorút helyezett el az emlékmű talapzatán.

Vitézi Község, Vitézi Emlékmű után vitéz Horthy Miklós szobra!

V. Béres Ferenc országos törzskapitány körlevelében a dombiratosi Horthy szobor avatásával kapcsolatban többek között azt írta: Békés Megyei Székkapitányságunk e tevékenysége a Vitézi Rend alapításának 100. évfordulóján egyik kiemelkedő esemény. (Az interneten megtalálható egy írás: Három Iratos címmel. Magyar Nemzet 2020. szeptember 5-i száma. A vitézi emlékmű fényképe is látható és említi a vitézi községet is. Érdeemes után keresni.)

2020. szeptember 19-én Dombiratos Vitézi Községben vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr mellékszobrának avatására került sor, melynek alkotója v. Csák Attila székkapitány, szobrászművész. A szobor magánterületen, egy rendtársunk - v. Balázs Ilona Nyerges Jánosné – saját tulajdonú portáján került elhelyezésre.

(b. j.): v. Béres Ferenc otkp, v. Soltész Gyula tkp., főszéktartó, vitéz Balázs Ilona Margit Nyergesné. A költségek nagy részét, – szép dísz betonkerítés, kovácsoltvas-kapu, örökzöldek és egyéb virágok dísznövények, pihenő padok, a szobor fölé filagória, a talapzat elkészítésének. A járólapok költségeit is – Ő fizette. Mellette v. Navota László, Zetényi Csukás Ferenc, a Horthy Miklós Társaság örökös tb. elnöke, v. Antal László, dr. v. Domonkos István tkp.

Az avatóbeszédet vitéz Zetényi-Csukás Ferenc mondta, egy helyi diáklány, Nagy Nikolett énekelte a magyarság körében ismert „Mi egy vérből valók vagyunk!” c. dalt. Puskás Dorottya helyi lakos szavalta Horthy Miklós ébresztése c. verset, v. Publik Antal szavalata rendi ünnepségeinknek szinte állandó résztvevője.

Vitéz Balázs Ilona Margit, Nyerges Jánosné a szobor részé-

Nagymágocson - Orosházától kb. 12 km - akadt rá és fényképezte le vitéz Jankó István rendtársunk.

„Ezen emléktábla örökíti meg Magyarország egykori kormányzójának, vitéz nagybányai Horthy Miklósnak Nagymágocson tett többszörös látogatását és vendégvadászatát, melynek e tölgy volt kiindulási pontja. Horthy Miklós Társaság, Nagymágocs, 2014.”

A vírushelyzet miatt a 2020-ra tervezett további eseményeink megtartása nem volt lehetséges, ill. többet átszerveztünk a 2021-es évre.

CSONGRÁD MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Szegedi Vitézi Hadnagyság

Gábor v.hdgy. által alkotott vitézi emlékműnél, melyet a Vitézi Község elismerő oklevél átadásakor avattak fel

Január 13-án a doni eseményekre emlékezve tartott szentmisét a jezsuitáknál Kiss Rigó László megyéspüspök úr, majd a társ-

lovagrendekkel, honvéd hagyományörzőkkel és a Szegedi Bajtársi Klub tagjaival koszorúztunk a doni emlékműnél a Megyeháza előtt. A szentmisén, majd a koszorúzáson 6 rendtársunk volt jelen, melyről a Szeged TV is beszámolt. Rendünk tevékenysége iránt érdeklődő két középiskolás diákot is meghívtunk.

re a falu központjában lévő kertjében, egy kb. 700 m²-es területet ajándékozott. Törzsszékünk egy vitézi családja fizette a szobor, az emléktáblák, a szoborfelállítás, emléktáblák ragasztásának, az örökzöldek egy részének költségeit. V. Várady Attila és felesége, v. Váradyné v. Horváth Katalin és v. Navota Tibor kétkezi és szellemi munkájukkal szintén oroszánrészt vállaltak abban, hogy ilyen szép lett a szobor környéke, de a legtöbb fizikai munkát nem vitathatóan vitéz Balázs Ilona és Családja végezte. Vitéz Balázs Ilona az állománygyűlésen a Rend Bronz Érdemkereszt kitüntetését kapta vitézi ékítménnyel.

Megemlékezés a dombiratosi temetőben lévő, néhai v. Füredi

2020. szeptember 19.

Dombiratos vitézi községben vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr szobrának ünnepi felavatása, a temetőben a Vitézi Emlékmű koszorúzása, majd állománygyűlés, kitüntetések, elismerések átadása, vitézi ebéd. Az állománygyűlésen a koronavírus miatt csak a tagság egyharmada vett részt. A járványügyi előírásokat betartottuk, nem történt fertőzés. Az ebéden és az azt követő beszélgetéseken a házastársak nagy része, néhány gyermek és unoka is jelen van.

2020. október 6.

Részvétel az orosházi és a gyomaendrődi városi ünnepeken, koszorúzás.

HORTHY-FA!

Január 25-én került sor az 1944-45 évi délvidéki népiertás 75. évfordulójának megemlékezésére, a szabadkai megemlékezésen Dr. vitéz Bogner István nemzeti úr képviselte Rendünket.

Február 25-én a kommunizmus áldozataira emlékeztünk a Megyei Önkormányzat által szervezett ünnepségen, a Glattfelder téren, ahol szintén koszorúztunk, hét fővel.

Március 12-től léptek életbe a járványügyi intézkedések, mely miatt szervezett formában nem vettünk részt rendezvényeken, bár számos meghívást kaptunk.

A trianoni diktátum 100. évfordulóján Dr. vitéz Bogner István rendtársunk helyezte koszorút a Délvidéki Országzászló elé. Horthy Miklós szegedi zászlóbontásának 101. évfordulóján a Horthy Miklós Társaság által szervezett megemlékezésen vett részt Rendünket képviselve vitéz Ocskó Zsuzsanna.

Szeptember 13-án a Szegedi Bajtársi Klub szervezésében Újszentivánon tartott lokátoros találkozón szintén képviseltük Rendünket, csakúgy, mint az október 6-i megemlékezésen is.

Mindenszentek ünnepére is kaptunk meghívást a Bajtársi Klubtól, emlékbeszéd megtartására is felkértek. Csepri László ny. őrnagy, a Bajtársi Klub elnöke tartott emlékbeszédet, Rendünket v. Mogyorós Attila megyei v. hadnagy képviselte. A halottak-napja után egyénileg kerestük fel v. Bokor András korábbi székkapitány, v. Nyilas Péter, valamint vitéz Siprák László síremlékeit. Korábbi ígéretünk szerint a székely kopjafánál is gyűjtöttünk mécseset.

A járványhelyzet miatt tárgyévben nem tartottunk állománygyűlést.

Csongrád megyei Vitézi Hadnagyság

A vírushelyzet következményeként hozott kormányzati döntéseknek köszönhetően csak csekély számú megemlékezésre volt lehetőség, számtalan esetben csak egyénileg.

2020. február 22-én a Vértes Területi Honvédelmi Klub meghívására „Katonasírok a Vértesben” elnevezésű, 25 km-es emléktúrán vett részt vitéz Mogyorós Attila megyei v. hdgy és családja, valamint négy, a történelem iránt érdeklődő középiskolás tanuló. A túra során a résztvevők felkereshették a Vértesben 1944-45-ben hősi halált halt, főleg felderítő szolgálatot önkéntesen vállalt magyar katonák sírjait, melyek hősi haláluk helyszínén, az erdő mélyén találhatóak, s a helyi lakosok gondozták ezeket még titokban, hiszen a rendszerváltás előtt ez tilos volt, következményekkel járhatott, ha ez kiderült volna. A hősök emlékének nemzetiszínű szalag elhelyezésével tiszteltünk.

Halottak napján a Szegedi Bajtársi Klub által szervezett megemlékezésen vettünk részt, ahol emlékmécses gyűjtöttünk a belvárosi temető katonai sírkertjében.

Kopjafa-gondozás és felújítás. Rendünk Erdély Törzse által készített, a szegedi hadifogolytáborban elhunyt katonák tömegsírja fölött 2016-ban fölállított hármaskopjafa gondozását, Balázs Dénes készítőnek tett ígéretünket ebben az évben is folytattuk, a régi koszorúk helyére újakat helyeztünk. A koszorúk készítésében a Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskola és a Gábor Dénes Szakközépiskola 1-1 tanulója vett részt. A kopjafák állapota jó, de 2021 tavaszán fakonzerválási védőfestést kell végeznünk rajta.

Sajnos, 2020-ban megszakadt az a hagyomány, hogy karácsony előtt idős rendtársainkat, özvegyeiket meglátogassuk, s kívánjunk nekik áldott ünnepeket és jó egészséget. Ezt most postai levelezőlappal, illetve telefonos beszélgetéssel helyettesítettük.

Dr. v. Domonkos István törzskapitány

A Dél-Alföld Törzsszék DÉLVIDÉK Vitézi Hadnagysága

DÉLI VÉGEKEN

Nagyon hosszú és borzalmakkal átszótt idő után ismét életre kel a Vitézi Rend Délvidéki Tagozata. Nehezen megy az újraindulás.

Olyan időkben éltünk, melyben tiltott volt a nemzettudat, a történelem és a hagyományok átadása a következő nemzedéknek - azaz nekünk és gyerekeinknek. Meghamisított történelmet kellett tanulnunk és említésre sem méltó köztörvényes bűnözőket állítottak eléünk példaképnek.

A II. világháború végén, itt a déli végeken borzalmas irtóhadjáratban véreztek el ártatlan nemzettársaink. Az is főbenjáró bűnnek számított, ha a szobafestő, munkaszolgálatos parancsal, a városháza folyosóit festette. A hivatalnokok és más tekintélyes személyek pedig előre elkészített listán szerepeltek, és esélyük sem volt egy tisztességes jogi eljárásra. Még azt a magyart is háborús bűnösnek tartották, aki tíz évvel a második világháború után született – mint én is. Így ne csodálkozzon senki azon, hogy szüleink, nagyszüleink miért nem beszéltek azokról az emberekről és tetteikről, akik elismerésben részesültek a közösségünkért tett érdemeikért. Így merült feledésbe szinte minden, ami nemzeti öntudatunkat erősíthette volna.

Mindezek ellenére sok mindent sikerült megőrizni a feledéstől. Felújítani a leromboltat és éltetni azt, ami erősítheti az összetartozás érzését. Így lehetett újjáalakítani a Vitézi Rend Délvidéki Tagozatát is. Segítséggel és bátorsággal értünk el eredményt. Kevesen vagyunk ez igaz, de lehetőségeinkhez mérten cselekszünk a közösség érdekében. Szeretnénk megerősíteni a nemzettudat fontosságát, és annak éltető erejét. E célok elérése érdekében szervezzük meg tevékenységeinket is az év folyamán. Röviden összefoglalva a következő események kapcsolhatók munkánkhoz:

A két legjelentősebb megemlékezésén szervezeten és vitézi díszbe öltözve vettünk részt:

Március 15-én koszorút helyeztünk a Törökbecsén hősi halált halt honvédek emlékére állított Hungária szobornál és Rohonczy Leopold síremlékére valamint gróf Leiningen-Westerburg Károly szobrára.

A másik ilyen jelentős esemény Október 6-án volt Eleméren, a Szent Ágoston templomban. Részt vettünk Kiss Ernő honvédtábornok tiszteletére tartott misén és koszorút helyeztünk szobrára. Ez alkalommal Törökbecsén megkoszorúztuk gróf Leiningen-Westerburg Károly szobrát, a Hungária szobrot és Rohonczy Lipót és fia Rohonczy Gedeon országgyűlési képviselő síremlékét is.

Rohonczy síremléknél id. Link Lajos VRNT, Szabó László VRNT és Cseh Tibor VRNT.

Id. Link Lajos VRNT. és Korenchy László VRNT nemzetes urak a Hungaria szobornál

A Történelmi Vitézi Rend Dél-Alföld Törzsszékének Délvidék Vitézi Hadnagysága újabb tagjelöltekkel bővül a legközelebbi vitézavatáson.

A Vitézi Rend Délvidéken való kiépítésének és működésének elősegítése céljából olyan személyeket javasoltunk a Rend soraiba, akik sokat tettek az itt élő magyar emberekért. Tettük ezt úgy, hogy nem vettük tekintetbe az idő-

szerű államhatárokat, és igyekeztünk az egész Délvidéket bekapcsolni munkánkba. Sajnos, az egészségügyi helyzet sok mindenbe beleszólt. Örömmel tudatjuk, hogy a célkitűzésünk is sikeres volt. A nehézségek ellenére 12 új tagot felvételre felterjesztettünk, többüknek vannak felmenői, kik büszkén viselték vitézi kitüntetésüket.

Vitézi Eskütétel

Fontos esemény volt 2019. szeptember 7. a Dél-Alföld TSZK. Délvidéki Tagozatának munkájában. A törökbecsei Szent István templomban történt először vitézi es-

kütétel a délvidéki trianoni határokon kívül. Ekkor 12 várományos tett esküt a Vitézi Rend Kódexében leírt kötelezettségekre. Valamennyiük a Rend Nemzetvédelmi Tagozatába nyertek felvételt.

Eskütétel után, a törökbecsei rk.temetőben tartott megemlékezésen

(középen) Ifj. Link Lajos VRNT. vhdgy. emlékbeszédét tartja, mellette édesapja id. Link Lajos VRNT, s a D-ALFTSZK tagjai: dr.v. Domonkos István, várományos Jankó István és várományos Jankó Norbert Csanád.

Díszőrség a koszorúzás előtt

E jelentős események mellett év közben több alkalommal is összegyűlt a Délvidéki Tagozat minden tagja. Ezeket a találkozókat az összetartozás erősítése és hagyományok megőrzése céljából szerveztük. Az első ilyen találkozó alkalmával hagyományos dísznótort tartottunk nermzetes Link Lajos házánál. Ezen még részt vehettek temesvári bajtársaink és budapesti vendégeink is. Sajnos, a járványhelyzet miatt a további eseményeken ez már nem volt lehetséges.

Az Aracsi romtemplomnál több alkalommal is munkaakciót szerveztünk. Első alkalommal őshonos fákat és díszcserjéket ültettünk a templom tágabb környezetébe. Örömmel állapítottuk meg, hogy az elültetett növények többsége gyökeret eresztett és túlélte a nyarat. Fejlődésüket állandó figyelem kíséri, hisz ezen a helyszínen több alkalommal is fűvet kaszáltunk, takarítotunk.

Az immár hagyományossá váló Aracs piknik és a nyári napforduló ünnepe is jó alkalom az összetartozás erősítésére. E mozgalmas és látványos eseményt az idén sajnos szigorú feltételek között, korlátozott létszámmal tartottuk, habár az előzetes érdeklődés igen nagy volt. A

kisszámú közönség a bemutatók között elbeszélgethetett a résztvevőkkel, kézbe vehették és megismerhették őseink ruházatát, fegyvereiket, lakásaikat: a jurtákat. Az ünnepség leglátványosabb része a lovasszínház bemutatója volt. A napot és a műsort szertűzzel, majd őseink zenéjével zártuk. Az ünnepi esemény szervezésében, előkészületeiben és lebonyolításában a Történelmi Vitézi Rend helyi tagjai segítettek.

A 2020-as évben a tervezett rendi tevékenységünket a világjárvány miatti kormányintézkedések határozták meg, s így ezeket csak részben tudtuk megvalósítani.

Állománygyűlések

Tekintettel az idei különleges helyzetre, a 2020-as évben csak a februárban megtartott év eleji megbeszélést sikerült megtartani. A gyülekezési tilalom a többi gyűlést meghiúsította.

Nemzeti emlénapjaink

Amikor a körülmények lehetővé tették, részt vettünk a nemzeti megemlékezéseken: március 15, június 4, október 6. Koszorút helyeztünk el nagy nemzeti hőseink síremlékén, emlékművén. Június 21-én az Összetartozás jegyében tartottuk meg az aracsi pusztatemplomnál nyári hagyományörző rendezvényünket, az egészségügyi előírások betartásával.

2020. november 11-én a Történelmi Vitézi Rend tagjai koszorút helyeztek el a Bajsán felállított és leleplezett emléktáblára, melyet az I. világháborúban hősi halált halt bajsai honfitársaink emlékére emeltek. Az emlékmű felállításában közreműködött és jelentős munkát vállalt két várományosunk: Kokity Attila és Mamuzsity Mihály. A szerény, de méltó avatóünnepség keretében a vitézi egység nevében koszorút helyeztünk hőseink emlékére. Az eseményről beszámolt a Pannon TV is.

Az emléktábla-avatáson részt vettek vrnt Korenchy László, vrnt Szabó László, vrnt Cseh Tibor, vrnt id. Link Lajos valamint Kocsis Antal, Kókity Attila, és Mamuzsity Mihály várományosok.

Korenchy László VRNT, Délvidék, sajtóreferens

TÖRTÉNELEMHAMISÍTÁS

Ellentmondások a bácskai nagy csatorna építése körül. Mikor készült?

Tetten érni és bizonyítani a történelem hamisítását nem egyszerű feladat. Különösen nehéz ez akkor, amikor ezt előre ki-gondolt szándékkal teszik azok, kik a maguk számára hasznot remélnek e tettükből, vagy kifejezetten ártani akarnak egy nemzetnek. Ilyen előre megírt forгатókönyv szerint próbálták eltörölni nemzetünk történelmének minden emlékét. A gondolat megfogalmazója Leopold Karl von Kollonitsch (1631 – 1707 esztergomi érsek, bíboros). Gondolatait az *Einrichtungswerk des Königreich Ungarns¹* című kiadványában láttak napvilágot. Ezen eszmék alapján fogalmazta meg uralkodói céljait a magyar trónra kerülő Habsburg József tömören és egyértelműen: „*Először koldussá teszem Őket, majd katolikussá és végül németekké.*”

E célokat olyan hatékonyan igyekeztek megvalósítani, hogy rövid időn belül kitört a felkelés II. Rákóczi Ferenc vezetésével. Magyarország Első Katonai Felmérése (1782–1785) II. József – a kalapos király – titkos rendeletére készült. Még a hadseregen tisztjeiben sem bízott meg, hanem Spanyolországból hozott katonákkal végeztette el a munkát. Ebből adódik a térképen bejegyzett földrajzi nevek és bejegyzések nehézkes értelmezése. A terepi felmérés alatt, hallomásból jegyezték le az elnevezéseket, az ott élők nyelvén - német helyesírással, valamint németül tüntették fel a fontos bejegyzéseket, vagy azok rövidítéseit! Első ránézésre a térkép pontatlan és elnagyolt. Ám a látszat csal. Ezt a felmérést hadi mérnökök vezették és lerajzolták mindazt, amit a terepen felmértek. Így a térkép nem tartalmaz olyan adatot, amelyben kételkedhetnénk. Adatai ma is rendkívül fontos és pontos tájékoztatást szolgálnak, minden kutató számára. **Tekintettel kell lennünk arra a tényre is, hogy ez a felmérés kettős céllal készült:**

1. Katonai használatra

2. A magyar nemesi földek adóztatásának céljaira!

Mindkét cél igen fontos volt a Habsburgok számára. A Pozsareváci béke után is rendszeresek voltak a harcok az Oszmán birodalom ellen, betörések és portyázások formájában. Így a katonaság gyors és biztos mozgatása elsőrendű szempontot jelentett. Tudni kellett azt is, hogy egy – egy településen hány katonát lehet elszállásolni (a házak száma alapján, kaszárnyák hiányában). Így előre lehetett tervezni a katonaság felvonulását és annak ellátását, a katonai műveletek tervezésekor. Ezért a birodalom számára létfontosságú volt a rendszeres és mind nagyobb adóbevétel is. A felmérést titokban szervezték és vezényelték le, a magyar nemesség (és az Országgyűlés) tudta és beleegyezése nélkül. Ennek az volt a legfőbb oka, hogy a nemesség igen keményen ellenállt a Habsburgok adóztatási törekvéseinek. Ez igen egyszerű okra vezethető vissza: a Szent Korona törvényei szerint - a magyar nemesek vérrel adóztak az országnak nem pénzzel. Ám, mint tudjuk, II. József nem volt megkoronázva, így nem követelheték tőle a magyar törvények betartását. Tekintettel az akkori műszerekre és felszerelésekre, valamint azokra a mérési eljárásokra, melyeket alkalmaztak, nyugodtan mondhatjuk, hogy kiváló munkát végeztek a mérnökök. E térképről teljes képet kapunk az ország úthálózatáról, településeiről és azok szerkezetéről is. Sőt, még a házakat is meg tudjuk számolni minden településen. Amennyiben össze-

vetjük e térképet, a mai térképpel mindjárt szembeötlik annak részletessége és pontossága. Minden település helyzete egybe-vág annak mai helyzetével, sőt még egyes utcák nyomvonala sem tér el 5 – 15 métertől jobban a mai helyzetétől. Ezek az eltérések döntő többsége a későbbi átépítéseknek és rendezéseknek köszönhető.

Amennyiben a fent említettek tudatában nézzük a térképet, akkor mondhatjuk, hogy igen pontos és céljaiknak minden tekintetben megfelelt. Gazdasági szempontok szerint feltüntették a szőlőföldeket, ezek területe mindig nagyobb, mint a mellette levő település mérete. Valamint egyértelműen fel vannak tüntetve a vízimalmok is, mindegyik külön berajzolva. Különös részlete e térképnek, hogy külön megjelöli a kocsmákat w.h. kóddal (Wirtschaftshaus)! Ezek adószedés és elszállásolás szempontjából különösen fontos objektumok voltak.

A katonai célok között elsősorban az úthálózat, kutak, keresztetek, a folyókon levő átkelőhelyek és az erdők megjelölése szembetűnő. Katonai szempontból igen fontos adatok és nem kételkedhetünk azok hitelességében. Ám épp itt találjuk a térkép bácskai részének az első ellentmondását. Tisztán és félreérthetetlenül látszik rajta a bácskai nagy csatorna teljes nyomvonala! Mi ebben az érdekes, ami magyarázatra szorulna? A választ minden történelemkönyvből vagy a netről is kiolvashatjuk: *A Bácsföldvár és Monostorszeg közötti, Nagy csatorna munkálatai 1793-ban kezdődtek. Kiss József és Kiss Gábor terve alapján és felügyeletük mellett. 1802-ben adták át a forgalomnak.* (Wikipedia)

Vagyis a csatorna legalább 8 évvel a hivatalosan jegyzett építésének megkezdése előtt is létezett.

A térképen szépen látszik, hogy a két vége részben „hiányzik”, azaz nincs összekötve sem a Dunával, sem a Tiszával!.../ A csatorna több pontján hidat és átkelőhelyet jelöl a térkép, valamint mindkét oldalán párhuzamosan futó út látható! Ez igen jelentős adat. Félreérthetetlenül jelzi, hogy állandóan víz van benne, és csak meghatározott helyeken lehet átjárni. Lemérve a térképet és átszámolva a méreteket (1:28800 bécsi ölben mérve) a csatorna szélessége 80 és 110 m között változik, azokon a részeken ahol nem szélesedik ki! Tévedtek a hadsereg tisztjei és mérnökei? Nehezen hihető.

E tények több dologra világítanak rá:

1. A csatornát sokkal korábban ásták, mint azt hivatalosan vezetik és tanítják!
2. Hosszú ideig nem tartották karban (a folyókkal érintkező végei eliszaposodtak).
3. A csatorna középső részei érintetlenek maradtak, és feltehetően víz-utánpótlást kapott a Duna és/vagy a Tisza áradásakor.
4. A Krivaja és a Bivalyváros patak (Biali Varo) Szenttamásnál vízzel látta el a csatornát (ma is így van)!
5. A csatorna egészét nézve nem mocsarasodott el és nem töltődött fel!
6. Méreteinek köszönhetően a használatlan csatornát nem temették be, mint fölösleges akadályt (párhuzamos utak a két oldalán).
7. A csatorna mellett a térkép nem jelöl nagy kiterjedésű mocsaras területeket, melyek lecsapolásával indokolták a csatorna megépítését. Ezekből mindössze kettő (2) látható az egész nyomvonal közelében és területük nem éri el a Tisza közepes méretű kanyarulatában kialakult mocsár területét sem.
8. Látható viszont egy a csatornát keresztező *Mostunka morast*

(Mosztonka mocsár) néven megjelölt, igen hosszú (kb. 90 km) és keskeny (100 -180 m) mocsaras vonal, amely Zombor északi részén indul és Bács vára mellett elhaladva érkezik a Dunához – erről pedig tudjuk, hogy csatorna volt már a XIII században!

9. A nyomvonalal párhuzamosan, annak közvetlen közelében nem található mocsarak! Sokan hajlamosak azt a magyarázatot adni, hogy a csatorna mai nyomvonalát a Duna egykori medrébe ásták meg. Ám, ha kimegyünk a terepre, nem találunk elhagyott árteret és hullámteret (mocsarast), mint a medret kísérő geológiai jellemzőt. Továbbá, a csatorna nyomvonalja sem felel meg egy alföldi jellegű folyómeder jellemzőinek. Tehát ez egy ember által tervezett és megépített objektum.

Ezek szerint a csatorna már hosszú ideje ott volt! A Kiss testvérek által irányított munkálatok megkezdése előtt. Csak a megtisztítása és üzembehelyezése tarthatott 9 évig. Egy újonnan megásandó csatornát a teljes hosszán megmozgatott föld mennyiségét tekintetbe véve ennyi idő alatt szinte lehetetlen megépíteni!

Lássuk a tényeket az adatokkal:

A térkép szerint a csatorna szélessége 80 – 100m között változik. Mélysége (nem a benne levő víz mélysége) 5-7 méter. Hossza 123 km, azaz 123.000 m. Átlagolt adatokkal számolva 66.420.000 köbméter.

Ennyi földet kellett megmozgatni. Amennyiben tovább számolunk, akkor azt kapjuk, hogy egy ekkora terjedelmű, és ilyen rövid idejű munkára 18 – 20.000 embert kellett foglalkoztatni, fejenként napi 6 köbméter teljesítménnyel számolva (téli nem dolgoztak, és a szokásjog szerint szombat déltől hét-ig délig pihenőidőszak volt)! Ebben a számításban nem vettük figyelembe az esős napokból

eredő kényszerpihenőket. Ne gondolja senki, hogy a 6 köbméter nem nagy mennyiség. A földet ki kell ásni, kubikos talicskában (16 talicska egy köbméter föld) kell 100 – 200 métert eltolni legkevesebb 8-10 m szintkülönbséget leküzdve a terep domborzatától függően. **Antropológiai - orvosi vélemény szerint ez az emberi teljesítőképeség határa! Ugyanakkor e munkásokat el is kellett látni étellel!**

Volt-e az adott időben ennyi szabad munkaerő a térségben? Nehezen hihető. A törököktől visszafoglalt területek szinte néptelenek. Egy-két települést kivéve szinte mindegyik rendezetlen a legnagyobbakban is alig lehet 100 épületet összeszámolni. A

bácskai betelepítés második hulláma 1786 ban kezdődött. Az új telepések saját gazdaságukkal és házuk felépítésével sem boldogultak, nemhogy kubikosmunkát tudtak volna vállalni. A bácskai határőrvidék felszámolásával (1718 után) és részbeni áthelyezésével pedig nagyfokú elvándorlás indult meg e területekről. A helyi lakosok száma pedig igen csekély volt, a mezőgazdasági munka nem tette lehetővé, hogy a gazdálkodó fő munkaidényben, ne a saját földjével foglalkozzon. Így kubikos munkára jellemzően földdel nem rendelkező személyek jelentek. Ismerve e körülményeket, nehezen képzelhető el, hogy ennyi munkást tudtak csatornaépítésére találni az adott időben és az adott területen.

Kubikosok az 1900 as évek elején. A munkafeltételek és a szerzsámuk évszázadokon keresztül változatlanok maradtak

Több kutató is bebizonyította, hogy a Kiss testvérek az általuk alkalmazott kb. 400 munkással és a császár által rendelkezésükre bocsátott 200 rabbal (a beígért 4000 katona helyett) nem volt lehetséges a csatornát kiásni! Hiába járták toborzók az országot munkásokat keresve, a földesurak nem adtak engedélyt a lakóhely elhagyására (ekkor még a feudális törvények voltak érvényben)!

A másik lényeges dolog is amellet szól, hogy a csatorna régi és nem fordítottak rá gondot. Ahhoz, hogy a csatorna eltömjön és az elmocsarasodott rész művelhető legyen, legalább 100–150 évnek kell eltelnie. Ezek a száraz tények.

Amennyiben visszatekintünk történelmünkre, akkor behatárolhatjuk azt a korszakot, amikor megszervezhették egy ilyen nagy munkának a kivitelezését.

Közvetlenül 1782 előtt a török kor súlyos következményeit kellett orvosolni az élet minden területén. Az elnéptelenedett területeket először be kellett lakni. Az állam (Habsburgok) elsődleges feladata a betelepítés és annak megszervezése volt – főleg német területekről. A gazdasági tevékenységek között a rideg állattartás és a kezdetleges mezőgazdaság állt az első helyen. Más tevékenység szinte nem is létezett. Nagy és sok embert igénylő munkák (kivéve várépítések, Eszék és Pétervárad) kivitelezéséről nem írnak a krónikák. Így a csatorna ekkor biztosan nem épült. Erre utal az a tény is, hogy a térkép szerint a csatorna két vége el van tömődve. Egy ekkora méretű csatorna 60 – 80 év alatt ilyen mértékben nem tömődik el. Ez pedig azt jelenti, hogy sokkal régebben épült.

A török uralom alatt még az is elpusztult, ami értéket itt találtak.

Az itt élő lakosság eltűnt! Elmenekült, vagy a török megölte. A betelepült törökök és zsoldosaik csak dzsámit és fürdőket építettek! A várakat is csak igen kis mértékben javították, inkább csak a pusztításuk volt a jellemző. A gazdasággal és a gazdaságot segítő fejlesztésekkel, munkálatokkal nem törődtek. Ismerve a kor szokásait és a megszállók hozzáállását, nyugodtan kijelenthetjük, hogy ebben az időben sem épülhetett ilyen objektum.

Így eljutunk az 1450 – 1500-as évekig, vagyis Mátyás király korába. Legkésőbb e korban valóban megvolt minden feltétel ahhoz, hogy megépítsék a csatornát. Melyek is ezek a feltételek?

1. Gazdasági igények (só, fa és ércok szállítása Erdélyből, bor, búza és gabona Torontál, Temes és Krassó – Szörény vármegyéből).
2. A királyság déli megyéi voltak Magyarország legfejlettebb és a legsűrűbben lakott vidékei!
3. Megfelelő állami hozzáállás és akarat.
4. Megvolt a kellő tudás e munkák megtervezésére és a kivitelezés megszervezésére.
5. Volt elegendő helyi munkaerő a munkálatok elvégzésére.
6. Katonai – stratégiai szempontok (csapat és utánpótlás szállítása – török fenyegetés)

Ismerve az adott kor gondolkodását, könnyen beláthatjuk, hogy ez nem egy légből kapott állítás. Hogyan is gondolkodtak ősünk?

– Árvizek ellen csatornákat építettek.

– Minden nehéz és nagy tömegű árut vízen szállítottak.

– A vízen való szállítás volt a leggyorsabb szállítás az akkori időben!

E csatorna megépítésével a becsei kikötőtől Bezdánig a hajózási útvonal több mint 250 – 300 km-re rövidült, ez időben kb. 28 – 40 napi hajózást jelentett (ezt az érvet hozták fel a Kiss testvérek is az engedélyek megszerzésének érdekében). Ismerve a Tisza szeszélyes mederváltoztatásait és szélsőséges vízjárását, fontos volt egy állandó nyomvonalú és mindig használható csatorna megléte. Az is nyilvánvaló, hogy egy mesterséges csatornában, ahol a víz majdnem áll, sokkal könnyebb a hajókat vontatni, mint a Dunán, vagy a Tiszán - vízfolyással szemben.

Amennyiben tekintetbe vesszük az ilyen tényeket is, eltörölt és tiltott történelmünkbe kapunk betekintést. Köztudott tény, hogy a Habsburgok nem titkolt célkitűzése volt a magyarság kirablása és szellemi, kulturális megsemmisítése! Nem csak anyagi javaink elrablását tartották elsődleges feladatnak, hanem nyelvünk és történelmünk eltörlését is állandóan napirenden tartották (germanizáció). Ezért nem meglepő, hogy a térképen nem találunk semmiféle utalást a megmaradt magyar létesítményekre és emlékekre sem. E kor hozzáállása eredményezte a mai napig tartó szemléletet, hogy a magyarság nem teremtett itt semmit és minden, ami itt található az csak római lehet, vagy Nyugatról jött! Ám az igazságot nem lehet eltítkolni, mert előbb – utóbb a csalók maguk szolgálnak bizonyítékot saját hazugságaik ellen. Ez látszik most is, amikor e régi katonai térképet tanulmányozzuk, amelyen mára minden adat „elavult”!

Korenchy László VRNT. történész

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Baranya megye.

Rendezvényeken való részvétel 2020-ban

2020. január 12. Doni megemlékezés

A megszokott helyen, a pécsi Köztemetőben lévő világháborús emlékműnél jöttünk össze emlékezni. A Himnusz hangjai után rövid történelmi szemelvény felolvasása következett. Ennek hangulatát megidézendő, álljon itt egy részlet Farkas ezredes 1943. február 22.-én kelt, a magyar királyi 22. sz. gyalogezred haditudósításából. ...”Jelentem, hogy Olim községben és ettől kezdő-

dőleg Szudzsáig való beérkezésig a német hadsereg majdnem mondhatnám, hogy ellenségként kezelt bennünket. A honvédek és a tisztek rablótámadásoknak voltak kitéve, a magyar nemzetet és a honvédséget állandóan gyalázták. A legenyhébb kifejezés volt részünkre, „Scheiss Volk”. Sajnos, nem csak az orosz katonákkal kellett hadakoznunk! Katonáink hősi helytállása, hogy a kommunizmust a hátainkon kívül megállítsuk – tiszteletre méltó, emléküket kegyelettel megőrizzük.

Bárdos Sándor versmondó magas színvonalú szavalata után a Szózat dallamával és a koszorúk elhelyezésével végződött a megemlékezés.

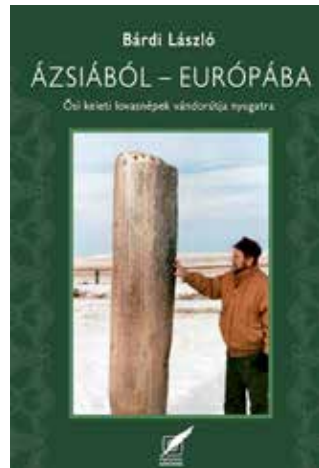
2020.02.25 A Kommunizmus Áldozataira emlékeztünk Kovács Béla emlékházánál

Az idei évben az új városvezetés keresztbeszervezése miatt nem a Kovács Béláról elnevezett iskola volt a megemléke-

zés helyszíne, hanem a gondosan felújított lakóház „előadó-terme.” Ez alkalommal is több, gondosan összeállított tartalmas előadás hangzott el köztisztelőnek örvendő, ismert emberek részéről a kommunizmusnak nevezett zsarnokságról. Illyés Gyula költeménye zseniálisan adja vissza a zsarnoksággal kapcsolatos érzéseket, egy mondatban. Az udvarban az összegyűlt meghívottak elénekelték nemzeti imánkat majd a DDTSZ képviselőjében vitéz Szárazajtai János és vitéz Nyárfás Csaba az emléktáblánál elhelyezte a koszorút.

2020. február 26. Dr. vitéz Bárdi László könyv bemutatója. Címe: Ázsiából Európába

Ezúttal is részt vettünk kedves rendtársunk dr. Bárdi László sokadik könyvbemutatóján. Színes előadásmódja miatt szinte lehetetlen nem megvenni a terítéken lévő művet. Ő 1980-as évektől kutatja a keleti világvallásokat és az antik lovas nomád népek – köztük a hunok és a magyarok eredetét és vándorlásukat. Összesen harmincszor járt kutatóúton Kínában! Tapasztalataiból és élményeiből közel 300 tanulmányt és több mint egy tucat önálló kötetet jelentetett meg. „Érdekes, de nem is a távol-keleti irodalom, hanem a magyar írások váltották ki bennem az érdeklődést. Széchenyi István írta 1841-ben,

hogy a „Kelet népe vagyunk”– ez ragadott meg” mondotta egy beszélgetés során. A Teremtő adjon erőt Laci bátyánknak őseink értékeinek bemutatásához!

hogy a „Kelet népe vagyunk”– ez ragadott meg” mondotta egy beszélgetés során. A Teremtő adjon erőt Laci bátyánknak őseink értékeinek bemutatásához!

2020.02.27 Tőkés László a Pécsi Cirfandli esték vendége

A Pécsi Polgári Szalon évek óta rendszeresen rendez összejöveteleket a Püspökség magtárnak nevezett sok száz éves, hangulatos helyiségeiben híres, hiteles, érdekes személyiségek részvételével. Ezúttal Tőkés Lászlóval beszélgetett dr. Hoppál Péter a rendezvények szokásos házigazdája. Az est szóvivője, a korábbi gyakorlathoz hűen, rendkívül érdekes kérdéseket tett fel a vendégnek, amelyről az egyszerű

«halandó» soha nem hallhatott. A hallgatóság nem szívesen vette tudomásul, hogy vége lett a «kérdés-feleletnek,» pedig a pincében mindenkit várt egy pohár pécsi cirfandli.

2020.03.07 Tavaszi állománygyűlés Baranya-megye

Az állománygyűlést - mint mindig - a pécsi belvárosi reformá-

tus közösség imatermében rendeztük meg. A résztvevő vendégek: vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány, valamint a Tolna-megyei törzsszék vezető tisztségviselői. A törzskapitány köszöntője után egyperces néma felállással megemlékeztünk a közelmúltban eltávozott rendtársainkról. Ezután vitéz Szárazajtai János tkp. ismertette az elmúlt félév, törzsszékünkkel kapcsolatos eseményeit, a megoldandó feladatokat és az elkövetkezendő megemlékezések időrendjét. Meghallgattuk az otkp. úrnak Rendünkkel kapcsolatos részletes beszámolóját. Majd egy átminősítés, egy megbízás és kitüntetés átadása következett. Kötetlen beszélgetéssel és kávézással fejeződött be állománygyűlésünk.

2020. 06.04. Trianon-megemlékezése Trianon-kereszt-nél. Felállítását, léterehozatalát v. Szárazajtay János tkp. kezdeményezte

Most átkot mon-
dok! / Ez a föld a
mienk, / Ki nyo-
munkba hág itt
völgyön-hegyen:
/ Megátkozott le-
gyen! / Ezer éve mi
vagyunk itt urak /
Isteni, ősi jusson:
/ Honszerző vér
jogán! / Hogy ez
a föld bitang ke-
zekre jusson, / Az
nem lehet, / Nincs
Isten, aki megen-
gedje azt. ...

*(Reményik Sándor,
Átok. (részlet)*

Örökérvényű gondolatok, mely minden gondolkodó magyar elmében megfogalmazódik! A jó szervezésnek, a kedvező időjárásnak köszönhetően az ideai megemlékezésen megjelentek azok az emberek, akiknek Trianon feloldhatatlan tragédiát jelent. Öröm volt látni a szép számmal megjelent diákságot. Tárogató muzsika, szavalat, megemlékező beszédek, egyházi előljárók imája és a koszorúk elhelyezése volt a gyásznapi műsora. Kormányunknak a nemzetegyesítés érdekében tett erőfeszítései reményt adhatnak arra, hogy száz év elmúltával némileg csökkenjenek a trianoni fájdalmaink.

2020. 06.06 Bajtársi találkozó

Az összejövetel a szokásos keretek között zajlott le, kiegészítve Kisóvári-Németh Norbert rendtársunk és kedves felesége, Márta asszony vendégszeretetének köszönhető szeretetlakomával.

2020.09.05 Vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagyra való megemlékezés

A testőr altábornagy születésének évfordulóját minden évben megünnepeljük hajdani lakóházánál és a családi sírkápolnánál Domolos-pusztán. Ezúttal vitéz Szomor Ferenc elevenítette fel a Kormányzó úr testőrpáncsnokához fűződő emlékeket. A kápolnánál Bárdos Sándor mondott verset a tőle megszokott művészi színvonalon. Koszorút helyeztünk el az emléktáblánál a Szigetvári Önkormányzat és a Rákóczi Szövetséggel közösen.

2020.09.05 Zrínyi ünnepség POTE udvar

A Pécsi Orvostudományi Egyetem, valamint a Honvéd Hagyományörző Egyesület által szervezett Zrínyi-napi ünnepségen vettünk részt. Az ünnepi beszéd és a díszsortűz után

megkoszorúztuk Zrínyi Miklós szobrát. Ezt követően átvonultunk a központi épülethez, ahol a hajdani Hadapród Katonai Nevelőintézet és a 6. Hadosztály emléktáblájánál helyeztük el a megemlékezés virágait.

2020.10.03 Őszi állománygyűlés és az újonnan felvett rendtársak eskütétele

Az állománygyűlést a belvárosi református templomban tartottuk az imaterem felújítási munkái miatt. Az összejövetelt az tette különlegessé, hogy ekkor történt az idén felvételt nyert dr. Hernádi László és Horváth Róbert rendtársunk eskütétele. Az esküt vette vitéz Bérés Ferenc országos törzskapitány. A vendéglátás ezúttal sem maradt el, Márta asszonynak és Tiszteletes úrnak köszönhetően.

2020.10.23 56-os városi megemlékezés

Az esemény a 48-as téren felállított emlékműnél zajlott le. A délután vezérszónoka dr. Debreceni László főorvos volt. Nála hitelesebb előadót nehéz

találni, mivel a diáktanács elnökeként tevékenyen részt vett a forradalmi eseményekben és a bőrén tapasztalta a megtorlás szigorát! Kórusének és szavaltat után a társadalmi szervezetek, a pártok képviselői mellett természetesen a Történelmi Vitézi Rend is elhelyezte koszorúját az emlékmű talapzatán.

2020.11.02 Halottak napján megemlékezés a német, magyar katona síroknál

Meghívottakként részt vettünk a Temetőben rendezett megemlékezésen, mely alkalommal a szónokok a II. világháborúban elesett magyar és német katonák hősiességéről emlékeztek meg. Az egyházi személyiségek áldása után (Kisóvári – Németh Norbert VRNT ref. lelkész) koszorút helyeztünk el a TVR nevében az emlék keresztnél, majd a Szózat hangjai után elhagytuk a sírkertet.

2020. november 4. Nemzeti Gyásznapi megemlékezés

Szabadságharcunkat újból vérbe fojtották a világ akkori legerősebb hadseregének tankjai segítségével! Bár számtalan emberélet áldoztunk, végül is forradalmunknak köszönhetően szétesett a kommuniz-

mus bölcsőjének tekintett Szovjetunió! Erre a tényre és az áldozatokra kell minden évben emlékeznünk!

2020. november 7. Az I. Világháború befejezésének 102. évfordulóján megemlékezés

A Temető példásan rendben tartott részében megszámlálhatatlan számú fejfa található. A feliratok tanúsága szerint öt-hat nemzet fiatal katonáit helyezték itt örök nyugalomba. Az idelátogató emberben felmerül a megválaszolatlan kérdés: **MIÉRT?**

*vitéz Szárazajtai János DDT.TSZK. ter.tkp,
v. vitéz Nyárfás Csaba székkapitány*

MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRÖK EGYESÜLETE

Sokat, vagy keveset tudunk a Szent Koronáról?

A Magyar Királyi Koronaőrök Egyesületének célja a Magyar Koronaország történelmi és katonai tevékenységének megőrzése, ápolása és fenntartása; ehhez tartozik a Szent Korona hivatalos másolatának őrzése és bemutatása, melyért szükség esetén a koronaőrök „életüket és vérüket áldozzák”. A **Szent Korona** olyan történetet, olyan erőt hordoz magában, amely nemzetünknek, a magyar tudatnak az önazonossága. Különösen nagy az érdeklődés a Szent Korona rekonstrukciója, valamint a jogar, az országalma, Szent István király jobbja, s kardjának másolata iránt. – mondja vitéz Woth Imre tkp., koronaőr-parancsnok, aki 2001 óta tölti be ezt a tisztséget.

2020. június 27. A LUDOVIKA Rendészettudományi Karának végzős hallgatói tettek esküt

A Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi Karának 102 hallgatója ünnepélyes keretek között, a

Szent Korona másolata és a történelmi zászlók előtt tett tiszti esküt a Budai Várban, Orbán Viktor miniszterelnök, Pintér Sándor belügyminiszter és a tábornoki kar jelenlétében. A kormányfő ünnepi beszédében hangsúlyozta: Magyarországon sosem fogják magukra hagyni az egyenruhásokat.

*Szöveg: Szöör Ádám,
Fotó: Szilágyi Dénes, Videó: Halápi Katinka*

A 2020.évi tisztavatás utáni állófogadáson Dr. Orbán Viktor miniszterelnök megköszönte a vitéz Woth Imre törzskapitány rendtársunk vezette Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete áldozatos munkáját, szolgálatát.

Isten óvja Magyarországot és hű fiát Orbán Viktor miniszterelnökünket!

Forrás: vitéz Woth Imre törzskapitány FB oldala

A Koronaőrség történelmével összefüggő nemzeti történelmi pillanatok:

Az ARANYVONAT – A Szent Jobb országglása 1938. június elseje Székesfehérváron (részlet)

1938. június 1-jén, szerdai napon a Szent Jobb országjáró útja során az Aranyvonat második állomására, Székesfehérvárra érkezett. A Déli pályaudvarról induló vonatot egész útján áhítatos hívek várták: „Az állomásokon tömött sorokban álltak az emberek, a férfiak levett kalappal, az asszonyok térdre hullva köszöntötték a Szent Jobbot.” Az ereklyét a fehérvári pályaudvaron emberáradat fogadta: a bevonulási útvonalon kb. 20 ezer, a Boldogasszony téren 40 ezer ember várta. Az egykorú leírások különösen kiemelik a vidékenként népviseletbe öltözött falusiak nagy számát, hiszen nyári dologidő volt és a naptár szerint hétköznap. Csak Székesfehérváron és a résztvevők szívében volt ünnep ez a derűs nap. A tömeg hálás szívvel várta az ereklyék találkozását, vagy ahogyan Láng István fogalmazott: „A Szent Jobbot, mely országot tartott meg,”

A fogadóbizottság József főherceg, Mikecz Ödön igazságügy-miniszter, Hóman Bálint, Széchényi Viktor, Csitány Emil, v. Sónyi Hugó gyalogsági tábornok, a honvédség főparancsnoka, Temesy Milán, Serédi Jusztinián, aki a kongresszusról elutazó Pacelli bíborost kísérte a határig. Megérkezett Angelo Rotta címzetes érsek, budapesti apostoli nuncius. A pályaudvar bejáratánál a magyar és a német rádió közvetített.

Az Aranyvonat 9 óra 10 perckor érkezett. Tetején a hatalmas koronával díszített, harmadik vagon hozta lehajtható üveges oldala mögött az ereklyét. Fehérköpenyes koronaőrök sorfala előtt nyolc pap hozta le az ereklyét a lépcsőn és helyezte a nyolc arabs paripa által vontatott díszkocsira. A nyergesek hátán egy-egy zöld díszruhás, prémkucsmás lovas, a fogat előtt Pettkó-Szandtner Tibor méneskari alezredes, az ereklye kocsija mögött Mé-

száros ereklyeőr kocsija. A menet élén a lovas rendőr díszszakasz, harsonások, majd a bábolnai lovas leventezenekar haladt.

Az ereklyekocsit a nemesi lovas bandérium fogta közre, elől József Ferenc főherceggel. A bandérium után a négyes fogatok, az élén József főhercegé. Parádés kocsisaik libériáin a Habsburg-, Zichy-, Eszterházy-, Széchényi-, Károlyi-, Cziráky-, Hadik-, Nádasdy-, Jankovich-, Hunyady-, Merán-, Pappenheim- és a Wimpffen címerek ékeskedtek. 9 óra 20 perckor az Ottokár harang szava jelezte, hogy a püspöki palotából elindult a főpapi menet: elől a székeskáptalan tagjai, Angelo Rotta, a külföldi főpapok, Serédi hercegprímás (bíboruszályátketten vitték), Hanauer István váci püspök, Kriston Endre címzetes püspök, egri nagyprépost, Kelemen Krizosztom pannonhalmi főapát, Haász István tábori püspök és több egyházi előkelőség. 9 óra 40 perckor a harsonajel a Szent Jobb érkezését tudatta. A várva-várt ereklyét a hívek az Ah, hol vagy magyarok ... kezdetű régi egyházi énekkel fogadták. Mindkét ereklyét magas emelvényre helyezték, őrzésüket a rohamsisakos, cserfaleveles katonai díszőrség biztosította. Az oltárnál Angelo Rotta mondta el Szent Istvánhoz a könyörgést, majd csendes misét pontifikált. A szentmise alatt a budapesti MÁV zenekar és két helybeli gimnázium énekkara hangszórókon vezette a népénekeket. Ezután

Shvoy püspök mondta el a felajánló imát. A Himnusz után megindult a körmenet a Romkertbe, Szent István szarkofágjához: az ereglyék előtt Rotta nuncius és Serédi bíboros. A Szent Jobbot és a koponyaereglyét a koporsóra helyezték. Az ereglyék előtt mintegy két órán keresztül vonult el a tisztelgők serege. „És ment a nép a romokhoz. Főurak és egyszerű parasztok, bíborba öltözött főpapok és kis ministránsok, nagyasszonyok és

napégette kezű munkáslányok, hogy lássák a találkozást.” 13 órakor az ereglyéket a díszszázad a Székesegyházba kísérte. „Ez a menet olyan szép és olyan impozáns volt — írta a szemtanú Fodor László író, újságíró, hogy teljes hűségben emberi toll képtelen azt papírra vetni. Az árvalányhajás cserkészek, a magyar ruhás lányok, a babos kendős, sötét pruszlékos különböző községbeli leánycsoportok, a Karácsony pusztai legények magyar ruhás csoportja árvalányhajból font koszorúja tetején a magyar címer, a székesfehérvári

iparosság, az egyes iparágak külön-külön céhlárával, iparuk jelvényeivel, egytől-egyig minden csoport feledhetetlen.

**Egy álom valóra vált:
2020. augusztus 20. 8:27.
Újjászületett az Aranyvonat!**

Fotó: v. Lovag Viktória

Királyi Napok - erősebb ünnep hitben és lelki tartalomban

Székesfehérvár, királyi város, 2020. augusztus 14.

A Magyar Szent Család ereglyéinek ünnepi körmenete a Szent Imre templomból a Romkert királysírjaiig.

Spányi Antal megyéspüspök Szent István és Szent Imre sírjánál mondott imát és a tisztelet jeleként mécses gyűjtött.

MATE – Magyar Tengerészek Egyesülete

A magyar Duna-tengerhajózás

1914-ben Magyarország több mint 500 kereskedelmi hajóval rendelkezett, aminek többsége a békeszerződés rendelkezései következtében az utódállamokra szállt. *Fiume* elvesztésével Magyarországnak nem maradt tengeri kikötője. A tengerhajózás az *I. világháború* után ugyan korlátozott méretekben újraindult, de a számbajöhető idegen kikötők bérleti díja olyan magas volt, hogy új megoldást kellett találni.

A Trianon után tengeri kikötőjétől és összes hajóitól megfosztott ország a magyar nemzetgazdaság érdekeit szem előtt tartva kereste azokat a lehetőségeket, amellyel a működéséhez szükséges nyers- és alapanyagok behozatalát, valamint export késztermékeinek kivitelét közvetlen, átrakás nélküli vízi útvonalon tudja tengeren túli országok felé bonyolítani. A Koronatanács 1933. március 18-án hozott határozata értelmében lefolytatott gazdaságossági és nautikai vizsgálatok után a kereskedelmiügyi miniszter 1934. január 23-án utasította a Magyar Folyam és Tengerhajózási Részvénytársaságot, hogy a Budapestről kiinduló forgalom lebonyolítására rendeljen meg a GANZ Hajógyár Rt-nél egy Duna-tengerjáró hajót. A megépített hajó a Budapest nevet kapta és 1934. október 6-án indult el első tengeri körújtára teljes rakománnyal Isztambul, Izmir, Piraeus, Rhodos, Alexandria útvonalon, melyről november végén érkezett haza. Az anyagi hasznon kívül sokkal nagyobb eredményt jelentett az út során szerzett tapasztalat, amely bebizonyította a magyar hajóépítő mérnökök, munkások és nem utolsósorban a magyar tengerészek minden kétség felett álló kiváló szaktudását, amely együttesen alapozta meg az elkövetkezendő fél évszázad magyar tengerhajózásának feltámasztását, sikereit és eredményeit.

(Forrás: Országos Sajtószolgálat)

A **Duna-tengerjáró hajók** olyan teherhajók, melyeket arra terveztek és használtak, hogy teherárut szállítsanak a *csepeli szabadkikötő* és a *Fekete-tenger* valamint a *Földközi-tenger* kikötői között. Ezzel részben pótol-

ták azt a hiányt, ami a *trianoni békeszerződés* következtében Magyarországot érte a *fiumei* tengeri kikötő elvesztésével. A Duna-tengerjárók magyar tervezésű, gyártású és üzemeltetésű hajók voltak és a konténeres szállítás elterjedéséig sikeresen versenyeztek a vasúti és közúti szállítással és külföldi kikötőkben az áru átrakásával. Ezek a hajók kellően sekély merülésűek, hogy alacsony vízállás mellett is hajózni tudjanak a Dunán, eléggé alacsony felépítménnyel készülnek, hogy magas vízállás mellett is átférjenek a hidak alatt, elég erős motorral épülnek, hogy a helyenként erős sodrású szakaszokon is haladhassanak árral szemben és kellően tengerállóaknak építik. (Wikip.)

A Budapest Duna-tengerjáró hajó

Magyar Duna-tengerjáró hajók

Budapest, Szeged, Tisza, Kassa (Debrecen), Ungvár, Kolozsvár (Ural), Komárom (Desna), Szolnok (Manych), Simeiz, Koreiz, Don, Kalmius, Massandra, Hazám, Tokaj, Badacsony, Csepel, Tihany, Székesfehérvár (Alba Regia), Cegléd. Mindegyik hajónak külön-külön is igen érdekes és szomorú a története. Gazdasági megfontolásból 1969-től a Mahart 11 Duna-tengerjárója csak tengeren közlekedett, az árut az Al-Dunán rakodták át bárkába, melyek ezeket a Dunán rendeltetési helyükre szállították. Az utolsó Duna-tengerjáró 1965-ben készült el. Ez az 1243 tonna hordképességű *Cegléd* volt. A meglévő hajókat fokozatosan külföldi társaságoknak adták el, és az 1980-as évekre pályafutásukat befejezték. A magyar tengerhajózás megszűnt...

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Vitéz uzsoki báró SZURMAY SÁNDOR (neve német nyelvű forrásokban: *Alexander Freiherr Szurmay von Uzsok*; **Boksánbánya, 1860. december 19. – Budapest, 1945. február 26.**) magyar királyi honvédtiszt, gyalogsági tábornok, 1917–18-ban honvédelmi miniszter, 1941-től vezérezredes. 1914 novemberének végén kinevezték az **Ung** völgyében álló, később róla elnevezett honvéd hadtest (*Korps Szurmay*) parancsnokává, a további egységekkel megerősített hadtestet valójában hadcsoporthként irányította. Hadcsoportja 1914–15 telén nehéz védelmi harcokat vívott **Zboró** (ma: Zborov), és **Bártfa** vidékén. A Szurmay hadteste novembertől december 5-ig az Uzsoki-hágónál megállította az **oros**z betörést. A hegyi harcok terhét főleg a 38. honvéd hadosztály viselte. Szurmay katonái kegyetlen fagyban, hóviharban, elkeseredett küzdelemben verték vissza az orosz tömegtámadásokat, amiért Szurmay altábornagy később (1917-ben) megkapta a **Katonai Mária Terézia-rend** lovagkeresztjét. 1915 januárjáig ő maga vezette a 38. honvéd gyalogos hadosztályt is. /.../ **1915** májusában Szurmay hadcsoportja részt vett a **gorlicei áttörésben**. **Tarnóvnál** győzött a nagy túlerőben lévő orosz haderő felett. Győzelmeket aratott a **homonnai, szinnai** és **cirókaófalui (Zemplén vármegye, ma: Starina, Szlovákia)** csatákban is. /.../ 1916 júliusának végére Szurmay hadtestét a **Bug** folyó forrásvidékéig nyomták vissza Szurmay hadteste a támadó orosz VIII. hadtest folyamatos nyomása alatt maradt egészen októberig, amikor a németek erősítést hoztak a hadtest mindkét szárnyára. /.../ 1917-ben megkapta a **Katonai Mária Terézia-rend (MMThO)** lovagkeresztjét, az **Uzsoki-hágó** 1915-ös visszafoglalásáért és hősi védelméért. Ugyanabban az évben **Károly királytól** megkapta az **uzsoki bárói** rangot (emlékezve az Uzsoki-hágónál teljesített hőstetteire). A világháború alatt Szurmay egy (a nevével viselő) jótékonyági alapot hozott létre a honvédség, a népfelkelés és a csendőrség hadirokkantjai és az elesettek özvegyei, árvái javára. Az **őszirózsás forradalom** után, **1919. február 23-án Károlyi Mihály miniszterelnök**

utasítására a belügyminiszter elrendelte Szurmay Sándor tábornok letartóztatását, mert a polgári forradalom vívmányaira (azaz a forradalmi kormány hatalmára) veszélyes egyénnek tekintette. Háborús bűnösség címén másnap letartóztatták, őrizetbe vették, 26-án **Szentgotthárdra** internálták. A köztársasági kormány hasonlóan járt el **August von Mackensen** német tábornaggal szemben is, akinek a **Balkánról** Magyarországon át visszavonuló hadserege a magyar kormány támasza lehetett volna a **Tiszántúlra** bevonuló román csapatok ellen. 1920 februárjától Szurmay összekötő tisztként működött a Magyarországot megszálló francia hadsereg katonai bizottságánál. 1921-ben visszavonult az aktív szolgálattól. Az elsők között vették fel a **Vitézi Rend** tagjainak sorába.

Vitéz DRASKÓI (Draskovich) FERENC emléklappal ellátott huszárcapitány, földbirtokos (1894 október 4. Kalocsa – 1967. Szentes)

1936-ban, Kürthy István festőművész (a híres Kürthy Hanna grafikus-festőművész édesapja) által alkotott festmény. / Vitéz Draskói Ferenc százados úr díszes oklevele az 1938. május 22-én, Székesfehérvárott tartott vitézavatás dátumával, v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó, főkapitány aláírásával

Bevonult a Császári és Királyi 8. Huszárezredhez, az I. világháború során az orosz fronton teljesített hadiszolgálatot. 1941-ben a bácskai bevonuláskor is mozgósították. Hadi kitüntetései: Nagyezüst Vitézségi Érem, Kisezüst Vitézségi Érem kétszer adományozva, Sebesülési Érem, Bronz Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem, Hadirokkant jelvény III. osztálya, Lajtabánsági Emlékérem. Róm. katolikus vallású, iskolai végzettsége: gimnáziumi érettségi, gazdasági akadémia. Kormányzó úr főméltósága 1938 május 22-én avatta vitézzé, irattári száma; 204/1938, sorolási száma; 4032. A szovjet megszállás előtt a Kalocsai Vitézi Járás v. hadnagya. Elődje e pozícióban dr. v. Bodroghy Ferenc m.kir.közjegyző, aki autóbalesetben hunyt el. 1944-ben a Nemzetőrség kalocsai parancsnoka volt. Vitézi várományosa fia, vitéz Draskó György Ferenc Márton nemzeti úr, született 1930-ban Kalocsán, aki jelenleg Vancouverben (Brit-Columbia) él.

Tartjuk – és tartjuk - a kapcsolatot az anyaországon kívül élő nemzettársainkkal!

Olvasásra javasoljuk: M. Tóth György könyvét v. Szurmay Sándor vez.ezr. életről

v.Vörösváczky Csaba
D-Közép Magyarország TSZK. szkp.

Jelenkor vitézei, vitézi tettei, vitézi életek!

**Id. Dr.vitéz BÉRES JÓZSEF (1920-2006) - 100 évvel ez-
előtt született. 15 évvel ezelőtt hunyt el...**

Kezdetben gyári munkás volt Záhonyban a fűrésztelepen, majd 1938–1940 között kertészetet tanult a Duna–Tisza közti Mezőgazdasági Kamara Kertmunkásképző Iskolájában, **Kecskeméten**. 1941-ben bevonult katonának, közben középiskolai levelező tanuló a **kassai II. Rákóczi Ferenc Pre-**

montrei Gimnáziumban. 1943-ban frontszolgálatra került, így tanulmányai is félbemaradtak. 1945-ben jött vissza a frontról, sebesülések következtében bal karja és válla megbénult. 1947-ig hadigondozott volt, jövedelmét kertészkedésből egészítette ki. 1947-ben feleségül vette Papp Katalin tanítónőt. 1948-ban, 28 évesen a **nyíregyházi Kossuth Lajos Evangélikus Gimnáziumban** leérettségizett. Ebben az évben megszületett leányuk, Katalin, majd négy évvel később, 1952-ben megszületett fiuk, József. 1948–1950-ben szövetkezeti ügyvezetőként dolgozott Záhonyban, majd építőipari munkás volt **Nyírmadán**.

1954–1963 között az Állami Mezőgazdasági Gépállomás **kisvárdai** laboratóriumát vezette. Közben 1961–1965 között a **Gödöllői Agrártudományi Egyetem** Mezőgazdaság-tudományi Karán egyetemi tanulmányokat folytatott, ahol 1965-ben, 45 évesen diplomázott agrármérnökként. 1964–1989 között a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet tudományos munkatársa, az intézet Tudományos Tanácsának tagja volt. 1955–1972 között talajtani, analitikai, talajgenetikai, térképszerkesztési, üzemtani, kórélettani, környezetvédelmi, kemizálási, tápanyag-gazdálkodási tanfolyamokat végzett. 1968-ban általános élettanból és agrobiokémiából *Summa cum laude* doktori címet szerzett. 1973–1976 között másodállásban a Kisvárdai Járási Kórház laboratóriumában dolgozott. **1972-ben** alkotta meg a nyomelemeket komplex formában tartalmazó humángyógyászati készítményt, amelynek a **Béres Csepp** nevet adta. 1972 és 1986 között a küzdelem időszakát követte. Politikai és szakmai indulatok övezték a Béres Cseppet. A hatóságok börtönnel fenyegették id. dr. Béres Józsefet, ha terjeszti a készítményt. 1975-ben **kuruzslás** vádjával bűnvádi eljárás indult ellene. Ekkor társadalmi mozgalom indult mellette, amelynek egyik illusztris, önzetlen hangadója **Nagy László** költő volt. **Pozsgay Imre** is támogatta. 1976-ban megtörtént a készítmény szabadalmi bejelentése. 1978-ban társadalmi nyomásra a Herbária forgalmazni kezdte a Béres Cseppet. 1989-ben a készítmény forgalma-

zására megalakult a Béres Részvénytársaság. 2000-ben a Béres Cseppet hivatalosan is gyógyszerre nyilvánították, amely az immunrendszer működésének, a szervezet ellenálló képességének támogatására ajánlott, valamint kiegészítő terápiaként tumoros betegségben szenvedők általános állapotának, közérzetének javítására.

A **Történelmi Vitézi Rend** 2005-ben nyolcvanötödik életévében a **második világháborús** érdemei alapján tagjai közé fogadta. Dr. Béres József, Széchenyi-díjas kutató 2006. március 26-án rövid betegség után hunyt el Budapesten. 2013 szeptemberében a Béres Csepp és Béres Csepp Extra készítmények bekerültek azon kiemelt nemzeti értékek körébe, amelyek a magyarságra jellemző tulajdonságukkal, egyediségükkel, különlegességükkel és minőségükkel a magyarság csúcsteljesítményének tekinthetők és amelyeket belföldön és külföldön egyaránt a magyarság eredményeként, kiemelt értékeként tartanak számon. A **Hungarikum Bizottság** döntésével a **Béres Csepp lett az első gyógyszerkészítmény, amely felvételt nyert a Hungarikumok Gyűjteményébe. Életéről könyvet adtak ki, filmet készítettek.**

Kitüntetései közül néhány: A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (1997), Magyar Örökség díj (2000), Széchenyi-díj (2002), a Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérme (2002), Üzleti Tisztességért Díj (2002), Hűség a Hazához Érdemrend Nagykeresztje (2004), Vitézi Rend Arany Nemzetvédelmi Keresztje Vitézi Ékítménnyel (2006), Vitézi Jubileumi Kereszt (2006), Szent Rita-díj (2006), Pro Comitatu Díj /posztumusz elismerés/ (2007), Szent István-díj /posztumusz elismerés/ (2009), Heim Pál Egészség Díj /posztumusz elismerés/ (2010), Árpád pajzs /posztumusz elismerés/ (2012)

**KARIKÓ KATALINT ÜNNEPLI A VILÁG!
MINDEN MAGYAR BÜSZKE A PROFESSZOR ASSZONYRA!**

A Semmelweis-díj átvételekor

„A nő, aki megmentheti a világot” címmel francia film készült Karikó Katalinnal, aki (született Szolnok, 1955. január 17.) az Amerikai Egyesült Államokban élő Széchenyi-díjas magyar kutatóbiológus, biokémikus, a szintetikus mRNS alapú vakcinák technológiájának szabadalmaztatója.

A mainzi BioNTech cég alelnöke. 2009 óta a *University of Pennsylvania* (UPenn) *Perelman School of Medicine* orvostudományi karán az idegsebészeti osztály adjunktusa.

Tudományos eredményei lehetővé tették a 2020 tavaszán kiobbant Covid19-pandémiával való gyors szembenézést. A világháló gyors információ-megosztási lehetőségével és a kutatótársaival alkotott technológia segítségével a gyógyszergyárak gyorsan elkészíthették a vakcinákat. Dr. Anthony Fauci, az amerikai *National Institutes of Allergy and Infectious Diseases* igazgatója szerint Katalin „pozitív értelemben egyfajta megszállottja volt a messenger RNS koncepciójának.”

Díjai, elismerései: Közmédia Év Embere Díj (2020), 2021-ben átadott díjai: Rosenstiel Award, az orvosi alap kutatásban végzett kiváló munka díját, Karikó Katalin és Drew Weissman kapta a hírvívő RNS egyszálú ribonukleinsav makromolekulával kapcsolatos kutatásaik tudományos eredményeiért; Doctor honoris causa; a Szegedi Tudományegyetem (SZTE) Karikó Katalinnak, a Covid-19 pandémia elleni küzdelemben kulcsszerepet játszó vakcina egyik kifejlesztőjének díszdoktori címet adományozott. Hungarian Spirit (2021); Emberi Méltóságért; Széchenyi-díj; Wilhelm Exner Medaillen osztrák kitüntetés. Az 1921-ben alapított díj odaítélésének indoklása szerint a két 2021-es díjazott, Karikó Katalin és Luisa Torsi felfedezéseikkel nagy jelentőségű ipari fejlesztéseket ösztönöztek, fellendítették a vállalkozói tevékenységet, valamint közvetlen társadalmi hasznot teremtettek. Az eddig díjazott 240 feltaláló, tervező, vegyész, fizikus és biológus közül 23 kapott Nobel-díjat is. Az idei Wilhelm Exner érmelet ünnepélyes keretek közt 2021. november 24-én adják át. Straub F. Brunóról elnevezett plakett, a Szegedi Biológiai Kutatóközpont kitüntetése. Semmelweis-díj.

MINDEN MAGYAR BÜSZKE A TUDÓS MAGYAR PROFESSZORRA, aki tudományos eredményeivel eddig is emberek millióinak életét mentette meg.

Vitéz ERDŐS LÁSZLÓ nyugállományú honvéd ezredes

még fiatal tisztként szembesült azzal, hogy az I. és a II. világháborúban elesett magyar katonák nem kapják meg azt a tiszteletet, amit megérdemelnének.

Hosszú, évtizedeken át tartó folyamatot indított el emléküik-emlékhelyeik méltó létrehozataláért, megőrzéséért. S igencsak rögös utat járt be.

Életút – vitéz Erdős László ny.é.zr. – „A katona addig szolgál, amíg él!”

Vitéz Erdős László honvéd ezredes református papi család második gyermekeként 1944. november 11-én Budapesten látta meg a napvilágot. 1963-ban reálgimnáziumi

érettségi után felvételt nyert az Egyesített Tiszti Iskolára, ahol 1967-ben összefegyvernemi parancsnoki szakon avatták hadnaggyá. Ezzel egyidejűleg magyar-orsz általános iskolai tanári diplomát szerzett. Csapatszolgálatot Pécsen, a gépesített lövészezred kötelékében teljesített, szakasz-, századparancsnokként, majd zászlóalj törzsfőnöki beosztásból nyert felvételt 1973-ban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára. Egyetemi diplomával Kaposvárra helyezték a gépesített lövész hadosztály törzsébe, ahol 1976-tól 1979-ig hadműveleti főtiszt, hadműveleti alosztályvez.-h. beosztások után, kinevezték a Bajai Gépesített Lövészezred parancsnokává.

Munkája elismeréseként 1984-ben Kiskunfélegyházára helyezik, gépesített lövészhadosztály törzsfőnöki beosztásba. A hadosztály felszámolását követően, négyhónapos tanfolyam elvégzése után 1988-ban kinevezik a Tolna megyei Hadkiegészítő és Területvédelmi Parancsnokság parancsnokává.

Előjárói javaslatára 1991-től 1993-ig a HM Személyzeti Főosztály vezetője. Terve és javaslata alapján 1994-ben a honvédelmi miniszter megalapítja a **Honvéd Hagyományörző Irodát**, amelynek vezetője. Majd az iroda 1997-ben történt átszervezése után, mint **HM Hadisírgondozó Iroda** működik, amelynek igazgatója. Az irodát 1999-ben le szervezik, osztállyá minősítésével az igazgatói beosztást megszüntetik. Nyugállományba kerül 2000. január 1-el. Katonai beosztásai mellett társadalmi, állami szinten újból életre hívja a 47 éven át szünetelő magyar hadisírgondozás intézményét. Partneri kapcsolatot létesít Németországgal, Ausztriával, Oroszországgal, Moldáviával, Lengyelországgal, Ukrajnával és Olaszországgal, mint a Kormányközi Hadisírgondozó Vegyes Bizottság elnöke. Kormány megállapodásokat készít elő, parafálási joggal. A Német Hadisírgondozó Szövetséggel, annak költségére 19 magyar-német hősi temetőt létesítenek. Az Osztrák Feketekereszt Szövetséggel, 11 hazai I. vil.háborús temető kerül rendbetételre. Oroszországban ő állítja fel a Doni Emlékművet, valamint e tevékenység eredménye, több mint 200 magyar hadifogolytemető, az ismeretlen Doni Hős hazahozatala és újratemetése. Lengyelországban 4 emlékmű és 9 magyar hősi temetőt létesítenek, illetve újítanak fel. Az 1989-ben általa alapított II. Világháborús, Tolna-megye Halottaiért Alapítvánnyal 10 év alatt 147 hősi emlékművet állítanak. A Hadisírgondozó Iroda által a HM költségére itthon 39 emlékhely létesül. E tekintetben nagy elismeréseket szerez Magyarországnak, személyét tisztelet övezi. Németország képviselői a miniszterelnökhöz fordulnak, a hivatalba történő visszahelyezéséért. Hivatali munkájához kapcsolódva öt világkongresszus, valamint hazai és nemzetközi konferencia főszervezője. Párton kívüli, számos tekintélyes civil szervezet vezetőségi tagja, a Nemzeti Társas Kör elnöke. A Vitézi Rend tagja lesz 1994-ben. A nemzeti öntudat erősítése, a magyar megmaradás rendíthetetlen hirdetője itthon és az elszakított területeken élő honfitársaink körében. Közel 1000 előadás és ünnepi beszéd fémjelzi tevékenységét. / Szerző: admin (nyomán)

HANZLIK JÁNOS VRNT. nemzetes úr élete, sportban elért eredményei, 2020-ban megjelent könyve

A súlyemelés alapjai címmel, a honi sportági szövetség gondozásában szakkönyvet írt, illetve jelentetett meg Hanzlik János nemzetes úr, egykori kiváló Európa-bajnoki bronzérmes, olimpiai hatodik helyezett, többszörös magyar bajnok tatabányai súlyemelő. A magyar súlyemelők közül elsőként teljesítette a 200 kg-ot a lökésben, 1970-ben

az Európa bajnokságon nehézsúlyban, a verseny összetett (517.5 kg) díjazottjaként a 3. helyen végzett. 1972-ben akkori Német Szövetségi Köztársaságban, Münchenben rendezték a XX. olimpiai súlyemelő tornát, összetettben eredménye alapján a 6. nemzeti pontszerző helyen végzett. 1973-tól 1989-ig a Tatabányai Bányász Sport Club edzője, vezetőedzője volt. 1981-ben mesteredzői oklevelet szerzett. 1989-től 1992-ig a magyar válogatott szövetségi kapitánya. Oroszlányon született 1943. április 14-én, a Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Székkapitány-ságának tagja, 2007-ben nyert felvételt a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatába.

Országos és nemzetközi sikereit mindig acélos akarátának és rendíthetetlen nemzeti öntudatának köszönhetette. Elmondása szerint az elmúlt átkos rendszerben felemelő érzés volt a honi és a nemzetközi versenyeken dobogón állnia. Súlyemelő generációknak adott hitet, erős akaratot, mint testnevelő tanár, mesteredző, sportvezető, nemzetközi bírós. Megjelent könyve súlyemelőknél, edzőknél szóló szakkönyv, eszenciája annak a mérhetetlen tapasztalatnak és tudásnak, amelyet hosszú évtizedek alatt munkája révén megszerzett.

Ezúton gratulálunk mindannyian Hanzlik János nemzetes úrnak megjelent könyvéhez, kívánunk egészséggel teljes, hosszú életet, s Rendünk soraiban, barátai között aktív, eseménydús, hosszú éveket.

vitéz Kaszál József székkapitány

Vitéz SZABÓ BALÁZS (Miskolc, 1985. február 22.) organaművész, organozsakértő, zenetudós.

Életpályája: Orvos szülők gyermekeként született Miskolcon, zenélni 15 éves korában kezdett. Tanulmányait a Fényi Gyula Miskolci Jezsuita Gimnáziumban végezte, ezzel párhuzamosan három évig tanult a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, szakmai tagozaton, Andrásyné Mátyus Gabriellánál, majd tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen folytatta, ahol 2008-ban kiváló minősítéssel, organaművész-

tanári diplomát szerzett. Ezt követően Würzburgban, Trossingenben és Rómában tanult tovább, prof. Dr. h. c. Christoph Bossert irányításával 2010-ben szerezte meg a *Meister der Orgel* címet. A mesterosztállyal párhuzamosan a Vatikán védnöksége alatt álló »OrganExpert« nemzetközi organozsakértői képzést is kiváló minősítéssel végezte el. 2015-ben tudományos fokozatot szerzett (zenetudományi PhD) az utrechti egyetemen, Hollandiában.

2011 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, 2013 óta pedig a budapesti Bartók Béla

Zeneművészeti Szakközépiskolábanban is tanít. Történelmi orgonák szakértője, organaművészként Európa-szerte hangversenyezik, emellett virtuóz játékos egy manapság ritka billentyűs hangszernek, a Mustel-féle mesterharmóniumnak.

Organozsakértő: Organozsakértői szakirányú nemzetközi master képesítést (OrganExpert) Magyarországon elsőként, egyetemi szinten szerezte meg. Külföldön megszerzett tapasztalatait elsősorban Magyarországon kamatoztatja, hazai munkássága újraforgalmazta a jelen kori orgonaépítészetet. Nevéhez fűződik a historikus példák alapján készített új stílushangszerek építése és a romantikus hangszerek megmentésének ügyét is elsőként szorgalmazta sikerrel. Úttörőként szorgalmazza a pneumatikus traktúrájú orgonák restaurálását és rekonstrukcióját, elsőként hozta be a nyugaton már évtizedek óta elfogadott helyreállítási normákat. Vezetésével indult el 2011 szeptemberében a Ze-neakadémia organológiai képzése. Vitézi Rendünk tagja, boldog családi életet él, egy kisfiú büszke és boldog édesapja.

Díjai: 2011. Nemzetközi Orgonaverseny, Nürnberg, 1. díj, 2009. Nemzetközi Orgonaverseny, Biarritz, 1. díj, különdíj, 2007. Nemzetközi Orgonaverseny, St. Maurice, 1. díj, 2014. Nemzetközi Orgonaverseny, Chartres, 2. díj, 2009. Nemzetközi Orgonaverseny, Wiesbaden, 2. díj, Közönségsdíj, 2008. Nemzetközi Orgonaverseny, Heidelberg, 2. díj (1. díjat nem adtak ki), 2004. Nemzetközi Orgonaverseny, Opava, 2. díj, különdíj, 2010. Junior Prima díj, 2010. Miskolc Város Nívódíja, 2008. Az év embere Miskolcon.

Szeretettel gratulálunk az ifjú művészeknek, s további sikereket kívánunk

*v. Juhász Béla tkp.
(fotó:MINAP.HU)*

KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK

ÁDÁM BARNABÁS honvéd koronaőr ezredesnek adományozták a **Lancea Regis - Királyi Lándzsa-díjat**; ünnepélyes átadására 2019.március 30-án került sor

A megtisztelő elismerés átadásának ünnepi pillanatai Esztergomban, a várban

Societas Lancea Regis Társaság minden évben olyan személyeknek adja elismerését, akik munkásságukkal és életútjukkal segítik a társaság célkitűzésének megvalósítását, akik életükkel példázzák a szent lándzsa szerepét, és akik maguk is lándzsaszemélyek.

A 2008-ban alapított Societas Lancea Regis nevét a Szent István király által Esztergomban veretett első magyar ezüstpénzen olvasható köriratról kapta. A társaság fő célkitűzése: „Az Árpád-ház, mint a szent királyok jelenkori kultuszának képviselője, jelvényeinek és szent ereklyéinek megismertetése, megvédelmezése és jövőbeni átörökítése.”
Ezredes Úrnak szeretettel gratulálunk!

TVR. Vitézi Széke

Négy rendtársunk állami kitüntetése

Az 1848-49-es forradalom kitörése évfordulóján a Történelmi Vitézi Rend tagjai közül négy rendtársunk is magas

Laudatio helyett...

Őexcellenciája, Dr. KERÉKES LÁSZLÓ püspök úr kitüntetése

A Történelmi Vitézi Rend a magyar kereszténységnek tett szolgálataért az I. osztályú Pro Piis Meritis kitüntetését adományozta dr. Kerekes László püspök úrnak, a Gyulafehérvári Főegyházmegye segédpüspökének. Püspök atya - idén májusban történt kinevezéséig - 2004-2020 között a kézdivásárhelyi Boldog Özséb Plébániát vezette, lelkipásztorként és cserkésztsztként olyan magas fokú közösségi életet szervezett és valósított meg, ami a plébániát a Céhek Városa vitális centrumává tette. A kitüntetést (legutóbb 2011-ben dr. vitéz Bábel Balázs érsek úr kapta meg) a járványhelyzetre való tekintettel családias környezetben adtuk át az érseki palota kápolnájában. Életére, hivatására Sík Sándor soraival kívánunk áldást, erőt, egészséget:

*„És hogyha nem: hát akkor is!
Ha mindhiába: akkor is!
Ha minden álmom: akkor is!
Ha minden meghal: akkor is!
A szép akkor is szép marad,
A tiszta tiszta, rút a rút.*

*Az Igazság igazság akkor is,
Ha meg nem látja senki szem.
A Szeretet mosolyog és szeret,
És a kereszten is király.
A tett különb a tynaságnál,
És hol a tépelt lobogónál
Tiszteletesebb szemfedő?*

*Mert akit egyszer meglehelt a Lélek,
Annak mindegy-lom élet vagy halál:
Az él és áll és énekel és alkot,
Megyeren és Magyarországon,
Hét világrészen és a másvilágon,
Az Isten ötlet úgy segítje. Amen.”*

**Dr. vitéz primor szentmihályi Geréb Miklós tkp.
É-Erdély**

állami kitüntetést kapott. Magyarország köztársasági elnöke a nemzeti ünnep, március 15. alkalmából, a miniszterelnök előterjesztésére adományozta a **Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetését vitéz HUNYADI LÁSZLÓ, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, öt-
vös, restaurátor részére**, az esztergomi Főszékesegyházi Kincstár, valamint számos magyarországi és külföldi plébánia liturgikus kegytárgyainak szakszerű restaurálása során végzett munkája elismeréseként,

a **Magyar Érdemrend tisztikeresztje polgári tagozata kitüntetését dr. vitéz KONTRA JENŐ, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Épületenergetika és Épületgépészeti Tanszékének egyetemi tanára, professor emeritus részére**, a megújuló energiák hasznosításával kapcsolatos kutatási eredményei és oktatói munkája, valamint a Kárpát-medencei felsőoktatási kapcsolatok fejlesztésében vállalt szerepe elismeréseként.

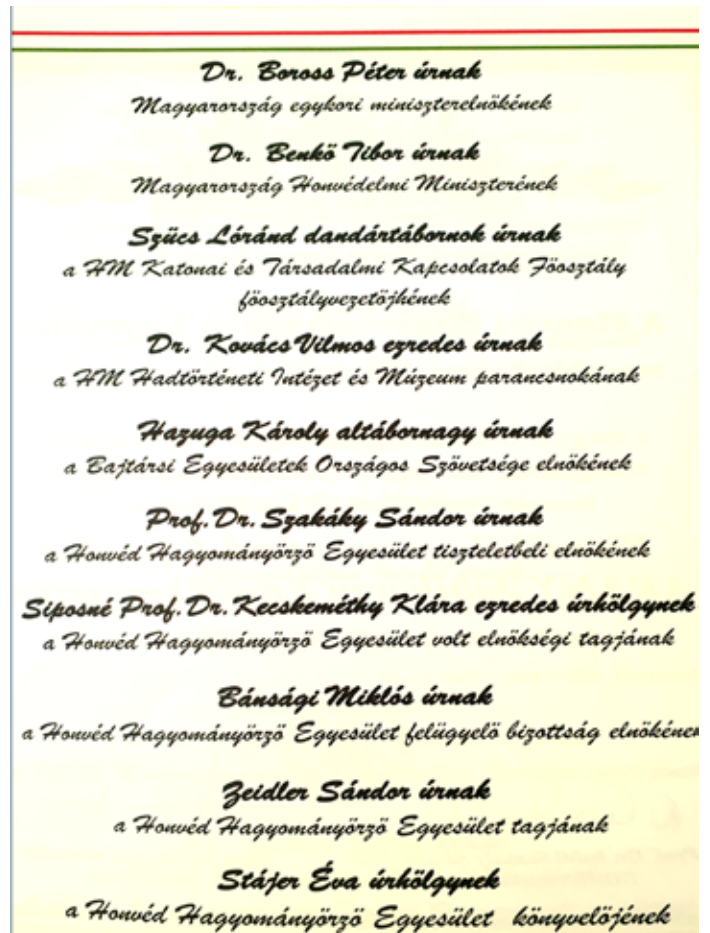
a **Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetését vitéz TURBA LÁSZLÓ, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli törzskapitánya, cserkésztsztként, korábbi válogatott birkózó részére**, a hazai cserkészlet kötelékében végzett társadalmi szervező- és karitatív tevékenysége, valamint birkózóként elért eredményei elismeréseként,

a **Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetését dr. vitéz TÖRÖK PÉTER családorvos, a Magyar Schönstatti Családmozgalom vezetőségének tagja, a Regnum Marianum közösségben a Domus Mariae Helyiregnum alapítója, Mátyás község korábbi alpolgármestere részére**, a magyar fiatalok és családok érdekében végzett szakmai, illetve közösségteremtő munkája elismeréseként.

A Honvéd Hagományörző Egyesület fennállásának 30. évfordulóján a magyar honvéd hagyományok megőrzéséért és az egyesület érdekében végzett kiemelkedő szolgálataiért vitéz ZEIDLER SÁNDOR úrnak, a Történelmi Vitézi Rend kp. székkapitányának Jubileumi Plakettjét adományozta 2020. november 17-én.

A Kitüntetettnek – s Hazánkat szolgáló valamennyi kitüntetettnek – tisztelettel, főhajtással gratulálunk!

Történelmi Vitézi Rend VSZ.

A KORMÁNY ADÓCSÖKKENTÉSRE ÉPÜLŐ POLITIKÁJA A JÁRVÁNY ELLENÉRE IS FOLYTATÓDIK

A kormány az elmúlt tíz év következetes gazdaságpolitikájának köszönhetően képes segítséget nyújtani a családoknak és a vállalkozásoknak. Az elmúlt évek magyar gazdaságpolitikáját elemezve láthatjuk, a korábbi elvek és intézkedések alapozták meg azt, hogy lényegesen jobb helyzetben érte hazánkat a válság, mint 2008-ban. A túlköltekezés és a tartalékok felélésének elkerülése, a beruházások támogatása, a kkv-szektor versenyképességének

növelése, valamint a politikai stabilitás megőrzése mind olyan elem, amely erős fundamentumokat ad a hazai gazdaságnak. A kormány most készülő gazdasági intézkedései nemcsak azt célozzák, hogy kellő tartalékkal rendelkezünk, és működjön az ország, hanem azt is, hogy nyertese legyen a válság utáni időszaknak Magyarország.

Varga Mihály pénzügyminiszter – 2020. október 2.

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!

Vitéz Für Attila, az örömapa küldte az Örömhírt: Óbarson, Felvidéken, ahol a Garam folyó és a Perc patak közéből egy sziklás domb emelkedik ki és ahol Bars ispán felépítette 1030-ra Bars vármegye központját, lakodalmat ültünk. Férjhez ment Torda Martinhoz a legidősebb lányom, Anikó.

*Kezeim most rád bízom, a tiédbe helyezem örökre,
szívem bízom rá szerelmes, szép szívedre.*

*Lelkem is a tiéd itt és a mennyekben,
ez a gyűrű legyen a pecsét rá –
most és mindörökre.*

(J. Attila Gábor)

Kedves F fiatalok! Kedves Örömszülők! Megható – és életre szóló nagy pillanatok ezek, melyekre, míg élünk – emlékezünk. Kívánjuk, hogy életetek folyama legyen olyan szép és örömteli, melynek eseményeire mindig jó lesz emlékezni: örülni a Családnak, egymás szeretetének, s ebben a meghitt légkörben nevelni a gyermekeket. Isten óvjon és áldjon Titeket!

vitéz Pintér Kornél É-Dtűli TSZK. tkp.

*Hűséget fogadtok ma: Jóban és rosszban.
A szeretet legyen köztetek a mindennapokban.
Ha bármilyen gond is adódna,
Fogjátok szorosan egymás kezét,
Segítsétek a másikat az élet nehezén.*

(Katonáné H. Anita)

Örömhírral szolgálhat Törzsszékünk: 2020. április 23-án kötött házasságot nemzeti Bányai Ákos és Bányai Enikő (Tódor Enikő).

Bár a Covid19 megszorító intézkedései miatt szerény körben megtartott esküvőn kevesen vehettek részt az egyik legszebb családi ünnepen, a boldogító igen szeretet- és szerelemteljes volt. Kívánunk nagyon boldog házasevéket. A Jó Isten áldása legyen frigyeten.

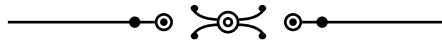
*v. Szilasi-Horváth Csaba tb.tkp.
KÖMA-KELET TSZK.*

*Lelketek összetalálkoztok.
E földi létben csodát hozott,
Hisz rátaláltatok egymásra.
Megtaláltatok a másik feletek.*

*Sok boldogságot!
Maradjon mindig Veletek
A feltétel nélküli szeretet!*

Örök hűséget fogadott egymásnak vitéz Szabó Balázs és felesége, Orsolya.
Törzsszékünk minden tagja nevében gratulálunk házasságkötésetekhez, sok boldogságot kívánunk!

vitéz Juhász Béla ÉKEMA TSZK. tkp.

ÖRÖMHÍR! GYERMEKSZÜLETÉS!

„A világ minden gyermekkel újrakezdődik!”

Tóth Győző VRNT (KÖMA Kelet Törzsszék) nemzetes úr unokáihoz gratulálunk! Nemzetes úr leányának, Tóth Viktóriának (Máthé Bálintné) és Máthé Bálintnak gyermekei: a nagyobbik leányka Máthé Boglárka (2016.augusztus 6.), a kisebbik Máthé Julianna (2019. július 3.) A család példásan rendezett, hívő katolikus és elkötelezetten magyar értékrend szerint él. Tóth Győző nemzetes úr kivételesen jó rokon, barát, rendtárs és jó magyar. A testvéreket köszöntjük, szeressék, támogassák egymást!

*„Felnőve sem távolodunk,
Összeköt bennünket a szív,
Sokszor megérezzük azt,
Mikor segítségre hív.*

– A testvéreket összeköti a vér, a szeretet, a család.”

Szeretettel kívánunk törzsszékünk tagjai nevében is sok örömet, boldogságot, jó egészséget a nagy családnak; ilyen összetartást, szeretetet, mely valóban példaértékű!

Gratulálunk családotokhoz!

Dr. vitéz Bucsy László tkp.

*Szeretettel köszöntünk édes kis csöppségek,
Életek kísérje áldás és egészség!
Családoknak Ti legyetek a fény, életük aranya,
Mosolyotok legyen napjaik csillaga!*

Köszöntjük a Dél-Alföld Törzsszék egyik vitézi családját: vitéz Jankó István nagypapa és felesége, fia, v. Jankó Norbert Csanád és felesége, Jankóné Dohnya Rita. A gyermekek: Jankó Zsombor, született: 2016. 10. 24. és Jankó Luca, született: 2019. 11. 15-én.

Adja Isten, hogy sok ilyen örömteli hírt közölhessünk a jövőben is! Nagycsaládoknak szeretettel gratulálunk, egészséget és boldogságot kívánunk!

*vitéz Tiszavölgyi
István tkp*

*Nagyon friss az élmény, alig, hogy születtem.
Anyukám, apukám, írjatok helyettem.
Ne sokat, csak annyit, eggyel több a létszám,
Hogyha szeretni kell, számítsatok énrám!*

Vitéz Kajcsa Tibor András mb. v.hadnagy és Erika nemzetes asszonynak 2020. január 13-án Sepsiszentgyörgyön megszületett második gyermeke, **Kajcsa Bence**. **Bence keresztelőjén szeptember 5-én a lányok, Zsanett, Zselyke, Hanna; s a legkisebb testvér, Bence.**

Jó ezt a szép családi képet látni, melyről sugárzik a szeretet, a gyermeki ragaszkodás és az összetartozás, a megértés. Kívánjuk, a gyermekek életét ez a családi szeretet kormányozza. Isten áldását kérjük az egész családra!

*Törzsszékünk minden tagja
és barátaitok*

V. VERESS L. SZÉKELY TSZK

*A nagyszülők szeretetét
felülmúlni nem lehet!
Bölcsességük jóra tanít
minden apró gyereket.*

*Szeretettel pátyolgatja,
gyakorlatban érlelt tudást
kap tőle az unoka.*

*Sokan hiszik, – elkényeztet –
pedig életre tanít,
s nem akarja, más élje meg,
rég elvesztett álmait. /.../*

Nemzetes Pál Márton VRNT rendtársunknak 2020. február 13-án Sepsiszentgyörgyön megszületett a második unokája, Pál Bulcsú. Rendünk nevében egészséget, boldogságot kívánunk a nagyszülőknek és a szülőknek, Isten áldását kérjük az egész családra!

*Pál Márton nemzetes úr két unokájával,
Bencével és Bulcsúval*

*Mikor megszülettetek, ünnep volt az égen.
Meggérték a Jóistent az angyalok szépen
Legyenek e kislányok szebbek a százszorszépnél,
Ragyogjon jószáguk szében minden ékszerrel.*

Vitéz Salamon Balázs és családja örömteli híradása Kézdiszékről!

Csoda és életünknek további értelmet ad, hogy 2020. február 20-án megszületett második gyermekünk: Salamon Zselyke. Salamon Zséda: 3 éves, Salamon Zselyke most egy éves és ő is Isten gyermeke lett a múlt évben.

A két gyönyörű kislány dr. v. Ambrus Ágnes szkp. nemzetes asszony unokái. A szülők írták: **Meggyőződésünk, hogy „a két legnagyobb dolog, amit a gyermekeinknek adhatunk: a gyökerek és a szárnyak. Gyökerek, amelyekkel a szülőföldbe kapaszkodik, szárnyak, amelyekkel szabadon szárnyal.”**

Boldogságot, egészséget kívánunk a Családnak sok szeretettel.

A Törzsszék rendtagjai, barátaitok

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TSZK.

A gyermek az öröm, a reménység.

Gyöngé testében van valami virági;

Ártatlan lelkében van valami égi;

egész valója olyan nekünk,

mint a tavaszi vetés: ígéret és gyönyörűség. (Gárdonyi Géza)

A Bíró család boldogsága kiteljesedett: 2020. március 21-én megszületett második gyermekünk, Petra Erzsébet. Bátyja, a 2018. szeptember 16-án született Balázs László már nagyon várta kishúga érkezését.

Örömmel gratulálunk Petrácska születéséhez! Sok boldogságot, jó egészséget kívánunk Bíró Lászlónak, dr.v. Tolnai Krisztinának és gyermekeiknek; a Bíró Család minden tagjának!

v. Pintér Kornél É-Dtúli TSZK.,tkp.

BARDOC-MIKLÓSVÁRSZÉK

„A gyermekvállalás: hatalmas döntés. Döntésed arról, hogy a szíved ezentúl a testeden kívül fog szaladgálni, örökre.”

Szeretettel vettünk tudomást az olaszteleki v. Farkas Árpád és Farkas Eszter második gyermekének születéséről. A kis Nóra 2020. május 26-án jött a világra szülei, fivére, Magor és nagyszülei örömeire. Kereszttségben részesült 2020.szeptember 26-án, református szertartás szerint.

„A testvéred megosztja veled a tegnapi emlékeit, a ma örömeit és a holnap reményeit!” – Legyetek mindig jó testvérek, szüleiteknek jó gyermekei. Életetek legyen boldog, őrizzétek családokat szeretettel meghittségét, mely erőt és védelmet ad minden körülményben.

Bartha Imre VRNT. tkp.

ÉKEMA-TSZK.

*A testvérek kapcsolata szoros,
számukra a kölcsönös szeretet fontos.
Amíg figyelnek egymásra, érzik az összetartozást.
„Jó tudni, hogy egy a vérünk
ami által élünk és szerethetünk!”*

2020. június 12-én megszületett v. Sajtos Szilárd székkapitány, református tábori lelkész és felesége Kata második gyermeke, Sajtos Kolos Nátán, szüleinek, nővérének, Janka Katának, nagyszüleinek, rokonságának, egész nemzetségének öröme, a Szentháromság Isten dicsőségére, református

anyaszentegyházunknak és magyar népünknek teljességére! Nagytiszteletű úrnak és kedves Családjának szeretettel küldjük jókívánságainkat és szívből jövő gratulációinkat. Öröm s büszkeség a gyermek születése. Rendünk, törzsszékünk nevében is köszöntjük Jankát és Kolost, kívánjuk, teljesüljön az életben minden álmuk.

Szeretettel v. Juhász Béla tkp.

KÖMA-K. TSZK.

*Szeresd a gyermeket, szívvvel szeretettel,
lelke hadd szárnyaljon, legyen boldog ember!
Adj neki örömet, békét, boldogságot,
hagyd neki örökül a csodaszép világot. (Aranyosi E.)*

Újszülöttel bővült a KÖMA KELET Törzsszék tagsága! Megszületet nemzeti Bányai Ákos és Bányai Enikő kislánya, Bányai Hanna Luca.

Az újszülött 18:40 perckor, 2840 grammal és 51 cm-rel érkezett e szép világra. Nemzeti uraméknak boldogságot és a pici lánynak boldog életet kíván Törzsszékünk. Életére Isten segedelmét és áldását kérve maradunk élete segítői.
v. Szilasi-Horváth Csaba tb.tkp.

V. VERESS L. SZÉKELY TSZK.

*„Kérjük az Urat, soha bajod ne essék!
Vigyázzon rád, óvjon téged,
S kapj meg minden jót és szépet!”*

Nemzeti VRNT ifj. Miklós Andrásnak és Szász Orsolya-Kingának Sepsiszentgyörgyön 2020. november 13-án megszületett a kislányuk, Dorottya, aki egyben nemzeti Miklós András VRNT és Matild nemzeti asszony első unokája.

Örvendünk az újszülött érkezésének! Sok szeretettel gratulálunk! Isten áldását kérjük az egész családra!

vitész Molnár Zsolt, sepsiszéki v.hadnagy

Észak-Erdélyből érkezett **ÖRÖMHÍREK!**

Fogalmam sem volt arról, hogy én is érezhetek ilyen mélyen, hogy egy gyermek az imádság derűjét adhatja, hogy az apaság megújítja szívemet. (H.O'Neill)

2020. november 20-án megszületett nemzeti Szilágyi Zsolt és neje, Tímea második gyermeke: Zente.

Képünkön: apa és kisfia egyik első közös képe. Isten adjon a családnak derűs nyugalmat, boldogságot! Növekedjen Zente testben-lélemben erős egyéniséggé, szülei, családja örömeire.

Mindkét családnak egészséget kívánunk, a felnövekvő gyermekekben leljétek örömeit, tartson meg Titeket a családi szeretet.

„Kicsi az én szívem, kicsike darabka, Édesanyáméból úgy van kiszakítva.

Azért siet oda, azért szeret ottan, Ahol ez a két szív újra összedobban.”

2020. november 24-én megszületett v. Sikolya-Kertész Kinga nemzeti asszony harmadik gyermeke, Ernő Minden gyermek remény. Reménye és boldogsága a családnak, reménye nemzetünknek. Szeretettel kívánunk beteljesült szép reményeket, boldogságot a Családnak, gyermekeiteknek!

Vitéz VERESS LAJOS SZÉKELY TÖRZSSZÉK, BARDOC-MIKLÓSVÁRSZÉK

„Szeresd a gyermeket! A gyermek fény sugar, / Közöttünk itt alatt mindig ragyogva jár. / Mikor szomorkodol, szemem közé nevet, / Ha bűnre bűn nyom is, ő akkor is szeret. / Szívednek mélyéből kicsalja a borút, / Fejredre rózsákból vígan fon koszorút. / Ne érje gond soha, ki rád hajnalt derít. / Töröld le gyöngéden a gyermek könnyeit!”

(Pósa Lajos: Szeresd a gyermeket)

Örömmel tudatjuk, megszületett első kisunokánk, Jázmin, 2020. október 6-án. E kisleány az unokája a büszke nagyszülőknek: v.Kósa Ilona Imola, Bardoc-Miklósvárszék székkapitányának és Bartha Imre VRNT, a Vitéz Veress Lajos Székely Törzsszék törzskapitányának. A boldog szülők: az olasztekei (Erdély), Ruzsics-Füzesy Imola, és az alibánfái (Zala megye, Magyarország) Ruzsics Norbert.

Felvidékről érkezett Örömhírünk!

„Hálátelt szívvel vesszük számba, ahogy Unokáink is felcseperednek, szeretnek és birtokukba vesznek. Nagyszülői szívvel szeretni gyermekeink gyermekeit, Hálát adni értük a Mindenhatónak; Örülni az életnek, s azt mondani: Hála és Köszönet!”

Vitéz Fűr Attila rendtársunk két családi fotója – az Életről, a Szeretetről, Családról mesél. E két fotó között generációnyi idő telt el. Ami változatlan: a Szeretet, Család - és az Összetartozás.:

„Jobb oldalamon Anikó lányom, bal oldalamon Tamara lányom. E másik képen az unokáimmal: a jobb oldalamon Anikó lányom lánya, Viktória, bal oldalamon pedig Tamara lányom fia, Sebestyén.”

A Jóisten áldását kérjük rátok; sok boldogságot kívánunk Családotoknak, szeretettel!

v. Pintér Kornél É-Dtúli TSZK.tkp.

Dr. vitéz primor szentmihályi Geréb Miklós É-Erdélyi tkp.

A kicsi Jázmin a szülei, nagyszülei és dédnagymamája szemefénye.

Olasztelek,
2020.12.18.

v.Kósa Ilona
Imola mb.szpk

Isten sokáig éltesse a legifjabb családtagot szüleivel, nagyszüleivel, dédszülőjével együtt. Kérjük a

Mindenható áldását Jázminra – és minden magyar gyermekre!
v. Lázár Elemér otkp.,h.főkapitány

ÉKEMA TSZK.

*„Apró gyermek – egykor remény,
 álom voltál, most valóság vagy.
 Veled minden más lesz ezután.
 Oly kicsi vagy, mint egy távoli csillag.
 Vágy, hogy megérintsem a világegyetem szélét.
 Szeretet, amely örökre elrabolja szívünket.”*

Vitéz Szabó Balázs rendtársunk osztotta meg velünk családi boldogságát: – Küldöm a képeket családomról:

Szabó Ervin Balázs 2020. április 5-én, virágvasárnap látta meg Isten kegyelméből a napvilágot. Szüleinek nagy boldogságot és örömet hozva magával. Apaként születése minden pillanatát végigkísérhettem, ami életre szóló, meghatározó napja volt eddigi közös életünknek. Első házassági évfordulónkon keresztelték meg ugyanott, ahol mi is esküdtünk.

Kedves rendtársunknak, kis családjának kívánunk boldogságot, az el nem múló szeretet és összetartozás áldását az ÉKEMA TSZK. minden tagja nevében!
v. Juhász Béla tkp.

Aranyosi Ervin: Felemelő szülő legyél!

Hozzád született, reád bízták lelkét,
 mától jóra tanítsd hát!
 Adj bevált eszközt két kezébe,
 s te jutsz majd mindig az eszébe!
 Ne élj helyette, az nem dolgozol,
 ha kincseidet elé hordod,
 gazdag lesz tán, s nem boldogabb,
 többet tesz az, ki dolgot ad.

Ki megtanít az úton járni,
 a hétköznapiakat formálni,
 hogy az szebb, teljesebb legyen,
 ez segíthet egy gyermekben.
 Életre tanítsd, alkotásra,
 sose szoruljon többé másra,
 megoldást leljen, ne csak gondot!
 Kezdje újra, ha éppen rontott!

Kitartást, végig tartó álmot,
 mely átformálja a világot,
 amelyben élni szebb lehet,
 s ezért – tudja – maga tehet!
 Ne mástól várjon csak csodákat,
 higgye, hogy ő is naggyá válhat,
 megélheti szép álmait,
 ha lelkében már ott lakik!

Tetőled is függ, mivé válik,
 többet dicsérj, hidd el, mert számít!
 Siker csírája ott van benne,
 s ha megtalálná, boldog lenne!
 Oly sokat jelent néhány jó szó,
 a dicsérő, a szomjat oltó,
 s ezt tőled várja gyermeked,
 hit nélkül élni nem lehet!

Példát mutass, jó útra lépjén,
 ne fuss előre, utolérjen!
 Biztasd, tudasd, hogy több lehet,
 adj lelki erőt, ötletet!
 Erősítsd hát a belső hangot,
 adj neki célt és méltó rangot!
 Hitesd el azt, amit remél,
 felemelő szülő legyél!

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ!

„Érted vagyok és Te értem vagy;
Te értelmet és fényt adsz minden napnak.
Szeretlek én és kettőnk dolgán
Nem változtat többé semmi már.”

ének: v. Sasvári Sándor

2020. május 31-én volt a 40. házassági évfordulónk, amit egy kis vidéki templomban a szentmise keretében egy spontán szertartás keretében áldott meg a pap.

Köszönettel és üdvözlettel:

Dr. vitéz Galambos Péter, Buda Törzsszék,
XII. ker. vitézi hadnagy

Jó és szép a példa előttünk, minden házasságban élő, vagy

házasság előtt álló pár előtt: egymás melletti elköteleződés, kitartás és el nem múló szeretet. Kívánunk Nektek a következő 40 évre is ilyen szeretetet, s egészséget, családi boldogságot.

v. Bérés Ferenc otkp.

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

*Fordulj a fény felé, ha a kedved sötét;
A napod ne legyen borús, vagy keserű,
az árnyék, a bánat eltűnik majd mögéd.
lakjon a lelkedben vidámság és derű,
mert mindig történik valami nagyszerű!*

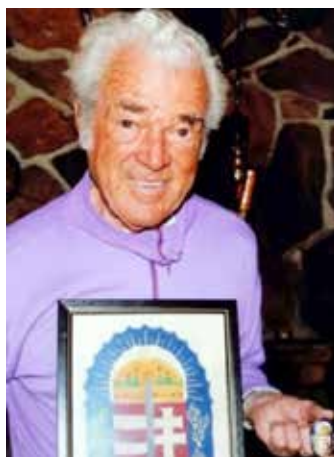
Mindig a fény felé

100 ÉV! – A Vitézi Renddel egyidős, Amerikában élő vitéz HOLLAY MÁRTONT köszöntjük!

79 éve avatták vitézzé – Marci bácsi ebben is csúcstartó! Tisztesség és becsület. Egészséges élet, példaértékű munka – és megbecsülés

Az ifjú vitéz Hollai
az 1940-es évek elején.

Vitéz Hollay Márton
– betöltötte 100. életévét

Vitéz Hollay Márton a budakeszi sváb Holl családba született 1920. november 1-én. I. világháborús hős, katona édesapja vitézzé avatásakor a nevét Hollaira változtatta. Fiát 1941-ben az ő várományosaként avatták vitézzé. A II. világháborúban Hollai Márton 4 évet szolgált a Magyar Királyi Honvéd Légierőben, repülő távirásként. A Balti-tenger-menti Danzig kikötőváros térségébe vezényelt 3

magyar repülővel több szovjet repülőgépet is lelőttek, így nyújtva fedezetet egy német hadikórház hajóra telepítéséhez. Harci érdemeikért a német parancsnok a hajó indulása előtt Vaskereszttel tüntette ki. Ezt követően a nyugati frontra vezényelték alakulatát, ahol végül Franciaországban esett amerikai fogságba. Az itt hadifogolyként eltöltött egy év alatt, pontosabban az amerikai katonák embersége miatt, az 1956-os forradalom és szabadságharc véres eseményei után végül valóra válthatta álmát és családjával az Egyesült Államokba költözött.

Vitéz Hollay Márton egész életét a sportnak szentelte. Már cserkészként, később levtenként is sportoló volt, télen síelt, nyáron a Dunán evezett. Magyarországon a ,40-es és ,50-es években sífutóversenyző, a budapesti Honvéd Síszakosztály egyik oszlopos tagja és többszörös csapatbajnoka volt. Úton Amerika felé, az 1957-es bécsi városi bajnokságon első helyezett lett korosztályában. A Kalifornia állambeli Mammoth síhegyen, majd a Sierra Nevada hegységi Heavenly Valley-ben ismét elkezdett versenyezni. Még ugyanebben az évben már az amerikai sípályák építői között volt. Az 1960-ban megrendezett téli olimpián a Squaw Valley-i sípályák és lőállások kijelölése, felépítése és felügyelete az Államokban Martin Hollayként ismert honfitársunk feladata volt. 1965-től szabadidejében önkéntes símentőként (ski patrol) dolgozott. **82 esztendőskorában, a 2002-es Salt Lake City-ben (Utah) megrendezett téli olimpián, a lakóhelyén egyedüli magyarként, nyakában az 1960-as téli olimpia emlékérmével hordozhatta az olimpiai fáklya lángját, melyet sítálpakon tett meg a magyar Himnusz hangjaira.** Az általa adományozott felszerelést, az általa készített kesztyűket és könyvét (I Was So Lucky: The Life of Martin Hollay) a helyi múzeum őrzi.

99. születésnapján, a South Lake Tahoe polgáraként eltöltött 60. évfordulója alkalmából és szolgálatának elis-

meréseként a Heavenly Mountain Resort egy túraösvény (Martin's Hiking Trail) és egy erdőrészt (Martin's Trees) nevezett el róla, melyet 1973-ban egy erdőirtást követően ő ültetett.

Vitéz Hollay Márton élő legendaként tisztelik a kaliforniai South Lake **Tahoe polgárai**.

Magyarországra mai napig rendszeresen látogat, mert a dédnagyapja által Budakeszin, 1870-ben épített szülőháza még ma is áll, s ide haza érkezik.

Az '56-as forradalom 56. évfordulójának tiszteletére az Országzászlónál lévő '56-os emlékkőnél Balczó András, háromszoros olimpiai bajnok, öttusázó mondott ünnepi beszédet, melyet vitéz Hollay Márton, a Kossuth téri sor-tűzben elszenvedett személyes élményeivel egészített ki.

A Vitézi Rend USA törzsszékében vitézi hadnagyként Bronz és Ezüst Érdemkereszteket kapott.

100. születésnapja alkalmából a Vitézi Szék a Vitézi Rend Arany Érdemkeresztjét adományozta részére. **Adassék tisztelet élete munkájáért, magyarságáért.**

90 éves vitéz HORVÁTH IMRE kanonok, c. apát, nyugalmazott plébános

Életéről vázlatosan: Főtisztelendő kanonok, c. apát, érd. főesperes, nyugalmazott plébános.

Született Győr-Moson-Sopron megye, Vica, 1930. február 16. Szentelése: Székesfehérvár, 1958.06.13.

Hitoktató Pilisvörösvár 1958-1960. Káplán Albertfalva 1960-1964, Polgárdi 1964-1965, Székesfehérvár–Belváros 1965-1969. Plébános Budafok–Felsőváros 1969-1992, Székesfehérvár–Belváros 1992-2017. A Szent Imre Általános Iskola és a Boldog Gizella Óvoda püspöki bizto-

(Fotó: Székesfehérvári Egyházmegye)

sa 2003-2005. Templomigazgató Székesfehérvár–Szemináriumi templom 2006-2017, Székesfehérvár–Szent Imre templom 2010-2017. Nyugállományban 2017-től. Püspöki tanácsos 1977. Szentszéki bíró 1994-től. Címzetes apát 1997. Kanonok 2000. Főesperes 2000-2004. Apostoli protonotárius (kolumnáris kanonokként) 2005. 2018.03.14: Állami kitüntetés: Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári fokozata.

Szeretett Imre Atya!

Az idei évben nem tudtuk felköszönteni, úgy ahogy szeretnénk volna, s méltó lett volna a jeles nap alkalmából. Nagyon hiányoznak a találkozások, jóízű beszélgetések, melyek megerősítettek bennünket hitünkben, elkötelezettségünkben. Imáinkba foglalva - további életére - Isten áldását kérjük, hogy még sokáig tudjunk tanulni, erőt meríteni útmutatásaiból.

„Isten, Haza, Család!”

v. Mihályi Katalin Mohosné
v. hdgy. Fehérvári Székkapitányság

Dr. JUHAROSNÉ vitéz MOLNÁR PIROSKA tiszteletbeli székkapitány asszonyt köszöntjük születésnapján!

Szerető szülők, testvérek, boldog gyermekkor – a háború kitöréséig, amikor Édesapját, aki iskolaigazgatóként, s kántor-tanítóként tekintély volt a városban, Izsákon, Erdély visszafoglalására behívták katonának 1940-ben. Az orosz frontra átvezényelték 1942-ben, a III. hadtestben szolgált. 1943. február 7-én aknagránát telitalálat érte egységét. Hősi halált halt. A családra nehéz

idők következtek. Édesanyjuk minden erejét gyermekei nevelésére fordította.

Az Első Székkapitány Asszony

1934. augusztus 20-án, Izsákon született dr. Juharosné vitéz Molnár Piroška, a Történelmi Vitézi Rend Első Székkapitány Asszonya.

Édesapja várományosaként avatták vitézzé Pécssett, 1995 őszén. Hihetetlen energiával, szorgalommal, kitartással szervezte a megyei alcsoport életét. Elöljárói ezt hamar felismerték és megbízták a Vitézi Rend Bács-Kiskun megyei csoport vezetésével. Először hadnagyi, majd székkapitányi kinevezést kapott. Karizmatikus kisugárzásával sikerült egy ütöképes csapatot kialakítania, rendtársai elismerték, felnéztek rá, elfogadták vezetőjüknek. Kecskemét város vezetői is megtanulták, hogy kik is azok a vitézek és egyben elismerték Rendünket. Minden ünnepi megemlékezésen, évfordulón, koszorúzáson jelen voltunk, emelve a rendezvények színvonalát.

Ünnepi programok mellett, serény fizikai munkákból is kivették a részüket rendtársaink, székkapitány asszony irányításával, szervezésével. A teljesség igénye nélkül szeretném megemlíteni a Szentháromság temető hősi parcellájának felújítását, a nemzetőr bajtársakkal egyetemben. A hősihalált halt katonák nevének kiderítésében végzett hosszadalmas kutatómunkát. A városi Horthy-kép történetében végzett kiemelkedő feladatot, mely révén ma már látható a díszteremben a Horthy Kecskemétre érkezését ábrázoló festmény. Vitézi zászlónkat férjétől, dr. Juharos Imrétől kaptuk, amely a mai napig jelen van minden rendi eseményünkön.

Vitéz Molnár Piroška dr. Juharosné székkapitánysága alatt forrt egyé a megyei alcsoport, lettek a vitézekből barátok, egymást segítő rendtársak. A jelenlegi megyei vezetés is a tőle kapott, (tanult) módon szervezi a vitézi életet. Főkapitány úr tiszteletbeli székkapitányi címmel ismerte el kedves rendtársunk, elöljárónk áldozatkész, mindig tényszerű, mindig naprakész munkáját.

Szeretettel köszöntjük T. Székkapitány Asszonyt, jó egészséget kívánunk, megköszönve munkáját, barátságát.

v. Tiszavölgyi István tkp. és a TSZK tagjai

Vitéz Szentiványi Péter 85. éves

Édesapja után várományosként lett a Történelmi Vitézi Rend tagja 2003-ban. Vitéz Smohay Ferenc vitézi hadnagy, doni veterán kérésére aktívan részt vett a Fehérvári Székkapitányság újjászervezésében. A rá jellemző precizitással kezdte pontosítani a tagi nyilvántartásunkat. Az állománygyűlések előtti adminisztrációs munkában nagy segítségünkre volt. Ötletei alapján alakult ki mára a tagi nyilvántartással kapcsolatos információközlés. Napjainkban egészségi állapota miatt sajnos, ritkábban van közöttünk. Bízunk abban, hogy vitézi erővel megküzdesz a betegséggel, s elmúlik a világjárvány miatti karantén-világ is, s újra visszatér a korábbi életünk. Kedves Nemzetes Úr! Szeretettel köszöntünk születésnapod alkalmából.

Isten éltesen sokáig, legyen részünk a személyes találkozások örömeiben.

Szeretettel köszönt az Észak-Dunántúli Törzsszék Székes-fehérvári Székkapitányságának minden tagja!

Isten éltesen „Zsókavitéz!”

A budapesti és közép - magyarországi vitézi törzsszékekből igen sokan tudják, kit illet ez a megszólítás: PÁRNICZKYNÉ vitéz TAKÁCS ERZSÉBET tb. székkapitányunkat, akinek a 80. születésnapja alkalmából kívánunk sok boldogságot és még sok, egészségben töltendő születésnapot.

Az 1940 február 25-én született „Zsókavitéz” várományosként avatták Rendünk tagjává 1998 szeptember 5-én Kenderesen, Kormányzó úr újratemetésének 5. évfordulóján. Érdemszerző katonai felmenője az I. világháborús kitüntetései alapján 1927-ben avatott apai nagyapja, v. Takács Mihály. „Zsókavitéz”, édesapját, a várományosként avatott és általunk hősi halottként tisztelt ifj. vitéz Takács Mihályt a németek 1944. szeptember 28-án kivégezték, mert a vésztői vasútállomás szolgálatban lévő állomásfőnök-helyetteseként nem tudott azonnal mozdonyt biztosítani visszavonuló szerelvényüknek. Leányát - a katonai érdemszerzőjük tisztületén túl - ez a tragikus esemény még

elkötelezettebbé tette a Vitézi Rend iránt. Avatása után hamarosan kiderült, hogy jó szervező készségével, kedves és közvetlen természetével alkalmas lehet rendi tiszt-ség viselésére. Vitéz Horváth Lászlótól, Közép- Magyarország Törzsszék akkori székkapitányától alhadnagyi megbízást kapott, 44 rendtárs

vitézi ügyeinek intézésével. Feladatát személyes, közvetlen, bajtársias kapcsolatok kialakításával kiválóan látta el, a vitézi ranglétrán feljebb lépve vitézi hadnagy, majd székkapitány lett. Az időközben törzskapitánnyá előléptetett v. Horváth László jobbkezeként, a teljes közép - magyarországi terület vitézeinek rendi ügyeit és az avatásokkal kapcsolatos teendőik jó részét is ő intézte. Bizonyíthatom, hogy a szívélyesség ellenére katonás precizitással és a rendi előírások szigorával tette mindezt, hiszen az én felvételi anyagom is az ő kezén ment keresztül. Később, amikor már magam is a rendi „szamárletrát” kezdtem járni és együtt szolgálhattunk, sokat tanulhattam tőle és ma is a Vitézi Rend egyik leghivatottabb tagjának tartom. A korhatár miatt már mint tb. székkapitány a Tengerész Csoport összefogásában is szerepet vállalt, törzsszékünk rajta keresztül is tartja a baráti kapcsolatot a minden rendezvényünkön szívesen látott MATE-tagokkal, rendtársainkkal, tengerészeinkkel. A Közép-Magyarország Kelet Törzsszék rendtársainak jó részét ma is név szerint ismeri, ezért az ő nevükben is szeretettel kívánhatok boldog születésnapot. Munkájának elismeréseként megkapta a Történelmi Vitézi Rend Bronz és Ezüst Érdemkeresztjét továbbá kitüntették a v. Bocskai T. József által alapított Hűség a Hazáért Érdemrend Nagyszerűjével is.

*Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány,
KÖMA Kelet Törzsszék.*

Dr. v. BUCSY LÁSZLÓ törzskapitány úr 75 éves

2020. karácsonyán ünnepelte 75. születésnapját. Megtiszteltetés, hogy köszönhetem Őt a Vitézi Tájékoztatóban. Üdvözlő soraim rövidke lesznek, mert ismerem: szerénysége nemigen tűri a dicséretet. Pedig lenne méltatnivaló bőven. Igazi vezető egyéniség, katonás sportember, lóra termett magyar. Egyenes, kemény jellem, hűséges bajtárs. Sokunk

számára a Vitéz példaképe. Ludovikás felmenőitől, háromszéki székely őseitől örökölt testi erejét újabban betegség ostromolja, de lelkijére, kitartására, küzdeni akarására éppen olyan töretlen, mint amilyen lendülettel szervezte-építette-vezette korábban Kelet-Pest megye vitézi egységét, s már hosszú évek óta a KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉKÉT. Születésnapján a Vitézi Szék nevében kívánok mielőbbi felépülést, nyeregbe szállást, hogy ismét előttünk járhasson, *emberségről példát, vitézségről formát* nekünk adhasson. Isten éltesse családjában és a vitézek körében sokáig!

v. Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány

Törzsszéki köszöntés!

Nemzeti törzskapitány uram köszöntünk születésnapod alkalmából törzsszékünk, harcostársak és barátok nevében. Ez az életkor ad tapasztalatot és életbölcsséget mindazon területen, mellyel irányítasz bennünket. Érettséggel óvsz és tanácsokkal látsz el bennünket, mely örökös példaképpé emel számunkra. A Jó Isten éltesen sokáig, támogasson harcodban és kíséren utadon. Nagy szeretettel várjuk a jelenlegi helyzet enyhülését, hogy újra mögöttes felsorakozva szolgálhassunk és hirdethessük közösen a Történelmi Vitézi Rend eszmeiségét és munkásságát.

„Születésnapodon nem kívánunk egyebet,
Szívedben béke, lelkedben nyugalom,
csendes lépteidet kísérsz szeretet.
légy boldog – *nem csak!* - ezen a szép napon.”

Boldog Születésnapot Kívánunk a KÖMA-KELET TSZK. minden rendtagja nevében.

v Szilasi-Horváth Csaba mb. tkp.

Ft. Msgr. dr. vitéz DARVAS-KOZMA JÓZSEF pápai káplán, címzetes esperes plébános, gazdasági tanácselnök. A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsének központi székkapitánya.

Születés helye és ideje: Csíkszentsimon, 1950. 07. 25. Papszentelés helye: Gyulafehérvár, 1977. 06. 19. Teológiai tanulmányok: 1971-1977, SIS, Szolgálati hely: Csíkszereda, Szent Kereszt főplébánia. **Előző szolgálati helyek:** Gyergyószentmiklós I. - 1977-től 1980-ig, Csíkszereda I., Szent Kereszt főplébánia - 1980-tól 1981-ig, Nyárádtő - 1981-től 2000-ig
Édesapját az 50-es években elhurcolták a Dunacsatornához, mely mély nyomot hagyott lelkében. Ifjúkori elhatározá-

sa, mely szerint pap lesz, valóra vált. Felszentelése után több helyen teljesített szolgálatot. 2000-ben Csíkszeredába helyezték, elődje Borbély Gábor esperes volt.

Isten rendelte haza szülőföldjére. Látván az itteni helyzetet, energiáját, tudását latba vetve, nem habozva, hanem nagy ambícióval az egyházi teendői mellett csodálatra méltó dolgokat valósított meg:

I.

1. Millenniumi templom és környéke megterveztetése, építkezési engedélyek, anyagiak beszerzése és megépítése, melynek felszentelésére 2003-ban került sor.
2. 2006 és 2008 között a régi templom restaurálása, valamint a Márton Áron Főgimnázium udvarán lévő Gazdasztizt-épület átalakítása. A piarista atyáknak tanulmányi ház létrehozása.
3. 2008 - 2013 évben Hargitafürdőn a plebánia, a Szent István-ház építése: a templom újjáépítése és a magyar Pálos atyák Hargitafürdőre való elhívása.
4. Kiemelkedő teljesítménye az esperes urnak a 2008 évben kezdődött Márton Áron r.k. Főgimnázium főjavítási munkálatainak kivitelezése a helyi önkormányzattal közösen, uniós alap segítségével.
5. 2016-ban Csíkszeredában az önkormányzattal karöltve a Márton Áron szoborcsoport felállítása következett a város főterén. Ezt követte a templom körüli, az I. és II. vil. háború hősi halottai emlékművének felállítása.
6. 2017 évben elindította a Márton Áron Kulturális Központ építését, majd 2018-ban 120 gyerek befogadására alkalmas bölcsőde-óvoda központ kivitelezését, melyeknek megépítése a magyar állam segítségével történt, ez 2020 évben kerül átadásra.

II. Írásai egyházi vonalon

1. 2001. Krisztus világossága folyóirat, szekesztősségi tag
2. 2004. Egyházközségi Apostol plebániai hetilap főszerkesztő
3. 2004. Szentlélek szentsége 300 oldalas könyv.
4. 2005. Gyermekhangra - verses kötet

III. Jelszava: KRISZTUSSAL A KERESZTET NÉPEMÉRT - is már bizonyosság arra, hogy egyházáért, népéért, értékeinkért kiemelten küzdő pap, aki 2001-től a TVR tagja, az Erdélyi Törzs központi szkp.-a. Felkérésünknek eleget téve két alkalommal volt zarándokútjaink lelki vezetője Doberdóban és Galiciában. Kiemelkedő történelmi ismeretei révén sokat tanult az erdélyi zarándok csoport. Hálás köszönettel tartozunk azért is, hogy a két évtized alatt több alkalommal engedélyezte a vitézavatást a gyönyörű MILLENNIUMI templomban.

A TVR által adományozott kitüntetései: 2009. EÉK; 2009 évben PIIS MERITIS II., 2012. Helytállásért-Bátorságért Ezüst fokozat.

70. életéve betöltése alkalmából a jó Isten éltesse erőben, egészségben sokáig. Kívánjuk, hogy még sok évig tudja végezni hivatását itt, szülőföldjén.

Csikszereda 2020. június 20.

A TVR. erdélyi vitézi állománya nevében sok szeretettel
v.Lázár Elemér Erdély otkp. h.fkp.

Szeretettel köszöntjük Esperes urat születésnapja alkalmából! Imádkoztunk a koronavírus-fertőzésből való mielőbbi gyógyulásáért, egészsége helyreállításáért. Köszönjük a Fennvalónak kegyelmét és áldását. Várjuk az újbóli személyes találkozást, szentmiséjét, igehirdetését. Jókívánságainkat küldjük az anyaországból, sok szeretettel.

Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke

Vitéz KINTZLY PÉTER törzskapitány úr 70 éves

„Az a tervem, hogy örökké fogok élni! Eddig remekül megy!” (Steven Wright)

Az ember úgy éli le az életét, hogy még középiskolában vagy az egyetemen barátokat szerez, és igyekszik haláláig megtartani azokat. A későbbiek során a kollégák közül nem nagyon találunk új barátokat, mert mindenki, mindenkinek a konkurenciája.

Péter esetében valami csoda történt, mert vagy 20 évvel ezelőtt 50 felett járva a Vitézi Rendben összehozott a

sors. A 2000-es évek elején Ő volt a VR. kincstárnoka és v. Krasznay Béla és v. Gergely István javaslatára Pétertől, bokros munkahelyi teendői miatt, nekem adatott meg a lehetőség, hogy átvegyem a VR. pénzügyeinek kezelését. Ebben az időben nagyon sokat beszélgettünk a kialakult nehéz helyzet megoldásával kapcsolatban és már az első pillanatban láttam, hogy minden kérdésben közel azonos módon gondolkozunk. Mindketten szeretjük Hazánkat! Volt egy közös célunk, az éppen regnáló liberál-bolsevik kormány leváltása. 2006-ban hetekig tüntettünk a Parlament előtt, de akkor még nem értük el a célunkat. Péter mérnök ember létére nagyon érdeklődött a közelmúlt történéseiről is. Ezért aztán nagyon sok olyan előadásra eljuttunk /Veritas, Konrad Adenauer alapítvány, stb /, ahol hiteles emberektől hallgathattuk meg, hogy mi is történt valójában a XX. században. Pétert és drága feleségét, Zsuzsát elhívtam egy alkalommal a Csíksomlyói búcsúba, ami tulajdonképpen az összmagyarság demonstrációjává vált a 2000-es évek elejére, amely tovább erősítette nemzeti érzelmét. Aztán 2005-ben megszerveztük az első ünnepséget Mattseeben, ahol 1945-ben rejtették el a Szt. Koronát és

a koronázási relikviákat a magyar koronaörök. Ezt egyébként 5 évente megismételtük, s tavaly a 75 éves ünnepséget sajnos a járvány lehetetlenítette el. Péter fia közben summa cum laude végezte el a jogi egyetemet, s mellette megtanult 4 nyelven beszélni. Méltán lehet rá büszke.

Ugyan Péter már betöltötte a 70. életévét, de a mai napig sem tud egy percre sem megállni. Dolgozik, most olyan projekten, ahol az embereken lehet segíteni ebben a járványhelyzetben. Mérnök ember, akik általában arról ismertek, hogy pontosak, precízek. Nos, nála is ez van, csak időérzéke hiányos kissé. Ezt egy idő után megszoktuk, de akik nem ismerik... Nos, történt, hogy egy közös ausztriai utunk indulási időpontjára a reggel 8 órát egyeztetettük Főkapitány úrral közösen... még 11 órakor is az irodájában ücsörögtünk, mert még néhány telefont el kellett intéznie. Van tehát fejlődési lehetősége is ezen a téren, de jó úton halad. Tavaly nyáron egy nálunk szervezett balatoni vitézi találkozóra például már csak egy órával később érkezett és csak egyszer kellett a bográcsot újra melegíteni. Kedvenc időtöltése a balatoni vitorlázás, amelyre minden évben legalább egyszer elmegyek vele. Telente síelni jár, családjával, barátaival. Pár évvel ezelőtt együtt voltunk, egy csupa fiú síelésen, ahol örömmel tapasztaltam, hogy már ő is csatlakozott a „több időt a kocsmában, mint a csúszós pályán” elnevezésű társaság köreiből.

Nagy odafigyeléssel gondozza a már 90 éve felett járó Édesanyját, aki naponta tájékoztatja Pétert az aktuális napi politikai történésekről. Az elmúlt időszakban személyesen sajnos nem tudtunk találkozni, de szinte naponta értékeljük a kialakult politikai és járványhelyzetet. Közösen aggodunk az ország és Vitézi Rendünk jövője miatt. Remélem, a Jó Isten ad még lehetőséget, hogy a dolgok most már végérvényesen a helyükre kerüljenek. Péter nap, mint nap ezen fáradozik, ebben a már egy éve tartó rendkívüli helyzetben is.

Most csak azt kívánhatom Neked: járj sikerrel, legyen egészséged és hosszú életed!

Isten éltesen sokáig, drága Barátom!

v. Horváth András törzskapitány

Vitéz Dálnoki Veress Lajos Székely Törzsszék

Kerek évfordulás Vitéztársunk köszöntése

VITÉZ DIMÉNY JÁNOS,

született 1950. szeptember 25-én, Lemhányben. Az Erdővidéki Bardoc-Miklósvárszék egyik legrégebb avatott vitéze, aki elfoglaltsága ellenére mindig eleget tett vitézi kötelezettségének is.

Tisztelt Rendtársunk! A 70. születési évfordulód alkalmával nagy szeretettel köszöntelek. Nostalgiaival gondolok a több mint 45 éve kezdődő testnevelő tanári pályára, és azokra az időkre, amikor együtt raktuk le az alapjait Erdővidék iskolás sportjának, amelyet, most már, mint kívülállók, figyelünk. Több mint 30 év igazgatói tevékenységedet, példamutató helytállásodat sok nemzedék köszöni. Még mindig szorgalmasan tevékenykedsz az erdélyi magyar oktatásért, amely munkádhoz kívánunk erőt, egészséget és Isten áldását.

Köszöntőmet egy Wass Albert idézettel zárom:

**„Mikor az élet messze késztet,
s ezernyi titkos csábot ád,
szeressük ezt a régi fészket:
a régi iskolát!”**

*Bartha Imre VRNT, v. Dálnoki Veress Lajos
Székely Törzsszék törzskapitánya*

Vitéz **BÉRES FERENC** országos törzskapitány, Buda TSZK törzskapitánya betöltötte 60. életévét

„Nekem áldott az a bölcső, mely magyarrá ringatott.” (Arany János)
Édesapja, id. Béres Ferenc énekművész, népdalénekes, Liszt Ferenc díjas kiváló- és érdemes művész, szülővárosa, Sárospatak díszpolgára. Tisztelettel köszöntjük Rendünk egyik vezető egyéniségét kerek-évfordulós születésnapján. Kívánunk egészséget, változatlan jó kedélyt és energiát a Rendünk érdekében végzendő feladatok elvégzésére.

A Történelmi Vitézi Rend törzsszékei

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapest, 2021. szeptember 5-12.

A NEK minden jószándékú ember első találkozása lehet a világvárvány után

A világvárvány miatt 2020 helyett 2021-ben, Budapesten rendezik meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, ezzel fővárosunk mármásodszor lesz a katolicizmus központja néhány napig. 1938-ban is mi rendezhettük meg a rangos eseményt. Az eucharisztia szó magyarul oltáriszentséget jelent, a kongresszusi mozgalom ennek jegyében Krisztus társadalmilag elismerhető és érvényesíthető hatalmát, a világban való valóságos jelenlétét hirdeti. Az eszme tiszteletére szervezi meg a katolikus egyház 1881 óta a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusokat.

Pacelli bíboros – a későbbi XII. Pius pápa – áldást oszt

Már Csernoch János érseksége idején (1912-1914, ekkortól bíboros 1927-ig, haláláig) felmerült, hogy akár Magyarország is szervezhetne egy ilyen rangos eseményt. Az 1928-ban rendezett Nemzeti Eucharisztikus Kongresszus egyfajta főpróbája volt mindennek, azon az eseményen mintegy kétszázezren vettek részt.

Az álom valóra vált, amikor az 1938-as nemzetközi kongresszus rendezésének jogát elnyerte Magyarország. Az esemény a lelki tartalom túl komoly lehetőséget biztosított arra, hogy a külpolitikában elszigetelt trianoni Magyarország végre hallathassa hangját a nagyvilágban. A kongresszus fővédnökévé Horthy Miklós kormányzó feleségét választották, mivel Horthy – reformátusként – nem láthatta el ezt a megtisztelő feladatot. Ráadásul a véletlen úgy hozta, hogy a kongresszus egy jelentős hazai ünneppsorozattal is egybeesett: 1938 Szent István halálának 900. évfordulója volt egyben. Ezáltal az államalapító szent király kultuszának ünneplése (a Szent István emlékévként) összekapcsolódott a katolikus világrendezvényvel. A budapesti kongresszusnak a nemzetközi politika tekintetében komoly szimbolikus jelentése volt. Emellett

elmondható, hogy a magyarországi ünnepek a radikális ideológiák térhódítása, a náciizmus és a bolsevizmus térnyerése ellen is irányultak. Ezt igazolja, hogy Hitler megtiltotta a német és osztrák katolikusok részvételét a rendezvényen, s ennek megfelelően a határt a német katonai erők lezárták, ami miatt sok zarándoknak vissza kellett fordulnia. A leírtakból kitűnik: az Eucharisztikus Kongresszus sokak számára reményt adott a nehéz időkben és erősítette az emberek hitét.

Az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszus himnusza:

*Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat,
millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat,
Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett,
mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtezt.
Krisztus kenyér s bor színében úr s király a föld felett,
forrassz egygyé békességben minden népet s nemzetet.*

(A himnusz I. versszaka.)

NOSZTALGIÁZZUNK! NOSZTALGIÁZUNK?

Április 24. A Népviselő Napja!

**NÉPVISELET – A MODERN DIVATNAK
MEGFELELŐEN!**

Magyarország kormánya kiemelten fontosnak tartja és az eddigi legjelentősebb összegű forrással támogatja a népművészet, a nép kultúra és hagyományok továbbélését.

(Kormany.hu)

Magyarország népi hagyományait és kulturális örökségét tekintve híresen gazdag hely. A magyar gasztronómia, borok, néptánc és más tradíciók a mai napig féltve őrzött és megőrzött kincsei hazánknak. A régi divatot jól lehet ötvözni a mai kornak megfelelő ruhákkal. Egy-egy hímzéssel és csipkerakással vissza lehet idézni azt, hogy elődeink milyen ruhát hordtak.

Dallamát Koudela Géza pap, zeneszerző, rádióriporter, szövegét Bangha Béla írta, a kor sajtóapostola; jezsuita szerzetes, hithirdető, teológus, szerkesztő, író. (A 2021-ben megrendezésre kerülő Eucharisztikus Világkongresszus himnusza változatlanul ez lesz, de Dr. Erdő Péter bíboros felkérte Kovács Ákos Kossuth-díjas dalszerzőt, zeneszerzőt, énekművészt a dal „modernizálására, áthangszerelésére.)

Bízunk abban, hogy a 2021-es kongresszusból is mindenkinek sikerül erőt merítenie.

Egyre több magyar szalon foglalkozik a hagyományos díszítőelemek alkalmazásával, különlegesebbek a hagyományos fazonok alkalmi és hétköznapi viseletre. Fialatok körében is elterjedt, egyre nagyobb sikerrel hordják e gyönyörű, akár kézzel hímzett ruhadarabokat és a kiegészítőket. Rajtuk is múlik: mennyire ismerjük, mennyire érdeklődünk ezek iránt, s vesszük meg inkább ezeket.

Magyarország Alaptörvényében rögzítve:

Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet-adta és ember-alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védjük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Hiszünk, hogy nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.

EURÓPAI ÖRÖKSÉG CÍMET KAPOTT SZENTENDRE!

Az Európai Bizottság idén az európai kulturális és történelmi örökség tíz jelentős helyszínének ítélte oda az elismerést. A díjazott tíz európai helyszín között van Szentendre mellett többek között az ókori Róma kikötővárosa, Ostia Antica régészeti területe; a Portugáliához tartozó Azori-szigetek víz alatti öröksége; a lengyelországi Lambinowice háborús emlékhelyei, köztük az egykori hadifogolytáborok területei és a hadifoglyok emlékének szentelt múzeum. Az Európai Bizottság méltatása szerint Szentendre jellegét a határokon átnyúló politikai és kulturális kapcsolatok hatásai alakították. Fejlődésében a kulturális örökség nagy szerepet játszott és hídként működött Kelet és Nyugat kulturális területei, a Balkán és a

Kárpát-medence, valamint a katolikus és ortodox kereszténység között.

/MTI.

A többnemzetiségű város a vallási tolerancia helyszíne, amelyre a kreativitás szelleme, a Duna menti kapcsolatok, valamint a magyar, a szerb lakosság és más kultúrák pezsgő, békés együttélése hatott. A 2020.évi 10 díjazottal az Európai Örökség címet viselő helyszínek száma 48-ra emelkedett, 3 magyar helyszín korábban már ebben benne foglaltatik: a Páneurópai Piknik Emlékpark, a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémia és a Dohány utcai zsinagóga.

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.” (Juhász Gyula, Consolatio)

VITÉZ CSERESNYÉS PÁL tb. törzskapitányunktól vettünk fájó búcsút

Súlyos betegségét hosszú évekig türelmesen viselve, 95. földi esztendejét betöltve hunyt el 2020. december 17-én, Budapesten vitéz Cseresnyés Pál ny. okl. üzemgazdász, a Történelmi Vitézi Rend tb. törzskapitánya, a Rend legújabb-kori történetének krónikása.

Budapestben született 1925. április 8-án. Csendőr tiszthelyettes édesapja a hazához való hűség példaképe volt számára. „1944. szeptember 7-én vonultam be a Ludovika Akadémiára. Az utolsónak indult évfolyam hallgatója voltam. Talán az Akadémia egész történetében akadémikusjelölt gyalogos századunk volt az egyetlen utolsó alakulat, melyet bevetettek a fronton.” Az előretörő Vörös Hadsereg megállítására Székesfehérvár körzetében vetették harcba a katonai alapkiképzést frissen elvégzett tisztjelölteket. Súlyos veszteségeket elszenvedve Németországba települtek át. Drezda határában egy vasúti szerelvényen vesztegelve közvetlen szemtanúi voltak a szász főváros gyújtóbombákkal történt elpusztításának a brit légierő által. A magyarországi harcokban tanúsított helyállásáért Cseresnyés Pál kiérdemelte az I. osztályú tűzkeresztet és a bronz vitézségi érmet. A kommunista hatalomátvétel derékba törte az akadémisták katonai pályáját. „Ellenségek, politikailag megbízhatatlanok voltunk. A honvédségi állományt megszüntették, nem lehettek tagjai az ún. Néphadseregnek. Sokukat munkaszolgálatra hívták be 1-2 évre, másokat kitelepítettek, mezőgazdasági munkát végeztek velük. szovjet parancsra, újabb háborús készülődés jegyében 12 katonai repteret kellett kiépíteniük. Kunmadarason dolgoztam egy évig, mások Inotán, Ózdon, Ajkán, Komlón építették a vas-és acél országát. Később, a civil életben helyezkedtünk el. Mindenhol megálltuk a helyünket”. A szovjet megszállás alóli felszabadulást követően a Magyar Demokrata Fórumban látta meg az új magyar jövő lehetőségét, amelyet azonban az ellentétes politikai erők sikeresen megakadályoztak.

A Vitézi Rend 1993-ban létesített magyarországi tagozatába saját érdemei alapján 1996. szeptember 21-én avatták vitézzé. Nagy lendülettel és munkabírással állt bele a gyors

ütemben gyarapodó törzsszék szervezésébe. Példás rend uralkodott az általa székkapitányként irányított központi rendi irodában. A Vitézi Szék tagjaként jelentős központi értekezleteket, rendezvényeket szervezett és vezetett le. Számtalan alkalommal hallhattuk zengő, katonás orgánumát vitézavatások, központi ünnepek, vitézi bálók narrátoraként, később, már szolgálaton kívüli törzskapitányként pedig versek előadójaként.

A rendszerváltást jó néhány évig túlélő kommunista titkosszolgálat művelete következtében 1997-ben sikerült szakadást előidéznie a Vitézi Rendbe beépített titkos megbízottaknak. V. Cseresnyés Pál önzetlen, fáradtságot nem ismerő, lelkiismeretes munkájának nagy eredménye, hogy Az egységes Vitézi Rend bomlasztásának története címen megírta ennek hiteles, saját személyes tapasztalatain alapuló krónikáját, elősegítve ezzel a rendi állomány és a Rend iránt érdeklődő kívülállók eligazodását az árulások, megtevesztések és hazugságok szövevényében. A magyarság és a Vitézi Rend érdekében végzett kimagasló munkájának elismeréseként a VR Bronz, Ezüst és Arany Érdemkeresztjével (2003), kilencvenedik születésnapja alkalmából pedig a VR Lovagkeresztjével tüntették ki (2015).

Jelmondata ez volt: „Hit, Munka és Becsület. Ez határoz meg mindent az életben.”

* * *

Tisztelt Törzskapitány Úr!
Kedves Pali Bátyánk!

Búcsúzunk Tőled, de velünk marad harcos kiállásod a katonákért, vitézekért. Hogy emlékek meg-

maradjon, s a történelem a dicsőség és tisztelet panteonjába helyezze az áldozatokat nem mérlegelő magyar hősokeket. Az Élet Rendünkért, az igazságért és a rendi egység megteremtéséért – újabb feladat elé állított, mely

önkéntes és folyamatos feladatvállalásodként életemnek szinte utolsó pillanatáig foglalkoztatott. Bízunk abban, hogy ez a hatalmas tényfeltáró munka nem volt hiábavaló.

Kísérjen hálánk, tiszteletünk és szeretetünk. Szívünkben örökké él emléked.
vitéz Hunyadi László főkapitány

RÉSZVÉTNYLIVÁNÍTÁS

Őszinte részvétünk e szomorú esemény alkalmából. A Történelmi Vitézi Rend Dél-Dunántúli Törzsszék Pécs - Baranya-megyei Székkapitányság tagjai és jómagam megrendüléssel vettük tudomásul, hogy szeretett, tisztelt és nagyra becsült rendtársunk, vitéz CSERESNYÉS PÁL tb. törzskapitány, nyá. honv. főhadnagy a Hadak Útjára lépett. Nagyon fog hiányozni mindenkinek, mert szerény, segítőtő, igaz magyar embert veszítettünk el személyével. Méltó helye volt közöttünk. Búcsúzunk Tőle! Nem felejtjük el emlékét és kedves személyét szívünkben örökké őrizzük. Megkérjük, imádkozzon odafent a Hazánkért és értünk Magyarokért.

Nyugodjon békében!

nélköz Szárnyasfalvi János

**Történelmi Vitézi Rend,
Dél-Dunántúli Törzsszék, ter.tkp.**

Dr. Juharosné v. Molnár Piroska tb. szkp. Kecskemét: e két archív fotóval búcsúzott az egykori rendi vezetőtől, a nagyszerű, mindig szolgálatkész, mindig segítőkész, egyenes jellemű, katonás és végtelen gáláns, udvarias, rendi ügyekben is bennfentes baráttól.

Búcsúzunk a Művésztől, Embertől, Vitéztől...

Vitéz DOMONKOS BÉLA a Hadak Útjára lépett
„Hitvallásom: a nagy elődök nyomdokában csak tisztelettel és alázattal lehet haladni.”

Életének 87. évében, 2020. március 2-án elhunyt vitéz DOMONKOS BÉLA, Magyar Örökség Díjjal kitüntetett szobrászművész, Érd város díszpolgára, a Történelmi Vitézi Rend Arany Éremkereszttel elismert tagja. Kispesten született 1934. február 25-én. Egy éves korától haláláig Érden élt és alkotott. Cipész édesapja Budapest bombázásának esett áldozatul. Szövőmunkás édesanyja özvegyen, nagy szegénységben nevelte négy gyermekét, így nem volt lehetősége felsőbb iskolázásra.

Lakatos és a motorszerelő szakmája mellett autodidaktaként tanulta a szobrászatot. A XX. század szobrászóriása, Pátzay Pál felismerte tehetségét, oktatta, támogatta, de a Képzőművészeti Főiskola csak álom maradt számára. Ennek ellenére tiszteletet parancsoló, hosszú művészi pályát futott be. Idős korában is sokat dolgozott. Életműve rendkívül gazdag és változatos. Közel ötszáz alkotásából ország-szerte egyaránt megtalálhatók köztéri szobrok, domborművek, kispasztikák. A rendszerváltás után az emigrációból hazatelepülő Vitézi Szék megbízásából 1993-ban elkészítette Horthy Miklós kormányzó életnagyságú bronz mellszobrát, amely Magyarország 1944 évi szovjet megszállása után az első és felállítását követően még évtizedekig egyetlen Horthy-szobra lett (Kenderes, Horthy-kastély kertje). Nyugodjon békében.

vitéz Soltész Gyula főszéktartó, törzskapitány

Életének 85. évében hunyt el Budapesten vitéz GYURTA BÉLA ny. tengerésztiszt, a Történelmi Vitézi Rend Buda Törzsszékének tagja, a Magyar Tengerészek Egyesületének relikvia-kincstárnoka, s a Rend Tengerész Tagozatának tagja.

1935-ben született Budapesten. Hosszú életútja során gyermekként átélte a II. világháború borzalmaival.

1956-ban besorozott katonaként - megmentette a korábban rá lövő forradalmár lány életét. Csatlakozott a forradalmárokhoz: tárgyalt a Széna téri ellenállók legendás parancsnokával, Szabó Jánossal (aki Szabó bácsiként lett ismert) és intézkedett a pesthidegkúti rádióállomásnak a szabadságharcosok részére történő rendelkezésre bocsájtásáról. Sportolóként élete során kiemelkedő sporteredményeket is elért, súlyemelésben 10 hónap alatt jutott el a válogatottságig. Meghatározó élménye és szolgálata volt a magyar tengerhajózásnál eltöltött évek sora, rádiós gazdasági tisztként. Alapítója volt a Magyar Tengerész Egyesületnek, tevékeny része volt Horthy Miklós hamvainak hazahozatalában és a kenderesi újratemetésben. Több könyvet írt, ill. szerkesztett a tengerészekről, megörökítve szolgálataikat és tengeri életük különleges pillanatait. Könyvei közül kiemelkedik a Tengerész Almanach. Éveken át gyűjtötte tengerésztársaitól az emlékeket, a relikviákat, melyeket a maklári Tengerész Múzeumnak adományozott. Fájdalommal búcsúzunk tőle fia, dr. vitéz Gyurta Tibor Roland, a Tör-

ténelmi Vitézi Rend központi v. hadnagya, menyé, Erzsike és unokája, Botond, továbbá tengerész és vitéz bajtársai. Temetése 2020. május 8-án volt a Farkasréti temetőben. Nyugodj békében kedves Béla!

vitéz Béres Ferenc törzskapitány

A Történelmi Vitézi Rend korábbi országos törzskapitánya, vitéz SÁRDY GYÖRGY életének 89. évében elhunyt.

Vitéz Kocsis István atya búcsúztatta római katolikus szertartás szerint.

A cserkészek részéről dr. Virág András vett örök búcsút: Ezekben az években mi cserkészek egy egész nemzedéktől búcsúzunk. Egy nemzedék búcsúzik tőlünk, amelynek sokat köszönhetünk. Ez a nemzedék történelmi időkben élt, s ezért küldetést kapott a Gondviseléstől, mely nem egyszerűen a túlélés volt, hanem a megmaradás és az átmentés: Meg kellett maradniuk Isten közelségében élő embernek és teljesíteniük kellett minden kötelességüket, ami ebből következett, embertársaik, családjuk és hazájuk iránt. Tovább kellett adniuk a hitet – a boldog élet titkait. Tovább kellett adniuk a cserkészettől mindazt, amit lehetett – mindenekelőtt a legfontosabbat, a szellemet. Mindezt folyamatos ellenszélben, nem csak az élet peremére szorítva, de személyes kockázatot – bántalmazást, börtönt vagy életveszélyt is – vállalva. Ez a nemzedék teljesítette ezt a küldetést – úgy, ahogy tudta, úgy ahogy lehetett. Megtartotta a hitet, megfutotta a pályát, vállalta a kockázatot, megvívta a maga nagyonis egyenlőtlen küzdelmeit – és továbbadta mindazt, amije volt. Ha érteni akarjuk, mit is jelent mindez, nem a történelemkönyveket kell olvasnunk. Találkoznunk kell személy szerint e nemzedék tagjaival. Azokkal, akik már elköszöntek tőlünk, s azokkal az egyre fogyatkozókkal, akik még velünk vannak. Szépreményű fiatalok kötelezték el magukat az Isten útjának követésével. A cserkészettel – a nagy közös játékkal –, amely a gyakorlati keresztény életre készítette fel az embert. A nemzet és az ország közösségének szolgálatával, amelynek jó polgárai akartak lenni. A jó cselekedetekkel, amelyek megvalósítását mindennapi rutinná tették életükben. Nem

pusztán szépnek és kellemesnek látszó eszmények megvalósítására tettek fogadalmat, hanem Isten és az emberek szolgálatára – akiket a nagyonis való világban kellett megismerni, szeretni és szolgál-

ni. Mindennap számtalanszor elhangzott a nóta: „Süt még ránk az Isten napja!” Bár akkor még senki sem tudta, ez a nóta lett számára a jövő foglalatosa. Nemzedéke kiemelkedő tagjaként mindvégig hú ma-

radt a cserkészethez, s annak szelleméhez. Hú maradt a szétszóratás napjaiban, amikor a csapatot feloszlató bejegyzése után 1949. április 24-én, Szent György ünnepén, csak annyit írt őrsvezetői füzetébe: „Magyar cserkész! Bízz, tőrj, várj, készülj és küzdj” és aztán még franciául: „Mindig! Légy résen!” Hú maradt ehhez munkaszolgálatosként és hú maradt a tatabányai bányák mélyén is. A kihallgató-lámpák fényében és a vallatósobák iszonyában, a magánzárkák éjjelében, ahol egyszerre kellett tudni szembenézni a testi és a lelki kínokkal, s – történjen bármi – nagyon okosan kellett bánni a szóval. Hú maradt akkor is, amikor 1956-ban a börtönből frissen szabadulva felvette a fegyvert, és harcolt. Hú maradt akkor is, amikor újra a börtön következett, s akkor is, amikor újra kellett kezdenie az életét. /.../ Amikor megrendültek a rendszer alapjai, a cserkészett többször előkevert, mint egy olyan eszköz, amelyen keresztül a végnapjait élő, létező szocializmus eljuthat a fiatalokhoz. Felvetődött, hogy a népi baloldal ifjúsági szervezeteként nemzeti irányban segíthetné a kibontakozást – persze Istenhit és komoly erkölcsi elvek nélkül. A rendszerváltoztatás idején amúgyis sokan pályáztak a cserkész névre. Politikai erők, amelyek a kommunisták nyomdokán haladva minden civil szerveződésben csak hatalmi tényezőt láttak, s az ilyesmit szerették volna időben ellenőrzésük alá vonni, vagy időben szétrombolni. Nosztalgizáló, mindenhol gyorsan kikopó öreg és kevésbé öreg hölgyek és urak, akik úgy gondolták, hogy a cserkészettben végre valakik lesznek. A nagy nemzedék tagjainak azonban volt elég ereje, hogy a dolgokat a helyes irányba vigyék. Amikor a rendszerváltoztatás első nagy horderejű törvényeként az egyesületi törvény lehetővé tette civil szervezetek megalakítását, már korán reggel odaálltak az illetékes bíróság elé, hogy ők lehessenek az elsők: így lett az MCSSZ az 1. számon bejegyzett civilszervezet.

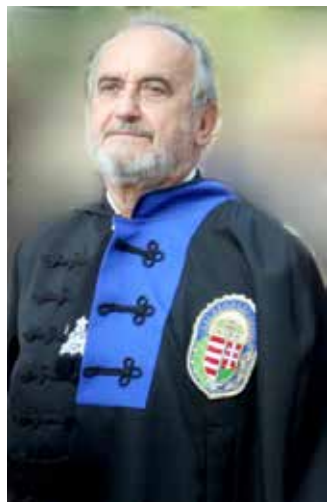
Többek között neki is köszönhető volt, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetség hagyománya és vezetőképzése hazatérhetett, s így a sajátos magyar cserkészzet – Sík Sándor és Karácsony Sándor, Velóssy Elek és Uitz Béla, gróf Teleki Pál és a Hontalan Sasok cserkészete – születhetett újjá: ökumenikus, hitből élő, vallását gyakorló alapon. Távol a politikától – főszabályként – élő egyházi közösségekkel szoros együttműködve. /.../ 30 esztendő telt el az újrakezdés óta. A világot, amelyben élünk, nem a fortélyos félelem, hanem a mindenkit a lábáról ledöntő kényelem igazgatja. „Süt ránk az Isten napja” – összehasonlíthatatlanul jobb körülmények között élünk, és sokkal jobb körülmények között teljesíthetjük a küldetésünket, mint Gyurka báék. Vajon a munka, amit most végzünk, alkalmassá teszi az utánunk jövő nemzedékeket, hogy a maguk idején meg tudják állni a helyüket és meg tudják vívni a maguk küzdelmeit Istenért, hazáért és embertársakért? A cserkészetnek meg kell maradnia azon az úton, amelyen ők jártak: csak ennek van értelme. /.../ Élete nem a múlt, hanem a jelen és – erősen bízom benne! – a jövő is! Isten Veled Gyurka bá! Köszönünk mindent!

A Történelmi Vitézi Rend nevében búcsúztunk kegyelettel, Isten örök irgalmasságát kérve.

**Kidőlt egy újabb oszlopunk – Búcsúznunk kell...
Vitéz HARSÁNYI JENŐ SZÉKKAPITÁNY ÚR elhagyott bennünket**

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él és utoljára az én porom felett megáll.”

A Legfőbb Hadúr parancsának eleget téve, 2020. október 28-án az Égi Hadosztály soraiba lépett vitéz Harsányi Jenő székkapitány úr. Földi élete befejeződött, szíve megszűnt dobogni. A szentségekkel megerősített lelke hitünk szerint tovább él. Temetése 2020. november 10-én az egri Minorita Templomban volt.

Nem csak a 25 éves ismeretség kötelez arra, hogy emlékezzek rá. A tisztesség, az egyenes derék, a nemzetiszolgálat példaképe volt. -Volt! Ma érkezett a hír, hogy megszabadult súlyos betegségétől és megkönnyebbülve megy a fények útján. Megfogyatkoztunk. Nem csak egy fővel, hanem egy Emberrel. Nagyon ritkán mondott nemet, ha szolgálatra hívtuk. Jött és fotózott, zászlót szorongatott a kezében, de sosem tolongott elől. Szerénységben edződött, szilárd erkölccsel élt. Még betegségében sem volt megalkuvó. Barátait beeresztette az ajtóig, de tovább nem. Azt akarta, hogy összerendezett arcvonásának és környezetét fényben őrzőnek tartjuk

meg emlékezetünkben. Így visszük még egy-két stációt azt a zászlót, amit magad ajándékoztál az egri közönségnek.

Hogy lesz-e, aki a helyedre tud állni? Ez nagy kérdés. Megkoptunk és nem szívesen tolongunk már az élen. És mégis! - Megpróbálunk erőt meríteni halálodból. Csak az első lépést kellene megtalálni. Nehéz lesz ez az első lépés, mert nem vagy benne. Megpróbáljuk!

A teremtő vezessen újtajdon Jenő Barátunk!

Szíki Károly

Gyertyagyújtás volt Jenő tiszteletére: 2020. október 29-én, csütörtökön, a Színház előtti 56-os kőnél.

Rendtársaink mécsesei, az emlékezés lángjai lobogtak a téren. Isten Veled, Jenő, Barátunk..

* * *

Hosszú, küzdelmes betegsége után, életének 73. évében tért meg Teremtőjéhez 2020. október 28-án vitéz Harsányi Jenő Győző nyugalmazott tanár, a Történelmi Vitézi Rend Heves megyei székkapitánya. Jászdózsán született 1948. május 18-án. Felmenői anyai ágon fölműves jászok, apai ágon délvidéki iparosok voltak. Az Egeri Tanárképző Főiskolán szerzett tanári képesítést 1971-ben. A feldebrői általános iskola igazgatójaként ment nyugdíjba. Fáradhatatlan volt az elesettek megsegítésében. Két erdélyi családnak befogadó nyilatkozattal támogatta az áttelepülését. A romániai forradalom kitörését követően gyűjtést szervezett az erdélyi magyarok részére, két alkalommal autókonvojjal történő kiszállításban vett részt. Az MDF-piacok megszervezésében aktívan részt vett. A Máltai Szeretetszolgálat által gyűjtött adományokat juttatott ki Kárpátaljára. A munkácsi pápai megbízottat Egerbe hozta kórházi kezelésre. Csehszlovákia felbomlását követően Szlovákiából Magyarországra menekült a Máltai Szeretetszolgálaton keresztül juttatott vissza Nagydobronyba. Része volt Eger és Gyergyószentmiklós testvérvárosi kapcsolatának kialakításában. Az Egeri Érsekség adományával a csángói magyarokig jutott el.

Az Egerben megalakuló gazdakör elnökhelyettesi posztját is betöltötte. Alapító tagja volt a Máltai Szeretetszolgálat egri csoportjának, valamint a Trianon Társaságnak, mert hite szerint a Kárpát-medencében élő népeknek egységben kell élniük nemzeti hovatartozástól függetlenül. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében aktívan bekapcsolódott a XI. ker. Cserkészcsapat munkájába, amely tapasztalatok birtokában alakított cserkészcsapatot Besenyőtelken. Cserkész gyermekekkel testvériskolai kapcsolatot alakítottak ki Felvidéken és Erdélyben. A Betlehemi lángot a 212. sz. Bornemissza Cserkészcsapattal közösen hozták el a bécsi Szent István Székesegyházból. 2007-ben nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe, amelynek Heves megyei Székkapitányságát vezette. Jelentős része volt az egri ereklyés országzászló 2014 évi felállításában. Utolsó földi útján 2020. november 10-én kísérték el tisztelői és bajtársai az egri Minorita templomban. Nyugodjon békében.

*Búcsút vettek rendtársai
és az egri fertálymesterek Székkapitány úrtól*

* * *

Tisztelt Nemzetes úr, Kedves Jenő bátyám!

Megrendülten vettük tudomásul, hogy örökre itt hagyta bennünket. A szél a harangok szavát, határainkat átjárva viszi tovább. A Vitézi Rend tagjaiként tisztelgünk előtted, hogy e földi létben még egyszer, utoljára találkozunk veled, végső búcsút vegyünk tőled. Kapcsolatunk nem évtizedekre nyúlik vissza, hiszen megismerkedésünk a rendbe történő állományba vétellel 2009-ben kezdődött. A pallos, mely mindkettőnk vállát megérintette, ugyanaz volt, ami elődeink esetében is, szimbolizálva ezzel a folyamatosságot és azt az eszmeiséget, melyet a Vitézi Rend alapító főkapitánya vitéz nagybányai Horthy Miklós ezek avatásán hirdetett. Ő így vallott 1921. augusztus 20-án az első vitézavatáson mondott beszédében:

„Egész erőmet és véretem elárvult, kifosztott, meggyalázott hazánk szolgálatába állítottam; tudom, hogy Ti, kiknek múltja tiszta, mint a kristály, kik bővelkedtek a férfi erényekben, kikre mindig büszkeséggel és meleg szeretettel gondolok, mindig lelkesedéssel haladtok velem a becsület és az önzetlenség útján”

Tudatosan lettél tagja és hűséges, következetes szószólója ennek a Rendnek, melynek céljait, konzervatív ötvözetű szociális és demokratikus eszményeit három szóval foglalhatom össze: ISTEN, HAZA, CSALÁD!

Jellemed, emberi tartásod fiatal korod óta megfelelt ennek a szellemiségnek, életedben ápoltad, megtartottad és folyamatosan megvallottad ezt az értékrendet. Aktív éveidet a gazdasági életben és a tanári pályán egyaránt megélted, karitatív tevékenységed határainkon túlra is kiterjedt. A családi támogatás

erősített és adott erőt, eltántoríthatatlan meggyőződést szilárd magyarság tudatodhoz.

Erre így emlékeztél: *„A világnézetemet, hitemet és erkölcsömet, ami meghatározta későbbi életemet, ez a nagyszülői és szülői múlt nagymértékben befolyásolta. Keresztény – Magyar – konzervatív értékeket vallónak tartom magam. Ez időtájt, tanultam meg, de csak később eszméltem rá, hogy csak annak van maradandó értéke az életem során, amit a szívemben és az agyamban tudok befogadni és tartani, ez pedig nem más, mint a szeretet és mások javára hasznosítható tudás. Az életem során mindig hálával gondolok vissza Szüleimre, akiknek áldozatos munkája lehetővé tette számomra és nővérem számára a tanulást.”*

Életedet, munkádat a „másokért élni a magunk öröme” elv köré építetted, vallottad, hogy „a tartós siker érdekében tisztázni kell a múltat és a vállalt, illetve kapott feladatokat pedig tisztességesen, kitartóan kell elvégezni”. Keresztény szellemiségedet minden körülmények között fenntartva és gyakorolva foglalkoztál a fiatalokkal is.

Sok közös élményünk volt: személyes beszélgetések, ünnepi megemlékezések, találkozásaink a rendezvényeinken. Azt hiszem, szorososan ide illeszthető egy, az elmúlt években a mai külföldi fiatalokat mozgósító pályázati felmérés gondolatköre is, melynek kérdése így hangzott: Mit jelent magyarnak lenni? Sok közül az egyik frappáns válasz: *„Boldog vagyok, hogy magyar vagyok. Isten teremtett annak, és ezen nem változtathat senki és semmi. Viszont tudom azt, hogy aki Isten döntését megváltoztatja, vagy abba beleszól, az nem jár jól...”* Rendünk magáénak vallja ezt az eszmeiséget. Te felvállaltad, és hűségesen gyakoroltad életed során. Köszönet érte.

Sajnos a földi életünk véges. A Mindenható úgy döntött, hogy immár elvégezted földi küldetésed, s ott fenn, más feladatok, más dimenziók várnak rád. Rendünk Nemzeti Imájával búcsúzom a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke, az ÉKEMA és valamennyi rendtársam nevében.

Emlékedet megőrizzük, ISTEN VELED!

Vitézek figyelem, IMÁHOZ!

***„Hiszek egy Istenben, Hiszek egy Hazában, Hiszek egy Isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában. Ámen.”***
Eger, 2020. november 10.

v. Juhász Béla törzskapitány

✝

Szomorúan tudatom, hogy férjem, 65 évig hű társam

vitéz, lovag
BOTOND GYULA

életének 93. évében súlyos hosszantartó betegség után október 7-én otthonában elhunyt.

Hamvait Szentmisa keretében helyezzük örök nyugalomra szerettei mellé a Farkasréti Mindszentek Plébániában
(1124 Budapest, XII. kerület, Hegyvilág út 138.)
október 26-án 17⁰⁰ órakor.

Tisztelet a csaknem a teljes XX. századot megélt bajtársunknak, aki életével tett tanúbizonyságot nemzethűségről, magyarságról. Kedves Gyula Bátyánk, búcsúzunk Tőled, emléked szívünkben örökké él.

vitéz Béres Ferenc Buda tkp, otkp.

97 esztendőskorában, 2020. december 30-án elhunyt **FRANKÓ ENDRE** nyugállományú főhadnagy, a ma már legendás 101. Puma Honi Légvédelmi Vadászrepülő Osztály utolsó, harcban is bevetett pilótája

Fotó: honvedelem.hu

Az emléktábla alkotója
v. Turi Török Tibor

Meghívást kaptunk és részt vehettünk a kecskeméti 59. Szentgyörgyi Dezső Légibázison Frankó Endre „az utolsó puma” emléktáblájának avatásán. Bandi bácsi volt az utolsó élő puma, aki a 101. puma vadászrepülő osztály utolsó harcban bevetett pilótája. 1923-ban Egerben született. 1942-ben érettségi után jelentkezett a légierőhöz. Szombathelyen a Horthy Légi Akadémián tanult. 1944. VIII. 20-án avatták hadnaggyá. A Szent László Hadosztályba került első tisztí beosztásba. 1944. XI. 30-án került a pumákhoz, Heppes Aladár alezredes parancsnoksága alá. Alig 6 órányi ME-109 átképzés után már éles bevetésre ment. Itt már a légierő akkori legmodernebb típusával, a Messerschmitt Bf 109G-vel, a legendás „Messzerrel” repülhetett. Összesen 8 éles bevetést hajtott végre. 1945. 05. 05. került amerikai fogságba. 1945. végén érkezett haza. 1949-ben már újra repül és oktat Békéscsabán és a GANZ vitorlázó repülőklubban. De „Horthysta”, múltja miatt sok-sok akadályba ütközik. Később gépészmérnöki diplomát szerez és vasúttervező vállalat tervező mérnöke. Az Ő ötlete és tervei alapján épült a budapesti Jánoshegyi libegő (ma is működik).

A Légibázison; egy modern vadászrepülőgép mellett

Nyugdíjas éveiben 2007-ben jelent meg önéletrajzi könyve „Egy élet viszontagságai.”

Frankó Endre és vitéz Szentiványi János nyugállományú alezredes, aki ugyancsak a Puma Vadászrepülő Osztály egykori pilótája volt, halálukig barátok voltak. 2018. május 4-én mutatták be a Veteránfilm című alkotást a két pilóta életútjáról. Sok közös eseményen vehettünk részt vele, és sok - sok beszélgetésben, élményben lehetett részünk vele, melyért hálát adunk a sorsnak. Nyugodj Békében Bandi bácsi!

v. Béni Tibor és v. Villám Ildikó

Életének 77. évében 2020. március 4-én váratlanul elhunyt rendtársunk, régi harcostársunk és barátunk, **vitéz JAKAB GYULA**.

1964-65-ben, a valamikori Maros Magyar Autonóm Tartomány legjobb birkózójaként Románia birkózó válogatottjának tagja, valamint nehézsúlyú ezüstérme-se volt. 2016-ban a székelyudvarhelyi Fások Sportklub tiszteletbeli, örökös tagjává választotta. 1943-ban született Homoródszentmártonban, civil foglalkozása erdész volt. Nyugdíjas éveit is aktívan töltötte, részt vett a homoródszentmártoni közbirtokosság vezetésében. Aktív természetjáró vadász maradt élete utolsó napjáig. 2008-ban avatták a Történelmi Vitézi Rend tagjává, mint v. Jakab Ferenc várományosát, azóta a Rendben is aktívan tevékenykedett. Vitéz Jakab Gyulát 2020. március 6-án helyezték örök nyugalomra unitárius szertartás szerint a homoródszentmártoni unitárius temetőben. Temetésén búcsúztató beszédet mondott v. Dávid Ferenc, a Történelmi Vitézi Rend vitéz lófő Lakatos Géza székely törzsszékének udvarhelyszéki kapitánya.

Pihenése legyen csendes, emléke áldott!

v. Csergő István mb. v.hdgy.
kommunikáció-felelős, Udvarhelyszék

Elhunyt vitéz CALLMEYER FERENC

92 éves korában, 2020. október 3-án hunyt el vitéz Callmeyer Ferenc Prima- és Ybl Miklós-díjas építész, a magyar modern építészet meghatározó képviselője, a Magyar Építőművészek Szövetségének alapító tagja, a Magyar Építész Kamara első elnöke, az Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja.

2011-ben avatták vitézzé Budapesten édesapja, id. vitéz Callmeyer Ferenc m.kir ezredes (1880-1944) várományosaként.

Miskolcon született 1928. április 3-án. A Callmeyer ősök Dániából érkeztek: a viking tengerészcsalád messzire szakadt sarja folyami hajóskapitány lett a Dunán, majd Pozsonyfaluban telepedett le. A felmenők közt megtalálható Kárpát-medencei nemzetiségek képviselői, s a Felvidéken egymás mellett élő kultúrák sokszínűségének, egymásrataltságának tapasztalata formálta gondolkodását. Tanulmányait a BME Építészmérnöki Karán végezte. A diploma megszerzése után a Mezőtervénél kezdett el dolgozni, később az Iparterv, majd a TTI munkatársa lett. 1955 és 1963 között a londoni Sheppard Robson and

Partners építésze lett, de dolgozott az Egyesült Államokban is. Saját vállalkozását, a Callmeyer és Tsa. Építészirodát 1990-ben alapította meg. 2008-ban a Magyar Építészeti és Építőművészet kategóriában Prima-díjat kapott, az Ybl Miklós-díjat pedig kétszer, 1956-ban és 1993-ban is odaítélték neki. Legfontosabb építészeti alkotásai között tartják számon a Nemzetközi Amerikai Iskolát, a Rege-udvart, az újpalotai lakótelepet, a CLASP rendszerű iskolákat, de az ő nevéhez fűződik a Kőbányai Gyógyszergyár iroda-épületének megtervezése is.

Meghatározó élménye volt, hogy levante korában a visszavonuló német-magyar erővel Pozsonyon át vonultak, s ekkor találkozott a tragikus sorsú Esterházy János gróffal. A háború végén amerikai fogságba került. Tapasztalta a német és magyar lakosok deportálását is Pozsonyból, mely a háború végnapjaitól már megkezdődött. Háborús élményeiről a Népirtás Pozsonyligetfalun című filmben nyilatkozott. Átélt az 1956-os Kossuth téri vérengzést. A tömeg közé csapódó gépfegyver-sorozatok elől a Mezőgazdasági Minisztérium árkádjai alatt, majd egy földszinti ablakon bemászva az épületben keresett menedéket. Ennek a momentumnak állít emléket egyik legismertebb emlékműve, az épület Kossuth téri pilléire rögzített, a falba csapódó lövedékeket megidéző, bronzgolyókból álló installáció.

Tisztelt, kedves Rendtársunk, Barátunk, nyugodj békében.

v. Béres Ferenc Buda tkp., otkp.

2020. november 7-én, életének 71. évében elhunyt vitéz FEKETE LÁSZLÓ ADORJÁN.

1949. szeptember 8-án született Debrecenben. Szülei 1953-ban Dunakeszi-Alagra költöztek, ahol gyerekkorát és iskoláit végezte, majd Gödöllőn az Agrártudományi Egyetemen okleveles mg.mérnöki diplomát szerzett. Életének hosszú, meghatározó időszakát Budapesten, a Mezőgazdasági Minősítő Intézetben, majd a Syngenta (Hilleshög svéd nemesítőház) cégnél a magyar mezőgazdaság és feldolgozóipar (cukoripar) fejlődésére és megőrzésére fordította a cukorrépa vetőmag nemesítése és értékesítése révén. Családja nagy hangsúlyt fektetett a hit, haza és a család eszméire. Ez szinte természetes is volt, hisz anyai ági nagybátyja Weszelovszky Gábor tábori főesperes, ezredes is velük élt, miután Erdélyből visszatért. Annak ellenére, hogy 1964-ben mindösszesen 15 évesen 1 hónapon belül elvesztette édesapját és nagybátyját, édesanyjával és húgával együtt sok megpróbáltatást átélve magyarságát és hitét el nem veszítette. Házasságából két fia született, sajnos Márton fiát (aki szintén a Történelmi Vitézi Rend tagja volt) 2013-ban egy balesetben elvesztette. Családi érdemszerzője v.Weszelovszky László a M. Kir.Ludovikán végzett hadnagy volt, aki 1944. október 3-án a tordai harcokban esett el és kapta meg a vitézségi elismerést. Így 2002. évben várományosként nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe. Temetése 2020. november 14.-én Pákozdon volt, római katolikus szertartás szerint, szűk családi körben. Hazaszeretét és keresztény hitét élete végéig megtartotta.

Kedves rendtársunk lelki üdvéért imádkozunk, s léleken kísérjük Őt utolsó útjára. Az örök világosság fényeskedjék néki. Nyugodjon békében.

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

JALSOVSZKYNÉ vitéz HERTELENDY ÉVA nekrológja

Budapesten született 1931. március 10-én. Nagypapja Hertelendy és vindornyalaki vitéz Hertelendy Béla magyar királyi huszárezredes volt. Őt 1924-ben avatta vitézzé vitéz Horthy Miklós kormányzó. Édesapját, aki kultuszminiszteri államtitkár volt 1945-ben „B” listázták és nyugdíj nélkül elbocsátották. Amikor egy-

általán kapott munkát, segédmunkásként tartotta el a családját, feleségét és három gyermekét. Iskoláit a Szent Margit Intézetben kezdte, de 1950-ben már államosított iskolában érettségizett. A politikai helyzet ellehetlenítette, hogy felsőoktatási intézményben tanuljon tovább. Gyógyszerész vagy orvos szeretett volna lenni. 1950-ben kitelepítették a családot Jásziskésre, ahol az Erdőgazdaságban helyezkedett el segédmunkásként. Az 1950-es években ment férjhez Dékány András, József Attila díjas íróhoz, tőle két leánygyermek született. Férje 1967-ben halt meg. A Csecsemőotthonok Országos Módszertani Intézetében kapott állást, itt dolgozott 1974-ig, mint adminisztrátor. 1972-ben férjhez ment Jalsovszky György gépészmérnökhöz, akivel annak haláláig, 1986-ig éltek együtt. 1974-től az Országos Onkológiai Intézet Sebészeti Osztályán dolgozott egészen nyugdíjazásáig, 1994-ig. 1994-ben a XXIII. János római katolikus Szeretetotthonban helyezkedett el. A kérelmezők felvételével, a velük kapcsolatos adminisztrációval, mentálhigiénás feladatokkal foglalkozott. Testvére, Dr. vitéz Hertelendy Ádám 1975. óta a Vitézi Rend tagja. Tisztségviselőként hosszú ideig Spanyolország, Portugália és Olaszország vitézi hadnagya volt, jelenleg Dél-Európa és Afrika székkapitánya.

Régi vágya látszott valóra válni azzal, amikor a Vitézi Rend kódexe engedélyezte, hogy várományosi alapon leánygyermek is tagjai lehetnek a Vitézi Rendnek. 2002-ben avatták vitézzé. Élete végéig hű maradt hitéhez, hazájához, a családi gyökerekhez és annak ápolásához. Az élet nehézségei soha nem tudták megtörni. Elveihez mindig ragaszkodott, nem ismert megalkuvást. Példás édesanya, feleség és nagy hazafi volt. 2020. december 23-án hunyt el. Távozása pótolhatatlan úrt jelent, de Isten mennyei kincsesládájában egy rendkívüli lélekkel lett gazdagabb.

A megemlékezést összeállította leánya:

Bulyovszky-Dékány Eszter

Őszinte részvétünk a Családnak! Kedves, szeretett Nemzetes Asszony emlékét megőrizzük.

v. **Pintér Kornél É-Dt.TSZK. tkp.**

Búcsút vettünk vitéz KÁKONYI MÁTYÁS rendtárgunktól, barátunktól, bajtársunktól

Megrendülve, de Isten akaratában megnyugodva tudatom, hogy vitéz Kákonyi Mátyás rendtársunk, igazolt magyar szabadságharcos, nemzetőr altábornagy, nyugalmazott m.kir. csendőrfőhadnagy, 2003.évtől a Történelmi Vitézi Rend tagja, a Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége egykori Bács-Kiskun Megyei Elnöke, a Magyar

Vidék 56-os Szövetség tagja, életének 89.évében Kalocsán, 2020 október 23.-án az Úrban csendesen jobblétre szenderült. Vitéz Kákonyi Mátyás 1932 augusztus 29-én született Homokmégyen, 3 gyermekes, 86 kataszteri holdas földműves családba. Édesapját ezért a kommunisták évekre bebörtönözték, őt magát 1953-1955 között munkaszolgálatos katonai szolgálatra kötelezték. Az 1956-os Forradalom idején növényvédő szakmunkás munkatársaival Budapesten keresztül jöttek hazafelé, amikor géppuskával rájuk lőttek. A Duna felé próbáltak fedezéket találni a Kilián Laktanyáig, ahol egy főhadnagy fogadta őket. A katonaviseltek ott fogták és este irányították őket a Rádióhoz, itt tűzharcot vállaltak az ÁVO-sokkal. A főhadnagyot agyonlőtték, Kákonyi Mátyást is megsebesítette egy golyó. A kórházban ellátták, de innen el kellett tűnnie, mert az ÁVO-sok időnként elhurcolták a gyanús sérülteket. Tehervonaton szökött ki Budapestről, Kiskőrös érintésével tudott hazatérni Homokmégyre. 2003. évben, Budapesten avatta vitézzé vitéz Hunyadi László főkapitány úr.

2020. október 23-án hunyt el Kalocsán. 2020. október 30-án

kísérték el utolsó útjára vitéz Kákonyi Mátyás rendtársunkat a kalocsai temetőben. Ravatalánál bajtársai álltak díszőrséget.

Emléked megőrizzük, Kedves Barátunk!

v.**Vörösváczy Csaba szkp.**
TVR., Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület

Volt Székkapitánya emlékezik, búcsúzik

Szomorúan vettem v. Kákonyi nemzeti úr halálhírét. A régi csoportom tagjaként emlékezem rá, mint aki mindig tisztelettel fogadott el előljárájaként, amíg szolgálatban voltam. Kedves emlékeim között őrzöm a Kalocsán tartott, kihelyezett áll. gyűlést, amelyen ő is köszöntött a 75. születésnapom alkalmából, amely eseményről, megemlékezésül, küldöm a fotót.

Az pedig, hogy éppen a nemzeti ünnepen, éppen azon a napon kapta meg az égi behívóját a hazájához hű szabadságharcos, akár szimbólum is lehet.

Emléked kegyelettel megőrzőm. A család fogadja őszinte együttérzésemet.

Dr. Juharosné v. Molnár Pirooska tb. szkp.

Temetés – búcsúztató

Fotó v. Berezki Károlyné vitézi hadnagy, Kiskőrös

Kedves Matyi Bácsi! Életed mozgalmas volt, családot szeretve, mértékletes módon, a jóra törekedve, hitedet megtartva, magyar becsületet őrizve éltél. Megrendülve állunk ravatalodnál.

Sokféle eseményen mentél keresztül: a kuláküldözések, a kényszerű munkaszolgálatos évek ellenére is élhető valósággá alakult az életed a szorgalom, családszeretet, segítőkészség révén. Megmutattad azt is, hogy az állandó tanulás is fontos része az életnek, így végezted el más idősebb korodban a Szent István Egyetemet és tudásoddal a környékbeli gazdákat is gazdagítottad. A konszolidációban megmutattad, hogyan kell ápolni a magyar múlt értékes hagyományait. Ott voltál a Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége megalakulásánál, az 1956-os Magyar Nemzetország megszervezésénél, a hitélet megerősítésénél. 2003-tól a Történelmi Vitézi Rend testületében munkálkodtál. Életerődet elsőként a kerékpáros baleseted törte meg, de az Úristen megsegített és ebből gyorsan talpra állított. Megviselt drága feleséged, Ilona elhunyt, amelyet nagyon nehezen tudtál elfogadni. Végül a koronavírus megjelenése lehetetlenítette el mozgalmas, a közért folytatott életviteledet.

Kedves Mátyás Testvérünk! Búcsúznak Tőled. Nyugodj békében. Az örök világosság fényeskedjék Neked!

Kalocsa, 2020 október 30.

*v. Gyöngyösi Imre nemzetőr altábornagy,
a Történelmi Vitézi Rend tagja*

Hadak Útjára lép v. KÁNYÁDI SÁNDOR Udvarhelyszéki rendtársunk

Vitéz KÁNYÁDI SÁNDOR 1935. március 21-én született Nagyalambfalván. Székelyudvarhelyen élt és dolgozott, nyugdíjasként tagja volt a Székelyudvarhelyi Balázs Ferenc Vegyes Énekkarnak és a Kettes Férfi Kórusnak, rendszeresen részt vett mindkettőben. 2005-ben nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe. Unokatestvére volt v. Kányádi Sándor írónak. 2020. október 9-én hunyt el váratlanul, élt 85 évet. Örök nyugalomba helyezték a székelyudvarhelyi református temetőben, a református egyház szertartása szerint. Pihenése legyen csendes, nyugodjék békében!

vitéz Máthé Lóránt- Pál törzskapitány

Hadak Útjára lépett nemzeti KATONA JÁNOS ny. ref. lelkipásztor

Nemzeti Katona János 2015 óta volt tagja Rendünknek, ill. a nagyváradi székkapitányságnak. Több, mint négy évtizedes lelkesi szolgálatából 31 év a Bihar megyei Hegyközpályi településéhez kötötte. Szerteágazó munkásságából érdemes kiemelni a magyar őstörténet iránti érdeklődését, olvasmányaiból rendszeresen készített össze-

állítás a Mária Rádió hullámhosszán megszólaló református félóra adásaiba. Gyülekezeti kirándulásokon keresztül népszerűsítette a Kárpát-medence magyar értékeit és szétszakítottágunkban is visszavonhatatlan összetartozásunkat.

Neve akkor keltett médiavisszhangot, amikor 2014-ben engedélyezte v. Horthy István kormányzóhelyettes mellszobrának felállítását a hegyközpályi református templom kertjében. Az erdélyi magyar (?) balliberális médiától a román nacionalista hergelőig mindenki felháborodott és tiltakozott ellene. A karaktergyilkosság azonban nem sikerült, egyenes gerinccel vállalta a tetteit, s a hatóságok is elismerték, hogy az emlékmű állítása nem ütközik semmiféle törvénybe vagy szabályozásba. Méltósággal viselt betegség után, 70 éves korában érte a halál. Temetésére nov. 29-én került sor Hegyközpályiban, a nagyváradi rendtársak díszőrsége tisztelgett ravatala előtt.

Észak-Erdélyi TSZK rendtársaid búcsúznak Tőled. Emléked Rendünkben, s minden magyar szívben tovább él.

Dr. vitéz primor szentmihályi Geréb Miklós mb. tkp.

A Hadak Útjára lépett vitéz LŐRINCZ ISTVÁN rendtársunk

Életének 62. évében, 2020 augusztus 5-én türelemmel és méltósággal viselt, hosszas betegség után elhunyt rendtársunk és barátunk. 1958-ban született Szentegyházán, 39 évig élt boldog házasságban, két fiút és egy lányt nevelt fel tisztességben, becsületben és a munka szeretetében. Sokat tevékenykedett a Szent András plébánia egyházközségében, valamint a Szentegyházi Gazdák Egyesületének megbecsült és tiszteletreméltó tagja volt. 2016-ban avatták a Történelmi Vitézi Rend tagjává v. Both Károly várományosaként. Aktívan részt vett a rendi munkában, megemlékezéseken.

Vitéz Lőrincz István földi maradványait 2020 augusztus 7-én helyezték örök nyugalomra a római katolikus egyház szertartása szerint a szentegyházfalvi temetőben. Sírnál beszédet mondott v. Dávid Ferenc, a Történelmi Vitézi Rend, Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék udvarhelyszéki székkapitánya. Nyugalma legyen csendes. Pihenése legyen áldott!

*v. Csergő István mb.v.hdgy.
kommunikáció-felelős, Udvarhelyszék*

BUDA TSZK törzskapitányára emlékeztünk

2020.05.21. Óbudai Temető. Néhai vitéz Miklósi Zsolt Miklós törzskapitány úrra emlékeztünk.

A járványhelyzet miatt közös megemlékezést nem szerveztünk a 12 éve elhunyt törzskapitányunk sírjánál.

Ezt most egyénileg tettük meg.

v. **Béres Ferenc Buda TSZK. tkp.**

In memoriam nemzeti NAGY JÁNOS nemzeti úr (1942 – 2020)

A Brassó-Hétfalu Vitézi Székkapitányság megrendüléssel tudatja: n. Nagy János VRNT ny. történelemtanár, történész 2020. november 24-én, hirtelen bekövetkezett halálát. Hatytyúdalként jelent meg 2020. október végén

a Brassói Lapokban a „Családi krónika” című cikke, amelyben gyermek- és fiatalkori éveit írta le. Innen idézek: „..kitört a második világháború, ezért eléggé nehéz körülmények között éltünk Hosszúfaluban. Apám, mint szorgalmas fuvaros, rengeteg fát termelt ki és általában Brassóban adta el. /.../A legnagyobb kárt a családunknak az okozta, hogy apámat a román hadsereg behívta katonának. Az állandó zaklatást román részről apám nem bírta és Magyarországra szökött. A lakásunkba pedig német katonák telepedtek be. Anyámnak a két kisgyermekkel nehéz sorsa volt és elhatározta, hogy apám után megy. /.../Azután 1944. július 23-án Kökösnél anyám a két kisgyerekekkel átlépte a magyar határt és Nagyváradon telepedtünk le, ahol számos magyar menekült élt. A családom a fronttal egyre nyugatabbra került, végül Tápióbicskén telepedtünk le, ahol a háború végéig maradtunk. /.../A hazautazás 1945-ben nagy nehézségekbe ütközött. Mire hazaértünk, anyám meghalt. Apám, hogy a családi nehézségeken segítsen, 1947-ben újránősült. Közben a jómódú család kulák listára került. Nagy János 1960-ban a hosszúfalusi magyar tannyelvű középiskolában érettségizett. A katonai leszerelés után, 1964-ben az Electroprecizia üzemben, majd a brassói gépkocsi gyárban, a Republica szalaggyárban dolgozott. Rendtagunk meséli életét: A szerencse úgy hozta, hogy a többszöri egyetemre való felvételiztetés után, 1969-ben bejutottam a történelem szakra, jó eredménnyel. 40 helyre 500-an vizsgáztunk. /.../Volt 10.000 lejem összegyűjtve, amit a 4 év alatt lassan feléltem. Alkalmi munkákból tartot-

tam fenn magam, úgy Kolozsváron, mint Brassóban, ahol a vakációk idején mindig dolgoztam a Republica szövőgyárban, így nem szorultam senkire. 1973-ban jó eredménnyel elvégeztem a történelem szakot és Apácára kerültem, történelmet tanítottam. Az ingázás viszont Hosszúfalú és Apáca között igen nehéz volt, így áthelyeztettem magam Zajzonba, s 17 évig tanítottam.” Tanári pályafutását a négyfalusi Electroprecizia Szaközépfiskolában, majd a Zajzoni Rab István Középfiskolában folytatta nyugdíjazásáig, igényes és szigorú tanárként. Sokat tett a hétfalusi csángó-magyarságért. 1981-ben a Hosszúfalú-alszegi temetőben lévő 1848-as honvédemlékműnek a javítását kezdeményezte és végezte. Több könyvet adott ki: Kistaktikázás, 1973-ban, Zajzoni Rab István élete és munkássága, valamint öszszegyűjtött prózai írásai, 1973-ban, Négyfalú története a X-ik és a XX-ik század között, 2006-ban, Lelkészek és néptanítók a Siguranța és a Securitate játékában 2009-ben, Négyfalusi turistakalauz, 2011-ben, Románia hadba lépése 1916-ban – Trianon és a román történetírás 2014-ben, Erdély iparosodása a feudalizmus korában (XIV – XVIII század) 2016-ban, Hősök és eretnekek, 2018-ban.

További írásai jelentek meg a Korunkban, Brassói Lapokban, Előrében, a Romániai Magyar Szóban, a Brassói Füzetekben, a Történelmi Magazinban és az Európai Időben. A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége részéről dicséretben részesült 2012-ben. 2016-tól a Történelmi Vitézi Lovagrend tagja volt nemzetvédelmi tagként.

Adjon Isten örök nyugodalmat neki. Nyugodjon békében. Emlékét híven őrizzük.

vitéz **Rab Sándor székkapitány**

Nagy veszteség érte Rendünket, különösen Buda Törzsszékét. Hosszú betegeskedés, gyengélkedés után **2020. február 12-én, két nappal 76. születésnapja előtt elhunyt vitéz MAJZIK KLÁRA, NÉMETH ÁRPÁDNÉ** vitézi hadnagy asszony.

Leromlott egészségi állapota ellenére nagy lelkierejével igyekezett energikus és életvidám egyéniségét e betegsége ellenére tartani. Felfoghatatlan számunkra, hogy már nincs többé. Miközben ezeket a sorokat írtam, hívott vissza Klára fia és köszönte meg együttérzésünket.

Drága halottunknak adjon az Úr örök nyugodalmat, és az örök világosság fényeskedjék neki. Nyugodjon békében. Ámen

vitéz **Béres Ferenc országos törzskapitány**

Gyászol a Magyar Tengerészek Egyesülete! Búcsúznak vitéz MOÓRI LÁSZLÓ tengerésztől, kedves rendtagunktól!

Elbúcsúzni valakitől mindig nehéz, lelket próbáló. S a búcsúzás után ott marad az eltávozott szeretett személy hiánya, amit már más soha, senki betölteni nem tud. Mert a Földön egyszeri és megismételhetetlen minden egyes ember. Bár tudjuk, hogy születésünkkel determinált a sorsunk, mégis tiltakozunk, szeretnénk elodáznunk ezt az időt. Isten

azonban minden egyes embernek meghatározta az életívét, s ebbe bele kell nyugodnunk. Baráttól, rendtársától, bajtársától vettünk örök búcsút. Szívünkben azonban emléked nem halványul.

vitéz Székely László v.hdgy, Duna Flottilla hőr.hadnagy

Szomorú és megdöbbentő a hír. László a végtelenbe hajózott és már hiába várjuk vissza. Nélküle nem volt mányi Kitérés megemlékezés, Lovasnap. Mindig megtisztelt bennünket jelenlétével. Személye, jó kedélye hiányozni fog – pótolhatatlan számunkra.

Már együtt hajóznak vitéz lófő Kovács Györggyel, aki ugyanilyen őszinte barátunk volt.

Isten segítse őket az örökkévalóságban. Nyugodj békében, László. Isten veled!

vitéz Szabó Zoltán, Máty

Elhunyt dr. vitéz OLÁH VILMOS, a forradalom sebésze

Dr. vitéz OLÁH VILMOS ny. sebész főorvos, Siófok díszpolgára, életének 93-ik évében, 2020. április 13-án tért meg Teremtőjéhez. 1927. július 12-én született Budapesten. Édesapja az

1919-ben felállított Nemzeti Hadsereg első vezérkari főnökének, vitéz Soós Károly tábornoknak volt a beosztottja. Orvosi diplomáját 1951-ben vette át a Pázmány Péter Tudományegyetemen, ezt követően alorvosként a budapesti Péterffy Sándor Kórház sebészetén dolgozott. Szakvizsgáját 1956 szeptemberében szerezte meg. 1956-ban a forradalmi tanács elnökhelyetteseként tevékenykedett, egyidejűleg sebesült szabadságharcosok életét mentette, de orosz katonáit is, aminek később, a meghurcoltatása idején kiemelt jelentősége lett. 1957 tavaszán elbocsátották munkahelyéről, majd eljárást indítottak ellene. Hosszú ideig orvosi állást sem kaphatott, végül sikerült elhelyezkednie Nyíregyhá-

zán. Szabadidejében Albert Schweitzer könyvét fordította. Schweitzerrel évekig levelezett, ennek hatására alapította meg a magyarországi Albert Schweitzer Társaságot. 1964-től a hatvani kórház baleseti sebésze. 1968-ban nyert másod-főorvosi kinevezést a siófoki kórházban. Siófokon hamarosan a TIT helyi szervezetének elnöke lett, a 70-es évek második felében a Társaság égisze alatt létrehozta a Siófoki Értelmiségi Klubot, amit 2 éven át szervezett, majd 1987-ben társaival megalakította a Művészet Kedvelők Baráti Körét. Orvosi hivatása mellett anatómiát és sebészetet tanított a Perczel Mór Gimnázium egészségügyi szakközépiskolájában. Írói vénáját több könyv szerzőjeként is megcsillogtatta. Legutóbbi, nyomtatásban megjelent kötet, a Forradalom Kórháza 2006 októberében látott napvilágot. Hazaszeretete és a történelem iránti tisztelete sarkallta arra, hogy kezdeményezze a II. világháborúban hősi halált halt magyar katonák emlékművének felállítását. Része volt az '56-os emlékmű ötletének megszületésében is. Szervezője volt Nagy Imre és mártírtársai újratemetésének. 1989. június 16-ra élete legszebb napjaként emlékezett. Számos kitüntetés birtokosa: Albert Schweitzer érdemrend (1975), 56-os emlékérem (1992), Semmelweis emlékérem (1998), Corvin közti hősök érdemrendje, Siófok díszpolgára, (2014). 1996-ban nyert felvételt a Vitézi Rendbe. 2004-ben a Rend Ezüst Érdemkeresztjével, 2016-ban, a forradalom 60. évfordulóján az 56-os jubileumi emlékkeresztjével tüntették ki.

Nyugodj békében, Kedves Rendtársunk és Bajtársunk!
Rendtársaid

Vitéz ORBÁN FERENC v. hadnagy úrtól vettünk búcsút

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok, én megkönnyítelek titeket, megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Mt.11.4)

Feri bácsi 2020. november 5-én életének 97, özvegyiségének 23. évében visszaadta lelkét Teremtőjének.

Fájó szívvel, de a Mennyei Atya akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy drága édesapa, nagytata, após és rokon, vitéz ORBÁN FERENC népművész, munkás életének 97. évében, 2020. november 5-én megtért

Teremtőjéhez. (Született Csikajnád, 1924. február 3.)

Küzdelmekkel teli életed nem ismerte a csüggedést, meghátrálást. Nem engedted, hogy a neked jutott sors megtörje jellemed. Alkottál és bizonyítottál. Szobraid, történeteid beírták nevedet az örökkévalóságba! Munkában elfáradt kezed örökre lehanyatlott, de hagyatékod itt maradt és él! Valahányszor munkáid látjuk, szeretet és békesség tölti el szívünket.

Életének 97. évében vitéz Orbán Ferencnek a Történelmi Vitézi Rend Lakatos Géza törzse tagjának erős, dolgos keze lehanyatlott. 1924. február 3-án született

Csikszentmihályon, 19 évesen az ezeréves gyimesi határ védelménél leventeként szolgált és részt vett a Bilibók-tető visszafoglalásában. Példamutató életében mindvégig hű maradt hitéhez, magyarságához. Ahogy visszaemlékezésében fogalmazott: „Mikor a románok árulása után az orosz csapatok támadtak, ezt gondoltam: **Magyar katona vagyok. Itt még Magyarország van, próbálok helytállni és azt tenni, amit egy magyar katonának tenni kell...**” Társaival együtt megcselekedték, amit megkövetelt a haza! Minden év augusztusában a Történelmi Vitézi Rend rájuk emlékezik, mert soha nem feledjük a hősokeket. S amikor a Keleti-kárpátokba, a Csíki-, Háromszéki-, Gyergyói-havasokba vezet az utunk, a természet csodálata mellett fejet hajtunk a hősi halottak előtt. És hogy az értünk hozott áldozatuk ne legyen hiábavaló, a magunk személyes frontján mi is megteesszük ma, amit megkövetel a haza.

v. Ambrus Ágnes tb.szkp.Székely TSZK.

19 évesen az ezeréves gyimesi határ védelménél leventeként szolgált, és részt vett a Bilibók-tető visszafoglalásában, amit 1944 augusztusának végétől szeptember 11-ig, a visszavonulási parancsig meg is tartottak az ott szolgáló honvédek. A Billiók-tetőn az általa faragott kötömb vésete: „Kegyelet a hősokeknak, védők és támadók békésen pihennek (1944).” A leszerelés után hazatért és az Ajnádi családi birtokon gazdálkodott. A hatalomváltást követően egy pártfunkcionáriusnak megtetszett a családi ház, amit el akartak venni és ezért megint menekülniük kellett. A zaklatások elől Csiktaplocára költözött, a sofőriskola elvégzése után sofőrként helyezkedett el, de a hatalom keze ide is elért és elbocsátották. Jött a kollektív (TSZ), ahova már be kellett lépnie. A későbbiekben sofőrként dolgozott az állami vállalatnál egészen nyugdíjazásáig. Ekkor újra faragni kezdett, de értett a zenéhez, szépen hegedült, verseket mondott, színdarabokban játszott. 1989 után több kiállítása

is volt, illetve a házában állandó tárlata van. Az általa elmesélt történetekből tudtuk meg a Billibók-tetői csata és az azt követő visszavonulás részleteit. 2006-ban háborús helytállásáért felvételt nyert a Történelmi Vitézi Rend soraiba, 2008-ban megkapta az Arany Érdemkeresztet. Ez nagy megtiszteltetés volt számára mindazokért a meghurcoltatásokért, amelyek egy életen át kijutottak neki.

Vitéz Orbán Ferencet 2020 november 7-én helyezték örök nyugalomra római katolikus szertartás szerint a csiktaplocai katolikus temetőben. Búcsúbeszédet mondott v. Máthé Lóránt-Pál a Történelmi Vitézi Rend Vitéz Lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék törzskapitánya.

Nyugalma legyen csendes. Pihenése legyen áldott!

**v. Csergő István v.hdgy.
média- és kommunikációfelelős, Udvarhelyszék**

Dr. vitéz PINTÉR TIHAMÉR – nekrológ

1929-ben született Győrben, katonacsalád első gyermekeként.

Boldog gyermekkorát testvérével, Máriával Szombathelyen, Székesfehérváron, Kolozsváron és Szegeden töltötte, édesapjuk gyakori áthelyezése miatt. 14 éves korában a középiskolai tanulmányait a Nagyvárad m. Kir. „Gábor Aron” Honvéd Tüzérségi Hadapródiszkolában kezdte meg. Az első év elvégzése után 1945 januárjában a kitelepítési parancs és a szovjet csapatok előretörése miatt az

iskolája és a családja is menekülni kényszerült Németországba. Nem sokkal ezután amerikai fogságba került, ahonnan a szerencse folytán augusztusban elengedték. Amikor visszatérhettek Magyarországra, Tihamér a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumba került, s 1948-ban érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetemen vegyészmérnökként diplomázott 1952-ben. Első munkahelye az almásfüzitői Timföldgyárban volt. Beosztásai: diszpécser, kutató laborvezető, majd feltárási osztályvezető. Itt ismerkedett meg Blankával, jövődöbéli feleségével, akivel 64 évig boldog házasságban élt. Műszaki doktori disszertációját SUMMA CUM LAUDE minősítéssel szerezte és főosztályvezető-főtechnológus beosztásba helyezték. 1964-ben Budapestre az ALUTERV-be került, ahol főmérnök, az ajkai Timföldgyár építésének létesítmény főmérnöke lett. Később a horvátországi Zadar melletti Obrováci Timföldgyár létesítményi vezetésére kapott megbízatást. Két gyermekük született, Zsolt és Ildikó, akik nyomdokába lépve ugyanúgy a mérnöki pályát választották hivatásul. Családcentrikus volt, kisugárzása nagy összetartó erő volt a családban. Kitüntetései: Munkaérdemrend ezüst és arany fokozata; Újítók és feltalálók arany fokozata, gyémánt diploma. 1991-ben ment nyugdíjba.

1991. november 9.-én a Kanizsa sörözőben megalakult a nagyváradi m. kir. „Gábor Áron” Honvéd Tüzérségi Hadapródiskola Bajtársi Köre, melynek alapító tagja volt. A fiatal légvédelmi tüzér-hallgatók részére a Légvédelmi rakéta-tanszékvezetés állományával együtt jól működő Borbála alapítványt hoztak létre. Katonai kitüntetései: Tűzkereszt II. oszt.; Honvédelemért II. oszt. Hadifogoly emlékérem. A Görgey szobor elkészítésének támogatásáért, a „Nagyváradi tüzér hadapródiskolások voltunk” c. könyv szerkesztéséért, a Borbála hagyományok ápolásáért és a Borbála Alapítvány létrehozásáért századosi rangot kapott. 1995-ben édesapját, Pintér Sándor m. kir. ezredest saját jogán posztumusz vitézzé avatták. Édesapja első várományosaként ebben az évben őt is vitézzé avatta Habsburg József Árpád magyar királyi herceg. Nagy örömét lelte unokáiban. Életében egy dédunokája született, s nagy öröme, Borbálának nevezték el, aki a tüzerek védőszentje. Második dédunokáját, aki halála után egy héttel született, már nem ismerhette meg... De talán Kristófban is folytatódik a dédapai szellemi örökség. Emléked megőrizzük.

v. Béres Ferenc Buda TSZK tkp., otkp.

**Életének 89. évében váratlanul elhunyt
Prof. dr. vitéz SEBESTYÉN ANDOR.**

1991-ben vitéz József Árpád akkori főkapitányunk saját jogon avatta őt vitézzé Londonban.

Prof. dr. vitéz SEBESTYÉN ANDOR ny. állatorvos, kutatóorvos, a Brit Királyi Rákkutató Intézet nyugalmazott professzora, a Történelmi Vitézi Rend tagja, 2020. március

14. napján, életének 89. évében hunyt el Budapesten. 1931. július 9.-én született. A Fazekasra keresztelt és államosított budapesti Bencés Gimnáziumban érettségizik. Származása és vallásos neveltetése miatt orvosi egyetemre nem mehet. Az Állatorvosi Egyetemre nyer felvételt 1949-ben, ahol nincs káderezés. A Rákosi-diktatúra ostoba szemináriumai, vastapsos gyűlései elől egy hallgatókból, csepeli dolgozókból álló ellenálló csoportba lép be. A harmadik egyetemi év elején, 1951. októberében az ÁVH letartóztatja. Négy társát halálra ítélik, a többiek – vele együtt – átlagosan 10 év szabadságvesztést kapnak. A börtönben éhezéssel, kínzással gyötrik: rúgások, kurtavas, verés, rabtársak kivégzésének kötelező végignézése - a politikai foglyok sorsa. Sztálin halála után szénbányában kényszermunkás. Öt év rabság után a forradalmárok szabadítják ki 1956. októberben. A szabadságharc leverését követően be kell vonulnia a börtönbe, ez elől Ausztriába menekül. Bécsben az angol nagykövetségen kér segítséget. Húszezer magyar menekülttel együtt Anglia fogadja be. Tolmács a menekülttáborban, később felvételt nyer a bristoli állatorvosi egyetem harmadik évfolyamára. Az egyetemet kitün-

tetéssel fejezi be. Állatorvosi praxisát 1964-ben a londoni Királyi Rákkutató Intézettől nyert állásért adja fel. Munka mellett orvosi bakteriológiai diplomát is szerez. Állati tumorok kezelésére, a ráksejtek osztódásának gátlására kidolgozott készítményét humán gyógyászatra is átveszik. 1991-ben nyer felvételt a Vitézi Rendbe. Nyugdíjazása után hazatelepül és azon munkálkodik, hogy készítménye Magyarországon ne csak étrendkiegészítőként, hanem gyógyszerként is elérhető legyen...

2020. március 31.-én a Rákoskeresztúri Új Köztemetőben lévő családi sírban helyezték örök nyugalomra. Emléke áldott. Nyugodjon békében.

vitéz Soltész Gyula főszéktartó

**Vitéz SZABADI TIBOR mb. törzsszéki v. hdgy.
a Hadak Útjára lépett**

**SZABADI TIBOR JÓZSEF
(1952-2020)**

Szomorú szívvel értesülünk arról, hogy vitéz Szabadi Tibor József rendtársunk, Nyugat-dunántúli törzsszéki vitézi hadnagy, Zala megyei irodavezető 2020. november 27.-én váratlanul elhunyt. Nagykanizsán, 1952. 04.11.-én született római katolikus családba.

Műfordításaival évtizedeken keresztül azon munkálkodott, hogy a világ népeinek irodalmát megismertesse a magyarul olvasókkal és a magyarul írt műveket a föld 115 országában élő eszperantistáival. Nyelvészeti publikációkkal gazdagította a magyar nyelvtörténetet, mindezt az eszperantóval, a „béke nyelvével” tette úgy, hogy olyan anyagokkal igyekezett foglalkozni, melyek eddig sem magyar, sem eszperantó nyelven nem jelentek meg. Fordított gyermek-, ifjúsági-, felnőtt irodalmat, prózát, írt nyelvészeti, filozófiai cikkeket, tanulmányokat. Műfordítás-kötetei jelentek meg több ország kiadójánál, így az USA-ban, Brazíliában, Dániában, Németországban, Portugáliában, Svájcban és Magyarországon, illetve a virtuális sajtóban is Japánban és Izlandon. A Nagykanizsán, 2001.07.14-21. között megrendezett 74. SAT Eszperantó Világkongresszust előkészítő- és lebonyolító bizottság elnöke volt. Az eseménynek köszönhetően Nagykanizsa városának és Zala megyének a neve örökre felkerült az Eszperantó Világ térképére. A konferenciára az öt földrészről érkező több mint 220 résztvevő többsége először látogatott hazánkba.

Tagja volt a Magyar Írószövetségnek, a Magyar Szemiotikai Társaságnak, a Nagykanizsai Tudományos Kutatók Egyesületének, az Anyanyelvpolók Szövetségének és az Eszperantista Pedagógusok Magyarországi Egyesületének. Az Izlandi Eszperantó Szövetség 2019-ben, a Balaton Akadémia 2011-ben választotta tiszteletbeli tagjává. Örö-

kös tagja volt az AIS-nak (San Marinói Tudományok Nemzetközi Akadémiájának) és a Magyarországi Eszperantó Szövetségnek. Emellett alapító tagja volt a Nagykanizsai Városvédő Egyesületnek. 2012-ben szülővárosa a Nagykanizsa Kultúrájáért kitüntető címet adományozta számára. Szerzőként több, mint 85 mű fordításában, szerkesztésében, lektorálásában vett részt, s több mint 150 publikáció fűződik a nevéhez.

Várományosként 2013. szeptember 21-én nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe. Itt a Zala megyei székkapitány munkáját segítette. A Történelmi Vitézi Rend törzsszéki irodavezetőjeként dolgozott törzsszéki vitézi hadnagyként 2015. áprilisától. Kinevezését a Vitézi Szék 2016. júliusában megerősítette. Egyidejűleg a Zala megyei Vitézi Szék irodavezetői feladatait is ellátta, melynek során a Zalai Székkapitányság szervezési és adminisztratív munkáját végezte. Feladatként kapta a Zala megyei székkapitánytól a vitézi szabályák megrendeléseivel, gyártásával kapcsolatos teljes körű ügyintézési feladatokat. Az e téren végzett eredményes munkáját és többéves – különösen a székkapitánnyal való gyümölcsöző együttműködést megvalósító - irodavezetői tevékenységét a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya által adományozott Nemzetvédelmi Kereszt bronz fokozatának elnyerése is fémjelzi.

Vitéz Szabadi Tibor József életének utolsó éveiben is alkotó munkával és töretlen kedéllyel kívánt felülemelkedni a sors által rá mért betegségeken. A köz iránti elkötelezett aktív munka jellemezte a tudományos és kulturális egyesületekben és a Történelmi Vitézi Rendben is. Szerető családtagjai, barátai, rendtársai köréből ragadta el a váratlan halál. Nyugodj békében! Emlékedet kegyelettel megőrizzük!

vitéz Bartal György András tb. székkapitány

Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor bejelentem, hogy **a DDT. Baranya-megyei székkapitányság tagja, vitéz SZAUER JÓZSEF rendtársunk súlyos, hosszantartó betegség következtében 2020. március 16.-án a Hadak Útjára lépett.**

2020.03.25.-én 12:30 órakor a Pécsi Központi Temető ká-

polnájából kísértük utolsó útjára. Nagyon fog hiányozni, mert egy igaz magyar embert veszítettünk el személyével. Méltó helye volt közöttünk. Búcsúunk Tőle! Nem felejtjük el emlékét és kedves személyét szívünkben örökké őrizzük. Megkérjük, imádkozzon odafent a Hazánkért és értünk Magyarokért. Emlékét szívünkben őrizni fogjuk. Nyugodjon békében.

Rendtársi üdvözlettel: vitéz SZÁRAZAJTAI János, DDT.tkp.

Búcsút vettünk vitéz TOKAY ROZÁLIA ANNA (CSÖPI) nemzetes asszonytól

Vitéz Tokay Rozália Anna, szül. Ágopcsa, a kolozsvári Magyar Mozgássérültek Társulata alapítója, a kolozsvári Szent Kamill Szociális Otthon és a Szent Erzsébet Leányanya Otthon megálmodója és vezetője, a Történelmi Vitézi Rend vitézi hadnagya, fafaragó művész 2020. november 27-én, életének 72. évében ment el minden élőknek útján.

Sokrétű szociális és művészi munkásságával példát adott hitből, emberségből, szeretetből. Kétéves korában sújtott le rá a járványos gyermekbénulás, de lelkierejét nem tudta megtörni. Döbbenetes tény, hogy az ötvenes évek Romániájában mozgássérült gyermek nem mehetett iskolába. A tanfelügyelettől kellett kiharcolnia ezt a jogot. Sikeresen elvégezte a kolozsvári zeneművészeti középiskolát, majd a Brassai Sámuel Líceumban érettségizett, magánegyetemet végzett. Megismerkedvén a Szent Kamill alapította kamilliánus renddel, amely ökümenikusan védi az elesetteket, elhatározta, hogy szociális intézményt épít. Kitarató küzdelmet vívott Kolozsvár egykori hírhedt polgármesterével ezek létrehozásáért, amelynek magyar nemzeti jelképekkel ékesített kertje mindig is szemet szúrt a román városvezetésnek.

2020. december 3-án helyezték örök nyugalomra a Házsongárdi temetőben Kolozsvárott, a római katolikus egyház szer-tartása szerint.

Tisztelt Nemzetes Asszony, Drága Csöpi, emléked megőriz-zük. Nyugodj békében.

v. Lázár Elemér Erdély otkp., h. főkap.

2020. április 20-án hunyt el vitéz TÖRÖK JENŐ (+93) nyugalmazott építész, a Kelet-Magyarország Törzsszék legidősebb tagja.

1927. június 6-án született Nagyváradon. Iskoláinak elvégzése után továbbtanulás céljából Budapestre költözik. Itt éri Budapest ostroma 1944. decemberében. Ön-ként jelentkezik a m.kir. I. honvéd Egyetemi Rohamzászlóaljba. A Rózsadombon húzóódó frontvon-al mentén harcol a támadó szovjet

erők ellen. 1945. január végén megsebesül a Bimbó utcai üt-közetben. Operációja és felgyógyulása után Szegedre kerül az új „demokratikus” honvédség katonájaként, de hamar lesze-rel és hazatér a románok által megszállt Nagyváradra. Mint építész dolgozik a Nagyváradai Borászati Vállalat beruházási felelőseként. Az 1989. decemberi forradalom előtt feleségét és fiait Magyarországra küldi, majd Monostorpályiban teleped-nek le. Saját háborús érdemei alapján 2014-ben nyer felvételt a Vitézi Rendbe, amelynek, hajlott kora ellenére, nagyon aktív tagja. Még a legutóbbi, 2019. évi állománygyűlésük után is megmutatja, repteti rendtársai előtt kedvenc repülőgép-mo-delljét. Nyugodjon békében. *vitéz Gál Csaba székkapitány*

2020. október 1. Elhunyt VADÁSZ ISTVÁN VRNT rendtársunk

1939. november 15-én született Pécsen. Már 13 évesen elkezdett fotografálni, édesapja vezette be a művészi fotográfia birodalmába, mely egész életét végig kísérte. A Pécsi Építőipari Technikumban tanult tovább, amit sikeresen elvégzett. Már diákévei alatt fényképeivel és rajzaival kiállításokon is eredményesen szerepelt. A fotográfia szerelmese volt. Ezekben

az években Csonka Ferenc atya segítségével köteleződik el a hit iránt. A tiltások ellenére is több pécsi templomban ministrált, később a püspöki asszisztencia tagja volt, s a **katakombacserkész** tagja lett. A cserkésztestvérek barátsága, a kirándulások és táborozások meghatározóak voltak további életére. **Munkahely:** 1962-ben a POTE Élettani Intézetében kezdett dolgozni. 1970-től a POTE Központi Laboratórium Foto Laboratóriumának vezetője lett és innen is ment nyugdíjba 2015 december 31-én. Sok neves professzorral dolgozott az évek során. 1970-ben **nősült meg, felesége** Madarász Kornélia pedagógus.

Munkájának elismerései: 1987-ben Egészségügyi Miniszeri dicséretben részesült. 1992-ben kiváló munkájáért Rektori Dicséretben részesült. 1995-ben munkásságáért Pro Universitate bronz fokozatát kapja.

Kiállítások: Az Egyházmegye 1000. évfordulója alkalmából a POTE galériában kiállítása nyílt, a Székesegyházban fényképezett freskókról és az egyházi kincstárban fotózott tárgyakról. Ezt követte a Dóm múzeumban bemutatott 147 db fényképe. A kiállítás anyagából a Medicina Könyvkiadó könyvet jelentetett meg, **A Pécsi Székesegyház freskói és kincsei** címmel. 2011-ben ugyanez a könyvkiadó jelentett meg **43 év képekben** című könyvét, ami 247 képben dokumentálja a Pécsi Orvostudományi Egyetem történetét.

2013-ban az Ő kezdeményezésére és 10 öregcserkész-tanítvány aláírásával rehabilitálják Csonka Ferenc cserkész atyát, felmentve az ellene felhozott koholt vádak alól, így 2014-ben Csonka Ferenc cserkész pap posztumusz Magyar Örökség Díjat kapott.

2015-ban a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi tagozatának tagja lett. A Rendben eltöltött évek alatt sokat segített rendtársainak, szorgalmasan dokumentálta fényképeivel a Baranya megyei vitézi csoport minden eseményét, hozzájárulva ahhoz, hogy minél többen megismerjék a Rend életét és munkáját. Halálával komoly veszteség érte a Baranya Megyei csoportot, ismételten egy igaz magyar emberrel lettünk kevesebbek.

Vadász István nemzeti úr lelki üdvéért mondott szentmise és a temetése a pécsi Belvárosi templomban történt október 26.-án. A rokonok, barátok és az öregcserkészek mellett természetesen a Rendtagok is jelen voltak. Idézet a búcsúztatóból: ...”Mivel a cserkész életszemlélet hasonlít a Vitézi Rend alapeszméihez, szinte törvényszerű volt, hogy jelentkezett a

Rendbe. Okos véleményeiddel és művészi színvonalú fényképeiddel szinte nélkülözhetetlenné tetted magad az alegységnél. Rendtársaim nevében hálásan köszönöm!... Kedves István, találkozunk a Hadak Útján.

Emléked megőrizzük, nyugodjék békében.

vitéz Szárazajtai János DDT.TSZK tkp.

Szeretett, kedves rendtársunk, vitéz VASADI GUSZTÁV a Hadak Útjára lépett

Erdélyből hozta tudását és mélységes szeretetét nemzeteért.

Nemzetünk összetartozásába vetett hite fogalmazódott meg a Szent

Korona fából készült másolataiban, amelyeket több mint 25 helyre adományozott. Többek között Fejér megyében Enying, Mátyás önkormányzatai őrzik hazaszeretetének nem múló bizonyítékát. Sokan emlékszünk szavataira. Kissé rekedtes hangján hallgattuk emlékező, mindig lelkesítő versmondását. Hosszú élete utolsó napjai is telve voltak tervekkel. Kirtartását, példamutatását szeretettel és tisztelettel őrizzük.”

v. Mihályi Mária Keszeiné

„Isten áldjon Guszti bácsi, köszönjük a Kárpát-medence több tucatnyi szegletébe adományozott Szent Korona és a koronázási relikviák másolatait. Köszönjük példás nemzetszolgálatodat! Emberséged, hazafiságod példaértékű. Megőrizzük emléked.

v. Pintér Kornél ter. törzskapitány, É-Dtúli Törzsszék

2019. november 14-én hunyt el Budapesten dr. v. VASS ANTAL (+96) ny. ügyvéd, a Buda Törzsszék tagja. 1923. március 11-én született a délvidéki Pancsován. A Vitézi Rendbe 1994-ben avatták atyja, id. dr. v. Vass Antal ref. táborigazgató várományosaként. Nyugodjon békében!

vitéz Béres Ferenc törzskapitány

Elbúcsúztunk Dr. vitéz VEKERDI SÁNDOR rendtagunktól

Nyugalmozott Csongrád megyei kardiológus szakfőorvos, Csongrád város díszpolgára, a csongrádi orvosi rendelőintézet megépítetője és igazgatója, volt cserkészvezető, a Történelmi Vitézi Rend arany érdemkereszttel kitüntetett

tagja életének 95-ik évében, 2020. november 8-án hunyt el. 1926. január 2-án született Hódmezővásárhelyen. A Szegedi és a Pázmány Péter tudományegyetemek hallgatója, 1950-ben avatják doktorrá. 1957. márciusban letartóztatják ellenforradalmi szervezkedés vádjával, majd bírósági eljárás nélkül Kistarcsára internálják. A vallató tiszt közli vele, örüljön, hogy inter-

nálják, mert a börtönből talán sose térne vissza a családjához. Veszprém megye hírhedt párttitkára, Pap János – aki eléri, hogy kivégezzék Brusznai Árpád tanárt – vádolja meg, mert sebesültek ellátása érdekében Brusznai hozzá fordult segítségért. Az internálótáborban kitört szalmonella-fertőzést közreműködésével fékezik meg. A hivatástudattól vezérelve, a félelmet legyűrve menti az emberi életeket: szakorvosi ellátást szervez és rendszeresen szűri az internáltakat. Szabadulása után a Kékestetői Állami Gyógyintézet szívgyógyásza, majd Szentesen a megyei kórház osztályvezető adjunktusa. 1960 és 1986 között, nyugdíjazásáig Csongrád megye gyermek szívgyógyásza, majd szívgyógyász főorvos. 1936-ban lesz a hódmezővásárhelyi gimnázium 111. sz. Erő cserkészcsapatának tagja. 1938-ban a Hárshgyi Cserkészparkban őrsvezető, 1941-ben Palicson s-tiszt, 1943-ban Csíkszeredában rajtiszti képesítést szerez. 1946-ban csapattiszt és a ker. őrsvez. és s-tiszt tábort vezetője. 1989-ben újjászervezi a hódmvh-i 553. sz. Szent Imre, a 291. sz. Kiss Lajos, a csongrádi 575. sz. Szent György és a szentesi 595. sz. Bethlen Gábor cserkészcsapatot, öregcserkész klubot alakít. Állítja, a cserkész nevelte bátorságra és segítőkészségre – ezért is ragaszkodik ehhez a mozgalomhoz. 1944-ben avatják vitézzé édesapja, vitéz Vekerdy Sándor tart. hadnagy várományosaként. Temetése szűk családi körben történt. Nyugodjon békében.

Törzsszékünk rendtagjai nevében is búcsúzik

Dr.v. Domonkos Isván tkp.

ZAHUCZKI LÁSZLÓ VRNT kedves rendtársunktól vettünk örök búcsút

Született: 1948. 04. 09. Bodrogheresztúr. Elhunyt: 2020. 01. 28. Miskolc. A TVR-nek 2013 óta tagja.

A bodrogheresztúri Magyar Motorok Múzeuma megálmodója, létrehozója és hosszú éveken át üzemeltetője. Nagyon sok jót tett a magyar motorok és motorosok, a motoros élet terén azzal, hogy a Bodrog partján lévő házának udvarán nyaranta lehetőséget adott egy randevúra azok-

nak, akik a magyar motorokba szerelmesek. A családja után a motorokat, autókat szerette a legjobban, amiről így vallott: „A keresztúri múzeumomban soha nem volt belépődíj, csak egy becsületkassza, amelybe az dobott be pénzt, akinek kedve támadt rá, és annyit, amennyit éppen akart, miközben a fenntartás azért nem kevés pénzbe került. A feleségem azt mondta, hagyjam a csudába a múzeumot, de mondtam neki, **nekem a motor a pacemakerem, ha elkerülök mellőlük, akkor nekem végem lesz.**” Elment egy olyan ember, aki az egyszerűségben hordozta a nagyszerűségét. Igazi hazafi volt. Isten nyugtassa!

ÉKEMA Törzsszék; rendtársaid

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom semmiben, Zöldellő réteken ad helyet nékem. Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl engem; felidítette az én lelkemet. Az igazság ösvényein vezetett engem az ő nevéért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a rossztól, mert te ott vagy velem.
Zsoltárok könyve 23. r.

IMÁDKOZZUNK...

Imádkozzunk egymásért, legalább addig, míg el nem múlik a járvány!

Imádkozzunk azért, hogy a vírusban elhunytak az Úrtól kapják meg az örök világosságot!

Imádkozzunk azért, hogy a betegségben szenvedők kapják meg a testi és lelki gyógyulás kegyelmét!

Imádkozzunk azért, hogy az egészségesek ne kapják el a vírust és megőrizzék lelki békéjüket!

Imádkozzunk családunkért és magunkért!

Vejkey Imre, Magyar Parlamenti Imacsoport vezetője

*Reményik Sándor
Valaki értem imádkozott*

**Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem
Valaki értem imádkozott.**

TRIANON

Az ország és a nemzet megcsonkítása. Gyászolunk és emlékezünk - de építjük a közös jövőt!
A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA!

Meghasadnak az ég kárpitjai

„A trianoni szerződés a leggyűlöltebb és leggaláztosabb okmánya lesz Európa XX. századi történetének.” – fogalmazott még az aláírás előtt a Rákosi Jenő vezette Budapesti Hírlap. A Pesti Hírlap a mohácsi vészhez hasonlította azt, ami Magyarországgal történik: „Akkor kelet vad hordái típortak el nyugat védelmezésében. Most nyugat a földarabolásunkkal hálálja meg nekünk ezt”. A Magyarország című lap „a történelem legnagyobb igazságtalanságának nevezte a békeszerződést, amelyet szívük vérével írnak alá a magyarok, akiket erre kijelöltek, de erre a nyers erőszak kényszeríti rá őket.”

*Nincsen csak egy citerája, húrjai az égig érnek,
Rajt' pengeti balladáit véres könnynek, könnyes vérnek.
Mámor esték elszállottak, ott fagytak a Karsztok alján
S ismeretlen menyasszonya tört lilium, olyan halvány.
Fáj neki a teste, lelke, szíve tája, szemegödre,
Nem is tudja, feltámad-e, elpihenne mindörökre.*

*Nem nézi a délibábot, túl van az már a határon
S elkerüli zárt szemét az incselkedő pajkos álom.
Holt vitézek sírtájára hullat dalt és nefelejcsét
S fohászodik: Uram, Hazám el egészen ne felejtse:
Fáj neki a teste, lelke, szíve tája, szemegödre
S hazáján, ha segíthetne, élne mégis mindörökre.*

(1922)

Érseki Szentmise Kalocsán,
a trianoni diktátum 100. évfordulóján

Százhalombatta

Kalocsa

JÓZSEF ATILA: BÚS MAGYAR ÉNEKE

*Száll az ének a mezőnek, esti szellő hollószárnyán,
Valami kis kopott ember énekelget búsan, árván
Bolondságról, szerelemről, kora ősről, illó nyárról
S körülötte elterülő néma magyar pusztaságról.
Fáj neki a teste, lelke, szíve tája, szemegödre,
Nem is tudja, feltámad-e, elpihenne mindörökre.*

*Titokzatos messzeségben istent keres magyar hangja,
Régi honát, testvéreit - mást se tehet - siratgatja.
Piros kedve pillangó volt, sárba fulladt ott Erdélyben,
Zöld reménye foszlányai meghaltak a Felvidéken.
Fáj neki a teste, lelke, szíve tája, szemegödre,
Nem is tudja, feltámad-e, elpihenne mindörökre.*

Nagykőrös, a Trianon-megemlékezésen:
v. Kiss János Mihály, v. Varga Péter Pál, v. Czákó István

v. Zeidler Sándor szkp., iparművész grafikája

A Hitvallás története

A Magyar Nemzeti Hitvallás, röviden Hitvallás vagy Magyar Hiszekegy 1920-tól 1945-ig a hazafias ünnepek – akkoriban nem is nagyon tartottak másmilyet – állandó műsorszámává vált, gyakran a teljes (15 versszakos) költeményt elszavalták, kifüggesztették a tantermek falára, s a tanítás minden nap a refrén elmondásával kezdődött.

De hogyan is keletkezett ez a fohász, amelyet abban a korban nem is volt olyan magyar ember, aki ne tudott volna kívülről? A gyalázatos trianoni diktátum aláírását követően nem sokkal, még 1920 júniusában az irredenta szervezeteket egységbefogó Védő Ligák Szövetségének elnöke, vitéz Urmánczy Nándor pályázatot hirdetett egy legfeljebb 20 szóból álló nemzeti fohász, valamint egy legfeljebb 10 szóból álló nemzeti jelmondat megalkotására. A cél az volt, hogy legyen egy-egy (viszonylag) hosszabb és rövidebb, tömör, de csattanós mondás, amelyek kifejezik az elcsatolt

országrészek visszaszerzésére irányuló jogos nemzeti törekvést. A felhívásra több száz (!) pályázat érkezett be. A Rákosi Jenő vezette bírálóbizottság összetétele és mentalitása biztosította a teljesen objektív értékelést, illetve rangsor kialakítását. A jelmondatra kiírt pályázatot Bessenyei Szabó Mihály nyugalmazott főispán nyerte meg „Csonka-Magyarország nem ország, egész Magyarország mennyország” pályaművével. A nemzeti fohászra érkezett javaslatok közül a bizottság a legjobbnak Papp-Váry Elemérné (született Sziklay Szeréna; Jánok, 1881. április 18.) „A Felvidék egy elszakadt leánya” jellegű 15 versszakos költeményének kezdő, egyben záró versszakát ítélte a legjobbnak, s minősítette egyben Magyar (Nemzeti) Hitvallássá: „Hiszek egy Istenben, Hiszek egy hazában, Hiszek egy isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország föltámadásában. Ámen.” (Szeréna asszony az eredeti kéziratban „ö” és nem „e” betűvel írta le a „föltámadás” szót.). A Hiszekegy oly gyorsan vált általánosan ismertté és népszerűvé, hogy a Védő Ligák Szövetsége újabb pályázatot írt ki, mégpedig a Hitvallás megzenésítésére. 1921-től ennek eredményeként a Szabados Béla zeneművészeti főiskolai tanár által megzenésített változat is közismertté vált. Sziklay Szeréna a Rozsnyói Leánynevelő Intézetben tanult, majd valamikor a századforduló táján ismerkedett meg későbbi férjével, Papp-Váry Elemérrel, a kassai laktanyában szolgáló daliás katonatiszttel, akivel hamar egymásba is szerettek. Sziklayék 1912 körül telepedtek le Budapesten, mivel a férj – immáron ezredesi rangban – vezető beosztásba került a Ludovika Akadémián. Papp-Váry Elemérné még megélte alkotásának viharos gyorsaságú elterjedését. 1923. november 15-én Budapesten lelke megtért Teremtőjéhez. Talán egyszer ő is megkapja azt az elismerést, amelyet 2007. július 29-én az abádszalóki születésű Kovács Pál gyalogos, a Nagy Háború első hősi halottja: őt a Vitézi Szék posztumusz vitézzé avatta.

Lófő Rátfai Emese Judit

Könyvajánló

Scolar kiadó – A XX. század a háborúk százada volt. Nem élt a korszakban olyan nemzedék, mely ne tapasztalta volna meg a véres harcok következményeit: a lövészárkokat, a bombázásokat, a gáztámadásokat, az örökös félelmet - és a nagyapák, apák, hitvesek, gyermekek halálát. A sorban az első a „Nagy Háború” volt, amely lángba borítva az egész világot újrajazolta Európa térképét: többek között Magyarországot is.

Nagyhatalmak estek szét, ősi dinasztiák hullottak a porba, miközben új államok születtek. Az első világháború hadszínterein magyar bakák küzdöttek hazájukért, az Osztrák-Magyar Monarchia fennmaradásáért és a történelmi Magyarország léteért. Könyvünk számos korabeli fotó, plakát és korábban nem publikált áttekintő térkép segítségével mutatja be Magyarországot 1914 és 1920, azaz a háború kitörése és a trianoni békediktátum aláírása közötti időszakot. Megmutatja, mi történt a háborús évektől a tanácsköztársaság időszakán keresztül a trianoni szerződésig. *(Libri ajánló)*

A Trianonig vezető úton éles küzdelem folyt konzervatívok és liberálisok között a haza és a haladás ügyéért. Tisza István a Szabadgondolkodás című munkájában ezt írja: „Nekünk a gondolkodás szabadságát a ‚szabadgondolkodók’ ellen kell megvédenünk. A léleknek azt az igazi szabadságát, amely minden ember számára biztosítja az igazság kereséséhez való jogot és megbecsül az igazság felé törekvő minden becsületes munkálkodást, amely megérteni, tárgyilagosan értékelni kívánó jóakarattal fogadja az emberi elme minden őszinte törekvését, amely nem divatos áramlatok, nem közhelyek szerint ítél, de tért enged minden komoly értékkel bíró szellemi irányzatnak s az ellentétes áramlatok szabad mérkőzésétől várja haladásunkat, a felvilágosodást.» A szabadgondolkodás szó helyébe tegyük a globalizmust, s máris megelevenednek a sorok – s a stílustól eltekintve – akár ma, 2020-ban is írhatták volna.

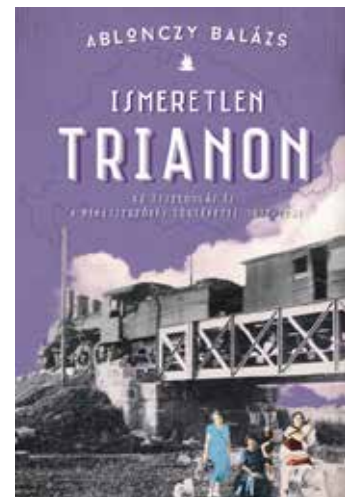

„Hosszú évtizedek alatt a felvidéki magyarság, de még inkább a szlovákság döntő része kitörölte emlékezetéből a múltat. Generációk nőttek fel anélkül, hogy bármit is tudjanak az 1919-es pozsonyi és zselízi sortűzről, a komáromi vérengzésről és a számtalan egyéb atrocitásról, amelyet a cseh légiók elkövettek a Felvidéken. Ez a könyv hiánypótló.” (Falath Zsuzsanna, Pozsony)

„Égető hiányt tölt be ez a nem akármilyen könyv! Gyulai György és Demkó Attila párhuzamos geostratégiai áttekintést kínál a korról, végre megjelenik az évtizedek óta elhanyagolt katonai szemlélet a nagyon nagy részben katonai szükségszerűségek mentén eldöntött eseménysor tárgyalásában. Letehetetlen, mint Demkó korábbi könyve, a Máglyatűz.” *(Vágó Bálint, Nagykovács)*

Ablonczy Balázs új, összefoglaló kötete rendhagyó módon nem politika- és diplomáciatörténeti sémákat követ, hanem az eseményeket új megvilágításba helyezve elsősorban a társadalom egyes csoportjainak tapasztalataira fókuszál. Azt igyekszik bemutatni, hogy milyen volt valójában a békeszerződés: miként élték meg a történelmi Magyarország lakói a háborús összeomlás, a forradalmak, az ellenforradalom és Trianon időszakát, és milyen összefüggések tárthatók fel a nagypolitikai döntések és dilemmák, illetve a magyar társadalom mindennapi tapasztalatai között.

Bernátsky Ferenc-Kovács Ferenc: Hódmezővásárhely Trianon emlékalbuma
A kiadvány a Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ és a Hősi Emlékművek Ápolásáért Alapítvány közös kiadásában jelent meg a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulója alkalmából.

230 évvel ezelőtt született KÖLCSEY FERENC

(Szódemeter, 1790. augusztus 8. – Szatmárcseke, 1838. augusztus 24.) magyar költő, politikus, nyelvújító, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, a Kisfaludy Társaság alapító tagja, a nemzeti himnusz költője.

HIMNUSZUNKRÓL:

A jelenlegi magyar útlevelekben kétféleképpen is megjelenik a himnusz: a műanyag adatlapon dombornyomással látható a kézirat szövegének részlete, az útlevél lapjain pedig UV-fény alatt látszanak a zenemű kottái.

1903-ban az Országgyűlés elismerte a magyar himnusznak a hivatalosságát, amikor elfogadott egy két paragrafusból álló törvényjavaslatot „Az egységes magyar nemzet himnuszaról.”

Ennek 1.§ szerint:

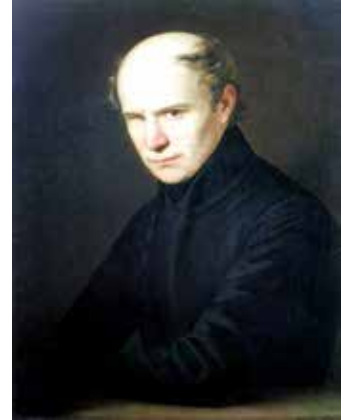
„Kölcsey Himnusza az egységes magyar nemzet himnuszává nyilvánítottatik”, a

2.§ pedig meghatározta, hogy a törvény

1903. augusztus 20-tól lép hatályba. Ezt a törvényjavaslatot azonban

I. Ferenc József magyar király nem szentesítette,

így hatályba sem lépett. A Magyar Köztársaság alkotmányába csak 1989-ben került be hivatalosan.

(Wikipédia)

OLVASÓI LEVELEK

Várjuk olvasóink témáit, véleményét, írásait továbbra is.

„Minden nemzetnek főkinca a nyelve. Bármit elveszthet, visszaszerezheti, de ha a nyelvét elveszti, Isten se adja vissza többé.

Aki a jó magyar szót elhagyja az idegenért, akinek a korcs magyar szó nem fáj, HAZAÁRULÓ!” (Gárdonyi Géza, 1863 – 1922)

Két olvasónk anyanyelv-témakörben érkezett leveléből idézünk:

Tisztelet a mai magyar ifjuságnak, tisztelet a tanároknak!

Az anyanyelvünkre büszke tanáraink jutnak eszembe nagyon sokszor. Gyönyörűen beszéltek, gazdag szókincssel, s ezt tőlünk, diákoktól is megkövetelték. Amikorra az iskolát befejeztük, éreztük, tudtuk, hogy beszédünk csiszolódott, szebbé vált. Az iskolában nem hallottunk indulatos szavakat. A tanárok tisztelték a diákokat, a diákok tisztelték a tanárokat, felnéztünk rájuk. Fegyelem és követelményrendszer volt. Tiszteltük a szüleinket, s a felnőtteket, általában. Jó lenne, ha az iskolákban ugyanígy megkövetelnék a szép és tiszta beszédet, az indulatszavak mellőzését. S még valami: mi nagyon sok memoriterrel küzdöttünk meg, amelyek most is a fejekben vannak. Ezzel pedig nem vagyok egyedül a korosztályomban. Ha több gyönyörű verset kellene kívülről megtanulniuk, mindenképp hasznukra válna.

(Levélírónk nyugdíjas tanár)

Aggódva a magyar nyelvért is

A számítógépek egyre nagyobb helyet foglalnak el az életünkben, a mindennapjaink részévé váltak. Nem beszélgetünk, nem keressük a társaságot, elintézzük egy-egy sms-el, v.(vagy) e-maillal, vagy a facebookon „társalgunk:” posztolunk, like-olunk, megosztunk, s elmondhatjuk, mennyi-mennyi ismerősünk van, aki minket „bejelöl.” Igen szomorú ez a folyamat, szinte sükketté-vakká tesz bennünket magára az életre. Nem vesszük észre, hogy tulajdonképpen egyedül vagyunk egy virtuális világban. Ismerősök, barátok nélkül, talán még egy ideig a családban. Itt is félő, hogy a kommunikáció, a beszélgetés elmarad, mert „kütyüzik” apa és anya, a gyerekek mindenkor és minden pillanatban. Nem osztják meg egymással az élményeket szóban és érzelmekkel, hanem „gépnyelven” makogva-pötyögve angolt rövidítve „kommunikálnak,” s meglegedetten dőlnek hátra egy-egy „csetelés” után, milyen jól kibeszélgettük magunkat. Felhívnam a figyelmet a könyvekre, a dalokra, melyeket szinte feledünk máris. S a találkozások, a személyes együttlétek varázsára, a hangulatokra, érzelmekre, s a magyar nyelv szépségére, felfedezésre váró titkaira!

(Levélírónk többszörös nagymama, nyugdíjas)

***Sajnos, napjainkban is együtt kell élnünk egy járvánnyal...
Nincs új a nap alatt! - Középkor, a járványok elleni védekezés;
szigorú rendelkezések!***

*A Boldogkőváraljai önkormányzat honlapján egy nagy járvány után 671 évvel, megidézik az egykori egészségügyi előírásokat: **JÁRVÁNYÜGYI SZABÁLYOK, ÉRVÉNYES LÁTOGATÁSI REND***

- 1. Jóságú idegen a főkapun bebocsáttassék, ellenben ki a falakat meghágja, megpálcáztassék és tömlőbe vetessék!*
- 2. Messzi vándor a pestisdoktor által alaposan megvizsgáltassék, királyi passzusa felmutattassék, a kapupénz annak rendje, s módja szerint beszedessék!*
- 3. Kórságra gyanús atyafi a várkapun be ne engedessék, ám elbocsátás előtt tömjénfüsttel fertőtlenítsessék! Ennek betartásáért a strázsák fejükkal felelnek!*
- 4. Várfalakon belül egymástól tisztes távolság tartassék! Az engedetlenekre három botütés méressék, a makacskodókat az árokba vessék!*
- 5. Az árnyékszék és a járások mocsoktól, szeméttől minden órában megtisztíttassék, a tyúksz@r mézporral beszórassék!*
- 6. Hajnalhasadtán a várnép tartozik kezet és arcot mosni borral, vagy rózsacettel, végül az egész testét megtisztítani szivaccsal!*
- 7. **A várnép köteles naponta háromszor egy kupicával gönci barack nektáriumot fogyasztani, ennek betartását a pestisdoktor személyesen tartozik felügyelni!***
- 8. Ha valakit engedetlenségért meg kell büntetni (kivéve, ha paraszt) előtte a várnak kapitánya vagy az úrnő értesítsék!*

Kelt a nagy pestisjárvány idején, az Úr 1349. esztendejében, Szent György havának utolsó napján, Boldogkő várában

PETÍCIÓ AZ EU. PARLAMENTJE RÉSZÉRE BENYÚJTANDÓ KISEBBSÉGI JOGOKÉRT

A **Minority SafePack** vagy **Minority SafePack Initiative** (MSPI), teljes nevén **Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe** (az angol kifejezés magyarul am. *Mentőcsomag a kisebbségek számára – Egymillió aláírás az európai sokszínűségért*) egy **2013-as európai, erdélyi polgári kezdeményezés, melynek célja, hogy a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségvédelem bizonyos területei az európai uniós jog** részei legyenek. A kezdeményezéssel akkor foglalkozik érdemben az Európai Bizottság (EB), ha 2018. április 3-ig összesen több mint egymillió hiteles aláírást sikerül összegyűjteni az Európai Unió (EU) legalább 7 tagállamában. A kezdeményezés sikeresen lezárult és az összegyűjtött aláírások hitelesítése 2018 nyarán megtörtént. Mivel a kezdeményezést csak egy alkalommal lehet benyújtani, így előzetes egyeztetést szerettek volna kérni az EB elnökétől. Mivel az EB elnöke nem kívánt előzetesen egyeztetni a szervezők szándékairól, ezért annak tudatában, hogy az európai parlamenti választásokra hamarosan sor kerül, a kezdeményezést lebonyolító szervezet úgy döntött, hogy a választások után megalakuló új bizottságnak fogják benyújtani az aláírásokat. Ez végül 2020. január 10-én történt meg. Az MSPI alapján kidolgozott törvénykezdeményezési javaslatokat 2020. február 5-én mutatták be az Európai Bizottságnak.

Tartalma

A javaslatcsomag eredetileg összesen **15 intézkedést** ajánlott az Európai Unió számára nyelvi, oktatási, kul-

turális kérdésekben, a regionális politikában, a kisebbségek európai parlamenti jelenlétének kérdésében, a diszkriminációellenesség, a médiaszabályozás és a támogatáspolitikai területén. Végül egy hosszas jogi procedúra után a következő 9 javaslat mellett engedélyezte az Európai Bizottság az aláírásgyűjtést: Egy új EU-s ajánlás megfogalmazása a kulturális és nyelvi sokféleség védelméért és előmozdításáért az EU-ban. Az EU-s támogatási programok módosítása úgy, hogy azok a kis régiókban élő és kisebbségi nyelvet beszélő közösségek számára is elérhetőek legyenek. Nyelvi Sokféleségi Központ létrehozása.

A regionális alapok megtervezésekor vegyék figyelembe a nemzeti kisebbségek helyzetét, illetve a kulturális és nyelvi sokféleség szerepét. A Horizont 2020 program terjedjen ki a nemzeti kisebbségek és a kulturális és nyelvi sokféleség vizsgálatára. Egységes európai szerzői jog létrehozása.

Az állampolgársághoz kapcsolódó jogok kiterjesztése az olyan állam nélküli személyekre és családtagjaikra, akik egész életüket a születésük helyének megfelelő országban élték le.

Az audiovizuális médiaszolgáltatásról szóló EU-s irányelv módosítása úgy, hogy a nemzeti kisebbségek által lakott régiókban biztosítsa a más tagállamból sugárzott tartalmak szabad vételét.

A kisebbségi közösségeket és kultúrájukat támogató te-

vékenységek tömbösített felmentése az Európai Bizottság felé történő ama értesítési kötelezettség alól, ami a regionális vagy tagállami segély és a segélyekre vonatkozó tagállami szabályzat összeférhetőségéről szól.

Története

2011-ben az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója (angolul *Federal Union of European Nationalities*, FUEN), a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ), a Dél-Tiroli Néppárt (németül *Südtiroler Volkspartei*, SVP) és az Európai Nemzetek Ifjúsága (*Youth of European Nationalities*) közösen egy kisebbségvédelmi európai kezdeményezést indítottak. Egy év alatt összegyűlt a szükséges egymillió aláírás. A 2013. július 16-án benyújtott európai kezdeményezés bejegyzését az Európai Bizottság (EB) 2013. szeptember 13-án elutasította, mert úgy ítélte meg, hogy a javasolt szabályozás nem tartozik jogalkotási hatáskörébe, azt tagállami szinten kell megvalósítani. A bizottság elismerte, hogy a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak a tiszteletben tartása az unió egyik értéke, de hozzátette, sem az EU szerződése, sem az EU működési szerződése nem nyújt törvényes alapot a kisebbségekhez tartozó személyekkel kapcsolatos jogalkotáshoz. Az RMDSZ szerint az EB politikai döntést hozott.

A FUEN 2013. november 25-én megtámadta az elutasító döntést az Európai Közösségek Bíróságánál, mert a bizott-

ság nem vette figyelembe a kezdeményezés mellékleteként benyújtott intézkedéscsomagot és azt a védzáradékot sem, amely az intézkedés különböző elemeinek felhasználását teszi lehetővé. 2014-ben Szlovákia és Románia az EB, Magyarország pedig a kezdeményezők oldalán kérte, hogy beléphessen a perbe. A román kormány döntése miatt koalíciós feszültség keletkezett, és Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke lemondott a harmadik Ponta-kormányban betöltött miniszterelnök-helyettesi és miniszteri pozíciójáról. 2017. február 3-i ítéletében a törvényszék megsemmisítette a korábbi határozatot, majd az Európai Bizottság 2017. március 29-én kedvező döntést hozott az európai polgári kezdeményezés részleges bejegyzéséről, mely kilencet tartalmaz az eredeti tizenegy javaslatból. Az aláírások összegyűjtése 2017. május 19-én kezdődött. 2017. június 28-án a **romániai Grindeanu-kormány az Európai Bíróságon pert indított az Európai Bizottság ellen és a Minority SafePack bejegyzését rögzítő határozat megsemmisítését kérte.**

A kezdeményezés szervezői azonban sikeresen összegyűjtötték a megfelelő mennyiségű aláírást a határidő lejára előtt. Kellő mennyiségű aláírás gyűlt össze Magyarországon, Romániában, Szlovákiában, Szlovéniában, Horvátországban, Észtországban, Lettországon, Spanyolországban és Olaszországban is.

(Wikipédia)

A legaljasabb támadófegyver

Senkinek nincs joga az ellenséggel együttműködni háború idején

„Nem lehet túlélni a belső hazaárulást. Az ellenség a határokon kevésbé félelmetes, mert ismert és nyíltan hordja zászlaját. De az árulók határainkon belül mozognak szabadon, az ő ravasz suttogásuk átosan sikárokon, a kormány folyosóin is hallhatók. Az áruló nem néz ki árulónak, ő a nép nyelvén beszél, a nép arcát, érveit viseli, ő az emberi természet alantasságához szól, ami minden ember szívében titkon, mélyen fekszik. Az áruló elrohasztja a nemzet lelkét, titokban, éjjel dolgozik, alattomban aláassa a nemzet pilléreit, fertőzi a politikát, hogy ellenállni sem lehet. A gyilkos nem annyira félelmetes. Az áruló maga a pestisjárvány.” (Cicero, Kr. e. 106.–Kr. e. 43.)

Mit is lehetne ehhez hozzátenni 2000 év elteltével? Annyit mindenesetre, hogy a Homo sapiens, az Isten által kiválasztott megtestesülés egy és ugyanaz bármely korban. Szerencsére az emberek többsége képes tisztán élni az életét, nem engedve az ármánynak. A barát és ellenség együttes világát gyakran vagy – legyünk optimisták – időszakosan megbontja a sehová sem tartozók tábora, az árulók serege. Nyíltan és konspiráltan élhetik meg eltorzult személyiségüket, miközben akár önmagukat is becsapva szolgálnak idegen eszméket, célokat. Vannak, akik elhítetik a sodródókkal, hogy a marginális értékek fontosak.

Amikor egy kisebbségben lévő gazdasági erőtér gátlástalanul tör még nagyobb hatalomra, csak úgy teheti meg,

ha képes emberek sokaságát félrevezetni. A manipuláció sikeresen működik békeidőben, ha nincs krízishelyzet, ha a látótérben még nem bukkant fel nyílt vagy fedett ellenség. Ilyen időszakban nem létezik az árulás fogalma, csak ellenfelek vannak és politikai, gazdasági, ideológiai ütközetek. Mindenki szabadon eldöntheti, hogy kit is támogasson jelenlétével, szavazatával. Persze a szemben állók köreiből megbújhatnak olyanok, akik sanda szándékkal vannak jelen, hogy megfigyeljék és ártsanak az ellenfélnek. Őket – mivel egyébként béke van, és csak politikai csaták dúlnak – kémeknek, beépített ügynököknek nevezzük.

Mi hát akkor a nemzetárulás élettere és sajátos megjelenési formája? Tudvalevő: a társadalom közössége bizonyos szempontból egyéni vélemények összessége. Olyan közös akarat, mely az egyes – időnként eltérő – érdekek szintézisét jelenti. Amennyiben kritikus szintet ér el a vélemények közötti különbség, akkor konfliktus keletkezhet, olyan krízis állhat elő, mely túllép a társadalom belső életterén, és nemzetek összecsapásához vagy globális érdekek harcához vezethet. **Ha egy nemzetet támadnak, a társadalom nem tehet mást, mint összefogni, és védi a hont. Aki viszont az ellenséget segíti válság idején, az nemzetárulónak válik még akkor is, ha saját maga ezt nem így gondolja. Ilyenkor: „Dobó István 1552-ben Eger várának védelmekor Hegedűs hadnagyot kivégeztette, mert kollaborált a törökkel.”**

Háborúban, krízishelyzetben vagy halált hozó vírusok idején eltűnik a másként gondolkodók, kémek, politikai ügynökök fogalma, és marad az áruló mint gyűjtőnév mindazokra, akik saját nemzetük érdekei ellen lépnek föl a válságos időszakban. Példaként vegyük a világban, így az Európában is zajló Covid-19 vírus által gerjesztett, mindenre és mindenkire kiterjedő politikai üzenetet. **Azért háborús helyzet a vírus elleni küzdelem, mert az érintett országok gyakorlatilag hadiállapotot vezettek be. A nemzetek vezetőinek többsége stratégiát felállítva harcol, védekezik a koronavírus okozta negatív következmények elkerüléséért. Miközben léteznek olyanok, akiknek fontosabb dolguk akadt, mint a kór elleni küzdelem.** A brüsszeli politikai elit egy része – amelynek tagjai hosszú ideig csak a szavak szintjén szálltak szembe a fertőző járvánnyal – immáron tíz éve kemény harcot folytat egy számukra sokkal veszélyesebb vírus, az „orbánizmus” ellen.

Az Orbán-kormány politikája, döntései nem obstrukciói a fősodratú akaratsnak, hanem alternatívái azoknak. Ebből következően bizonyíték arra, hogy a globális érdekkör jövőképe van alternatívája, ráadásul az átlagember érdekeit jobban képes érvényre juttatni. Bizonyíték erre, hogy Magyarország kellő pénzügyi tartalékkal rendelkezve képes kríziskezelt gazdasági stratégiát életbe léptetni. Olyan „vírus” ez, amely fertőző, hiszen egyre többen ismerik fel szerte Európában alternatív lehetőségként mindazt, amit az Orbán-kabinet épített fel az elmúlt évtizedben. **Nem meglepő, ha a globalizmus hívei pénzt, paripát bevetve akcióznak azért, hogy minél gyorsabban eltűnjön a magyar „vírus” az unióból.**

Az „orbánizmus” elleni háborújukat az elmúlt napokban még nyíltabban hirdették meg. Sikerült megszólaltatniuk olyan globalistákat, hogy ítélkezzenek Magyarország fölött, akik látható módon a tények ismerete nélkül minősítenek. Emellett nem riadtak vissza attól, hogy hadrendbe állítsák a politikai harceszközök közül a legaljasabb támadófegyvert, **a hazaárulók seregét.** Hiszen – mondja a logika – háborúban az ellenséggel kollaborálók ideológiai, gazdasági, egyéni érdektől függetlenül árulók. Ugyanakkor ebben az élet-

helyzetben a magyar kormány nem lehet árulója – gyakran éri ez a vád az Orbán-kabinetet – az Európai Uniónak, hiszen nyílt támadás érte, amit a brüsszeli adminisztráció indított kormányunk ellen.

Mégis szembesülünk azzal az elszomorító helyzettel, hogy vannak olyan magyar politikusok itthon és külföldön, akik – a valóság tökéletes ismeretében – az ellenség szólamaival kitörő lelkesedéssel visszhangoznak: „Az Orbán-vezetés elárulja az uniós értékeket, szembemegy a közösség akaratával, és ezért az árulók szégyenpadjára kell ültetni a magyar kormányt támogató tudatlannokkal – a magyar társadalom többségével – egyetemben.” Érdekes és furcsa távlatokat sugalló mondatok, hisz az emberiség történetében ritkán fordult elő, hogy a valódi árulók árulózzanak. **Az elmúlt századok bizonyították az egykori monarchiák periodikus létezését, de egyben el-sorvadásuk szükségszerűségét is, figyelmeztetve, hogy a jövőben is a nemzeti létforma lesz mindennek az alapja.** Ráadásul azért sincs könnyű helyzetben a koronavírus megfékezéséért dolgozó Fidesz–KDNP-kormányzat, mert egyre érzékelhetőbb módon belső árulói is gyengítik hatékonyságát. Már évek óta – amit felerősített az októberi önkormányzati választás kudarca – megfigyelhető, hogy a pusztítani akaró külső erők és magyarországi segítői „belülről” is intenzív támogatást kapnak. **A megelőző korokban a hazájuk ellen fordulókat csöndben megbújtak, és onnan lődözték gyilkos nyilaikat. Ahogy Cicero mondta 2000 évvel ezelőtt: „Az áruló nem néz ki árulónak, ő a nép nyelvén beszél, a nép arcát, érveit viseli, ő az emberi természet alantasságához szól.”** Napjainkban viszont úgy tűnik, ebben paradigmaváltás történt, mivel bárki, válságos időszakban is, büntetlenül lázíthat és destruálhat. Félreértés ne essék, mindenki joga, hogy más ideológiát és véleményt képviseljen, mint a regnáló kormány. **Annak sincs akadálya, hogy a választások idején a saját jelöltjét támogassa. De senkinek nincs joga az ellenséggel együttműködni háború idején!** A szerző titkosszolgálati szakértő

Magyar Nemzet, 2020. április 24.

Érdekes Értelmező

Politika: Minden politika. A politika szó a görög polisz kifejezésből ered, azt jelenti: foglalkozunk a társadalommal. Jól politizálni: erénygyakorlás. Rosszul politizálni: esendőség, számárság. Tudatosan rosszul politizálni: bűn. Nem választani, nem politizálni, azaz mulasztani: halálos bűn.

Legújabb: A politikai korrektség (angolul political correctness, PC vagy pész): Amikor valaki úgy fogalmaz és viselkedik, hogy közben igyekszik elkerülni, hogy megsértsen, megbántson másokat, legyen az akár egy másik személy, vagy akár egy vallási, kulturális, etnikai vagy egyéb közösség. Az amerikai politikai baloldal olyan nyelvhasználatot javasolt, ill. írt elő, amely a vallási és nemi hovatartozástól függetlenül semleges, azaz nem kizáró, hanem magába foglaló. A politikai korrektség nyelvészeti alkalmazása összefüggésbe hozható az eufemiz-

mussal (eu „jól” phémi „beszél”). A politikai korrektség a világ legszomorúbb „vallásává” nőtte ki magát. A politikai korrektség valaha volt igyekezete, hogy igazságosabb módon gondolja újra a társadalmat, mára szó szerint ámokfutó, rossz vallás lett belőle. **Ez az ún. szájzár-beszéd eluralta a sajtót. Ezt várják el már a nemzetközi politikában is! Ez lett mára a „módi”.**

A cancel culture, azaz kultúra-törlés: Azt a jelenséget írja le, amikor valakit a társadalmi vagy szakmai közössége kiutasít, kiközösít soraiból az illető valamely megkérdőjelezhető, bántó megnyilvánulása vagy tette miatt. **Ez történhet hiperintenzív közösségimédia-gyűlölethullám formájában vagy a fizikai valóságban megvalósított bojkott formájában egyaránt.** (A cancel culture az irgalom antitézise, kéz a kézben jár a polkorrektséggel.)

„Ha nem beszélsz azzal, akivel pedig szót lehetne érteni, veszni hagytl egy embert. Ha pedig beszélsz azzal, akivel nem lehet szót érteni, elvesztegetted szavaidat. Az okos ember sem az embereket nem hagyja veszni, sem a szavait nem vesztegeti el.”
(Konfuciusz)

**A „vitéz” előnév jogszerűen használható
Az Alkotmánybíróság 2011. október 24-25-i teljes
ülésének napirendje és annak összefoglalója**

Az Alkotmánybíróság elutasította az egyes címek és rangok megszüntetéséről szóló 1947. évi IV. törvény 3. § (1) és (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésének és az 54. § (1) bekezdésének sérelmére alapított – indítványt. Az indítványozó szerint a nemesi előnév (nemesi cím) használatának

általános érvényű, differenciálatlan törvényi tiltása sérti a jogbiztonság követelményét, valamint az emberi méltósághoz való jogot is. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jogból levezetett, a saját név viseléséhez fűződő alkotmányos alapjognak a tartalmát a támadott jogszabályi rendelkezés nem sérti. A törvény a nemesi rangok megszüntetéséről, illetve a címek viselésére adott engedélyek hatályvesztéséről rendelkezik, amely elsősorban anyakönyvi, állami nyilvántartási célzatú. A törvény nyomán a nemesi címeknek és rangoknak a magánérintkezésben a mellőzése elvárt, de a használata nem tilalmazott. A határozathoz Dienes-Oehm Egon és Pokol Béla alkotmánybírók párhuzamos indokolást csatoltak. Ez alapján a „vitéz” előnév is jogszerűen használható a napi életben!

Regélő Kincsek

REGÉLŐ KINCSEK termékcsalád:

REGÉLŐ Lélekből jövő Jövő Évkönyv (B/5 mérethben), REGÉLŐ Falinaptár (A/2 mérethben)
REGÉLŐ Népviseletes Színező, REGÉLŐ Népviseletes Magyar Kártya
ROVÁS betűteszta 8 tojásos és durum

Regélő Kincsek 2021-es, (2022-es) kínálata megrendelhető telefonon + 36 30 594 1405
e-mailben: regelokincsek@gmail.com, regelofolvoirat@gmail.com

„Tisztelet az elődöknek, a kutatóknak, keresőknek, akik áldozatos munkájukkal összegyűjtötték könyveikben a régit, az égit, segítséget adva a mindig újjászülető utókornak.”
„Tisztelet a falusi, pusztai ősöknek, az őrzőknek, akik a pusztítás ellenére megőrizték viseletükben, énekeikben, dalaikban, meséikben a magyar igazat, ősvallásunk titkait.”
S nekünk ma élő utódoknak ugyanez a feladatunk. Egészen egyszerűen azért, mert nem foszthatjuk meg a még ezután megszületőket ennek a kincsnek a birtoklásától.
József Attila szavaival élve: „ez a mi munkánk; és nem is kevés.”

Jelenczki István

NEM, NEM, SOHA I-IV.

Isten az igaz ügyet nem hagyja el című, Trianonról szóló dokumentumfilmjének DVD-je megrendelhető.

Zseni Annamária: +36-30-250-64-84

OLVASSUK!

A Történelmi Vitézi Rend Pest Törzsszékeének on-line, havonként megjelenő irodalmi összeállítsa: KARD ÉS LANT
Elérhető: a TVR. levelezőlistáján is.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

925 éve, 1095. július 29-én hunyt el I. Szent László király. Nevéhez fűződik a magántulajdon védelmének megszilárdítása, Horvátország elfoglalása (1091) és az első magyar szentek avatása. Őt magát is szentté avatták 1192-ben.

750 éve, 1270. május 3-án elhunyt IV. Béla (1206–1270) magyar király (1235–1270), Árpád-házi uralkodó. Nevéhez fűződik a kunok betelepítése, uralkodása idején belviszály és háborúk sújtották az országot, illetve 1241–1242-ben bekövetkezett a tatárjárás. A történeti hagyomány a „második honalapítónak” is nevezi újjáépítő munkássága folytán.

750 éve, 1270. január 18-án elhunyt Árpád-házi Szent Margit (1242–1270) IV. Béla magyar király és Laszkarisz Mária bizánci császári hercegnő leánya, Árpád-házi Szent Erzsébet unokahúga, Árpád-házi Boldog Erzsébet nagynénje, akiről a Margit-sziget a nevét kapta.

530 éve, 1490. április 6-án hunyt el I. (Hunyadi) Mátyás magyar király.

400 évvel ezelőtt született: Zrínyi Miklós, gróf (horvátul: Nikola Zrinski, Csáktornya, 1620. május 3. – Zrínyifalva, 1664. november 18.) horvát bán, Zala és Somogy vármegyék örökös főispánja, nagybirtokos főnemes, költő, hadvezér és politikus, hadtudós. Az Oszmán Birodalom elleni harcot összefogással, nemzeti párt szervezésével kívánta elérni. 1663–64-ben nagy hadi sikereket aratott, azonban a bécsi udvar veszni hagyta sikereit és békét kötött a szultánnal. Zrínyi bizalma ekkor megrendült a Habsburgok iránt. Politikai fellépését 1664-ben, egy Csáktornya melletti vadászon bekövetkezett váratlan halála megakadályozta. Főbb művei: Mátyás király életéről való elmélkedések, Szigeti veszedelem, Az török áfium ellen való orvosság. Jelmondata: Sors bona, nihil aliud (Jó szerencse, semmi más.) **2020: ZRÍNYI-ÉV.** (Wikip.)

400 éve, 1620. augusztus 25-én Bethlen Gábornak a beszercebányai országgyűlés magyar királlyá választotta, egyben kimondták a Habsburg-ház trónfosztását. (Már ekkor!!)

330 évvel ezelőtt hunyt el apanagyfalvi I. Apafi Mihály (Ebesfalva, 1632. november 3. – Fogaras, 1690. április 15.) erdélyi fejedelem 1661-től haláláig. II. Apafi Mihály apja.

215 évvel ezelőtt hunyt el Csokonai Vitéz Mihály (Debrecen, 1773. november 17. – Debrecen, 1805. január 28.) a magyar felvilágosodás kori irodalom egyik legjelentősebb költője. Tanárai a jövő tudósaként emlegették, „poeta doctusnak” és „poeta natusnak” is nevezték.

200 éve hunyt el sárvár-felsővidéki gróf Széchenyi Ferenc de Paola György (Fertőszéplak, 1754. ápr. 28. – Bécs, 1820. dec. 13.) államférfi, könyvtár- és múzeumalapító, Somogy vármegye főispánja, királyi főkamarásmester, aranygyapjas lovag, királyi küldött és biztos, helyettes országbíró, nagybirtokos, a Magyar Nemzeti Múzeumnak és könyvtárának alapítója. Széchenyi István édesapja.

200 évvel ezelőtt született a szabadságharc egyik legitalabbb tábornoka, Klapka György, 1820. április 6-án, Temesvárott. Honvédtábornok, helyettes hadügyminiszter. A komáromi vár védője. Megállapodások a vár átadásának feltételeiről: Külső támogatás nélkül maradvatárgyalásokba bocsátkozott a vár feladásáról. Engedményeket szeretett volna kapni az ország jövőjével és a már fogságba esettek sorsával kapcsolatban is, azonban ezt nem sikerült elérnie. 1849. szeptember 1-jén kezdődtek meg a meghódolásra vonatkozó alkudozások. A komáromi őrség 11 pontban állapította meg a feltételeit. Az alkupontok elfogadását osztrák részről megnehezítette az, hogy azoknak az első pontjai az egész országra kiterjedő feltételeket szabtak, pl: *Adassék általános közbocsánat az országnak s az összes magyar hadseregnek, a magyar bankjegyek értékesíttessenek s mindazon hazafiak, kik külföldre akarnak utazni, útlevelel láttassanak el.* Amikor ezeket a feltételeket nem sikerült érvényben tartani, akkor kötötték meg a kapituláció szerződését, 1849. szeptember 27-én Haynau hadiszállásán, a Komáromtól félmérföldnyire fekvő Pusztá-Herkályon. **A megkötött szerződés értelmében a helyőrség tagjai minden későbbi üldözéstől mentesítő papírt (menlevelet, németül Geleitscheint) kaptak. A feltételek szerint 1849. október 2-án kezdődött meg a tényleges kapituláció végrehajtása.**

195 évvel ezelőtt, 1825. november 3-án Felsőbüki Nagy Pál különösen gyújtó hatású beszédet mondott, amelyben hevesen kikelt azon elkorcsosodó főurak ellen, akik elhanyagolják nemzetünk és nyelvünk érdekeit. Ezután tette

meg sorsfordító, emlékeztető felajánlását gróf Széchenyi István aki, bár a felsőtáblához tartozott, ekkor éppen az alsóházi követek ülésén foglalt helyet. Széchenyi váratlanul szót kért, felszólalásában felajánlotta birtokainak egyévi jövedelmét, 60 000 forintot egy Magyar Tudós Társaság megalapítására. Leírhatatlan örömmel és meghatótsággal fogadták e kijelentését, s utána

egymásután keltek fel és tették meg ajánlatukat. A társaság létrehozását más főnemesek is jelentős összegekkel támogatták, sőt volt, aki jelentősebb összeggel: Sina Simon (80 000), herceg Batthyány Fülöp (50 000), gróf Károlyi György (40 000 forintokkal) és még többen...

A Magyar Tudományos Akadémia címer-allegóriája. Johann Nepomuk Ender festménye, Széchenyi István megrendelésére készült, 1831-ben.

A címet Széchenyi István tervezte, a nőalak a feleségének képmása: „Önre gondoltam, amikor a festmény eszméje bennem megfogamzott. Önnek kell az öreg szittyát, akit a sas ábrázol, a sötétségből kivezetni.” Seilern-Anspang Crescence idealizált képmása, jelképe lett a magyar reformkor legfontosabb intézményének. Az allegorikus kép előterében, antik festői viseletben, szelíd, nemes arcvonásokkal áll a műveltség istenasszonya, jobb karjával a magasba nyújtva a művelődés kimeríthetetlen kelyhét, amely felé a nemzet, hatalmas sas képében, kiterjesztett szárnyakkal közeledik. Az istennő bal karjával pajzsra támaszkodik, amelynek közepét Magyarország címere foglalja el. /.../A kép alatt az Akadémia jelszava olvasható: Borúra derű. 1831. A kép eredetijét, annak tulajdonosa Széchenyi István, 1834-ben az Akadémiának ajándékozta, amelynek az ma is a birtokában van. **2003-tól a magyar tudomány napja november 3.**

190 évvel ezelőtt hunyt el Katona József (Kecskemét, 1791. november 11. – Kecskemét, 1830. április 16.) főügyész, költő, a magyar drámairodalom kiemelkedő alakja. (Bánk bán, 1815; végleges változat 1819.)

170 éve, 1850. április 21-én hunyt el ifjabb báró Wesselényi Miklós, az országgyűlési főrendiház vezéregyénisége, a Magyar Tudományos Akadémia igazgatósági és tiszteletbeli tagja, az 1838-as pesti árvíz árvízi hajója.

160 évvel ezelőtt hunyt el a Legnagyobb Magyar, gróf sárvárfelsővidéki Széchenyi István (Bécs, 1791. szeptember 21. – Döbling, 1860. április 8.) politikus, valóságos belső titkos tanácsos, császári és királyi kamarás, író, polihisztor, közigazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere, a modern Magyarország egyik megteremtője. A magyar politika egyik legkiemelkedőbb és legjelentősebb alakja, akinek nevéhez a magyar gazdaság, a közlekedés, a külpolitika és a sport területén végrehajtott reformok fűződnek.

„Egy nemzet gyásza nemcsak leverő: / Nép, mely dicsőt, magasztost így magasztal, / Van élni abban hit, jog és erő!” / Arany János: Széchenyi emlékezete, 1860.

145 évvel ezelőtt született gróf thumburgi Klebelsberg Kuno (Kuno Imre Aurél Ferenc) (Magyarpécska, Arad vármegye, 1875. november 13. – Budapest, 1932. október 11.) magyar jogász, országgyűlési képviselő, művelődéspolitikus, kis ideig (1921–1922) belügy-, majd közel 10 évig (1922–1931) vallás- és közoktatásügyi

miniszter. 1917-től 1932-ig a Magyar Történelmi Társulat elnöke. Az egységes jogosítású, de háromágúvá tagolt középiskola-rendszer megteremtése (1924), a polgári iskola önálló középfokú iskolaként való törvényesítése (1924), a középfokú lányoktatás reformja (1926), a tanárképzés reformja (1924) jellemezte. 3 év alatt 5000 tanyai tanterem épült Magyarországon. 1922-ben létrehozta az Országos Magyar Gyűjteményegyetemet és annak tanácsát. Pécsen, Szegeden, Debrecenben egyetemi építkezéseket indított, és megteremtette a felsőoktatás korszerű keretlehetőségeit. Külföldön Collegium Hungaricumokat (CH) hozott létre a tudósutánpótlás biztosítására, éppúgy, mint az egyéb külföldi ösztöndíjak rendszerét. minden fiatal tehetséget számontartott, pl. 1930-ban ő hívta haza Szent-Györgyi Albertet (C-vitamin!) Cambridge-ből és kinevezte a szegedi Orvos Vegytani Intézet vezetőjének.

145 évvel ezelőtt született pusztiferencszállási Huszka Jenő (Szeged, 1875. április 24. – Budapest, 1960. február 2.) zeneszerző. Az 1902. december 20-án bemutatott Bob herceg hatalmas siker: az első magyar operett, amelyet külföldön is műsorra tűztek. (továbbiakból: Gül baba, Mária főhadnagy, Lili bárónő, filmek, pl.: Gábor diák, Zenélő malom, stb.) **A világhírű operett – magyar „találmány”, nemzeti érték, kulturális örökség: Magyar Hungaricum, első képviselője Huszka Jenő.**

125 évvel ezelőtt hunyt el irinyi Irinyi János (Albis, Partium, 1817. május 18.– Vértes, 1895. december 17.) magyar vegyész, a zajtalan és robbanásmentes gyufa feltalálója, Irinyi József bátyja (aki hírlapíró, műfordító, országgyűlési képviselő volt).

125 évvel ezelőtt született Somogyváry Gyula 1895. április 21-én Fülesen (ma Ausztria), magyar író, újságíró. Főbb művei: Gyűjtogatás (1928), A fejedelem stafétája, A Rajna ködbe vész (1935), És Mihály harcolt 1942, És mégis élünk 1936, Virrasztó a ködben (versek) 1938, Vitéz Somogyváry Gyula versei 1940, A város meg a sárkány 1939, A pirossapkás kislány 1941, hadtest hű marad 1942, Kalendárium 1943. Katonacsillag megfordul 1944, A vihar a levelet... 1947, A Tűzszlop 1947, Ne sárgulj fűzfa, Virágzik a mandula, stb. A 20-as és 30-as években népszerű regényeket, színműveket írt. A II. világháború alatt náciellenes kijelentéseket tett, ezért 1944-ben a mauthauseni koncentrációs táborba hurcolták. Életben maradt, de hiába tért haza, a kommunista diktatúrába nem tudott belesimulni. 1950-ben az ÁVO Kistarcsára internálta, majd 1953-ban „máig tisztázatlan körülmények között” elhunyt (megkínózták, agyonverték). A rendszerváltás után művei ismét népszerűek lettek, több újrakiadást is megértek. Vitéz Somogyváry Gyula 1953. február 12-én hunyt el Budapest mellett, 57 éves korában.

120 éve, 1900. április 11-én született Márai Sándor magyar költő, újságíró, író.

120 éve született Fekete István író. (Gölle, 1900. január 25. – Budapest, 1970. június 23.) író, számos ifjúsági könyv és állattörténet írója. Jókai mellett minden idők legolvasottabb magyar írója. 2002 decemberéig legalább 8 700 000 példányban adták ki műveit magyar nyelven. **Külföldön 10 nyelven, 12 országban, 45 kiadásban jelentek meg könyvei:** Tüskevár, Hajnal Badányban, Öreg utakon, Tarka rét, Téli berek, 21 nap, Tíz szál gyertya, Csi, Vuk, Kele, Bogács, A koppányi aga testamentuma, stb. írója) A kommunista időkben meghurcolták, bebörtönözték, megkínózták. Könyveit nem adhatták ki, feledésbe merült munkássága, s csak az utóbbi évtizedekben kerültek vissza könyvei a könyvesboltokba – rögtön óriási olvasótáborral! Műveiből több film is készült.

100 évvel ezelőtt - Szent II. János Pál Pápa születésének (1920. május 18.) 100. évfordulója alkalmából a Krakótól 50 kilométerre fekvő Wadowice városában, a Koscielna utca 7. szám alatt található egykori szülőházában berendezett emlékmúzeum a teljes állandó kiállítási anyagát elérhetővé tette online formában:
<https://mpembed.com/show/?m=V1PiCcDqSQW&mpu=534&play=1>

100 éve, 1920. június 4-én írták alá a trianoni békeszerződést.

100 éve választották kormányzóvá Horthy Miklóst. „A magyar Nemzetgyűlés 1920. február 28-án elfogadta az 1920. évi I. törvényt, mely kimondta, hogy „az államfői teendők ideiglenes ellátására a magyar állampolgárok közül titkos szavazással kormányzót választ.” A törvény elfogadása lehetővé tette, hogy 1920. március 1-jén a Nemzetgyűlés szavazhasson a kormányzó személyéről. Az eredmény Horthy elsőpró sikerét hozta: 141 szavazatból 131-et kapott, 7 szavazatot Apponyi mellett adtak le, két további jelölt egy-egy szavazatot kapott és volt egy üresen leadott szavazólap is.”

(Magyar Nemzet V. 27, online)

100 éve, 1920. szeptember 1-jén Horthy Miklós kormányzó megalapította a Vitézi Rendet.

100 évvel ezelőtt avatták fel a Szabadság téren az Irredenta szoborcsoportot – A nemzet búcsújáró helyének tervezték. A szoborcsoport túlélte a II. világháborút, 1945 augusztusáig a szobrok a helyükön álltak, ekkor azonban az akkoriban szokásos előjáték, néhány „spontán felháborodás-szülte” sajtótámadás után eltávolították őket, ezt követő sorsuk máig ismeretlen.

75 éve, 1945. szeptember 26-án elhunyt Bartók Béla magyar zeneszerző, zongoraművész, népzenekutató, a közép-európai népzene gyűjtője, a Zeneakadémia tanára.

75 évvel ezelőtt hunyt el Szabó Dezső (Kolozsvár, 1879. június 10. – Budapest, 1945. január 13.) magyar író, kriti-

kus, publicista, főreáliskolai tanár. **„Minden magyar felelős minden magyarért!”** A két világháború közötti magyar irodalom nagy hatású képviselője. (Bátyja Szabó Jenő református lelkész, költő.) *„Diákjait lenyűgözte hatalmas tudásával, hogy szinte egy színész átélésével tudta élővé varázsolni a tananyagot és azzal, hogy a kisujjában volt az egész világirodalom. /Balla L.*

40 évvel ezelőtt hunyt el Márton Áron püspök, a „Szekely Emberkatedrális”

Hít, emberség, közösségszolgálat!

Márton Áron (Csíkszentdomokos, 1896. augusztus 28. – Gyulafehérvár, 1980. szeptember 29.) a magyar katolikus egyház és az egyetemes magyarság XX. századi történetének egyik legkiválóbb alakja. Jelmondatául a „Non recuso laborem” – Nem futamodom meg a munkától –

mondatot választotta, mely így is fordítható: nem utasítom el a bajt, a nyomorúságot, a szenvedést.

25 éve: Ópusztaszeri Történeti Emlékpark! Itt látható többek között Feszty Árpád körképe: A magyarok bejövele.

10 évvel ezelőtt – 2010. május 26. Honosítási törvény: 2010. évi XLIV. törvény a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról

5 évvel ezelőtt hunyt el Nemeskürty István Tanár Úr (Budapest, 1925. május 14. – Budapest, 2015. október 8.) író, irodalom- és filmtörténész, egyetemi tanár, nyugállományú dandártábornok. Iskolái: Ludovika Akadémia, ELTE. Kitüntetései: József A. díj, SZOT-díj, Széchenyi-díj 1992, Magyar Filmszemle Életműdíja, Corvin-lánc 2001, Prima Primissima 2003, Kossuth-Nagydíj 2011.

Vajon melyik korra NEM igaz ez a mondat? – Kit nevezhetünk ma forradalmárnak? – Aki még Brüsszelnek is ellentmond, aki felveszi a harcot akár a balliberális világhatalommal is!

Aranyosi Ervin: Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok!

Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok.
Hiszek – tudok – akarok – haladok.
Istenemmel egy vagyok, egy vagyok,
mást uralni felettünk nem hagyok!
Mi teremtjük a Hazát, s vagyonát,
őshitüket utódomnak adom át!

Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok,
Szent földemen élek, s itt maradok!
Ez a szent föld – Magyarország – a miénk,
s arra kérem a nemzetem Istenét,
hogy az ország újra már egy legyen,
áldás üljön csodaszép népemen!

Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok,
éljetez itt, amíg csak a Föld forog!
Alkossatok egységes nemzetet,
áldás legyen, dicsőség veletek!
Áldd meg Isten fényeddel a Magyarot,
legyen olyan nép, amelyik összetart!

Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok,
hadd tegyük hát, mit akarunk!
Őseinkhez híven éljük életünk,
gazdagodjon, s élhessen e nép együtt!
Boldoguljunk, Istenünkkel egy legyünk,
ami ránk vár, tiszta szívvel megtegyünk!

Szkíták-Hunok-Avarok-Magyarok,
őseinknek nyomdokában haladunk.
Virágozzék fel hitünktől e nép!
Tegyük szebbé, jobba egymás életét!
Fogadj vissza jószágodba Istenem,
egyesítsd a Koronáddal nemzetem!

(2020)

